

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все примечания, комментарии и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

B 799,068

PK
927
.G9
B22
1871

*... is a hot ...
friendship*

A
ANSKRIT AND GUJARATI
DICTIONARY.

COMPILED BY
BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

LATE INTERPRETER TO THE CORONER OF BOMBAY.

CORRECTED BY
KAVISHWAR SHANKARLAL MAHESHWARJI.

REGISTERED UNDER ACT XXV OF 1867.
(ALL RIGHTS RESERVED)

Bombay:
PRINTED AT THE "ASIATIC PRINTING PRESS."

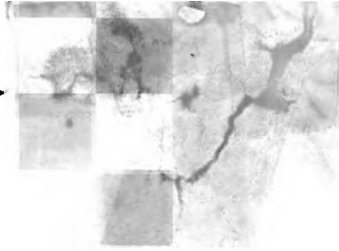
1871.

SOLD BY

MESSRS. ATMAJAM

SAGOON & CO. CALCUTTA

Digitized by Google

707079-234

સંસ્કૃત તથા ગુજરાતી કોશ.

બાલરાવ તાત્યા રાવજી રણજીત,

મુંબઈના કારોનરના માજી દુબાખ્યાએ રચ્યો

તે

કવિશ્વર શંકરલાલ મહેશ્વરજીએ

શુદ્ધ કર્યો

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના આક્ટ ૨૫ માં મુજબ રજીસ્ટર કરી છે.

મુંબઈ

એશિયાટીક છાપખાનામાં છાપ્યો

સને ૧૮૭૧.

આત્મારામ સચુણ્ણી દુકાનેથી મળ્યો.

PK
927
G9
B22
1871

DEDICATED.

TO

DR. BHAU DAJI,

GRADUATE OF THE GRANT MEDICAL COLLEGE, HONORARY MEMBER OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY, MEMBER OF THE ASIATIC SOCIETY OF PARIS, OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETY, CORRESPONDING MEMBER OF THE AMERICAN ORIENTAL SOCIETY, MEMBER OF THE HISTORICAL SOCIETY OF PENNSYLVANIA, FELLOW OF THE PHILOLOGICAL SOCIETY, MEMBER OF THE BENGAL ASIATIC SOCIETY, FELLOW OF THE LINNEAN SOCIETY OF LONDON, CORRESPONDING MEMBER OF THE AUSTRIAN MUSEUM OF ARTS AND INDUSTRY, VIENNA, MEMBER OF THE MECHANICS INSTITUTE BOMBAY, OF THE GEOGRAPHICAL SOCIETY OF BOMBAY, FELLOW AND SYNDIC OF THE FACULTY OF ARTS OF THE UNIVERSITY OF BOMBAY, HER MAJESTY'S JUSTICE OF THE PEACE, PRESIDENT OF THE STUDENT'S LITERARY AND SCIENTIFIC SOCIETY, HONORARY SECRETARY OF THE VICTORIA AND ALBERT MUSEUM, PRESIDENT OF THE COMMITTEE OF THE BOMBAY NATIVE GENERAL LIBRARY, VICE-PRESIDENT OF THE BOMBAY ASSOCIATION, PRESIDENT OF THE BOMBAY BRANCH OF THE EAST INDIA ASSOCIATION, CHAIRMAN OF THE COMMITTEE OF THE FEMALE NORMAL SCHOOL, PATRON OF THE JUVENILE IMPROVEMENT LIBRARY, HIGH SHERIFF OF BOMBAY.

&c. &c. &c.

BY HIS MOST HUMBLE FRIEND

BAJIRAO TATYA RAOJI RANJIT,

IN TOKEN OF

ADMIRATION FOR HIS

EMINENT VIRTUES, DEEP AND

VARIED LEARNING, EXTENSIVE AND

PATIENT RESEARCH, UNWEARIED ZEAL IN THE

WELFARE OF HIS FELLOW COUNTRYMEN AND

THE RELIEF OF SUFFERING HUMANITY, THE PROMOTION

OF EDUCATION AND REFORM AMONGST THE NATIVES OF INDIA, AND IN

REMEMBRANCE OF MANY HAPPY DAYS, PASSED IN PLEASANT COMPANY DURING

HIGHLY INTERESTING TRAVELS IN RAJPUTANA, AND IN CENTRAL AND EASTERN INDIA

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

1907

1908

1909

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

મસ્તાવેનું.

આજ દીવસ સુધીમાં આવા કોઈપણ ગ્રંથ બહિર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને અડચણ પડતી હતી એટલું જ નહીં, પણ જે વખતમાં યુજરાતી ભાષાની અપૂર્ણતાને સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાય છે, તે વખતમાં હરકોઈને આવા ગ્રંથ વગર જીવન અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શેહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમટિ વાંચકો વેશ થયા વિચાર હતો, જે એમટિ મને આપણા સુખ ડાકતર મી. ધીરજરામ અમલદારની તથા શેઠ ત્રિભીવનદાસ રતનજી મોદીની પુણી ઉસ્કેરની હતી, પણ કેટલીક અડચણને લીધે મારાથી ખર્ચી શકું નહીં હતું. સુખ્ય અડચણતો યુજરાતી અને સંસ્કૃત જાણનાર શાસ્ત્રીની હતી, જેમટિ હું ધણીવળા નિરાશ થયો હતો, પણ આ અડચણને મોટે એક અડચણ રહેવું ન જોઈએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ થયો તેઓએ મને આગળ શાસ્ત્રી સંકરલાલનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંસ્કૃતમાં સંસ્કૃત જ્ઞાન, આવા અડચણને સ્વભાવિક ઉમંગ, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ યુણ જે તેની નમ્રતા અને ગર્વહીનપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આનંદ થયો, તે કંઈ જોવા તેવા નહતો. હું જે આ લેખ આપી થયો તેનો પસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ જે ઉતાવળ કરી તેને આપીત હું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં બનતાંસુધી ધણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ કર્યાં છે. સંસ્કૃત શિખનારા યુજરાતીવાને, ખીજ ગ્રંથ વાંચનારાઓને, ખીજ કોશની ગરજ નહીં એમ મને ખાતરી છે.

આ ગ્રંથ એશિઆટીક છાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણ સાબખાંને લખને તથા ધણી ઉતાવળ કરીને સુદતની અંદર સફાઈથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવાનો હું ધણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનું છું.

મુંબઈ તારીખ ૧ આક્ટોબર
શને ૧૮૭૧ ઈસવી.

ગ્રંથકર્તા

સહ,
પડાં,

પ્રસ્તાવના.

આજ દીવશ સુધીમાં આવા કોઈપણ ગ્રંથ બહિર ન પડવાથી, સંસ્કૃતના અભ્યાસિઓને અડચણ પડતી હતી એટલુંજ નહીં, પણ જે વખતમાં યુજરાતી ભાષાની અપુર્ણતાને સંસ્કૃત શબ્દો વાપરવાનો રીવાજ વધતો જાય છે, તે વખતમાં હરકોઈને આવા ગ્રંથ વગર જીવન અડચણ પડતી હશે તેનો વાંચનારે શહેજ વિચાર કરવો. મારો પણ એમટિ વાંચકો દીવશ થયા વિચાર હતો, ને એમટિ મને આપણા મુખ્ય ડાકતર મી. ધીરજીરામ દેવના મની તથા શેઠ ત્રિભીવનદાસ રતનજી મોદીની પુર્ણ ઉસ્કેરની હતી, પણ કેટલીક અડચણોને લીધે મારાથી બની શકતું નહીં હતું. મુખ્ય અડચણતો યુજરાતી અને સંસ્કૃત જાણનારા શાસ્ત્રીની હતી, જેમટિ હું ધણીવેળા નિરાશ થયો હતો, પણ આ અડચણને માટે એ ન અટકી રહેવું ન જોઈએ, એમા મારા કેટલાએક મિત્રોનો આગ્રહ થયો તેઓએ મને મારા શાસ્ત્રી સંકરલાલનો સમાગમ કરાવ્યો. એ શાસ્ત્રીનું સંસ્કૃતમાં સૌંદર્ય જ્ઞાન, આવા અડચણોને સ્વભાવિક ઉમંગ, અને તેની સાથે તેનો સરસમા સરસ યુગ જે તેની નજીક અને ગર્વરહીતપણું તે જોતાંવારનેજ મને જે આનંદ થયો, તે કંઈ જોવા તેવા નહતો. હું જે આજ દીવશ એટી થયો તેનો પ્રસ્તાવો થવાને બદલે મને સંતોષ થયો, કારણ મેં ઉતાવળ કરી નહતો તે અચીત હું આજના જેવું સંતોષદાયક કામ કરી શકત નહીં.

આ કોશમાં મેં બનતાંસુધી ધણા અને વારંવાર ઉપયોગમાં આવે તેવા શબ્દો દાખલ કર્યા. જેથી સંસ્કૃત શિષ્યનારા યુજરાતીવાને, ખીજા ગ્રંથ વાંચનારાઓને, ખીજા કોશની ગરજ તેને વાળીએમ મને ખાતરી છે.

આ ગ્રંથ એશીઆટીક છાપખાનાના અધીપતી મી. નારાએણુ સાજખાઈ દેવના લખે તથા ધણી ઉતાવળ કરીને મુદતની અંદર સફાઈથી તથા ચાલાકીથી કરી આપ્યા તેથી તેવાનો હું ધણાજ સંતોષથી ઉપકાર માનું છું.

મુંબઈ તારીખ ૧ આક્ટોબર }
શને ૧૮૭૧ ઈસવી. }

અંથકર્તા

૯.
પ્રભા,
૧૫ડાં,

વાંચનારાઓને સુચના.

તાજેકલમ.

આ ગ્રંથ સંચવામાં મેં અમરકોશ નામના અકારાદિ વર્ણક્રમનો જે સંસ્કૃત તથા મઠકોશ જે તેની, પ્રેક્ષિસર હારેસ હુમન ઉદાહરણની સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, રેવરેન્ડ ટસનો સંસ્કૃત અને અંગ્રેજી કોશની, પ્રેક્ષિસર પેનશીસનો સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી કોશની, પ્રેક્ષિ માનીઅર બુક્લીયમ્સનો અંગ્રેજી અને સંસ્કૃત કોશની, અને વપ્પતે વપ્પતે માધોબા ચંદ્રા સંસ્કૃત અને મરાઠી કોશની મદદ લીધીછે, તેથી હું તેઓનો ધણો આભાર માનુંછું. કોશમાંના જે ચીન્હો વાપર્યા છે તેની સમજૂતી—

અ.	અન્યથા.	પુ.	પુલિંગ.
ઉ.	ઉદાહરણ.	વિ.	વિશેષણ.
ન.	નપુંસક લિંગ.	સ્ત્રી.	સ્ત્રીલિંગ.

આ. તા. રા. ૨.

મેહિરબાન દાકતર સાહેબ ભાગિદાજી,

મુંબઈ શહેરના હાલના હાઈ શેરીફ, અને અનેની યુનીવર્સીટીના ફેલો તથા સીડીક, ઇત્યાદી, ઇત્યાદી.

સાહેબ—દેશી ભાષામાં ગ્રંથકારોને આશ્રય આપવામાં આપની નિરંતર રૂચી, દેશના લાભમાં આપનું વારંવાર અગ્રવાદિપાણું, નવા શોધ કરવામાં, માહારોગ મટાડવામાં આપના ભગીરથ પ્રયત્ન તથા મારા ઉપર આપનો યુરપીસરખો ભાવ, અને હિંદુસ્થાનની યુસાફરીમાં મારી આપે કરેલી સંભાળ જોઈ, મારા આપ તરફ જે પ્રેમ છે, તેની નીશાનીમાં હું મ્હેાટી નમ્રતાની સાથે આ લખું છું. આપ સાહેબને અર્પણ કરું છું; જે આ પ્રસંગે મહાર નામ આપસરખા માનવતા ગૃહસ્થસાથે જોડાતું જોઈ, મને પરમ હર્ષ ઉપજે છે એટલું જ નહીં, પણ તેથી મને માન છે.

આપનો નમ્રમિત્ર,

બાજીરાવ તાત્યારાવજી રાવ

જી.
બ્રહ્મ,
કપડાં,

यद्वयं विबुधप्रियाश्च सततं विदोदयाकाक्षिणो
यन्मय्यात्मजनिर्विशेषमतयोहेभाउसंज्ञाबुधाः ॥
तद्युष्मभ्यमिदं तु पुस्तकमतिप्रेम्णार्प्यते सांप्रतं
विद्वद्रत्नपरीक्षणप्रणयिनामग्रेसरेभ्योमया ॥

સંસ્કૃત અને ગુજરાતી કોશ.

અ

અક્ષર

અ.

(અ:) એટલે વિષય.

અભાવાયે, નિષેધાયે, અભ્યારે શબ્દમાં આ-
આવિછે ત્યારે તેનો અર્થ નહીં એમ થા-

. ઉ. અરાજદેવકં નષ્ટમ્

. (કં) દુઃખ. ૨. પાપ. [રણ્યાનલજ્જસે.

, સ્ત્રી. (ળિ:) એક ગાળછે. ઉ. આપાપકથમક
મંનુ, વિ. (માં. મળી: મં.) પુણ્યકર્મ કરનારો,
કામ કરનારો.

કૃતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) જેણે નિર્વેડા નથી
અથવા પ્રાયશ્ચિત્ત નથી લીધું એવો પાપી,
રાધી

, વિ. (ર: રા. રં.) અપવાસ કરનારો, અપવાસત.

, વિ. (ના: ના: નં) પાપ વગરનો, નિરપરાધી

, વિ. (હ: હા. હં) કુંવારો, વગર પરણેલો.

વ. (લ્ય: લ્યા. લ્યં.) અશક્ત, નબળો, નાતવાન.

. (તાં.) નહીં કરનારો, અપ્રવર્તક.

ન. (ત્વં.) અકર્મ, અકૃતિ, કામ ધંધો ન

રો, અનુદોગી. [મિસી રહેનારો.

વિ. (કૃત્.) ભુંડું કામ કરનારો દુરાચરણી,

(ક:) ચિન્હ, નિશાળી, એધાણ, ૨. એળો

પાંકડો, ૪. નવ સંખ્યા.

૫, ન. (જ્યં.) સ્વર્ગ, સુખકારક સ્થાન.

૧. વિ. (સ: સા. સં.) સ્થિર બુધ્ધિવાળો.

. (ખં) સોનું, ૨. રૂપું.

(ર:) કોટી, ૫. લુગો, સણગો.

(શ:) અંકુશ, માવતના હાથમાં જે હાથી
નું હથિઆર હોયછે તે.

અકૂપાર, પુ. (ર:) સમુદ્ર, દરિયા, ૨. કાચખો.

અકૂર, પુ. (ર:) અંકુર શબ્દ જુવો.

અકામ, વિ. (મ: મા. મં) જેને કામ નહીં તે, નિષ્કા-
મ, ઇચ્છા વગરનો.

અકામાત્મનુ, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અક્ષિચન, વિ. ના. નં. ઉપલો શબ્દ જુવો.

અકૃપ્તપ્રચ્ચ, વિ. (ચ્ય: ચ્યા. ચ્યં.) એડચા વગર ઉગનારૂં,
આપેઆપ ઉગનારૂં.

અકેતન, વિ. (ન: ના. નં.) ધરવગરનો, જેણે ધેરબાર-
છોડીને જંગલમાં વાસ કર્યો તે, સન્યાસી.

અંકોઠ, પુ. (ઠ:) અંકોલનું આડ.

અંક્ય, પુ. (ક્ય:) એક જાતનું વાજુ, ચર્મવાદ્ય, મૃદં-
ગળી જાત.

અક્ષ, પુ. (ક્ષ:) તોલો, ૨. રમવાનો પાસો, ૩. ભીલામાનું

આડ, ૪. પહાડું, ૫. વ્યવહાર, ખેડેડો, ન. ૧. સંચલ,

૨. હંદ્રિય, ૩. સુરમો, પુ. જાણેલો જે અર્થ તે,

રેદ્રાક્ષી, ૪. ભદ્રાક્ષી, ૫. સાપ.

અક્ષતા, પુ. (તા:) લીલા ચોખ્ખા, પલખેલા ચોખ્ખા,

ભીના ચોખ્ખા.

અક્ષદર્શક, પુ. (ક:) ન્યાયાધીશ, હંસાક કરનારો.

અક્ષદેવિનુ, પુ. (વી) પાસાવતી રમનારો.

અક્ષભૂતં, પુ. (તં) અક્ષદેવીનુ આ શબ્દ જુવો.

અક્ષપાદ, પુ. (દ:) ગૌતમ રૂપિ, ન્યાય શાસ્ત્ર કરતા.

અક્ષર, ન. (રં) ચોક્ષી, ૨. અકારાદિ વર્ણ, ૩. પરબ્રહ્મ,

૪. આકાશ, ૫. ધર્મ, ૬. તપ, ૭. વસ્ત્ર, ૮. પડાં,

૯. મૂળ કારણ.

અક્ષરચળ, પુ. (ળ:) લેખક, લખનારો.

અક્ષરચંતુ, પુ. (ચુ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

અક્ષરવિન્યાસ, (સઃ) લીધી.

અક્ષરસંસ્થાન, ન. (નં) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અક્ષરચક્ર, ન. (કં) એક જાતનો ખાર છે જેને શેર મીઠું કહે છે તે. [ની રમત.

અક્ષવતી, સ્ત્રી. (ત્રી.) જીગર, હૂત, નિર્ણય પદાર્થ-અક્ષાતિ, સ્ત્રી. (ત્રિઃ) ધર્મી.

અક્ષિન્, ન. (ક્ષિ.) આંખ.

અક્ષિકૂટક. ન. (કં) હાથીની આંખનો ડોળો-ગોળો, નેત્રપિંડ.

અક્ષિગત, વિ. (તાઃતા, તં) દેષ કરવા લાયક. [મીઠું.

અક્ષિવ, ન. (વં) સમુદ્રથી થએલું મીઠું, દરીયાથી થએલું

અક્ષીવ, ન. (વં) અક્ષિવ આ શબ્દ જીવો, ૨. સરગ-વાનું ઝાડ. [આપરોટ

અક્ષોટ, પુ. (ટઃ) ડુંગરી અખોડનું ઝાડ. અખોડ,

અક્ષોહિણી, સ્ત્રી. (ળી) મોહોટી ફોજ, મોહોટી સેના, જેમાં ૨૧૮૭૦ હાથી ૨૧૮૭૦ રથ, ૬૫૬૧૦

ધોડા, ૭૦૬૩૫૦ પાવદળ હોય છે.

અકોવિદ, વિ. (વઃ વા. વં.) સુરખ, ખેવકુક, આસાળી.

અક્ષિજ્ઞદય, વિ. (યઃ યા. યં.) નિદેય, દયાવગરનો, કડોર.

અર્ચંડ, વિ. (ડઃ ડા. ડં.) પુરં, પુટયા વગરનું, આખું.

અર્ચંડોત્તેસ્વ, વિ. (વઃ વા. વં.) જ્યાંહાં હમેશાં મોજ છે તેવું શેર.

અર્ચર, વિ. (રઃ રા. રં.) કોમળ, નરમ.

અર્ચાત, પુ. ન. (તઃતં) કુદરતી તલાવ, કોઈએ નહીં ખાણેલું એવું તલાવ.

અર્ચિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) સર્વ, આખું.

અગ, પુ. (ગઃ) પરવત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ. ઝાડ.

અર્ચિલશ્રીગુણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેનામાં સર્વ સાન સંબંધી ગુણ છે તે.

અર્ચિલાન્મનુ, પુ. (ન્મા.) ઈશ્વર, પ્રાણીમાત્રનો આત્મા.

અગદ, પુ. (દઃ) ઐષધ, ઔસડ.

અગદંકાર, પુ. (રઃ) વૈધ, હકીમ, ડાકતર.

અગરી, સ્ત્રી. (રી) તાડના ઝાડમાહેલો એક ભેદ છે.

૨ એક જાતનું ઘાશ છે. [ઝાડ.

અગસ્ય, પુ. (સ્યઃ) અગસ્ય રૂપિ, ૨. અગધિયાનું

અંગ, ન. (ગં) શરીરનો ભાગ, શરીરનો અવયવ,

૨. સંબોધન.

અંગદ, ન. (દં) હાતના આજીવર બાંધવાનું ધરેલું

આજીવંધ વિગેરે, પુ. (દઃ) વાળીનો દીકરો.

અંગન, ન. (ન) આંગણું, ચોક.

અંગના, સ્ત્રી. (ના) સારા બાંધાની બેરી, ૨. શાવ

ભોમ નામનો જે ઉતર દિશાનો હાથી તેની કો

અગમ, પુ. (મઃ) ઝાડ, વૃક્ષ.

અંગવિક્ષેપ, પુ. (વઃ) એક જાતનું નાચવું.

અંગસંસ્કાર, પુ. (રઃ) અંગની અશાખ વાસ જવ

સાર સુગંધિ પદાર્થ ચોળે છે તે.

અંગહાર, પુ. (રઃ) એક જાતનું નાચવું.

અગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) કડણ, ધ્રુડેલ, અડચણ ભરેલું

અગાચ, શા. (ચઃ ધા. ધં.) ધણું ઉડું, જેનું તળી

જણાય નહીં તે.

અગાર, ન. (ર) ધર.

અંગાર, પુ. (રઃ) મંગળનામનો ગ્રહ, અંગારા, ઠોડો

ઉખાડિયું, આની.

અંગારક, પુ. (કઃ) મંગલનામનો ગ્રહ.

અંગારધાનિકા, સ્ત્રી. (કા) સગડી.

અંગારવહ્લો, સ્ત્રી. (લી), ભારંગીનો વેલો. [કણ

અંગારવહ્લરી, સ્ત્રી. (રી) કરંજ વૃક્ષની એક જાત છે

અંગારશકાટી, સ્ત્રી. (ટી) સગડી.

અંગોકાર, પુ. (રઃ) ચિકારવું, લેવું, ગ્રહણ કરવું.

અંગીકૃત, વિ. (તઃતા. તં) ચિકારેલું, લીધેલું, ગ્રહણ કરેલું

અગાધાવિષળ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ડાહ્યો, બહુ બુદ્ધિવાળો

અગાધાવોષ, વિ. (ધઃ ધા. ધં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અગુણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેમાં રજતમાદી ગુણ

નથી એવો, નીચું, ઈશ્વર.

અગુરુ, પુ. ન. (રઃ ર) સિસમનુ ઝાડ, ન. (કઃ)

કૃષ્ણાગર ચંદન.

અગુરુશિશાપા, સ્ત્રી. (પા) સિસમનું ઝાડ.

અંગુલ, નં. (લં) આંગળુ. (વાનો દાળીનો

અંગુલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) આંગળુ, હાથીના કાનમાં પેહલું

અંગુલિમુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા) જે વીંટીના નંગ ઉપર અથવા

નંગની જગાએ રામનામાદી કાંઈ લખ્યું હોય તે

અંગુલી, સ્ત્રી. (લી) આંગળી.

અંગુલીયક, ન. (કં) વીંટી.

અંગુષ્ઠ, પુ. (ષઃ) અંગુઠો.

અગ્નાયી, સ્ત્રી. (યી) અગ્નીની સ્ત્રી-બેરી.

૧, પુ. (ગિનઃ) દેવતા, અંમાર, વસ્તેવ.
 કળ, પુ. (ળઃ) ચીનગારી, તણુખા.
 ચિત્, વિ. (ત્) દેવતા સજગાવનારો.
 ડાલા, સ્ત્રી. (લો) દેવતાનો ભડકો, આળ, ભખુકો.
 મળતું, એક જાતની વનસ્પતી જેને ધાવણી
 અથવા ધાવણીના ફૂલ કહેછે તે.
 મૂ, પુ. (મૂઃ) કારતીક સ્વામી, મહાદેવના દીક-
 રાનું નામ.
 મંથ, પુ. (થઃ) અરણીનું ઝાડ.
 મુઘી, સ્ત્રી. (ઘી.) બીલામાનું ઝાડ.
 રોહિણી, સ્ત્રી. (ળી.) બગલમાંના એક જાતનાં
 ફાલા જેથી આગ થાયછે તાવ આવેછે અ-
 ને માણસ સાતમે દહાડે મરી જાયછે.
 શિખ, ન. (શં) કેસર.
 શિખા, સ્ત્રી. (શા) એક જાતની વનસ્પતી છે,
 જેને મરાઠીમાં કલાળી કરી કહે છે કાઠીયાવાડમાં
 ધુધો વ છતાગ કહેછે.
 હોત, વિ. (ત્રઃ લી. લં.) જેને અઘણિત લીધું છે તે.
 પુવાત, પુ. (તઃ) અગ્નિથી થયેલો ઉત્પાત, યસમાનો
 ક્તિવજ છે.
 ધ, પુ. (ધઃ) ક્તિવજ વિશેષ, દહાજવું, અગ્નિથી
 ઝેલો ઉદ્રવ, આગથી ઇજા થવી. [મુખ્ય.
 ન. (ધં) શિખર, ટોચ, અણી, આગલો ભાગ,
 ૧, પુ. (જઃ) વેડાભાઈ, મોટોટોભાઈ.
 નમ્ન, પુ. (ન્મા) પ્રાક્ષણ,
 તે, વિ. (ળીઃ ળીઃ ળિ.) મેષ્ટ, મોટો, વેડો.
 ા, અ. પ્રથમ, આગળ.
 ાસર, વિ. (રઃ રા, રં.) આગળ જનારો.
 ાસ, ન. (સં.) કુલેશું.
 ર, વિ. (રઃ રા, રં.) આગળ જનારો.
 ૧, પુ. (યઃ) મોટો ભાઈ, વેડો ભાઈ. વિ. (યઃ
 ા. યં.) મુખ્ય.
 ૧, વિ. (યઃ યા. યં.) અગ્નિ એ શબ્દ જીવો.
 િષ્ણુ, પુ. (ષુઃ) ખીજવાર પરણેલી બધરીનો
 િજો વર, નાલાનો વર, ધરધરણાનો ધણી.
 ર, પુ. (રઃ) આગેવાન, રસ્તો દેખાડનાર. વિ.
 ર્વનું, આગલું, આગળ થઈ ગયેલું.
 , વિ. (ઘ્યઃ ઘ્યા. ઘ્યં.) મુખ્ય.

અવ, ન. (વં.) દુઃખ, ૨. પાપ, ૩. અસુર, ૪. જીત,
 ૫. રાક્ષસ, શિકારની લત-વસન.
 અવગ્ન, વિ. (ઘ્નઃ ઘ્ના. ઘ્નં.) પાપનો નાશ કરનારો, પા-
 પનાશક.
 અવટમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેમાં સંબંધ નથી તે,
 અણુધટું.
 અવનિષ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેણે પાપનો નાશ કી-
 ધોછે તે.
 અવમલ્લાપહ, વિ. (હઃ હા. હં.) પાપને દૂર કરનારો.
 અવમર્ષણ, વિ. (ળઃ ળો. ળં.) પાપનો નાશ કરતો. [મંત.
 અવમર્ષણ, ન. (ળં) સર્વ પાપના નાશ સાર જપવાનો-
 અવગ્રંથ, વિ. (સઃ સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અવમર્ગવ, પુ. (વઃ) અધેડાનું ઝાડ.
 અઘ્ન્યા, સ્ત્રી. (ઘ્ન્યા) ગાય.
 અંધિ, પુ. (ધિઃ) પગ.
 અંધિજ, પુ. (જઃ) શુદ્ધ. [કવણ, વીગેરે કહેછે તે.
 અંધિવર્ણકા, સ્ત્રી. (કા) વનસ્પતિ જેને ડવલા, પી-
 ંધિવલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 અધોન, વિ. (નઃ ના. નં.) પાપ કરનારો.
 અધોમર્ષણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) અનેક પ્રકારના પાપને
 નાસ કરનારો.
 અહધિગ્ન, વિ. (નઃ ના. નં.) પગનો અંધુડો ચુસનારો
 બળક, ૨. ઝાડ, વૃક્ષ.
 અચંદી, સ્ત્રી. (ચી.) ગરીબ ગાય, તોફાન ન કરે તેવી ગાય.
 અચલ, પુ. (લઃ) ડુંગર, પરવત.
 અચલા, સ્ત્રી. (લા) પૃથ્વી.
 અંચત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુણેલો. [ટિકમણી.
 અચ્છ, વિ. (છઃ છા. છં) સાફ. પુ. (છઃ) રીંછ, ૨. રક્ષ-
 અચ્છમ્હ, પુ. (લઃ) રીંછ. [છલુ જેને તારણી કહેછે તે.
 અચ્યુત, પુ. (તઃ) વિષજીનું નામ છે, ૨. એક જાતનું મા-
 અચ્યુતાગ્રજ, પુ. (જઃ) બલરામજી, બળદેવ.
 અચ્યુતરુષ, પુ. (રુઃ રુઃ) જેના રોશનો નાશ થતો
 નથી તે. હમેશ દ્વેષી,
 અચ્છિન્ન, વિ. (જઃ જા. જં.) વગર તોડેલું, વળગી ર-
 હેલું, આપું. [તલાવ, આદી નવાણ.
 અચ્છોદ, વિ. (દઃ દા. દં.) નિર્મળ પાણીવાળું કુવા, વાવ,
 અજ, પુ. (જઃ) બકરો, ૨. મહાદેવ, ૩. વિષજી, ૪.
 મહાદેવ, કામદેવ, રધુરાજનો દીકરો.

અજગંધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું શાક છે. જેને તલવણી, કાનકોડી કહે છે.

અજગર, પુ. (ર:) એક જાતનો મોટો શાપ છે.

અજગવ, ન. (વ.) મહાદેવનું ધનુષ્ય.

અજગધી, વિ. (શ્રી: શ્રી: શ્રી:) બુદ્ધિમાન, ડાહ્યો.

અજન, પુ. (ન:) હલકો, નીચ માણસ. વિ. (ન: ના. નં) ૩. જડ, માણસવીનાનું.

અજનાનિ, સ્ત્રી. (નિ:) એક ગાય છે. ૩. અજનિસ્તે શ્વઃ ભૂયાન્.

અજનયોનિજ, પુ. (જ:) દક્ષિણપતિ, મહાદેવનો સસરો.

અજન્ય, ન. (ન્ય) અપશુકન, ઉત્પાતનો વખત.

અજમોદા, સ્ત્રી. (દા.) અજમો, અજમોદ.

અજયા, સ્ત્રી. (યા.) માયા, મોહ, ભરમ, અધીઘા.

અજયંગી, સ્ત્રી. (ગી) વનસ્પતીમાં જેને મેઢશિંગી કહે છે તે.

અજસં, અ. નિરંતર, નિત્ય, હમેશ.

અજહા, સ્ત્રી. (હા.) વનસ્પતી છે જેને કુહિરી કહે છે તે.

અંજન, પુ. (ન:) પશ્ચિમદિશાનો હાથી. ન. (નં.) મેશ, કાજળ, આંજળુ.

અંજન કેશી, સ્ત્રી. (શી.) એક જાતની સુવાસીક વનસ્પતિ છે.

અંજની, સ્ત્રી. (ની) જે સ્ત્રીના શરીરે સુખડ ચોપડેલી હોય તે સ્ત્રી, ૨. હનમાનગીમાં.

અંજનાધિકા, સ્ત્રી. (કા) એક જાતની ધિલાડી, ખીલાડી.

અંજનાવતી, સ્ત્રી. (તી) પશ્ચિમ દિશાના હાથીની સ્ત્રી.

અંજલિ, પુ. (લિ:) ખોખો, હથેળી.

અંજસા, અ. જલદી, ઝટપટ, ૨. ૩. અંજસે તિરુરુમ્: કુચ્ઘૃદિ:

અજા, સ્ત્રી. (જા.) બકરી.

અજાજી, સ્ત્રી. (જી.) જીં.

અજાજીવ, પુ. (વ:) ભરવાડ, બકરાં પાળનારો.

અજિત, વિ. (ત: તા તં.) પરાભવ નહીં થયેલો, કો-ઈથી ન હારેલો. પુ. ૨. મહાદેવ, ૩. વિષ્ણુ.

અજિન, ન. (ન) હરણનું ચામડું.

અજિનપત્તા, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનાં પક્ષી, જેને વન વાગળાં, ચામાંચિડ, છાપા કરી કહે છે-તે.

અજિતાત્મનુ, વિ. (ત્મા. ત્મા.ત્મં.) જેણે આત્મા જીત્યો.

અજિનયોનિ, પુ. (નિ:) હરણ.

અજિર, ન. (રં.) ચોક, આગણું, ૨. શરીર, ૩. વયવ, ૩. દડકો, ૪. વાડુ.

અજિદ્વા, વિ. (દ્વા: દ્વા. દ્વાં.) કપટવગરનું, ખંડ.

અજિદ્વાગ, પુ. (ગ:) બાણ.

અજીવનિ, સ્ત્રી. (નિ:) એક ગાય છે.

અજાજીવીન, પુ. (જી) ભરવાડ.

અજ્ઞુકા, સ્ત્રી. (કા) નાચનારી, વેશ્યા, રાંડ.

અઙ્ગદા, સ્ત્રી. (દા.) બો આંખળીનું ઝાડ.

અઙ્ગ, વિ. (ઙ્ગ: ઙ્ગં. ઙ્ગં.) મૂર્ખ.

અઙ્ગાન, ન. (ન.) અપયથાર્થતાન, આન્વી, અજાણુપાણુ.

અઙ્ગાનિન, વિ. (ની-નિની-નિ.) અસ, કુદ, અજાણુ, ના વાકેફ.

અઙ્ગાત, વિ. (ત: તા. તં.) અજાણુ, અજાણુગરને

અટનિ, સ્ત્રી. (નિ:) ધનુષ્યનું અગ્ર.

અટની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપરનો શબ્દ જીવો.

અટવે, સ્ત્રી. (વિ:) જંગલ, અરણ્ય, વન.

અટવી, સ્ત્રી. (વી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અટરુષ, પુ. (ષ:) અદુશાનું ઝાડ.

અટરૂષ, પુ. (ષ:) અદુશાનું ઝાડ.

અટા, સ્ત્રી. (ટા.) ભટકવું, રખડવું.

અટ, પુ. (ટ:) ધેરનો માળો, મજલો, મેડી, ૨. ન. અં

અઘા, સ્ત્રી. (ઘા.) ભટકવું, રખડવું.

અંડ, ન. (ં) ઇંડું, બેડું, ૨. અશ્વંડ.

અંડક, પુ. (ક:) આંડવો.

અંડકોશ, પુ. (શ:) આંડવો.

અંડકોષ, પુ. (ષ:) આંડવો, પેળીયો.

અંડજ, પુ. (જ:) અશ્વદેવ, ૨. માછલાં, ૩. પક્ષી, ૪.

માપ, તથા જે પ્રાણી ઇંડામાંથી પેદા થાય છે તે.

અળક, વિ. (ક: કા. કં) નીચ, હલકું, નરસું.

અળવીન, વિ. (ન: ના. નં) જે ખેતરમાં આચુનામનું ધાન્ય થાય છે તે ખેતર.

અળવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) અણવીન શબ્દ જીવો.

અણ, સ્ત્રી. (ળી.) પુ. (ણિ:) ગાડીના પચડાની ધરી

છેડે જે ખીલી રાખે છે તે, સીમા, હદ, મર્યાદ

અણમન, પુ. (મા) ધણું ઝીણું, ૨. અણસિદ્ધીમાં

એક સિદ્ધી.

અગીયસ્, વિ. (યાન્. યસી, યઃ) ધાણું - હાનું.

અળુ, પુ. (ળુઃ) એક જાતનું ધાન્ય છે. વિ. (ળુઃ) પ્લી
ળુ.) અતીશય ખારીક, સુક્ષ્મ.

અતટ, પુ. (ટઃ) ડુંગરની કરાડ.

અતજ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞૈ.) જે માણસને હિંચરવીશે
સાન નથી તે, અપદાર્થ સાગી

અતલસ્વર્ણ, વિ. (ર્ણઃ ણો ણૈ.) જેના તળીયાનું ઠેકાણું
નહીં તેવું, અપરંપાર ઉંડું, ધણુ ઉંડું.

અતસી, સ્ત્રી. (સી) એક જાતના ખીજ છે જેને અ-
પસી કહેછે

અતિ. અ. ઉત્કર્ષ. ૨. અતીક્રમણ, ૩. અતિવિલં ૩.

રુપી, ૪. પૂલ, ૫. અતિશય.

અતિક્રમ, પુ. (મઃ) ૨૬ડાઈ, હલો ૨. ગફલત, ૩. ઉ-
લંઘન ૪. ભૂલ, ચુક, ૫. વિરમૃતી, ૬. આસા ભંગ.

અતલવિદ્, વિ. (ત્-દ.) અતજ્ઞ શબ્દ જીવો.

અતદર્હ, અ. અયોગ્યતાથી, અયુક્તપણાથી.

અતેદ્રિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સાવધ, આજસ વગરનો,
જાગતો.

અંતઃપુરવાત્તન, પુ. (ત્તી.) જનાનખાનામાં સ્ત્રીની મં-
ડળીમાં રહેનારો માણસ.

અતર્ક્ય, વિ. (ર્ક્યઃ ર્ક્યાં. ર્ક્યૈ.) જે પદાર્થ વિશે ખ્યા-
લ આવતો નથી તે, ૨. હિંચર,

અતર્ક્યસહસ્રશક્તિ, વિ. (ક્તિઃ ક્તિઃ ક્તિઃ.) જેની શક્તિ વિ-
ચારમાં નથી આવતી તે.

અંતઃશર, પુ. (રઃ) અંદર પોંડેલું તીર-ખાણુ, શરીરમાં
થનારો રોગ-મરજ.

અતિવર્તન, વિ. (ત્તી. ત્તિની. ત્તિ.) ખેચુરવત-અમર્યાદા;
ધાણુંજ ખરાબકામ કરનારો, અતીશય અના-
ચાર કરનારો.

અતિવૈશ્વસ, વિ. (સઃ સા. સં.) ધણોજ નાશ કરનારો,
ભાંગનારો, ધાત કરનારો.

અતૃપ્ત, વિ. (પ્તઃ પ્તા. પ્તં.) જેની હઝા તૃપ્ત નથી થઈ
તે, જે તૃપ્ત નથી તે.

અતૃપ્તદૃશ, વિ. (દૃક.) જોતાં જોતાં જેની આંખ તૃપ્ત
થઈ નથી તે.

અત્યર્થવૈન, વિ. (ર્થઃ ર્થિની. ર્થિ.) ધણી રીસવાળો.

અત્યુદ્ધાર, પુ. (રઃ) એક જાતનો મરજ, ધણુ એ-
ડકારનો મરજ.

અદયાલુ, વિ. (લુઃ લુઃ લુ.) નિદેય, દયાવગરનો, કુર.
અદર્શન, ન. (નં.) છોડીદેવું—મુકવું, અપમાનક-
રવું, જવું રહેવું.

અદીન, વિ. (નઃ ના. નં.) શ્રીમંત, પૈસાવાળો.

અદૂરાત, અ. પામે, નજીક, આગળ, જલદી, વહેલું.
અદૂષિતશ્રી, વિ. (શ્રીઃ શ્રીઃ શ્રીઃ) સારી બુદ્ધિનો, જેની
બુદ્ધિ ખગડેલી નથી તે.

અદૃષ્ટરૂપ, વિ. (પઃ પ્રા. પં.) જેનું રૂપ (આકાર) કોઈ
વખતે જોયું નથી તેવું, વગર જોયેલું.

અદૃષ્ટશ્રુતપૂર્વલ, ન. (ક્ષં.) જે આગળ સાંભળ્યું નથી
તથા જોયું નથી તે.

અદષ્ટિ, સ્ત્રી. (ષ્ટિઃ) કુર દર્શિ, ભૂંડી નજર.

અદ્વા, અ. તત્વ, સંદેહાત. ૩. આદ્વા એવેતિ.

અદ્ભુત, ન. (તં.) અજાણ્ય, આશ્ચર્ય, ૨. આઠ રસ
મહેલો અદ્ભુતનામનો રમ.

અદ્વર, વિ. (રઃ રા. રં.) અકરાંતીયો, ખાઉકણુ,
ખાઉધર.

અઘ, અ. આજે, આજ, હમણા.

અદ્રિ, પુ. (દ્રિઃ) પર્વત, ડુંગર, ૨. વૃક્ષ, ઝાડ, ૩
સુર્ય, સૂરજ.

અદ્ભુતકર્મન, વિ. (માં. માં. મં.) અતી અજાણ્ય-આ-
શ્ચર્યકારક કર્મ કરનારો.

અદ્વેત, ન. (તં.) અભેદા જીવ અને પરમેશ્વર એ
એક છે એવી અભેદ બુદ્ધિ.

અદ્વયવાદિન, પુ. (તી.) બુદ્ધિ અવતાર.

અંબકૂળ, પુ. (વઃ) એક જાતનું નરક.

અંબષી, વિ. (ષીઃ શ્રીઃ શ્રીઃ) અસાગી, ખેવકુક, મુરખ.

અંબુબુદ્ધિ, વિ. (દ્રિઃ દ્રિઃ દ્રિઃ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અષ્મ, વિ. (મઃ મા. મં.) નીચ, કનિષ્ઠ, હલકું, નરસું.

અષ્મર્ષ, વિ. (ર્ષઃ ર્ષી. ર્ષં.) દેવાદાર, દેણુદાર, કરજદાર.

અષ્વર, પુ. (રઃ) નીચલો હોક, વિ. પાતાલ, અષ્મ.

અષ્વરાત, અ. અધરદેશ, નીચે.

અષ્વરણ, અ. નીચે, નીચલો,

અષ્વરેણુઃ અ. ગઢ/કાલિ, પરમદહોડે.

અષ્વસ્તાત, અ. નીચે, હેડળ.

અધિકં, વા. (કઃ કા. કં.) વધું, અધીક, બહુ.

અધિકાર્દિ, વિ. (દ્રિઃ દ્રિઃ દ્રિઃ.) આપાદ, સફળ, યશ-
સિવ, કૃતાર્થ.

અન્નિકાંગ, ન. (ગં) પુરૂષનો કમરખંદ, પટકો, કટિ ખં-
ધન.

અન્નિકાર, પુ. (રઃ) અધિકાર, અખતીયાર.

અન્નિક્ષણ, પુ. (વઃ) ઠપકો; દોશ. [જાણું.

અન્નિગત, વિ. (તઃ તા. ત.) મેળવેલું, સંપાદીત, ૨.

અન્નિત્યકા, સ્ત્રી. (કા) પહાડ ઉપરની ઉંચી જમીન.

અન્નર્મવર્તિન, વિ. (ત્તિ. ત્તિની. ત્તિ.) અધરમી, પાપ કર્મ
કરનારો.

અન્નિદંજન, પુ. (તા.) યમ, જમ, યમરાજ.

અન્નિદાર્વ, વિ. (વઃ વૌ. વં.) લાકડાંગુ, લાકડાથી બનેલું.

અન્નિદૈત્તિક, વિ. (કઃ કી. કં.) દેવસંબંધી, પરમાર્થ સં-
બંધી,

અન્નિપ, પુ. (વઃ) પ્રભુ, માલિક, ધણી, સોહેબ.

અન્નિમ્, પુ. (મ્) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અન્નિમૌતિક, વિ. (કઃ કી. કં.) મૃતસંબંધી, શરીરસંબંધી.

અન્નિરૂદ્ધસમાધિયોગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) અતી લક્ષ
લગાડીને ઇશ્વરનું ધ્યાન ચીતન કરે છે તે.

અન્નિરોહિણી, સ્ત્રી. (ળી) નીસરણી, દાદરો, સીડી.

અન્નિલોકનાથ, પુ. (યઃ) ઇશ્વર, જગતનો સ્વામી-ધણી.

અન્નિવાસન, ન. (નં) સુગંધી કરવું

અન્નિવિન્ના, સ્ત્રી. (ન્ના) એક પુરૂષ ધણી બધારી પર-
ણો હોય તેમાંની પહેલી પરણેલી બાઈડી.

અન્નિશ્રયણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચુલ્હો.

અન્નિષ્ઠાન, ન. (નં) પહાડું, ૨. ગામ, સહેર, ૩. પ્રભાવ,
૪. ખેસવું. ૫. રહેવાની જગા.

અન્નિવેતગ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) ખીજ બાઈડી પરણવાસાઈ
પહેલી પરણેલી બાઈડીને જે પૈસા આપવા પડે છે
તે બાઈડી.

અન્નિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ઘા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અન્નિષ્ઠિમ, વિ. (સઃ સા. સં.) ઠપકો પામેલું, દોશ પામેલું.

અન્નિકૃત, પુ. (મઃ) અધિકારી. [ખેવકૃત.

અન્નિકૃતસન્ન, વિ. (સ્મા. ત્મા. ત્મ.) અસ્તાની, મુરખ

અન્નિક, વિ. (મઃ ના. નં.) સ્વાધીન, હસ્તક.

અન્નિર, વિ. (રઃ રા. રં.) ધભરાયલો, વ્યથિતવાળો,
ચપલ, ચંચળ. [રાજ નમે તે.

અન્નિશ્વર, પુ. (રઃ) સહેનશા, જે રાજને ખીજ સધવા

પુત્રને આપવા હોય તે.

અન્નિશ્વર, વિ. (રઃ) આજવાળું, શરમવાળું

અન્નિગંતુ, પુ. (તા) ઉંદર.

અન્નિજીક, ન. (કં) નીચલા ભાગમાં પહેરવાનું કપડું
ધાતિયુ.

અન્નિજન, પુ. (જઃ) વિખણું.

અન્નિભુવન, ન. (નં) પાતાળ.

અન્નિમુખ, વિ. (સ્વઃ સ્વી. સ્વં.) નીચે મોઢોવાળો.

અન્નિયક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) અધિકારી, અખતીયારવાળો, વિ-
(ક્ષઃ ક્ષા. ક્ષં.) પ્રત્યક્ષ, દેખેતું.

અન્નિયક્ષિપદગ્જનેત્ર, વિ. (ત્રઃ ત્રા. ત્રં.) કમળકરનાં જેની-
આંખ (નેત્ર) ખુબ મુરત હોય છે તે.

અન્નિયસાય, પુ. (યઃ) ઉચ્છવ, ઉત્સાહ.

અન્નિયાપક, પુ. (કઃ) મહેતાજી, શીખવનારો.

અન્નિયાહાર, પુ. (રઃ) તર્ક, કયાસ.

અન્નિયસાયયુક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્તા. ક્તં.) જેણે દૃઢ નિશ્ચય કી-
ધેલો છે તે.

અન્નિયાત્મવિદ્, પુ. (ત્વઃ) શ્રદ્ધાપેતા, શ્રદ્ધા જાણનારો, વેદ
જાણનારો.

અન્નિય, વિ. (વઃ વા. વં.) દક્ષણ, અશાશ્વત.

અન્નિયુદા, સ્ત્રી. (દા.) એક પુરૂષ ધણી બાઈડી પરણ્યો
હોય તેમાંની પહેલી પરણેલી બૈરી. [કેહવુંતે.

અન્નિયણા, સ્ત્રી. (ળા.) કોઈપણ કામશર પ્રાર્થના કરીને
અન્નિય, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) માર્ગસ્થ, રસ્તે ચાલનારો,

વટેમાર્ગ, મુશાકર. [મુશાકર.

અન્નિનીન, વિ. (ત્રઃ ના. નં.) રસ્તેજનારો, વટેમાર્ગ,

અન્નિન, પુ. (ધ્વા.) માર્ગ, રસ્તો, રાહા.

અન્નિન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યં.) માર્ગસ્થ, મુશાકર.

અન્નિર, પુ. (રઃ) યસ, જસ. [ક્તિવજ.

અન્નિયું, પુ. (યું) જે શ્રાદ્ધણ યજ્ઞવેદ જાણે છે તે
અન્નિન્ત, ન. (ન્તઃ) સૂર્ય ઉગ્યા પહેલાં અથવા અ-

સ્ત પામ્યા પછી પડતું અન્નવાળું, ઝળઝળું.

અન્નિશ્વર, ન. (રં) ન કેહવાલાએક બોલવું, હ-

લકો સુકન.

અન્નિંગ, પુ. (ગઃ) મદન, કામ, ન. આકાશ, મન.

અન્નિછ, વિ. (છઃ છા. છં.) મેલું, કચરાવાળું, ગંદું.

અન્નિજુદ, સ્ત્રી. (જ્ઞા. જ્ઞા. જ્ઞા.) ગાય, પુ. (જ્ઞા.) બળદ

અન્નિયક્ષ, વિ. (ક્ષઃ ક્ષા. ક્ષં.) પ્રત્યક્ષ નહીં તે.

અન્નિયાય દિવસ, પુ. (સઃ) તેહવાર, પર્વ, પરવ.

અન્નિજન, ન. (નં.) વિખણું.

અનંત, ન. પુ. (ત: તં.) આકાશ. વિ. (ત: તા. તં.) અમ-
યાદ, અપાર, ધાણું. પુ. શેષ નામનો સાપ, ર. વિષ્ણુ.
અનંતક, વિ. (ક: કા. કં.) જેનો છેડો નથી તે, છેવટ
વગરનું.

અનંતગુણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેના અપાર ગુણ છે તે.
અનંતધાર, વિ. (ર: રા. રં.) અપાર, ધાણું.

અનંતમાયિન, વિ. (યી. યિની. યિ.) ધણો કપડી, ડગ.

અનંતશક્તિ, વિ. (ક્તિ: ક્તિ: ક્તિ.) અપાર સક્તિવાળો.

અનંતા, સ્ત્રી. (તા.) પૃથ્વી. ૨ વનસ્પતીમાં ધમાસો, અ-
ગ્નિશિખા. દુર્વા, દ્રો, ઉપળસારી.

અનન્નિક, વિ. (ક: કા. કં.) અપાર, અપરંપાર.

અનન્નિગતમનોરથ, વિ. (થ: થા. થં.) ગીરાશ, આ-
શા ભંગ થયેલો.

અનન્નિનતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્વતંત્રતા, આપઅપતીયારી.

અનનુભૂત, વિ. (ત: તા. તં.) વગર અજ્ઞાપેલું.

અનન્યજ, પુ. (જ:) મદન, કામ. [યોગ્ય.

અનનુમત, વિ. (ત: તા. તં.) વગર કપ્પલ કીધેલું, અ-

અનન્યચોદિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીજાએ જેની પ્રે-
રણા કીધી નથી તે.

અનન્યભાવ, વિ. (વ: વા. વં.) એકચિત્તવાળો, જેણે
દશ્વર ઉપર ચિત્ત રાખેલું છે તે.

અનન્યવૃત્તિ, વિ. (ત્તિ: ત્તિ: ત્તિ.) એકાગ્રચિત્તનો, જેણે
એક જગોયે ધ્યાન લગાડ્યું છે તે.

અનન્યસૂચી, ન. (સૂ.) કુમારીકા, જે કોઈસાથે પરણી
નથી અથવા જેણે ભાગ કીધો નથી એવી.

અનન્યવિષયામ્ન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) અનન્યવૃત્તિ,
જેણે એકજ વીષય ઉપર લક્ષ લગાડ્યું છે તે.

અનન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) અયોગ્ય.

અનવલ્લવ, વિ. (વ: વા. વં.) શરમવાળો, લાજવાળો, ર.
એશરમો.

અનવસર, પુ. (ર:) જે ચીજ ઉપર આપણો કાંઈ હક્ક
નહીં છતાં તેપર માલકી રાખનારો.

અનવાશ્રય, વિ. (ય: યા. યં.) કેહાળીજ સત્તામાં
નહીં તે. [એક.

અનવેક્ષમ, અ. દષ્ટિ વગરનો, અકસ્માત, એકા-
અભિગ્રેત, ન. (તં.) દષ્ટિથી ઉલટું તે, દષ્ટિહીનાર્થ

વીરુદ્ધ તે, અનિશ્ચિત. [કૃત્યુશ.

અનમિતંવચ, વિ. (વ: વા. વં.) સૂંમ, ખખીલ, કૃપણ

અનય, પુ. (ય:) જીવો રમવાગીટિવ, ર. ક્રમ-
નશીલ, ૩. વિપત્તિ, ૪. અવિવેક.

અનર્થક, ન. (કં) સારવગરનું, નકામું.

અનલં, પુ. (લ:) દેવતા, વસ્તેવ, અગ્નિ.

અનમીલ, વિ. (વ: વા. વં.) પાપ વગરનો.

અનવગાહ, વિ. (હા: હાં. હાં.) બુદ્ધિને જે અગમ્ય તે,
સમજવાને મુશ્કેલ.

અનવધાનતા, સ્ત્રી. (તા.) ગફલત, ભૂલ, દુર્લક્ષ, ખેભાગી.

અનવરત, ન. (તં.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં.

અનવરાર્ધ્યા, વિ. (ધ્યા: ધ્યાં. ધ્યાં.) પ્રમુખ, શ્રેષ્ઠ, મુખ્ય.

અનવસ્કર, વિ. (ર: રા. રં.) સાફ, સ્વચ્છ, નિર્મળ.

અનવુલ્લખ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેની બુદ્ધિ બગ-
ડી છે તે, ગારો.

અનવમ, વિ. (મ: મા. મં.) સરખો, ખરોખરીનો, સ-
મતોલ.

અનવસ્થાન, વિ. (ન: ના. નં.) અચળ વૃત્તિવાળો, જેનું
ચિત્ત સ્થિર નથી તે.

અનવસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અનવસ્થિતાત્મનુ, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ) જેનો આત્મા
સ્થિર નથી તે.

અનસ, ન. (ન:) ગાડું, ખટારો.

અનાકુલ, વિ. (લ: લા. લં.) સ્થિર, સ્વસ્થ.

અનાગતાર્તવા, સ્ત્રી. (વા) જે બાયડીને અડકાવ આવે-
લો નથી તેથી સ્ત્રી.

અનસૂચક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ખીજાની ઈર્ષા કરતો
નથી તે.

અનસૂયુ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અનાલ્પ, ન. (લ્પં.) પોતીકા કુટુંબમાં ફૂરતા કરવી તે-
નિદંપણું કરવું તે. [સા ભંગ કરનારો.

અનદિન્નાકર, વિ. (ર: રા. રં.) હુકમ તોડનારો, આ-

અનાદર, પુ. (ર:) તિરસ્કાર.

અનાપ, પુ. (પા:) પ્યારકું, પોતીકું નહીં તે, ખીજાનું.

અનાયક, વિ. (ક: કા. કં.) ધણીવગરનું, માલક-
વગરનું, સરદાર વગરનું.

અનામય, ન. (યં.) તંદુરસ્ત, આરોગ્ય.

અનામેકા, સ્ત્રી (કા.) હાતના અંગુઠાપાંખેથી લીજી આં-
ગળું, છેલેથી ખીજી આંગળું, વચલું આંગળું.

અનારત, ન. (તં.) નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં,

અનાયતિક, પુ. (ક:) કીરાઈતું, કરીયાતુ જે આસડ-
માં આવે છે તે

અનાયતા, સ્ત્રી. (તા.) અયોગ્યતા.

અનાવિદ્, વિ. (દ્ઃ દ્ઞા. દ્ઞં.) જેનું મન વખડું નથી તે.

અનાહત, વિ. (ત: તા. તં) કેરૂં કાપડ, કેરૂં લુગડુ.

અનિકામતસ, અ. (ત.) સુખ સંતોષ વગર, ઇચ્છાવગર.

અનિચ્છાતસ, અ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જીવે.

અનિમિષ, પુ. (ષઃ) દેવ, ર. માછલુ.

અનિરુક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) જેનાંચિ ખોલાતું નથી તે.

અનિરુદ્ધ, પુ. (દ્ઃ) પ્રધુષ્ણનો કીકરો.

અનિર્વચ્યમાન, વિ. (નં: ના. નં.) અધુરું, પુરું નથી થ-
યું તે. [નથી તે.

અનિર્વૃત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) દુઃખી, જેને કસું સુખ

અનિર્વંશ, (શ: શા. શં.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

અનિર્વતન. વિ. (ન: ના. નં.) સ્થીર, જે હાલતું નથી તે.

આનેલ, પુ. (લઃ) પવન, વાયુ.

અનિશં, અ. નિત્ય, નિરંતર, હમેશાં.

અનીક, ન. (કં.) લશ્કર, ફોજ, સેના.

અનીકસ્ય, પુ. (સ્યઃ) ફોજ સંભાળનાર ગણ.

અનિષ્કૃતેનસ, વિ. (ના: ના: નં) અપરાધી, પાપી
ગુહેગાર, પ્રાયશ્ચિત લીધા વગરનો

અનીકિની, સ્ત્રી. (ની.) લશ્કર, સેના, ફોજ.

અનીશ, વિ. (શ: શા. શં.) અશક્ત, નબળો, નાતવાન.

અનુ, અ. પછી, પાછળ

અનુ, વિ. (નુ: ન્વી. નું.) નહાતું, ઝીણું, ખારીક,
સુદૃઢ, અદૃષ્ટ.

અનુક, વિ. (ક: કા. કં.) કામાતૂર, કામચ્છુ.

અનુકંયા, સ્ત્રી. (યા.) દયા, કરૂણા.

અનુકંપિન, વિ. (પી. પિની. પિ.) દયાળુ, દયાવાળો, દ-
યાવંત.

અનુકર્ષન, પુ. (ર્ષા) ગાડીની નીચલીઆજીનું એક
લાકડું.

અનુકર્ષ, પુ. (ર્ષઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.

અનુકલ્પ, પુ. (લ્પઃ) હલકો બદલો, જેમકે કુલને
ટેકાણે કુલની પાંખડી.

અનુકામીન, વિ. (ન: ના. નં) આપઆપ્તીયાર, મન
ને ગમે તે કરનારો, સ્વેચ્છાચારી.

અનુકાંપિતામ્ન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

અનુકાર, પુ. (ર:) ખીજની ધોડે કરવું, ખીજની ન-
કલ કરવી. ર. ખીજની ધોડે કરનારો.

અનુકાલ, વિ. (લ: લા. લં.) કોઈકોઈ વખતનું, આગં-
તુકં, અનીત્ય. અ. (લં) કોઈકોઈ દહોડે, અ-
કાળે, કવખતે.

અનુક્રમ, પુ. (મઃ) ક્રમ, પદ્ધતિ, ર. હાર-ઓળ-
માર્ગ, ૩. રીતી, [સંશા.

અનુકીર્તન, ન. (નં.) સ્તુતી, વાહવા કરવી, કીર્તી, પ્ર-
અનુકોશ, પુ. (શઃ) દયા.

અનુગં, અ. અનુશરીને, લાગીને, વળગીને

અનુગ, વિ. (ગ: ગા ગં) લાગીને, વળગીને, પુ. ચાકર.

અનુગવીન, પુ. (નઃ) ગોવાળીયો, ગોવાળ.

અનુગ્ર. વિ. (ગ્ર: ગ્રા. ગ્રં) નષ્ટ, મંદ, સાલ્વિક, દયાળુ.

અનુગ્રહ, પુ. (હઃ) સ્વીકાર, મહેરબાની.

અનુગ્રહકાર, વિ. (ર: રા. રં.) પરોપકાર કરવાથી
જે ખુશી તે.

અનુચર, પુ. (ર:) સેવક, ચાકર, નોકર.

અનુજ, પુ. (જઃ) નહાનો બાઈ,

અનુજીવિન, પુ. (વી) સેવક, ચાકર. [અપાન.

અનુતર્ષણ, ન. (ર્ણ) પુ. (ર્ણ:) મધપ્રાશન, દારૂચી, મ-

અનુતાપ, પુ. (પઃ) પચ્છાતાપ, પસ્તાવો. [ઉત્તમ, સાઈ.

અનુત્તમ, વિ. (મઃ મા. મં.) મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ, સર્વોત્કૃષ્ટ,

અનુત્તર, વિ. (ર: રા. રં.) શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ.

અનુવાચ, પુ. (ત્ત:) એક જાતનો સ્વર છે. [વીચાર.

અનુચિંતા, સ્ત્રી. (તા.) ચિંતા, કેમ થશે શું થશે એવે.

અનુશ્રાવત, વ. (વન્. વંતી. વૃત.) કોઈની પછવાડે દો-
ડનારો.

અનુવંદ, અ. લાગીને, પગેપગ.

અનુવ્યાન, ન. (નં.) કાળજી, ઉત્કંઠા.

અનુનિર્જિહાન, વિ. (ના: ના. નં.) બહાર જનારો.

અનુયય, વિ. (યઃ યા. યં.) પછવાડે જનારો, પુ. (યઃ)
માર્ગ, રસ્તો.

અનુવદથી, સ્ત્રી. (વી.) માર્ગ, રસ્તો, રાહ.

અનુવદીના, સ્ત્રી. (ના.) અંપલ. (જોડા). [ધીની સ્ત્રી.

અનુવમા, સ્ત્રી. (મા.) કુસુદ નામના નૈરત દીશાના હા-

અનુવલ્લ, પુ. (વઃ) સેવક, ચાકર, નોકર.

અનુવલ્લક્ષ્યવત્સન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) જેનાં માર્ગનો શા-

ધ લાગવો કઠણ છે તે.

અનુપસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) નિર્દોષી, જેનેદોષ નથી તે.
 અનુપૂર્વશ્ચ, અ. (શઃ) પ્રારંભથી, આગળથી, મુળથી,
 શુરૂઆતથી.
 અનુયેત, વિ. (તઃ તા. તં.) જીરો, પારકો, સગો નહીં તે.
 અનુબંધ, પુ. (બઃ) માં આપના હેતુક્રમથી ચાલનારી
 દીકરી.
 અનુભલ, ન. (લં.) ફોજ, લશ્કર.
 અનુવાંધ, પુ. (બઃ) પાછળથી સમજ, ર. જે ચીજની
 વાસ ગઈ હોય તેમાં પાછી વાસ લાવવી.
 અનુભવ, પુ. (વઃ) અજમાવેલ, તપાસથી નિશ્ચય,
 સાક્ષાત્કાર. [અનુનિશ્ચય.
 અનુભવ, પુ. (વઃ) દૃઢ નિશ્ચય, પ્રભાવ, સાધૂની
 અનુભૂયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) હાલ જેનો અનુભવ
 થાય છે તે.
 અનુમાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) સ્વીકાર, ર. જે પુનેમને દીવશે
 ચંદ્રમા ચાહુ દેખાતો નથી તે પૂનમ.
 અનુમન્યમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) માનનારો. [મરનારો.
 અનુમરિષ્યત્, વિ. (ષ્યન્. ષ્યંતી. ષ્યત્.) લક્ષણગાડીને
 અનુચીત, પુ. (ગઃ) પ્રશ્ન, સવાલ. [મતો તે.
 અનુરક્તપ્રજ, વિ. (જઃ જા. જં.) પ્રજાને વહાણી—ગ.
 અનુરોધ, પુ. (બઃ) અનુકુલતા.
 અનુભાવ, પુ. (વઃ) બહુ શોક ભરેલું ભાષણ, વિલાપ.
 અનુભિષંગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) જેનું દીલ ઝોટાણાથી—
 શુભચિત્તથી પ્રસન્ન થાય છે તે. [જીવાત્પદાર.
 અનુવક્ત, વિ. (ક્તા. ક્ત્વી. ક્તુ.) જવાબ આપનારો,
 અનુવર્ત્તન, વિ. (ર્ત્તા. ત્ત્વાં. ત્ત્વં.) સાથે જનારો.
 અનુવશ, વિ. (શઃ શા. શં) વશ, અનુકુલ.
 અનુવર્તન, ન. (નં) કૃપ, બદલો, ર. અનુકુલતા.
 અનુવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેવું જેકે કીધું તેવું કરે-
 નારો. પુ. (તા.) સેવક ચાકર.
 અનુવાક, પુ. (કઃ) વેદનો ભાગ.
 અનુચય, પુ. (યઃ) મોટું વેર, ર. પશ્ચાત્તાપ, પસ્તાવું
 સ્ત્રી. (યા.) મોહિતા ઉપરનાખીલ.
 અનુચાસનપર, વિ. (રઃ રા. રં.) હુકમમાં ચાલનારો,
 આસા માનનારો.
 અનુષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠઃ ણા. ણં.) આપણુ, શુસ્ત, થંડો, ઠંડું.
 અનુહાર, પુ. (રઃ) ખીજ જેવું કરવું, ખીજની નક-
 લ કરવી.

અનૂક, ન. (કં) સ્વભાવ, ચાલ. ર. વંશ, કુળ. પુ.
 (કઃ) પૂર્વ જનમ.
 અનૂક, વિ. (ક્તા. ક્ત્વાં. ક્ત્વં) જેને નામ આપ્યું તે, જેનું
 નામ પાડ્યું છે તે.
 અનૂચાન, વિ. (નઃ ના નં) સાંગવેદ શીખેલો.
 અનૂચ, અ. સ્પર્શ થવાસાર પાછું પાછું બોલવું.
 અનૂન, વિ. (નઃ ના. નં.) સમપ્ર, સંપૂર્ણ.
 અનૂનક, વિ. (કઃ કા. કં.) સમપ્ર, સંપૂર્ણ.
 અનૂપ, વિ. (વઃ વા. વં.) ધણા તળાવ આદી વાળો
 દેશ, જળપ્રાય દેશ. [કનારો, સુરજનો સારથિ.
 અનૂર, પુ. (રઃ) અરણ્ય નામનો સુરજની ગાડી હાં-
 અનૂહ, વિ. (હઃ હા. હં.) બે પરવા, ખેડીકર.
 અનૂજ, વિ. (જુઃ જુઃ જુ.) વાંકું, પાંચું નહી તે.
 અનૂત, ન. (તં.) અસત્ય, જીકું, ર. કૃષિકર્મ, ખેતિવા-
 ડીનો ધંધો.
 અનૂતવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઢોંગી.
 અનેકપ, પુ. (વઃ) હત્તી, હાથી.
 અનેકરંધ્ર, વિ. (ધ્રઃ ધ્રા. ધ્રં.) જેને ધણા કાણાં છે તે.
 અનેજત, વિ. (જન્. જંતી. જત્.) અચલ, સ્થીર,
 સ્થાવર. [તે, આંધળો, શક હાય તે.
 અનેકમૂક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે બેહેરો અને મુગો
 અનેહસ, પુ. (હઃ) કાળ.
 અનોકહ, પુ. (હઃ) ગ્રીડ.
 અનોપમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) જેની ઉપમા નથી તે.
 અંતઃપુર, ન. (રં) જનાનખાનું, રાજાની સ્ત્રીનો મહેલ.
 અંત, પુ. (તઃ) મરણ, મોત, નાશ, સમાપ્તી, વિ (તઃ
 તા. તં) આપ્તરજું.
 અંતક, પુ. (કઃ) યમરાજ, જમરાજ.
 અંતર, ન. (રં) તકાવત, ર. વચેનો વખત, ૩. અવ
 કાશ, પુરસત, ૪. ખાકી, સિલક.
 અંતરા, અ. સીવાય, વગર, વચ્ચે.
 અંતરાય, પુ. (યઃ) વિગ્રહ, અડચણ, હરકંત.
 અંતરાલ, ન. (લં) વચ્ચેનો વખત.
 અંતરિક્ષ, ન. (ક્ષં) આકાશ.
 અંતરીક્ષ, ન. (ક્ષં) આકાશ.
 અંતરીપ, ન. (પં) દ્વીપ, ટાપુ.
 અંતરીય, ન. (યં) પેહેરવાનું કપડું—વસ્ત્ર, ધોતીયું.
 અંતરે, અ. મધ્યે, વચમાં.

અંતરેણ, અ. મધ્યે, ૨. શીવાય, ૩. તે માટે.
 અંતર્ગત, વિ. (ત: તા. તં.) બુદ્ધીગમ્યેષો, વીશરી ગમ્યેષો.
 અંતર્દ્વાર, ન. (રં) છુપું આરાધ્યું, યુગ દ્વાર.
 અંતર્દ્વો, સ્ત્રી. (દ્વા.) આસ્વાદન, ઠાંકણું.
 અંતર્દ્ધ, સ્ત્રી. (દ્ધ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 અંતર્મનસ, વિ. (ના: ના: નઃ) ઉદાસ, પિન્ન, દલગીર.
 અંતર્વૈદિક, પુ. (કઃ) જ્ઞાનનાનામાં દેખરેખ અ-
 ગર ચોકરી કરનારો.

અંતર્વિ, સ્ત્રી. (ની) ગરભીણી સ્ત્રી, ભારેવાસી બાઈડી.
 અંતર્વાણિ, વિ. (ણિ: ણિ: ણિ.) શાસ્ત્રજ્ઞાણનારો.
 અંતાવસાયિનુ, પુ. (યી) હજમ, વાળ્ફ.
 અતિચરા, સ્ત્રી. (રા.) એક જાતની વનસ્પતી છે,
 જેને પદ્મચારિણી કહેછે.

અતિછલ, પુ. (લ:) કુલ્લની છલી, ૨. એ એક જાતની
 વનસ્પતી છે, ૩. જલલણ વિશેષ
 અતિછલા, સ્ત્રી. (લા.) સુવાગી ભાણ, મેપુની ભાણ
 અતિજવ, વિ. (વ: વા. વં.) અતી વેગવાળું, જલદી જનારું.
 અતિથિ, પુ. (થિ:) પરાણો, દુરથી થાકીને જમવાની
 વખતે જે કોઈ અકસ્માત આવે તે, રામના
 દીકરાનો દીકરો.

અતિનુ, વિ. (નૌ: નૌ: નુ) વહાણમાંથી જમીનપર ઉ-
 તારેલું, ૨. વહાણની પેલીતરફ, ૩. જેમાં વહાણ
 ચાલી ગમ્યેલું તેવું પાણી.

અતિપથિનુ, પુ. (પંથા:) સારો માર્ગ, સારો રસ્તો.

અતિવાત, પુ. (તઃ) અતિક્રમ. શબ્દ જ્યુવો. [જોરવાન.
 અતિવલ, વિ. (લ: લા. લં.) બળિહ; મહાબળિહ, અતી
 અતિમાલ, ન. (લં) અતિશય, ધણું, અતીથિહ.
 અતિમુક્ત, પુ. (કઃ) એક જાતનું ફલનું ઝાડ છે, જેને
 કુશરી, કર્પુરી મોગરો કહેછે તે.

અતિમુક્તક, પુ. (કઃ) તીવરનામનું ઝાડ
 વિ. બીયા વગરનું, ધણું છુટું.

અતિરેક્ત, વિ. (કઃ કા. કં.) વડું, અધિક.

અતિવસ્ત્રુ, વિ. (ક્તા. ક્રો. વસ્ત્રુ.) ધણું બોલનાર.

અતિવાદ, પુ. (દઃ) નિષ્ટુર બાધણ, કડવું બોલવું.

અતિવિધા, સ્ત્રી. (ધા.) એકજાતની આપધી છે, જેને
 અંતવિખતી કળી કરી કહેછે.

અતિવેલ, ન. (લં.) અતીશય, બહુ, ધણું.

અતિચાલિના, સ્ત્રી. (તા.) અતી પરાક્રમ.

અતિચાય પુ. (યઃ) ઉત્કર્ષ, વિ. ધણું, પુષ્કળ, બહુ.

અતિજોભન, વિ. (નઃ ના. નં.) શ્રેષ્ઠ, સુંદર.

અતિજોભિન, વિ. (મી. મઃ) ખુબસુરત, સુંદર, સારું
 મુખ્ય. [હું આપવું.

અતિસર્જન, ન. (નં) અતીદાન, ધણું ધરમ કરવું, ધ-

અતિસારકિનુ, વિ. (કી કિળી. કિ.) જેને અતિ સાર
 થયેલો હોય તે.

અંતિક, વિ. (કઃ કા. કં.) પાસેનું, નજદિકનું.

અંતિકતમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ધણું નજદિકનું.

અંતિકા, સ્ત્રી. (કા) ચૂલો.

અત્તિકા, સ્ત્રી. (કા) મેહાટી ખેડેન, વડી ખેડેન. (નાટ્ય
 પ્રકરણમાં.)

અતીંદ્રિય, વિ. (યઃ યા યં.) ઇંદ્રિયોને અગોચર.

અતીંવ, અ. અતીશય, બહુ, ધણું, અતીથિ. [રીશ વાળો.

અંત્યત કોપન, વિ. (નઃ ની. નં.) અતિ કોપિહ, ધણી

અયંતીન પુ. (નઃ) ધણું ચાલનારો માણસ.

અત્યય, પુ. (યઃ) મરણ, નાશ.

અત્યર્થ, ન. (યં) અતીશય, બહુ, ધણું.

અત્યાહિત, ન. (તં) મોટી ધાસ્તી, સાહસકર્મ.

અંતિવાસિનુ, પુ. (સી.) શિષ્ય, ચેલો, ૨. મંડાળ.

અંત્ય, વિ. (ત્યઃ ત્યા ત્યં.) સેવટનો, છેવટનો, છેલ્લો.

અંત, ન. (તં.) આંતરડું.

અય, અ. મંગલ, ૨. અનંતર. ૩. પ્રારંભ. શરૂઆત. ૪.

પ્રશ્ન, સવાલ. ૫. શક. ૬. અધિકાર. ૭. શો-
 ગન, પ્રતિસા,

અયો, અ. ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

અદમ્બ, વિ. (અઃ આ. અં) બહુ, ધણું, પુષ્કળ.

અદર્શન, ન. (નં.) નદેખાવું, યુમ, અદશ્ય.

અદિતનંદન, પુ. (નઃ) દેવ.

અદ્વં, પુ. (ક) આંધળો.

અદટ, ન. (ટ) અમીનો પરાખવ, ધણો વરશાદ પ-
 ડો હાલ્યાદી દેરી કોપ, ૨. પ્રારંભ.

અંદિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચૂલો.

અંદુક, પુ. (કઃ) સાંકળ, ખેડી.

અંદૂક, પુ. (કઃ) સાંકળ, ખેડી.

[અંધારું

અંધ, વિ. (ધઃ ધા. ધં.) આંધળો ન. (ધં.) અંધઃ કાશ

અંધકરિનુ, પુ. (પુઃ) મહાદેવ.

અંધકાર, પુ. (રઃ) અંધારું.

અંધતમસ, ન. (સં) અતીશય અંધારું.

અંધસુ, ન. (ધઃ) અન્ન, અનાજ

અંધુ, પુ. (ધુઃ) કુપો.

[નાજ.

મન્ન, વિ. (ન્નઃ જ્ઞા. જ્ઞ.) આધિહું, ન. (જ્ઞ.) રાધિહું અ-

ન્નજ્ઞ, વિ. (જઃ જ્ઞા. જ્ઞ.) અન્નથી યુક્ત તથા વીકા-

ર થાએછે તે, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનું હેડકીનું
દરદહે.

અન્ય, વિ. (ન્યઃ ન્યા. ન્યત્) ખીન્ને. [ક્રીધી તે.

અન્યચૈદિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીન્નએ જેની પ્રેરણા

અન્યતર, વિ. (રઃ રા. રત્) એમાનો એક.

અન્યતરેશુઃ, અ. કઈ દહોડે.

અન્યત્રી, વિ. (ત્રીઃ ત્રીઃ ત્રી.) જેની શ્રદ્ધ કરી તે.

અન્યેશુઃ, અ. ખીન્ને દહોડે.

અન્વક્ષં, અ. અનુસરીને.

અન્વક્, અ. અનુસરીને.

અન્વય, પુ. (યઃ) વંશ, કુળ.

અન્વવાય, પુ. (યઃ) વંશ, કુળ.

અન્વાહાર્ય, ન. (યૈ) માસીક આદ્ર, માસીસિ, મસીસિ.

અન્વાહાર્યક, ન. (કં) માસીક આદ્ર. [એજિહું.

અન્વિષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ઠા. ષ્ઠં) શોધિહું, ગોતિહું, ધુંડેહું,

અન્વિક્ષણ, ન. (ળં) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,

એજાવું.

અન્વીયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) લાગેલો, અનુસરેલો.

અન્વેષણ, ન. (ળં) શોધવું, જોવું, ગોતવું, ધુંડવું,

એજાવું.

અન્વેષણા, સ્ત્રી. (ળા) ધર્માદીકનો શોધ કરવો.

અન્વેષિત, વિ. (તા. તઃ તં.) શોધિહું, એજિહું, ધુંડેહું.

અપકરુણ, વિ. (નઃ ના. નં.) નિદેય, કૂર, ધાતુક.

અપકૃષ્ટચેતન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનું મન બ્રહ્મ થયું તે.

અપક્રમ, પુ. (મઃ) ભાગવું, નાસી જવું.

અપકારગીર, સ્ત્રી. (ગીઃ) માંડુલગાડે તેવું ભાષણ, બૂ-

કું કરે તેવી વાણી.

અપગા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.

અપગન, પુ. (નઃ) અવયવ, શરીરનો ભાગ.

અપચય, પુ. (યઃ) નાશ, નુકશાન, હાની, ૨. માન,

સત્કાર, ઈજ્જત, આદર.

અપચાયિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુએલો, પુજાએલો.

અપચિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુએલો, પુજાએલો.

અપચિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પૂજા, ૨. નાશ, ૩. પ્રાયશ્ચીત,
૪. અર્ચ, દાન. [નરહિત.

અપદાંતર, વિ. (રઃ રા. રં) પાશેનો, પડોશનો, વ્યવધા

અપદુ, વિ. (દુઃ દુઃ દુ.) રોગી, નબળો, કમજોર, માંદો.

અપંદિત, વિ. (તઃ તા. તં.) મૂર્ખ.

અપન્ય, ન. (ત્યં) છોકરાં છૈયાં. [છે તે.

અપત્યકામ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેને સંતતીની ઇચ્છા

અપત્યતા, સ્ત્રી. (તા.) દીકરા દીકરીપણું.

અપત્તયા, સ્ત્રી. (યા.) લોક લજ્જા, લોકોથી ડરવું.

અપત્તયિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુઃ ણુઃ ણુ.) લોકથી લાભે તે, શા-

રમાળ.

અપ્રથ, ન. (થં) અરાખ રસ્તો, અરાખ માર્ગ.

અપ્રથિન, પુ. (પ્રથાઃ) અરાખ રસ્તો, અરાખ રહા.

અપદાન, ન. (નં.) મનગમતો ધંધો, આકરી, ૨. પૂર્વ-

ના ચરીત્ર, ૩. સાઈ કર્મ.

અપદાંતર, વિ. (રઃ રા. રં) પાશેનો, નજીકનો.

અપદિશં, અ. એ દીશાનો વચેનો ભાગ.

અપદેશ, પુ. (શઃ) કપટ, ૨. લક્ષ, નિશાન, ૩.

અહાનું, નિમિત્ત.

અપ્રધ્યસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) મરડાઈ ગએલું, કચ-

રાઈ ગએલું, એ આપણ થએલું.

અપવાહુક, પુ. (કઃ) એક જાતનો વાહુનો રોગ છે

જેથી હાથ ખોટા થઈ જાય છે.

અપ્રવેશ, પુ. (શઃ) અશુદ્ધ, અપશુદ્ધ.

અપચન, ન. (નં.) નાસીજવું, ભાગી જવું.

અપર, વિ. (રઃ રા. રં.) અન્ય, ખીન્ન, સ્ત્રી ગર્ભ-

સ્થાન, કુમળ, ગર્ભાશય, ન. હથીની પાછલી

જંગનો પછવાડો ભાગ.

અપરસ્પર, ન. (રં) એકસરખું, ક્રિયાનું નૈરંતર્ય.

અપરાજિતા, સ્ત્રી. (તા.) વિષય ક્રાંતા નામની એક

ઔષધી છે, કોયલવેલ, ગરણીનાં વિલ. [પુરુષ.

અપરાદ્ધ વૃક્ષાન્ક, પુ. (ત્કઃ) જેનું બાણ-નીશન ચૂકે તે

અપરાધ, પુ. (ધઃ) અન્યાય, અન્યાય, ચુક, તકસીર.

અપરાદ્ધ, ન. (લં) દહાડાના એ ભાગ ક્રીધા હોય તે

ખીન્ને ભાગ, અને પાંચ ક્રીધા હોય તે એથી ભાગ.

અપરિમિતગુણગણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) જેનામાં અપાર

સારા-ઉત્તમ ગુણ છે તે.

અપરેશુઃ, અ. ખીન્ને દહોડે.

અપ્રત્ય, વિ. (ષઃ ક્ષા ઇં.) પ્રત્યક્ષ, દેખીતું.

અપ્રત્ય, સ્ત્રી. (જાં.) પારવતી, પાર્વતી.

અપ્રત્ય, પુ. (તઃ) ના કેવી, નકાર, નિષેધ વાક્ય.

અપ્રત્ય, પુ. (યં) મોક્ષ, ત્યાગ, નાખવું, છોડવું.

અપ્રત્ય, ન. (નં.) દાન, આપવું, અક્ષીય કરવી.

અપ્રત્ય, પુ. (દઃ) નિદા, નાલશ, ૨. આત્મા. ૩.

હરણના શિકારની વખતે જે ધંટા અગર ભુંગળું
વગાડે છે તે.

અપ્રત્ય, ન. (જં) ઢાંકણું, આચ્છાદન.

અપ્રત્ય, વિ. (ઙઃ ક્ષા ઇં.) જેને કાણું પાડવું છે તે,

કાણાવાળું, પાકાવાળું. [નાખેલો, વડેલો.

અપ્રત્ય, લોક. વિ. (કઃ કા. કં.) મરેલો, મુલેલો. ૨.

અપ્રત્ય, પુ. (યઃ) હીરા વીગેરેને અરાખ કાણું પાડવું.

અપ્રત્ય, પુ. (દઃ) નીચ, હલકો,

અપ્રત્ય, પુ. (ન્દઃ) અશુદ્ધ, ગાળ.

અપ્રત્ય, વિ. (મઃ મા. મં.) શાંતવગર, શાંતીરહીત.

અપ્રત્ય, વિ. (ઘ્રુઃ ઘ્રુઃ ઘ્રુ.) વિપરીત, પ્રતિકૂળ, વાંકો.

અપ્રત્ય, પુ. (દઃ) નીચ.

અપ્રત્ય, પુ. (વિઃ) આતમીદાર, બશુદ્ધ, અપર આપનારો.

અપ્રત્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યાં.) જમણીયાશુ, ૨. ઉલ-

ટું, અવલું.

અપ્રત્ય, પુ. (રઃ) ગાડાનો કોઈએક ભાગ.

અપ્રત્ય, વિ. (તઃ તા. તં.) નહિલો, મરીગયેલાં વસ્તે
નહિલો તે.

અપ્રત્ય, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) બુલનારો, વિસરનારો.

અપ્રત્ય, પુ. (રઃ) ઉઠાવી લઈજવું, જપ્પરદસ્તીથી લેવું.

અપ્રત્ય, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનું જ્ઞાન ગયું તે,

ગાંડો થયેલો, ભમી થયેલો.

અપ્રત્ય, પુ. (મઃ) આંખની બહારની બાજુનો ખુણો-

કટાક્ષ. ૨. તિલક, કપાલમાં ડીલું કરે છે તે.

અપ્રત્ય, સ્ત્રી. (ચી) દક્ષિણ દિશા. [વાળો વાડ.

અપ્રત્ય, ન. (નં.) ગાંડ, અંદકાર. ૨. અસ્થાને રહેવા-

અપ્રત્ય, પુ. (તિઃ) સંસુદ્ર, દરીયો.

અપ્રત્ય, પુ. (મઃ) અધેડાનું ઝાડ.

અપ્રત્ય, પુ. (ન્યુઃ) એકાએક જે માત્ર આવે છે તે.

અપ્રત્ય, વિ. (યઃ યા. યં.) જેનો પાર નહીં તે,

નહીં પોતાય એવું. [સ્વહંદ.

અપ્રત્ય, વિ. (તઃ તા. તં.) સ્વતંત્ર, અપ્રત્યક્ષીઆર,

અપ્રત્ય, ન. (નં.) કાર મારીનાખવું.

અપ્રિ, અ. નિદા, ૨. સવાલ, ૩. શક, શંકા, ૪. ખિ-

હીક, ૫. ભય. ઇત્યાદી છે

અપ્રિ, ન. (તં) અંગાર, વસ્તેવ.

અપ્રિ, ન. (નં.) ઢાંકણું, આચ્છાદન.

અપ્રિ, વિ. (ઙઃ ક્ષા ઇં) દીલપર કપડાંવાળો, ઢાંકેલો.

અપ્રિ, વિ. (ત્યઃ ત્યા. ત્યં.) જે ધણોજ સારો તે.

અપ્રિ, વિ. (ત્યઃ ત્યા. ત્યં.) પાપી, દુષ્ટ, દુષ્ટમો.

અપ્રિ, વિ. (યઃ યા. યં.) જે પાછું ન આવે તે,

મુલેલું, મરેલું. [ઇત્યાદી.

અપ્રિ, પુ. (તઃ) ચોખ્ખાના લોટનાં બનાવેલાં પૂડા-વડા

અપ્રિ, વિ. (જઃ જા. જં.) અપૂર્ણ, અધૂરું.

અપ્રિ, વિ. (લઃ લા. લં.) એકજ ધરમના,

જેનો ધરમ ખીજો નહીં તે.

અપ્રિ, વિ. (ધીઃ ધીઃ ધી.) સર્વ વસ્તુમા તથા

પદાર્થમા ઇત્યર છે એવું માનનારો, ભેદ બુદ્ધિ

રહીત—વગર.

અપ્રિ, (યઃ યા. યં.) પીવાને લાયક નહીં તે.

અપ્રિ, વિ. (ઙઃ ક્ષા ઇં.) કોઈ માણસને કુદરતથી

કંઈપણ અવયવ એછો હોય છે તે.

અપ્રિ, ન. (ત્યં) કાચાપાણું, કાચું, કુમણું, અપ્રોટી.

અપ્રિ, સ્ત્રી. (આયઃ) પાણી, જળ.

અપ્રિ, પુ. (તિઃ) વરણ નામનો દેવ.

અપ્રિ, પુ. (ઙઃ) જે ઝાડની વચ્ચે ઉભા શેઠાં નથી

એને તેનાં મુલીયામાંથી કુટ થાય છે તે.

અપ્રિ, વિ. (જઃ જા. જં.) વ્યક્તિ,

અપ્રિ, વિ. (ક્યઃ ક્યાં. ક્યં.) જે વીસે ખાલ કરે

તા નહીં આવે તેવું.

અપ્રિ, વિ. (ઙઃ ક્ષા ઇં.) નહીં માંડીવળાએ

એવું, નહીં નીવારણ થાયે એવું, પ્રતીકાર

કરેલો.

અપ્રિ, સ્ત્રી. (તા.) ઉપલો શબ્દ જુઓ. [૨ તે

અપ્રિ, વિ. (ધ્રુઃ) ખીજની અદેખાઈ નહીં

અપ્રિ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેની તૃપ્તિ થઈ

નથી તે, અતૃપ્ત.

અપ્રિ, વિ. (તઃ તા. તં.) નહીં માંડીવળાએ એવું

નીવારણ નહીં થાયે એવું. [અતીદિ

અપ્રિ, વિ. (ષઃ ક્ષા ઇં.) અદૃશ્ય, નદેખાય એવું

જેતામિ. વિ. (મિ: મિ: મિ.) જેનો અગ્નિ મંદ—
શાછો થયો છે તે.

જ્ઞાન, ન. વિ. (જ્ઞ) હાથનીયેનો, સુખ્ય નહીં તે.

જત્ત. વિ. (જ: જા. જં.) જે મગર નહીં તે,
માલસ, બાણો.

જાણવિદ. વિ. (જ. વ.) અસાન, સુરખ, કોઈ પ-
ણ પ્રકરણ પ્રમાણથી સુકવાને જે અશક્ય તે,
ખેવકુંડ.

જત, વિ. (ત: તા. તં.) જે એતર હથેકરીને ખેડું
નથી તે. [ત્રતા, સુતક.

જ્યત્ય. ન. (ત્યં.) અટ-ડકાવ, અશુદ્ધિ, અપવિ-
દ્યવિ. (ય: ય્યા. ય્યં.) હાથ નીચેનો, સુખ્ય નહીં તે.

જરસ્, સ્ત્રી. વ. (સ:) દેવતાઓની સ્ત્રીઓ.

જેશ. વિ. (જ: જા. જં.) જેનાથી તરાતું નથી તે,
જેને તરતા આવડતું નથી તે. [તાં તે.

જલ, વિ. (લ: લા. લં.) જે ઝાડને ફળ નથી આવ-
જ, વિ. (જ: જા. જં.) સાર વગરનું ખોલવું, મતલ-
ખનીનાનું ખોલવું. [ધણી નીકળે છે તે.

જમુલ, વિ. (જ: જા. જં.) જેના મેહોમાંથી ગાળ
વિંદુ. પુ. (વુ:) પાણીનું ટપકું. [નિઆંશ્રીત.

જમુ. વિ. (જુ: જુ: જુ.) જેને સોખતી—મીન—ભા-
ધ્યંદ નથી તે, અનાશ્રીત, અનાથ, ગરીબ.

જર, ન. (રં.) આકાશ, ૨. વસ્ત્ર, કપડું.

જરિષ, ન. (ષં) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ.

જરીષ, ન. (ષં) ચણા વીગેરે સેકવાનું વાસણ,
પુ (ષ:) ૨. નાભાગનો દીકરો, અંબરીષ સુર્ય વં-
શી રાજા.

જલા, સ્ત્રી. (લા) સ્ત્રી, નારી, પાયડી.

જણ, પુ. (જ:) વેશ્યાને પેટે પ્રાણીઓથી પેદા થયેલો
છેલકરો. ૨ હરિતપ, હાથી હાકનાર, માવદ.

જણ, સ્ત્રી. (જા:) એકકુલનું ઝાડ જેને જીવું કેહે છે.
૨. પાઠ મૂળ, પાઠા.

જા, સ્ત્રી. (જા) મા, ૨. પાર્વતી.

જાથ, વિ. (થ: થા. થં.) નિર્ધાધ.

જાંચવ. વિ. (વ: વા. વં.) અંબુ શબ્દ જીવો.

જિકા, સ્ત્રી. (કા.) પાર્વતી, મહાદેવની સ્ત્રી.

જુ, ન. (જુ) પાણી, જળ.

જુકળ, પુ. (જ:) પાણીનું ટપકું.

જંબુજ, ન. (જં.) કમળ.

જંબુમુત, પુ. (તુ) મેહ, મેધ, વરસાદ.

જંબૂકૃત, વિ. (ત: તા. તં) મ્હેમાંથી થુક પડતાં ખોલવું.

જબ્જ, પુ. (જ્ઞ:) ચંદ્ર, શંખ, ન. (જ્ઞં) કમળ.

જામ્બિ, પુ. (જ્ઞિ:) દરીયા, સંસુદ્ર.

જામ્બિકા, પુ. (ક:) સસુદ્રકીણ, દરીયાનાં કીણ.

જબ્જમવ. પુ. (વ:) 'પ્રહ્લદેવ.

જબ્જયોનિ, પુ. (નિ:) 'પ્રહ્લદેવ, 'પ્રહ્લા.

જાંજનાવતિ, પુ. (તિ:) મૂર્ચ, સુરજ.

જબ્દ, પુ. ન. (બ્દ: બ્દં.) વર્ષ, વરસ, પુ. (બ્દ.) મેધ,

મેહ, વરસાદ, ૨. એક પહાડ છે, ૩. વનસ્પતીમાં
સુસ્તા, મોથા.

જબ્મજ. વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પાણી પીને રહેનારો.

જબ્મજ્ય. વિ. (જ્ય: જ્યા. જ્યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

જબ્રહ્મણ્ય, ન. (ય્યં) અપવીત, નાપાક.

જમય, ન. (યં) કાળા વાળાનું મુખીકું.

જમયા, સ્ત્રી. (યા) હડ, હરડે, હરતકી.

જમજ્ય. વિ. (જ્ય: જ્યા. જ્યં.) જે ખાવાને યોગ્ય નહીં
તે, નહીં ખવાય તેવું. [નહીં તે ખાનારો.

જમજ્યમજિન્. વિ. (જ્ઞિ: જ્ઞિની. જ્ઞિં.) જે ખાવાલાયકનું

જમદ્ર. વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) અશુભકારક, ખરાબ. ન.

(દ્રં.) પાપ, દુરાચરણ.

જંમસ્, ન. (મ:) પાણી, જળ.

જમ્મણ, ન. (જં) મુંગાપાણું, મુપ રહેવું.

જમ્મિક, વિ. (ક: કા. કં) કામાતૂર, કામી.

જમ્મિકમ, પુ. (મ:) શુરવીરનું શત્રુની સામેજનું. [આર.

જમ્મિકામિક. વિ. (ક: કા. કં.) સ્વતંત્ર, આપઅપતી-

જમ્મિકયા, સ્ત્રી. (જ્યા.) નામ, કીર્તિ. ૨. કાંતી.

જમ્મિમહ, પુ. (મ:) ક્રીપાદ.

જમ્મિમહણ, ન. (જં) ચોરી કરવી. [ડયા તે.

જમ્મિગૃહીતપાણિ. વિ. (જિ: જિ: જિ.) જેને હાથ જો-

જમ્મિષાતિન્. પુ. (તી.) શલુ, દુશ્મન.

જમ્મિચાર, પુ. (ર:) હિંસાકર્મ, હિંસાકરવી, જીવલેલો.

જમ્મિજન, પુ. (ન:) વંશ, કુલ, ૨. કુલનો સુખ્ય, કુલમાં

દીવો, ૩. ચાકરલોક, નોકરલોક.

જમ્મિજાત, વિ. (ત: તા. તં.) કુળોત્પન્ન, કુલીન, કુળ-

વાળો, ૨. પંડીત, નીતીવાળો. [સ્ત્રા. (જિન્) ખપાર.

જમ્મિજિત્. વિ. (જિન્) જીતનારો, પુ. (જિન્) વિધ્ય,

Digitized by Google

અષ્ટેનન, મ. (નં) દુશ્મનની સાંભિ બશકર લઈને જવું.

મિષ્ટત, વિ. (ત: તા. તં) સ્તુતી પામેલો.

મિસંપાત, પુ. (તા) લઢાઈ, યુદ્ધ, જંગ. [સંયુક્ત.

મિસંહત, વિ. (તા તાં. તં.) જોડેલું, એક કરેલું,

મિસર, પુ. (ર:) અનુચર, ચાકર.

મિસારિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચારના હુકમથી હરવેલી જગ્યાએ જનારી પૈરી.

મિમ્હર, વિ. (ર: રા. રં.) બઈ જનારી, ચોર, છુટનારો. [મેલો, પરાજય થયેલો.

મિમ્હત, વિ. (ત: તા. તં) હારી ગયેલો, પરાજય પા-

મિમ્હાર, પુ. (ર:) ચોરી કરવી, ર. ફરીયાદ.

મિમ્હિત, વિ. (ત: તા. તં.) કહેલો, ગરીબ થઈ ગયેલો

મીઠક, વિ. (ક: કા. કં.) કામાપુર, કામી.

મીઠ્ઠણ, અ. નિરંતર, વારંવાર, હમેશાં.

મીઠ્ઠિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઈષ્ટ, પ્રીય, દોસ્ત, મીઠી ર. હિચિત.

મીઠીર, પુ. (ર:) આહીર, ગોવાલ, ગવળી.

મીઠીર, સ્ત્રી. (ર:) વનસ્પતીમાં સહસ્ર મૂળી, સતાવરી, વિ. (ર: ર: ર.) ધીક, છાતીવાળો, હિમ્મત વાળો, ખીકણ નહીં તે. [તાવરી જેને કેહેછે તે.

મીઠીરવલી, સ્ત્રી. (વી.) વનસ્પતીમાં સહસ્રમૂળી, સ-

મીઠીરંગ, પુ. (ગ:) ગાળો આપવી.

મીઠીરુ, પુ. (વ:) દોરી. ર. કીરણ.

મીઠીરુ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) અત્યંત પ્રીય, ધણો વહાલો.

મીઠીરુ, ન. (હ) કમળ.

મીઠીરુ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) પાસે, આગળ, નજીક.

મીઠીરુ, ન. (નં) શરીરે ચોલવાનું તેલ.

મીઠીરુ, ન. (રં.) વચ્ચે ભાગ, ર. પોલાણ.

મીઠીરુ, વિ. (ત: તા. તં.) રોગી, આજ્ઞારી, ખીમાર.

મીઠીરુ, પુ. (ન:) છાતીવાન, હિમ્મતવાન, રણ-

જીત, સામર્થ્ય, શત્રુ સામે લડવા જાય તે.

મીઠીરુ, પુ. (ય:) જયશીલ, છાતીવાન, હિમ્મતવાન.

મીઠીરુ, પુ. (ઞ:) સંગ્રામમાં જય મેળવનારો, હિ-

મ્મતવાન, છાતીવાન

મીઠીરુ, વિ. (ળ: ળાં. ળં.) પાસે, આગળ, નજીક.

મીઠીરુ, ન. (ળં) ખેંચી બાહર કાઢવું, ર. શલ્ય

કાઢનાપવું.

મીઠીરુ, ન. (નં.) કપટથી કાઢેલો પ્રવેશ.

મીઠીરુ, વિ. (ત: તા. તં.) જેને દુ:ખ-વિપત્તિ થઈ તે. [સ-માન.

મીઠીરુ, સ્ત્રી. (તા.) માન, સત્કાર, આદર,

મીઠીરુ, વિ. (ત: તા. તં.) બહાણકાઢેલું, પાઢેલું.

મીઠીરુ, ન. (નં.) તેહિમત, અસત્યાક્ષેપ.

મીઠીરુ, પુ. (મ:) લઢાઈ, જંગ, યુદ્ધ.

મીઠીરુ, વિ. (ક: કા. કં.) પોતીકા કુટંબને પાસ-વા સાંઢે ઉઘોગ કરનારો, કુટંબ પોષણદિ કામ કરનાર.

મીઠીરુ, ન. (નં.) આરેખ, શરૂઆત. [માંદો.

મીઠીરુ, વિ. (ત: તા. તં.) રોગી, આજ્ઞારી, ખીમાર,

મીઠીરુ, પુ. (દં.) જંગ, લઢાઈ, યુદ્ધ.

મીઠીરુ, વિ. (જા: જા. જં.) પાસે, આગળ, નજીક.

મીઠીરુ, વિ. (સ: સા. સં.) પાસે, આગળ, નજીક.

પુ. (સ:) મેહનત, શીખવું.

મીઠીરુ, ન. (નં.) કપટથી કરેલો પ્રવેશ.

મીઠીરુ, પુ. (ર:) ચોરી, ઉખું થવું.

મીઠીરુ, ન. (નં.) તાજી કરવી, માન આપવો.

મીઠીરુ, પુ. (ત:) સુરજ ઉગતી વખતે સુતેલો પ્રદીપ.

મીઠીરુ, પુ. (મ:) સ્વિકાર, આંગીકાર.

મીઠીરુ, સ્ત્રી. (તિ:) સ્વિકાર, આંગીકાર.

મીઠીરુ, પુ. (ષ:) રોટલી, પોળી.

મીઠીરુ, પુ. (ષ:) રોટલી, પોળી.

મીઠીરુ, પુ. (ષ:) રોટલી, પોળી.

મીઠીરુ, ન. (અં.) આકાશ, આશમાન, વાદળાં.

મીઠીરુ, વિ. (તુ: તું. તું.) જેનો કોઈ પણ દુસમી-ન નથી તે, જગમીત, સહુનો દોસ.

મીઠીરુ, ન. (કં) આશ્રય, આશ્રય.

મીઠીરુ, પુ. (ળ:) નેતરનું ઝાડ.

મીઠીરુ, પુ. (ળ:) ઐરાવત નામનો ઇંદ્રનો હાથી.

મીઠીરુ, પુ. (મ:) ઐરાવત, ઇંદ્રનો હાથી.

મીઠીરુ, સ્ત્રી. (મિ:) વહાણમાનો મેલ કાઢવાનો લાકડાનો કટોરો—વાસણ. [થએલો.

મીઠીરુ, વિ. (ય: યા. યં.) વાદળામાંથી ઉપડેલો-પેદા

મીઠીરુ, સ્ત્રી. (મુ:) ઐરાવતની સ્ત્રી.

મીઠીરુ, પુ. (ષ:) નીતિ.

મીઠીરુ, ન. (વં.) વાશણ, કામ.

અમલ્લિનન. વિ. (સ્વા. સ્વિની. સ્વિ.) વીચાર વગર-
નો, યુરપ્પ, પુ. (સ્ત્રી.) રાક્ષસ, રાપ્પસ.

અમર, પુ. (સ્ત્રી.) દેવ.

અમરાવતી, સ્ત્રી. (તી.) હંદ્રની નગરી.

અમર્ય, પુ. (ન્યઃ.) દેવ.

અમર્ય, પુ. (સ્ત્રી.) રીસ, ક્રોધ.

[પીઠ.]

અમર્ય, વિ. (જઃ. જી. જં.) રીશવાણો, કોપશીલ, કો-
અમલ, ન. (લં.) અપ્રક, અપ્રપ્પ, ૨. વિ. (લઃ. જા. લં.)

નિર્મળ, સાક્ર. [તે, સાક્ર દીલનો.]

અમલાત્મન. વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) જેનું મન સાક્ર

અમલા, સ્ત્રી. (લા.) બોધ આમળી-ખાનું આઠ.

અમાંસ, વિ. (સઃ. સા. સં.) નાતવાન, અશકત, નપ્પજો.

અમા, અ. પાસે, નજીક, સાથે, ૨. સ્ત્રી- (મા.) આમ
વાસ્થા નિધિ, અમાંસ.

અમાયા. સ્ત્રી. (યા.) ખરોપણો, બાવાર્ય, અકપટ,
કપટ વગરનો.

અમાય, પુ. (ત્વઃ.) બુદ્ધિની મદત કરનારો, પ્રધાન.

અમાવસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) અમાંસ.

અમાવાસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) અમાંસ.

અમિત, વિ. (નઃ. તા. તં.) અપરંપાર, ધણું. [છે તે.]

અમિતલેજસ. વિ. (જાઃ. જાઃ. જઃ.) જેને અપાર તેજ

અમિત, પુ. (જઃ.) દુસમન, શત્રુ. [પરલોક.]

અમુજ, અ. આવતા જન્મમાં, ખીજી જન્મગીમાં,

અમૃતાલ, ન. (લં.) વનસ્પતીમાં કાળા વાળાનાં
મુળીયાં. [ખાકી રહેલું ધી.]

અમૃત, ન. (તં.) મોક્ષ, મુક્તી, ૨. પાણી, જળ, ૩. યસનું

અમૃતમય, વિ. (યઃ. યા. યં.) જેના પાસે અમૃત
છે તે. [તપત્તિયધ છે તે.]

અમૃતમૂ, વિ. (મૂઃ. મૂઃ. મૂ.) અમૃતથી જેની ઉ-

અમૃતા, સ્ત્રી. (તા.) આમળાનું આઠ, ગળેનો વેલો,
હરડાનું આઠ.

અમૃતશ્વસ, પુ. (શ્વાઃ.) દેવ.

અમૃતશ્વ, સ્ત્રી. (શ્વા.) વનસ્પતીમાં જેને પહાડમુળ કહે-
છે તે, વાવડીગનું આઠ.

અમ્મય, વિ. (યઃ. યા. યં.) જળમય, પાણીમય.

અમ્લ, વિ. (મ્લઃ. મ્લા. મ્લં.) ખારૂં.

અમ્લલૌણિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

અમ્લવૈતસ, પુ. (સઃ.) એક જાતની નેતર છે.

અમ્લન, વિ. (નઃ. ના. નં.) સુકેલું નહીં જો. પુ.

કાંટા અસિંખયાનું આઠ, કોરંટક.

અમ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) આંખલીનું આઠ.

અમ્લીકા, સ્ત્રી. (કા.) આંખલીનું આઠ.

અમૈશ્વકુળપાશિન. વિ. (શ્ચી. શ્ચિની. શ્ચિ.)

ખનારો, મુડદાડ ખાનારો.

અમૌષ્ઠાટિ. વિ. (ણિઃ. ણિઃ. ણિ.) જેની નબ્ધિ

તે, જેની દૃષ્ટી સારી છે તે.

અમૌષ્ઠાશિત. (તા. તા. તં.) જેની આજ્ઞા કોઈ

વખતે બંધ થઈ નથી તે.

અય, પુ. (યઃ.) સાંઝે નસીય.

અયયાપૂર્વ. વિ. (વં. વાં. વં.) જેને અમૃતથી સ્પર્-

ણો નથી તે. [૩. દક્ષિણાધન, ઉપરામણ.]

અયન, ન. (નં.) રસ્તો, માર્ગ, ૨. લક્ષ્યકત, શુભ, અયન.

અયસ, ન. (યઃ.) લોહાડું.

અયઃપાન. ન. (નં.) નરક.

અયિ, અ. કોમળ મંત્રણું હ. અયિયે

અયોગ્ર, ન. (ઘં.) મુસળ, મુસલું.

અર, ન. (રં.) પૈડાંનો આર—આરો, ૨. શીઘ્ર.

અરઘટ, પુ. (ણઃ.) એક જાતનો કુવો, ૨. રંટ.

અરટુ, પુ. (ણઃ.) દીડાનું આઠ, રૂપીયાનું આઠ.

અરળ, ન. (જં.) આસરો, આમી. ૨. શરણ. [લાક.]

અરાણિ, પુ. (ણિઃ.) અમી ઉત્પન્ન કરવાશાંઝે ધસવા

અરણી, સ્ત્રી. (ણી.) ઉપલો શબ્દ જુઓ.

અરણ્ય, ન. (વ્યં.) રાન, જંગલ, વન.

અરણ્યની, સ્ત્રી. (ની.) મોહોડું જંગલ.

અરાતિજ્ઞ. વિ. (જ્ઞઃ. જ્ઞા. જ્ઞં.) જે પ્રીતિને ન બહે

અરમ, ન. (મં.) આંખનો રોગ.

અરર, ન. (રં.) ખારણું, ખાર, કમાડ.

અરારિ, સ્ત્રી. (રિઃ.) ઉપલો શબ્દ જુઓ.

અરરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જુઓ. [અરડું]

અરલુ, પુ. (લુઃ.) ટેકુંનું આઠ, ૨. મહારૂપ, મોહો

અરાવિંદ, ન. (વં.) પુ. (વં.) કમળ.

અરાતિ, પુ. (તિઃ.) શત્રુ, દુશ્મન, વેરી.

અરાલ, વિ. (લઃ. જા. લં.) વાંડું.

અરિ, પુ. (રિઃ.) શત્રુ, દુશ્મન, વેરી.

અરિક. વિ. (કઃ. કા. કં.) અરામ્બલું, પૂણું, ખ

લી નહીં તે.

કેલ, ન. (લં) વહાણનું સુખાણ.
 રેમેદ, પુ. (દઃ) દુર્ગંધવાળા ખેરનું ઝાડ.
 રિદ, ન. (દં.) સુવાવડીનો ઝોરોડો, ૨. છાસ, ૩. પુ.
 (દઃ) અરીઠાનું ઝાડ, ૪. લીંબડાનું ઝાડ, ૫. લસણ,
 ૬. કાગડો. ૭. અશુભ, ૮. મધવિશેષ, ૯. મ-
 રણ ચી-હ. [જેની બુદ્ધિ કૂરી બન્યે છે તે.
 રિદદુદ્ધી, વિ. (મીઃ મીઃ ધં.) મરણ નજીક આપ્યાથી
 રત્નિ, સ્ત્રી. પુ. (લિઃ લિઃ) એક હાથ લાખું, એટલે
 ટચલી આંગળીના છેડાથી કોણીસુધી.
 મરણ, પુ. (ળઃ) સુરજ, સુરજનો સારથી, વિ. (ળઃ
 ણા. ણં.) કપિલરંગ, રતાસવાળા રંગનું.
 મરણા, સ્ત્રી. (ળા.) એક મજાક જાતની ઝોપડી છે તે
 રૂંધવાના કામમાંપણ આવેછે. [લાલ આપવાળો.
 મરણ, વિ. (ળઃ ણા. ણં.) જેની આંખ લાલ છે તે,
 મરણ, વિ. (દઃ દા. દં.) મર્મ મેદ કરનાર.
 મરણ, પુ. (રઃ) ભીલામાંનું ઝાડ. વિ. (રઃ રા. રં.)
 જખમ કરનાર, વરણ કરનાર.
 મરણ, ન. (રઃ) કાપો, નાસુર, જખમ, વરણ.
 મરણ, વિ. (પઃ પા. પં.) નહોં જોએલું, અદૃષ્ટ.
 મરણ, વિ. (વી. વિળી. વિ.) જેને આકાર તથા પડે નથી તે.
 મરણ, વિ. (કઃ કા. કં.) આંખું, તેજવગરનું.
 મરણ, પુ. (કંઃ) શુરજ, ૨. આકડાનું ઝાડ, ૩. શ્કટી-
 કમણી, ૪. તાંબુ, ૫. ઇંદ્ર.
 મરણ, પુ. (ળઃ) આકડાનું ઝાડ.
 મરણ, પુ. (ધુઃ) બુદ્ધના એક અવતારનો મેદછે.
 મરણ, પુ. (ઢઃ) આકડાનું ઝાડ. [દેવાગી ભોગલ.
 મરણ, ન. સ્ત્રી. (લં. લા. લી.) બારણાંને આડી
 મરણ, પુ. (ધં) પૂજાવિધિ, ૨. મુલ, કીમત.
 મરણ, વિ. (ધ્યઃ ધ્યાં. ધ્યં.) પુજામાં જે પાણીની અં-
 જળી આપી સન્માન કરે છે તે.
 મરણ, સ્ત્રી. (ચાં) પૂજા, ૨. પ્રતીમા.
 મરણ, ન. (નં.) ડાંભીક-ખોટી પુજાકરતી.
 મરણ, સ્ત્રી. (લિઃ) અખીની જ્વાલા, કાંતી, તેજ.
 મરણ, વિ. (તઃ તા. તં.) પૂજીત, પૂજેલો.
 મરણ, ન. (અંધિઃ) અખીની જ્વાલા, કાંતી, તેજ.
 મરણ, પુ. (કઃ) જે બાવળનું ઝાડ તથા પુલ સફેદ
 કાંથ તેવો બાવળ વિ. (કઃ ક કં) સંપાદન કરનારો.
 મરણ, ન. (નં) નરો, કાયદો, સંપાદન.

મરણ, વિ. (નઃ ના. નં.) સફેદ, ચોખું, ન. (નં.) ધાસ,
 ૨. અરજીનનામનું ઝાડ. ૩. અરજીન પાંડવ.
 મરણી, સ્ત્રી. (ની.) ગાય.
 મરણ, પુ. (વઃ) શુભ્ર, દરીયો.
 મરણ, ન. (ળઃ) પાણી, જળ. [ઝાડ.
 મરણ, પુ. (લઃ) અશમાની રંગના ફુલનું કોરેટાનું
 મરણ, ન. (નં) નીંદા, બદગોષ્ટિ.
 મરણ, સ્ત્રી. (લિઃ) કામદાનો છેડો, ૨. પીડા.
 મરણ, પુ. (યઃ) દ્રવ્ય, ધન, ૨. વસ્તુ, ૩. નિવૃત્તિ, ૪. પ્રયોજન,
 ૫. વિષય, ૬. પ્રકાર, ૭. હેતુ. [હેતુ ભરેલું.
 મરણ, વિ. (કૂઠઃ) કાયદો ભરેલું, હીતકારક,
 મરણ, વિ. (દિઃ દિઃ દિઃ) આપશ્વર્થો, પોતા-
 કુંજ હેતુ જોનારો.
 મરણ, સ્ત્રી. (ના) યાચના, માગણી, ભીખ, યાચના.
 મરણ, પુ. (મઃ) વ્યાજ, વીયાજ, વેપાર.
 મરણ, ન. (લં.) હેતુ, મનોરથ.
 મરણ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઇચ્છીત આપનારો, ઇ-
 ચ્છા પ્રમાણે આપનારો. [નીતિ.
 મરણ, ન. (સ્વં.) નીતીશાસ્ત્ર, નીતિવિદ્યા, રાજ-
 મરણ, પુ. (યિ) શેવક, ચાકર, ૨. ભીખારી, યાચક.
 મરણ, ન. (ધ્યં) શીલાજીત, વિ. (ધ્યંઃ ધ્યાં. ધ્યં.) બુદ્ધિ-
 માન, નીતિવાન.
 મરણ, સ્ત્રી. (હા.) પૈસાવીશેની જે આશા તે.
 મરણ, વિ. (નઃ ના. નં.) જેને દુઃખ થયું છે તે,
 જેને ક્ષેપ થયા છે તે, જેને વિપત્તી થઈ છે તે.
 મરણ, સ્ત્રી. (ના.) યાચના, માગણી, ભીખ.
 મરણ, પુ. (નિઃ) દેવતા, વશતેવ.
 મરણ, વિ. (તઃ તા. તં.) પ્રાર્થના કરેલ.
 મરણ, પુ. (વંઃ) સમ ભાગે વુકડો, નીમે, ન. (ધં) એક
 ચીજના મેશરખા કરેલા કટકામહેલો એક.
 મરણ, સ્ત્રી. (દ્રા) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 મરણ, પુ. (વંઃ) ન. (વં) વેદમહેતી જ્ઞાનો અરધો
 ભાગ, અરધો ભાગ, જ્ઞાનો અર્ધ.
 મરણ, ન. (વં) અરધું વહાણ.
 મરણ, પુ. (લઃ) અરધી રાત, મધ્યરાત.
 મરણ, પુ. (રઃ) ચોથા સરગી સાંકળી, બાર સરનો-
 માતોનો હાર.
 મરણ, ન. (કં.) અણીયો, વસ્ત્ર વિશેષ.

અર્ધુદ, પુ. (દઃ) સંખ્યા, દશ કરોડ, માસ કાઢવાની સોટી,
 લાકડાનો ચાકુ. ન. પુ. (દઃ) એક જાતનો રોગ છે.
 અર્ધક, પુ. (કઃ) બાળક, છોકરો.
 અર્ધ, ન. પુ. (સં. મં.) આંખનો રોગ—દરદ.
 અર્ધ, પુ. (યઃ) વૈશ્ય, પ્રભુ, યજ્ઞમાન, જજ્ઞમાન.
 અર્ધમન, પુ. (મા) શુરજ, સૂર્ય.
 અર્ધા, સ્ત્રી. (યાં) વૈશ્ય જાતની સ્ત્રી.
 અર્ધાણી, સ્ત્રી. (ળી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 અર્ધાં, સ્ત્રી. (યાં) વૈશ્યની સ્ત્રી.
 અર્ધન, પુ. (વાં) ધોડો, વિ. (વાં. વં તો. વંત.) ધોડી,
 ૨. નીચ. ૩. કુટણી.
 અર્ધાંક, અ. પાસે, નજીક, પેહેલેથી.
 અર્ધાં, પુ. (ર્ધાં) મુળવ્યાધીનો રોગ, હરસનો રોગ.
 અર્ધાંસ, વિ. (સઃ સા. સં.) જેને મુળવ્યાધી રોગ થયો
 હોય તે, હરસનો રોગી.
 અર્ધાંસ, ન. (ર્ધાં) મુળવ્યાધી રોગ.
 અર્ધાંત્ર, પુ. (ઘઃ) સૂરણ.
 અર્ધાં, સ્ત્રી. (ળા) પુખ્ત.
 અર્ધિત, વિ. (તઃ તા. તં.) પુજેલ, પુજેલો, પુજાએલો.
 અર્ધ, અ. અલંકાર, પરીપૂર્ણતા, સામર્થ્ય, નિવારણ.
 અર્ધ, ન. (લં) હરતાળ, હરીતાળ.
 અર્ધક, પુ. (કઃ) માથાના વાળના યુજીવાલા લટક-
 તાવાળ ૨. શીકારી કુત્રો.
 અર્ધકા, સ્ત્રી. (કા.) કુખેરની નગરી.
 અર્ધતમ, વિ. (મઃ મા. મં.) શક્તિમાન.
 અર્ધક, પુ. (કઃ) લાખ.
 અર્ધગદ, પુ. (દઃ) પાણીમાનો શાપ, ૨. કાલીજળો.
 અર્ધગદ, પુ. (ર્ધઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ભાયમાન.
 અર્ધકારિણુ, વિ. (ણુઃ ણુઃ ણુ.) શોભા આપનાર, શો.
 અર્ધકર્તૃ, વિ. (તોં. તોં. તૃં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 અર્ધકર્મણ, વિ. (ળઃ ણા. ણં.) કામ કરવા વીશે સમર્થ.
 અર્ધકાર, પુ. (રઃ) ભુષણ, કપડાં, ધરેણાં.
 અર્ધકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) ભુષણુક, સોભાયમાન.
 અર્ધક્રિયા, સ્ત્રી. (યાં) શૃંગારવું, શોભાડવું.
 અર્ધજર, પુ. (રઃ) ગોળો, મોહાટું માટલું.
 અર્ધયટ, વિ. (ઠઃ ટા. ટં.) જેને કામ યુદ્ધિ નથી તે,
 જેને કામની ઈચ્છા નથી તે. [અર્ધ વગરનો.
 અર્ધબનાથ, વિ. (યઃ યા. યં.) અનાથ, દોરત-ભા-

અર્ધબામીપ્તિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેની ઈચ્છા
 માણે મધ્યે નહીં તે. [શિકારી કુળો.
 અર્ધક, પુ. (કઃ) સરદે કુલવાલા આકડાનું ઝાડ,
 અર્ધવાલ, ન. (લં) કીઆરો, ઝાડને પાણી પાવાસો
 તેના થડ આગળ જે મોટાડીની પાળ કરે છે તે.
 અર્ધસ, વિ. (સઃ સા. સં.) આળસુ, સુસ્ત. [જેએલું.
 અર્ધક્ષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને જોડું નથી તે, વગર
 અર્ધક્ષિતાંતક, વિ. (કઃ કા. કં.) એકાએક જે
 મુખો-મરચો તે. [ગચ્છો તે.
 અર્ધક્ષયગતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ-) વગર જોડને જે
 અર્ધક્ષયલિંગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) જેનો વેશ લક્ષ્ય
 આવેલો નથી તે, ગુપ્તી.
 અર્ધાત, ન. (તં) ઉપાડીગી, બળવું લાકડું.
 અર્ધાતુ, પુ. (તુઃ) ટુંબડું.
 અર્ધાતુ, પુ. (તુ.) ઉપલો શબ્દ જુવો
 અર્ધ, પુ. (લિઃ) વીછી, વીછુ, ૨. ભમરો.
 અર્ધિક, ન. (કં) કપાળ, લલાટ.
 અર્ધિજર, પુ. (રઃ) ગોળો, મોહાટું માટલું.
 અર્ધિન, પુ. (લિ) ભમરો.
 અર્ધિદ, પુ. (દઃ) દરવાજાની બહિરની જગો.
 અર્ધીક, વિ. (કઃ ક. કં.) અપ્રિય, ૨. ન. (કં.) જુલું
 અનૃત, અસ્ય. [તેજ વોડું નથી થયું તે.
 અનુપ્રમાહિમન, વિ. (મા. મા. મં.) તેજવાળું, જે
 અભ, વિ. (ભ. ભા. ભં.) હાનું, ૨. થોડું. [વગર
 અભવેષ્ટિ, વિ. (તઃ તા. તં.) અચેતન, જડ, અચેત, જડ
 અભવમયમ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેનો વચ્ચે ભાગ
 ઝીણો તે, સહીની કેડ—કમર જેવું.
 અભવમારિષ, પુ. (ષઃ) તાંજળાજનીભાજ.
 અભવસરસ, ન. (રઃ) હાનું તળાવ.
 અભિષ્ઠ, વિ. (ષઃ ઘા. ઘં.) ધણું હાનું. [થોડી છે તે
 અભિષ્ઠકીર્તિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિ.) જેની કીર્તિ ધણી
 અભીયસ, વિ. (યાન્. યસી. યઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 અવકર, પુ. (રઃ) કચરો.
 અવકીર્ણન, વિ. (ર્ણી. ણિની. ણિં.) વૃતભંગ થએલો.
 અવકૃટ, વિ. (ટઃ ઘા. ટં.) બહાર કાઢેલો, ખેંચી કાઢેલો
 અવકોચિન, વિ. (ચી. ચિની. ચિ.) કૃપવગર, કૃપરહી
 અવક્રય, પુ. (યઃ) કિંમત, મૂલ. [થયેલો, અવમાનિ
 અવગણિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અપમાન થએલો, ખેમાન

અવગન, વિ. (તઃ તા. તં.) બાણીતો, બાણેલો. [ક્રીતિ.
અવગીત, વિ. (તઃ તા. તં) નિંદાત, ૨. ન. (તં) અપ-
અવગ્રહ, પુ. (હઃ) પુરુષ વરસાદ વરસવો, ૨. હાથીનું
કપાળ, ૩. જોરથી ચીસપડવી.

અવગ્રાહ, પુ. (હઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો. [ક્રીધેલુ.
અવગ્રાહિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ચોળી-કચરી નાખેલું, ભૂકો.
અવગ્ના, સ્ત્રી. (જ્ઞા) અનાદર, અપમાન, ખેડાખર.
અવગ્નાત, વિ. (તઃ તા. તં) અપમાન થયેલો, ખેડા-
ખર થયેલો.

અવટ, પુ. (ટઃ) દર, ખાડો.
અવટવિરોધન, પુ. (નઃ) એક જાતનો નરક છે.
અવટ્ટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) અપટા નાકવાળો, ચીમો.
અવટ્ટ, પુ. (ટઃ) ગરદન પરનો જીવો ભાગ.
અવતંસ, પુ. (સઃ) માથાના ધરેણાં, કાનનાં ધરેણાં.
અવતમસ, ન. (સં) થોડું અંધારું. [જન્મનો ભેદ.
અવતારભેદ, પુ. (વઃ) ઉત્પત્તીનો ભેદ, પેદાશનો ભેદ,
અવતોર્ણ, વિ. (ર્ણઃ ણી. જૈ.) કરજ- ઉપકાર વીગેરે
માધી ને છુટો તે. [સુવાવડી.

અવતોક્તા, સ્ત્રી. (કા.) અકસ્માત ગર્ભપાત થયેલી
અવદંશ, પુ. (જ્ઞઃ) દારૂ પીધા પછી તે ૫૨ ને ચણા
વીગેરે ખાંધામાં આપેછે તે ખાણું, ડુંગો.

અવદાત, વિ. (તઃ તા. તં.) સફેદ, ધોળો, ૨. પીળું, ૩.
નિર્મળ, સ્વચ્છ. [પૂર્વ ચરીતર, પૂર્વના ચરીતર.
અવદાન, ન. (નં.) આગલનું ચરીત, ૨. સારકામ, ભૂત,
અવદારણ, ન. (ળં) કોદાળી, મતોડી ખોદવાનું એક
હાથીઆર, કુદાલ.

અવદાહ, ન. (હં) કાળાવાળાનાં મૂળ.
અવદીર્ણ, વિ. (ર્ણઃ ણી. જૈ.) જલદી પીગળી જાય તેવું,
દ્રવીભૂત. [દ્રં.) પાપ.

અવઘ, વિ. (ઘઃ ઘા. ઘં.) નીચો, હલકો, નીચ. નં.
અવઘાયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) વાસણમાં ભરેલું.
અવઘિ, પુ. (ઘી.) સીમ, મર્યાદા, ૨. ખાડો, દર.
અવઘનવેશ, વિ. (શઃ શા. શં.) જેને કપડાંનો ત્યાગ કીધો તે.
અવઘસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) સુથામ્નેલું, મરડામ્નેલું.
અવઘન, ન. (નં.) રક્ષણ, ૨. તમા.

અવઘનત, વિ. (તઃ તા. તં) નચ, નમેલું.
અવઘનચીવંત, વિ. (ર્ણઃ ણી. જૈ.) જે નચ થતો તે.
અવઘાટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) અપટા નાકવાળો, ચીમો.

અવનાય, પુ. (યઃ) નીચે લઈ જવું.
અવનિ, સ્ત્રી. (નિઃ) પૃથ્વી. [ડચો તે.

અવનિગત, વિ. (તઃ તા. તં.) જમીન ઉપર ને પ-
અવનિચર, વિ. (રઃ રા. રં.) પૃથ્વી ઉપર ભટકતો
કરનારો. [રેલું, ચોખ્ખું કરેલું.

અવનિહ્યમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ધોમ્નેલું, સાફ ક-
અવનિમંડલ, ન. (લં.) પૃથ્વીમંડળ, ભુગોલ.

અવની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
અવમાર્જિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સેકેલું, ઉગુ કરેલું.

અવંતિસોમ, ન. (મં) ખાટી કાંજી, વાસી કાંજી. [વેછે તે.
અવંધ્ય, વિ. (ધ્યઃ ધ્યા. ધ્યં.) વજ્રાતસરને ઝાડને કૃષ આ-
અવમૃથ, પુ. (યઃ) યસમાં દીક્ષા સમાપ્તી સાઈ ને છેલ્લે
સ્નાન કરેછે તે. [૨. વૃટ્ટીપોલું.

અવમ્નટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) અપટા નાક વાળો, ચીમો,
અવમ, વિ. (મઃ મા. મં.) નીચો, હલકો, નીચ. [એલો.
અવમત, વિ. (તઃ તા. તં.) અપમાન થયેલો, ખેડાખુ થ-
અવમર્દ, પુ. (ર્દઃ) ઉજડ કરવું, ૨. દુઃખ દેવું.

અવમાનના, સ્ત્રી. (ના.) અપમાન, અનાદર. [થયેલો.
અવમાનિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અપમાન થયેલો, ખેડાખુ
અવયવ, પુ. (વઃ) શરીરના હાથપગ વીગેરે ને ભાગ તે.
અવર, ન. (રં) હાથીનો પાછલો ભાગ, વિ. (રઃ રા.
રં.) પાછલો, ૨. જહાનો, ૩. છેલો.

અવરજ, પુ. (જઃ) જહાનો ભાઈ.
અવરતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) થોભવું, ખંધ કરવું.

અવરવળ, વિ. (ળઃ) શુદ્ધ. [વિશેષ.

અવરાહ, પુ. (હઃ) એક જાતનું માછલું છે, જળચર.
અવરીણ, વિ. (ળઃ ણા. ણં.) નિંદાયેલો. [દેહવાળો.

અવરુદ્ધદેહ, વિ. (દઃ હા. હં.) જેણે દેહ ધાર્યો તે,
અવરુદ્ધમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ગોંધેલો.

અવરુત્સમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) પ્રવૃત્ત થવાની
અગર નીચે ઉતરવાની ઇચ્છા કરનારો.

અવરોષ, પુ. (ષઃ) જનાનો, જનાનખાનું.

અવરોધન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અવરોહ, પુ. (હઃ) ઝાડની ડાળીનાં મુળીયાં ને વડને
તથા પીપળાને હોયછે તે, વડવાઈ.

અવર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) નિંદા.

અવલક્ષ, વિ. (ક્ષઃ ક્ષા. ક્ષં.) ધોળો, સફેદ, ચેતવણું.

અવલ્ગુજ, પુ. (જઃ) વનસ્પતીમાં આવચી કહેછે તે.

અવલેખા, સ્ત્રી. (લ્ઘા.) શરીર શોભાયમાન કરવું;
ધરણીથી તથા કપડાથી શોભાવવું કરવું.

અવવાદ, પુ. (વઃ) નિંદા, ૨. આસા.

અવશ્યં, અ. નિશ્ચય કરીને, હરિદાથી.

અવશ્યાર્થ, પુ. (યઃ) થંડી, ટહાડ. [આશ્રિત.

અવટબ્ધ, વિ. (બઃ બ્ઘા. બ્ઘં.) બાંધેલો, પાસે, નજદીક,

અવટંભ, પુ. (ભઃ) ગર્વ, મગરૂરી

અવસર, પુ. (રઃ) પ્રસંગ, વખત, સંધી.

અવસાન, ન. (નં.) સમાપ્તિ. [અનાજનો ઢગલો, અગવત.

અવસિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સમાપ્ત, ૨. ધામે, ધાસવગરનો

અવસિતમતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિં.) જે નિરાશ થયો તે.

અવસ્કર, પુ. (રઃ) વિશા, ૨. યુધ્ધ, છાનું, ૩. ઉપસ્થ.

અવસૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટઃ ષ્ટા. ષં.) જેને કહાડી મુક્યો તે.

અવસ્તુદશ, વિ. (દશ્.) કદંબ નથી એમ જાણનારો, ૨. અ-
રાખર નહીં જાણનારો, અરાખર અર્થનહીં જાણનારો.

અવસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) સ્થિતી. [તે, સ્થીર ચીત.

અવસ્થિતમતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિં.) જેની યુદ્ધિ સ્થીર

અવહિતાંજલિ, (લિઃ લિઃ લિં.) જેણે ખેંચી કાઢી તે.

અવહિતકરણકલાપ, વિ. (વઃ વા. વં.) જેને પોતીકા

હંદ્રીએ જીત્યા તે, પોતીકા હંદ્રીયો જીતનારો.

અવાહિત્યાં, સ્ત્રી. (ત્યા.) ઢોંગ, દંભ, મનમાં જુદું અને
મોહોડે જુદું, ૨. આકાર યુગ રાખવો.

અવહેલન, ન. (નં.) બેઆમુ, આનાદર, અપમાન.

અવાકપુષ્પી, સ્ત્રી. (પુષ્પી.) એક જાતનું સાક છે જેને સા-
પાની ભાજી કહે છે તે, ૨. ઉધાફલી.

અવાકર, પુ. (રઃ) ટંકશાળ, ટાકસાળ. [નંત્ર માથાનો.

અવાકશિરસ, વિ. (રાઃ રાઃ રઃ) જેનું માથું નંત્ર તે,

અવાઘ્ર, વિ. (ઘ્રઃ ઘ્રા. ઘં.) નમેલું, નીચે મોહ કરેલું, નંત્ર.

અવાત્તી, સ્ત્રી. (ત્તી.) દક્ષણ દિશા.

અવાત્તીન, વિ. (નઃ ના. નં.) દક્ષણ દીશાએ થયેલો.

અવાચ, પુ. (ક્.) મુંગો.

અવાચ્ય, ન. (ચ્યં) અપદ્ધ ભાષણ, ગાળ.

અવામ્બવ, વિ. (વઃ વા. વં.) દક્ષણ દીશાએ થયેલો.

અંવાર, ન. (રં.) નદીની આણીગમનો કીનારો.

અવાસસ, વિ. (સાઃ સાઃ સઃ) નાગો, ઉધાટો.

અવિ, સ્ત્રી. (વિઃ) અડકાએલી બાપડી, ૨. મેંદો, ઘેટો,

ગાડર, ૩. ડુંગર, પર્વત, ૪. સૂર્ય, સૂરજ. [નથી તે.

અવૈકવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) જેને કશાવીશે સક-વેહેમ

અવિકાર, ન. (રં.) જેને વિકાર નથી તે.

અવિક્રિય, વિ. (યઃ યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [સ્થીર તે.

અવિચલિતમનસ, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) જેનું અંતકરણ

અવિઘ્ન, પુ. (ઘ્નઃ) કુરંમદાનું આડ.

અવિઘાતગતિ, વિ. (તિઃ તિઃ તિં.) જેની ગતી રોકાતી નથી

તે, જેની ગતી વાછી કરાતી નથી તે. [એવું કામ.

અવિચ્છિન્ન, વિ. (ચ્ઞઃ ચ્ઞા. ચ્ઞં.) કોઈ વાર હરકત થઈ નથી

અવિત, વિ. (તઃ તા. તં.) રક્ષીત, રક્ષણ કાંચેલો. [નહીં તે.

અવિતયામિસંધિ, વિ. (ધિઃ ધિઃ ધિં.) જેની દોસ્તી વગર ફેગલ

અવિતૃપ્તકામ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેની હૃદય તૃપ્ત

પુરી થઈ નથી તે. [શેજનું.

અવિદાસિન, વિ. (સી. સિની. સિં.) હમેશનું, નીરંતર,

અવિદ્ધ, વિ. (દ્ધઃ દ્ધા. દ્ધં.) કાણા વગરનું, જેને કા-

ણું નથી તે. ૨. જે સમાન-અરેખ્યનો નહીં તે.

અવિદ્ધકર્ણ, સ્ત્રી. (ણી.) વનરપતીમાં જેને પાડવલી, પ-

હાડ મુળ કેહે છે તે.

અવિદ્ધદશ, વિ. (દશ્.) સર્વ જોનારો. [પરાક્રમ તે.

અવિદ્ધવચ્ચસ, વિ. (ચ્ઞાઃ ચ્ઞાઃ ચ્ઞં.) જેનો ધણોજ મોહી

અવિદ્યા, સ્ત્રી. (યા.) આસાન, મુરખાઈ.

અવિનિત, વિ. (તઃ તા. તં.) વિનય વગરનો, મગરૂર.

અવિપક્કવુદ્ધિ, વિ. (દ્ધિઃ દ્ધિઃ દ્ધિં.) જેની યુદ્ધિ પા-
કી—પુખ્ત થઈ નથી તે.

અવિપક્કતામ્ન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) વિપત્તિ થયાથી
જેને દુઃખ થયું નથી તે. [નથી તે.

અવિપ્રલબ્ધ, વિ. (બ્ધઃ બ્ધા. બ્ધં.) જેના વીશે કપલ

અવિરતં, અ. નિરંતર, હમેશા.

અવિલંબન, વિ. (નઃ ના. નં.) જલદી જનારો.

અવિલંબિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જલદી જનારો. ન. (તં.)

શીઘ્ર, ઝટ. [સ્થાપીત.

અવિલક્ષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જે જોયું નહીં તે, આ

અવિવિલક્ષ, વિ. (લક્ષ્.) હૃદયપ્રમાણે જેની નજર
શરેં ટેકાણે સરખી છે તે. [થું તે.

અવિવેકકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને ગેર વીચારે કી-

અવિચ્છેદ, વિ. (છઃ છા. છં.) સાક્ષ અર્થ નહીં સમજાવે
એવું ભાષણ.

અવી, સ્ત્રી. (વી.) અડકાએલી સ્ત્રી.

અવીરા, સ્ત્રી. (રા.) વર અને દીકરા વગરની સ્ત્રી.

અવીચિ, પુ. (ચિઃ) એક જાતનું નરક છે.

અવૃદ્ધિ, વિ. (ત: તા. તં.) થોડું, જરા.

અવેક્ષણ, ન. (જં.) જોવું, બાળવું.

અવેક્ષા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) જોવું. [ણી ખુસી તે.

અવેક્ષણાન્તુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને જોવાવીસે ધ-

વ્યક્ત, પુ. (ક્ક:) વિષય, ૨. મહદિવ, ૩. આત્મા.

વિ. (ક્ક: ક્કા. કં.) સમભાગે નહીં તેવું, યુગ્મવણ
ભરેલું, અસ્પૃટ.

અવ્યક્તગતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) સંતાઈને કરનારો.

અવ્યક્તપદ, વિ. (દ: દા. દં.) અસ્પષ્ટ ગ્રંથ તથા વા-
ક્ય તે, યુગ્મવણ ભરેલા ગ્રંથ તથા વાક્ય.

અવ્યક્તરાગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) પશોડીયાને વખતે પૂર્વ
દીશનો રંગ દેખાએ છે તેવા રંગવાલું, રતાસ-
વાળું, કાઠકિ રાતો વર્ણ.

અવ્યક્તવર્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) યુદ્ધ, જેનો મા-
ગ યુદ્ધ—છાનો છે તે.

અવ્યક્તમાર્ગવિદ્, વિ. (ત્. દ્.) છાનારસ્તાની જેને
ખપ્પર છે તે. ૨. ભેદ કરનારો, છેદક, કાપ-
નારો, તોડનારો. [કહે છે તે, કવચ.

અવ્યંગ, સ્ત્રી. (જા.) વનસ્પતીમાં જેને કુવલી, કુહીરી

મન્યથા, સ્ત્રી. (થા.) હરડાનું ઝાડ, વનસ્પતીમાં પદ્મ-
ચારીણી, ઉત્તર દેશે એને સ્થલ કમળની કહે છે.

અવ્યભિચારિન્, વિ. (રી. રિણી. રિ.) જે છીનાળ ન-
હીં તે, જે વ્યભીચારી નહીં તે.

અવ્યય, ન. (યં.) પુ. (ય:) સ્વયં, અવ્યય, વિભક્તિ લિંગ
વચન સર્વમા સમાન એવો શબ્દ તે. [તરતજ.

અવ્યવધાન, વિ. (ન: ના. નં.) ખુલ્લું, છાનું નહીં તે, ૨.

અવ્યવહરિત, વિ. (ત: તા. તં.) પાસે, નજીક. [પ્રુદ્ધિવાળો.

અવ્યવજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) કાચી પ્રુદ્ધિનો, કાચી

અવ્યવજ્ઞી, વિ. (ધી: ધી: વિ.) શાયો, પ્રમાણીક.

અવ્યવ, પુ. (શા:) ભાગ, હિસ્સો.

અવ્યવ, ન. (નં.) ભક્ષણ કરવું, ખાવું.

અવ્યવનાયા, સ્ત્રી. (યા.) કુધા, ભુખ.

અવ્યવનાયિત, વિ. (ત: તા. તં.) ભૂખ્યો, જેને ભુખ
લાગેલી છે તે. [યાર, વીજળી.

અવ્યવનાયિત, સ્ત્રી. પુ. (નિ: નિ:) વજ્ર નામનું ઇંદ્રનું હથિ-

વ્યવિત, વિ. (ત: તા. તં.) ભક્ષીત, ખાધેલું.

અવ્યવતિકર, વિ. (ર: રા. રં.) અશુભકારક, શાંતી
નહીં કરનારો, ખરાબ, અભદ્ર.

અશિશી, સ્ત્રી. (શી.) જે સ્ત્રીને છેાકરાં ધ્યાનથી તે સ્ત્રી, વાંઝી.

અંશુ, પુ. (શુ:) કિરણ.

અંશુક, ન. (કં.) વસ્ત્ર, કપડા. [ખરાબ.

અંશુમ, વિ. (મ: મા. મં.) જે સુખકારક નથી તે,

અંશુમતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

અંશુમત્, પુ. (માન્.) મૂંચ, મૂરજ.

અશુમત્કલા, સ્ત્રી. (લા.) કેળ, કેળાનું ઝાડ. [નથી તે.

અશૃણ્ય, વિ. (ણ્ય: ણ્યા. ણ્યં.) જે સંભાળવાને લાયક

અશોષ, વિ. (શ: શા. શં.) સર્વ, આખું, સમગ્ર.

અશોક, પુ. (ક:) અશોકનું ઝાડ.

અશોકરોહિણી, સ્ત્રી. (ણી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

અશ્મગર્મ, પુ. (મં:) એક જાતનું ઝવેર છે, પન્નું.

અશ્મજ, ન. (જં.) શિલાજીત, મુખક.

અશ્મવુષ્ણ, ન. (ણ્યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અશ્મન્, પુ. (શ્મા) પથ્થર, દગડ.

અશ્મંત, ન. (તં.) ખુલો.

અશ્મરી, સ્ત્રી. (રી.) પથરીનો રોગ, મુત્રકૃછ્રરોગ.

અશ્મસાર, ન. પુ. (ર. ર:) બેહોડું.

અશ્રવ, પુ. (વ:) રાક્ષસ, રાખસ.

અશ્રાંત, અ. નિરંતર, નિત્ય, હમેશાં.

અશ્રિ, સ્ત્રી. (શ્રિ:) તરવારની ધારની આજી.

અશ્રી, સ્ત્રી. (શ્રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

અશ્રુ, ન. (શ્રુ.) આંસુ, આંખમાનું પાણી.

અશ્રુકલા, સ્ત્રી. (લા.) આંસુ, આંખનું પાણી.

અશ્રુલોચન, વિ. (ન: ના. નં.) જેની આંખમા પા-

ણી આંખું છે તે, પાણી ભરાએલા આંખ.

અશ્રુમુચ્, પુ. (મુક.) ખરાબ ઘોડો, જે ઘોડાની

આંખમાથી હમેશા પાણી ટપકે છે તેવો ઘોડો.

અશ્મીલ, વિ. (લ: લા. લં.) અક્રીતવાન, બેઅદ્ય બો-

લવું, શિથિલ બાપણ.

અશ્વ, પુ. (શ્વ:) ઘોડો.

અશ્વકર્ણક, પુ. (ક:) સાલનું ઝાડ.

અશ્વત્થ, પુ. (થ્થ:) પીપળો, પીપળનું ઝાડ.

અશ્વયુજ, સ્ત્રી. (યુ.) અગ્નિની નક્ષત્ર-નખેતર.

અશ્વવજ્જ, ન. (વં.) ઘોડા ઘોડીનો જમાવ.

પુ. દ્વિ. (વૌ.) વ. ત્વા:) ઘોડા ને ઘોડી. [નથી તે.

અશ્વસ્તવિદ્. વિ. (ત્. દ્.) આગળ મું થસે એ બાણ

અશ્વા, સ્ત્રી. (શા.) ઘોડી.

અશ્વારોહ, પુ. (હઃ) સ્વાર, અસ્વાર, ધોડાપર ખેસવું.
 અશ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) અશ્વિની નક્ષત્ર, — નખેતર.
 અશ્વિનોસુત, પુ. (તઃ) દેવાના વૈદ, જે ઝોને અશ્વિની
 કુમાર કરી કહેછે તે ખે જણ છે તેમાનો દરેક.
 અશ્વિન, પું. દ્વિ. (નો.) ઉપલો સખદ જીવો.
 અશ્વિય, ન. (યં) ધોડાંનો જમાવ, ધોડાનો સમુહ.
 અષડર્ણ, પુ. (ળઃ) યુધ, છુપું.
 અટમૂર્તિ, પુ. (તિઃ) મહદેવ. [મવાનો પઠ.
 અટાપદ, ન. પુ. (વં. દઃ) સોનું, ર. ચોપટ—સોગડે ર.
 અટીવત્, પુ. (વાન્) ધુટણ.
 અંસ, પુ. (સઃ) ખાંધ.
 અસકૃત, અ. વારંવાર. [નથી તે.
 અસંગેન્, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) જેને કોઈની દોસ્તી
 અસંજિજાત્મન્, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) સર્વ વાતથી
 જેનો આત્મા છુટો છે તે.
 અસતી, સ્ત્રી. (તી.) છીનાળ ખેરી, છીનાળ સ્ત્રી.
 અસતીસુત, પુ. (તઃ) છીનાળ ખાઈડીનો છોકરો.
 અસદૃશ, વિ. (દ્રઃ) જેની નજર ખરાબ તે, ખ-
 રાખ નજરનો, ર. જેની આંખ ખરાબ તે.
 અસન, પુ. (નઃ) એક જાતનું ઝાડ છે. [હિ.
 અસનવર્ણી, સ્ત્રી. (ળી.) ગોકરણનો વેલો, ગરણીનો વે
 અસંહત, પુ. (તઃ) સોનાની રિથતિ વિશેષ. [ખરાખો.
 અસંનિધાન, ન. (નં.) દુર, લામ્બું, છેટે, ર. નાપ,
 અસંપ્રમાદ, પુ. (દઃ) કર્તવ્ય કર્મ વીસે જે તત્પરતાતે.
 અસમંવેતરૂપ, ન. અ. (વં.) ગેરવખતે, અકાળે,
 કામવગર, ર. વાકુંતીકું, વાકું ચુકું. [કરનારો.
 અસમીક્ષ્યકારિન્, વિ. (રી. રિળી.) ચીચાર કીધા વગરકામ
 અંસલ, વિ. (લઃ લા. લં.) જોડો, દોંગો.
 અસિ, પુ. (સિઃ) તરવાર, તલવાર, ખડગ. [મુક્તી.
 અસંસૃતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પાછું સંસારમા નમ્માવવું,
 અસામ્યાતિજ્ઞય, વિ. (યઃ યા. યં.) બધી વખતે સરખો
 તે, જેના સરખો તથા વધારે કોઈ નથી તે.
 અસાર, વિ. (રઃ રા. રં.) નિર્બળ, નાતવાન, કમકુવતી.
 અસિક્ત્રી, સ્ત્રી. (ક્ત્રિ.) જ્ઞાનપ્રાનાનામહેથી રાજની
 સ્ત્રીના સંધેસા લઈ જનારી જીવાન સ્ત્રી. [નીલવર્ણ.
 અસિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અસમાની રંગનું, અસમાની,
 અસિધાવક, પુ. (કઃ) સીકલકર, શિલ્પીવિશેષ.
 અસિંધુનુકા, સ્ત્રી. (કા.) છરી, ચાકુ, ચપ્પુ.

અસિવુલી, સ્ત્રી. (લી.) છરી, ચાકુ, ચપ્પુ.
 અસિંહતિ, પુ. (તિઃ) તરવાર વાળો, જમીયાવાળો.
 અસુ, પુ. નિ.વ. (અસવઃ) જીવ, પ્રાણ.
 અસુતૃપ, વિ. (પ.) હીંસા કરનારો, હીંસક.
 અસુધારણ, ન. (ળં.) પ્રાણ ધારણ.
 અસુદૃશ, વિ. (દ્રઃ) સુતો છતાં જેની આંખ ઉ-
 ધાડી હોય છે તે, મૂંઝે જોનારો.
 અસુમૃન્, પુ. (ત.) પ્રાણી, જીવ.
 અસુર, પુ. (રઃ) દૈત્ય, રાક્ષસ, રાખસ.
 અસૂર્ણ, ન. (ળં) અપમાન, ખેઆપુ, અનાદર.
 અસૂયા, સ્ત્રી. (યા.) યુદ્ધપર દોસનું તોહોમન લાવવું,
 યુદ્ધઉપર દોષનો આરોપ કરવો, નિંદા.
 અસુક્રધરા, સ્ત્રી. (રા.) આંખડી.
 અસુગદોહ, વિ. (હઃ હા. હં.) લોહી વેહેવળો.
 અસૃદ્ધિમિશ્ર, વિ. (શ્રઃ શ્રા. શ્રં.) જેનામા લોહી મ-
 લ્યું છે તે—મીઠા થયું છે તે.
 અસૃજ, ન. (ક) લોહી.
 અસિચનક, વિ. (કઃ કા. કં.) જે વસ્તુને જોવાથી મન વૃધ
 નથી થતું અને વધારેવાર જોવાની ઇચ્છા થાય છે તે.
 અસોમ્યસ્તર, વિ. (રઃ રા. રં.) જેનો કાગડાના સ્વર
 પ્રમાણે ખરાબ સ્વર હોય તે. [નું, ખેખંદ.
 અસ્યળિ, વિ. (ળિઃ ળિઃ ળિ.) એકેદ, પ્રતીખંધ વગર.
 અસ્કંદિતવ્રત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધારેલું વ્રત નહીં ભા-
 ગનારો. [સ્તા સ્તં.) પ્રેરણા કીધેલો—કરેલો.
 અસ્ત, પુ. (સ્તઃ) અસ્તાચલ નામનો પર્વત, વિ. (સ્તઃ)
 અસ્તં, અ. આથમવું, જપુ રેહેવું, અદૃશ થવું, અદર્શન.
 અસ્તમી, વિ. (મીઃ મીઃ વિ.) અસાની, મુરખ, ખેવકુક.
 અસ્તિ, અ. હોવા પાછું, છે, એ અર્થમાં.
 અસ્તુ, અ. છો, રહો, થાઓ.
 અસ્ત, ન. (સ્તં.) હથીયાર, શસ્ત્ર. [ખંદ.
 અસ્તિન્, પુ. (સ્તી.) ધનુરધર, તીરંદાજ, હથીયારવાળો.
 અસ્થિર, વિ. (રઃ રા. રં.) અંચળ, અપળ, ઉતાવળો.
 અસંદ, વિ. (દઃ દા. દં.) અચલ, સ્થિર, ચાલે નહીં એવું.
 અસ્યદ્વરજસમસ્ક, વિ. (સ્કઃ સ્કા. સ્કં.) અતીશયીત
 જે સાફ તે એટલે જેને રજો યુદ્ધ તથા તમો
 યુદ્ધ સ્પર્શ કરતા નથી તે.
 અસ્યદ્વન્દિ, વિ. (ન્દિઃ ન્દિઃ ન્દિ.) જેને અખીનો
 સ્પર્શ નથી થયો તે, વગર ખળેલું.

અસ્કુટવાત્, પુ. (વાક) સમજાય નહીં તેવું બોલનારો.
ખસ, ન. (સં) લોહી, ૨. આંશુ, આંખમાંનું પાણી, પુ.
(સ:) ખુણો.

ખસપ, પુ. (પ:) સક્ષસ, રાખસ.

ખસુ, ન. (મૂ.) આંશુ, આંખમાંનું પાણી.

ખસુકર્ણવ, ન. (વુ.) આસુ, આંખનું પાણી.

અસ્વચ્છંદ, વિ. (દ: દા. દં.) સ્વાધીન.

અસ્ત્ર, પુ. (મ:) દેવ. [અવાજ જેવો હોય તે.

અસ્તર, વિ. (ર: રા. રં.) જેનો અવાજ કાગડાના

અંધુ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) અહંકારી.

અહંકાર, પુ. (ર:) ગર્વ, પતરાજ, ગરરી.

અહંકારવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) અહંકારી.

અહંન, ન. (અહ:) દાહડો, દિવસ. [અહંકાર.

અહમહમિકા, સ્ત્રી. (કા.) હું સમર્થ હું સમર્થ એવો

અહંપ્રવિકા, સ્ત્રી. (કા.) હું આગળ યાજેછું એવા

હોશથી આગલ જઈને કરેલી લઢાઈ.

અહંમાતે, સ્ત્રી. (તિ:) અસાંગી.

અહંપતે, પુ. (તિ:) સૂર્ય, સૂરજ.

અહંમુલ્, ન. (સં.) પ્રાતઃકાળ, આમદાદ, સહવાર, પ્રભાત.

અહસ્તર, પુ. (ર:) સૂર્ય, સૂરજ. [લાએછે.

અહ, અ. અહુત, આશ્ચર્ય, દુઃખની વખતે બો-

ખંસતે, સ્ત્રી. (તિ.) દાન આપવું, બક્ષવું. [નંથી તે.

અહતુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેનાવીસે કંઈ કારણ

અંહસ, ન. (હ:) પાપ.

અહાય, પુ. (યં) પહાડ, પર્વત, ડુંગર. [ખસ હતો.

અહિ, પુ. (હિ:) સાપ, અહિનામનો એક દૈત્ય—રા-

અહિવ, પુ. (ત:) શત્રુ, દુશ્મન, વેરી.

અહિનુંહિક, પુ. (ક:) મદારી, ગારડી.

અહિમય, ન. (યં) પ્રધાનથી રાજને જે ખીહિક તે.

અહિમુજ, પુ. (ક) ગરડ પક્ષી, મોર. [સાપે ડંખેલો.

અહિવિદષ્ટ, વિ. (દ: દા. દં.) જેને સાપ કરડ્યો છે તે,

અહેર, સ્ત્રી. (ર:) વનસ્પતીમાં જેને સતાવરી કેહેછે તે.

અહેશકન, (કૂત.) અપ્રીય કરનારો. [દાહડો.

અહોરાત્ર, પુ. (ત:) રાત ને દહાડો, ચોવીસ કલાકનો

અન્હાય, અ. જલદી, જલદ, ઉતાવળે.

અહરજુર, પુ. (જ:) જેણે ધધરને જાણ્યો એવા

સાધુ—તપશ્વી. [નો ખંધ તે.

અજ્ઞાનવંચન, નં. (નં.) અવીધાનો—અસ્તાન પણા-

આ. [“અ”કાર છે.

આ, એ સ્વરનો ખીજો અક્ષર છે, અથવા દીર્ઘ

આ, અ. સ્મૃતિ, વાક્ય પૂર્ણ, ૨. દયા.

આ, અ. પીડા, ૨. કોપ, ૩. સંતાપ.

આહ, અ. કિચીત, અભિવ્યાપ્તિ, મયાંદા.

આકંપિત, વિ. (ત: તા. તં.) જરા ધુજતો, ક્રિયિતકંપિત.

આકર, પુ. (ર:) રત્નની ખાણ. [રમવું, પાસા, ખાણ.

આકર્ષ, પુ. (ષ:) પાસા, સોંધટા વીગેરે નિહવ પદાર્થથી

આકલ્પ, પુ. (ભ:) ધરેણીથી જે શોભા તે.

આકાર, પુ. (ર:) આકૃતિ, આકાર, ધાટ.

આકારગુપ્તિ, સ્ત્રી. (પિ:) શોક તથા દુઃખથી મોહ ઉત-

રી ગયું હોય તે ઉતરેલું મોહ છુપાવવું.

આકારણા, સ્ત્રી. (ળા.) આર્થલણ, તેડું, ન્હોતું, ઈજન.

આકાશ, પુ. (શ: શં.) પોકળ, અવકાશ,

આસમાન.

[મીચીત, વ્યાત.

આકીર્ણ, વિ. (ર્ળ: ણં. ણીં.) ધણજ મળેલું, અત્યંત

આકુલ, વિ. (લ: લા. લં) થાકેલું, ગભરાએલું, વ્યાકુળ.

આકુલેન્દ્રિય, વિ. (ય: યા. યં.) જેની ઇન્દ્રિયો થાકેલી છે તે.

આકૃષ્ટમાનસ, વિ. (સં: સા. સં.) ગાંડો થયેલો, માયુંકરેલો.

આક્રાંતમાતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) જેના અંતઃકરણને

ધણું દુઃખ થયું છે તે.

આક્રીડ, ન. પુ. (વં. ડ:) સ્ત્રીઓસાથે ક્રીડા કરવા સાં

રાજાઓનું જીવું ડોકાણ—મકાન.

આક્રોડ, પુ. (ડ:) ડુંગરી અખરોટનું ઝાડ.

આક્રોશ, પુ. (શ:) ગાળો દેવી.

આક્રોશાન, ન. (નં) ઉપરનો શબ્દ જીવો.

આક્રંદ, પુ. (દ:) દુઃખીનો શબ્દ, ૨. રડવું, ૩. રક્ષણ

કરનારો, ૪. ખીક ભરેલી લઢાઈ.

આહારણ, ન. સ્ત્રી. (ળં. ણા.) પારકી સ્ત્રી અને પારકો

પુરૂષ એમના મૈથુન સંયોગ થાય તે વીશે લો-

કોમાં વાત-ચર્ચા ચાલવી. [ન્યાયાધીશ, નૈયાયિક.

આહવાદ, પું. (દ:) ન્યાય શાસ્ત્રી, ઈનસાફ કરનારો,

આહારિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેપર લોકોનો શક આવ્યો.

આક્ષીવ, પુ. (વ:) સરગવાનું ઝાડ, શેગડો.

આક્ષેપ, પુ. (પ:) નિંદા, અજાણ્ય ભરેલો સવાલ.

આલંબલ, પુ. (લ:) ઇંદ્ર.

આલિચ્ય, ન. (લ્યં.) સંપૂર્ણપણું.

આલમૂજ, પુ. (ક) મીંદડું, બલાડું.

આત્મંગ, વિ. (ષઃ શ્રા. ષં.) જેનો ગર્વ ગયો હોય તેવો.
 આત્મજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) કંન્યા, દીકરી, છોકરી, પુત્રી.
 આત્મતત્વાવબોધ, પુ. (ષઃ) ઇશ્વર વિષે જે સ્થાન તે.
 આત્મચંદ્ર, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) સ્વાધીન.
 આત્મતા, સ્ત્રી. (તા.) જીવપણો, જીવતર. ૨. ઇ-
 શ્વર અને જીવ એનું એકપણું, અભેદ.
 આત્મદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પોતે આપનારો, ખુદ
 આપનારો.
 આત્મદ્રુહ, વિ. (ધ્રુક્.) આત્મ ધાતકી.
 આત્મનુ, પુ. (ન્મા.) દેહ, શરીર, ૨. યત્ન, ૩. કૃતી, ૪.
 ધીર, ૫. યુદ્ધિ, ૬. સ્વભાવ, ૭. પરમાત્મા, ૮. મન.
 આત્મનિવેદન, ન. (નં.) આત્મા ઇશ્વરપણું કરવો એ
 પો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
 આત્મનિષ્ઠ, વિ. (ષઃ શ્રા. ષં.) આત્મસ્વરૂપે જેનું અં-
 તઃકરણ નિષ્ઠા લાગી છે તે.
 આત્મપાત, પુ. (તઃ) આત્માનું પડવું-પતન થવું.
 આત્મપ્રદીપ, વિ. (પઃ પા. પં.) અંતઃકરણ પ્રજ્વલી-
 ત-અગ્નિકરું કરનારો.
 આત્મપ્રસાદિન, વિ. (દિ. દિની. દિ.) આત્માની તૃપ્તિ ક-
 રનારો, જીવને ખુસી કરનારો.
 આત્મપ્રજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞિઃ) આત્માવિષે જે સ્થાન તે.
 આત્મમૂ, પુ. (મૂઃ) પ્રહ્લદેવ, ૨. મદન, કામદેવ.
 આત્મમરિ, વિ. (રિઃ રિઃ રિઃ) પોતીકું પેટ ભરનારો.
 આત્મમૂલ, વિ. (લઃ લા. લં.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન તે.
 આત્મવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) પોતા પ્રમાણે આજીવ્ય
 બેનારો, આત્મ જાણનારો. [સ્થાન તે.]
 આત્મચ્છા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) હું ઇશ્વરનો અંશ છું એવુંજે
 આત્મચ્છિ, વિ. (જ્ઞિઃ જ્ઞિઃ જ્ઞિ.) મતલબખો, સ્વાર્થો,
 સ્ત્રી. (જ્ઞિઃ) કુદરતી યુદ્ધિ.
 આત્મવોધ, પુ. (ષઃ) આત્મરૂપ વિષે જે સ્થાન તે.
 આત્મલાભ, પુ. (ભઃ) આત્મભોધથી જે આત્મસ્વરૂ-
 પની પ્રાપ્તિ થાએ છે તે.
 આત્મલિંગ, ન. (ગં.) મહાદેવે કૈલાસે બેઠોના હાથ
 થકી પુજા થતી માટે આત્મરૂપનોજ તત્વાંશ
 મૂર્તિ કરીને સરીરે રાખ્યું છે તે.
 આત્મવિદ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) વેદાંત વિદ્યા.
 આત્મવૈશ્વસ, ન. (સં.) આપનેજ પીડા કરી લેવી તે.
 આત્મસંભવ, વિ. (વઃ વા. વં.) જે પોતેજ ઉત્પન્ન થએ તે.

આત્મસમર્પણ, ન. (જં.) આત્મા ઇશ્વરપણું કરવો
 એવો એક ભક્તિ પ્રકાર છે.
 આત્મસાત્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) આપણા આધીન
 કરેલું, પોતાના આધીન કરેલું.
 આત્મસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) આત્મસ્વરૂપે જે સ્થીર તે.
 આત્મહેતુ, વિ. (તુઃ તુઃ તુ.) જેને પોતેજ કારણ, જેનું
 કારણ પોતેજ તે. [દીસવું.]
 આત્મભાસ, પુ. (સઃ) પોતા જેવું દેખવું, પોતા જેવું
 આત્મારામ, વિ. (મઃ મા. મં.) આત્મ લાભથી જે
 આનંદમાનીને ખીજા સુખ વિશે ઇચ્છા નથી તે.
 આત્માવસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) સર્વ વ્યાપક. [છે તે.]
 આત્માશ્રિત, વિ. (તઃ તા. તં.) આપના આસરમાં જે
 આત્મેશ્વર, પુ. (રઃ) પ્રહ્લદસ્વરૂપ, ઇશ્વર. [ગયો તે.]
 આત્મિકશરણ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) જે ઇશ્વરનેજ શરણ
 આત્મિકાદ્ય, ન. (યં.) આત્મસ્વરૂપે દીલગી—મન-
 ની જે એકાગ્રતા તે.
 આત્મ્યેતિક, પુ. (કઃ) દૈનંદિન, 'પ્રાહ્લ', પ્રાકૃતિક, અને
 આત્મ્યેતિક આત્માર પ્રલયમાથી આ એક.
 આત્મ્યેતિકતા, સ્ત્રી. (તા.) વત્તાપણું, વધારો.
 આત્મ્યેતિકપ્રલય, પુ. (યઃ) દૈનંદિન, 'પ્રાહ્લ', પ્રાકૃતિક
 અને આત્મ્યેતિક આત્માર પ્રલયમાથી આ એક.
 આત્મવર્ણ, ન. (જં.) અથર્વવેનોસમૂહ. [ચાટલું.]
 આદર્શ, પુ. (શંઃ) દરપણ, આરસો, આરીસો, કાચ,
 આદર્શતલોપમ, વિ. (મઃ મા. મં.) અરીસા જેવું જે
 સપાટ તે.
 આદિ, પુ. (દિઃ) પહેલવેલું.
 આદિકવિ, પુ. (વિઃ) વાલ્મીકી ઋષી.
 આદિકારણ, ન. (જં.) મૂલકારણ.
 આદિમ્બ, વિ. (મ્બઃ મ્બા. મ્બં.) ખરડાએલું, ચોપડાએલું.
 આદિતેય, પુ. (યઃ) દેવ.
 આદિત્ય, પુ. (ત્યઃ) દેવ, દેવનાગણ, સૂરજ, સૂર્ય.
 આદિમ્બ, પુ. (વઃ) પ્રહ્લદેવ.
 આદીનિવ, પુ. (વિઃ) દુઃખ ક્ષેપ.
 આદત, વિ. (તઃ તા. તં.) આદરણીય.
 આદૃતાત્મનુ, વિ. (ન્મા. ન્મા. ત્મં.) જેનો સત્કાર ક-
 ર્યો છે તે. [આત્મા કરનારો.]
 આદેશકારિનુ, વિ. (રી. રિણી. રિ.) હુકમ કરનારો
 આદ્ય, વિ. (યઃ યા. યં.) આદિ, પ્રથમ, પહેલવેલું

આદ્યંતાંતરવર્તિન, વિ. (સી. સ્તિની. સ્તિ.) અમી, અંત,
 અને મધ્ય એમાં રહેનારા. [તોણા એક.
 આદ્યમાષક, પુ. (ક:) શાસ્ત્ર સિદ્ધ, હેંસી ચણાઈનો
 વાઝુન, વિ. (ન: ના. નં.) બુખ લાગેલા, બુખુક્તિન.
 આશ્વર, પુ. (ર:) બાંધ, ગડકો.
 આશ્વિ, પુ. (ધિ:) મનનુદુઃખ, ૨-ધરાણે મુકેલું, ૨. વિપતિ.
 આશ્વિમૌલિક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ભૂતોને લગતું
 તે, પંચ ભુતાત્મક. [કાઈ ગએ છે તે.
 આશ્વિમ્લન, વિ. (ન: ના. નં.) મનના દુઃખથી જે સુ-
 આંધસિક, પુ. (ક:) રાંધનારો, ફસાઈએ.
 આશૂત, વિ. (ત: તા. તં.) જરા હલાવેલ.
 આશૌરણ, પુ. (ળ:) હાથીનો માવત.
 આધ્યાન, નં. (નં.) સમરણ, યાદ.
 આનક, પુ. ન. (ક: કં.) નગારા, ઢોલ, મૃદંગ, પપ્પ-
 વાજ, ૨. ગર્જના કરનારો મેહે.
 આનકરુંદુમિ, પુ. (ધિ:) વસુદેવ.
 આનત, વિ. (ત: તા. તં.) નીચે જોનારો, નચ.
 આનંદજલાકુલેક્ષણ, ન. (ળં.) આનંદના આસુથી ભ-
 રાએલી આંખ. [નરમાં વીગેરે.
 આનદ્ર, ન. (ઙં.) મૃદંગ, નગારા, પપ્પવાજ, તપલા,
 આનન, ન. (નં.) મુખ.
 આનંદ, પુ. (દ:) ખુસી.
 આનંદયુ, પુ. (યુ:) ખુસી. [થાએ છે તે.
 આનંદન, ન. (નં.) પુછપાછ કસ્યાપછી જે આનંદ
 આનનાજ્ઞ વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) કમળ જેવું જેનું
 મેહો તે, સુંદર, ખુબ સુરત.
 આનપત્ય, ન. (ત્યં.) વાંઝપાછું, વાંઝીયાપાછું. ૨.
 અચ્ચા-છોકરાં નહી થવા. [દેસ, આપો દેશ.
 આનર્ત, પુ. (તં:) નાચવાળી જગા, ૨. લઢાઈ, ૩. એક
 આનાય, પુ. (ય:) જાળું, જળ.
 આનાય, પુ. (ય:) દક્ષિણ દીશા તરફનો પુળેલો અમી.
 આનાહ, પુ. (હ:) ઓડાંબંધ થવાનો તથા મુતરબંધ થવા-
 નો રોગ, ૨. લાંબી. [તેથી ઓડા કપ્પજ્યાએ છે.
 આનાહરોગ, પુ. (ગ:) એક જાતનો વાડનો રોગ છે
 આનુપૂર્વ, ન. (વૈ.) અનુક્રમ, એક પછીવાડે એક.
 આનુપૂર્વી, સ્ત્રી. (વી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આનુપૂર્વ્ય, સ્ત્રી. (વ્યં) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આનુશ્રવિક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને સાંભળીને મ-

ળ્યું તે. ૨. વેદ પ્રતિપાદ જે ધરમ તે. [વચ્ચ.
 આન્વીક્ષિકો, સ્ત્રી. (કી.) ગૌતમે કરેલું તંકશાસ્ત્ર, આ-
 આવક, ન. (કં) રોટલી, રોટલો.
 આગા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.
 આગળ, પુ. (ળ:) બજાર.
 આગળિક, પુ. (ક:) વાણીયો.
 આગ્રપ્તાવ, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) દુઃખિ.
 આપદ, સ્ત્રી. (દ) વિપતિ, દુઃખ.
 આપદા, સ્ત્રી (દા) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આપજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 આપજ્ઞસત્વા, સ્ત્રી. (ત્વા.) ભારે વાઈ-ગર્ભણી સ્ત્રી.
 આપમિત્યક, ન. (કં.) બદલો આપવાને લાવેલી સ્ત્રી.
 આપવર્ગ્ય, વિ. (ર્ગ્ય: ગ્યાં. ગ્યં.) મોક્ષ આપનારો, મુ-
 ક્તિ આપનારો.
 આપસ, સ્ત્રી. ૭. (આપ:) પાણી, જળ.
 આયન, ન. (નં.) દારૂ પીવાળી જગ્યા જહાં ને
 ડબી ખેસે છે તે જગો. [કરીને ખોસેલું
 આપીડ, પુ. (ડ:) ચોટલીમાં અથવા ચોટલામા માખી
 આપીત, ન. (તં.) ગાઈનું એ.
 આપ્તિક, વિ. (કં: કા. કં.) તળેલી શુખડી કરનાર
 આપ્ત, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) વીરવાસુ. [કડુ કોણ, મીઠું કોણ
 આપ્ય, વિ. (પ્ય: પ્યા. પ્યં.) મોજ, હેહરે, ૨. વનસ્પતી
 આપ્યાયન, ન. (નં.) સંપ્રેષ્ટ કરવું. [જે ધરમ તે
 આપ્યાયનશીલત્વ, ન. (ત્વં.) તૃષ કરવું, તૃષ કરવાને
 આપ્રકામ, વિ. (મ: મા. મં.) જેની ઇચ્છા તૃષ થઈ છે તે
 આપ્રચ્છન, ન. (નં.) આનંદ, હર્ષ, ખુશી.
 આપ્રવલીન, વિ. (ન: ના. નં.) માથાથી તે પગમુધી
 હોયે હેવા કપડાં, યુરખો.
 આપ્રવ, પુ. (વ:) સ્નાન.
 આપ્રવત્રતિન, પુ. (તી.) સોડમુંજ થએલો બ્રાહ્મણ.
 આપ્રવ, પુ. (વ:) સ્નાન.
 આપ્રવત્રતિન, પુ. (તી.) સોડમુંજ થએલો બ્રાહ્મણ.
 આપ્રતિનિવૃત્ત, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) પાછુંમો કસેલું.
 આંબંધ, પુ. (ધ:) ગાડાનું જોતર.
 આબાધા, સ્ત્રી. (ધા.) વેદના, દુઃખ.
 આમરણ, ન. (ળં.) ધરેણાં, દાગીના.
 આભાષણ, ન. (ળં) એક પીળને મોટાઈથી બોલવું
 (આવો, જવો, લાવો, કહે.)

આભાસ્વર, પુ. (ર:) દેવનો એક ગણ છે.
 આધાર, પુ. (ર:) ગવલી.
 આધારપત્રી, સ્ત્રી. (હ્રી.) ગવલીનું ધર અથવા ગામ.
 આધીરો, સ્ત્રી. (રી.) ગવલણ.
 આધીલ, ન. (લં.) શરીર પીડા.
 આમોગ, પુ. (મ:) ઉપમોગ, પરોપરતા, ર. સાપત્તી ફીણ.
 આમંગ્ધિ, વિ. (વિ: વિની. વિ.) કામ્યા માસ જેવી જેને
 ગંધ આવે છે તે.
 આમંડ, પુ. (ડ:) એરંડાનું ઝાડ, દીવેલનું ઝાડ.
 આમનસ્ય, ન. (સ્યં.) દુઃખ અથવા ઉદાસપણું.
 આમંત્રણ, ન. (ણં) તેડું, નહોતું, ઇજન.
 આમય, પુ. (ય:) રોગ.
 આમયાવિન્, વિ. (વી. વિની. વિ.) રોગી.
 આમલક, પુ. ન. (ક: કં.) આમળાં, આમળાંનું ઝાડ.
 આમલકી, સ્ત્રી. (કી.) આમળાંનું ઝાડ. [મલી છે તે.
 આમલ્લ, વિ. (લ્લ) જેનું ચાંમડું તથા છાલ કુ-
 આમઝૂલ, પુ. (લ:) પવન—વાથી પેટમાં દુષ્પીને
 ગડગડાટ થવો તે રોગ. [થાએ છે તે.
 આમિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ગરમ દુધને દહીથી જેવી કૃતી
 આમિષ, પુ. ન. (ષ: ષં.) માંસ, ર. લાંચ, નજરાણું—ણો,
 ૩. ભોજ્યવસ્તુ, ૪. સંભોગ. [ખાનારા.
 આમેષારેન્, વિ. (શી. શિની. શિ.) માછલાં તથા માંસ
 અમુક્, વિ. (ક્: કા. કં.) દીલમાં અંગરખો તથા
 કપડાં જેને પહેલ્યા છે તે. [આ લોકમાનો.
 અમુખ્મકં, વિ. (ક: કા. કં.) આ સ્થિતીમાનો, ર.
 અમ્બેદ, પુ. (દ:) હર્ષ, આનંદ, કર્સુરી જેવી ખુશખો.
 અમ્બેદિન્, પુ. (દી.) મોહોને શારી વાસ આવવા
 સાંઝે પાનસોપારીમાં જે ખાઈએ તે.
 અમ્બાય, પુ. (ય:) યુર પ્રંપરાએ આવેલો સારો ઉપદેશ.
 અમ્બ, પુ. (મ્બ:) આંખો.
 અમ્બાતક, પુ. (ક:) આંખાડાનું ઝાડ, આંખો.
 અમ્બેદિત, ન. (તં.) ખે લણવાર ખેલેલા શબ્દ.
 આભિકા, સ્ત્રી. (કા) આંખલીનું ઝાડ.
 આમ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 આયત, વિ. (ત: તા. તં.) ધણું લાંબું.
 આયત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. તં.) સ્વાધીન,
 આયતન, ન. (નં.) યત્તની એક જગા. [વીસાળ નેત્ર.
 આયતાલ, વિ. (લ: લી. લં.) જેની આંખ મોટી છે તે,

આયતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ઉત્તરકાલ, યુદ્ધપો, ૨. લંબાઈ,
 ૩. યોગસાધન, ૪. સામર્થ્ય.
 આયમ, પુ. (મ:) લંબાઈ.
 આયામિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેતીને લાંબું કીધું.
 આયુષ, ન. (ષં.) હથીયાર, શસ્ત્ર: [પજીવીકા કરનારો.
 આયુષિક, વિ. (ક: કા. કં.) હથીયારના જોરથી ઉ-
 આયુષિય, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 આયુર્વેદદશ, પુ. (દક.) વૈદ. [ધણું છે તે.
 આયુષ્મન્, વિ. (ષ્માન્. ષ્મતો. ષ્મન્.) જેનું આયુષ્ય
 આયુષ્, ન. (યુ:) આયુષ્ય, જન્મગાત્રી. [યુષ્ય આપનારો.
 આયુષ્ય, વિ. (ષ્ય: ષ્યા. ષ્યં.) ધણી આવરદા—આ-
 આયોધન, ન. (નં.) લઠાઈ,
 આર, સ્ત્રી. (રા.) ગાડીની ધરી, ગાડીનો આસ.
 આરગ્વધ, પુ. (ધઃ) ગરમાલાનું ઝાડ.
 આરકુટ, પુ. ન. (ટ: ટં.) પીતળ.
 આરતિ, સ્ત્રી. (તિ:) નિવૃત્તિ, શાંતિ.
 આરનાલક, ન. (કં.) કાંજવાળું, કાંજ.
 આરંભ, પુ. (ભ:) પ્રારંભ, શુરૂઆત.
 આરવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 આરશાસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) વિષયનું સુદર્શન, ચક્ર.
 આરા, સ્ત્રી. (રા.) ચામડું કાઢવાનું હથીઆર જેને
 આરી કહે છે તે.
 આરાત્, બ. દુર, પાશ. (એવો એવો અર્થ થાય છે).
 આરાધન, ન. (નં.) લાભ, સંતોષ.
 આરામ, પુ. (મ:) ખાગ, ખગીચો.
 આરાલિક, પુ. (ક:) રસોઈએ, મંધનારો.
 આરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ. [ધણું કરનારો.
 આરેરાત્રાયુષ, ત્રિ. (યુ: યુ: યુ.) આરાધન કરવાની
 આરુક્ષમાણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) ઉપર ચઢવાની
 ધણું કરનારો. [જે અતીશય મગન થયો તે.
 આરુક્ષાભિયોગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) યોગાભ્યાસમા
 અરિવત, પુ. (ત:) ગરમાલાનું ઝાડ.
 આરોગ્ય, પુ. (ગ્યં) તનુરૂસ્તી.
 આરોહ, પુ. (હ:) કપડાની લંબાઈ, ૨. જીંચી, ૩. શુંદર
 સ્ત્રીની કેડ-કમર, ૪. હાથીપર ચઢવું-ખેસવું.
 આરોહણ, ન. (ળં.) જીંચુ ચડવું, પગથીયું.
 આર્તગલ, પુ. (લ:) અસમાની રંગનો કોરેટો.
 આર્તવંધુ, પુ. (ધુ:) દુષ્પી માણસ ઉપર દયા કરનારો.

આર્તવ, ન. (વં.) અડકાવણું, (જેમ યૈરી અડકાએ છે તેમ.

આર્તિ, સ્ત્રી. (તિં:) તીર કામઠાનો છેડો.

આર્તિહન, વિ. (હા. હા. હ.) પીડા નાશક.

આર્તિહર, વિ. (રા. રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

આર્દ્ર, વિ. (દ્રં: દ્રો. દ્રૈ.) પરલેલો, ભીન્નએલો, લીલું.

આર્દ્રક, ન. (કં) આદું.

આર્ય, વિ. (યં: યાં. યં.) કુલીન, સજ્જન, મોટા કુળનો.

આર્યહમ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) મોટા લોકને જે પ્રીય-ગમવું તે. [વ્યેનો દેશ.

આર્યવર્ત, પુ. (તં:) વિધ્યાદ્રિ અને હિમાચલ પર્વતના

આર્યમ્ય, પુ. (મ્યં:) જીવાન બલદ, ગોધો.

આર્દક, પુ. (કં:) નારતીક.

આર્દત, પુ. (તં:) જીન, આવક.

આલક્ષ્ય, ન. (ય્યં.) અરાય નસીય, બદબખત.

આલ, ન. (લં) હરતાળ.

આલંભ, પુ. (ભં:) હાર મારવું.

આલમન, ન (નં.) લાવવું, ર. મારવું, હિસા.

આલેય, ન. (યં:) ધર.

આલવાલ, ન. (લં) આડનાં મુખીયાં આગળ પાણી રહેવાને જે મટોડીનું કુંડાલું કરે છે તે.

આલસ્ય, ન. (સ્યં:) આળસ, સુસ્તી, વિ. (સ્ય: સ્યા. સ્યં) આળસી, સુસ્ત.

આલન, ન. (નં) હાથી બાંધવાનો થાંભલો.

આલાપ, પુ. (પ:) એક બીજને મોટાદથી બેલવું.

આલાવુ, પુ. (વુ:) કાળું ડોહણું.

આલાવુ, પુ. (વૂ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

આલિ, સ્ત્રી. (લિ:) સાખી, બહેનપણી, ર. આખી, ૩. પુલ, ૪. સાફ, ૫. વીછી.

આલિંદ, પુ. (દં:) દરવાજાની બહારની જગા.

આલિંગ્ય, પુ. (મ્યં:) મૃદંગ, પખવાજ.

આલી, સ્ત્રી. (લી:) વીછી, વીધુ.

આલીદ, ન. (દં:) ધનુરધરની સ્ત્રીતી.

આલુ, સ્ત્રી. (લુ:) ચોખા ધોવાનું વાસણ.

આલુ, પુ. (લુ:) ધુવડ.

આલુ, ન. (લુ:) આલુ, અપુ, વાંસો.

આલુક, પુ. (કં:) સાપનું નામ છે, મુખ્ય સાપ.

આલુ, સ્ત્રી. (લુ:) ચોખા ધોવાનું વાસણ.

આલૂન, વિ. (ન: ના: નં:) કાપી નાખવું.

આલોક, પુ. (કં:) દર્શન, પ્રકાશ.

આલોકન, ન. (નં:) જોવું, અવલોકન કરવું.

આવપન, ન. (નં:) વાસણ, ઠામ.

આવર્ત, પુ. (તં:) પાણીનું ગોલ કરવું.

આવલિ, સ્ત્રી. (લિ:) પંક્તિ, આપ. [દમલ

આવસિત, વિ. (ત: તા: તં) ધાસ વગરનાં અનાજને

આવાપ, પુ. (પ:) આડનાં મુખીયાં આગળ પાણી રેડવાને જે મટોડીનું કુંડાલું કરે છે તે.

આવાપક, પુ. (કં:) પોચી, હાથમાં પેઢિવાનો દાખીને

આવાલ, ન. (લં) આડને પાણી રેડવશ્ચ તેના ૫-૬ નીચે કરેલું મટોડીનું કુંડાલું.

આવિમ્ન, પુ. (મ્ન:) કરંમદાનું આડ. [સુષ્મા

આવિષ, પુ. (ષઃ) છેદ પાડવાનું હથિઆર, સુધી

આવિદ્, વિ. (દ્ઃ) દ્વા: દ્વં) વાંકું, ૨. છેડેલું, છોડી મુકેલું

આવિલ, વિ. (લ: લા. લં.) ડેહિલું, મેલવાલું.

આવિ, બ. પ્રસિદ્ધ.

આવુક, પુ. (કં:) બાપ, નાટક પ્રકરણમાં.

આવુત્ત, પુ. (ત્ત:) બનેલી, નાટકમાં.

આવૃત્, સ્ત્રી. (ત્ત:) અનુક્રમ.

આવૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ધેરાયલો.

આવેગી, સ્ત્રી. (ગી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

આવેશન, ન. (નં.) સુતારકામની નીશાળ, શિલ્પિ મંત્રી નીશાળ. [આવેશ

આવેશિક, વિ. (ક: કા. કં.) અતિથિ, દુશ્મી

આશંસિતુ, વિ. (તા. તી. તૃ.) જેને ધણી ઇચ્છા હોય તે

આશંસુ, વિ. (સુ: સુ: સુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

આશાય, પુ. (ય:) હોજ, વાવ, હોદ, ૨. આશય, અભીપ્રાય, મત.

આશાયશ, પુ. (શઃ) દેવતા, વસ્તેવ.

આશર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ.

આશા, સ્ત્રી. (શા:) દીશા, ૨. મોટી આશા. [ગ્રામ

આશિંતંગવીન, વિ. (ન: ના. નં.) ગાયઅરવાની જગ્યા

આશિર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ.

આશિસ્, સ્ત્રી. (શી:) સાપની દાઢ, ૨. આશિવાંદ

આશીવિષ, પુ. (ષઃ) સાપ.

આશીવિષ, પુ. (ષઃ) સાપ.

આશુ, બ. જલદી, ત્વરીત; પુ. ન. (શઃ શં.) બાત.

શુગ, પુ. (ગ:) પવન, ૨. આણ. [ભાતછે.
 શુનીહિ, પુ. (હિ:) જલદી પાકનારો એક જાતનો
 શુશુક્ષણિ, પુ. (ણિ:) દેવતા, આખી, વસ્તેવ.
 શ્ય, ન. (ય:) અજાયબ. [જેનું કરમ તે.
 શ્યર્કર્મન, વિ. (મો. મો. મે) અજાયબ જેવું
 સિસૃષ્ણુ, વિ. (સુ: સુ: સુ.) જવાને હચ્છનારો.
 શ્રમ, પુ. (મઃ) બ્રહ્મચારી-ગૃહસ્થ-વાનપ્રસ્થ-સં-
 ન્યાસી, એ ચાર આશ્રમ છે.
 શ્રય, પુ. (ય:) આધાર.
 શ્રયાન્ન, પુ. (શ:) દેવતા, આખી, વસ્તેવ.
 સુત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્વીકારેલો. [વાગનારો.
 શ્રવ, પુ. (વ:) સ્વીકાર. વિ. (વ: વા. વં.) વચનમાં
 શ, ન. (શં.) ધોડાનું ટોલું.
 શત્ય, ન. (ત્યં) અશત્ય ઝાડનું ફળ.
 શ્યુન્ન, પુ. (જ:) આસુ મહીનો.
 શ્વિન, પુ. (ન:) આસુ મહીનો. [દરએક.
 શ્વિનૈય, પુ. (ય:) સ્વર્ગના વૈદ અશ્વીની કુમાર તે
 શ્વીન, વિ. (ન: ના. નં.) ધોડાની એક મજલ.
 શ્વ, પુ. (ઙ:) આપાડ મહીનો, ૨. બ્રહ્મચારી લોકો
 પોતીકા હાથમાં જે આપરાનો દંડ લેછે તે.
 શ્વ, વિ. (ક્ષ: ક્ષ: કં.) તત્પર.
 શ્વ, ન. (નં) ખેસવાનું આસન. પુ. (ન:) અસા-
 નાનું ઝાડ, ૨. હાથીની ખાંદ.
 શ્વર્ણા, સ્ત્રી. (જાં.) ગોકરણીનો વેલો.
 શ્વ, સ્ત્રી. (ના.) ખેસવાનું આસન.
 શ્વ, સ્ત્રી. (દી.) એક જાતનું આસન છે.
 શ્વ, વિ. (જ: જા. જં.) પાસે, નજીક.
 શ્વ, પુ. (વ:) સેરડીના રસનો દારૂ.
 શ્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) મળેલું.
 શ્વ, પુ. (ર:) દુસમનને ઘેરવો, ૨. રાત દહોડો વર-
 સાદ, જખરો વરસાદ. [હતી તે જગો.
 શ્વ, વિ. (વ: તા. તં.) પેલ્યાં જે જગોપર ગાય
 શ્વ, પુ. (ર:) દૈત્ય. રાક્ષસ, રાખસ.
 શ્વ, સ્ત્રી. (રી.) રાઈ.
 શ્વિન્, વિ. (રી. રિણી. રિ.) અસુર સંબંધી.
 શ્વ, પુ. (વ્ય:) જનમ હીજોડે, એ ખીજનું શીશન-
 પોતીકા મોહોડામાં લઈને તે માથી જે ખીંદુ પડે તે
 પોતે ગલીને પછી પોતીકી ખાયડી સાથે સંગ કરે.

આસિચનક, વિ. (ક: કાં. કં.) જે ચીજ જોતાં જોતાં મ-
 નની તૃપ્તિ થતી નથી તે.
 આસ્કંદન, ન. (નં.) યુદ્ધ, લઢાઈ.
 આસ્કંદિત, ન. (તં.) જે ધોડો લગામને માનતો નથી
 તે, ૨. જોરમાં દોડવું.
 આસ્તરણ, ન. (જં.) હાથીના ચીક પરની ખીજાઈત.
 આસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) સભા, ૨. પ્રયત્ન.
 આસ્થાન, ન. (નં.) સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 આસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) આશુક, આશક્ત.
 આસદ, ન. (દં.) કૃત્તિ, કામ, કામ, ૨. સ્થાન.
 આસ્કોટ, પુ. (ટ:) આકડાનું ઝાડ.
 આસ્કોટની, સ્ત્રી. (ની.) માતી મણિમાં સાર પાડવાનું
 હથિયાર. [નામની ઓષધી.
 આસ્કોટ, સ્ત્રી. (ટા.) જંગલી મોગરો, વીધચુકાંત
 આસ્કોટ, પુ. (ત:) આકડાનું ઝાડ, ૨. કંચનનું ઝાડ.
 આસ્કોટા, સ્ત્રી. (તા.) જંગલી મોગરો, વિધચુકાંત
 નામની વનસ્પતી.
 આસ્ય, ન. (સ્યં.) મુખ, મોહો.
 આસ્યા, સ્ત્રી. (સ્થા.) ખેસવાનું આસન.
 આસ્ત્રવ, પુ. (વ:) ક્લેશ, દુ:ખ.
 આહત, વિ. (ત: તા. તં.) યુદ્ધેલો, યુદ્ધાકાર કરેલો;
 ન. (તં.) કોઈ વખતે નહીં બને એવી વાત
 બોલવી. [ત થયેલો.
 આહતલક્ષણ, વિ. (જ: જા. જં.) સારાં લક્ષણથી પ્રખ્યા-
 આહવ, પુ. (વ:) લઢાઈ,
 આહવકામ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) લઢાઈની હચ્છા.
 આહવનીય, પુ. (ય:) એક જાતનો અખિ છે.
 આહાર, પુ. (ર:) ભોજન. [ખુસી પેદા કરનાર.
 આહ્વાદુષ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) આનંદ આપનાર,
 આહવ, પુ. (વ:) કુવાનું પાણી કાઢીને કુવામાં ગલ
 ભરવાનું ટાંકું, અવાડો.
 આહિતલક્ષણ, વિ. (જ: જા. જં.) હિમ્મતવાલો, ધીર.
 આહિતુંબિક, પુ. (ક:) સર્પ રમાડનાર વાદી.
 આહેય, વિ. (ય: યા. યં.) સાપનું જોર.
 આહો, બ. વિકલ્પાર્થી (દાખલાતરીકે) દેવઆહોર્ણવ:
 આહોગુરુષિકા, સ્ત્રી. (કા.) ગરરીથી હું પરાક્રમી છું
 એમ બોલનારો પુરુષ.
 આન્હિક, ન. (કં.) શેજનું કામ, નિત્ય કર્મ, ૨. ભોજન.

આવ્હય, પુ. (યઃ) નામ.

આવ્હા, સ્ત્રી. (વ્હા.) નામ.

આવ્હાન, ન. (નં.) ઇજન, તેડું, નેહાનું.

આલેપકવાત, પુ. (તઃ) એક જાતનો વાધુનો રોગ છે જેથી આખું શરીર ડોલે છે.

દ.

દ, ત્રીજો સ્વર.

દક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) સેરડી.

દક્ષગંધા, સ્ત્રી. (ગંધા.) વનસ્પતીમાં જેને સરોટા કહે છે, કોણ સુંદાનું ઝાડ, બિાઈ કોહલું, લવા. [કેલીસ્તા કહે છે તે.

દક્ષુર, પુ. (રઃ) વનસ્પતીમાં જેને કોણસુંદા અને

દક્ષાકુ, પુ. (કુઃ) દુધી, ૨. રાજવિશેષ.

દંગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) જંગમ, ૨. આઈ, ખઈ; પુ.

(ગઃ) અભીપ્રાય પ્રમાણે ચાલવું.

દંગિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

દંગિતકોવિદ, વિ. (દઃ દા. દં.) મર્મ જાણવામાં ચતુર.

દંગુદ, પુ. સ્ત્રી. (દઃદી.) હીંગણખેટનું ઝાડ, ઇંગોલી યાનું ઝાડ.

દચ્છા, સ્ત્રી. (ચ્છા.) વાંછા.

દચ્છાપિધાન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેને ઇચ્છેલું મળે છે તે.

દચ્છાવતી, સ્ત્રી. (તી.) જે ખાયડીને ઇચ્છા હોય તે.

દક્કજલ, પુ. (લઃ) પાણીમાંનો એક જાતનો વેણે છે જેને ઇજર કહે છે.

દક્ક્યમાજુ, વિ. (માકુ.) યસમાંનો ભાગ—હીરસો લેનારો.

દક્ક્યાચીલ, પુ. (લઃ) વારંવાર યસ કરનારો માણસ.

દક્કચર, પુ. (રઃ) ગોધી, જાંઘાં જેમ્પે તાંઘાં કરનારો ખબદ.

દક્કસ્પતિ, પુ. (તિઃ) વિષયુ.

દક્કા, સ્ત્રી. (હઃ) ગામ્મ, ૨. ભુમી, ૩. વાચા.

દક્કાવતિ, પુ. (તિઃ) રાજ. [ખબદ.

દક્કર, પુ. (રઃ) ગોધી, મનમાં આવે તાંઘાં કરનારો

દક્કર, વિ. (રઃ રા. રં.) નીચ, નેહાનું, પામર, ૨. અન્ય, ખીજું.

દક્કરેદુઃ, અ. ખીજે દહોડે. [એવું, ૬. સમાપ્તી.

દક્કિ, અ. હેપુ, ૨. પ્રકાર, ૩. પ્રસિદ્ધિ, ૪. આમ, ૫.

દક્કિહ, અ. લોકપરંપરા પ્રાપ્ત ઉપદેશ.

દક્કિહાસ, પુ. (સઃ) તવારીખ, જીના વૃત્તાંત, જીના

રાખ્ખાનાં ચરીત્રના ગ્રંથો મહાભારત-રામાયણાદિ.

દક્કરી, સ્ત્રી. (રી.) છીનાલ ખાયડી.

દક્કાળી, અ. આવખતે.

[વાખે

દક્કમન્યુ, વિ. (ન્યુઃ ન્યુઃ ન્યુ.) રીસાખેલો, રીસ

દક્કસર, પુ. (રઃ) વરસ.

દંદિરા, સ્ત્રી. (રા.) લક્ષ્મી.

દંદીવર, ન. (રં.) નીળા રંગનું કમલ. [તી છે

દંદીવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રમુખી નામની એક વનસ્

દંદીવાર, ન. (રં.) નીલારંગનું કમલ.

દંદુ, પુ. (દુઃ) ચંદ્ર, ચાંદો, ચાંદ.

દંદ્ર, પુ. (દ્રઃ) દેવનો રાજા, ૨. ઐજ, મુખ્ય.

દંદ્રલુપ્તક, પુ. (કઃ) માથાના કેશ ખરીપડે એવો એ રોગ છે જેને ચાઈ કહે છે તે. [સાદડા કહે છે તે.

દંદ્રદુ, પુ. (દુઃ) એક જાતનું ઝાડ છે જેને અજી

દંદ્રયવ, પુ. ન. (ઙઃ વં.) કુડાળી સીંગ, ઇંદ્રજવ.

દંદ્રવારુણી, સ્ત્રી. (ળી.) ઇંદરાવણાના વેલા.

દંદ્રસુરસ, પુ. (સઃ) વડનું ઝાડ, વડલો.

દંદ્રસુરસિ, પુ. (સઃ) ઉપલો શબ્દ જીવે.

દંદ્રાણિક, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

દંદ્રાળી, સ્ત્રી. (ળી.) ઇંદ્રની ખાયડી. [તું ઇંદ્ર ધનુષ

દંદ્રાયુધ, ન. (ધં.) વાદળાંપર સૂરજના તેજથી દેખ

દંદ્રારિ, પુ. (રિઃ) દેવ, રાક્ષસ.

દંદ્રાવરજ, પ. (જઃ) વિષયુ. [કાન, વીગેરે સધલ

દંદ્રિય, ન. (યં.) ઇંદ્રીયો. હાથ, પગ, વાચા, આં

દંદ્રિયતર્વણ, ન. (ળં.) ઇંદ્રીયની ઇચ્છા, ઇંદ્રીયની તૃ

દંદ્રિયાર્થ, પુ. (યં.) ઇંદ્રીયના વીશય (તે પાંચ છે, ૨

રૂપ, ગંધ, સ્પર્શ, શબ્દ.)

દંધન, ન. (નં.) ખાલવાનાં લાકડાં.

દંધ્મ, ન. (ધ્મં.) ખાલવાનાં લાકડાં.

દન, પુ. (નઃ) મૂર્ચ, સૂરજ, ૨. પ્રભુ, રાજા. [કં

દન, વિ. (નઃ ના. નં.) તેજસ્વી, તેજવાળું, ૨

દન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) મૃગશિર નક્ષત્રના માથા અ

જ જે પાંચ તારા છે તે.

દમ, પુ. (મઃ) હાથી.

દમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) માતખર, પૈશાવલો.

દમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ઇચ્છા પુરી થનારો. [ખા

દરણ, ન. (ળં.) નિરાશ્ચરદેશ, ૨. ખારી માટીની જ

દરંમદ, પુ. (દઃ) વિદુલતા, વીજલી.

દરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, ૨. ભુમી, રૂ. પાણી, ૪. પાલ

દરાવત, સ્ત્રી. (તી.) પારવતી, દુર્ગા.

ફરિણ, ન. (જં) પારવતી, દુર્ગા.
 ફરિજોડિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો ગોળ માથા
 ઉપર ફેરવેલા થાંમિએ તે રોગ.
 ફા, સ્ત્રી. (લા.) ગાય, ૨. જુમી, ૩. વાણી, ૪.
 મુખનામના ગ્રહની બાધડી.
 ફા, સ્ત્રી. (લા.) પારવતી, દુર્ગા.
 ફા, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતનું હથીઆર છે જેને
 ખાંડા, યુધી કહેછે તે.
 ફાલ, સ્ત્રી. (લા.) મૃગશીર નક્ષત્રના માથા આગળ
 જે પાંચ તારા છે તે દરમિયાન.
 ફા, અ. સામ્ય, સાદર્ય, સરખું.
 ફા, પુ. (જ.) આંધીન મહીનો, આસુ મહીનો.
 ફા, સ્ત્રી. (કા.) હાથીની આંખની અંદરની કી-
 કી, સોની લોકની આંખની શલી.
 ફા, વિ. (ત: તા. તં.) જેનો શોધ કીધો તે.
 ફા, સ્ત્રી. (કા.) ફાલિકા શબ્દ જુઓ.
 ફા, સ્ત્રી. પુ. (જુ:) બાણ, તીર.
 ફા, પુ. સ્ત્રી. (જિ:) તીર—બાણ રાખવાનો બાધું.
 ફા, ન. (ટં.) યત્ન કર્મ, ઇચ્છામાં આવે તેમ કરવાના
 અર્થમાં ક્રિયા વિશેષણ.
 ફા, ન. (યં.) કાલાવાલાનું મુળધું.
 ફા, વિ. (જ: જા. ધં.) મુગ્ધિ ન. રેતી.
 ફા, વિ. (ક: કા. કં.) ઉત્કંઠાથી કામ કરવું,
 હાસ્યથી કામ કરવું. [૪. શ્લોક.
 ફા, સ્ત્રી. (ટિ.) યાગ, યત્ન, ૨. ઇચ્છા, ૩. સંગ્રહ
 ફા, પુ. (સ:) ધનુષ્ય, કમાન.

ફ.

ફા, ન. (જં.) આંખ, ૨. જોડું.
 ફા, સ્ત્રી. (કા.) સાંઝે માંડું જાણીને કહેનારી સ્ત્રી.
 ફા, સ્ત્રી. (જા.) અવલોકન શકતી.
 ફા, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી પામેલા.
 ફા, સ્ત્રી. (તિ:) મુશાકરી, ૨. હજા, ધણો વર્ષાત
 દુકાળ વિગેરે સાત પ્રકારની ઇજાને કહેછે.
 ફા, ન. (જં.) નિરાશયદેશ, ખારી માટીની જગા, બાણ.
 ફા, ન. (જં.) ઉપલો શબ્દ જુઓ.
 ફા, વિ. (ત: તા. તં.) જેની પ્રેરણા કીધી તે, ૨.
 છોડેલા, મોકલેલા.

ફા, ન. (મં.) કાષા, ડાષા. યુધ્ધ.
 ફા, સ્ત્રી. (યાં.) યોગ માર્ગમાં જેવી સ્થિતિ તેવી.
 ફા, સ્ત્રી. (જ્યાં.) ઇધાં. [ખાંડા યુધી કહેછે તે.
 ફા, સ્ત્રી. (તિ.) એક જાતનું હથીઆર છે, જેને
 ફાલિત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી થાંમિએ.
 ફા, સ્ત્રી. (લી:) એક જાતનું હથીઆર છે, જેને
 ખાંડા યુધી કહેછે તે.
 ફા, પુ. (જા:) મહાદેવ, ૨. સ્વામી, ૩. સમર્થ.
 ફા, સ્ત્રી. (જા.) પુત્રવતી, ૨. હલનો ડાંડો.
 ફા, પુ. (ન:) મહાદેવ.
 ફા, પુ. (તા.) પ્રભુ, સ્વામી.
 ફા, પુ. (ર:) મહાદેવ, ૨. પ્રભુ, સ્વામી.
 ફા, સ્ત્રી. (ન: ના. નં.) ઇશ્વરનો ભક્ત, ભ.
 કિતવાન. [આકાર છે તે.
 ફા, સ્ત્રી. (તિ: તિ. તિ.) જેને પરનેશ્વરનો
 ફા, સ્ત્રી. (જા:) દેવના રથનો આકાર, ૨. કા-
 ન, વખત.
 ફા, સ્ત્રી. (રા.) પારવતી.
 ફા, સ્ત્રી. (રી.) પારવતી.
 ફા, પુ. (ર:) દેવનો દેવ.
 ફા, અ. જરાક, એ અર્થે.
 ફા, સ્ત્રી. (ન: ના. નં.) થોડું હથા-
 થી જેનું મોઢોડું શાભીતું દેખાએ છે તે.
 ફા, વિ. (હુ: હુ: હુ.) જરા સફેત, સફેતાઈ.
 ફા, પુ. (ક:) જનમનો હીજોડો તે.
 ફા, સ્ત્રી. (જા.) હલનો ડાંડો. [ની આંખસલી.
 ફા, સ્ત્રી. (કા.) હાથીની આંખની કીકી, સોની
 ફા, સ્ત્રી. (હા.) ઇચ્છા.
 ફા, પુ. (ગ:) વર, ૨. મોકડું.

ઉ.

ઉ, અ. ક્રોધાર્થે અન્યથા છે.
 ઉ, વિ. (ક: કા. કં.) બેસેલું, કહેલું.
 ઉ, સ્ત્રી. (તિ:) બાધણ.
 ઉ, ન. (કયં.) સાંમ વેદમાંનો એક ભેદ છે.
 ઉ, ન. (યં.) આવર્ણ, જીંદગાની.
 ઉ, પુ. (જા.) બેલ, બળધ.
 ઉ, પુ. (દ્ર:) બળદ, મોદો

ઉત્તર, પુ. (લઃ) એક જાતનું ધાસ છે.

ઉત્તર, પુ. (લઃ) બળદ ગોદો.

ઉત્તર, સ્ત્રી. (સ્ત્રા.) થાળી. [રાંધેલું અન્ન.

ઉત્તર, વિ. (સ્ત્રા.) થાળીમાં રાંધેલું અન્ન,

ઉત્તર, પુ. (પ્રઃ) મહાદેવ, શૈવરસ, ૨. શુદ્ધ જાતની

સ્ત્રીને કાત્રીઆથી થએલો દીકરો.

ઉત્તરંગા, સ્ત્રી. (પ્રા.) વેપાંડ, અન્નમો. [જાત-નાતનો.

ઉત્તરજાતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) નીચ જાતનો, હલકી

ઉત્તરદંડ, વિ. (દં: દં: દં.) જેની દાંડ કદરૂપ છે તે.

ઉત્તરેતસ, પુ. (તા:) મહાદેવ. [ન્યાયનું.

ઉત્તર, વિ. (ત: તા. તં.) ચોખ્ખ, અભ્યસ્ત, ન્યાય,

ઉત્તર, વિ. (ચ: ચા. ચં.) ઉંચું.

ઉત્તરંગ, સ્ત્રી. (પ્રા.) મગરૂરી, ૨. ચાલ, ૩. લસણ,

એક જાતનું ઝાડ છે. નારો.

ઉત્તરંડ, વિ. (ઉ: જા. ઉં.) જલદ, ક્રોધી, જલદી જ-

ઉત્તરિત, ન. (તં.) છાણ.

ઉત્તર, પુ. (રઃ) ઉચ્ચાર, ૨. વિશ્વા, યુ. [સામટું.

ઉત્તરવચ, વિ. (ચં: ચા. ચં) સરસગટ, -હાનું મોટું,

ઉત્તરેશ્વર, પુ. (વા:) ધંદ્રનો ધોડો.

ઉત્તરે: અ. મોટું એ અર્થે.

ઉત્તરેષુટ, ન. (દં.) મોટો અવાજ કાઢીને શોર કરવો.

ઉત્તર, પુ. (ય:) ઝાડ, દેવળ, એએની ઉંચાઈ વીગેરે.

ઉત્તર, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉત્તર, વિ. (ત: તા. તં.) ઉંચું, ૨. ઉત્પન્ન ૩. મગરૂર,

૪. ધણો વધેલો.

ઉત્તરજાસન, ન. (નં.) ઠાર મારડું.

ઉત્તર, પુ. (લઃ) શૃંગારસ, ૨. પ્રકાશિત, શાફ.

ઉત્તર, પુ. (હઃ) બળર, રસ્તા વીગેરે ટેકાણે પડેલા

અનાજના દાણા અકેક ઉપાડી લેવા.

ઉત્તર, પુ. ન. (જઃ જં.) ઋષીઓનાં ધર, ઝુંપડું.

ઉત્તર, સ્ત્રી. ન. (હુ: હું.) નક્ષત્ર, નખેતર.

ઉત્તર, ન. (પં.) નહાનું વહાણ, હોડી, ૨. મછવો.

ઉત્તર, પુ. (રઃ) ઉંચર, એકજાતનું ઝાડ છે, ઉંચરો,

ઉંચરો. ન. તાંબું.

ઉત્તરજા, પુ. (રાટ.) ચંદ્ર.

ઉત્તર, પુ. ન. (પં: પં.) હોડી, મછવો, ૨. ચંદ્ર, ચાંદ.

ઉત્તર, ન. (નં.) ઉડવું.

ઉત્તર, ન. (નં.) પક્ષીનીગતી, ઉડવું.

ઉત્તર, વિ. (જં: જં.) કાંણાવાલું. [એકું ક્રીડું.

ઉત, વિ. (ત: તા. તં.) દોરાએ વણેલો-હું, સંધિયું.

ઉતાહો, અ. વિકલપાર્થ, કેમ ?

ઉત્ક, વિ. (ત્ક: ત્કા. ત્કં.) ઉત્કંઠિત. [મત, મેટું.

ઉત્કટ, ન. (ટં.) તજ, દાલચીની વિ. (ટ: ટા.)

ઉત્કંઠા, સ્ત્રી. (ઘઃ) ઉત્સકતા.

ઉત્કર, પુ. (રઃ) અનાજનો ઢગલો.

ઉત્કર્ષ, પુ. (ર્ષઃ) ઉત્તમપણું, ઉત્કૃષ્ટપણું.

ઉત્કલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉત્કંઠા, ૨. મોટોમોનો.

ઉત્કાર, પુ. (રઃ) અનાજ વાવણારો.

ઉત્કોશ, પુ. (શઃ) એકજાતનું પક્ષી-પંખી.

ઉત્તુલક, વિ. (કં: કા. કં.) આનંદથી-પુત્રીથી

જેને કમકમાટ ભરાએ છે તે.

ઉત્તંસ, પુ. (સઃ) માથાનાં ધરેણા, કાનના ધરેણા.

ઉત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) લીલું, ભીનું.

ઉત્તમ, વિ. (મઃ મા. મં.) શુભ, શ્રેષ્ઠ, ૨. સાર.

ઉત્તમ, ન. (મં.) સુંદર માસ. [વ

ઉત્તમસ, પુ. (વઃ) ગર્ભપાત, ગર્ભ પડવો,

ઉત્તમર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) કરજ આપનારો-ધીરનારો.

ઉત્તમા, સ્ત્રી. (મા.) સારા યુણની સ્ત્રી.

ઉત્તમાગ, ન. (ગં.) માથું.

ઉત્તરં, અ. પછી, થોડીવારે, વીગેરે.

ઉત્તર, વિ. (રઃ રા. રં.) ઉત્તર દીશાએ થએલો, ૨.

ઉત્તમ, પુ. (રા: પિરાટનો દીકરો, ન. પ્રતિવચન

(રા.) ઉત્તરદીશા, અરજીના દીકરાની બાપ

ઉત્તરતઃ, અ. ઉત્તરદેશ, ઉત્તરકાળ, બુદ્ધાપો, એ

ઉત્તરાત્, અ. ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉત્તરાસંઘ, પુ. (ઃ) એકવાનું વસ્ત્ર.

ઉત્તરીય, ન. (યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉત્તરેણ, અ. ઉત્તરદેશ, ઉત્તરકાળ, બુદ્ધાપો.

ઉત્તરેશુ, અ. પછીના દહાડાનું.

ઉત્તર, વિ. (નઃ ના. નં.) ચપું.

ઉત્તરજાય, પુ. (યઃ) ધાવતું છોકરું-રો.

ઉત્તરલીચન, વિ. (નઃ ના. નં.) મરતી વખતે

આંખ થાએ છે તેવી જેની આંખ હાય તે.

ઉત્થાન, ન. (નં.) પુરૂષ, ઉદ્યોગ, તંત્ર, ઉઠાવવું,

ત્યાન, (કોશાંતરે પુસ્તક, લઠાઈ, ચોક, ઉત્ત

હૃદય, ઝાડનો રોગ.)

ત, વિ. (ત: તા. તં.) વધેલો, મોહિટો થએલો,
કેતન, ઉડેલો. [હોય તે.
જે, વિ. (તા. લી. તૃ.) જેનો ઉડવાનો સ્વભાવ
જે, વિ. (જુ: જુ. જુ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
તે, સ્ત્રી. (તિ:) જન્મ.
૧, ન. (લં.) કમળ, ૨. કડવું કોણ, મીઠું કોણ.
જારવા, સ્ત્રી. (વા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
૧, પુ. (ત:) સાંઠે માઠું સુખવાસાંઠે જે ધુમકેતુ
ખાદિ દેખાએ છે તે. [તે, પ્રકૃત્વીત.
૧, વિ. (લ: લા. લં.) જે આડને કુલ આપાં છે
૧, પુ. (ત:) જે જગાપર વરસાદ પડીને પાણી
એકઠું થયું હોય તેવી જગા.
જન, ન. (નં.) દાન, આપવું, નાંખવું.
જન, ન. (જં.) ઉડવું જવું. [ચ્છાનો વેગ.
૧, પુ. (વ:) ઉત્સાવ, ઉપર જવું, કોપ, રીસ, ઇ-
ગાનવેયુ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) ખુસીથી જેનું દી-
ધુને છે તે.
જન, ન. (નં.) શરીરનો મેલ કઠાવવો—કાઢવો.
૧, પુ. (હ:) દીલને જે ખુસી થાએ છે તે.
જન, પુ. (ન:) વીરસ, આધુરી.
૧, વિ. (ક: કા. કં.) દીલ લગાડીને ઉદ્યોગ ક-
નારો, પસ્તાવો કરવો, હાથેલો. [હચ્છા કરનારો.
જુ, વિ. (જુ: જુ: જુ.) ઉત્પન્ન—પેદા કરવાની
૧, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) ટાંગેલો, ટેંગાયલું.
૧, પુ. (ધ:) ઝોડોની ઉંચાઈ, દેહ, શરીર.
૧, ન. (કં.) પાણી, જલ.
૧, સ્ત્રી. (ક્યા.) અડકાયલી સ્ત્રી.
૧, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) ઉચું. [નું મોહો છે તે.
જ, વિ. (જ: જા. જં.) ઉપર દીશાતરફ જે-
[જ:] ગાય બેસ વીગેરે જનાવરોને છોડી દેવાં.
૧, પુ. (ચિ:) સમુદ્ર, દરીયો.
૧, પુ. (ત:) ખરાખર વાત કેહેવી.
૧, સ્ત્રી. (ન્યા.) તૃષા, તરસ, પ્યાસ.
૧, પુ. (જ્વાન.) દરીયો, સમુદ્ર.
૧, પુ. ન. (ન: નં.) કુવો.
૧, ન. (નં.) એક જાતનું માપ છે.
૧, પુ. (ય:) ઉદય, ઉદય. ચલ.
૧, ન. (રં.) પેટ.

ઉદકં, પુ. (કં:) આગળ જનાઈ.
ઉદવસિત, ન. (તં.) ધર—ધર.
ઉદશિત, ન. (ત.) જે છાસમાં અરધું પાણી અને
અરધી છાસ એવી છાસ પાણી.
ઉદાત્ત, પુ. (ત:) સ્વરનો એક ભેદ છે.
ઉદાન, પુ. (ન:) શરીરમાંનો ગલામા રહેનારો પવન.
ઉદાર, વિ. (ર: રા. રં.) શારા દીલનો, સાફ દીલનો,
દાતા, મહાન, મોટો.
ઉદારવીર્ય, વિ. (યં: યાં. યં.) અતિ પરાક્રમી.
ઉદાગંધીભિતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) અતિ તેજસ્વી, ધ-
ણુ તેજવાળું. [રખાં તે.
ઉદાસીન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને શત્રુ અને મીત્ર શ-
ઉદાહાર, પુ. (ર:) દાખલો, દર્શાવ.
ઉદિત, વિ. (ત: તા. તં.) કહેલો, આંધેલો.
ઉદીચ્ય, પુ. (ચ્ય:) શરસ્વતી નદીની મર્ધાદનો જે પ-
સ્ત્રીભાતર દેશ તે, વનસ્પતીમાં, ખશખશ.
ઉદીચી, સ્ત્રી. (ચી.) ઉત્તરદીશા.
ઉદીચીન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉત્તરદીશાએ થએલો.
ઉદીચમાન, વિ. (ન: ના. નં.) સારી રીતે જેનું ગા-
યું તે. [ભરોસો છેડેલો.
ઉદ્ગાથિ, વિ. (યિ: થિ: થિ.) પ્રપંચ—સંસારનિ—ગાઠ-
ઉદ્ગર, પુ. (ર:) ઉંખરનું આડ, ઉંખરોડો, ન (રં) તાંબું.
ઉદ્ગરવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
ઉદૂલ, ન. (લં.) ખાંડણી. [નાખેલું.
ઉદ્ગત, વિ. (ત: તા. તં.) ખોકેલું, પુલટી થએલું,
ઉદ્ગમનીય, ન. (યં.) ધોધેલાં બે કપડાં, ધોધેલાં ધો-
તીયાનો જોડો.
ઉદ્ગાદ, ધ. અતીશય, અતીશય એ અર્થે.
ઉદ્ગાતૃ, પુ. (તા.) સામવેદ સીખેલો કત્વિજ.
ઉદ્ગાર, પુ. (ર:) ઉલટી કરવી, ખોકવું, ખોકાર.
ઉદ્ગરણ, ન. (ર્ણ.) ઉપર લઈ જવું, ઉખાડવું, તોડવું.
ઉદ્ગાથ, પુ. (ય:) સામવેદનો અવાજ—ધ્વની, પ્રવણ,
ખોકાર.
ઉદ્ગ્રણ, વિ. (ર્ણ: ણં. ણં.) રીસાએલો, વધેલો.
ઉદ્ગાહ, પુ. (હ:) ખોકાર.
ઉદ્ગ, વિ. પુ. (દ્ય:) શાં, મોટું, યોગ્ય.
ઉદ્ગન, પુ. (ન:) જે એક લાકડાપર ખીજું લાકડું
ધુકેને છોલે છે તે ગીચનું લાકડું.

ઉદ્ઘાટન, ન. (નં.) કુવામાંથી પાણી ઉપર લાવવાનું
યત્ન, રેહેટ, કપી.

ઉદ્ઘાત, પુ. (ત:) પ્રારંભ, સંરચ્ચાત.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) આંધવું.

ઉદ્ઘાલ, પુ. (લ:) યુંદાનું આડ.

ઉદ્ઘિત, વિ. (ત: તા. તં.) અંધામ્બિલો.

ઉદ્ઘ, પુ. (ઢ:) પાણીમાંનું મીંદડું.

ઉદ્ઘાવ, પુ. (વ:) નહાસવું, ભાગવું.

ઉદ્ઘર્ષ, પુ. (ર્ષ:) ઝીંચવું. [ઝીંચવું.

ઉદ્ઘવ, પુ. (વ:) ઉદ્ઘવનામનો વિષયનો પ્રધાન, ર.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) ચુલો.

ઉદ્ઘાત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉલટી થયેલું, વાકેલું.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) ચુલો.

ઉદ્ઘાર, પુ. (ર:) કરજ, ન. (રં.) ચુલો.

ઉદ્ઘત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપર લાવેલું—લો.

ઉદ્ઘવ, પુ. (વ:) ઉત્પત્તિ, ઉપજ.

ઉદ્ઘિજ, વિ. (જ: જા. જં.) ભાષ્યમાંથી ઉત્પન્ન થનારાં વૃક્ષ.

ઉદ્ઘિજ્જ, વિ. (જ્જ: જ્જા. જ્જં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉદ્ઘિદ, વિ. (દ: દા. દં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉદ્ઘનારિ, વિ. (રિ: રિ: રિ.) દુસમીનને જેણે સુક્યા
તે, વેરીને જેણે છોડી દીધો તે.

ઉદ્ઘમ, પુ. (મ:) ઉદ્યોગ.

ઉદ્ઘતકાર્મુક, વિ. (ક: કા. કં.) આણ—તીર મારવા-
સાહે જેણે ધનુષ્ય—કમાણ ઉચકી તે.

ઉદ્ઘતગૂલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને સુલનામનું હથી-
આર ઉચક્યું છે તે. [આદિ.

ઉદ્ઘત, વિ. (ત: તા. તં.) ઊગામેલું જેવાકે હથીયાર

ઉદ્ઘમ, પુ. (મ:) ઉદ્યોગ.

ઉદ્ઘાન, ન. (નં.) ક્રીડાવન, રાજાની ક્રીડા કરવાનું જ-
ગલ, ઉપવન, આગ, ર. નીસરણી, ૩. નીકલવું,
૪. કમ્પ, પ્રયોજન, કામ.

ઉદ્ઘુક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉદ્યોગે લાગેલો, કામે લાગેલો.

ઉદ્ઘોગ, પુ. (ગ:) યત્ન.

ઉદ્ઘર્તન, ન. (નં.) ચોળીને શરીરનો મેલ કાઢવો.

ઉદ્ઘર્ત, વિ. (હ્ન. હંતી. હન્.) ઉદ્યોગ કરનારો, મેહ-
નત કરનારો, પાન કરનારો.

ઉદ્ઘાન, વિ. (ત: તા. તં.) ઝીંચેલું, નાખેલું. [ઝીંચેલું.

ઉદ્ઘાત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરેડમાંથી નીકલેલો હાથી,

ઉદ્ઘાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, કતલ કરવી.

ઉદ્ઘાહ, પુ. (હ:) વિવહા, લગન, શાદી. [ચ્છા છે તે.

ઉદ્ઘાહકામ, વિ. (મ: મા. મં.) જેને પરણવાની ધ

ઉદ્ઘાવિત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) જેનું અંતઃકરણ
દુઃખી થયું છે તે.

ઉદ્ઘિજમન, વિ. (ન: ના. નં.) ખીકણ.

ઉદ્ઘગણ, ન. (ળં.) વૃદ્ધિ, વધરાણ.

ઉદ્ઘેગ, ન. (ગં.) સોપારી, ર. ઉદ્ઘેગ. [ઝીંચગયો તે.

ઉદ્ઘેલ, વિ. (લ: લા. લં.) હદ પાર જે દરીઆનો

ઉંદુર, પુ. (ર:) ઉંદર, ઉંદરા.

ઉંદુર, પુ. (ર:) ઉંદર, ઉંદરા. [ચુ ઉચું.

ઉન્નતનાત, વિ. (ત: તા. તં.) દરીયાના મોભ જેવું ની-

ઉન્નય, પુ. (ય:) ઉપર લઈ જવું, ક્યાસ, તર્ક.

ઉન્નયેતસ, વિ. (તા: તા: તં:) અભીમાની, મગર.

ઉન્નાય, પુ. (ય:) ઉપર લઈ જવું, ક્યાસ તર્ક.

ઉન્નાહ, પુ. (હ:) ઉંચાઈ, ઉંચી.

ઉન્મત્ત, પુ. (ત:) ધંપુરાનું આડ, વિ. (ત: તા. તં.) જે-
ને વાતપીતથી ચીત ભ્રમ થયું હોય તેવો.

ઉન્મત્તલિંગિન, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) જેમા ગાંડાપ-
ણાની નીશાની છે તે.

ઉન્મય, પુ. (ય:) એક ભતનો કાનનો રોગ—દરદ છે.

ઉન્મદ, વિ. (દ: દા. દં.) ઉન્મત સ્વભાવનો.

ઉન્મદિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુ: ણુ: ણુ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ઉન્મનસ, વિ. (ન: ના: નં:) ઉત્કંઠીત.

ઉન્માય, પુ. (ય:) વધ, કતલ, જનાવર, પક્ષી એમને
પકડવાશાહે જળ, ફાંસા, છટકા વીગેરે જે યંત્રો તે.

ઉન્માદ, પુ. (દ:) ગાંડાપણુ વિ. (દ: દા. દં.) ગાંડો.

ઉન્માદવત્, વિ. (વાન્. વની. વત્.) જેને વાતપીતથી ભ્રમ
થમ્મા હોય તે.

ઉન્માદક, પુ. (ક:) ભ્રમ કરનાર. [મિશા ખેચેન થાય છે.

ઉન્મદરોગ, પુ. (ર:) એક ભતનું દરદ છે જેથી જીવ

ઉન્માન, ન. (નં.) તોલવું.

ઉન્માર્ગેન, પુ. (ગી.) ભગીંદર રોગ—દરદ.

ઉન્મૂલ, વિ. (લ: લા. લં.) મુખીયામાંથી કાઢી ના-
ખ્યું, જડમાંથી કાઢી નાખ્યું.

ઉપકંઠ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) પાસેનો, નજીકનો.

ઉપકારિકા, સ્ત્રી, (કા:) રાજાનું ઘેર, રાજવાડો, રા-
જમંદીર, રાજમેહેલ.

उपकाया, स्त्री. (यां:) राजानुं, धेर, राजपाडा, राज-
मंदिर, राजभेडेल.

उपकुंठिका, स्त्री. (कां.) न्हाणीं अलवळी, काळुं शुद्ध.

उपकुंठिका, स्त्री. (व्या.) पीपली. [थयो छे ते.

उपकुंठित, वि. (तः ता. तं.) जेनो अपाव पाछो

उपक्रम, पु. (मः) सानपुर्वक आरंभ, प्रथमारंभ, उपायपु-

र्वक आरंभ, प्रधाननास्वभावानी परीक्षा नोड/बाळ.

उपकोश, पु. (शः) निंद.

उपगत, वि. (तः ता. तं.) प्राप्त, लीधिलो. [अती गोड ते.

उपगीयमान, वि. (नः ना. नं.) जेना वीथि गळुं ते, जेनी

उपगुप्त, वि. (तः ता. तं.) पासिज—नशुद्ध जे

, शुभ थयो छे ते. [छे ते.

उपगुप्तविच, वि. (तः ता. तं.) जेनो पैसो छानो

उपगुप्त, वि. (तः ता. तं.) जेनी कोटी अधी ते, कोटी अधिलो.

उपगुप्त, न. (नं.) अस्वीकृत, कोटी करी.

उपगुप्त, पु. (हः) अंटी, अटकाव. [पवो ते.

उपगुप्त, पु. (नः) (बाः बां.) राजांनो नगरांनो आ-

उपगुप्त, पु. (घः) पासिजो आश्रय. [अधी ते.

उपगुप्त, वि. (तः ता. तं.) शुश्रूषित, जेनी आकरी

उपगुप्त, पु. (यः) अमेक जतनो अमी छे.

उपगुप्त, वि. (तः ता. तं.) वधिलो.

उपगुप्त, स्त्री. (वां.) अमेक जतनी वनस्पती छे.

उपगुप्त, वि. (नः ना. नं.) जेनो ढगलो अधिछे ते.

उपगुप्त, पु. (वः) अमेक जगपार मळुं छतां नोडुं करवुं.

उपगुप्त, न. (गं.) अनुभव—उपभोग लेवा.

उपगुप्त, स्त्री. (जां.) प्रथम सान.

उपगुप्त, पु. (त्यां.) अमेक जतनो रोग छे.

उपगुप्त, वि. (नः ना. नं.) दुःअथी जे तपेलो ते.

उपगुप्त, स्त्री. (कां.) दुंगरनी पासिनी जमीन.

उपगुप्त, न. (नं.) दुःअथी जे तपेलो ते.

उपगुप्त, स्त्री. (तां.) राजांनो नगरांनो आपावो ते.

उपगुप्त, स्त्री. (वां.) धर्म, अर्थ, काम, अने जय अ-

उपगुप्त, स्त्री. (वां.) धर्म, अर्थ, काम, अने जय अ-

उपगुप्त, न. (नं.) आसीकुं, तकीयो.

उपगुप्त, अ. धारण करीने, पकडीने.

उपगुप्त, पु. (नः) पाछाथी दंडनाशे.

उपगुप्त, पु. (धिः) कपट, २. गाडी, ३. पडकुं-

उपगुप्त, पु. (धिः) दंडेला पैसा, धन.

उपनिषद्, स्त्री. (ह) विदनी शेवटनो अमेक भाग, धर्म, अमेकान्त

उपनिषद्, न. (रं.) शेरभांनो राजभार्ग, मोटारस्तो.

उपनीयमान, वि. (नः ना. नं.) जेने उपदेश अधी

ते, २. जेनी जनेपथ थड छे ते.

उपन्यस्य, अ. सुकाने, राप्पिने. [करवुं.

उपन्यस्य, पु. (सः) मोलवानो आरंभ, मोलवुं शर

उपपत्ति, पु. (तिः) पार, वर वगर पीजोपती करवो ते.

उपमृत्, स्त्री. (तः) अमेक जतनुं वास्तव छे जे होम-

भां वपराअछे. [पुथी थवी.

उपमोग, पु. (गः) मोभ, कुष्णी चीन वापस्याथी

उपम, वि. (मः मा. मं.) शरभो, अमेक शरभो.

उपमा, स्त्री. (मां.) सरभापाळुं, सादृश्य.

उपमान, न. (नं) उपभितिकरण सादृश्य सान, जेनी

उपमा आपावानी ते वरपु.

उपयम, पु. (मः) वीवहा, लगन, शादी.

उपयाम, पु. (मः) उपथी शब्द जुवो. [लीजोअ छे ते.

उपयाम, वि. (क्षः क्षा. क्षं.) जेनी आंय पाछीथी

उपयुक्त, वि. (तः ता. तं.) राहुं अमेक अमेक अंदा अ-

थवा सुरज, अमले करीने जे थअथो.

उपरक्षण, न. (गं.) पहाडो, पोहरो, तपास करवासाइ

राप्पेला पहेरावावांनो नयम.

उपरतकर्म, वि. (मः मां. मं.) जेने करम छोडवुं ते.

उपरतरास, वि. (सः सा. सं.) जेने रमत सुकती ते.

उपरतविषयाभिलाष, वि. (सः बा. वं.) संसारना विष-

यनी धृष्टा जेने सुकती ते. [न नथी ते.

उपरतारी, वि. (रिः रि. रि.) जेने कोड वरी—दुशम-

उपरम, पु. (मः) निवृत्ति.

उपराम, पु. (गः) अंदा अने सुभ अहणुं अे दरेक.

उपराम, पु. (मः) निवृत्ति.

उपरि, अ. उपर अे अर्थ.

उपरिष्ठान, अ. उपर अे अर्थ.

उपनाह, पु. (हः) तंथुरानी पीठी.

उपरध्यमान, वि. (नः ना. नं.) धेराअथो.

उपल, पु. (लः) पथरा, रत्न.

उपलब्धाया, स्त्री. (यां.) वार्ता, अप्पायिक

उपलब्धि, स्त्री. (धिः) पुष्टि, प्राप्ति.

उपलंभ, पु. (भः) साक्षात्कार. [याद देनाशे

उपलंभक, वि. (कः का. कं.) याद करी आपनार,

ઉપલંબન, ન. (નં.) સ્નાન, સમભ.
 ઉપલંબમાન, વિ. (ન: ના. નં.) મળેલો પદાર્થ.
 ઉપલંબમાનત્વ, ન. (તં.) પ્રાપ્તિ, મળવું.
 ઉપલા, સ્ત્રી. (લા.) રેત, રેતી.
 ઉપવન, ન. (નં) બાગ.
 ઉપવર્ણિત, વિ. (ત: તા. તં.) રંગુલી કરેલો, વહાવા કરેલો, વર્ણન કરેલો.
 ઉપવર્તન, ન. (નં) ગ્રામ સમુદાય, દેશ.
 ઉપવહ, પુ. (હં.) તકાવો ઝોશીકું.
 ઉપવહત, ન. (હંત) અપવાસ.
 ઉપવાસ, પુ. (સ:) અપવાસ.
 ઉપવિષા, સ્ત્રી. (શા.) એક જાતની ઝોષધી છે તે રંગવાના કામમાં પણ આવે છે, જેને અતિ વિધન કરીકે છે. [જનોઈ.]
 ઉપવીત, ન. (તં.) ડાખાખભાપર પહેરેલી જનોઈ,
 ઉપશામશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) શાંત, થેડો.
 ઉપશાન્ય, ન. (લ્યં) ગામમાં, ગામની છેવટનો જે પ્રદેશ તે. [શાંતી થઈ છે તે.]
 ઉપશાંતામન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) જેના ચીત્તની
 ઉપશાય, પુ. (ય:) એક ઉદ્યાપછી ખીભામે સુવું તેવા પહારાં વાલાઓ. [દેશ કરનારો.]
 ઉપશિક્ષમાળ, વિ. (જ: જા. જં.) શીખવનારો, ઉપ-
 ઉપશીર્ષક, પુ. (ક:) છોકરાંના માથાઉપર જે રોગ થાએ છે તે માથા નાસુર થઈ પડે નીકળે છે તે, ૨. વાથી તથા રસથી કપાળ ઉપર સોળે આનીને જે દરદ થાએ છે તે રોગ.
 ઉપશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) લીધેલું.
 ઉપસંચર, પુ. (ર:) જીવંતથી અંદર દાખલ થવું, કવાએત કરવી, ૨. ખોટી રંગુલી કરવી, મોહ દેખીતું બેલવું, ખુશામત કરવી.
 ઉપસંયમ, પુ. (મ:) જગતનો અંત-સેવટ-છેડો.
 ઉપસંવ્યાન, ન. (નં.) પેહેરેલું કપડું.
 ઉપસંવજ, પુ. (જ:) યોગસાઈ મારેલું જનાવર, જમતી વખતે મોહેડે લગાડવાના પદાર્થ. (કચુમર, ચટણી.) [રહેવો.]
 ઉપસર, પુ. (ર:) ગર્ભ ગ્રહણ, ગર્ભ ધારણ, ગરબ ઉપસર્ગ, પુ. (ગં:) સાઈ માફુ જણાવનારો ઉપદ્રવ.
 ઉપસર્જન, ન. વિ. (નં.) અપ્રધાન, વિશેષણ.

ઉપસર્ગ, સ્ત્રી. (યાં.) ઉપાસના, જે ગાયને ગરબ દેવાના દહાડા પાસે આવ્યા છે તે.
 ઉપસંહત, વિ. (ત: તા. તં.) મરેલો, મુવેલો.
 ઉપસાદિત, વિ. (ત: તા. તં.) પાસે—નજીક આવ્યો તે.
 ઉપસૂચક, ન. (કં.) સુરજની આજુબાજુએ ફેલાઈ વખતે સુચાકાર ખીજી તેજ દેખાએ છે તે.
 ઉપસ્કર, પુ. (ર:) મશાલો.
 ઉપસ્ય, પુ. (સ્ય:) વિષય હંદ્રી.
 ઉપસ્થાન, પુ. (સ્થ:) આશ્રમન.
 ઉપસ્થાનન, વિ. (શાં. શિની. શિ.) અડકનારો.
 ઉપહતત્રી, વિ. (શ્રી: શ્રી: શ્રિ.) ખીજ પાડેલો, બકાવેલું, હુંપ.
 ઉપહાર, પુ. (ર:) રાત્રીએ નજરાણો વીગેરે આપવો.
 ઉપહર, ન. (રં.) એકાંત સ્થળ, નજીકનો પ્રદેશ.
 ઉપહાસ્યતા, સ્ત્રી. (તા.) બદગોષ, નંદા.
 ઉપાકરણ, ન. (જં.) યથાવીધી સંસ્કાર કરીને વેદ જે
 ઉપાકૃત, પુ. (તં.) યતમાં મંત્ર બહુને મારેલું જનાવ
 ઉપાત્મય, પુ. (ય:) ઝોખંગવુ, ઉતરવું, પાર
 ઉપાદાન, ન. (નં.) હંદ્રીયનું આકર્ષણ. [શયુલ મા
 ઉપાધિ, પુ. વિ. (શ્રિ:) ધર્મવિચાર, કુટુંબ પોષવાની
 ઉપાધ્યાય, પુ. (ય:) મહેતાજી.
 ઉપાધ્યાયા, સ્ત્રી. (યા.) સીખવનારી સ્ત્રી.
 ઉપાધ્યાયાની, સ્ત્રી. (ની.) મહેતાજીની બાપડી.
 ઉપાધ્યાયી, સ્ત્રી. (યી.) મહેતાજીની બાપડી.
 ઉપાનહ, સ્ત્રી. (નત.) આંમડાનો જોડો.
 ઉપાય, પુ. (ય:) સાધન, હલાજ.
 ઉપાયતુરીય, પુ. (ય:) સામ, દાન, ભેદ, અંગે, આ ચાર હલાજ માનો છેલ્લો હલાજ.
 ઉપાસન, ન. (નં.) રાત્રીએ નજરાણું વીગેરે આપ
 ઉપાસિક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉપયોગનું, સાહકારી, મદત
 ઉપાર્થ, વિ. (યં: યાં. યં.) જેની કીમત દેખીતી ઝોષા
 ઉપાવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) જે પાસે આવ્યો ૨. ભેગ, લાપક.
 ઉપાવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) થાક ઉતરવાશાઈ જે તાગી મેલે જમીનપર આંધો છે તે.
 ઉપાસંગ, પુ. (ગ:) તીર રાખવાયું બાધું.
 ઉપાસન, ન. (નં.) તીર મારવાનો અભ્યાસ કરવો.
 ઉપાસના, સ્ત્રી. (ના.) તીરમારનો અભ્યાસ કરવો, કંઈ એક શાંભલવાની ઈચ્છા.

૧, સ્ત્રી. (સા.) ઉપાસના, સેવા, ચાકરી.
 ક્ષત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેની પ્રાર્થના કીધી તે.
 ક્ષત, વિ. (તઃ તા. તં.) ચુકેલું.
 ક્ષત, વિ. (નઃ ના. નં.) વાવેલું, વાવેલ.
 , પુ. (કઃ) વિષય.
 કા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કાત, પુ. (તઃ) દાખલો, દર્શાવ.
 ક, વિ. (કઃ કા. કં.) પેલે અનાજ વાવ્યાપછી
 રીને હવે કરીને ખાઈલું ખેતર.
 કુઃ ઘ. ખે દહાડાની અંદર.
 કુઃ ઘ. ખે દહાડાની અંદર.
 કાતક, પુ. (કઃ) જનોઈ થયાપછી ખાર વર-
 પુરાં થયાપછી જેને વેદનો અભ્યાસ પુરો ક-
 ને જેની સોડયુંજ થઈ છે તે. [લગતું.
 કમ, વિ. (કઃ કા. કં.) ખે સંબંધનો, ખેને
 ઘ. પ્રશ્નાર્થો.
 સ્ત્રી. (મા.) પાર્વતી, અખસી.
 કે, પુ. (તિઃ) મહાદેવ.
 વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) અખસી પેદા થવાનું ખેતર.
 કલિકા, સ્ત્રી. (કા.) દુંડી લગી લાંબી મોતીનીકંઠી.
 પુ. (ગઃ) સાપ.
 પુ. (ગઃ) પીલો અખરક—ખ. (આ અખ-
 ને અખી ઉપર ચુકયાથી એ ગરમ થયાથી
 માંથી સાપ જેવા કુકારા નીકલે છે તે ઉપર-
 આ નામ આપ્યું.)
 પુ. (ગઃ) મેંદો, ગેટો, ગાડર. [અખ, વાદલાં.
 , પુ. (કઃ) મેંદો, ગેટો, ગાદર, મેધ, ર. મેધ,
 ઘ, પુ. (ક્ષ્યઃ) એક જાતની વનસ્પતી છે જે-
 ટાકલો ફેટે છે.
 ૧, પુ. (કઃ) ટાકલો કરીને વનસ્પતી છે તે.
 ક્ષય, પુ. (યઃ) ક્ષયરોગ, આરોગથી કળી.
 ને કાંચ પડે છે અને તેથી માણસના મોહો-
 થી લોહી ને વાસવાનું પડે પડે છે તે.
 પુ. (અઃ) મેંદો, ગેટો, ગાડર.
 ઘ. વિસ્તાર, અંગીકાર, એ અર્થે.
 ક, વિ. (તઃ તા. તં.) લીધેલો, સ્વીકારેલો.
 , પુ. (મ્યઃ) વૈશ્ય, વાણીઓ.
 દ, ન. (દં.) કવચ, ચીલખત, ખખતર.

કરસુ, ન. (રઃ) છાતી.
 કરસિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) મોટી છાતીનો.
 કરસ્ય, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં.) પોતીકી જાતની લખ ક-
 રેલી ખેરીથી થયેલો પુત્ર, ખરો, વાળખી.
 કરસ્વત્, વિ. (સ્વાન્. સ્વતી. સ્વત્.) મોટી છાતીનો.
 કરી, ઘ. અંગીકાર, વીસ્તાર એ અર્થે.
 કરીકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) સ્વીકારેલો, લીધેલો.
 કર, વિ. (રઃ રઃ ર.) મોહું, ધાણું, પુશ્કળ.
 કરકમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ઉચ્ચ પદવીનો—મર-
 તખાનો, વિષયનાં યોગ્યતાનો.
 કરવિક્રમ, વિ. (મઃ મા. મં.) અતિ પરાક્રમી.
 કરવુક, પુ. (કઃ) એરેડાનું ઝાડ.
 કરવુક, પુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કર્વરા, સ્ત્રી. (રા.) જે જમીનમા સર્વ જાતના ધાન્ય
 પાકે એવી જમીન.
 કરસ્વન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનો શબ્દ મોટો તે.
 કર્વરિત, વિ. (તઃ તા. તં.) શીલક, ખાકી, વધેલું, શેષ.
 કર્વચી, સ્ત્રી. (ચી.) એક અપસરા છે. (વીક્રમ ઉર્વશી
 નાટક જુવો.)
 કર્વી, સ્ત્રી. (વી.) પૃથ્વી.
 કર્વીચ, પુ. (ઘઃ) રાજ, પૃથ્વી પતી, સંહેનસા.
 કર્વ, પુ. (વઃ) ધણો મોટો પસરાએલો વેલો.
 કર્વવેન, પુ. (વિ.) એક જાતનું માછલું.
 કરૂક, પુ. (કઃ) ધુવડ, ર. ઇંદ્ર.
 કર્ણધિતસત્ત્વય, વિ. (યઃ યા. યં.) ખરાખરીતે ચાલ-
 નારો, નેત્રીની રાહચુકીને ચાલનારો.
 કર્ણધિતસમય, વિ. (યઃ યા. યં.) જેને વખત ખોલો
 તે, વખત પછી, વખતસર નહીં તે.
 કરૂલ, ન. (લં.) યુગળનું ઝાડ, ર. ઉખળી, ખાંડણી.
 કરૂલક, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કરૂ, સ્ત્રી. (રૂ.) અખીની જવાલા, ખલતું.
 કરૂમુક, ન. (કં.) ખળતું ચુલામાંનું લાકડું.
 કરૂષ, વિ. (ષઃ ષા. ષં.) રોગ મુક, રોગમાંથી જે શા-
 રો થયો તે. [મોટો બાંધેલું કપડું.
 કરૂચ, પુ. (ચઃ) ચાંદણી, છત, તડકો લાગે નહીં
 કરૂલ, પુ. (લઃ) મોટો દરીયાનો મોજો.
 કરૂ, ન. (રૂ.) ગર્ભસ્થાન, કમલ કુખ, ગર્ભાશય.
 કરૂણ, વિ. (ણઃ ણા. ણં.) રપણ, સાક.

જનુ, પુ. (જુ) ભગંદર રોગનું વેહેવું.
 જનુ, વિ. (જુ : જુ : જ્વાનુ.) સરખું, વાકું નહીં તે, સીંધુ.
 જનુરોહિત, ન. (તે.) વાદળાંપર શુરજના કીરણથી
 દેખાતું ઇંદ્ર ધનુષ્ય.
 જિ, ન. (જં) કરજ.
 જિ, ન. (તે.) પાણી, સત્ય.
 જીયા, સ્ત્રી. (યા.) નીંદા.
 જિત્તજ, પુ. (જ :) મહદિવ.
 જિત્તર, પુ. (ર :) વિષય.
 જી, પુ. (તુ :) સ્ત્રીરજ, આયડીનો અટકાવ, એ મહી-
 નનો એક રત થાએ છે.
 જિમતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાયલી આયડી.
 જિત, ઇ. ધીના, સીવાય એ અર્થે.
 જિત્ત, પુ. (ક.) ગોર, ઉપદિા. [[અનાજ.
 જિ, ન. (જં) ધાસમાંથી અંખેરીને ઢગલો વાલિલું
 જિ, સ્ત્રી. (જિ :) ધન, દોલત, પૈશા, એક જાતનું
 ઝાડ છે.
 જિ, પુ. (મુ :) દેવ.
 જિમ્મન, પુ. (જા.) ઇંદ્ર. [ડનારો.
 જિ, પુ. (જ્ય :) એક જાતનું હરણ છે, જલદી દો-
 જિ, પુ. (મ :) બળદ, સાંધુ, એસડ, ડુંગર, કાન-
 ની પાકલી, પુછડું; સ્ત્રી. (મી.) હહાડવાળી સ્ત્રી,
 બોડકી, ઉત્કૃષ્ટ.
 જિ, પુ. (જિ :) સાચું બોલનારો, મુની.
 જિ, પુ. (ટિ :) તરવાર, તલવાર, શમશીર. [ડનારો.
 જિ, પુ. (જ્ય :) એક જાતનું હરણ છે, જલદી દો-
 જિ, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતની વસ્તી છે.
 જિ, સ્ત્રી. (જા.) સતાવરી, સહસ્ર મુલી, કૌવચ.
 જિ, પુ. (તુ :) અગ્નિરૂદ્ર.

અ.

ક, વિ. (કં : કા. કં.) અસાહ્ય, એપ્પલો, નોખો,
 જીદો, ખીન્નો, મુખ્ય, કેવળ, એક.
 ક, વિ. (કં : કા. કં.) અસાહ્ય, એકલો.
 કર, વિ. (ર : રા. રં.) ભીન, જીદું, નોખું.
 કર, વિ. (ન : ના. નં.) એકાગ્રચીત, અનન્યવૃત્તિ.
 કર, પુ. (લ :) ગાયનનો આખોસાજીનાં ગાણું તે.
 કર, પુ. (ત :) ગણપતી, ગણેશ.

કદા, ઇ. એક કાળની વખતે એ અર્થે.
 કદાદિ, પુ. (ટિ :) કાગેડો. [નારું જાનવર.
 કદુર, વિ. (ર : રા. રં.) એક જાતનો ખોળો ઉંચ-
 કદુરાવહ, વિ. (હ : હા. હં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કદુરીણ, વિ. (જ : જા. જં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કદુરી, સ્ત્રી. (રી.) માર્ગ, રસ્તા.
 કદુરિંગ, પુ. (ગ :) કુખેર.
 કદમનસ, વિ. (ના : ના : નં.) ધ્યાન આપણારો,
 હસ્યાર, સાવધ, એક ચિત્ત.
 કદવંદ, પુ. (ર :) કંડોરોગવિસેષ, ગળામાં કંડ અને
 કાચું એથી ગોલ અને ઉંચી એથી શુભ
 થાએ છે તે, કંડમાલા.
 કદસર્ગ, વિ. (ગં : ગાં : ગં.) એકાગ્રચીત, અનન્યવૃત્તિ.
 કદહાયની, સ્ત્રી. (ની.) એક વરસની ગાય.
 કદાકિન, વિ. (કી. કિનો. કિ.) એકલો. [અનન્યવૃત્તિ.
 કદા, વિ. (ઘ : ઘા. ઘં.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,
 કદામનસ, ન. (ન :) એકાગ્રચીત.
 કદામ્ય, વિ. (ઘ્ય : ઘ્યા. ઘં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કદાંતમતિ, વિ. (તિ : તિ : તિ.) એકજ વિષય તરફ
 નેની બુદ્ધિ લાગી તે.
 કદાંતિક, વિ. (ક : કા. કં.) નિશ્ચય ઠરાવનારો.
 કદાંતિકત્વ, ન. (ત્વ.) એકજ વિષયથી જે તત્પ-
 રતા તે. [લક્ષ-ધ્યાન આપનારો.
 કદાંતિન, વિ. (તી. તિની. તિ.) એકજ વિષય તરફ
 કદાંત, ન. (તં) અતીશય.
 કદાંદા, સ્ત્રી. (દ્વા) એકવરસની ગાય. [અનન્યવૃત્તિ.
 કદાયન, વિ. (ન : ના નં.) સ્વસ્થ, સ્થીર, એકાગ્રચીત,
 કદાયનગત, વિ. (ત : તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 કદાષીલ, પુ. (લ :) આકાંડનું ઝાડ.
 કદાષીલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કદક, વિ. (ક : કા. કં.) હલાવનારો, ધુજાવનારો.
 કદન, વિ. (જ : જંતી. જંત.) હલાનારું, ધુજાનારો.
 કદ, વિ. (ડ : ડા. ડં.) બેહેરો.
 કદક, પુ. (ડ :) ગેટા, મેંદો ગાડર.
 કદગજ, પુ. (જ :) ટાકળાનું ઝાડ.
 કદમૂક, વિ. (ક : કા. કં.) જે બેહેરો અને મુંગો તે.
 કદૂક, ન. (કં.) જે ભીતમાં હાડકાં તથા ખીન્ન કંડ-
 ણુ પદાર્થ નાખીને બાંધી હોય તે.

एण, पु. (णः) ने हरणुनी आंय जुय शुरत होय
छे ते हरणु.

एत, वि. (तः ता. तं.) सीत्रवर्णु, शुद्ध रंगनुं

एतहें, अ. आकाशे मे अर्थे.

एतावच्च, न. (च्वं.) ह्यांसुधी.

एष, पु. (षः) सुकुं धास, लाकडा वीगरे आणवानी सील.

एषस, न. (षः) धास, लाकडां वीगरे आलवानी सील.

एषा, स्त्री. (भा.) समृद्धी, वधवुं

एषित, वि. (तः ता. तं) प्रवृद्ध, वधेखुं, वृद्धिगत.

एनस्, न. (नः) पाप.

एरंड, पु. (डः) मेरेडीनु आड, मेडीन्मागु आड.

एलवालुक, न. (कं.) डोडीपकुं, कांकडी.

एला, स्त्री. (ला.) अलखीगु आड.

एलापर्णी, स्त्री. (णीं.) डोलींदन.

[अर्थे.]

एवं, अ. सादृश्य, प्रकार, अंगीकार, निश्चय मे

एव, अ. निश्चयार्थी.

एषाणेका, स्त्री. (का.) तालवुं.

ऐ.

ऐकपत्य, न. (त्यं.) सर्व उपर ने अधीकार ते,
प्रभुत्व, मालकी.

ऐकागारीक, वि. (कः की. कं) योर, योरी करनारे.

ऐगुंद, न. (दं.) हींगणु येठइण.

ऐडविल, पु. (लः) कुमेर.

[वीगरे.]

ऐण, वि. (णः गा. णं) हरणुनु आंमकु, आल, डेस-

ऐणय, वि. (यः या. यं.) उपलो शब्द शुवा.

ऐतिह्य, न. (ह्यं) तवारीय, वाता, धृतीहास.

ऐद्वियक, वि. (कः का. कं.) छंदियग्राह्य, छंदियथी
आणवाने योग्य.

ऐरावण, पु. (णः) छंदनो हाथी, ऐरावत.

ऐरावत, पु. (तः) ऐरावत, छंदनोहाथी, २. पुर्वदीशानो
हाथी, नारंगीनुआड.

ऐरावती, स्त्री. (ती.) वीधुलता, वीजली. [डी मीडुं.

ऐरिण, न. (नं.) पथरमांगु मीडुं, कुंगरी मीडुं, पहा-

ऐलविल, पु. (लः) कुमेर.

ऐलेय, न. (यं.) डोडीपकुं, कांकडी.

ऐश्वर्य, न. (र्यं.) प्रभुत्व.

[मिपरवा ते.

ऐश्वर्यमत्त, वि. (तः ता. तं.) पैसाथी ने भरत-

ऐषमः अ. मालता वरथे, हाल, हमणु मे अर्थे.

ओ.

ओं, अ. अंगीकार, अनुमोदन मे अर्थे.

ओक, पु. (कः) धर, आभम, रेहेडालु.

ओकस्, न. (कः) उपलो शब्द शुवा.

ओष, न. (षं.) अिक जगतनो नाय छे, पु. (षः) पा-

णीनो प्रवाह, पाणीनो पाट, ससुह परंपरा,
मालवुं. [शुव.

ओंकार, पु. (रः) वेदना आगण नेखुं शब्द ते, प्र-

ओजस्, न. (जः) प्रकाश, कांती, अण, जेर, शोगु,

धमगु तेज.

ओरुपुष्प, न. (पुं.) जलधुदीगु कुल.

ओत, वि. (तः ता. तं.) वखुं, पारवेखुं.

ओतु, पु. (तुः) पलाकुं, मीदकुं.

ओवन, न. (नं.) भात, अनान, अनन.

ओष, पु. (पः) आगथवी, अणवुं.

ओषधि, स्त्री. (धिः) इण पाडया पछी तेना री पा
नीरलुव थाअछे ते.

ओषधी, स्त्री. (धी.) उपलो शब्द शुवा.

ओषधीश, पु. (शः) अंद, आंदो.

ओष्ठ, पु. (ष्ठः) ओष्ठ.

औ.

ओकंख, न. (खं.) छिछो, होस.

ओकक, न. (कं.) अणदगुटोखुं, अणदनो जभाव.

ओदनिक, पु. (कः) रांधनारो, रसोहओ, रांधणीओ.

ओदुंबर, न. (रं.) तांयु, उंयरगु इण.

ओदरिक, वि. (कः की. कं.) क्षुधीष्ट, शुभो.

ओलात्तिक, वि. (कः का. कं.) कुदरती, स्वाभावीक,

उत्पत्ति संबंध.

ओलात्तिकमनीष, वि (षः षा. षं.) जनमनो ने डाहोते.

ओपधर्म्य, न. (र्म्यं.) धरमनापेडा माहेला धरमनो.

ओपायिक, वि. (कः की. कं.) नीतीथी भेजववा लायक.

ओपवस्त्र, न. (स्त्रं.) अपास.

ओमीन, वि. (नः ना. नं.) अपनसी' उगवानुं अंतर

ओरश्चक, न. (कं.) गेठानुं टोखुं

ओरस, वि. (सः सी. सं.) पोतीकी जगतनी स्त्रीसाध

परलया पछी तेनेपेटे थयलो दीकरो.

ओरस्य, पु. स्त्री. (स्यः स्य.) उपलो शब्द शुवा.

મોક્ષદેહિક, વિ. (ક: કી. કં.) મરણદીવસથી દસદહા-
ડાશુધી જે પીડદાન તે.

મૌર્વ, પુ. (વ:) વડવાળી, દરીયાની અંદરનો અંગી.

મૌલુક્ય, પુ. (ક્ય:) સમપદાર્થવાદી જે કણાદ રૂપી તે.

મૌગીર, પુ. (ર:) ચોરીનોડાંડો-હાથો, ર. ખીછાનો,
ગાદલું, ૩. ખેડક.

મૌષ્ઠ, ન. (ધં.) ઝાસડ.

મૌષ્ઠક, ન. (કં.) ઉંઠનું ટોલું.

ક

ક, પુ. (ક:) આત્મા, ર. વાયુ, ૩. પ્રભુદેવ, ૪. સુર્ય,

૫. યમ, ૬. દંભ, ૭. મોર, ૮. અંગી, ન. (કં)

૯. જળ, પાણી, ૧૦ સુખ, ૧૧. મસ્તક, માથું.

કકુદ, પુ. ન. (ક: વં.) પદવી, હોઢો, ર. અળદની આંધ.

કકુચ્ચતી, સ્ત્રી. (તિ.) કમર.

કકુદર, ન. (રં.) પીકનાં દાંડાની નીચલી બાજુને
જે જે ખાડા હોય છે તેમાના દરેક.

કકુમ, સ્ત્રી. (વ.) દીશા.

કકુમ, પુ. (મ:) તેમોરાનો દોધી, ર. અર્જુન નામનું
ઝાડ, અર્જુન સાદડો, જેને આંત્રણીયાનું ઝાડકે છે.

કકોલક, ન. (કં.) ગવણો.

કલટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) કટણુ, અક્ષર. [વેણો.

કલ, પુ. (કઃ) ગમ્બલ, અગલ, ર. સુંકુ ધાસ, ધાંસ

કલ્યા, સ્ત્રી. (ક્યા) હાથી આંધવાની દોરી, ર. કહેણ, ૩.

કમરપટો, ધરની વચેનો ભાગ, જેને દોટી કે છે
તે, રાજ મહેલની વચેનો ભાગ.

કમ, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષી, જેનાં પિછાં બા-
જુની પછવાડે નખાય છે.

કમ્પ, પુ. (કં) કવચ, ચીલખત, અખતર.

કમ, પુ. ન. (ળ: ણં) કાંકણ, ચુડા, અંગડી, બલોધ્યાં.

કમ્પી, સ્ત્રી. (ખી.) ધુધરા, ધાગરી.

કમ્પ, ન. (તે.) ખાલ ઝોળવા.

કમ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાંસકી.

કમ્પલ, પુ. (લ:) શરીરનો હાડકાનો પાંજર.

કમ્પ, પુ. (મુ:) કાંગ.

કમ્પ, સ્ત્રી. (ગૂ:) કાંગ.

કમ્પ, પુ. (વ:) માથાના ખાલ, નીમાલા, વાલ.

કમ્પર, વિ. (ર: રા. રં.) મેલું, મલીન.

કમ્પર, અ. હસ્તીત અર્થના પ્રશ્નનાં અર્થે.

કચ્છ, પુ. (ચ્છ:) કપડાનો છેડો, ર. વાહાણની નાખ,
૩. નદી, ૪. નાલાની પાસેની જમીન, ૫. અને
એક વનસ્પતી છે.

કચ્છપ, પુ. (વ:) કાચખો. [છે.

કચ્છપી, સ્ત્રી. (પી.) સરસ્વતીની વીણ, ર. એક રોગ
કચ્છુર, વિ. (ર: રા. રં.) જેને લીલી ખસ થઈ હોય તે.

કચ્છુરા, સ્ત્રી. (રા.) ધમાસો.

કચ્છ, સ્ત્રી. (ચ્છ:) લીલી ખસ.

કચુક, પુ. (ક:) ચોલી, કાંચલી, ર. અંગરખો, ૩.
સાપની કાંચલી, ૪. દાણાનું છાલ.

કંચુકિન, પુ. (કી.) સાપ, ર. ભાલદાર, ચોપદાર.

કટ, પુ. (ટ:) કમર, ર. હાથીનું ગંડસ્થળ, ૩. સાદડી.

કટક, પુ. ન. (ક: કં.) લશ્કર, પુ. (ક:) પૌચી, ર.

ડુંગરની બાજુ, પહાડની વચેનો ભાગ, ૩.

ચાક, પઢકું. [ર. નહાનો દુશ્મન, ૩. રોમાંચ.

કંટક, પુ. ન. (ક: કં.) કાંઠો, પુ. (ક:) સુધનો છેડો,

કંટકફલ, પુ. (લ:) ફળસનું ઝાડ.

કંટકારિકા, સ્ત્રી. (કઃ) રીંગણીનું ઝાડ.

કટકફલ, પુ. (લ:) ફળસનું ઝાડ. [માએફલ કેહે છે.

કટફલ, પુ. (લ:) એક જાતનું ઝાડ છે, જેના ફલને

કટંબરા, સ્ત્રી. (રા.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

કંટમરા, સ્ત્રી. (રા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

કટમી, સ્ત્રી. (મી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

કટાહ, પુ. (હ:) લોઢી, ર. કપાળ, ૩. કાચખાની

પીઠ, ૪. ભેંસનું અચ્ચું, ૫. એક દેસ છે.

કટાહ, પુ. (કઃ) એક સરખું જોવું, તાકીને જોવું.

કટાહમુટ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) આંખના જોરથી જેને
હગાવ્યો—ખેચ્યો તે.

કટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) કમર.

કટિપ્રોથ, પુ. (યઃ) કુલા.

કટિલ્લક, પુ. (ક:) કારેલાં.

કટી, સ્ત્રી. (ટી.) કમર, ર. પીપલી.

કટુ, સ્ત્રી. (ટુ:) એક જાતની વનસ્પતી છે, પુ. (ટુ)

એક જાતનો રસ છે, તીખોરસ, ન. (ટુ.) કરવા-
ને નાલાયક, લિ. (ટુ: ટા. ટુ.) તીક્ષણ.

કટુરોહિણી, સ્ત્રી. (ખી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.

કટોદક, ન. (કં.) તરપણનું પાણી, મરીગએલાને
જે પાણી આપે છે તે.

કંઠોલવીળા, સ્ત્રી. (ળા.) સારંગી, તંત્રુરો.
 કંઠંગ, પુ. (ગ:) દીંડાનું ઝાડ.
 કંઠશાલુક, ન. (કં.) ગળામાનો રોગ-દરદ છે.
 કંઠશ્વરભેદ, પુ. (કં.) કઠ્ઠિયક મરજથી ગળાનો
 અવાજ બદલવો.
 કંઠ, પુ. (ઠ:) નરડી, ગળુ.
 કંઠમૂળા, સ્ત્રી. (ળા.) કંઠી.
 કઠિજર, પુ. (ર:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કઠિન, વિ. (ન: ના. નં.) કઠણ.
 કંઠીરવ, પુ. (વ:) સીંહ.
 કઠોર, વિ. (ર: રા. રં.) કઠણ.
 કઢંકર, પુ. (ર:) ડીંડવાનો ભુકો-કચરો.
 કઢંગર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કઢંબ, પુ. (બ:) ઝાંખલી, દીંઢીયું.
 કઢાર, વિ. (ર: રા. રં.) ચાકર, ર. પીલા રંગનું.
 કેંડૂ, સ્ત્રી. (હુ:) ખંજવાલ.
 કેરૂયા, સ્ત્રી. (યા.) ખંજવાલ.
 કેંડૂરા, સ્ત્રી. (રા.) કોચ, કુચલી. વિલી ટોપલી વીગેરે.
 કેંડોલ, પુ. (લ:) બાંયુ, ર. વાસ, વાંશની બના-
 કેંડોલવીળા, સ્ત્રી. (ળા.) સારંગી, તંત્રુરો.
 કળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) સુક્ષ્મ, આરીક, ઝીણું, પુ.
 (ળ:) કણી, ભાગેલું અનાજ.
 કળા, સ્ત્રી. (ળા.) પીપલી, ર. જીં.
 કળિકા, સ્ત્રી. (કા.) નરવેલનું ઝાડ, ર. પરમાણું.
 કળિશ, પુ. ન. (શ: શં:) ધાનના કણસ.
 કળ્વ, ન. (ળ્વં.) પાપ, ર. ચોખાનો બનેલો દારૂ.
 કત્તળ, ન. (ળં.) એક જાતનું ધાસ છે.
 કેયા, સ્ત્રી. (યા.) ગોદડી, ર. માટીની ભીત.
 કેદ, પુ. ન. (દ: દં.) સુરણ ર. કમળનો કંદ, પુ. (દ:)
 મેઘ, મેહ, વરસાદ.
 કદમ્બન, પુ. (ધ્વા.) અરાધ્ય માર્ગ, દુર્માર્ગ.
 કદનપ્રિય, વિ. (ય: યા. યં.) જે તોટાને—થી ખુશી તે.
 કદંબ, પુ. (બ:) કદમનું ઝાડ ર. જોતીષમાં ધ્રુ-
 વથી ચોવીસ અંશ ઉપર ક્ષાપ સત્રનો જ-
 યોગ તે.
 કદંબક, ન. (કં.) જમાવ, પુ. (કં:) સરસી નામનું
 ધાન્ય છે.
 કદર, પુ. (ર:) ધોળાખેરનું ઝાડ.

કંદર, વિ. (ર: રા. રં.) પહાડમાં કોતરેલી યુક્ત.
 કંદરાર, પુ. (લ:) ડુંગરી આખોલનું ઝાડ.
 કંદર્પ, પુ. (ર્વ:) મદન, કામ.
 કંદય, વિ. (ર્વ: યાં. યં.) બખીલ, લોભી, કૃપણ.
 કદલ, સ્ત્રી. (લા.) કેળ, કેળનું ઝાડ.
 કદલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની હરણી છે.
 કંદલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની હરણી છે.
 કદાચિત્, અ. કોઈપણ વખતે એ અર્થ.
 કંદુ, સ્ત્રી. પુ. (દુ: દુ:) દારૂ ગાળવાની બક્રિ.
 કંદુક, પુ. (કં:) રમવાનો દોડ, ર. વોસીકું.
 કંદુકલીલા, સ્ત્રી. (લા.) દડાની રમત.
 કંદુણ, વિ. (ણ: ળા. ળં.) જરાક ગરમ.
 કંદુ, વિ. (દુ: દુ: દુ.) પીંગટ રંગનું, તપખીરીયું.
 કંદુદ, વિ. (દ: દા. દં.) અરાધ્ય ખોલનારો.
 કંધરા, સ્ત્રી. (રા.) ગરદન, માન.
 કનક, ન. (કં.) સોનું. [શરીરનો—તેજનો,
 કનકપ્રમ, વિ. (મ: મા. મં.) સોના જેવા રંગ
 કનકાચક, પુ. (કં:) શરણ, ર. અજાનચી
 કનકાહ્ય, પુ. (ય:) ધંપુરાનું ઝાડ.
 કનકાલુકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું સોનાનું વાણુ છે
 કનિષ્ઠ, પુ. (ષ: ષા. ષં.) નહોતોબાઈ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) જ્યુ
 વાન, ધણોજ જ્યુવાન, ર. નહોતો.
 કનિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષા.) નહોતી આગળી, કપાંગડી.
 કનીનિકા, સ્ત્રી. (કા.) આંખની કીકી.
 કનીયસ, પુ. (યાન્.) વિ. (યાન્. યસી. ય:) નહોતોબાઈ
 ર. જ્યુવાન, ૩. નહોતો, ૪. અતીજ્યુવાન,
 કેન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) કેન્યા રાસી, ર. કુમારી છોકરી
 આંહ વરસની અંદરની છોકરી, કુવાર. [ખોખો
 કપટ, ન. પુ. (ટં. ટં) કૃત્રિમ, કપટ, સ્ત્રી. (ટિ.) હાતો
 કપદ, પુ. (કં:) શિવ-સાંખની જટા.
 કપર્દિન, પુ. (ર્દિં.) સાંખ, મહાદેવ.
 કેવ, પુ. (વ:) થરથરનારો, ધ્રુજનારો. [ધ્રુજનાં
 કેવન, ન. (નં.) થરથરવું, ધ્રુજવું. વિ. (ન: ના. નં)
 કેવ, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) ધ્રુજનારો.
 કપાટ, ન. (ટં.) કમાડ, ખાર, ખારણું.
 કપાલ, પુ. ન. (લ: લં.) કપાળ.
 કપાલમૃત, પુ. (ત્.) મહાદેવ.
 કપાલિક, પુ. (કં:) એક જાતનો દાતનો રોગ છે.

કવિ, પુ. (વિ:) વાંદરો.
 કવિક્રદુ, સ્ત્રી. (ક્રુ:) ક્રોધ, ક્રુધલી.
 કવિત્વ, પુ. (ત્વ:) કોટનું ઝાડ.
 કવિલ, વિ. (લ. લ: લં.) ઉદરના રંગનું.
 કવિલા, સ્ત્રી. (લા.) અગ્નેયદીશની હાથણી, ૨. સી-
 સમનું ઝાડ, ૩. કુવર, ૪. એક જાતની સુગંધી
 છે, ૫. જળો, ૬. કલ્પિત ગાય.
 કવિવહ્ની, સ્ત્રી. (હ્ની.) ગજપિપ્પી. [રતોરંગ મીઠીત-
 કવિચા, વિ. (ચા: ચા. ચં.) રતાસરંગપર, કાળો તથા
 ચીતન, પુ. (ન:) આખાડાનું ઝાડ, ૨. લાખી પી-
 પરી, ૩. સીસમનું ઝાડ.
 કવ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) અધમ, નીચ.
 કવિત, પુ. (ત:) ખચુતર.
 કવિતવાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કચુતરખાનું, પાંજરું.
 કવિતાંગિ, સ્ત્રી. (ત્રિ:) એક જાતની શુગંધી છે.
 કવોલ, પુ. (લ:) ગાલ.
 કક, પુ. (ક:) કક.
 કકાસ, પુ. (સ:) એક જાતની ઉદરસ છે.
 કકચર્મકોલ, પુ. (લ:) ગરમીથી મલદ્વાર—ગાંડ
 આગળ જે મોડ થાએ છે તે, હરસ.
 કકલ્હરી, સ્ત્રી. (લિ:) એક જાતનો ઉલટીનો રોગ છે.
 કકળિ, પુ. (લિ:) કોણી, કોપર.
 કકલ્વળ, પુ. (ળ:) એક જાતનું નાસુરનું દરદ છે.
 કકલ્હરમોદ, પુ. (દ:) કકથી અવાજ ને જે હજ
 થાએ છે તે.
 કલ્હાય, પુ. (ય:) કલ્પરોગ.
 કલ્હારસ, ન. (શ:) એક જાતનો કકનો રોગ છે.
 કલ્હન, વિ. (કિ: કિ ની. કિ.) જેને કક થયો હોય તે.
 કલ્હોળિ, પુ. (ળિ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કલ્હ, ન. (ધં.) પાણી, જળ, પુ. ન. (ધ: ધં.) ધડ.
 કલ્હલ, પુ. (લ:) કાંમલું, ખોટવાનું કપડું.
 કલ્હિ, સ્ત્રી. (લિ:) કડચી, પલી.
 કલ્હી, સ્ત્રી. (લી.) કડચી, પલી.
 કલ્હુ, પુ. ન. (લુ: લુ.) શંખ, પુ. (લુ:) ચુડા, કાંકણ,
 ખંડી, બાંધાયાં ૨. પૌચી, ૩. ગરદન.
 કલ્હુગ્રીવા, સ્ત્રી. (વા.) જે ગરદનપર ત્રણ લીટી—રે-
 શા હોય તેવી ગરદન.
 કલ્હી, સ્ત્રી. (રી.) ચોટલો, ૨. એક જાતનું શાક છે.

કલ્હુગ્રીવ, વિ. (વ: વા. વં.) શંખ જેવી ખુબ સુરત
 જેની ગરદન તે.
 કમઠ, પુ. (ઠ:) કાચખો, ૨. ચંચુ, શુરાઈ.
 કમઠી, સ્ત્રી. (ઠી.) કાચખી. [વાસણ-
 કમંડલુ, પુ. (લુ:) વેરાગી—સંન્યાસી લોકોનું પાણીનું
 કમન, વિ. (ન: ના. નં.) ખુબસુરત, પુ. ૨. ખલ્લા, ૩. કામ-
 કમંધ, ન. (ધં.) પાણી, જળ.
 કમલ, પુ. ન. (લ: લં.) કમળનું ફુલ, ન. (લં.) જળ,
 પાણી, ૨. તાંબુ, ૩. સુતર જેમા રહે છે તે કુગો,
 ૪. ખોસડ, પુ. (લ:) હરણ.
 કમલા, સ્ત્રી. (લા.) લક્ષ્મી,
 કમલોદ્ભવ, પુ. (વ:) પ્રભુદેવ. [સન છે.
 કમલાસન, પુ. (ન:) પ્રભુદેવ, ૨. એક જાતનું આ-
 કમલોત્તર, ન. (રં.) કસુંબો.
 કમિત્, વિ. (તા. લી. તૃ.) કમી, આશુક.
 કમ્, વિ. (મ: મા. મં.) કામી, આશુક. [નો હક.
 કર, પુ. (ર:) કીરણ, ૨. હાથ, ૩. ધારો, કર, રાજ-
 કરક, પુ. સ્ત્રી. (ક: કા.) તહાકું, પુ. (ક:) દાડમનું ઝાડ.
 કરકટ, પુ. (ટ:) ખેખેડો, કરચલો.
 કરજ, પુ. (જ:) કર્જનું ઝાડ, ૨. વાધના નખ, વા-
 ધનખ.
 કરંજક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કરટ, પુ. (ટ:) કાગડો, ૩. હાથીનું માથું ૩. કસુંબો,
 ૪. અગીયારમા દહાડાનું આધ, ૫. એક જાત-
 નું વાજુ છે.
 કરટ્ટ, પુ. (ટુ:) બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
 કરંડ, પુ. (ડ:) એક જાતનું વાસણ, ડાખડો, કરંડીઆ:
 કરણ, ન. (ળં.) કામ કરવા વીથેનો બરાબર વીચ-
 ર, ૨. ખેતર, ૩. શરીર, ૪. હંદ્રિય, પુ. (ળ:) ૫.
 શુદ્ર જાતની સ્ત્રીને વૈશ્યથી થએલો દીકરો, ૬.
 કાયસ્થ ૭. વાંદરો, ૮. એક જાતનું ગાયન છે.
 કરતોયા, સ્ત્રી. (યા.) એક નદી છે; આ નદી પારવ-
 તીના કન્યાદાનની વખતે મહાદેવના હાથપર રે-
 હેલા પાણીથી થએલી છે.
 કરવલ, ન. (લં.) કરવત, કરવતી.
 કરવાલ, પુ. (લ:) તરવાર.
 કરવાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) તરવાર જેવું એક હથિઆર
 છે, જમીઆ, ખાડો, યુગી.

કરમ, પુ. (મ:) હાથીની છાંવ, ર. ઉટની છાંવ, ર. મણગટ-
થી નહાની આંગળીસુધી હાથનો માસવાળો ભાગ.
કરમૂષળ, ન. (ળ:) ચુડા, બંગડી, બલોઈયાં, કાંકણ.
કરમદંક, પુ. (ક:) કુરંમદાનું ઝાડ. [અને લોટ.
કરંવ, પુ. (વ:) જવનો લોટ દહીંમા પલાડેલો, દહી
કરમ, પુ. (મ:) ઉપલો શુષ્ક જીવો.
કરરહ, પુ. (હ:) નખ.
કરવાલ, પુ. (લ:) તરવાર.
કરવાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) તરવાર જેવું એક હથીઆર
છે, જમીયો, ખાંડો, ચુમી.
કરવીર, પુ. (ર:) કપ્પેરીનું ઝાડ.
કરચાલા, સ્ત્રી. (લા.) આંગળાં.
કરચીકર, પુ. (ર:) હાથીની સુંડમાંથી નીકળેલું પાણી.
કરહાટ, પુ. (ટ:) કમળનો કુંદ.
કરહાટક, પુ. (ટ:) એક જાતનું ઝાડ છે. [ખાંડ, ૩. ઉંચો.
કરાલ, વિ. (લ: લા. લં.) બચકર, ર. મોઢા દાંતવાળો, દાંતવા-
કરાલદંત, પુ. (ત:) એક જાતનો દાંતનો રોગ છે
જેથી દાંત વાકા થામ્મિ છે અને તે ખીક ભરેલા
લાગે છે. [લી છે તે.
કરાલવંદ, વિ. (વ. ઘ. ઘં.) જેની દાંત ખીક ભરે-
કરાલલોચન, વિ. (ન: ના. નં.) જેની આંખ ખીક
ભરેલી છે તે. [રેલો છે તે.
કરાલનન, વિ. (ન: ના. નં.) જેનો ચેરો ખીક બ-
કારેલી, સ્ત્રી. (ળા.) હાથણી.
કારિન, પુ. (રી.) હાથી.
કારેવેળી, સ્ત્રી. (લી.) ગજ પીંપળી.
કારેશાવક, પુ. (ક:) હાથીની છાંવ.
કરીર, પુ. (ર:) કારવનું ઝાડ, પુ. ન. (ર: રં) ખાંડનો
અંકુર, પુ. (રં:) ર. ધાગર, ધોડો, ગોળો, લોટો.
કરીષ, પુ. ન. (વ: વં.) સુકું છાણ, છાંણાં, અડાયાં.
કરણ, પુ. (ળ:) કરણારસ, દયા આવે એવું.
કરણા, સ્ત્રી. (ળા.) ઉપલો શુષ્ક જીવો.
કરણાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મં.) દયાળુ, દયાવંત.
કરણાક્રિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શુષ્ક જીવો.
કરંમ, પુ. (મ:) હસુખ નામનો એક રોગ છે.
કર્મવેધ, પુ. (વ:) કર્મ કરવા વિષેનો જે નીયમ તે.
કરેટ, પુ. (ટ:) બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
કરેન, સ્ત્રી. (ન:) હાથણી, પુ. (ન:) હાથી.

કરોટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) માથાનું હાડકું, ખોપરી.
કર્ક, પુ. (ક:) કકરાસી, ર. ધોળો ધોડો.
કર્કટ, પુ. (ટ:) કકરાસ, ર. કરચલો.
કર્કટક, પુ. (ક:) કરચલું.
કર્કટી, સ્ત્રી. (ટી.) કાંકડી.
કર્કડ, પુ. (ડ:) કરચલું.
કર્કેનુ, સ્ત્રી. (નુ:) ખોરનું ઝાડ.
કર્કેનુ, સ્ત્રી. (નુ:) ઉપલો શુષ્ક જીવો. [વાસણ
કર્કેરી, સ્ત્રી. (રી.) ચારણી જેવું ચોખ્ખા ખોસાવાળું
કર્કેટુ, પુ. (ટુ:) એક બગલાની જાતનો પક્ષી છે.
કર્કશ, પુ. (શ:) એક જાતનું ઝાડ, વિ. (શ: શા. શં.)
કહણ, ર. સાહસિક, ૩. કોર, ૪. કૃપણ, બ-
ખીલ, ૫. નિર્દય.
કર્કાર, પુ. (ર:) કોહોળુ, સફેદ. [(ર: રં.) સોળું
કર્કર, પુ. (ર:) કપૂર કાચલી, ર. આંખા હળદર, પુ. ન.
કર્કરક, પુ. (ક:) એક જાતનું ઝાડ છે.
કર્ણ, પુ. (ળં:) કાન, ર. કણ નામનો શુરજનો દીર્ઘ
અને પાંડવોનો ભાઈ. [જુલો
કર્ણજલૈકસ, પુ. (ક:) વાસ, ગંધ, ર. -હાનો કાન
કર્ણજલૈકા, સ્ત્રી. (કા.) -હાનો કાન ખજુરો.
કર્ણધાર, પુ. (ર:) નાવીક, સુકાન ધરનારો, નાવાડી
કર્ણવેદન, ન. (નં.) કુંડલ, કાનમા પેહેરવાનાં ધરણ
કર્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાનમાનો એક દાગીનો છે, ર.
હાથીની શુંડનો છેડો, ૩. કમળમાનો કેસ
(મેદીની કોષમાં હાથનું વચ્ચું આંગળુ, કાન
પેહેરવાનો સાધારણ દાગીનો.)
કર્ણકાર, પુ. (ર:) પારંગાનું ઝાડ. [ગાડી
કર્ણીરય, પુ. (ય:) સ્ત્રીએનો ખેસવાસાઈ જુરખાળ
કર્ણજવ, વિ. (વ: વા. વં.) કાનમાં ખીજની નીંદા કેહેનારો
ચાડિયો અથવા જુલેલીવાત યાદ દેવરાવનારો
કર્તરી, સ્ત્રી. (રી.) કાતર. [નામ છે
કર્દમ, પુ. (મ:) કાદવ, કીચડ, ર. ને એક કવિ
કર્દટ, પુ. (ટ:) ચીથર, ર. એક જગા છે.
કર્પર, પુ. (ર:) કપાળ.
કર્પરાલ, પુ. (લ:) કુંગરી આખરોટનું ઝાડ.
કર્પરી, સ્ત્રી. (રી.) ચોરથુ.
કર્પસી, સ્ત્રી. (સી.) કપાસનું ઝાડ.
કર્પૂર, પુ. ન. (ર: રં.) કપૂર.

કર્વર, પુ. (ર:) રાક્ષસ, રાખસ.
 કર્વર, પુ. (ર:) રાક્ષસ, રાખસ વિ. (ર: રા. રં.)
 ચીત્રવર્ણ, પુ. (ર:) ૨. કપુરકાચલી, ૩. આંખાહ-
 વદર, ન. (રં.) ૩. સોનું. [સોનું.
 કર્વર, પુ. (ર:) કપુરકાચરી, ૨. આંખાહલદર, ન. (રં.)
 કર્વર, પુ. (ક:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કર્વન, ન. (મં.) ક્રિયા, કામ.
 કર્વર, વિ. (ર: રા. રં.) રોહનદાર, ચાકર, મજુર.
 કર્વર, વિ. (ર: રા. રં.) પેસા લીધાવગર કામ કરનારો.
 કર્વમ, વિ. (મ: મા. મં.) કામ કરવા જેને સક્ષી છે તે.
 કર્વ, વિ. (ઠ: ઘ. ઠં.) કર્મશુર, જે કામ શુર કરીને
 પાર પાડે છે તે.
 કર્વમુજ, પુ. (મુ.) પૈસા લઈને કામ કરનારો.
 કર્વ્યા, સ્ત્રી. (ળ્યા.) ચાકરીના પૈસા.
 કર્વેન, પુ. (તી.) સન્નાસી.
 કર્વેનાર, પુ. (ર:) કરમથી થએલા દોષધલાવેલો.
 કર્વ, ન. (જં.) કરમનું કારણ. [૨. ક્રીયાવાન.
 કર્વ, વિ. (ય: યા. યં.) કર્મશૂર, કર્મમાં બહાદુર,
 કર્વ, વિ. (લ: લા. લં.) હમેશા કર્મ કરવાનીશે જે
 તથા આર હોય છે તે. [પાડે છે તે.
 કર્વ, વિ. (ર: રા. રં.) કામ શુર કરીને જે પાર
 પાડેલો, પુ. (વ:) ઉપાધ્યા, ગોર.
 કર્વ, પુ. (કી.) સુધે, સુરજ.
 કર્વ, પુ. (ર:) આંખ, વાંશ.
 કર્વ, વિ. (ર: રા. રં.) ચીત્રવર્ણ.
 કર્વ, ન. (યં.) હાથ, પગ, મુદ, વિષયંદ્રિ, જીભ,
 કર્વે પાંચ ઇન્દ્રિય છે.
 કર્વ, ન. (ઘં. ઘં.) એક તોળો.
 કર્વ, પુ. (કં.) મેલી કરનારો.
 કર્વ, સ્ત્રી. (ળિ:) છીનાલ આયડી.
 કર્વ, પુ. (લ:) ત્રાડીંગ, ર. ખેડાડા, એ વનસ્પતી છે.
 કર્વ, સ્ત્રી. (ઘં:) હાથે કરીને ખોદીને કરેલી નદી,
 પુ. (ઘં:) છાણાનો વસ્ત્રવ.
 કર્વ, પુ. (લ:) શબ્દનો મધુર અવાજ.
 કર્વ, પુ. (લ:) ગોંગાટ. [ડાનો કાટ, કાટ.
 કર્વ, પુ. (ક:) ચિન્હ, તીશાણ, ર. દોષારોપ, ૩. લેહિ-
 કર્વ, ન. (મં.) કમર, ૨. ખાચડી, પરણેલી ખાચડી.
 કર્વ, ન. (તં.) રૂંધ, ૨. સોનું.

કલંબ, પુ. (વ:) ખાણ, ૨. ડાંખલું.
 કલંબી, સ્ત્રી. (વી.) એક જાતનું શાક છે.
 કલમ, પુ. (મ:) હાથીની છાંવ.
 કલમાષણ, ન. (ળં.) બચ્ચાનું બોલવું બોલવું.
 કલમ, પુ. (મ:) જે અનાજને ઉગવાશાઈ થાયું પાં-
 ળી જોઈએ તે.
 કલરવ, પુ. (વ:) બચ્ચતર. [થયેલું શુક્રને શોણિત.
 કલલ, પુ. ન. (લ: લં.) ગભંધારણસ્થાન, માંહેલું
 કલવિક, પુ. (ક:) અક્ષી, ચકલી.
 કલશ, પુ. ન. (શ: શાં.) લોટો, કળશીયો, ધાગર.
 કલશિ, સ્ત્રી. (શિ:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કલશી, સ્ત્રી. (શી.) એક જાતની વનસ્પતી છે ૨.
 કળશીયો, લોટો, ધાગર.
 કલંશન, વિ. (ન: ના. નં.) મીઠું બોલનારો પક્ષી.
 કલસ, પુ. ન. (સ: સં.) લોટો, કળશીયો, ધાગર.
 કલસી, સ્ત્રી. (સી.) ઉપેલા શબ્દ જુઓ.
 કલહંસ, પુ. (સ:) બદક.
 કલહ, પુ. (હ:) કળો, તંદો.
 કલા, સ્ત્રી. (લા.) ચંદ્રમંડળનો શોળમાં ભાગ, ૨.
 શિલ્પ, ૩. ગીત, ૪. વાદ્ય, વીગરેમા નીપુણ
 રેહેલું, ૫. અંશ, ૬. વૃદ્ધિ, વધવું.
 કલાકુલ, ન. (લં.) જેડર.
 કલાકુશલ, વિ. (લ: લા. લં.) સારી કલામાં એટલે
 ગાયન કલામાં નીપુણ.
 કલકેલિ, પુ. (લિ:) કામદેવ, કામ, મદન, અનંગ.
 કલકુર, પુ. (ર:) બગલો.
 કલાવિકા, સ્ત્રી. (કા.) ડંડ, હાથ.
 કલાવી, સ્ત્રી. (વી.) ડંડ, હાથ.
 કલાદ, પુ. (દ:) સોની.
 કલાવિધિ, પુ. (ધિ:) ચંદ્ર, ચાંદ.
 કલાપ, પુ. (વ:) ભુષણ, અલંકાર, ધરેણા, ૨. મો-
 રનાપીછા, ૩. તીર-ખાણ સુકવાનું ભાણું, ૪. સ-
 મુદાય, ૫. કમરપેટો.
 કલાય, પુ. (ય:) વટાણા.
 કલિ, પુ. (લિ:) લદાઈ, જંગ, ૨. કલીયુગ-જુગ,
 ૩. તંદો, ૪. શુર, સ્ત્રી. (લિ:) ૫. કુલની કળી
 કલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુલની કળી.
 કલિકારક, પુ. (ક:) કાટા કરેલનું ઝાડ.

ક્રકાર, વિ. (ર: રા. રં.) પાણી છાટવું.

ક્ષકારિ, પુ. (વિ:) ધ્રુવડ.

ક્ષકાલ, પુ. (લ:) કાગડો.

ક્ષત્રિણી, સ્ત્રી. (ળી.) } એક પૈશાળી ચોથાઈ, ૨. દમ-
ક્ષત્રીની, સ્ત્રી. (ની.) } ડી, ૩. તરાજવાનો દોડો,
ક્ષત્રીની, સ્ત્રી. (ની.) } ૪. ચણાડી, ૫. એક કોડી,
૬. પુલમાનની ચોથાઈ.

ક્ષત્રિલ, પુ. (લ:) જડાવ કંઠી વચેનું પદક.

ક્ષત્રુ, સ્ત્રી. (કુ:) શોક, ભય, યીગેરેનો શબ્દ.

ક્ષત્રુદ, ન. (દં.) ટાલુ.

ક્ષત્રુદુ, પુ. (દુ:) કચુર, જહેર કચુર. [રવત.

ક્ષત્રુદુરિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાલો ઉંખર, ખોખાડો, ખ-

ક્ષત્રુદેર, પુ. (ર:) સાપ.

ક્ષત્રુલ, પુ. ન. (લ: લં.) કાકમેયક નામનું જહેર,
પુ. (લ:) ડોમકાગડો, કાલો કાગડો.

ક્ષત્રુલ, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ઇચ્છા.

ક્ષત્રુલ, સ્ત્રી. (ક્ષા.) પુર, તવર. [૪. આંખપરનો પડદો.

ક્ષત્રુલ, પુ. (ચ:) કાંચ, ૨. આંગડ ખાર, ૩. ધીકું,

કાચલાલી, સ્ત્રી. (લી.) એક જાતની વનરપતી છે.

ક્ષત્રુલ, વિ. (ત: તા. તં.) ધીકે મુકેલું.

ક્ષત્રુલ, ન. (નં.) સોનું.

ક્ષત્રુલ, પુ. (ય:) નાગચાંપો—ચંપો.

ક્ષત્રુલ, સ્ત્રી. (ની.) હલદ, હલદર. [દાખ, ૩. કંપરપટ્ટો.

ક્ષત્રુલ, સ્ત્રી. (વિ:) બૈરાનું કેડે પહેરવાનું ધરેલું, ૨.

ક્ષત્રુલ, ન. (કં.) કાંજી.

ક્ષત્રુલ, સ્ત્રી. (વી.) બૈરાચ્છાને કેડે પહેરવાનું ધરેલું,

૨. દાખ, ૩. કંપરપટ્ટો. [આસંધે.

ક્ષત્રુલ, વિ. (વ: વાં. વં.) કાજ્યાને લગતું, કાજ-

ક્ષત્રુલ, ન. (કં.) કાંજી.

ક્ષત્રુલ, ન. પુ. (કં. લાં.) દંડ, દાંડો, ૨. આણ, ૩. કુત્સિત,

૪. નિકૃષ્ટ, ૫. નિંધ, ૬. પરીછેદ, ૭. વર્ગ, ૮. પ્રસ્તાવ, ૯.

અવસર, ૧૦. પ્રસંગ, ૧૧. જલ, પાણી. [લડનારો.

ક્ષત્રુલ, વિ. (ક્ર: ક્રા. ક્રં.) હથીઆરથી લડનારો, શસ્ત્રથી

ક્ષત્રુલ, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) આણ વતે લડનારો.

ક્ષત્રુલ, વિ. (ર: રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

ક્ષત્રુલ, સ્ત્રી. (કુ:) કોલસુંદો, ૨. કોલીરતો.

ક્ષત્રુલ, વિ. (ર: રા. રં.) ભય, ૨. કુધા, ભુખ, ૩. ડર,

૪. તરસ, ખાસ, એથી અગર એમાંથી એ કે

જે બેરાઈગએલો હોય તે.

કાલ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) વૃક્ષ કરેલો, હલકો કરેલો.

કાન્યાયની, સ્ત્રી. (ની.) પારવતી, ૨. ઉતરતા ઉમરની

તથા વીધવા છતાં રાતાં કપડા પહેરનારી સ્ત્રી.

કાર્દંબ, પુ. (વ:) બદક.

કાર્દંબરી, સ્ત્રી. (રા.) દાર, શરાખ, ૨. એકગ્રંથ છે. [રાંગ.

કાર્દંબિની, સ્ત્રી. (ની.) મેધસમુદાય, મેધમાલા, વાદળાની

કાનન, ન. (નં.) જંગલ, અરણ્ય.

કાનીન, પુ. (ન:) પરણ્યાવગર સ્ત્રીને થએલો દીકરો.

કાંત, વિ. (ત: તા. તં.) સુંદર, ખુબસુરત પુ. (ત:) પતી, વર.

કાંતલક, પુ. (ક:) એક જાતનું ઝાડ છે. [આયડી.

કાંતા, સ્ત્રી. (તા.) જીવને આરામ—સુખ દેનારી આયડી,

કાંતાર, ન. પુ. (રં. ર:) દુર્ગમ માર્ગ, કઠણ રસ્તો,

૨. ચોર, ૩. દર, છિદ્ર, ૪. એકજાતની શેરડી છે.

કાંતારક, પુ. (ક:) એક જાતની શેરડી છે.

કાંતિ, સ્ત્રી. (તિ:) શોભા, ઇચ્છા.

કાંદવિક, વિ. (ક: કા. કં.) સુખડીયો.

કાંદિચીક, વિ. (ક: કા. કં.) ખીકથી જે નાંડો તે.

કાંદ્રવૈય, પુ. (ય:) એક જાતનો સાપ છે.

કાપથ, પુ. (થ:) દુર્માર્ગ, ખરાબ રસ્તો. [હોડ છે.

કાપાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનું પત તથા કો-

કાપિલ, પુ. (લ:) મંજ્યા શાસ્ત્ર જાણનારો.

કાપોત, પુ. (ત:) કપોત પક્ષીનો જમાવ, ૨. સાજીખાર.

કામ, પુ. (મ:) મદન, ૨. ઇચ્છા. [જનારો.

કામગામિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) પોતીકી ખુશીથી

કામ, અ. ઇચ્છાથી. [જનારો.

કામગામિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) પોતીકી ખુશીથી

કામજ્વર, પુ. (ર:) ઇચ્છીત સ્ત્રી નહીં મળ્યાથી તથા

તેનો સંગ નહીં થયાથી જે તાવ આવે છે તે.

કામન, વિ. (ન: ના. નં.) કામી.

કામપાલ, પુ. (લ:) બલરામ.

કામપૂર, વિ. (રં. રા. રં.) ઇચ્છાપૂર્ણ કરનારો.

કામમૂદ, વિ. (દ: દા. દં.) કામની વેથાથી જે ગાં-

ડો થયો તે.

કામયાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઇચ્છા કરનારો.

કામયિતુ, વિ. (તા. તી. તૃ.) કામી.

કામામિકામ, વિ. (મ: મા. મં.) અતી કામવાળો.

કારકવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) કરવાને કારણ,

કરનાર બહાનુ.

કામિની, સ્ત્રી. (ની.) કામાપુર સ્ત્રી, ૨. વેલો.
 કામુક, વિ. (ક: કા. કં.) કામી.
 કામુકા, સ્ત્રી. (કા.) જે સ્ત્રીને પૈસાગી હિંચા છે તે.
 કામુકી, સ્ત્રી. (કી.) જે સ્ત્રીને વિષયની ધણી હિંચા છે તે.
 કામિન્ય, પુ. (લ્ય:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કામિલ, પુ. (લ:) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 કામલ, વિ. (લ: લા. લં.) કાંબળાથી ઢંકામ્પેલું.
 કામલિક, પુ. (ક:) શંખ, ૨. બંગડી કરનારો.
 કામોજ, પુ. (જ:) એક પરદેશનો બોટો.
 કામોજી, સ્ત્રી. (જી.) જંગલી અડદ. [ધી.]
 કાય, ન. પુ. (યં. ય:) દેહ ન. (યં.) કલાંગલીનું યુગ,
 કાયસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) હરડાંનું આડ.
 કારંડવ, પુ. (વ:) એક કાગડાની જાતનું પક્ષી છે.
 કારણ, ન. (ળં) કાર્યસાધન.
 કારણમૂત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શુદ્ધ જ્યુવો.
 કારણા, સ્ત્રી. (ળા.) નરકપીડા.
 કારણિક, વિ. (ક: કા. કં.) પરીક્ષા કરનારો.
 કારંમા, સ્ત્રી. (મા.) વાધાત નામનું આડ.
 કારવી, સ્ત્રી. (વી.) મોર શેડા, ૨. અજમાદા, ૩. શેપુની
 બાજી, ૪. હિંચુદવૃક્ષની પત્રી, ૫. કાલુંજી.
 કારવેલ, પુ. (લ:) કારેલાંનો વેલો.
 કારા, સ્ત્રી. (રા.) પુરંગ, બંદીખાનું. [૪. શિદ્ધ, ૫. વૃત્તિ.
 કારિકા, સ્ત્રી. (કા.) પાતના, નરકપીડા, ૨. ઉંટડી, ૩. કૃતિ,
 કારિષ, ન. (ષં.) છાણાનો જથ્થો.
 કાર, પુ. (ર:) રંગારો, ચિતારો, વીગેરે કારીગારો.
 કારણિક, વિ. (ક: કા. કં.) દયાલુ, દયાશીલ.
 કારણ્ય, ન. (ળ્યં.) કરેણા રસ, દયા.
 કારોત્તર, પુ. (ર:) દાર-શરાખપરનું શીણ.
 કારંત્તર, ન. (રં) સોનું.
 કાર્તાતિક, પુ. (ક:) જોતીધી, જોશી.
 કાર્તેક, પુ. (ક:) કારતીક મહીનો.
 કાર્તેકિક, પુ. (ક:) કારતીક મહીનો.
 કાર્તેક્ય, પુ. (ય:) કાર્તિકસ્વામી.
 કાર્ગસ, વિ. (સ: સા. સં.) ર, ૨. રનાં કપડાં.
 કાર્પાસો, સ્ત્રી. (સી.) રનું આડ.
 કામે, વિ. (મં: માં. મૈ.) હમિશાં કામ કરવાનીથી તત્પર.
 કાર્મણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) કરગુક, કરણુ કર્તૃત્વ, કરણી.

કાર્મક, ન. (કં.) ધનુષ્ય, કામકું.
 કાર્ય, પુ. (ર્યં:) સાલ નામનું આડ, ૨. કૃષ્યપણું.
 કાર્ષક, વિ. (ક: કા. કં.) ખેતીવાડીથી પોલીકું યજ્ઞ-
 રાન કરનારો.
 કાર્ષાળ, પુ. (ળ:) રૂપીયો.
 કાર્ષિક, પુ. (ક:) રૂપીયો.
 કાર્ષ્ય, પુ. (ર્યં:) સાલ નામનું આડ.
 કાલ, પુ. (લ:) મહાનો રાજા, યમ, જમ, ૨. વખત,
 (લ: લા. લં.) ૩. અસમાપ્તી રંગની, ૪. વખતગણું.
 કાલક, પુ. (ક:) તીળ, તિલ, મસો, ચાંચડી ઉપ-
 દરદથી અગર કુદરતથી પેલા કાલા ડાલા.
 કાલકંઠક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષી છે, પાણી
 માનો કાગરો.
 કાલકૂટ, ન. પુ. (ટં ટ:) એક જાતનું જહેર છે.
 કાલકંઠ, ન. (ઠં.) જમણી કાપ્પ-બગલમાનું મથ-
 કાલજ્ઞ, પુ. (જ્ઞ.) કુકડાં સાગી. [ચાલ-વાગના
 કાલચોદિતકર્મન, વિ. (ર્મા. માં. મં.) વખત પ્રમ-
 કાલમૂર્તિ, પુ. (ર્તિ:) દેખાઈતો વખત તે, દેખાઈ-
 યમ-જમની મૂર્તિ.
 કાલધ્રમ, પુ. (મં:) મરણ. [પાંડવનો બાઈ તેનું ધનુષ્ય
 કાલપૃષ્ઠ, ન. (ષ્ઠં.) કર્ણ નામનો શુરજનો દીકરો
 કાલમેષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મંજુષા, મંજુષ.
 કાલમેષી, સ્ત્રી. (શી.) બાકુંચી, બાવચીનું આડ.
 કાલમેષિકા, સ્ત્રી. (કા.) મંજુષા, ૨. ગીગડી.
 કાલમેષી, સ્ત્રી. (શી.) બાકુંચી, બાવચીનું આડ.
 કાલવિક્રમ, પુ. (મ:) વખતનો પરાક્રમ, ૨. મોત, મૃ-
 કાલદોષ, વિ. (ય: યા. યં.) ડેહિલું, બોલિલું.
 કાલમૂલ, ન. (લં) નરક, એક જાતનું નરક. [વૃ-
 કાલસ્કંધ, પુ. (ધ:) એક જાતની વનસ્પતી છે, નમ-
 કાલા, સ્ત્રી. (લા.) પારવતી, ૨. એક જાતની વનસ્પતી
 કાલાગુરુ, ન. (ર.) કૃષ્ણા યુરે સુખડનું આડ.
 કાલાનુસાય, ન. (યં.) શીલાજીત, પીતમંદન, દગ્ધાડ
 કાલાયસ, ન. (સં.) સોહ, સોહડું.
 કાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મેઘનો જમાવ, વાદલાનો જ-
 વ, ૨. એક દેવી છે.
 કાલિલી, સ્ત્રી. (લી.) યમુના નદી.
 કાલિદેવોદન, પુ. (ન:) બલરામ.
 કાલો, સ્ત્રી. (લી.) પારવતી.

લીયક, પુ. (ક:) દાર હપદર ન. (કં) પીતચંદન.
 લેયક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ભ્યક, પુ. (ક:) એક જાતની વનરપતી છે.
 ચ, ન. (લ્યં.) પ્રાતઃકાળ, સવાર, પ્રભાત.
 ચમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ફેકેલું. [જમાવ.
 ચિક, ન. (કં) અપ્પતર પેહેરનારાંએનું ટોળું,
 રી, સ્ત્રી. (રી.) એક નદીનું નામ છે.
 ય, પુ. (લ્યં.) શુકાચાર્ય. [ધાસ છે.
 ય, પુ. ન. (શ: શં.) કાશડાનું ઝાડ, ર. એક જાતનું
 શેષુ, વિ. (ળુ: ણુ: ણુ.) પ્રકાશનારું.
 મરી, સ્ત્રી. (રી.) શિવણીનું ઝાડ. [વનરપતીનું મુળ.
 મીર, ન. (રં) એક દેશ છે, ર. પુષ્કર નામની
 મીરજન્મન, ન. (ન્મ.) કુંકુ, કેશર.
 મર્મ, પુ. (યં) શિવણીનું ઝાડ.
 મૌ, પુ. (વિ:) અરણ નામનો શુરજનો સારથી.
 મૌ, સ્ત્રી. (વી.) પૃથ્વી, ભુમી.
 ન, ન. (ઞં) લાકડું. [વાનો પાવડો.
 ફાલ, પુ. (લ:) વહાણમાનું પાણી કાઢી નાંખ-
 ફાલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જુવો,
 મ, પુ. (તટ-) મુથાર.
 મુવાહિની, સ્ત્રી. (ની.) ટાંકુ, નેહેર.
 ન, સ્ત્રી. (મા.) દિશા, રિથતિ, મર્યાદા.
 ન, સ્ત્રી. (લા.) કદલી, કેળ.
 ન. શુ. (સં.સ:) ખાંસી, ડોસી, ખોડલો ર. મોળ,
 નાથા નામની વનરપતી છે. [જાતનું શાક છે.
 ન, પુ. (કિ:) યુમડાનો એક રોગ છે, ર. એક
 ન, પુ. (ર:) જંગલી બળદ, ગોધા.
 ન, પુ. (ર:) તલાવ.
 ન, સ્ત્રી. (સ:) બાલું.
 ન, પુ. (કિ:) તાસ, તાસ નામનું પક્ષી.
 ન, પુ. (કી.) }
 નેવિ, પુ. (વિ:) }
 નેવિ, પુ. (વિ:) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 નેવિ, પુ. (વિ:) }
 નેવિ, પુ. (વ:) }
 નેવિ, સ્ત્રી. (વી.) }
 નેવિ, પુ. (વ:) }
 ન. શુ. કેમ, વિકલ્પ, પ્રમ, નિદા એ અર્થ.
 ન, વિ. (ર: રા. રં.) ચાકર, દાસ.

કિંકિણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) ધુગરા, ધુગરી.
 કિંકિણી, સ્ત્રી. (ળી.) ધુગરા, ધુગરી.
 કિંચિત્, અ. કીંચીત્, અલ્પ, જરા, થોડું એ અર્થ.
 કિંચિલિક, પુ. (ક:) આરસયું, પાણીનું જનાવર.
 કિંચુલુક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો. [રીક રજ.
 કિંજલ્ક, પુ. (ક:) કેસર, પુષ્પરેણુ, ફુલમાની બા-
 કાટે, પુ. (ટિ:) કુકર, ભુંડ.
 કિટ, પુ. (ટ:) કાન માહલોં મેલ.
 કિણ, પુ. (ળ:) કાપો, સળ, ચાંઠા.
 કિણિહિ, સ્ત્રી. (હી.) અપેડાનું ઝાડ.
 કિણ્વ, ન. (ળં.) પાપ, ર. ચોખ્ખા વીગેરેનો દાર.
 કિતવ, પુ. (વ:) જુવેબાજ, જુવાખોર, જુગારી,
 બાજી રમનારો, ર. ધંપુરો.
 કિન્નર, પુ. (ર:) એક જાતની દેવળીયોની છે, જેનું
 મોહો ઘોડા જેવું અને આંગ માણસનું.
 કિન્નરેશ, પુ. (શ:) કુબેર.
 કિમુ, અ. વિકલ્પાર્થો.
 કિમુત, અ. વિકલ્પાર્થો.
 કિપચ, વિ. (ચ: ચા. ચં.) કૃપણ, અખીલ.
 કિપ્ચાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કિપુરુષ, પુ. (ષ:) એક જાતની દેવળીયોની છે જે-
 નું મોહો ઘોડાનું ને અંગ માણસનું.
 કિંવંદની, સ્ત્રી. (ની.) લોકવાર્તા.
 કિર, પુ. (ર:) કુકર, ભુંડ.
 કિરણ, પુ. (ળ:) ચંદ્ર, શુરજનું તેજનું કીરણ.
 કિરાત, પુ. (ત:) બીલ.
 કિરાતતિક, પુ. (ત:) કીરાતનું.
 કિરિ, પુ. (રિ:) કુકર, ભુંડ.
 કિરિય, ન. પુ. (ટં. ટ:) મુચ્ચ, તાજ.
 કિર્મીર, વિ. (ર: રા. રં.) ચીતવણું.
 કિલ, અ. વાર્તા, સંભાવના એ અર્થ.
 કિલકિંચિત, ન. (તં.) ખુસીથી હસીને રાગ કાઢીને
 બોલવું એવા જે હોયતે.
 કિલાસ, ન. (સં.) કરોરિયો, કોઠ. [આ થયે છે તે.
 કિલાસિન, વિ. (સી. સિની. સિ.) જેના દીલે કરોરિ-
 કિલિંજક, પુ. (ક:) સાદડી, ચટક, ચક, પડદા.
 કિલિષ, ન. (ષં.) પાપ, ર. અપરાધ, અનુહો, ૩. રોગ.
 કિશોર, પુ. (ર:) વહેરો, ર. શાલ વરપતી ઉમ્મરનો પુરુષ

કિંકુ, પુ. (કુ:) હાથ, વેંત.

કિસલય, ન. (યં.) પાત્રાં, કુમલાં પાત્રાં.

કીકસ, ન. (સં.) અસ્થિ, હાડકાં.

કીચક, પુ. (ક:) પવન ભરાઇને વાગતો બાંધુ, ર. બર, ૩. રાક્ષસ, ૪. આડ, ૫. રાજકુમાર. [બખીલ, ખેડુત.

કીનાશ, પુ. (શ:) યમ, વિ. (શ: શ્વા. શં.) કૃપણ,

કીર, પુ. (ર:) પોપટ.

કીર્તન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) કીરતી કરવાબોગ, પ્રસિદ્ધ કરવાબોગ.

કીર્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) યશ. [ટિ, મેખ, થામલો.

કીલ, પુ. (લ:) ખીખો, થાંખલો, કોપારધું, કફળી, ખું.

કીલક, પુ. (ક:) ગાઇને બાંધવા સાઈ દટિલી મેખ.

કીલલ, ન. (લં.) પાણી, જળ, ર. લોહી.

કીલિત, વિ. (ત: તા. તં.) બંધાએલ, દોરીવતે બાંધેલો.

કીશ, પુ. (શ:) વાંદરો.

કીશવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) આપેડાનું આડ. [થએછે તે.

કીલાસિન, વિ. (સી. સિની. સિ.) જેના દીલેકરોરીએ

કું, સ્ત્રી. (કું:) પૃથ્વી, અ. પાપ, નિંદા, જરાક એ અથે.

કુક, પુ. (ક:) ચક્રવાક પક્ષી.

કુકર, વિ. (ર: રા. રં.) જેના હાથ રોગથી કોઈ ગ-
યાછે તે, પુ. (ર:) કુત્રો. [રનારો.

કુકુદ, વિ. (દ: દા. દં.) ધરેણા આપીને કું-વાદાન ક-

કુકૂલ, ન. (લં.) મેખવતે ભરાએલો ખાડો, કુટો
સલગેલો દેવતા.

કુકુટ, પુ. (ટ:) કુકડો, મરધો.

કુકુમ, પુ. (મ:) જંગલી કુકડો, જંગલી મરધો.

કુકુર, ન. (રં) એક જાતની વનસ્પતી છે જેને ગંડી-
વન, બટોરા કહેછે તે, ર. પુ. (લ:) કુત્રો.

કુક્ષિ, પુ. (ક્ષિ:) જઠર, પેટ.

કુક્ષિમરિ, વિ. (રિ: રિ: રિ.) પોતાકું પેટ ભરનારો.

કુંકુમ, ન. (મં.) કુંકુ, કેસર.

કુચ, પુ. (ચ:) રેતન.

કુચંદન, ન. (નં.) રાતું ચંદન, સુખડ.

કુચર, વિ. (ર: રા. રં.) ખીબનો દોષ કેનારો.

કુચાગ્ર, ન. (મં.) આંચળનું ટોચકું-અણી.

કુજ, પુ. (જ:) મંગળ નામનો ગ્રહ.

કુંચિત, વિ. (ત: તા. તં.) વાંકું. [ર. હપચી, ૩. હપીનો દાંત.

કુંજ, પુ. ન. (જ: જં.) વેલાથી ઢંકાયેલી જમીન, આળ,

કુંજર, પુ. (ર:) હાથી, આ કુંજર શબ્દ જહારે શ-
બ્દની પછવાડે લગાડીએ છેએ ત્યારે તે મોટા
હાથેએછે, દાખલા તરીકે. “પુરૂષ કુંજર.”

કુંજરાશન, પુ. (ન:) પીપળાનું આડ, પીપળો.

કુંજલ, ન. (લં.) કાંજી.

કુંટ, પુ. (ટ:) વૃક્ષ, આડ, ર. કળસીઆ, લોટો.

કુંટક, ન. (કં.) હલનો ફાળ.

કુંટંગક, પુ. (ક:) આડ તથા વેલાનું જંગલ.

કુંટજ, પુ. (જ:) હંદ્રજવનું આડ. [સુરતા, હાનો મોક્ષ

કુંટન્નટ, પુ. (ટ:) ડીંડાનું આડ, કેવડાનું આડ, જલ-

કુંટર, પુ. (ર:) જે થાંભલાને મંથાન બાંધેછે તે.

કુટિ, પુ. સ્ત્રી. (ટિ: ટિ:) સભા ગ્રહ, સભા ભરવાનું
મકાન, દીવાને આમ.

કુટિલ, વિ. (લ: લા. લં.) વાંકું.

કુટી, સ્ત્રી. (ટી.) સભાગ્રહ, આળી. [ત

કુંટુંબિની, સ્ત્રી. (ની.) જે બાપડીને દીકરો તથા વરધે

કુંટુંબળાવૃત. વિ. (ત: તા. તં.) કટંબ પોસવાના અંધ
મશગુલ.

કુટની, સ્ત્રી. (ની.) કુટણ, કુટણી. [મીન

કુટ્મિ, પુ. (મ:) મોહર, ધરમાની ફરસબંદીની જ

કુટમિત, ન. (તં.) સુખ છતાં દુ:ખ છે કરીને દેખ
ડવું એવો એક હાવ છે.

કુંટર, પુ. (ર:) જે થાંભલાને મંથાન બાંધેછે તે.

કુંઠ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) કામ કરવામાં જે આળશુ ત
સુરખ અને મંદ તે.

કુંઠાર, પુ. (ર:) કુવાડો.

કુંઠારી, સ્ત્રી. (રી.) કુવાડો.

કુંઠરક, પુ. (ક:) એક જાતની વનસ્પતી છે જે
આજબલ, બાપરી કહેછે તે.

કુંડ, પુ. (ડ:) પોતાકો વર જીવતો છતાં પારકા પુરૂ
થી ઉત્પન્ન થયેલો દીકરો, ર. થાળી, ૩. તપે

કુંડંગક, પુ. (ક:) આડ તથા વેલાનું જંગલ

કુંડવ, પુ. (વ:) પાસેર.

કુંડવ, પુ. (વ:) પાસેર.

કુંડમલ, ન. પુ. (લં. લ:) કુલની જરાક ખીલેલી ક

કુંડય, ન. (ડયં.) ભીત, દીવાલ.

કુંડલ, ન. (લં.) પુરૂષના કાનમાં પહેરવાના ધરેણા, કુંડ

કુંડલિન, પુ. (લી.) સાપ.

કુંજી, સ્ત્રી. (જી.) પોતીકો વર જીવતો છતાં પારકા પુ-
રુષથી પેદા થયેલી દીકરી, ૨. એક જાતનું વા-
સણ છે, કમંડળુ.
કુળક, પુ. (ક:) નાહાનો પશુ—જનાવર.
કુળિ, પુ. (ળિ:) નાંદરૂપ નામનું એક ઝાડ છે, ૨.
રોગથી જેના હાથ કોહી ગયા છે તે.
કુળ, ન. પુ. (વ. વ:) દહાડાના પંદર સુહુર્ત તેમાનું
આદ્ય, પુ. (વ:) ૨. હરણના મોવાળાનું કપડું.
કુલ, ન. (કં.) કૌતક, અજાણ્ય ભરેલું.
કુળ, પુ. (વ:) તેલ વીગરે મુકવાનું દબડું, દબડી.
કુ, સ્ત્રી. (તૂ:) } ઉપલો શબ્દ જીવો.
કુલ, ન. (લં.) }
કુસા, સ્ત્રી. (સ્તા.) નિંદા.
કુસિત, વિ. (ત: તા. તં.) અધમ, નિકૃષ્ટ, નિંધ.
કુ, પુ. (ય:) દર્ભ, ૨. હાથીપર નાખવાની ઝુલ.
કુ, સ્ત્રી. (યા.) હાથીની ઝુલ.
કુલ, પુ. (લ:) કંચનનું ઝાડ. કિંદ રાજને કે છે તે.
કુ, પુ. (વ:) હરીક કરીને ચોખ્ખાની જાત છે તે,
કુ, પુ. (ત:) બાલું.
કુ, પુ. (લ:) માથાના ખાલ.
કુલ્લ, પુ. (સ્ત:) ચોટલો. [ઝાડ.
કુન.પુ. (વં.દ:) વિખચુ, ૨. ચાક, ૩. ભમ, ૪. ડોલરનું
ર, પુ. (ર:) ડોલરનું ઝાડ.
કુ, પુ. (ર:) ડોલરનું ઝાડ.
કુલી, સ્ત્રી. (કી.) સાલનું ઝાડ.
કુ, પુ. (કુ:) ડોલરનું ઝાડ. [છે તે.
કુ, વિ. (કી: કી: વિ.) જેની યુદ્ધિ—દૃષ્ટી અરાખ
કુ, પુ. (ક:) એક જાતનો હલકો રોગ છે.
કી, સ્ત્રી. (કી) મનસીળ, સીલા.
કુલ, વિ. (ક: કિકા. કં.) ગરીબ, નાચાર.
કુલ, પુ. (ક:) ધમાસો.
કુ, પુ. (વ:) મરદં, જે મરદાનો વાસ મારે છે તે.
કુલ, વિ. (લ્લ:) રીસવો.
કુ, પુ. (વ:) સાળવી, વણકર.
કુ, વિ. (ય: યા. યં.) અધમ, નિંધ. [ધાવુ.
કુ, ન. (વ્યં.) સોના રૂપા વગર ખીજી ધાતુ, નીચ
કુ, પુ. (વ્યં:) ખુંધી.
કુ, પુ. (ર:) કુખર, દેવનો અજાનચી.

કુંવા, સ્ત્રી. (વા.) યાગ કરવાની જગાએ ઢોડાનું મો-
હો દેખાય નહીં મોટે કરેલી વાડ. [પ. કડકીયાં.
કુલ, પુ. (વં.) જંગલ, ૨. યસકુંડ, ૩. દોરે, ૪. ગાડો,
કુલ, પુ. (લ:) અરાખ બ્રાહ્મણ
કુમ, વિ. (ક. દ.) કુમ્ભયતિ. ઢાંકવું.
કુમ, પુ. (મ:) કુંભરાસ, ન. (મં.) ૨. યુગળનું ઝાડ પુ. (મ:)
૩. હાથીનું ગંડરૂપ, ૪. ધાગર, લોટો, કળશીયો.
કુંભકાર, પુ. (ર:) કુંભાર.
કુંભસંભવ, પુ. (વ:) અગસ્તી રૂપી.
કુંભિકા, સ્ત્રી. (કા.) જળકુંભી નામથી એળખાયા છે.
કુંભી, સ્ત્રી. (મી.) કાયકું, ૨. કુંભાનું ઝાડ.
કુંભીનસ, પુ. (સ:) સાપ.
કુંભાર, પુ. (ર:) મગર. [ગાંડ મરવે છે તે.
કુંભીક, પુ. (ક:) હીજડો જે ખીજ પુરુષપાસેથી
કુમાર, પુ. (ર:) કાર્તિકસ્વામી, ૨. ખાલક.
કુમારક, પુ. (ક:) વાય વણાનું ઝાડ. [ણ થઈ ગયો.
કુમારિલમટ, પુ. (ટ:) એક ધર્મ સ્થાપનારો બ્રાહ્મ-
કુમારી, સ્ત્રી. (રી.) કુંચા, સેવતી યુવાય.
કુમુદ, પુ. (દ:) નૈરત દીશાનો હાથી, ન. (વં.) એક
જાતનું સફેદ કમળ, ધોળું કમળ.
કુમુદવાંધવ, પુ. (વ:) ચંદ્ર.
કુમુદિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાયકું.
કુમુદિની, સ્ત્રી. (ની.) ધોળા કમળમાની સ્ત્રી જાત, જે
જગાએ ધોળાં કમળ થાય છે તે જગા.
કુમુદ્વતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો સખ્દ જીવો.
કુમુદ્વત, વિ. (દ્વાન. દ્વતી. દ્વત) જે જગાએ ધણાં સ-
ફેદ કમળ થાય છે તે જગા. [સખ છે તે.
કુમેશ્વર, વિ. (શ્વા: શ્વા: શ્વ:) જેની યુદ્ધિ દૃશ—ખ
કુયોગિન, પુ. (ગો.) દાંભિક પુરુષ.
કુરંગ, પુ. (ગ:) હરણ.
કુરંટક, પુ. (ક:) પીળા કોરેટો. [કે છે.
કુરર, પુ. (ર:) એક જાતનું પક્ષી છે જેને પ્યાવડી
કુરવક, પુ. (ક:) રાતો કોરેટો.
કુરવિંદ, પુ. (વં) મોથા, મુરતા.
કુરવક, પુ. (ક:) રાતો કોરેટો.
કુરુવિસ, પુ. (સ્ત:) સોનું તોલવાનું માપ છે એટલે
૮૦. ચણોડીનો એક તોલો એવા ચાર તોલા.

કુલ, ન. (લં.) એકજાતના જીવનું ટોળું, ૨. ધર, ૩. વંસ.
 કુલક, પુ. (કં.) જેહેર કચરાનાં ખીં, ૨. મુખ્ય કા-
 રીગર, ન. (કં.) ૩. પંડોળા, પંડોળાનો વેણો.
 કુલકજ્જલ, પુ. (લ.) કુલને જે કલંક તે.
 કુલયા, સ્ત્રી. (યા.) છીનાલ ખાયડી.
 કુલથિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળો સુરમો. [ખાયડી.
 કુલપાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુલીન ખાયડી, પાકદામન
 કુલમેદકર, પુ. (ર:) કુલનો નાથ કરનારો.
 કુલંગાર, પુ. (ર:) કુલને જે કલંક. [નો વડો.
 કુલશ્રેષ્ઠિન, પુ. (છી.) કુલ પ્રધાન, કુલ મુખ્ય, ધરમા-
 કુલસંભવ, વિ. (વ: વા. વં.) કુલીન.
 કુલસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) કુલીન ખાયડી, પાકદામન સ્ત્રી.
 કુલાય, પુ. (ય:) પક્ષિનો માણો.
 કુલાલ, પુ. (લ:) કુંભાર.
 કુલાલી, સ્ત્રી. (લી.) અસમાગી સુરમો.
 કુલિકા, પુ. (કં.) મુખ્ય કારીગર, કારીગરોનો મુખ્ય.
 કુલિર, પુ. (ર:) કરચલાં, ખેખડાં.
 કુલિશ, ન. (શં.) વજ, વીજ, વીજલી.
 કુલી, સ્ત્રી. (લી.) રીંગણીનું ઝાડ.
 કુલીન, પુ. (ન:) સજ્જન, વિ. (ન: ના. નં.) ૨. કુલસંભવ.
 કુલીર, પુ. (ર:) કરચલાં, ખેખડાં. [વગરના જવ.
 કુન્માષ, ન. (ષં.) કાંજી, પુ. (ષ:) ૨. ખરાખ અડદ, ૩. રવાં
 કુન્માષાભિષુત, ન. (તં.) કાંજીવાળું, કાંજી.
 કુલ્ય, ન. (લ્યં.) હાડકાં.
 કુન્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) નથી તથા નહાતી નદી, ૨. કુલ
 સ્ત્રી, ૩. અનાજ ગણવાનું માપ.
 કુવર, પુ. (ર:) પુરો રસ.
 કુવલ, ન. (લં.) ખીર, ૨. કમળ, ૩. ખોલી, પુ. (લ:) ૪. કળા,
 ૫. અરસો, સ્ત્રી. (લી.) ૧. એક જાતનું નરક છે.
 કુવલય, ન. (યં.) કમળ.
 કુવાદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજના દોષ કેનારો.
 કુવિંદ, પુ. (દ:) સાળવી, વણકર, વણનાર.
 કુવેળી, સ્ત્રી. (ળી.) માછલાં પકડીને રાખવાનું વાસણ.
 કુવેરક, પુ. (કં.) નંદી વૃક્ષ, નાંદરેનું ઝાડ.
 કુવેરાક્ષી, સ્ત્રી. (ક્ષી.) પાડલીનો વેણો.
 કુશ, ન. પુ. (શં. શ:) દર્ભ, ન. (શં.) ૨. જળ, પાણી
 પુ. (શ:) ૩. કુશ નામનો રામનો દીકરો, ૪.
 જોસડી, જ્યુસડી, ૫. દ્વીપ.

કુશલ, ન. (લં.) કથાણુ વિ. (લ: લા. લં.) ૨. નીપુણ,
 પ્રવીણ, ૩. સીખવેલો. [અકેશ્વરમાં છે.
 કુશાવર્ત્ત, પુ. (તં:) એક તીર્થ છે. (આ તીર્થ ત્રીં.
 કુશી, સ્ત્રી. (શી.) હલનો ફાળ.
 કુશીદ, ન. (દં.) લોકોને કર્ણ આપીને તેના વ્યાજ
 જે ઉપજીવીકાચાલે છે તે, વ્યાજ આપેલા પૈસા.
 કુશીલવ, પુ. (વ:) એક જાતના વેસધારી લોકો છે.
 વેસધારીમાગી એક જાત છે.
 કુશેચાય, ન. પુ. (યં. ય:) કમળ.
 કુશીદ, ન. (દં.) લોકોને કર્ણ આપીને તેના વ્યાજ
 મા જે ચરીતાર્થ ચાલે છે તે, વ્યાજ આપેલા પૈસા.
 કુટ, ન. (ટં.) કડ કોણ, મીઠું કોણ, પુ. ન. (ઠ: ઠં.)
 ટેહોડ, કડ.
 કુષ્માઢક, પુ. (કં:) ટેહોળું.
 કુસીદ, ન. (દં.) લોકોને કર્ણ આપીને તેના વ્યાજ
 જે પોતીકો અર્થ ચલાવે છે તે, વ્યાજ આપેલા પૈસા.
 કુસીદિક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કુસુમ, ન. (મં.) ફુલ.
 કુસુમાંજન, ન. (નં.) જસ્તનું ફુલ.
 કુસુમેષુ, પુ. (ષુ:) મદન, કામ.
 કુસુલ, પુ. (લ:) ટોડી, અનાજની ટોડી.
 કુસુંમ, ન. (મં.) કસુંખો. પુ. (મ:) ૨. કમંડલુ, લોટ
 કુસતિ, સ્ત્રી. (તિ:) કપટ, કૃત્રીમ.
 કુસ્તુંબરી, સ્ત્રી. (રી.) ધણા, ધાણા.
 કુસ્તુંબુર, ન. (ર.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 કુહના, સ્ત્રી. (ના.) લોકો પાસથી પૈસા મેળવવા મા
 ટે કપટથી કરેલો વેસ.
 કુહર, ન. (રં.) ખાકું, છેદ.
 કુહુ, સ્ત્રી. (હુ:) અંમાસ.
 કુહૂ, સ્ત્રી. (હૂ:) અંમાસ. [આપે છે
 કૂકુદ, પુ. (દ:) જમાઈને ધરેણાં આપીને કં-ચાઈ
 કૂટ, ન. પુ. (ટં. ટ:) પહાડનું શીખર, ટોંક, ૨. અણ
 ૩. અનાજનો ઢગણો, ૪. નીચલ, ૫. હલ
 ફાળ, ૬. અવીકાર, ૭. માયા, ૮. અસાન, ૯. યં
 ૧૦. કપટ, ૧૧. અસત્ય, ૧૨. અયોધન, ૧
 લોહોડાનો હથોડો.
 કૂટક, ન. (કં.) હલનો ફાળ. [છટ
 કૂટયંન, ન. (લં.) પાંજરું, પિંજરું, કંસો, સટકિ

કૂટશાત્મલિ, પુ. (લિ:) કાળીસેવરનું ઝાડ.
 કૂટસ્થ, વિ. (સ્થ: સ્થા. સ્થં.) એકસરખું.
 કૂળિ, વિ. (ળિ: ળિ: ળિ.) જેના હાથ રોગથી કોઈ
 ગયા હોય તે.
 કૂપ, પુ. (વ:) કુવો, કુએા.
 કૂપક, પુ. (વ:) ખાડો, સુકાએલી નદીમા પાણી સા-
 રું જે ખાડા ખેદિછે તે, ૨. ડોલ કાઠી.
 કૂચં, પુ. (વં:) એ ભોવાંની વચલી જગા.
 કૂચેશીષ, પુ. (ષિ:) જીવકનામની એક વનસ્પતી છે.
 કૂર્ચિકા, સ્ત્રી. (કા.) અધ્રકવું, એધ્રક.
 કુર્ચન, ન. (નં.) બાલલીલા, બાળકનું રમવું.
 કૂર્પર, પુ. (ર:) કોપરીયું, હાથની કોણી.
 કૂર્ણસક, પુ. (ક:) ચોખી, કાંચળી, કાચોળી.
 કૂર્મ, પુ. (મં:) કાચખો.
 કૂલ, ન. (લં.) નદીનું તીર.
 કૂલક્રશા, સ્ત્રી. (શા.) નદી.
 કૂપર, પુ. (ર:) ગાડીને ઘોડા જોડવાના લાંકડાં, પોલ.
 કૂર્ખાંડ, પુ. (ડ:) કોહળું.
 કૂકળ, પુ. (ળ:) એક જાતનું પક્ષી છે.
 કૂકલત્ત, પુ. (ત્ત:) સરેડો, કાંકીડો.
 કૂલસ, પુ. (સ:) કાંકીડો.
 કૂગકુ, પુ. (કુ:) કુકડાં.
 કાટિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધાંટી, કંઠ.
 કૂલસ, પુ. (સ:) સરેડો, કાંકીડો.
 કૂ, ન. (કું.) સરીરને જે દુઃખ તે, કષ્ટ. [લ, કીધેલ.
 કૂ, ન. (તં.) કૃતાયુગ, વિ. (ત: તા. તં.) પુર થએ-
 લકૌતુક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને ચમત્કાર કીધો તે.
 કૂષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) મોડી સુસકેલથી જે મધ્યો તે.
 કૂમનત, વિ. (ત: તા. તં.) મોડી સુસીબતથી જે
 નષ થયો તે. [હો કીધો તે.
 કૂનિશય, વિ. (ય: યા. યં.) જેને નીશ્ચય—દરા-
 મપૂલ, વિ. (ખ: ળા. ળં.) બાણુ—તીર મારવામા
 જે હુશીઆર તે.
 કૂમૂતમૈલ, વિ. (લ: લી. લં.) પ્રાણીમાત્રનો સગો.
 કૂમાલ, પુ. (લ:) ગરમલાનું ઝાડ.
 કૂમુલ, વિ. (ખ: ળા. ળં.) પ્રવીણ, નિપુણ.
 કૂમૈલ, વિ. (લ: લા. લં.) જેને દોસ્તી કીધી તે. [તે.
 કૂલક્ષણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) બાહાદુરીથી જે વખણાએલો

કૂતસાવનકા, સ્ત્રી. (કા.) ધણી બાયડી પરણેલી ત-
 માની પેલી પરણેલી.
 કૂતસાવનકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુઓ.
 કૂતહસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) બાણુ—તીર મારવામા જે
 હુશીઆર તે. [જેને વાર લગાડી તે.
 કૂતક્ષણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) થોડીકવાર સાઈ કરેલું, ૨-
 કૂતંત, પુ. (ત:) ચેમરાજ, જમ, ૨. સિદ્ધાંત, ૩. નસીબ,
 ૪. ગલીચ કામ, ૫. પાપ કર્મ.
 કૂતાન્ન, વિ. (ન્ન: જ્ઞા. જ્ઞં.) ભક્ષણ કરનારો, ખાનારો.
 કૂતામય, વિ. (ય: યા. યં.) બીકમાથી જેને મુકાવ્યો તે.
 કૂતાયાસ, વિ. (સ: સા. સં.) જેને મેહેનત કીધી તે.
 કૂતાલય, વિ. (ય: યા. યં.) જેને વાસ—સ્થાન કીધું તે.
 કૂતાવશ્યક, વિ. (ક: કા. કં.) જે કરવું જોઈએ તે
 કરેલું. [હો તે.
 કૂતાસનવરિપ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) આસન ઉપર જે બે-
 કૂતિન, વિ. (તી. તિનો. તિ.) પંડીત, વિદ્વાન, ૨. પ્રવીણ,
 નિપુણ.
 કૂત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) ખંડીત, ભાગેલો, કાપેલો.
 કૂત્તિ, સ્ત્રી. (ત્તિ:) હરણના આંમડાં.
 કૂત્તિવાસસ, પુ. (વાસા:) મહાદેવ.
 કૂત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) ધન, સ્ત્રી, ભુમી વીગેરે
 આપીને શીતુર કરેલો, ન. (ત્યં.) ૨. કાર્ય, કામ.
 કૂત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ક્રિયા, કર્મ, એક તામસદેવતા છે.
 કૂલિમશૂવક, પુ. (ક:) ધણી જાતની વસ્તુ એકઠી ક-
 રીને તયાર કરેલો લોખાન.
 કૂત્ત્વ, વિ. (ત્ત્વ: ત્ત્વા. ત્ત્વં.) સર્વ, આખું, બધું.
 કૂપળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જે ધર્મ કરતો નથી તથા
 પોતે ભોગવતો નથી અને કૃષ્ણને શારીરે પો-
 સતો નથી ને લોભથી પૈસા એકઠોકરી રાખે
 તે, બખીલ. [બુદ્ધિનો.
 કૂપળખી, વિ. (ખી: ળી. ળિ.) નહાની બુદ્ધિનો, કાચી
 કૂપળવત્સલ, વિ. (લ: લા. લં.) ગરીબ વિશે જે દયાળુ તે.
 કૂપળબુદ્ધિ, વિ. (દ્ધિ: દ્ધિ: દ્ધિ.) નહાની બુદ્ધિનો, કા-
 ચી બુદ્ધિનો.
 કૂગ, સ્ત્રી. (વા.) કરણારસ, દયા.
 કૂવાળ, પુ. (ળ:) તરવાર, સમથેર.
 કૂવાળી, સ્ત્રી. (ળી.) કાતર.
 કૂવાલુ, વિ. (લુ: લુ: લુ.) દયાશીલ, દયાળુ, દયાવંત.

કૃષીટયોનિ, પુ. (નિ:) અખી વરતેવ, દેવતા.
 કૃમિ, પુ. (મિ:) ક્રીડા, કાંખણો, કરમ.
 કૃમિકોચોન્થ, ન. (થં.) રેસમ.
 કૃમિચ્છદિ, સ્ત્રી. (દિં.) કરમગુ દરદ—રોગ.
 કૃમિજ, ન. (જં.) કૃષ્ણા ગરચંદન—સુખડ.
 કૃમિમ્ન, પુ. (મ્ન:) વાવડીંગનું ઝાડ.
 કૃમિમોજન, ન. (નં.) એક નરક છે.
 કૃશ, વિ. (શ: શા. શાં.) સુક્રમ, આરીક, સુકાએલું.
 કૃશાનુ, પુ. (નુ:) આખી, વરતેવ, દેવતા.
 કૃશાનુત્તસ, પુ. (ત:) મહાદેવ.
 કૃશાશ્વિન, પુ. (શ્વી.) નટ, નટવો, સ્ત્રીનો વેષ લઇને
 પોતીકું યુજરાણ કરનારો.
 કૃશોદર, વિ. (ર: રા. રં.) ઝીણી કેડ—કંપરવાણો.
 કૃષક, પુ. (ક:) હલનો કાળ.
 કૃષિ, સ્ત્રી. (ષિ:) ખેતીવાડી કરવી, કૃષિ કર્મ.
 કૃષિક, વિ. (ક: કા. કં.) ખેતી વાડીથી—ખેડીને
 યુજરાન કરનારો.
 કૃષિક, પુ. (ક:) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 કૃષીવલ, વિ. (લ: લા. લં.) }
 કૃટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) હણે કરીને ખેદિલું ખેતર.
 કૃટિ, પુ. (ટિ.) પંડીત, વિદ્વાન.
 કૃષ્ણ, પુ. (ષ્ણ:) કૃષ્ણ, વિષય, ર. અરજીન પાંડુનો દીક-
 રો. વિ. (ળ: ણ્ણા. ણ્ણં.) ર. કાળું. ન. (ણં.) ૩. મરી, તીખાં.
 કૃષ્ણકર્મન, વિ. (ર્મા. મળી. મં.) પાપ કર્મ.
 કૃષ્ણવાકફલ, પુ. (લ:) કરમદાનું ઝાડ.
 કૃષ્ણફલા, સ્ત્રી. (લા.) આવચીનું ઝાડ, આવચી.
 કૃષ્ણમેદી, સ્ત્રી. (દી.) કુટકી, કેદાર.
 કૃષ્ણલા, સ્ત્રી. (લા.) ચણાડી.
 કૃષ્ણવર્ત્મન, પુ. (ર્ત્મા.) અખી, વરતેવ, દેવતા, અંગાર.
 કૃષ્ણવૃન્ના, સ્ત્રી. (તા.) પાડલીનો વેલો.
 કૃષ્ણચાર, પુ. (ર:) કાળું હરણ.
 કૃષ્ણસાર, પુ. (ર:) કાળું હરણ.
 કૃષ્ણા, સ્ત્રી. (ણા.) પીપળી.
 કૃષ્ણાયસ, ન. (સં.) લેહિડું.
 કૃષ્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળો સાપ, ર. કાળી રાધી, રાધ.
 કૃસર, પુ. (ર:) તેલ ખેળવીને રાંધેલું અનાજ.
 કેકર, વિ. (ર: રા. રં.) કાણો, ખાડો.
 કેકા, સ્ત્રી. (કા.) મોરનું બોલવું, મોરનો અવાજ.

કૈકિન, પુ. (કૌ.) મોર.
 કેતકી, સ્ત્રી. (કૌ.) કેવડાનું ઝાડ.
 કેતન, ન. (નં.) નીશાન, વાવટો, ર. કૃત્ય, કાર્ય, કામ,
 ૩. ઇજન, તેડું, નેહાડું, ૪. રેહેવાની જગા.
 કેતુ, પુ. (તુ:) નવગ્રહમાનો કેતુ નામનો ગ્રહ, ર. ધન,
 ૩. નીશાન, ૪. રોગ, ૫. શત્રુ, દુશ્મીન, ૬. ગ્રહો-
 ત્પાત, ૭. ચીન્હ, નીસાળી.
 કેદર, પુ. (ર:) વ્યવહાર પદાર્થ.
 કેદાર, પુ. (ર:) ખેતરનો કીચારો.
 કેનિવાતક, પુ. (ક:) વહાણનું સુકાન.
 કેયૂર, ન. (રં.) આજુબંદ, વાંક, ધોડાવાંક.
 કેલી, પુ. સ્ત્રી. (લિ: લી.) કીડા, રમત, ખેળ, લીલા.
 કેવલ, વિ. (લ: લા. લં.) એકલો, અસહાય, ર. સકલ,
 સંપુર્ણ, ૩. કપટવેષ કરનારો.
 કેવલં, અ. નિશ્ચીત, ખાસ એ અર્થે.
 કેશ, પુ. (શ:) માથાના બાલ, ખસખસ. [રોગ, ચાઈ.
 કેશમ્, પુ. (મ્ન:) બાલ જે રોગથી ખડી જાએ છે તે
 કેશપક્ષ, પુ. (ક્ષ:) બાલનો જમાવ—જથ્થો.
 કેશપાશ, પુ. (શ:) બાલનો જમાવ.
 કેશવાશી, સ્ત્રી. (શી.) ચોટલી.
 કેશર, પુ. ન. (ર: રં.) કેસર, ફુલના રંગ, પુ. (ર:)
 ઢાંડીનું ઝાડ. [શારા છે તે
 કેશવ, પુ. (વ:) વિષય, વિ. (વ: વા. વં.) ર. જેના બાલ
 કેશવંશ, પુ. (શ:) ચોટલો.
 કેશિક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને ધણા બાલ છે તે.
 કેશિની, સ્ત્રી. (ની.) ચોરવલી, સંખાહુલી.
 કેશિન, પુ. (શી.) જેને ધણા બાલ હોય તે.
 કેસર, પુ. ન. (ર: રં.) ફુલના રંગ, પુ. (ર:) ર. નાગ
 ચાપો, ૩. બકુળીનું ઝાડ.
 કેસરી, પુ. (રિ:) સંહી.
 કેસરિન, પુ. (રી.) સંહી.
 કેવાલન, પુ. (લી.) તપસ્વી.
 કેકર્ય, ન. (યં.) ચારકપણ.
 કેટમજેત, પુ. (ત્વ) વિષય.
 કેટર્ય, પુ. (યં:) } કુભાનું ઝાડ.
 કેટર્ય, પુ. (યં:) }
 કેતવ, ન. (વં.) કપટ, ર. જુગાર, ૩. કાશાથીરમવું
 કેદારં, ન. (રં.) ખેતરનો જથ્થો.

રક, ન. (કં.) } એતરોનો જથ્થો
રક, ન. (કં.) }
ર, ન. (કં.) }
ર, ન. (કં.) } એક જાતનું ધોળું કમળ છે.
ર, પુ. (સ:) કુપેરનું સ્થાન, ૨. પર્વત. [મારનારા.
ર, પુ. (નં:) ખારવા, કેવટા, દીવર, કોળી, માછલા
ર, પુ. (કં.) } જલસુસ્તા, ક્ષુદ્રસોથા, ૨. કેવ-
ર, પુ. (કં.) } ડાનું આડ.
ર, પુ. (કં.) }
ર, ન. (લ્યં.) સુખિ, મોક્ષ.
ર, ન. (કં.) ખાલનો જમાવજથ્થો.
ર, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
ર, પુ. (કં:) એક જાતનું હરણુ છે, ૨. વર, ૩.
ર, પુ. (કં:) એક જાતનો પક્ષી છે.
ર, ન. પુ. (દં. દ:) રાતું કમળ. [કોયલ કે છે.
ર, પુ. (લ:) કોળી કરીને એક પક્ષી છે જેને
ર, પુ. (લ:) કોળીસ્તા, તાલીમ ખાનાના ખીજ,
ર, પુ. (લ:) કોળીમુંદો. [હાય છે તે, ઢાલ.
ર, ન. પુ. (રં. ર:) આડના અંદર જે પોકળાઈ
ર, સ્ત્રી. (વી.) નાગી ખાયડી, નખ સ્ત્રી.
ર, સ્ત્રી. (ટિ:) તીરના કમાનનો છેડો, તરવારનો
ર, પુ. (ટો:) ૨. ઉત્કર્ષ, પ્રકર્ષ ૩. એક કરોડ.
ર, સ્ત્રી. (શં.) પંડીકા નામની વનસ્પતી છે.
ર, પુ. (શ:) દાંતાળો, ખાટકશ, જમીન ખેડ-
ર, પુ. (શ:) એક હથીઆર, કુળવ. [છેડો-ટોંક
ર, સ્ત્રી. (શી.) તીરકમાનનું ટોંક—છેડો, તરવારનો
ર, પુ. (શ:) દાંતાળો, ખાટકશ, કુળવ, જમીન
ર, પુ. (શ:) એક હથીઆર.
ર, પુ. (શ:) જે સેહેરની ચોકર કોટ અને ખાઈ
ર, પુ. (શ:) હાય કે જેથી કરીને દુશ્મનને આવવાને
ર, પુ. (શ:) માડચુણ પો.
ર, સ્ત્રી. (શી.) નાગી ખાયડી, નખ સ્ત્રી.
ર, પુ. (ર:) સેહેરમાંનો કુવો, વાવ.
ર, પુ. (ઠ:) કોહોડ, કોહાર, દાદર.
ર, પુ. (ળ:) ખુણો, તરવાનો વીગેરો છેડો-ટોંક,
ર, પુ. (સારંગી) વીગેરે વગાડવાની કમાન.
ર, પુ. (વ:) રાખશ, રાક્ષસ.
ર, ન. (દં.) ધનુષ્ય, કામડું.
ર, પુ. (વ:) હરીક કરીને ચોખ્ખાની જાત છે તે.

કોપ, પુ. (વ:) ક્રોધ, રીસ, કોપ. [પેદા કરેલા લોક.
કોપક્રમ, ન. (મં.) ખલ્લદેવનો ઉપક્રમ એટલે તેણે
કોપજ, ન. વિ. (જં.) ખલ્લદેવે પ્રથમ પેદા કરેલી પ્રજા.
કોપન, વિ. (નં. ના. નં.) રીસવાળો, તામસ, રાગીટ.
કોપિન, વિ. (વી. વિની. વિ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
કોમલ, વિ. (લં. લા. લં.) કુમળું, નરમ.
કોપીટક, પુ. (કં:) એક જાતનું પક્ષી છે.
કોરક, પુ. (કં:) કળી. ન. (કં.) ૨. કંકોલ, ૩. ગવલો.
કોરંગી, સ્ત્રી. (ગી.) નહાળી એળચી—એલચી.
કોરદૂષ, પુ. (વ:) હરીક કરીને જે ચોખ્ખાની જાત છે તે.
કોલ, પુ. (લ:) નહાળું વહાણ, હોડી, મછવો, પડા-
વ, ન. (લં.) ૨. ખોર, ૩. કુંકર, ભુંડ.
કોલક, ન. (કં.) કંકોલ, ૨. ગવલો, ૩. મરી, તીખા.
કોલદલ, ન. (લં.) નખલો.
કોલંબક, પુ. (કં:) તાર વગરનો તંબુર.
કોલવહી, સ્ત્રી. (લી.) ગજ પીપળી.
કોલા, સ્ત્રી. (લા.) ખોરડી, ખોરનું આડ, ૨. પીપળી
કોલાલ, પુ. (લ:) ગોંગાટ, શેહાર.
કોલિ, સ્ત્રી. (લિ:) ખોરડી, ખોરનું આડ.
કોલી, સ્ત્રી. (લી.) ખોરડી, ખોરનું આડ.
કોવિદ, વિ. (વં. વા. વં.) પંડીત, વીદ્વાન, સાતા, ડાહ્યો.
કોવિદાર, પુ. (ર:) કાંચનનું આડ.
કોશ, ન. પુ. (કાં. કા:) અજનો, ૨. કળા, ૩. તરવારનું
મ્યાન, ૪. એક જાતના સોગન છે, પ. ઇંડાં, ખેંદાં,
૬. જાંબુ, ૭. શેણું, ૮. રૂપું.
કોશફલ, ન. (લં.) કંકોલ, ગવલો.
કોશાનકી, સ્ત્રી. (કી.) પંડોળાનો વેલો, ગલકાનો વે-
લો, પુરીઆનો વેલો. [જાતના સોગન છે.
કોષ, ન. પુ. (વં. વા.) પક્ષીનાં ઇંડાં, ખેંદાં, ૨. દિવ્ય, ૩. એક
કોષ, પુ. (વં:) ચાહાળી, ૨. કોડી, કોહાર, ગ્રીક્ષા, દસ્તાન.
કોષ્ણ, વિ. (ળ: ળ્ણા. ળ્ણં.) જરા ઉગ્નું, થોડુંક ગરમ.
કૌકુટક, વિ. (કં. કા. કં.) દુરવેર નજર પુગાડના
રો, ૨. મદારી, ૩. કપડી.
કૌંચદારણ, પુ. (ળ:) કાર્તીક સ્વામી.
કૌંચક, પુ. (કં:) તરવાર, સમશર.
કૌંચલ, પુ. (લં:) કોહાળી ચાકરીમાં નહીં તેવો સુથાર.
કૌંચિક, પુ. (કં:) કસાઈ, કસાઈ, ખાટકી.
કૌંચિક, વિ. (કં. કા. કં.) કુટુંબ વાલો, જેને કુટુંબ છે તે.

કૌડવિક, વિ. (ક: કા. કં.) એક કુડવ અનાજ ઉપ-
ને એવું એતર.

કૌણવ, પુ. (વ:) રાખસ, રાક્ષસ.

કૌતિક, પુ. (ક:) ભાલદાર, ભાલાથી લડનારો.

કૌતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતની સુગંધી છે જેને રેણું
ખીજ કહેછે.

કૌતુક, ન. (કં) આશ્ચર્ય, અજાણ્ય બરેલું.

કૌતૂહલ, ન. (લં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

કૌટવીણ, વિ. (ળ: ણા. જં.) જે એતરમા હરીક નામ-
ના ચોખ્ખા ઉપજે છે તે એતર.

કૌવીન, ન. (નં.) લંગોટી, ૨. વિષદ્રિય, યુત્થ, ૩. પાપ
વિ. (ન: ના. નં.) ૪. અકાર્ય, કરવાને અયોગ્ય.

કૌમોદકી, સ્ત્રી. (કી.) વિષ્ણુની ગદા.

કૌમુદી, સ્ત્રી. (દી.) સાંદની

કૌમોદકી, સ્ત્રી. (કી.) વિષ્ણુની ગદા. [તેનો છોકરો.

કૌલદિનેય, પુ. (ય:) પતીવ્રતા છતા બીક માગનારી જે સ્ત્રી

કૌલદેય, પુ. (ય:) પતીવ્રતા છતા બીકમાગનારી જે
સ્ત્રી તેનો છોકરો, ૨. ધીનાલ સ્ત્રીનો દીકરો.

કૌલદેર, પુ. (ર:) ધીનાળ ખાયડીનો દીકરો.

કૌલીન, ન. (નં.) કુલીનતા, ૨. પસુ, ૩. સાપ, જનાવર
પક્ષી એવાની લડાઈ.

કૌલેયક, પુ. (ક:) કુત્રો.

કૌશિક, પુ. (ક:) યુગળનું આડ ૨. ધુવડ, ૩. વીરવા-
મીત્ર ર્ષી, ૪. મદારી, ૫. ધંદ્ર, ૬. નોળીઓ, ૭ ફલા-
ની જગાએ ઠેવછે તે જાણનારો, પગી. [પડાં.

કૌશેય, વિ. (ય: યા. યં.) રેસમી કપડાં, રેસમના ક-

કૌસ્તુભ, પુ. (મ:) વિષ્ણુનો મણી.

ક્રકચ, ન. પુ. (ચં. ચ:) કરવત.

ક્રકર, પુ. (ર:) કારવનું આડ, ૨. એક જાતનો પક્ષી છે.

ક્રનુ, પુ. (તુ:) યસ, જસ.

ક્રનુર્ધસિન્, પુ. (સી.) મહાદેવ.

ક્રનુમુજ, પુ. (કુ.) દેવ.

ક્રથન, ન. (નં.) ઠાર મારવું.

ક્રંદન, ન. (નં.) ૨૩વું, ૨. લઢાઈમાં લડાયક લોકોનો શોર.

ક્રંદિત, ન. (તં.) ૨૩વું.

ક્રમ, પુ. (મ:) અનુક્રમ, ૨. વિધિ, નિયોગશાસ્ત્ર.

ક્રમુક, પુ. (ક:) પિપળો, ૨. લાલ લોખનું આડ, ૩. પોફળ,
સોપારીનું આડ.

ક્રમેલક, પુ. (ક:) ઉટ.

કચવેકાયિક, પુ. (ક:) વેપારી, વાણીયા, ઉદમી.

કચિક, પુ. સ્ત્રી. (ક: કી.) વેચાતું લેનારો.

કચ્ય, વિ. (ચ્ય: ચ્યા. ચ્યં.) વેચવાનો માલ—સામાન

કચ્ય, ન. (ચ્યં.) માંસ.

કચ્યાદ, પુ. (વ્યાદ.) રાખસ, રાક્ષસ.

કચ્યાદ, પુ. (દ:) રાક્ષસ, રાક્ષસ.

કચિક, વિ. (ક: કા. કં.) વેચાતું લેનારો.

ક્રિમિ, પુ. (મિ:) ક્રીડો, કાંપજો.

ક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) રોગની પારખ, ૨. કર્મ, ૩. આરંભ, ૪.

પ્રાયશ્ચીત, શિક્ષા, ૫. વીચાર, ૬. ઉપાખ્ય, ઈલાજ

૭. મજાક.

ક્રિયાવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) કામમાં રોકાએલો

ક્રિયાદૈત, ન. (તં.) કરમવીષે એક પાણી.

ક્રિયાશક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) કરમ કરવાની શક્તિ.

કૌલનક, ન. (કં.) રમવાની ચીજ, જેમ પાના, ૨.

ધી ડંડા, ખાજી વીગેરે. [રમત, એવ

કૌલ, સ્ત્રી. (લા.) છોકરાંઓની રમત, ખાજી

કૌલમૃગ, પુ. (મ:) રમવાનો લાકડાનો હરણ.

કુંચ, પુ. (કુંઢ.) એક જાતનું પક્ષી છે.

કુચુ, સ્ત્રી. (ષ:) રીસ, ક્રોધ.

કુટ, ન. (ટં.) ૨૩વું.

કૂર, વિ. (ર: રા. રં.) કડણ, નિર્દય, ૨. ભયંકર. [શામ

ક્રેતવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) વેચાતું લેવાની ચીજ—મા

ક્રેય, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

ક્રોડ, પુ. (ડ:) કુકર, ભુંડ. ન. સ્ત્રી. (ડં. ડા.) છાત

ક્રોધ, પુ. (ધ:) રીસ, ક્રોધ. [ર—તાવ આવેછે

ક્રોધવર, પુ. (ર:) દીલમારીસ આખ્યાયી જે યુ

તોષન, વિ. (ન: ના. નં.) રીસાએલો, કોપીટ, કોપ

ક્રોટ, પુ. (ટા.) શીઆલ, લોકડી.

ક્રોટુવિજ્ઞા, સ્ત્રી. (જા.) ડવલો, પીડવણ. [સી

ક્રોષ્ટી, સ્ત્રી. (ષ્ટી.) સફેદભાઈકોહણું, ૨. શીયા

ક્રૌચ, પુ. (ચ:) એક જાતનો પક્ષી છે.

ક્રૌંચદારણ, પુ. (ળ:) કાંતિકસ્વામી.

ક્રમ, પુ. (મ:) નખખાઈ, નાતવાની.

ક્રમય, પુ. (ય:) નખલાઈ, નાતવાની.

ક્રિજ, વિ. (જ: જા. જં.) બીજી, લીલાસવાળું. [હિ

ક્રિજાક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ચીમો, જેનામાં ખર

જનહત્, વિ. (હત્.) જેનું મન કાચું તે.
જિવિત્, વિ. (તઃ તા. તં.) દુઃખ થએલો, બેહવાલ થ-
એલો, કલેસ પામેલો.

જગમ્ભ, વિ. (નઃ ના. નં.) દુઃખથી બેભન થએલો.
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) દુઃખથએલો, ૨. આગલો બોલે
તેથી ઉલટ બોલવું.

જિત્, ન. (જં.) જીતીમધ, મીઠુંકોણ.
જિતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ગળીનું ઝાડ, ગળી.
જિ, ન. પુ. (જં. જઃ) નપુસક, હીજડો, (વિ. (જઃ જા.
જં.) મરદાઈ વગરનો, પરાક્રમ વગરનો.

જિ, પુ. (જઃ) દુઃખ.
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) જિભ આપનાઈ, દુઃખ આ-
પનાઈ. [દુર કરનાઈ.

જિગ્મન, વિ. (નઃ ના. નં.) જિભદુર કરનાઈ, દુઃખ
ગમિન, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) દુઃખ ભોગનારો.
જિમ્બ, વિ. (ભાજ.) ઉપલો સખ્દ જીવો.

જિ, ન. (મં.) ફેફસું. [સતારનો અવાજ કરવો.
જિ, પુ. (જઃ) અવાજ કરવો, તંબોરાનો, -સારંગીનો-
જિ, ન. (નં.) ઉપલો સખ્દ જીવો.

જિ, વિ. (તઃ તા. તં.) ખુબ પાકેલું. [નો અવાજ.
જિ, પુ. (જઃ) સારંગી-તંબોરા-તાંબેસ, શતારંગીગેરો

જિ.

જિ, પુ. (જઃ) ધડીક, ૨. ડીકરો આભ્યાથી જો પુ-
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) ન. પુ. (જં. જઃ) વેપાર વગરની
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) અસશતા ખેસી રહેવું

જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) રાત.
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) ધાર મારવું.
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) વીજળી, વિદ્યુત્તણ.

જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) બોલી.
જિ, વિ. (જઃ જા. જં.) જેનું પુન થઈ ચુક્યું તે.
જિ, વિ. (તઃ તા. તં.) જેનું પ્રહસ્યારી વ્રત જનુ
જિ, વિ. (તઃ તા. તં.) જેનું પ્રહસ્યારી વ્રત જનુ

જિ, પુ. (જા.) સારથી, ગાડી હાંકનારો, ગાડીવાન;
જિ, વિ. (જા.) સારથી, ગાડી હાંકનારો, ગાડીવાન;
જિ, વિ. (જા.) સારથી, ગાડી હાંકનારો, ગાડીવાન;

જિ, ૩. દ્વારપાળ.
જિ, (યઃ) કાત્રી, સ્ત્રી. (યા. યાળી.) કાત્રીની સ્ત્રી.
જિ, (વી.) કાત્રીની સ્ત્રી.

જેનું, વિ. (તા. લી. તૃ.) સહનશીલ, સૌસિક.
જાપા, સ્ત્રી. (વા.) રાત.
જાપાકર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર, ચાંદ.
જાપાન્યય, પુ. (યઃ) રાતનો શે-છેવટ-છેડો.
જામ, વિ. (મઃ મા. મં.) યોગ્ય, શક્ત, ૨. સમર્થ, ૩.
હિત, ૪. મિત્ર, દોસ્ત.

જામા, સ્ત્રી. (મા.) પૃથ્વી, ૨. ક્ષાંતિ, સહનતા.
જામિત્, વિ. (તા. લી. તૃ.) સહનશીલ, સૌસીક.
જામિન્, વિ. (મી. મિની. મિ.) સહનશીલ, સૌસીક.
જાય, પુ. (યઃ) નાશ, ૨. પ્રલય, ૩. ક્ષયરોગ, ૪. ધર.

જાયિણુ, વિ. (જિણુ: જિણુ: જિણુ.) સડવાજોગ.
જાય, પુ. (યઃ) છીક, ૨. કાળો સાપ, ૩. કાળી રાઈ.
જાયથુ, પુ. (યુઃ) ખોકલો, ડોસો.

જાંત, વિ. (તઃ તા. તં.) શાંતકરેલ.
જાંતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) સહન કરવું, કામા, દયા.
જાર, પુ. (રઃ) ભસ્મ, કાંચ, ખાંગડ ખારો.
જારક, પુ. (કઃ) કુલની કળી, કળીનો જથ્થો.

જારકર્મ, પુ. (મઃ) એક નરક છે.
જારમૃત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખારી માટી, ખાણ.
જારિત, વિ. (તઃ તા. તં.) લોટાએ ઠપકો દીધેલ.
જાંતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) પૃથ્વી, ૨. નિવાસ, વસતિસ્થાન,

૩. નાશ, ૪. એક વખત છે.
જાંતિવૃત્તિમન્, વિ. (માન્. મતી. મન્.) સૌસીક, ખમ-
વા જોગ, સહનશીલ, યંડો, શાંત.

જાંપા, સ્ત્રી. (વા.) પ્રેરણા, છોડવું, ફેંકવું.
જાંપુ, વિ. (જિણુ: જિણુ: જિણુ.) ગીરાકરણ કરનારો.
જાંપ, વિ. (મઃ મા. મં.) પ્રેરણાવાળું, છોડેલ, ફેંકેલ.

જાંપુ, વિ. (મુઃ મુઃ મુઃ) ગીરાકરણ કરનારો.
જાંમં, બ. જલદી, શીઘ્ર એ અર્થે.
જાંયા, સ્ત્રી. (યા.) નાશ.

જાંયન, વિ. (નઃ ના. નં.) જેનો પૈસો ગયો તે.
જાંયસુકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેનું પુનથઈ ચુક્યું છે તે.
જાર, ન. (રં.) દુધ, ૨. પાણી, જળ.

જારવિદારી, સ્ત્રી. (રી.) કાપૂં ભોઠકોહોળું.
જારજા, સ્ત્રી. (જા.) સફેદ ભોઠકોહોળું.
જારોદતનયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી, લખ્મી.

જારોદતનયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી.
જારાવી, સ્ત્રી. (વી.) દુધી નામની વનસ્પતી છે.

કીરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખીરણીનું ઝાડ.
 કીરોત, પુ. (ક.) કીરે સમુદ્ર.
 કીવ, વિ. (ક. વા. વં.) મત, છાકટો, દારૂ પીધેલ.
 કુત, ન. (તં.) છીક.
 કુતામિજનન, પુ. (નઃ) કાળો સાપ, ર. કાળી રાઈ.
 કુત, સ્ત્રી. (તં.) છીક. [છે તે.
 કુત્તમ, વિ. (મઃ મા. મં.) જેને કુકથી મળ થઈ
 કુત્તુરૂત, વિ. (તઃ તા. તં.) કુખવાણો, કુખો.
 કુત્તુરૂત, વિ. (ક. વા. વં.) કુક અને તરસએથી ઇ-
 ના જેને થઈ છે તે.
 કુત, વિ. (ક. કા. કં.) બખીલ, કૃપણ, ર. કૂર, ૩
 અધમ ૪. નિકૃષ્ટ, ૫. અધમ, -હાનુ, ૬. દરીદ્રી
 કુત્તપટિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધુગરા, ધુગરી.
 કુત્તસોલ, પુ. (લઃ) -હાનો સંખ.
 કુત્ત, સ્ત્રી. (કા.) રીંગણી, ર. જેને એક અવયવ
 એણે હોય તે, ૩. નટી, નાચનારી સ્ત્રી, ૪.
 મધમાખ, ૫. વેશા, કલવાતન, ૬. હીંસા,
 ૭. માખ.
 કુખ, સ્ત્રી. (પ.) કુખ, કુખા.
 કુખા, સ્ત્રી. (પા.) કુખ, કુખા.
 કુખાદિત, વિ. (તઃ તા. તં.) કુકથી ઇજા થએલો.
 કુખામિજનન, પુ. (નઃ) કાળો સાપ, ર. કાળી રાઈ.
 કુખિત, વિ. (તઃ તા. તં.) બુધ્ધિમત, બુધ્ધિ, બુધ્ધિ, અપાસી.
 કુવ, પુ. (ક) જે ઝાડની ડાળી તથા યુગીઆ નાહા-
 ના હોય છે તે.
 કુવા, સ્ત્રી. (મા.) અજસી.
 કુવ, પુ. (ક) અરતરી, ર. કોલરનો. કોલસુંદો.
 કુવ, પુ. (ક) વીસવા. વીસક પુષ્પ.
 કુવપ્રસ્થ, વિ. (ખ. મા. મં.) અસતરાની ધાર જે પુ-
 તેજ વાળું તથા અજક પું.
 કુવ, પુ. (ક) એક ભાતનું બાણ છે.
 કુવ, પુ. (તી.) હલમ.
 કુવ, વિ. (ક. કા. કં.) ગીચ, હલકો, અધમ.
 કુવ, ક. (તં.) ખેતર, ર. ખાડી, પીલીકો સ્ત્રી, ૩.
 કુવરી, ૪. સોઈનુ રથાન. [પરીણ.
 કુવ, પુ. (ક) અસતરા. કુવ, વિ. (ક. કા. કં.)
 કુવ, વિ. (ક. કા. કં.) ખેતરની કીરીને પીલીકો
 કુવ, પુ. (ક) કુવરી.

કેવળ, ન. (જં.) પ્રેરણ, ર. છોડવું, ફેકવું.
 કેવળી, સ્ત્રી. (જી.) હલેસું—સો.
 કેવળ, વિ. (ક. કા. કં.) કાણું જાલદી.
 કેમ, ન. પુ. (મં. મઃ) કલ્યાણ, પુ. (મઃ) કીરમાણી
 અજમા, ર. મળેલી ચીજને શામ્યી રાખવી.
 કેન, ન. (વં.) ખેતરનો જથ્થો, ખેતરનો જમાવ.
 કોળીતલ, ન. (લં.) પૃથ્વીની સપાટી.
 કોલ, પુ. (ક.) ચોઈ, ભુંકો, ધુળ, ચુરો.
 કોલ, વિ. (ક. કા. કં.) કાણું -હાનું.
 કોમ, ન. પુ. (મં. મઃ) માળો, મળણ, મેડી.
 કોળી, સ્ત્રી. (જી.) પૃથ્વી.
 કોલ, ન. (કં.) મધ. [કપડું, ૩. સણનું કપડું.
 કોમ, ન. પુ. (મં. મઃ) માળો, મળણ, મેડી, ર. રેસમી
 કોર, ન. (રં.) ચુંડણ, હળમત.
 કોરવ્ય, વિ. (વ્ય. વ્યા. વ્યં.) અતી તેજ વાળું, ર.
 અતી કડણ. [થીઆર
 કળ, વિ. (તઃ તા. તં.) ધારવાળું શસ્ત્ર, તેજવાળું હ-
 ક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) પૃથ્વી.
 ક્ષામુક, પુ. (ક.) રાજ.
 ક્ષામુત, પુ. (ત.) પંપત, ડુંગર, પહાડ, ર. રાજ.
 ક્ષેત્ર, પુ. (ક.) જેહેર, વિષ.
 ક્ષેત્ર, સ્ત્રી. (કા.) સિંહનાદ, સહીના અવાજ, ર. સ-
 હીના અવાજ જેવો લઠાણી લોક કરે છે તે,
 પાંજરાસાર જે વાસની ચીપ કરેલી હોય છે તે
 ક્ષેત્ર, ન. પુ. (તં. તં.) સિંહનાદ, સિંહીનો અવાજ
 ક્ષેત્રિકા, સ્ત્રી. (કા.) રમત.
 ક્ષેત્રિન, ન. (તં.) રમત.
 ક્ષેત્ર્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) રમત.

લ.

લવલવાવમાવ, વિ. (ક. વા. વં.) બહુબહુ અવલ-
 કીરીને વાગવાનું.
 લ, ન. (લં.) હંદીવ. ર. આકાસ, આસમાન,
 દેવલોક, ૪. હર્ષ. ૫. અનુભવ.
 લવલ, વિ. (ક. કા. કં.) કડણ. [વીડ, ૫. લ-
 લ, પુ. (ક) પહોળું. ર. બાણ ૩. મુર્ચ, સુરજ,
 લવલ, પુ. (ક) મરડ.
 લવલ, સ્ત્રી. (કા.) કડણી.

વિ. (જ: જા. જં.) લંગોડો, ખોડો.
 ન, પુ. (ન:) એક જાતનું પક્ષી છે.
 રીટ, પુ. (ટ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પુ. (ટ:) અંધકુપ, પુરેલો કુવો, ૨. ધાસ, ૩.
 કંક, ૪. પ્રહાર, કુહાર.
 સ્ત્રી. (ટા.) પલંગ, ઢોલીઓ, ખાટલો.
 પુ. (ફ:) તરવાર, સમથેર, ૨. ગોડો.
 સ્ત્રી. (ફી:) તરવાર, સમથેર.
 ન. પુ. (લે. લ:) કકડા, કટકા, પુકડા.
 મરગુ, પુ. (ગુ:) મહાદેવ.
 વેકાર, પુ. (ર:) ખાંડ.
 ર, પુ. (ર:) ખેરનું ઝાડ.
 રી, સ્ત્રી. (રી.) લાભજી કરીને ઝાડછે જેને હાથ
 અડકાડયાથી તેના પાંદડા અંધ થાયછે તે.
 ત, પુ. (ત:) સુર્ય, સુરજ, ૨. કાજખો.
 ક, પુ. (ક:) ઉંદર.
 સ્ત્રી. (નિ:) રતની ખાણ, જબ્દેરની ખાણ.
 ત, ન. (લં.) કોદાળી, કંહાડો.
 ર, પુ. (ર:) પોકળ, સોપારીનું ઝાડ.
 વિ. (ર: રા. રં.) ધાણું ગરમ, પુ. (ર:) ગધેડો.
 ગસ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) સીંદા નાકવાળો.
 ળા, સ્ત્રી. (ળા.) એક જાતનું સાક છે, જેને
 નીળવણી, કાનફોડી કેહે છે.
 જરી, સ્ત્રી. (રી.) અંગેડાનું ઝાડ.
 થા, સ્ત્રી. (થા.) અજમોદ.
 ર, ન. (રં.) રૂપું.
 સ્ત્રી. (જૂ:) ખરસવું, ખસ, ખજવાળ, ચેળ.
 ર, પુ. (ર:) ખજુરી, ખજુરનું ઝાડ, ન. (રં.) રૂપું.
 રી, સ્ત્રી. (રી.) એક જાતનું ધાસ છે, ૨. ખ-
 જુરી, સીંદો.
 વિ. (કિ: કાં. કે.) ઠીંગણો, નહાનો.
 ર, પુ. (ટ:) ચારસો ગામનું સંસ્થાન. [નારો.
 વિ. (લ: લા. લં.) દુષ્ટ, દુર્જન, એમાં વેર લાવ-
 તિ, પુ. (લિ:) ખોડકું, તાલખેલી, વાળવનાનું.
 પુ. (પૂ:) ઝાડલી પકરનારો, ઝાડનારો તથા લીપનારો.
 ન, પુ. (ન:) લગામ. [લગો જમાવ.
 ની, સ્ત્રી. (ની.) ધણી ખાંડણી, ધણા ખલ, ખ-
 ન, પુ. ન. (ન: નં.) લગામ.

લુ, અ. નિષધ, વાક્યાલંકાર, જીસાસા, અનુનય,
 સાંત્વન એમથે. [ખુટો, મેઠ.
 લેલદાર, ન. (ર.) ઢોરોને ખાંધવાસાં દોટેલા થાંભલો,
 લઘ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) ખલનો જમાવ-જથ્થો.
 લાત, ન. (તં.) વાવ, નહાનું સરોવર.
 લાલિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખાધેલ.
 લાલિ, સ્ત્રી. (નિ:) જબ્દેરની ખાણ, રતની ખાણ.
 લાર, પુ. સ્ત્રી. (ર: રી. રિ.) દોહોડ મણનું વજન,
 લાકાર, પુ. (ર:) ગધેડાનો શબ્દ-શોર-અવાજ.
 લારીક, વિ. (ક: કા. કં.) જે ખેતરમાં દોહોડ મણ
 અનાજ વાળ્યું તે.
 લિલ, વિ. (લ: લા. લં.) હલવતે અગર ખીજ કોઈ-
 ખી ચીજથી નહી ખોલું એવું ખેતર, વગર ખે-
 ડેલું ખેતર.
 લુર, પુ. (ર:) નખલો, ૨. ધોડાનો ખર, ખડી-ખરી.
 લુરણસ, વિ. (ળા: ળા: ળં.) ખીક લાગે એવા નાકવાળો.
 લુરણસ, વિ. (સ: સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 લુરમ, પુ. (પ્ર:) એક જાતનું ખાણ છે.
 લુલક, વિ. (ક: કા. કં.) નીચ, પામર, હલકું, નહાનું.
 લેટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) અધમ, નિકટ, નીચ.
 લેટક, પુ. (ક:) ખેડું, ખેડું ગામ, ગામડું, ૨. ઢાલ.
 લ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ.
 લ્યાતગર્હણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) નિંદીત, નિંદિલો.
 લ્યાતિ, સ્ત્રી. (લિ:) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધ પાણી.

ગ.

ગગન, ન. (નં) આકાશ, આસમાન.
 ગગનપરિધાન, વિ. (ન: ના. નં.) નાગો.
 ગંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી.
 ગંગાખર, પુ. (ર:) મહાદેવ.
 ગજ, પુ. (જ:) હાથી.
 ગજારિ, પુ. (રિ:) મહાદેવ.
 ગજના, સ્ત્રી. (તા.) હાથીનું ટોળું, હાથીનો જથ્થો,
 હાથીનો જમાવ.
 ગજમક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) સાલધનામનું ઝાડ.
 ગજમધ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા.) સાલધનામનું ઝાડ.
 ગજાનન, પુ. (ન:) ગણપતી, ગણેશ.
 ગંજા, સ્ત્રી. (જા.) પીકું, દારૂની દુકાન, ૨. ખારો દરીયો.

ગઢુ, પુ. (ઢુ:) ગળાનું હાડકું, ૨. પીઠના હાડકાં, ૩. મોઢા/માનો કડોડા, ૪. વાસણ, વિ. (ઢુ:ઢુ:ઢુ.) ખુંધો.
 ગઢુલ, વિ. (લ: લા. લં.) ખોંદો, ખુંદો.
 ગળ, પુ. (ળ:) કીરમાણી અજમા, ૨. જથ્થો, જમાવ, ૩. મહાદેવનો સેવક, ૪. માળા.
 ગળક, પુ. (ક:) જ્યોતિષી, જોશી.
 ગળનીય, વિ. (ય: યા. યં.) ગણલાએક.
 ગળરાલ, ન. (લં.) રાતનો જથ્થો, રાતનો જમાવ.
 ગળરૂપ, પુ. (પ:) આકડાનું આડ.
 ગળહાસક, પુ. (ક:) કીરમાણી અજમા.
 ગળામિય, પુ. (પ:) ગણપતી, ગણેશ, ગળનંદ.
 ગળિકા, સ્ત્રી. (કા.) જાળ/ગુ કુલ, ૨. વેશ્યા, કળવા-
 તણ, ૩. હાથણી.
 ગળિકારિકા, સ્ત્રી. (કા.) નરવેલનું આડ.
 ગળિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણેલ.
 ગળેય, વિ. (ય: યા. યં.) ગણવા લાયક.
 ગંડ, વિ. (ય: યા. યં.) ગાલ. [કેહેછે.
 ગંડક, પુ. (ક:) એક જાતનું માછલું છે જેને ગર
 ગંડકારી, સ્ત્રી. (રી.) લાજણ.
 ગંડકાલી, સ્ત્રી. (લી.) લાજણું
 ગંઢીર, પુ. (ર:) કડવું સુરણ.
 ગંઢૂપદ, પુ. (દ:) અજશીયુ.
 ગંઢૂપદી, સ્ત્રી. (લી.) નહાના અજશીઆં.
 ગંઢૂષા, સ્ત્રી. (ષા.) મોઢીડુટી, ૨. કોગણા.
 ગતજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: મા. મં.) જેનો થાક ગયો તે, જેનો
 થાક ઉતરી ગયો તે.
 ગતલપ, વિ. (પ: પા. પં.) નકંટ, નિર્ભય.
 ગતમી, વિ. (મી: મી: મિ.) ખીક વગર, નિર્ભય.
 ગતૈર, વિ. (ર: રા. રં.) જેનો વેર ગયો તે.
 ગતસાખસ, વિ. (સ: સા. સં.) ખીક વગર, નિર્ભય.
 ગતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જવું.
 ગતિસીદ્ધ, વિ. (દિ: દા. દં.) માયા વગરનો.
 ગતાપિ, વિ. (પિ: પિ: પિ.) જેનું દુ:ખ ગયું તે.
 ગતાત્મક, વિ. (કા: કા. કં.) સાચા, ખરી.
 ગતોદ્ધેગ, વિ. (ગા: મા. મં.) સુખી.
 ગઘ, પુ. (ઘ:) રીંગ.
 ગઘામૂત, પુ. (મુ:) વિષજી.
 ગઘ, જ. (જ:) ગાથા, સાદી હાસલ, નવા

ગંલી, સ્ત્રી. (લી.) અજદની ગાડી. [૪. સંબંધ, ૫. ગર્વ.
 ગંધ, પુ. (ધ:) સુગંધ, ખુશબો, ૨. હર્ષ, ૩. સેથ,
 ગંધક, પુ. (ક:) ગંધક.
 ગંધગ, વિ. (ગ: ગા. મં.) વાસ લેનારો, ૨. ખુશબોવાળું.
 ગંધકુટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 ગંધન, ન. (નં.) ઉચ્છાવ, ૨. હીંસા, ૩. સુચવું.
 ગંધનાકુલી, સ્ત્રી. (લી.) મુચુસ વેણી.
 ગંધકલી, સ્ત્રી. (લી.) વાધેટીનું આડ, ૨. ચંપાની કપી
 ગંધમાદન, ન. પુ. (નં. ન:) એક પહાડ છે.
 ગંધમુલ્લી, સ્ત્રી. (લી.) છંદુર.
 ગંધમુલી, સ્ત્રી. (લી.) કપુરકમર, આંખાહળદ.
 ગંધરસ, પુ. (સ:) ખેળ, રક્ષાખિળ.
 ગંધર્વ, પુ. (ર્વ:) કર્ણુરીમૃગ, ૨. દેવનાગંધર્વ, ૩.
 ધોડો, ૪. જ-મ મરણા જે પ્રાણી આંખાછે તે
 ૫. કોયળ જાતના પક્ષીમાનો નર, ૬. અવિય
 ગંધર્વસ્તક, પુ. (ક:) એરડાનું આડ.
 ગંધર્વહ, પુ. (હ:) પવન, વાયુ, વા.
 ગંધર્વહા, સ્ત્રી. (હા.) નાક.
 ગંધર્વહા, પુ. (હ:) નાક.
 ગંધસાર, પુ. (ર:) મૈલાગીરી સુખડ.
 ગંધાશ્મન, પુ. (સ્મા.) ગંધક.
 ગંધાશ્મલ, ન. (લં.) એક જાતનું દરદ છે જે થીક
 નો વાસ નહી આવે તે.
 ગંધિક, પુ. (ક:) ગંધક.
 ગંધિની, સ્ત્રી. (ની.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 ગંધાન્તમા સ્ત્રી. (મા.) દારૂ, મદ્ય, શરાબ
 ગંધેલી, સ્ત્રી. (લી.) આગમાખ-ખી.
 ગમસ્તિ, પુ. (સ્તિ:) કીરણ.
 ગંભારી, સ્ત્રી. (રી.) શિવણીનું આડ.
 ગમીર, વિ. (ર: રા. રં.) ગંભીર, ખેલ, ઉંડું.
 ગમીરપુરુષસન, વિ. (ન: ના. નં.) પુરુષ જેવો જે
 ૭૬-અવાજ છે તે. [વૈધવ્ય
 ગમીરવેષ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) બિદ કરનાર, કાપન
 ગમીર, સ્ત્રી. (રા.) એક જાતનો હેડકોનો રોઝ
 ગમીર, વિ. (ર: રા. રં.) ખેલ, ઉંડું.
 ગમ, પુ. (મ:) જવું, ગતી.
 ગમન, ન. (નં.) જવું, ગતી. [જે
 ગમ, વિ. (મ: મા. મં.) મળવાલાયક, પ્રાપ્ત થ

૧, ન. (લં.) જોડેર.
 ગરી, સ્ત્રી. (રી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 ઘ, વિ. (ઘઃ ઘા. ઘં.) ધાણું મોટું.
 , સ્ત્રી. (રી.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 , પુ. (હઃ) ગરડ, વિષયનું વહાન.
 ધજ, પુ. (જઃ) વિધ્યુ. [ગાડી હાકનારો.
 ધજ, પુ. (જઃ) અરણનામનો સુરજનો સારથી-
 , પુ. (ત્) પાંખ, પર.
 મત્, પુ. (ત્મન.) ગરડપક્ષી, એક જાતનું પક્ષી છે.
 , સ્ત્રી. (રી.) જે વાસણમાં દહી ધોળે છે તે.
 ત, ન. (તં.) મેધગર્જના, ગગડાટ, પુ. (તઃ) મ-
 એન્મત હાથી.
 ડુ (તિઃ) કાણુ, ખાડો.
 ડુ. (મઃ) ગધેડો. [પિપરી કેહે છે તે.
 ડુ, પુ. (હઃ) એક જાતનું ઝાડ છે જેને લાખી
 ડ, વિ. (નઃ ના. નં.) લાલચુ, લોભી.
 પુ. (મઃ) ખાખક, છોકરાં, અચ્ચા, ૨. જઠર,
 ખ, ગર્ભસ્થાન.
 , પુ. (કઃ) સ્ત્રીમાખામા પેહેરેલી માખા.
 વિ, પુ. (વિઃ) બેંદુ રંધાએલું.
 ણ, ન. (રં.) ચાહલી, ધરનો વચ્ચેનો ભાગ.
 ણ, પુ. (યઃ) ગર્ભસ્થાન, કુખ.
 ણ, સ્ત્રી. (ળી.) ભારેવાળી સ્ત્રી.
 , ડુ. (વઃ) એક જાતનું ધાન્ય છે.
 , ડુ. (વઃ) નિદા, બદગોળ.
 વિ. (લઃ) શાં. ઘં.) નિધ, ખરાખ, નીચ.
 વિન, વિ. (વી. વિની. વિ.) ખરાખ વાત બોલનારો.
 પુ. (લઃ) ગળે, ૨. બર, ૩. દોરડું, ૪. ઝુંદર,
 , ડુ. (વઃ) વાંસળી. [લટકે છે તે.
 , ડુ. (લઃ) બજદના ગળાહેડળ જે ચાંચડું
 , ડુ. (કા.) જે વાસણ હેડળ કાણુ પાડીને
 , ડુ. (કા.) પાણી રેહેડવા સાંઈ કરે છે તે.
 , વિ. (તઃ તા. તે.) ગળેલું, ખેડેલું.
 સ્ત્રી. (વ્યા.) ગૂળાનો જમાવ.
 પુ. (યઃ) એક જાતનો જંગલી બલદ છે
 જે રોઝ કેહે છે. [ના શીંગડા.
 ષ. (લં.) ગવાનામના બલદનું શીંગડું, બેસ-
 પુ. (ષઃ) ઝરોખો, ૨. બલદથી આંખ,

ગવાહી, સ્ત્રી. (હી.) કવંડળ નામનું કૃષ્ણ છે.
 ગવીન, વિ. (નઃ ના. નં.) જે જગોએ આગળ ગાય
 હતી તે સ્થાન.
 ગવીશ્વર, પુ. (રઃ) ગાયનો ધણી.
 ગવેડુ, સ્ત્રી. (હુઃ) કસઈનું ઝાડ, કસઈના પીજ.
 ગવેડુકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગવેધુ, સ્ત્રી. (ધુઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગવેધુકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગવેષણ, ન. (ગં.) શોધકરવા, શોધવું.
 ગવેષણા, સ્ત્રી. (ળા.) ધર્મનો શોધ કરવા.
 ગવેષિત, વિ. (તઃ તા. તે.) શોધિલ.
 ગવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) ગાયનું છાણ, દુધ, દહીં વીગેર.
 ગવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) ધણી ગાય.
 ગવ્યૂત, ન. (તં.) બે ગાઉ.
 ગવ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગહન, ન. (નં.) જંગલ, વિ. (નઃ ના. નં.) દુરનો દેશ.
 ગઢર, ન. (રં.) પહાડમાની જીની ગોક્કા, જીની
 કેતર. [૪. કાતિકસ્વામી.
 ગાંગેય, ન. (યં.) સોનુ, ૨. પીડનો કાટો, ૩. ભીષમ.
 ગાંગેરુકી, સ્ત્રી. (કી.) નહાની ચીકની નામનું ઝાડ છે.
 ગાદ, ષ. અતીસ, અતીશય, અત્યંત.
 ગાણિક્ય, ન. (કયં.) વેશાનો જમાવ.
 ગાંડિવ, ન. પુ. (વં. વઃ) અર્જુનનું ધનુષ્ય.
 ગાંડિવ, ન. પુ. (વં. વઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગાવ, ન. (લં.) દેહ, શરીર, ૨. હાથીની આગલી ભંગ.
 ગાલકર્શન, વિ. (નઃ ના. નં.) ધંદ્રીએ નખખા કરનાર.
 ગાલાનુલેપની, સ્ત્રી. (ની.) વટાણુ.
 ગાન, ન. (નં.) ગાયન.
 ગાંતી, સ્ત્રી. (તી.) ગાડી.
 ગાંધાર, પુ. (રઃ) ગાયનના સાત સુરમાનો એક સુર.
 ગાંધેય, પુ. (યઃ) વિશ્વામીત્ર રૂપિ.
 ગાયત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) વેદમંત્ર, ૨. ખેરનું ઝાડ.
 ગારુત્મત, ન. (તં.) પાનુ, પાના.
 ગાર્મક, ન. (કં.) ગર્ભાધાના ડીકરાનો જમાવ.
 ગાર્મણ્ય, ન. (ળ્યં.) ભારેવાસી સ્ત્રીનો જમાવ.
 ગાર્હપત્ય, પુ. (રઃ) એક જાતનો દેવતા.
 ગાલક, વુ. (વઃ) ગાલવરૂપિ, ૨. લેણનું ઝાડ.
 ગિરા, સ્ત્રી. (રા.) સુરસ્પતી, વાણી.

ગિરિ, પુ. (રિઃ) પહાડ, ૨. ગલવું. [છે.
 ગિરિકર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ગીઃ) વિષ્ણુ કાંતાનામની વનસ્પતી
 ગિરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉંદરડી.
 ગિરિજ, ન. (જં.) અબ્ધક, શીલાજીત.
 ગિરિજામલ, ન. (લં.) અબ્ધક.
 ગિરિમલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) કુડાનુ ઝાડ.
 ગિરિશ, પુ. (શઃ) મહાદેવ.
 ગિરીશ, પુ. (શઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગિર, સ્ત્રી. (ગીઃ) સરસ્વતી.
 ગિલિત, વિ. (તઃ તા. તં.) આધિલ, આધિલું.
 ગીત, ન. (તં.) ગાયન, વિ. (તઃ તા. તં.) ગમ્મલું.
 ગીર્ણ, વિ. (ર્ગં. ગાં. ગં.) સ્તુતી કીધેલ.
 ગીર્ણિ, સ્ત્રી. (ર્ણિ.) ગળવું, ગળીજવું.
 ગીર્ણવ, પુ. (ર્ગઃ) દેવ.
 ગીરિજ, પુ. (જઃ) મહાદેવ.
 ગીર્ણવ, પુ. (ર્ગઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગોચર, પુ. (તિઃ) દેવનો ગુરુ, બ્રહ્મસ્પતી.
 ગુમ્મત, પુ. (તઃ) ગગલનુ ઝાડ. [ડો, કોડો.
 ગુઠ, પુ. (ઠઃ) બતરીસ લડીને ઝાંતીનો હાર, જી.
 ગુઠક, પુ. (ઠઃ) ડુલના ગુમકા.
 ગુઠાર્થ, પુ. (ર્થઃ) ચોવીસ લડીનો મેલીને કોડો.
 ગુંજા, સ્ત્રી. (જા.) ચણીડી.
 ગુંગિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ધુણવળ મેલું, લપેટેલું.
 ગુઢ, પુ. (ઢઃ) વર મરી અપાપડી ખીબ માણસ થ-
 કી થએલો ડીકરો, મેલ.
 ગુઢપુષ્પ, પુ. (પ્ષઃ) મોવડાનુ ઝાડ.
 ગુઢકલ, પુ. (કઃ) અખેલનુ ઝાડ.
 ગુજ, સ્ત્રી. (જા.) ધુવર, ૨. ગરેલ.
 ગુડી, સ્ત્રી. (ડી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગુરુષી, સ્ત્રી. (શી.) ગરેલ.
 ગુરુષી, સ્ત્રી. (શી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ગુજ, પુ. (જઃ) રસીકાએ. ૨. તીરકમાનની હારી,
 ૩. માણસના ધોવીસ મુલ.
 ગુજકાંક, પુ. (કા.) મુણાકારમા મુણવાનો ને અંક તે.
 ગુજગુપ્ત, વિ. (ગુ. ગુ. ગુ.) સારા મુણની ને હિંમત
 કરેલો તે.
 ગુજલકાશલ, પુ. (લા.) જીવનું, જીવનું, જીવનું.
 ગુજલકાશલ, ન. (લ્થઃ) મુણની અભિમાની તે.

ગુણમુજ, વિ. (મુક્.) યુલુ લેનારો, ખીબની વીધ
 બેઠને ખુસી થનારો, ૨. યુલુવાળો.
 ગુણવૃક્ષક, પુ. (કઃ) વહાણનો ડેલ, ૨. કુવો.
 ગુણહીન, વિ. (નઃ ના. નં.) સુરખ, વિદ્યાવગરનો.
 ગુણાત્મનુ, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) યુલુવાન, યુલુ, સા
 ૨. યુલુવાળો.
 ગુણિત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુલુલો, યુલુકાર કરેલો.
 ગુણેશ, વિ. (શઃ શા. શાં.) યુલુ, યુલુવંત, પુ. (શઃ
 એક પહાડ છે.
 મુર્ખેષેત, વિ. (તઃ તા. તં.) વીધવાન, હુસીઆર.
 ગુદ, ન. (દં.) ગાંડ.
 ગુદ્ર, પુ. (દ્રઃ) એક જાતનુ ધાસ છે.
 ગુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) નાગરમોથા, ૨. વાધેટીનું ઝાડ.
 ગુદોદર, ન. (રં.) એક જાતનો પેટમાનો રોગ છે.
 ગુપ્ત, વિ. (પ્તઃ પા. પં.) મોઢું, ૨. સંભાળેલું, રક્ષણ કરેલ.
 ગુપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્તિઃ) રક્ષણ, સંભાળવું, ૨. ભાષર,
 બંદીખાનો, ધૂરંગ.
 ગુપ્તિત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુથેલું.
 ગુંફ, પુ. (ફઃ) યુથવું, ૨. ખાજુબંદ.
 ગુંફિત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુથવું.
 ગુસ્પ, ન. (ર્ગં.) ઉલોગ કરવો.
 ગુરુ, પુ. (રુઃ) બ્રહ્મસ્પતી, વેદશાસ્ત્ર શીખનારો.
 ગુરુચમ, પુ. (મઃ) સારો ગુરુ.
 ગુરંથ, વિ. (ર્થઃ ચાં. થં.) જોનો અર્થ મોટો તે.
 ગુરંથંગર, વિ. (રઃ રા. રં.) જોનો અર્થ મોટો
 ખાલ-જોડો તે.
 ગુર્જી, સ્ત્રી. (ર્ગી.) ભારેવાસી સ્ત્રી.
 ગુલ્ક, પુ. (લ્કઃ) ધુટી, પગની ધુટી.
 ગુલ્મ, પુ. (લ્મઃ) લશકરનો ભાગ, ૨. હાથી,
 ઝાડી, ૪. પોડા, ૫. ઝાડી, ૬. કીલ્લો, ૭.
 સ્ત્રી, ૮. રોગ, દરદ, ૯. કવાલત, ૧૦. વ
 (સ્ત્રી) તેજુ ૧૧. ઝાડી.
 ગુલ્મિની, સ્ત્રી. (ની.) ફેલાએલો વેલો.
 ગુલ્ક, પુ. (કઃ) સોપારીનુ ઝાડ.
 ગુર, પુ. (રઃ) કંઈકસમી.
 ગુલા, સ્ત્રી. (લા.) કોર, મેકા.
 ગુલાશ, પુ. (શઃ) એકાદા એકાદા રહેનારો,
 મા રહેનારો.

ગુહ્ય, ન. (સં.) છાનુ, યુગ, ૨. વિષય ઇન્દ્રિય, ૩. હ-
 થીઆર, પુ. (સં.) કાછપો.
 ગુહ્યક, પુ. (ક:) પક્ષ, ૨. કુખેરનો દાસ.
 ગુહ્યકેશર, પુ. (ર:) કુખેર.
 ગુદ, વિ. (દઃ દા. દં.) યુગ, છાનુ.
 ગુદપાન, પુ. (ન.) સાપ.
 ગુદપુરુષ, પુ. (ષ:) ચાર પુરુષ, ખેપીયો, જસુદ, પે-
 ગામચી, કાસદ. [છે તે.
 ગુલાંચિ, વિ. (ચિં: ચિં: ચિં.) જેનો પરાક્રમ યુગ-છાનો
 ગુલ, ન. પુ. (યં. ધ:) યુ, વિશા.
 ગુલ, ન. (ન.) યુ, વિશા.
 ગુલ, ન. (ળ:) ઉદયોગ કરવો.
 ગુલક, પુ. (ક:) સોપારીનુ ઝાડ.
 ગુલન, પુ. (ન:) લસણ.
 ગુલ, વિ. (ધુ: ધુ: ધુ.) લોભી, લાલચુ.
 ગુલ, પુ. (ધ્ર:) ગીધાદ, ગીધ.
 ગુલસી, સ્ત્રી. (સી.) જંગમુદરદ. કિંદ, પુ. (ટિ:) કુકર.
 ગુલ, સ્ત્રી. (ટિ:) એકવાર વ્યાખેલી ગાય, ૨. કુકર
 ગુલ, ન. (હં.) ધર, ૨. બધરી, ૩. નામ.
 ગુલોમા, સ્ત્રી. (મા.) ગીલોડી, ધલોડી.
 ગુલોધિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગુલોલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગુલોતી, પુ. (તિ:) ધેરનો જજમાન.
 ગુલોતી, વિ. (તી. તી: તિ.) પ્રપંચવિષે-સંસારવિષે
 તેની બુદ્ધિ ભમિટ થઈ છે તે.
 ગુલોતી, પુ. (યાન.) ધેરનો થાંબલો. [ગયોતે.
 ગુલોતી, વિ. (દઃ દા. દં.) ધેરના કામથી જે બંધાઈ
 ગુલોતી, વિ. (તા: તા: ત:) ધેરના કામમા રોકા-
 એલો, આશંક.
 ગુલો, વિ. (લુ: લુ: લુ.) લેનારો, ગૃહણશીલ.
 ગુલો, ન. (ળ:) ધરનો થાંબલો.
 ગુલમ, પુ. (મ:) ધેરઆગળ કરેલો બાગબગીચો.
 ગુલમ, સ્ત્રી. (ળ:) ઉંબરો.
 ગુલમ, વિ. (હ: હા. હં.) જન્મેલો, દેહેધારણ કરેલો.
 ગુલમ, પુ. (ક:) ખુશીશાંદ ધેરમા પાંજરામા પાલે-
 લું જનવર અગર પક્ષી, વિ. (ક: કા. કં.) આ-
 થોન, સ્વાધીન.
 ગુલ, પુ. (ક:) રમવાનો દોડ, ૨. ગાલ હેકલનો તકીયો.

ગેંડુક, પુ. (કા:) રમવાનો દોડ, ૨. ગાલહેકલનો તકીયો
 ગેંડુક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ગેહ, ન. (હં.) ધર.
 ગૈરિક, ન. (કં.) સોનુ, ૨. ગેર.
 ગૈરેય, ન. (યં.) શીલાજીત.
 ગો, પુ. (ગો:) બળદ, ગોદા, ૨. સ્વર્ગ, ૩. પરલોક,
 ૪. કીરણ, વજ્ર, સ્ત્રી. (ગો:) ગાય, ૫. બાણ, ૬.
 વાચા, વાણી, ૭. દીશા, ૮. આંખ, ૯. ભુમી,
 ૧૦. જલ, પુ. (ગો:) એંદ્ર, ૧૧. શુચ,
 ગોકંઠક, પુ. (ક:) સરાટા નામનું ઝાડ. [ગોવ કેહેછે.
 ગોકર્ણ, પુ. (ળ:) સાપ, ૨. એક મૃગની જાતછે જેને
 ગોકર્ણી, સ્ત્રી. (ળી.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
 ગોકુલ, ન. (લં.) નાયનો જમાવ.
 ગોમુરક, પુ. (ક:) સરાટાનું ઝાડ.
 ગોચર, પુ. (ર:) વીષય, ૨. ઇન્દ્રિયને દેખાય તેવું.
 ગોજિન્હા, સ્ત્રી. (જા.) ડવલી-પાથરી નામની વનસ્પતી.
 ગોંડુવા, સ્ત્રી. (વા.) કવંડલ નામનું ફલ.
 ગોંડ, પુ. (ડ:) કુટી, ટોસા માણસની કુટી.
 ગોલ, ન. (લં.) વેસ, ફલ, ૨. નામ, ૩. મોધ, ૪.
 સોન, ૫. જંગલ, ૬. ખેતર, ૭. શરીર, ૮.
 માર્ગ, પુ. (લં.) ૯. પહાડ.
 ગોલમિદ, પુ. (દં.) ઇંદ્ર.
 ગોલા, સ્ત્રી. (લા.) પૃથ્વી, ૨. ગાયનો જમાવ.
 ગોદ, પુ. (દઃ) માથામાનો મગજ.
 ગોદારણ, ન. (યં.) હલ.
 ગોદુમ્બા, સ્ત્રી. (મ્બા.) કવંડળ નામનું ફળ, ચિમુડના-
 મની વનસ્પતી છે.
 ગોદુહ, પુ. (ધુક.) ગવળી.
 ગોધન, ન. (નં.) ગાયોનુ ટોલું.
 ગોધા, સ્ત્રી. (ધા.) મગર, ૨. તરિંદાજની ડાખીઆ-
 જુએ જે ચાંબડાનો પક્ષો હોયછે તે.
 ગોધાવદી, સ્ત્રી. (તી.) હંસપાદીકા, લાલ લાજણુ તે.
 ગોધિ, પુ. (ધિ:) કપાળ. [વરછે, મગર.
 ગોધિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનુ પાણીમાનુ જના-
 ગોધિકામજ પુ. (જઃ) મગરનુ બચ્ચુ.
 ગોધૂમ, પુ. (મઃ) ધઉં.
 ગોનદ, ન. (દં.) કેવડી, જલમુસ્તા, કુદ્રમાથા.
 ગોનસ, પુ. (સઃ) કાનખજુરો, ૨. એક જાતનો સાપદે

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

ગોપ, પુ. (વ:) ધણા ગામનો અધીકારી, મહાલકરી,
૨. ગવળી, રાજા.

ગોપતિ, પુ. (તિ:) ગોદો.

ગોપરસ, પુ. (સ:) રક્ત્યાખેળ.

ગોપા, સ્ત્રી. (પા:) ઉપલસરી, ઉપરસાળ.

ગોપાનસી, સ્ત્રી. (સી:) ઘેરના છાપરાગુ સામાન, વા-
સા, ઘણુ વીગેરે.

ગોપાયિત, વિ. (ત: તા. તં.) રક્ષીત, રાખેલો, સંભાળેલો.

ગોપાલ, પુ. (લ:) ગવલી, ગોપાલ.

ગોપી, સ્ત્રી. (પી:) ગવલણ, ગોવાલણ, ૨. ઉપલ-
સરી, ઉપરસાલ. [કેવડી, જલધુસ્તા.

ગોપુર, ન. (રં.) શહેરનો દરવાજો, દરવાજો, ખાર, ૨.

ગોપ્યક, પુ. (ક:) દાસ, ભા.

ગોમત્, વિ. (માન્. મતી. મત્.) ગાયનો ધણી.

ગોમત્, ન. પુ. (યં. ય:) ગાયનું છાણુ.

ગોમાયુ, પુ. (યુ:) સીયાળ.

ગોમિન્, પુ. (મી:) ગાયનો માલક.

ગોરસ, પુ. (સ:) છાસ, દહીં, દુધ વીગેરે.

ગોરુત્, ન. (તં.) ગાયનું છાણુ.

ગોલ, પુ. (લ:) ગોલપીંડ.

ગોલક, પુ. (ક:) વરમરી ગયાપછી છીનાલો કચ્ચા-
થી થએલો ડીકરો. [મન:શિલાતે.

ગોલા, સ્ત્રી. (લા:) નેપાળ દેસમા ઉત્પન્ન થએલી

ગોલીઢ, પુ. (ઢ:) મોરવા નામની વનરપતી.

ગોલોમી, સ્ત્રી. (મી:) વેખંડ, અક્ષલકરો, સફેદરો,
જઠામાસીનો વેલો.

ગોવંદિની, સ્ત્રી. (ની:) વાધેટીનું ઝાડ. [હરપતી.

ગોવિંદ, પુ. (વં:) વિભણુ, કૃષ્ણ, ૨. ગોપાળ, ૩. શ્રુ-

ગોવિષ્, સ્ત્રી. (વિ:) ગાયનું છાણુ.

ગોઝીર્ષ, ન. (ર્ષ:) એક જાતનું સુખડ છેજે ને કમલ
જેવો વાસ આપેછે.

ગોષ્ઠ, ન., (ઘં:) ગોડો.

ગોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ઘી:) સભા. [ગાયનું પગણું.

ગોષ્પદ, વિ. (વં: વા. વં.) ગાયએ સેવેલો દેશ, ન (વં)

ગોસંખ્ય, પુ. (લ્ય:) ગોવાળ.

ગોસ, પુ. (સ:) ગંધરસ, ૨. રક્ત્યાખેળ.

ગોસર્ગ, પુ. (ર્ગ:) પ્રાતઃકાળ, સવાર.

ગોસ્તન, પુ. (ન:) ચાર લડીનો મોલીનો કુંડો.

ગોસ્તના, સ્ત્રી. (ના:) દરાખનો વેલો.

ગોસ્તની, સ્ત્રી. (ની:) દરાખનો વેલો.

ગોસ્થાનક, ન. (કં:) ગોડો. [કવીતાની એક રીત

ગોડી, સ્ત્રી. (ડી:) જેમા ધણા સમાસ હોયછે એ

ગોતમ, પુ. (મ:) એક બુદ્ધનું નામ છે, ગૌતમર્ષ

ગોધાર, પુ. (ર:) મગરનું બચ્ચુ.

ગોધેય, પુ. (ય:) મગરનું બચ્ચું.

ગોધેર, પુ. (ર:) મગરનું બચ્ચું.

ગૌર, વિ. (ર: રા. રં.) સફેદ રંગનું, ધોળું, ૨. પી

રંગનું, પીળું, ૩. અરણ, ૪. રાતુ, પુ. ચંદ્ર,

કુલનો કેસર.

ગૌરવ, ન. (વં:) આખર, માન, પ્રતીક્ષા, નામ, કી

ગૌરી, સ્ત્રી. (રી:) જે સ્ત્રીને આડકાવ આપવો નથી

આઠ વરસની ડીકરી, પારવતી. [તે જ

ગૌષ્ઠીન, વિ. (ન: ના. નં.) આગલ જહાં ગાઈ રે

મથિત, વિ. (ત: તા. તં.) યુથેલું.

ગ્રંથ, પુ. (ય:) નીબંધ, ૨. શાસ્ત્ર, ૩. દ્રવ્ય, પૈસ

ગ્રંથે, પુ. (થિ:) બાંધ્યુ, બર વીગેરેની ગાંઠ.

ગ્રંથિક, ન. (કં:) પીપળીનું મુળીયું.

ગ્રંથિત, વિ. (ત: તા. તં.) પીપળીનું મુળીયું.

ગ્રંથિવર્ણ, ન. (ર્ણ:) ગંથીવન ભેટોરા, કેહેછે તે.

ગ્રંથલ, પુ. (લ:) વેહેકલીનું ઝાડ. ૨. કારવનું

ગ્રંથિવિસર્ગ, પુ. (ર્ગ:) ઇસુપનામનો રોગ-દરદ છે.

ગ્રસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) જે વાક્યમા વર્ણનો આ

પદનો સંપૂર્ણ ઉચ્ચાર થતોનથી તે, ૨. આધ

ગ્રહ, પુ. (હ:) ચંદ્ર, સુરજનું ધરણ, ૨. લેવું,

કબુલ કરવું, ૪. સુરજ ચંદ્ર, મંગળ, બુધ,

શુક્ર, શનિ, રાહુ, કેવુ આ નવગ્રહ છે,

નીરબંધ, ૬. લઘાઈની કોશીશ કરવી.

ગ્રહણીજ્ઞ, સ્ત્રી. (જ્ઞ:) સંગ્રહણી નામનું દરદ.

ગ્રહપતિ, પુ. (તિ:) સુર્ય, સુરજ.

ગ્રહત્વ, ન. (ત્વં) ગ્રહપણું, સુરજ વીગેરેની રિથ

ગ્રહીત્, વિ. (તા. લી. તૃ.) લેનારો.

ગ્રામ, પુ. (મ:) ગામ, ૨. ગાવામાનો એક સ્વર

ગ્રામણી, પુ. (ણી:) હજમ, વિ. (ણી: ણી: ણિ.) ગ્રેષ,

ખ્ય, ગામનો ધણી, ગામવાળો, ગ્રામાધીપતી.

ગ્રામતક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ગામનો સુતાર.

ગ્રામતા, સ્ત્રી. (તા:) ગામનો જમાવ.

સિંહ, પુ. (હ:) કુત્રો.
 ગ્રીન, વિ. (ન: ના. નં.) ગામના સ્વાધીન.
 ગત, પુ. (ત:) ગામના પાસનો દેશ તે.
 ગુરુ, પુ. (ર:) ગામમાનું ભુંડ-કુકર.
 ગુરુ, ન. (રં.) ખીજીગામ, ૨. આપના ગામથી
 ખીજી ગામ જવું.
 ગુણ, સ્ત્રી. (ળા.) ગળી.
 ગુણ, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) પોચું બોલવું.
 ગુર્મ, પુ. (મં:) મૈથુન, સંગકરવો.
 ગુર્મ, પુ. (મં:) કેવળ ગામડીયા જેવી ચાલ.
 ગુરુ, વિ. (હિ: હિ: હિ.) કેવળ ગામડીયા જેવી
 જેવી ગુરુ તે, ગામડીયા, ગામડામાનો, અ-
 ગામી, બેકુક.
 ગુરુ, પુ. (મ:) વિષયની ધૃષ્ટિ જેવીગઈ તે.
 ગુ, પુ. (વા.) પહાડ, પર્વત, ૨. પાષાણ, પથ્થર,
 ૩. મેઘ, વરસાદ.
 ગુ, પુ. (સ:) કોળીઆ.
 ગુ, પુ. (હ:) મગર, ૨. લેવું.
 ગુ, પુ. (હી.) કોઠનું ઝાડ.
 ગુ, સ્ત્રી. (વા.) માન, ગરદન.
 ગુ, સ્ત્રી. (રા.) ગરદનની નસ-નેસ.
 ગુ, પુ. (મ્મ:) ગ્રીષ્મ રૂપ-રત.
 ગુ, વિ. (વ: વા. વં.) ગરદન સંબંધે-લગતું.
 ગુ, વિ. (ય: યા. યં.) ગરદન સંબંધે-લગતું.
 ગુ, ન. (કં.) કોટમા પહેરવાના ધરણા.
 ગુ, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) આધિલું.
 ગુ, પુ. (હ:) મેરુત, ૨. સોગન.
 ગુ, વિ. (ન: ના. નં.) રોગ થયાથી ઉદાસ થએલ.
 ગુ, વિ. (સ્તુ: સ્તુ: સ્તુ.) રોગ થયાથી ઉદાસ થએલ.
 ગુ, પુ. (સ્ત્રી.) ચંદ્ર.

ઘ.

ઘ, પુ. (ર:) કળસીયો, લોટા, ધાગેર.
 ઘ, સ્ત્રી. (ઘા.) લઠાઈને વખતે હાથીનો મીલાફ.
 ઘ, સ્ત્રી. (ઘી.) કલસીયો, ધાગેર વીગેર.
 ઘ, પુ. (ક:) ધડીઆળ વગાડનારો, ધડીઆળી.
 ઘ, ન. (તં.) કુવામાથી પાણી કઠાડવાનો સંચો,
 હેટ.
 ઘ, પુ. (હ:) ગંગા વીગેરે નદીવાના કીનારે આંધલા

ઘંટાપથ, પુ. (ય:) રાજમાર્ગ, રાજનો રસ્તો.
 ઘંટાપાટલિ, પુ. (લિ:) મોસ્વાનું ઝાડ. [રા, ધુગરી.
 ઘંટારવા, સ્ત્રી. (વા.) સન, તાગ, નહોતો તાગ, ૨. ધુગ-
 ઘન, વિ. (ન: ના. નં.) કફળ, પુ. (ન:) મેઘ, વરસાદ,
 ન. (રં.) ઝાંઝ, ઘાંટ, ટાળ, ૨. મધ્યમ નૃત્ય. પુ. (ન:)
 લોહાડાનું યુગદળ.
 ઘનચ્છદ, વિ. (દ: દા. દં.) વાદળાથી-મેહથી ઢંકાએલો.
 ઘનરસ, પુ. (સ:) પાણી, જળ.
 ઘનસાર, પુ. (ર:) કપુર. [કરનારો મદોન્મત હાથી.
 ઘનામ્મ, પુ. (ન:) ધંદ, ૨. વરસનારો વરસાદ, ૩. નાશ
 ઘનરુચિ, વિ. (રુક.) મેહજેવા જેવો રૂંગ તે, મેઘશામ.
 ઘર્ષરિત, ન. (તં.) ગગડવું, ગડગડવું.
 ઘર્મ, પુ. (મં:) પરસીનો, વિ. (મં: માં. મૈ.) ગરમ.
 ઘર્મતપ્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. તં.) જેને ધણોધામ-પરસીને
 આવ્યોછે તે. [ધર, ખીસ.
 ઘસ્મર, વિ. (ર: રા. રં.) અકુશાંતીયો, એલી, ખાઉ-
 ઘસ, પુ. (સ:) દહાડો. [નો સાંધો, ગરદન.
 ઘાટ, સ્ત્રી. (ઘા.) ગરદન અને માથું એના પછવાડ-
 ઘાટિક, પુ. (ક:) સ્વપ્તી કરવાનો એક પાઠ છે તે.
 ઘાત, પુ. (ત:) કતલ કરવી, મારવું.
 ઘાતકૂઠ, ન. (હં.) એક જાતનો સુત્રરોગ છે.
 ઘૃણચ્છર્દિ, સ્ત્રી. (ર્દિ:) કોઈએક પ્રાણીને કોઈ મારતું
 હોય તે જોઈને કમકમાટ ઉપજીને તેથી ઉલટી
 થાએછે તે.
 ઘાતુક, વિ. (ક: કા. કં.) કૂર, જેનો હીંસા કરવાનો
 ધરમ છે તે, પરદોહી, હીંસાશીલ.
 ઘાસ, પુ. (સ:) ગાય, ભેંસ વીગેરેને ખાવાનું ધાસ.
 ઘુટિકા, સ્ત્રી. (ક:) પગની પોટરી, પગનું ટેટું.
 ઘુમ, પુ. (ળ:) એક જાતનો કોડા છે, જે લાકડાને
 કોતરીને કાણા પાડેછે.
 ઘુસૂળ, ન. (નં.) કેસર.
 ઘૂક, પુ. (ક:) ધ્રુવડ.
 ઘૂર્ણિત, વિ. (ત: તા. તં.) જે જીવમાં ધેરાઈ રહ્યોછે તે.
 ઘૂળા, સ્ત્રી. (ળા.) કચ્છારસ, દયા, ૨. નિદા.
 ઘૂળિ, પુ. (ળિ:) કીરણ.
 ઘૂત, ન. (તં.) ધી, ૨. પાણી, જળ.
 ઘૃષ્ટવ્રણ, પુ. (ળ:) એક જાતનો નાસુરનો રોગછે,

THE UNIVERSITY OF MUMBAI LIBRARY

ઘટિ, સ્ત્રી. (ઘિઃ) કુકરકંઠ, પુ. (ઘિઃ) કુકર, ભુંડ.

ઘોટ, પુ. (ઘઃ) ઘોડો.

ઘોટક, પુ. (ઘઃ) ઘોડો.

ઘોળા, સ્ત્રી. (ળાઃ) નાક.

ઘોળિન્, પુ. (ળીઃ) કુકર, ભુંડ.

ઘોંટા, સ્ત્રી. (ઘાઃ) ઘોર, ર. સોપારીનું ઝાડ. [ભયંકર.

ઘોર, પુ. (રાઃ) ભયાનક રસ, ખીક ભરેલું, વિ. (રાઃરા.રં.)

ઘોષ, પુ. (ષઃ) ગોવાળનું ધર, અગર તેનું ગામ.

ઘોષક, પુ. (કઃ) ગલકાં, પુરીયાં.

ઘોષણા, સ્ત્રી. (ળાઃ) ઊંચા અવાજનો સ્વર કાઢવો.

ઘાણ, ન. (ળં) નાક, વિ. (ળઃ ણા. ળં.) જોનો નાકથી
વાસ લીધો તે, વાશ લીધેલ.

ઘાણતર્પણ, વિ. (ળઃ ણા. ળં.) સુગંધિ, પુ. (ળઃ) સુગંધ.

ઘાત, વિ. (તાઃ તા. તં.) જોનો નાકથી વાસ લીધો તે,
વાસ લીધેલ.

ઙ.

ઙ, પુ. (ઙઃ) અઙ્ગલનો પદાર્થ, ઇચ્છા, કામવાસનાં,
વિષયઇચ્છા.

ઙુ, (ઙુઃ) ઙ્ગલે. અવાજ કરવો, વગાડવું.

ચ.

ચ, પુ. (ચઃ) રીવ. ર.ચંદ્ર ૩.ચોર. ડકાડખો.

ચ, અ. હેતુ. નિશ્ચય એમર્થ.

ચકાસ, વિ. (લઃ) ચકાસિત. પ્રકાસવું. ચક્રચક્રવું.

ચકાસિત, વિ. (તા. તા. તે.) રોશની કરેલું. [ચક્રો.

ચક્રિત, વિ. (ત્રા. ત્રા. તે.) ખીક ભરેલું. ખીસીકણ. હિ-

ચક્રિત્વચ, વિ. (ચા. ચા. યે.) જોનું અંતઃકરણ ચક્ર-
ચક્રીય છે તે. [તેને ચાક્રનું સાર લાગે છે.

ચક્રોર, પુ. (રાઃ) ચક્રોર કરોને એક જાતનો પક્ષી છે.

ચક્રોરક, પુ. (કાઃ) ઉપલો શબ્દ શુદ્ધિ.

ચક્ર, વ. (કં.) પાણીનો ભયરો. ર. રીઝવ. ૩. ભયર.

૪. ચાકીનું પેટ, પુ. (કાઃ) ચક્રવાક નામનો પક્ષી.

૫. કુભારનું ચાકા, ૧૦. હોળી. ૧૧. ૫૪.

ચક્રચક્ર, વ. (કં.) એક જાતનો સુગંધિ.

ચક્રચક્ર, પુ. (ચાઃ) વિષય.

ચક્રચક્ર, પુ. (કાઃ) ૧૧. ચી નામની કપરપરો છે. [સંધિ.

ચક્રચ, સ્ત્રી. (ચાઃ) ૧૧. ચી નામની કપરપરો છે. [સંધિ.

ચક્રચંચ, પુ. (ચં.) સંધિચક્ર.

ચક્રવર્તીની, સ્ત્રી. (નીઃ) ચાક્રવતની ભાજી કે છે તે.

ચક્રવાક, પુ. (કઃ) ચક્રવાક નામનો પક્ષી, ચક્રવા.

ચક્રવાડ, પુ. (ડઃ) એક પહાડનું નામ છે.

ચક્રવાલ, પુ. (લઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો, ર. ન. (લં.) ખંડ.

ચક્રાંગ, પુ. (ગઃ) હંસપક્ષી.

ચક્રાંગી, સ્ત્રી. (ંગીઃ) કેદાર વૃક્ષ.

ચક્રિન્, પુ. (ક્રીઃ) સાપ.

ચક્રીવત્, પુ. (વાન્.) ગંધેડો.

ચક્ષુશ્વસ, પુ. (વાઃ) સાપ. [આંખમાં આંખ.

ચક્ષુષ્યા, સ્ત્રી. (બ્યાઃ) એક જાતનો સુરમે છે.

ચક્ષુષ્મન્, વિ. (ષ્માન્. ષ્મતી. ષ્મન્.) જોની આંખ
સારી છે તે, દેખાય એવું.

ચક્ષુસ, ન. (ક્ષુઃ) આંખ.

ચંચલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ચંચળ.

ચંચલા, સ્ત્રી. (લાઃ) વીજળી.

ચંચુ, પુ. (ચુઃ) ચંચુરડાનું ઝાડ, ર. પક્ષીની ચાંચ, ચાંચ.

ચટક, પુ. (કઃ) ચકલી, ચક્ષી. [જીજી.

ચટકા, સ્ત્રી. (કાઃ) ચકલી, ચક્ષી, ર. પીપલીમુલ, પી.

ચટકાશિરસ, ન. (રાઃ) પીપળી મુળ.

ચટિકાશિરસ, ન. (રાઃ) પીપળી મુળ.

ચટુ, પુ. ન. (ટુઃ ટુઃ) પ્રીતીથી કુટુંબીય.

ચળક, પુ. (કઃ) ચણો. [સાવ.

ચંડ, વિ. (ડઃ ડા. ડં.) અત્યંત રીસ વાળું, ધણું.

ચંડા, સ્ત્રી. (ડાઃ) કીરમાણી અજમે.

ચંડાન, પુ. (નઃ) કણેરીનું ઝાડ.

ચંડિયા, સ્ત્રી. (ચાઃ) પારવતી.

ચંડનક, ન. (ચં.) ચરણીઆ, ધામરે.

ચંડાત, પુ. (તઃ) આશ્વિના સ્ત્રીને શુદ્ધ પુરુષ
ધર્મથી ડીકરો. હાર.

ચંડાતવદ્ય, સ્ત્રી. (દીઃ) હારનો તંબો-સાંઈ.

ચંડાતિયા, સ્ત્રી. (ચાઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ચંડુ, પુ. (કુઃ) મુર્ખ. મુરખ.

ચંડુ, વ. (લં.) ચેડ.

ચંડુ, વિ. (રા. રા. રં.) સ્થૂંચ મુરખ.

ચંડુરક, પુ. (લઃ) ચંડુરવાનું ઝાડ.

ચંડુરક, પુ. (કાઃ) ચંડુરક.

ચંડુરકી, સ્ત્રી. (રઃ) ચંડુરકી-નું નામ.

ચંડુરક, વિ. (કુઃ કુઃ) જોને ચંડુરકા છે તે.

દ્ર, ન. (દ્ર.) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ.
 જ, પુ. (જ.) વિષયુ. [લીને.
 ગં, પુ. (ગં.) ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ મ-
 ય, ન. (યં.) ચવાડો, ચાર રસ્તા એક જગો-
 મે મલેછે તે. [જગો કરીરાખી હોય તે.
 ર, ન. (રં.) અંગાથું, ચોક, યત કરવા સાર જે
 અ. ક્યારે ક્યારે, જ્યારે, કેટલુંક.
 પુ. (ન.) સુખડ, મૈલાગીરી.
 પુ. (દ્ર.) ચંદ્રમા, ૨. કપર, ૩. સોનું, ૪. પાણી, જળ.
 પુ. (ક.) મોરના પીછાપર આંખ જેવું દેખા-
 મિછે તે. [છે તે.
 હુર, વિ. (ર. રા. રં.) ચંદ્ર જેવું જે સાફ-સ્વચ્છ
 મા, સ્ત્રી. (ગા.) એક ચંદ્રભાગા નામની નદી છે.
 ગી, સ્ત્રી. (ગી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સ, પુ. (મા.) ચંદ્ર.
 ભ, સ્ત્રી. (લા.) એળચી.
 મા, સ્ત્રી. (લા.) મજલો, મેડી, ધરનો માલ.
 પુ. (ર.) મહાદેવ.
 સ, પુ. (સ.) તરવાર, ૨. ચંદનું.
 કા, સ્ત્રી. (કા.) ચંદનું.
 વિ. (લ. લા. લં.) જલદી, ન (ચપલ.) વીચાર વ-
 ર જલદીથી કામ કરનારો, ૨. પારો.
 સ્ત્રી. (લા.) વીજલી, ૨. પીપલી, [હાય.
 પુ. (ટ.) મોહિણી કરેલો હાય, આગલ કાંધેલો
 પુ. (ર.) જેની પુછડી ચમરી પ્રમાણે હોયછે
 વો મૃગ, ન. (રં.) ચમરી.
 ર, પુ. (ક.) કંચનનું ઝાડ. [લોહની રોટલી.
 પુ. (સ.) ચત કરવાનું એક વાસનછે,
 સ્ત્રી. (સી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પુ. (સ.) લસકર, ફોજ,
 પુ. (ર.) એક જાતનો હરણ છે.
 પુ. (ક.) ચાપો, ચાપાનું ઝાડ.
 પુ. (ય.) જમાવ, ખાઈ ખોદીને તેમાંની માટી
 ખોદીને તટખંધીને બહારથી મજબુતી સાર ના-
 ખી હોયછે તે.
 પુ. (ર.) કાસદ. વિ. (ર. રા. રં.) જંગમ કરીને
 ચોક હોયછે તે.
 પુ. ન. (ક. કં.) વૈદનું એક શસ્ત્ર છે.

ચરણ, પુ. (ળ.) પગ.
 ચરણાયુધ, પુ. (ધ.) કુકડા.
 ચરમ, વિ. (મ. મા. મં.) છેલ્લો-લું-લી.
 ચરાચર, વિ. (ર. રા. રં.) ખાઈ, ૨. જંગમ.
 ચરિણુ, વિ. (ણુ. ણુ. ણુ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચર, પુ. (ર.) હવનમાં નાખવાનું આનાજ.
 ચર્ચરી, સ્ત્રી. (રી.) ટાલી ફોડવી. [પણ પરીક્ષાકરવી તે.
 ચર્ચા, સ્ત્રી. (ર્ચા.) શુખડની ઉડી, ૨. પ્રમાણથી કોઈની
 ચર્ચટ, પુ. (ટ.) આગળ કરેલો હાય.
 ચર્મકષા, સ્ત્રી. (ષા.) શીકેકાઠ નામની વનસ્પતી છે.
 ચર્મકાર, પુ. (ર.) ચઢ્યાર.
 ચર્મકીલરોગ, પુ. (ગ.) હરસનો રોગ-મરજ.
 ચર્મન, ન. (મં.) હરણનાં આંખડાં, ૨. ઢાલ.
 ચર્મપ્રેલિકા, સ્ત્રી. (કા.) આંખડા કાપવાનું હથીઆર.
 ચર્મપ્રસવક, પુ. (ક.) ધમણ.
 ચર્મપ્રસવિકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચર્મિન, પુ. (મી.) ભૂજવૃક્ષ, વિ. (મી. મિંણી. મિ.) આં-
 ખડા વાપરનારો, ૨. ઢાલ વાપરનારો.
 ચર્ચા, સ્ત્રી. (ર્ચા.) ધર્મ સંબંધે તપનો નીક્ષય કરવો,
 ક્રીયા કરવી, ૨. જવું, ૩. ખાવું, ૪. ચાલ.
 ચર્વિત, વિ. (ત. તા. તે.) ખાધેલું, ચાવેલું.
 ચર્વિતચર્વણ, ન. (ર્વ.) ચાવેલું પાછું ચાવવું, ૨. એ-
 કવાર ખેલેલું વાક્ય પાછું કામવગર ખોલવું, વિ.
 (ળ. ણા. ણં.) ચાવેલા પદાર્થને પાછા ચાવનારો.
 ચલ, વિ. (લ. લા. લં.) ચંચલ.
 ચલદલ, પુ. (લ.) પીપલનું ઝાડ.
 ચલન, વિ. (ન. ના. નં.) ધુજરો, ધુજનારો, ધુજવું.
 ચલાચલ, વિ. (લ. લા. લં.) ચંચલ.
 ચલિત, વિ. (ત. તા. તે.) જરાધુજરો.
 ચવિક, પુ. (ક.)
 ચવિકા, સ્ત્રી. (કા.)
 ચવી, સ્ત્રી. (વી.) } ચવક નામની વનસ્પતી છે.
 ચવ્ય, ન. (વ્ય.)
 ચવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) }
 ચષક, પુ. ન. (ક. કં.) દારૂ પીવાનું વાસન.
 ચણાલ, પુ. (લ.) યતના થાંખલાપર જે લાકડાની
 ગોલ તરફા કરી હોય છે તે.
 ચાક્રિક, પુ. (ક.) ધાંટ વગાડીને રાખને બરાબર વ-
 ખતસર ઉઠાડનારો ચાકર.

ચાંગેરી, સ્ત્રી. (રી.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
 ચાટકૈર, પુ. (ર:) ચકલો, ચલ્લો.
 ચાટુ, પુ. ન. (ટુ: ટુ.) પ્રીતીથી શુદ્ધ બોલવું.
 ચાંડાલ, પુ. (લ:) ચંડાલ શબ્દ જુવો.
 ચાંડાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) અમ્માર-હારનો તંબોરો-સારંગી.
 ચાતક, પુ. (ક:) ચાતકપક્ષી. [આ ચાર વર્ણ.
 ચાર્નવર્ણ્ય, ન. (વ્યં.) બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રી, વૈશ, અને શુદ્ર
 ચાંદ્રભાગા, સ્ત્રી. (ગા.) ચંદ્રભાગા નદી.
 ચાંદ્રભાગી, સ્ત્રી. (ગી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાપ, ન. પુ. (વં. પ:) તીરકમાન, કામડો, ધનુષ્ય.
 ચામર, ન. સ્ત્રી. (રં. રા.) અમરી.
 ચામીકર, ન. (રં.) સોનું.
 ચાપેય, પુ. (ય:) ચંપાનું ઝાડ, -ફલ. [ને તેનો વેહવાર.
 ચાર, પુ. (ર:) કાસદ, ૨. અંધન, ૩. અટકાવ થવાનું સાધન
 ચારટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનું કમલ છે.
 ચારણ, પુ. (ળ:) કથા કરનારો, કથા કેહેનારો. [મહું.
 ચાહ, વિ. (હ: વી. હ:) ખુબ સુરત, સુંદર, રહીઆ-
 ચાહદર્શન, વિ. (ન: ના. નં.) જેનું દર્શન સારે તે.
 ચાંચિક્ય, ન. (ચ્યં.) દીલને સુખડની પુટી.
 ચામ, ન. (મં.) ચાંમડાનો જમાવ.
 ચાર્મન, ન. (જં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાર્મન, ન. (જં.) ચહારનો જમાવ.
 ચાર્વાક, પુ. (ક:) મીથ્યાવાદ કરનાર, નાસ્તીક.
 ચાલન, ન. સ્ત્રી. (નં. નાં) ચાળની.
 ચાષ, પુ. (ષ:) ચાસ નામનો એક પક્ષી છે.
 ચાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચાક્રિત્સક, પુ. (ક:) વૈદ્ય, હકીમ.
 ચિકીર્ષા, સ્ત્રી. (ર્ષાં.) કરવાની ઇચ્છા.
 ચિકુર, પુ. (ર:) માથામાગી માલા, વિ. (ર: રા. રં.)
 વગરનીચારે જલદીથી કામ કરનારો.
 ચિક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) લીધું, ભીનું, ચીકણું.
 ચિક્ષસ, ન. (સં.) જવનો લોટ, પુ. (સ:) યસમા વા-
 પરવાનું એક જાતનું વાસણ છે.
 ચિંચા, સ્ત્રી. (ચા.) આંખલીનું ઝાડ.
 ચિતા, સ્ત્રી. (તા.) ચેહ.
 ચિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચિત્, સ્ત્રી. (ત્.) શુદ્ધિ, સાન.
 ચિન્ન ન. (ચં.) મન, દીલ.

ચિત્તજ, વિ. (જ: જ્ઞા. જ્ઞં.) અંત:કરણ જાણનારો.
 ચિત્તવિભ્રમ, પુ. (મ:) ઘેલાપણું, ઘેલાઈ, ગાંડાઈ.
 ચિત્તસમુજ્જતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
 ચિત્તાભોગ, પુ. (ગ:) દીલની ખુશીથીસે અતુર રહે
 ચિત્તીકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) મનમા જે ધાર્યું તે.
 ચિત્તોદ્રેક, પુ. (ક:) ગર્વ, મગરૂરી, ગરૂરી.
 ચિત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) ચીતા, ચેહ.
 ચિત્, વિ. (લ: લા. લં.) ચિત્ત, ચિત્ત પ્રમાણે, તસ
 ન. (લં) અબદુતરસ, આશ્વર્થ, ભીતપર વીગેરે ચી
 લાંચીવો. [રીનુટીલું કરવું
 ચિલક, પુ. (ક:) એરંડાનું ઝાડ, ન. (કં.) કપાલે કસ
 ચિલકર, પુ. (ર:) ચીનારો, રંગારો.
 ચિલકાય, પુ. (ય:) સંહી, સિંહ.
 ચિલકૃત, પુ. (ત્.) તમરનું ઝાડ.
 ચિલતંડુલા, સ્ત્રી. (લાં.) વેખડ, વાવડીંગ.
 ચિલપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણાં.) ડવલો, પીડવણ. [બોલના
 ચિલપ્રિયકથ, વિ. (ય: થા. યં.) અજાણ્ય અને ગમ
 ચિલમાનુ, પુ. (નુ:) અમી, ૨. શુરજ, શુર્ય.
 ચિલશિખંડિજ, પુ. (જ:) પ્રહરપતી, યુર.
 ચિલશિખંડિન્, પુ. (ડીં.) સાત રસીમાના દરેક, મરી
 અત્રિ, અંગિરા, પુલસ્ત્ય, પુલહ, ક્રતુ, મ
 વસિષ્ઠ.
 ચિલા, સ્ત્રી. (લાં.) કંવડળ, ગોડુધા નામની વનસ્પ
 ચિતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્મરણ, યાદ, ૨. વિચાર.
 ચિદાર્ચચ્છક્રિયુક્ત, વિ. (ક: કા. કં.) આત્મા
 અનાત્મા એનાપર જેની સક્રિત છે તે.
 ચિદાત્મક, ન. (કં.) ઇદ્રિયથી જે સાન તે.
 ચિપિટ, પુ. (ટ:) પવા, પોંહા.
 ચિપિટક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ચિરં, અ. લાંબી સુદત શુધી. [તેને વાર લગાડન
 ચિરક્રિય, વિ. (ય: યા. યં.) થોડાવારમા જે કામ
 ચિરંજીવિનુ, પુ. (વીં.) કાગડો. [રણેલી ર
 ચિરંદી, સ્ત્રી. (દીં.) જરા જીવાન દર્શામા આવેલી
 ચિરંતન, વિ. (ન: ના. નં.) પ્રાચીન, પુરાતન, જી
 ચિરરાનાય, અ. લાંબી સુદત સુધી.
 ચિરવિલ્લ, પુ. (લ્વ:) કરંજનું ઝાડ.
 ચિરપ્રસૂતા, સ્ત્રી. (તા.) ધણા વરસે જણેલી.
 ચિરસ્ય, અ. લાંબી સુદતસુધી.

તુમ્બુદ્ધિ, વિ. (હિં: હિં: હિં.) બણીવાર સુધી જી-
ની બુદ્ધિ સ્થિર છે તે.
ન, મ. ઉપલો શબ્દ જીવે. [રણેલી સ્ત્રી.
વી, સ્ત્રી. (કી.) જરા જીવાન દશામા આવેલી પ-
વેલ, પુ. (લ્લ:) કરંજનું ઝાડ.
ન, મ. લાંબી સુદત સુધી.
વિમ, પુ. (મ:) એક જાતનું માછલું છે.
વિમિ, પુ. (મિ:) એક જાતનું માછલું છે.
પુ. (લ્લ:) ધાર, વિ. (લ્લ: લ્લ: લ્લ.) ચીપડો, જી
આંખમા ચીપડા બહુનીકળે છે તે.
ક, ન. (કે.) ઉપલા વોડના નીચલો ભાગ.
ન, ન. (ન્હ:) નીસાગી, નીશાન.
પુ. (ન:) હરણુમા એક જાત છે, ૨. ચીન દેસ, ૩.
રો, ૪. એક જાતનું કપડું છે, ૫. કલહ. [સીશુ.
ન. (રં.) કપડું, ચીથરં, ૨. છાલ, ૩. કુલનો હાર, ૪.
ન. (ળે.) ચાલ, વર્તણુક.
સ્ત્રી. (સી.) મચ્છર. [શક છે.
ન. (રં.) રૂપીના કપડાં, પુ. (રં) એક જાતનું
પુ. (ક:) કોકમ.
કા, સ્ત્રી. (કા.) અમ્બલોણીકા નામની વનસ્પતી છે.
વિ. (લ્લ: લ્લ: લ્લ.) ચીપડાવાળા આંખનો,
ચીપડાં.
સ્ત્રી. (હિં:) યુલો, યુલો.
સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
ક, ન. (કં.) સ્થનનું ટોક, ડીટડી, ધાધનું મોહો.
સ્ત્રી. (જ.) મોરનો તોરો, ચોટલી.
વિ. (ગિ:) માથાના ધરેણા, સુયુટ. [તી છે.
કા, સ્ત્રી. (લા.) ઉચ્ચટા મુળ, કુરડી નામની વનસ્પ-
તી. (ત:) આંખો.
કા, (ગિ.) બુકો, ધુળ.
કુતલ, પુ. (લ:) માથાપરનો વલેલા નીમાળા.
સ્ત્રી. (ગિ:) યુણીકા, ગધ.
સ્ત્રી. (ળી.) યુણીકા, ગધ.
કા, સ્ત્રી. (કા.) હાથીના કાનનું મુળ. [નો પટ્ટો.
કા, સ્ત્રી. (બ્યા.) હાથીના વંચે બાંધવાનો આંખડા-
ક, વિ. (ક: કી. કે.) દાસ, ચાકર.
ક, વિ. (ક: કી. કે.) દાસ, ચાકર.
કી, સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું ઝાડ.

વેતન, પુ. (ન:) પ્રાણી.
વેતના, સ્ત્રી. (ના.) બુદ્ધિ.
વેતસ, ન. (ત:) મન, દીલ, ચીત.
વેન, મ. પંદર દહાડા બાબદ. [ખરાબ.
વેલ, ન. (લં.) વસ્ત્ર, વિ. (લ: લા. લં.) અધમ, પાપી,
વેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
વેલ, ન. (લં.) વસ્ત્ર, વિ. (લ: લા. લં.) અધમ.
વેલી, સ્ત્રી. (લી.) અધમા સ્ત્રી, નીચ સ્ત્રી.
વેત્ય, ન. (ત્યં.) યત કરવાની એક જગા.
વેત્ય, પુ. (ત્ય:) ધન્ય સ્વરૂપ.
વેત્ત, પુ. (ત:) ચેતર મહીનો.
વેત્તરય, પુ. (ય:) કુમેરનો બાગ-બગીચો.
વોચ, ન. (વં.) તજ, દાલચુની.
વોદની, સ્ત્રી. (વી.) ધમાસો. [જામ્યેય સવાલ.
વોદ્ય, ન. (વં.) અજામ્યેયી ભરેણી સવાલ, અ-
ચોર, પુ. (ર:) ચોર.
વોરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
વોલ, પુ. (લ:) કાંચળી, ચોળી.
વોલી, સ્ત્રી. (લી.) કાંચળી, ચોળી.
વોર, પુ. (ર:) ચોર.
વોરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોરી.
વોર્ય, ન. (વં.) ચોરી.
વ્યાવિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઠી મુકેલો, હાકી મુકેલો.
ચૂન, વિ. (ત: તા. તં.) ગળેલું, ખડેલું, પડેલું, ખરી
પડેલું.

છ

છગલક, પુ. (ક:) બકરો. [સ્પતી છે.
છગલા, સ્ત્રી. (લા.) વરધારા, જીર્ણુક નામની વન-
છગલાંધી, સ્ત્રી. (ધી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
છગલાંડી, સ્ત્રી. (જી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
છગલાંલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
છલ, ન. (લં.) છત્રી.
છલા, સ્ત્રી. (લા.) મધુરિકા, વરીયાળી, કોથમીર.
છલાકી, સ્ત્રી. (કી.) મુંગસ વેલો.
છદ, પુ. (દ:) પાંદડાં, પાતરાં, ૨. પર, પીછાં.
છદન, ન. (નં.) પાંદડાં, પાતરાં.
છદાનુવર્તિન, વિ. (તીં. તિની. તિં.) આસા પ્રમાણે
ચાલનારો.

कश्मि. स्त्री. (प्रि.) शायबानु आर्क—शायबी शाय आर्क
 कश्मि. न. (ब्र.) ३५३. [शय, शयनी, शयनी
 कश्मि. पु. (दः) शायबानु, शयनी शय, वि. (प्रि. दा. द.)
 कश्मि. न. (दः) शायबानु, ३५३, वेद
 कश्मि. वि. (यः श्री. यं.) वेदशयनी [शयनी-दा. द.
 कश्मि. न. (ब्र.) शयनी शय, वि. (ज. ज. ज.) ३
 कश्मि. न. (क.) ३५३, शयनी शयनी शयनी शयनी
 शय ३५३.

श्री, स्त्री. (वि.) श्रेष्ठा, श्रेष्ठि
 शत्रु, पु. (सः) अश्रेष्ठ, स्त्री. (सः) अश्रेष्ठी [निश्रेष्ठ]
 शत्रु, वि. (सः श. वं.) नाशयन्, नश्यन्, २. अश्रेष्ठ
 शत्रु, पु. (सः) श्रेष्ठ
 शत्रुघ्न, वि. (सः श. वं.) दंडाश्रेष्ठ, दंडश्रेष्ठ
 शत्रुघ्न, पु. (सः) वेदाचार्य, वेद श्रेष्ठि
 शशा, स्त्री. (शा.) शृंगारिणी स्त्री, २. श्रेष्ठि, तेजः, २. श्रुति
 शशि, ४. श्रुति, ५. पंचि, वेदः, ६. वायु, ७. पाव-
 न, ८. शोभा, ९. अंधकार, अंधार.

કિન્ન, વિ. (ન: ના. વં.) કાપિલું, તોડેલું.
 કિન્નિ, વિ. (ન: ના. વં.) કાપેલું, પાડેલું, પાડેલું.
 કિન્નમાન, વિ. (ન: ના. વં.) કડક કરવાજોગ-તોડવાજોગ.
 કિન્ન, વિ. (અ: આ. અં.) કાપેલું, તોડેલું.
 કિન્નદશ, સ્ત્રી. (શ.) ગ્રોધ.
 કિન્નવળ, વ. (ળ:) એક જાનનો મુર છે.
 કુર્મદરી, સ્ત્રી. (રી.) છ મુંદર.
 કુરિકા, સ્ત્રી. (કા.) છરી.
 કુલ, વ. (ક:) ખુશીયાદ જે જાનવર અગર પંખી
 કુરમા પાંજરામા પાળે છે તે.
 કુલ, ન. (ન.) કાપડ, કાનરુ.

ड.

જગત, જ. (જ.) જીવન, યોદ્ધા. વિ. (દ. તી. ત.) જંગમ.
 જગજ્જી, પુ. (જી.) સુધ, સુરજ.
 જગમ્મણ, પુ. (જા) પવન, વાહુ, વા.
 જગતી, સ્ત્રી. (તી.) બૂમી, જીવન, યોદ્ધા, જગતી ના-
 મનો એક હંદ છે, જંગમી.
 જગનાથિ, જ. (થિ.) સ્ત્રીની યાત્રીને પર એ વચ-
 આ ભાગ મહિસુ કાઠકું.
 જગદ, પુ. (દા) પાપતર.

[illegible]

ગમ, પુ. (મ:) મંડાળ, મહાર. [જ્યુવાની, જન્મ-
તા, સ્ત્રી. (તા.) મનુષ્ય જાતી, જન્માવ, તરણપણી,
ન, ન. (નં.) જન્મ, વંશ, કુલ.
ની, સ્ત્રી. (ની.) મા, માતા.
પદ, પુ. (દ:) દેશ. [લલચાવનારો.
મોહિન, વિ. (હી. હિની. હિ.) લોકને મોહ કરનારો,
ચેલી, સ્ત્રી. (લી.) મા, માતા. [લોક પ્રવાદ.
શ્રુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) અપર, અપ્યપાર, લોકવાર્તા
દ્વન, પુ. (ન:) વિષય.
શ્રય, પુ. (ય:) માંડવો. [આયડી.
, સ્ત્રી. (નિ:) જન્મ, સ્ત્રી, મા, વંહુ, ડીકરાંગી
ની, સ્ત્રી. (ની.) મા. [આયડી.
, સ્ત્રી. (ની.) જન્મ સ્ત્રી, મા, વંહુ, ડીકરાંગી
દુ, ન. (નુ:) જન્મ.
, પુ. (તુ:) પ્રાણી.
લ, પુ. (લ:) ઉપરનું આડ,
ન, ન. (ન્મ:) ઉત્પત્તિ, ઉપજ.
ન, પુ. (ન્મી:) પ્રાણી.
, ન. (ન્યં.) યુદ્ધ, લઠાઈ, જંગ, ર. અપ્યપાર,
અપર, પુ. (ન્ય:) ૩. જન્મદનો રનેલી-દોસ્ત.
, પુ. (ન્યુ:) પ્રાણી.
પુ. (વ:) વેદાભ્યાસ.
સ્ત્રી. (વા.) જન્મદીનું આડ.
પુ. (વં.) જન્મદીનું કુલ.
પુ. (વી:) ખાયડીઅને વર, વર અધરી.
પુ. (વંક:) કીચડ, કાદવ. [મરવો.
પુ. (વર:) ખાટાં મોઢાં લીધુંનું આડ, ર. સફેદ
પુ. (વંદ:) જન્મનું આડ. [મરવો.
પુ. (વંદ:) ખાટાં મોઢાં લીધુંનું આડ, ર. સફેદ
પુ. (વંદ:) (વી.) ધંદ.
પુ. (લ:) } ખાટાં મોઢાં લીધુંનું આડ,
પુ. (ર:) } ર. સફેદ મરવો.
પુ. (વ:) વિજય, ર. નરવેલનું જીડ. [રનારો.
પુ. (વિ:) (હી. હિની. હિ.) જન્મની ધંદલા ક-
દ, ન. (નં.) જન્મ, વીજય.
પુ. (વિ:) જ્યંત નામનો ધંદનો ડીકરો. [રપતી છે.
પુ. (વી.) (તી.) ટાકળ, ઘોર ઝીરણ નામની વન-
, સ્ત્રી. (યા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

જય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) જીતવાને યોગ્ય, જીતવાને
લાયક.
જરણ, પુ. (જં.) જીર.
જરવ, પુ. (ન:) જુદો, ડોસો, ધરડો.
જર્તિલ, પુ. (લ:) જન્મલી તલ, વાંઝાતલ.
જરજવ, પુ. (વ:) ડોસો-ધરડો અળદ.
જરા, સ્ત્રી. (રા.) જુદાંપો, ધરડપણ.
જરાયુ, પુ. (યુ:) ઝોડ, ગર્ભવેદન, નાડીચો, ખોલ.
જલ, ન. (લં.) પાણી, જળ. [નીકળું તે.
જલકન્મષ, પુ. (ષ:) સમુદ્ર મંથનના વખતે જ જહેર
જલશાયિન, પુ. (યા.) વીધય.
જલંગમ, પુ. (મ:) મંડાળ, હથ્થર, જલાદરા.
જલજ, ન. (જં.) કુમળ. [જીવડા.
જલજંતુ, પુ. (તુ:) જલચર પ્રાણી, પાણીમાના જીવ,
જલધર, પુ. (ર:) મેધ, મેહે. [સમુદ્રથી ઉત્પન્ન થએલું.
જલધિસંભવ, વિ. (વ: વા. વં.) દરીઆથી પેદા થએલું,
જલનિધિ, પુ. (ધિ:) સમુદ્ર, દરીયો.
જલનિર્ગમ, પુ. (મ:) પાટ, પ્રણાલી, પળવો.
જલનીલી, સ્ત્રી. (લી.) શેવાલ.
જલપ્રાય, વિ. (ય: યા. યં.) પાંચળ, પાણીનું.
જલમુચ, પુ. (ક:) મેધ, મેહે.
જલવ્યાલ, પુ. (લ:) પાણીમાનો સાપ, ર. ચારણી.
જલશક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) જાળી ધીપ. [પાણી હેાય છે તે.
જલાધાર, પુ. (ર:) તલાવ, વાવ, કુવો વીગેરે જહાં
જલાપસ્યશન, ન. (નં.) પાણીને અડકવું.
જલાશય, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જીવો, ન. (યં.) કા-
લાવાલાનું સુલીયું
જલૂકા, સ્ત્રી. (કા.) જળો.
જલોકા, સ્ત્રી. (કા.) જળો. [તો માર્ગ, મુસ.
જલોચ્છાસ, પુ. (સ:) તલાવમાનું પાણી વેહી જાય છે
જલૌકસ, સ્ત્રી. (સ: સા. સં.) જળો.
જલૌકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
જલપાક, વિ. (ક: કી. કે.) ધણુ ખોલનારો.
જલ્પિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખોલવું.
જવ, પુ. (વ:) જલદી, વેગ, ઉતાવળ, ઝટપટ, વિ.
(વ: વા. વં.) વેગવાન.
જવન, વિ. (ન: ના. નં.) અતી વેગવાન, ન. (નં.) વેગ.
જવનિકા, સ્ત્રી. (કા.) પડદો, કનાત.

જીર્ણવ, ન. (સ્ત્ર.) જીર્ણ થયેલું કપડું.

જીવ, પુ. (વ.) જીવંત, ૨. પ્રાણુ ધારણ, ૩. પ્રાણુધારણ કરણારે.

જીવ, પુ. (ક.) આસાનાનું ઝાડ. [છિ તે પક્ષી.

જીવિ, પુ. (વ.) જે પક્ષીનાપર મારનાપર જેવા હોય

જીવિ, પુ. (વ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

જીવન, વિ. (ત: તા. તં.) જીવતો છતાં મુવા જેવો.

જી, ન. (સ્ત્ર.) જીવનો ધરમ.

જીન, ન. (નં.) પાણી, જલ, ૨. યુજનન. [નરપતી.

જીની, સ્ત્રી. (ની.) હરણુવેલો; હરણુછેડી નામની વ-

જીનીયા, સ્ત્રી. (યા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

જીનોષ, ન. (યં.) જીવરક્ષણ કરવાનો ઉપાય-હલાજ.

જીતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ગરોજ, ઝાઝ ઉપર ઉગેલો એક જાતનો વેલો.

જીતિક, પુ. (ક.) સીકારી, પંખેરા પકડનાર.

જીતી, સ્ત્રી. (તી.) હરણુછેડી નામની વનરપતી.

જી, સ્ત્રી. (યા.) હરણુછેડી નામની વનરપતીનો વિષય, ૨. તીર કમાનની દોરી.

જી, પુ. (તુ:) જીવ રક્ષણ કરવાનો હલાજ. [માર.

જીક, પુ. (ક.) શીકારી, પંખેરા પકડનાર, ચીઢી-ખ, સ્ત્રી. (કા.) યુજનન.

જીલ, પુ. (લ:) આયુષ્ય, જીંદગી, આવરદા.

જી, સ્ત્રી. (પ્તા.) નીંદા, ખદગોહ.

જી, પુ. (ગા. ગ:) વરધારો.

જી, પુ. (ક:) સુક કરીને હોમ કરવાનું વાસન છે.

જી, પુ. (તિ:) તાવ, યુષ્માર.

જી, પુ. (વિ:) વેગ, જોર.

જી, પુ. (અગાસું, અવાચી.

જી, પુ. (અગાસું, અવાચી.

જી, પુ. (અગાસું, અવાચી.

જી, પુ. (જી. ની, તુ.) ક્તેહ પામેલો, જ્યસીલ.

જી, પુ. (જી. ની, તુ.) જીવન, જમન.

જી, પુ. (જી. યં.) ક્તેહ પામવા લાયક.

જી, પુ. (જી. નં.) જ્યસીલ.

જી, પુ. (ય:) ઉપર મીમાંસા શસ્ત્ર જાણનારો.

જી, પુ. (ક:) ચંદ્ર કુશ, દર્ભ, ૨. આયુષ્માન.

જી, પુ. (કં:) કૃષ્ણાગર ચંદન-સુખડ.

જી, પુ. (કં:) રૂઢિ, સુખ, એ અર્થે.

જોષા, સ્ત્રી. (યા.) ખાપડી, વળુ.

જોષિત, સ્ત્રી. (તા.) ખાપડી, વળુ.

જોષિતા, સ્ત્રી. (તા.) ખાપડી, વળુ.

જા.

જા, પુ. (જા:) પંડીત; વીદ્વાન; ૨. યુધ નામનો ચંદ્ર-નો ડીકરો.

જાપિત, વિ. (ત: તા. તં.) જાણાવેલો.

જામ, વિ. (મ: મા. મં.) જાણાવેલો.

જામિ, સ્ત્રી. (મિ:) યુધી.

[યધુછે તે.

જાતતત્ત્વ, વિ. (ત્વ: ત્વા. ત્વં.) જેને ઇશ્વર વિશે સાન-

જાતસિદ્ધાંત, પુ. (ત:) શાસ્ત્ર જાણીતો.

જાતિ, પુ. (તિ:) એક કટમના.

જાતૃ, પુ. (તા.) વેદ જાણીતો, જાણીતો.

જાતેય, પુ. (ય:) સાતી ભાવ, સાતીત્વ.

જાન, ન. (નં.) સાન, મોક્ષ મલવા સાર જે સાનતે.

જાનદુર્બલ, વિ. (લ: લા. લં.) સુરખ, અસાની, ખેવકુક.

જાનશક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) સામની શક્તી.

જાનાન્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. મં.) ડાહ્યો, સાની, સાનવાળો.

જાનિન, પુ. (ની.) જ્યોતીષી, જોશી, સાની, સાતા, સાનવાન.

જા.

જ્યા, સ્ત્રી. (જ્યા.) તીર કમાનની દોરી, ૨. પૃથ્વી.

જ્યાનિ, સ્ત્રી. (નિ:) જીનુ, પુરાનુ.

જ્યાયસ, વિ. (યાન. યસી. ય:) જઈક, ધણો ધરડો, બહુ બુઢો. [ધરડો.

જ્યેષ્ઠ, પુ. (ષ્ઠ:) જેઠ મહીનો, ૨. મોટો ભાઈ, ૩. ધણો

જ્યોતિ, પુ. (તિ:) અખી, ૨. સુર્ય, સુરજ.

જ્યોતિર્ગમણ, પુ. (ગ:) આગીઆ.

જ્યોતિષિક, પુ. (ક:) જ્યોતીષી, જોશી. [રપતીછે.

જ્યોતિષ્મતી, સ્ત્રી. (તી.) માલકાંગોણી નામની વન-

જ્યોતિસ, ન. (તિ:) નક્ષત્ર, નખેતર, ૨. પ્રકાશ, ૩. ન-જર, આંખ.

જ્યોત્સ્ના, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) ચંદ્રનો પ્રકાશ, ચાંદણ, ૨. પંડોણું.

જ્યોત્સ્ની, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) ચાંદની રાત, ૨. પંડોણાનો વેલો.

જ્વર, પુ. (ર:) તાવ, યુષ્માર.

જ્વલન, પુ. (ન:) અખી.

જ્વાલ, પુ. સ્ત્રી. (લ: લા.) જ્વાળા, ખપપ, બડકો.

જા.

સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જા.) પવન, તોફાન, જોરમા વરશવું,
૨. ખોપલી ચીજ.

સંજ્ઞાવાત, પુ. (જા.) તોફાનનો પવન.

જ્ઞા, સ્ત્રી. (જા.) માથા આમલાનું આંડ.

જ્ઞાતિ, ઘ. શીખ્રએ અર્થે.

જ્ઞર, પુ. (ર:) અરે.

જ્ઞર્જર, પુ. (ર:) એક જાતનું વાળું છે.

જ્ઞલરી, સ્ત્રી. (રી.) એક જાતનું વાળું છે.

જ્ઞલરી, સ્ત્રી. (રી.) આંજ, આંઝ.

જ્ઞષ, પુ. (ષ:) માછલી.

જ્ઞષા, સ્ત્રી. (ષા.) હસ્ત ચીકણા નામની વનસ્પતી.

જ્ઞાટલ, પુ. (લ:) મોરવા નામનું આડ.

જ્ઞાતુક, પુ. (ક:) તીળવાના આડના જાતનું આડ.

જ્ઞિટી, સ્ત્રી. (ટી.) અસમાની રંગનો કોરેટા, કોરેટો.

જ્ઞિલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) મચ્છર.

જ્ઞીરુકા, સ્ત્રી. (કા.) મચ્છર.

જા.

[અવાજ.

જા, પુ. (જા:) શુકનું નામ છે, ૨. બળદ, ૩. ઝમમ

ટ.

ટ, પુ. (ટ:) અવાજ, ૨. ડીંગણો, ૩. પા, ચોથાઈ, સ્ત્રી.
(જા.) ૪. પૃથ્વી, ૫. સોગન, ૬. કોતરેલો નારીએખ.

ટક, વિ. (કિ.ટ.) ટકતિ, ટકવેતિ. આંધવું, જોડવું, સાંધવું.

ટક્કવેચીય, પુ. (ય:) એક જાતનું શાક છે.

ટગર, પુ. (ર:) ટંકણુ ખાર, ૨. ચંચળ મન, ૩. ખોડો.

ટંક, પુ. (ક:) પથ્થર ફોડવાનો લોહિડાનો ધણ, ૨. ટાંકો,

૩. પીકાવ, ૪. દર્પ, ૫. ગર્વ, ૬. ટંકણુ ખાર, ૭. તર-

વારનું મ્યાન, ૮. પાવોડો, વાંસલો, ૯. રીસ, ધુસ્સો,

૧૦. નાણું ૧૧. સીકોડો, ૧૨. ટોંક, ટોચ, ૧૩.

૫૫, ૧૪. ટેકરાની બાજી.

ટકક, પુ. (ક:) છાપિયું નાણું-સીકોડો.

ટંકકપતિ, પુ. (તિ:) ટંકસાળનો મુખ્ય અમલદાર.

ટંકકજાલ, સ્ત્રી. (જા.) ટંકસાલ.

ટંકટીક, પુ. (ક:) શીવ.

ટંકળ, ન. (ળ:) ટંકણુ ખાર ૨. આંધવું.

ટંકપતિ, પુ. (તિ:) ટંકસાળનો મુખ્ય અમલદાર.

ટંકજાલ, સ્ત્રી. (જા.) ટંકસાલ.

ટંકાનક, પુ. (ક:) સેહેતૂર.

ટંકાર, પુ. (ર:) આચર્ય થવું, અચરત પામવું, ૨. પ્રીતી,

૩. તીર કમાનના દોરીનો અવાજ. [કણુ ખારો.

ટંગ, પુ. (ંગ:) પાવોડો, ૨. પગ, ૩. કુહારો, ૪. ટં-

ટંગિની, સ્ત્રી. (ની.) પાહડમુળ નામની વનસ્પતી.

ટદની, સ્ત્રી. (ની.) ગીણોડી. [કજાતનું વાળું છે.

ટદરી, સ્ત્રી. (રી.) મસ્કરી, મજક, ૨. નગારો, એ

ટદુર, પુ. (ર:) નગારોનો અવાજ.

ટલટલતિ, વિ. ગોંધલવું.

ટલન, ન. (ન:) મનનો ખેચેન પણો.

ટાકર, પુ. (ર:) ખેવકુંડ.

ટાર, પુ. (ર:) ધેર.

ટિક, (ટક) ટેકતે. જપુ, હલવું.

ટિટમક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષી છે.

ટિટિમ, પુ. (મ:) ટીટવી, ટીટાડી.

ટિગિજા, પુ. (જા:) એક આડ છે. [કી દ.

ટિપ, ટેપણતિ, વિ. કેહેવું, મોકલવું, હોકમ કરવો,

ટિપની, સ્ત્રી. (ની.) ટીકા.

ટીક, (ટક) ટીકતે. જપુ.

ટીકા, સ્ત્રી. (કા.) ટીકા.

ટુ, પુ. (ટુ:) સોગ, ૨. કામ, ૩. પ્રીતી. [જાતનું આડ

ટુળક, વિ. (ક: કા. કં.) દૃષ્ટ, નીચ, પુ. (ક:) ૨

ટુંટુક, પુ. (ક:) ડીંગાનું આડ.

ટેપન, ન. (ન:) મોકલતા, ફેંકતાં.

ટેર, વિ. (ર: રા. રં.) ખોડો.

ટેરક, વિ. (ક: કા. કં.) ખોડો.

ટૈક, (કક) ટૈકતે. જપુ.

ટૂલ, ટૂલતિ. વિ. આશા, ૨. ખીકથી ગોંધળવું.

ટ.

ટ, પુ. (ટ:) શીવ, ૨. સુચનું તથા ચંદ્રનું મંડલ

ખીખ, ૪. વરગુળ, ગોળો, ૫. મીક, ૬.

ગોંગાંટ, ૭. સુતી.

ટકુર, પુ. (ર:) સુતી.

ટઠસ, વિ. નકલી અવાજ.

ટ.

ટ, પુ. (ટ: જા.) શીવ, ૨. ખીક, બય, ૩. દર

નીચેનો અખી, ૪. એક જાતનો નગારો.

બેરી, સ્ત્રી. (સી.) એક જાતની ફૂંધી. [કરવું, મેળવવું.
 ઘું, વિ. (કં, કિ, દ.) ડાવયતિ, ડંપયતિ, યતિ. એકફું
 ઘું, વિ. (દ.) ડંબયતિ. નાખી દેવું, મોકલવું, સાથે
 અનો અર્થ; ડગાવવું થાએ છે.
 ઘ, પુ. (મઃ) કચરો વાલનારો, કચરો ઝાડનારો.
 ઘર, પુ. (રઃ) પ્રલય, ૨. એક જાતની ઇજા.
 ઘર, સ્ત્રી. (રા.) અવાજથી ધખરાવવું, ૨. રસ્તો,
 ન. ૩. નાહાસી જવું, નહાસવું.
 ઘર, પુ. (રઃ) એક જાતનું વાજી છે, ૨. અજા-
 એય બનાવ.
 ઘન, ન. (નં.) શ્વરખાની ગાડી. [લઈ જવાની છાપડી.
 ઘડ, પુ. (કઃ) ગોફણ, ૨. ટોપણ, કોઈને ફળ બક્ષીસ
 દુ, પુ. (દુઃ) ઝાંડીનું ઝાડ.
 ઘિનો, સ્ત્રી. ડાખણ. [બનાવ, ૪. તંત્ર.
 ઘર, પુ. (રઃ) રસ્તો, ૨. ગોંગાટ, ૩. અજાએય
 ઘિય, પુ. (મઃ) દાડમ, દાડમનું ઝાંડ.
 ઘ, પુ. (લઃ) એક દેશ છે. [ગોલામ, ૩. ડગ.
 ઘ, પુ. (કઃ) જાડો માણસ, દખાડો માણસ, ૨.
 ઘી, સ્ત્રી. (સી.) ડીકરી, છોડરી.
 ઘ, પુ. (રઃ) ફેકતાં, ૨. જાડો માણસ, દખાડો મા-
 ણસ, ૩. ગોલામ, ૪ ડગ. [કરમદાનું ઝાડ.
 ઘિય, પુ. (મઃ) એક જાતનું વાજી છે, ઢોલ, ૨.
 ઘર, પુ. (રઃ) સમુદર શીણ, એક જાતના માછ-
 લીના પીઠનું હડકું છે.
 ઘરમોદક, ન. (કં.) લસણ.
 ઘ, વિ. (ય. ઝા. ક.) ડિપ્પતિ, ડિપતિ, ડપયતિ, નાખવું,
 ફેકવું, મોકલવું. વિ. ડિપ્પતિ, યતિ. એકફું કરવું.
 ઘ, વિ. (દ. ક.) ડિમ્બયતિ, ફેકવું.
 ઘ, પુ. (કઃ) એક રીતથી ઇજા આપવી. [બતાવવું.
 ઘ, પુ. (મઃ) નાટક કરી બતાવવું, લઢાઈનું નાટક
 ઘ, પુ. (મઃ) ઇંડું, ૨. મુલાશય, પીશાબનો ટુકડો,
 ૩. બખેડો, તંટો, ૪. જાનના મુચનાનો અ-
 ઝા, હુલડનો અવાજ, પ. તક્ષી.
 ઘર, પુ. (વઃ) ખંડ, બલવો, ઝગડો, ઝડપા ઝડપી,
 ચાર હાથ, નોકા નોકાની લઢાઈ, એક પીજાથી
 છે રહીને થોડા ધણા માણસોમાં થતી જે લ-
 ઘેતે. [ભીંચારી સ્ત્રી, છીનાલ બાયડી.
 ઘ, સ્ત્રી. (કા.) પરપોટો, ૨. જલમાખ, ૩. બ્ય.

ઢિમ, પુ. (મઃ) નહાનું છોકરું, ધાવનું છોકરું, ૨. કોઈ
 પણ નહાનું જનાવર, ૩. ઇંડું, ૪. મુખ.
 ઢિમચક્ર, ન. (કં.) રાસી કુંડલી, જનમો ત્રીની કુંડલી.
 ઢી, (વ.) ડયતે, પુડી જપુ, જપુ, ઉડપુ, (ય.) ઢીયતે,
 પુડવું, જપુ, બવ. સાથે એનો માયનો નીચે
 પુડવું આમથાએ છે, ઉત્. સાથે અનો અર્થ
 ઉપર ઉડપુ એમ થાએ છે, ગરિ. સાથે એનો
 અર્થ ગોલ પુડપુ એમ થાય છે, પ્ર. સાથે એ-
 નો અર્થ સારી રીતે ઉડપુ એમ થાએ છે,
 સમુત્. સાથે અનો અર્થ એકે દમ ઉડપુ, એકે
 દમ ઉપર ઉડપુ એમ થાએ છે.

ઢીન, ન. (નં.) ઉડતા. [પુડવું.
 ઢીનઢીનક, ન. (કં.) વારે વારે ઉડપુ, વારે ઢીડીએ
 ઢીનાવઢીન, ન. (નં.) વારે વારે પુડપુ, વારેવારે પુડપુ.
 ઢુંડુ, પુ (હુઃ) ભૂ જલવાસી સાપ.
 ઢુંડમ, પુ. (મઃ) ભૂ જલવાસી સાપ.
 ઢુંડુલ, પુ. (લઃ) નહાનું ધુવડ, પીંગણો.
 ઢુન્ડુક, પુ. (કઃ) જલ કુકડી, પાણુ મરઘી.
 ઢુલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) નહાનો કાછમેા.
 ઢુલિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 ઢોર, ન. (રં.) પડીકા પર લપટેલો દોરો, ૨. હાતના
 કાંડાને બાંધેલો દોરો-સુતર.

દ.

દ, પુ. (ઢઃ) મોઢો નગારો, ૨. કુનો, ૩. કુત્રાની
 પુછડી, ૪. અવાજ, ૫. સાપ.
 દક, પુ. (કઃ) શેહેર, પ્રાંત, ૨. આઆદન.
 દકા, સ્ત્રી. (કા.) મોઢો નગારો, મોઢો ઢોલ.
 દકારી, સ્ત્રી. (સી.) દેવીનો અવતાર છે.
 દામરા, સ્ત્રી. (રા.) હંસ, હંસપક્ષી.
 દાલ, ન. (લં.) ઢાલ.
 દાલિન, પુ. (લી.) ઢાલવાન, ઢાલવાલો લઢાપુ.
 દુદ, વિ. (દ.) દુંદતિ. સોધવું, દુંદવું.
 દુન્દન, ન. (નં.) શોધતા, દુંદનાં.
 દુન્દિત, પુ. (ણિઃ) ગણેશ, ગણપતી.
 દુન્દિત વિ. (તઃ તા. તં.) શોધવું.
 દોલ, પુ. (લઃ) ઢોલ.
 દૈક વિ. (ક) દૈકતે. જવું અગર હલવું.

દૈકન, પુ. (નઃ) રેશવત, લાંચ.

ળ.

ળ, પુ. (ળઃ) સોન, ૨. ખાતર જમા, ૩. અમિત પાછું, ૪. શીવ, ૫. વીંદુદેવ, ૬. ધરેણુ, ૭. ચોક, ૮. ખરાબ માણસ, ૯. ના પછાનો અવાજ, ૧૦. દેણી, અખશીસ, અક્ષીસ.

ળક્ષ, વિ. નક્ષતિ, પ્રળક્ષતિ. જવું.

ળલ, વિ. (હ.) નલતિ, નેલતિ. જવું.

ળટ, વિ. નટતિ. નાટ્યવુ, નાટક કરવું. [અગર જનાવર.

ળદ, વિ. નદતિ. ધાંટ જેવો અવાજ કરવો, ૨. નદી

ળદ, (કઃ) નાદયતિ. કેહેવું, ૨. પ્રકાશવું. [મરવું.

ળમ, વિ. (જ, ય, ગ.) નમતિ, તે, નમ્યતિ; ન જ્ઞાતિ, મારવું,

ળમ, વિ. (ઐ.) નમતિ, આદ્યર્થો સલામ કરવી,

ઘવ, આ, અગર સં, સાથે ઝનેા અર્થ વાંકુ વ-

લવું થાએ છે, જતુ, સાથે ઝનેા અર્થ ઉભારવું

થાએ છે, પ્ર, સાથે તેનો અર્થ નમવુ અગર

પ્રણામ કરવો. [જવું, ૪. અચાવવું, રહેણ કરવું.

ળય, (અ.) નયતિ, તે, જવું, ૨ પાસે થવુ, ૩. સંભા-

ળર્દ, વિ. નર્દતિ, અવાજ કરવો.

ળલ, વિ. નલતિ, વાસ લેવો, સ્વાસ લેવો, ૨. ખાંધવું.

ળજ, વિ. (ય.) નજયતિ, નાપેત થવુ, યુમ થવુ, ના-

હાશીજવું, નાશ થવો, અવગતી જવું.

ળસ, (જ.) નસતિ. વાંકુ તીકુ થવું, વળવું.

ળહ, (જ. ઐ.) નહતિ, તે, ખાંધવું, સં. સાથે ઝનેા

અર્થ અખતર પેહેરવું.

ળાસ, (ક. ક.) નાસતે, અવાજ કરવો, નાદ કરવો.

ળિલ્ નિલ્લતિ, વિ. અચ્ચી લેવી, ખોચી કરવી, ખોટી કરવી.

ળિલ્, (લ, હ.) નિલ્લે, સાક કરવું, લિ, ઐ, હ ર, ને

ને ક્તિ, સાથે ઝનેા અર્થ પાળવું, પોસવુ થા-

અછે; નેનિલ્લે, સાક કરવુ, રવચ્છ કરવુ.

ળિદ, વિ. (હ.) તિન્દતિ; ગાળ દેવી, નીંદા કરવી, અ-

દગોલ કરવી; (ક.) નેદતિ, તે; નીંદા કરવી, અ-

દગોલ કરવી, ગાળો દેવી.

ળિલ્ નેલતિ, વિ. ગેર સમજ થવી, ૨. કુલી રેહેવું, ૩.

અપ્રવેશ, બેદાય નહી તેવુ, અબેદ, બીબેદ.

ળિવ, વિ. (હ.) નિમ્વતિ. પહારવું, બીજવું. [કરવો.

ળિજ, વિ. નેજતિ. ખોલ કલ્પના કરવી, ગહન વીચાર

ળિજ, વિ. નેજતિ, ઝિક ચીતે કલ્પના કરવી, અ-
વીચાર કરવો.

ળિસ, (લ. હ. ડ) નિલ્લે; ખોટી કરવી, અચ્ચી કરવી.

ળી, નયતિ, તે, લહ જવુ, મળવુ, અનુ. સાથે ઝ

અર્થ સરખુ થવુ, પચવું, મેહેરખાન થવુ,

સાથે તેનો અર્થ અજાડવું, આકર્શન કરવુ,

સાથે તેનો અર્થ મેહેરખાન થવુ, કૃપા કરવી,

શાળીથી કેહેવું, જનુ. સાથે ઉપર ઉચ્ચકવું,

સાથે લાવવું, ઝણ. સાથે પસી થવું, તુર.

વાકી રીતે ચાલવુ, નિર. સાથે મલવુ, ચોકસ

રવું, પરિ. સાથે પરણવું, પ્ર. સાથે પ્રીતી કર

વિ. સાથે દુરજવુ, ગરીબ થવું, સુ. સાથે ભલા

નત્ર થવુ, સં. સાથે ઝિકલા થવું, વિ. ઝને

સાથે પસરાહ જવુ, ફેલાહ જવું, વિ. ઝને

સાથે ન્યાયથી માંડી વાલવું, સં. ઝને અનુ.

વીનંતી કરવી, પ્રાર્થના કરવી, સં. ઝને આ.

ઝિકલુ કરવું, ઝિકલા થવું, જમાવ થવો. [જ

ળીલ, વિ. નીલતિ, અસમાની થવું, અસમાની

ળીવ, વિ. નીવતિ. માટું થવું. [નો અવાજ કરવો,

ળુ, વિ. (લ.) નૈતિ નુવતિ. વાંહા કરવી, આ. સાથે પસ

ળુદ, વિ. (જા, ઐ.) નુદતિ. હોકમ કરવો, ફેંકી

ઘવ. સાથે અસાડવું, નિર. સાથે અહાર

દેવું, કપ્પલ થવું, પ્ર. સાથે પછાવે જવુ

સાથે સુખી થવું, સં. સાથે હાકી મુકવું.

ળૂ, વિ. (જા.) નુવતિ, વાંહા કરવી. [ક

ળેદ, (ક) નેદતિ, તે, પાસે આવવું, ઠપકો દેવો.

ળેષ, (હ, ક.) નેવતિ, જવુ, પાસે આવવું.

ત.

તક, ન. (કં.) છાસ.

તક્ક, પુ. (કઃ) ઝેક સાપગુ નામ છે.

તક્કન, પુ. (ક્ષા.) સુતાર, વાદીચો. [૨. પીકાવ, ૩.

તંક, પુ. (કઃ) પથ્થર ફોડવાનો લોહોડાનો હ

તડ, પુ. ન. (ટઃ ટં.) તીર, કીનારો.

તટિની, સ્ત્રી. (ની.) નદી.

તટી, સ્ત્રી. (ટી.) તીર, કીનારો.

તટાક, પુ. ન. (કઃ કં.) તલાવ.

તહાગ, પુ. ન. (ગઃ ગં.) તલાવ.

ત, સ્ત્રી. (ન.) વીજળી, વિદ્યુક્ષતા.
 ઇન્ત, પુ. (સ્વાન) મેઘ, મેઘ.
 ક, પુ. (ક:) શીણ, ૨. ધરના લાકડા, ૩. ગ્રાડનું કાંડું.
 લ, પુ. (લ:) વાયડીંગનુ ગ્રાડ, ૨. ચોખ્ખા.
 લીધ, પુ. (ય:) તાંબુલ જાળી બાજી.
 , ઘ. કારણ એ અર્થે.
 , ન. (ત.) તંબોરો, સારંગી, સેતાર, તાંબુસ.
 ત, પુ. (ત:) દાદાનો બાપ, પણજો.
 : ઝ. કારણ, અનંતર એ અર્થે.
 તલ, પુ. (લ:) વર્તમાન કાલ, તલકાલ.
 ર, વિ. (ર: રા. રં.) લંપટ, આશક. [બરાબર અર્થે.
 , ન. (લં.) સાવકાસ નાચવું, આસ્તે રહીને નાચવું,
 સ્વિસ્ત્ર, સ્ત્રી. (સ્વા.) ધરનું સાન જાણવાની ધમ્મા.
 , મ. એવુ, એમ, આ પ્રમાણે, માટે, તેમ, તે પ્રમાણે.
 કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) તેમ કરવું તે.
 તે, ઘ. તેમજ, તમે બોલો છો તે પ્રમાણે.
 ન. (ધ્ય.) બરાબર. [ચાનો વાદ કરનારો.
 તદિન, વિ. (દી. દિની. દિ.) સાચું બોલનારો, સા-
 ઘ. તે વખતે.
 ઘ, ન. (લં.) વર્તમાન કાલ, હાલ.
 દે, ઘ. તે વખતે.
 , પુ. (ય:) ડીકરો, છોકરો, પુત્ર.
 ઘ સ્ત્રી. (યા.) કંચા, ડીકરી, છોકરી.
 , (નુઃ) દેહ, વિ. (નુ: ન્વી. નુ.) સુક્ષ્મ, બારીક,
 , ૨. નાહાનુ, સુકાયેલું, સ્ત્રી. (લં.) ૩. બ-
 , ઘ. (લં.) બખતર, કવચ.
 , વિ. (લ્વઃ) દેહત્યાગ કરનારો.
 , ઘ. (ચૂન.) પ્રાણી, જીવડા, જંતુ.
 , સ્ત્રી. (તા.) મગન, તલ્લીન.
 , (નુ:) દેહ, શરીર.
 , વિ. (ત: તા. તં.) છેલિલું, નહાનું કરેલું.
 , ઘ. (નુ.) અખી, પેતલવ, દિવતા.
 , નં. (દં.) ૫૨; પીછ, રવાં.
 , (નુ:) સુતર, સુતર જેવા જે દોરાતે.
 , પુ. (મ:) સીરસ ધાન્ય,
 , (ય:) વણકર, ખતરી, ખત્રી. [ખત્રી, ૫. હેતું.
 , (લં.) સિદ્ધાંત, ૨. ધાન, ૩. મુખ્ય, ૪. વણકર,

તેજક, ન. (કં.) નવુ કપડું, કોર કાપડ.
 તેજવાપ, પુ. (વ:) વણકર, ખત્રી.
 તેજવાય, પુ. (ય:) વણકર, ખત્રી.
 તેલિકા, સ્ત્રી. (કા.) ગરોલ.
 તેજવાય, પુ. (ય:) વણકર, ખત્રી.
 તેજા, સ્ત્રી. (કા.) નાતવાળી, ૨. સુસ્તી, આજસ.
 તેજી, સ્ત્રી. (દિ:) નાતવાળી, ૨. સુસ્તી, આજસ.
 તેજી, સ્ત્રી. (દી.) ધુંધ, બીજા, ૨. સુસ્તી, આજસ.
 તપ, પુ. (વ:) ગ્રીષ્મવૃ.
 તપતાવતિ, પુ. (તિ:) સૂર્ય, સુરજ.
 તપન, પુ. (ના) સૂર્ય, સુરજ, ૨. એક જાતનો નરક છે.
 તપનીય, ન. (યં.) શોનુ.
 તપસ, પુ. (વા:) માધ મહીનો, ન. (વ:) ૨. તપોલોક, ૩. ધર્મ.
 તપસ્ય, પુ. (સ્ય:) કાગન મહીનો.
 તપસ્વિન, પુ. (સ્વી.) તપશ્ચર્યા કરનારો.
 તપસ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) એક જાતનો વેલો છે.
 તપોજુષાળ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) તપશ્ચર્યા કરનારો.
 તપોવનાવૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) તપોવનમાર્થી પાછું આવવું.
 તપશ્ચાર્મિ, પુ. (મિ:) એક નરક છે.
 તમ, પુ. (મ:) રાહ.
 તમસ, પુ. ન. (મા: મઃ) રાહ, ન. (મ:) ૨. તમો ગુણ,
 ૩. પાપ, ૪. શોક, ૫. અંધાર.
 તમસ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) રાત.
 તમા, સ્ત્રી. (મા.) રાત.
 તમાલ, પુ. ન. (લ: લં.) દાલચીનીનુ ગ્રાડ, ૨. તમાલ
 નામનુ ગ્રાડ, ૩. કર્પુરીનો ડીણકરી એકેએકે.
 તમાલવલ, ન. (લં.) કર્પુરીનુ ડીલું.
 તમિ, સ્ત્રી. (મિ:) રાત.
 તમિસ, ન. (લં.) અંધકાર, અંધાર.
 તમિસા, સ્ત્રી. (સા.) રાત.
 તમી, સ્ત્રી. (મી.) રાત.
 તમોનુદ, પુ. (દં.) અખી, ૨. ચંદ્ર, ૩. સૂર્ય. [નાસ્તીક.
 તમોપહ, પુ. (હ:) અખી, ૨. ચંદ્ર, ૩. સૂર્ય, ૪. જીન, ૫.
 તમોયુષ, વિ. (યુ:) જે અંધારાથી વ્યાપ થયો તે.
 તરહ, પુ. (હુ:) તરસ, દીપક, જરખ.
 તરંગ, પુ. (ગ:) મોજો, લેહેર, છોલ.
 તરંગિણી, સ્ત્રી. (ળી.) નદી. [જહાજ
 તરણિ, પુ. (ણિ:) સૂર્ય, સુરજ; સ્ત્રી. (ણિ:) ૨. વહાણ,

તરપણ્ય, ન. (પ્યે.) ઉતાર, નોર.
 તરલ, પુ. (લઃ) મોતીના કંડીના વચ્ચે મણી. વિ.
 (લઃ ભા. લં.) ૨. અંચલ; સ્ત્રી. (ભા.) ૩. કાંચ.
 તરસ, ન. (રઃ) વેગ, ૨. પરાક્રમ.
 તરસ, ન. (સં.) માંસ. [શુર, બલી, બલીષ.
 તરસ્વિન, વિ. (સ્ત્રી. સ્વિની. સ્વિ.) વેગવાન, ઝેરવાળું,
 તરિ, સ્ત્રી. (રિઃ) વહાણ, જહાજ.
 તરી, સ્ત્રી. (રી.) વહાણ, જહાજ.
 તરુ, પુ. (રઃ) ઝાડ.
 તરુણ, વિ. (ળઃ જી. જં.) જુવાન, જવાન.
 તર્ક, પુ. (કાર્ક) શક, બ્રાહ્મી, સંવશય, ૨. અટકલ.
 તર્કારી, સ્ત્રી. (રી.) સીસમનુ ઝાડ, ૨. ટાકળાનુ ઝાડ.
 તર્જની, સ્ત્રી. (ની.) અંચુડાના પાસેની આંગળી.
 તર્જ, પુ. (ર્જઃ) લાકડાની કડચી.
 તર્પક, પુ. (કઃ) વાછરેડો, વાછેડો.
 તર્પણ, ન. (જં.) તૃપ્તિ, ૨. દેવતરપણ.
 તર્મન, ન. (મં.) યત્નના થાંબલાનો છેડો.
 તર્થ, પુ. (ર્થઃ) ઇચ્છા, પ્યાસ, તરસ, તૃષ્ણા.
 તર્થચેતસ, વિ. (તાઃ તા. તં.) ઇચ્છનારો.
 તલ, ન. (લં.) તરવારનો હથિ, ૨. પોહોણો કરેણો
 હાથ, હોતેલી, હથેલી.
 તલિન, વિ. (તઃ તા. તં.) નહાનુ, ૨. સ્વછ, ૩. પા
 તલું, ૪. નીચે, ન. (તં.) ૫. ગાદલું, તળઈ, ખીછાનો,
 ૬. ઢોલીયો, પલંગ. [મિડી, ૩. આયડી, બયરી.
 તલ્ય, ન. પુ. (લ્યં. લ્યઃ) ખીછાનો, ૨. માડી, મજલો,
 તલ્લજ, પુ. (જઃ) ઊતમ.
 તટ, વિ. (ટઃ ટા. ટં.) છોલીનો નહાનુ કરેણુ, છોણિયું.
 તસર, પુ. (રઃ) વણકરનો કાંટો.
 તસ્કર, પુ. (રઃ) ચોર.
 તસ્થિવસ્, વિ. (શ્વ. સ્થુષી. વસ્.) સ્થીર રહેનારો.
 તાંબ, ન. (ર્થ.) નાંચલું. [પેહેરવાનુ ધરેણુ છે.
 તાંબલ, જ. (લં.) તાડના પાંદડા જેવું એક કાનમા
 તાત, પુ. (તઃ) આપ.
 તાત્તિક, પુ. (કઃ) તંત્ર જાણનારી, ૨. સતારનુ વાળું.
 તાપન, પુ. (તા) સુર્ય, સુરજ.
 તાપસ, પુ. (સા) તપસવી.
 તાપસ તરુ, પુ. (રઃ) હિંગોળીયાનુ ઝાડ.
 તાપિષ્ઠ, પુ. (ષઠઃ) તમાબ વૃક્ષ.

તાપિજ, પુ. (જઃ) તમાબ વૃક્ષ.
 તામરસ, ન. પુ. (સં. સા) કમળ.
 તામલકી, સ્ત્રી. (કી.) ભોઈ આમળી.
 તામસી, સ્ત્રી. (સી.) અંધારી રાત.
 તામ્નક, ન. (કં.) તાંબુ. [દિશાનો હાથી તેની સ્ત્રી.
 તામ્નકર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) અંજન નામનો જે પશ્ચિમ
 તામ્નકુદક, પુ. (કઃ) કંસારો.
 તામ્નચૂડ, પુ. (ડઃ) કુકડો, મરધો, કાંબોડો.
 તાંબૂલવહી, સ્ત્રી. (લી.) ખીડાના પાનનો વેણો.
 તાંબૂલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપણો શબ્દ જુવો.
 તાર, પુ. (રઃ) મોડો અવાજ, ૨. મોતીનુ તેજ, ૩.
 તાર; સ્ત્રી. ૩. દેવી, ૪. તારો, ૫. આંખની કીકી.
 તારકજિત, પુ. (ર્જિ.) કાર્તિક સ્વામી. [આંખની કીકી
 તારકા, સ્ત્રી. (કા.) નખેતર, નક્ષત્ર, ૨. આંખની પ્રતલી
 તારા, સ્ત્રી. (રા.) નક્ષત્ર, નખેતર.
 તારાપય, પુ. (યઃ) આકાશ.
 તારુણ્ય, ન. (પ્યં.) જુવાની.
 તાર્ક્ય, પુ. (ર્ક્યઃ) ગરૂડ પક્ષી, ૨. ધોરો, ૩. રથ, ૪
 સુરજનો અરણુ નામનો ગાડી વાણો.
 તાર્ક્યશૈલ, ન. (લં.) પીતલનુ ભરમ, પીતલની રાખ
 તાલ, પુ. (લઃ) તાલ, ગાવાનો તાલ, ૨. હાતેલી, ૩
 વેત, ૪. તાલી ફોડવી, ૫. આંત્ર, ૬. તાડનુ આ.
 ૭. ટાલું, ૮. નહાની કુચી, સ્ત્રી. ૯. હરતાલ. [ધરેણ
 તાલપત્ર, ન. (ત્વં.) તાડના પાનડા જેવું કાનમા પહેરવા
 તાલપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) વરીઆલી.
 તાલમૂલિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળી મુસલી. [કરેણું અંખ
 તાલવૃંતક, ન. (કં.) તાડ તથા નારીએલીના પાત્રો
 તાલક, પુ. (કઃ) બલરામ. [જાતનો તાડ
 તાલી, સ્ત્રી. (લી.) ભોઈ આમળીનું ઝાડ, ૨. એ
 તાલુ, ન. (લુ.) ટાલુ, તાલુ, તાલવું. [એ આ
 તાવન, જ. નીચ્ય, ઇરાદો, આટલું, આટલું
 તિક્ક, પુ. (કઃ) પંડેલું, પંડોલાનો વેણો.
 તિક્ક, વિ. (ક્કઃ ક્કા. કં.) કડવું.
 તિક્કાક, પુ. (કઃ) વાચ વણાનું ઝાડ.
 તિમ્મ, વિ. (મઃ મ્મા. મ્મં.) બહુ ગરમ, ધણુ. પુ.
 તિમ્મવાતના, સ્ત્રી. (ના.) તીવ્ર વેદના.
 તિતજ, પુ. (જઃ) ચાલની, ચાલણી, ચાણી.
 તિતિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) સહન કરવું.

વે. (કુ: કુ: કુ.) સહન શીલ.
 પુ. (ર:) તીતર નામનો પક્ષી.
 પુ. (રિ:) તીતર નામનો પક્ષી.
 ગો. (ચિ:) પાડવો ખીજ વીગેરે તીથી.
 પુ. (ઘા:) તમરનું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (હી.) આંખલીનું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (લી.) આંખલીનું ઝાડ.
 ન. (કં.) કોકમ, કોકં.
 સ્ત્રી. પુ. (કા: કી.) ટેન્ડુ-ટેન્ડુરણીનું ઝાડ.
 . (મિ:) એક જાતની માછલી છે.
 , પું. (લ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 ન. (રં.) અંધકાર, અંધારું.
 અંતર્ધાન, વાંકું એ અર્થે.
 વિ. (ન: ના. નં.) વાંકું, તેફું.
 ની, સ્ત્રી. (ળી.) પડદો, કનાત.
 ન, ન. (ળં.) વાંકું જોવું.
 ની, સ્ત્રી. (ળી.) પડદો, કનાત. [૪. દોષ.
 , સ્ત્રી. (યા.) નિંદા, ૨. અપવાદ, ૩. ટપકો,
 . (ટ:) તાજ, યુગટ, ૨. લોષ્ટ્રવૃક્ષ.
 , ન. (નં.) ઢાંકવું.
 વિ. (ત: તા. તે.) ઢાંકેલું.
 વે. (યંડ. તિરક્ષી. ચંકું.) વાંકો ચાલનારો.
 ન. પુ. (કં. ક:) ટીલું; પુ. (કા:) શરીર ઉપ-
 આકું, તલ, મોતેયો, શરીર ઉપર નોતલ,
 , ૨. એક ખેતાપ, ૩. ઘોડો, ૪. તલનું ઝાડ,
 તરનો ડુગો, ન. (કં:) ૬. મીકું, ૭. એક જા-
 દરદ છે, સ્ત્રી. ૮. કંડી.
 ક, પુ. (ક:) શરીર ઉપરનો કુદરતી તલ.
 સ્ત્રી. (ળી.) રાતો સુખડ.
 પુ. (જ:) નીબૂલ તલ, વાંચતલ, જંગલીતલ.
 પુ. (જ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 પુ. (સ:) એક જાતનો સાપ છે. [ખેતર
 વે. (વ્યઃવ્યા. વ્યં.) જે ખેતરમાં તલઉગે એવું
 . (વઃ) લોષ્ટ્ર વૃક્ષ. [યુગ, ૩. ચતુર્થ યુગ.
 . (વ્ય:) પુખ્ત નક્ષત્ર, પુખ્ત નખેતર, ૨. કહી.
 , સ્ત્રી. (લા.) આંખળાનું ઝાડ.
 . (શ્વ:શ્વા.શ્વં.)ધણુ ગરમ,તલખ,તીખું,અણુ
 પું, ચાલાક, ચુસ્ત, ૨. ઉલટ વાલું, ૩. ઉત્કંઠીત.

તીક્ષ્ણગંધક, પુ. (ક:) સેગટાનું ઝાડ, સેગટો.
 તીર, ન. (રં.) નદીના ખેને બાજુના કીનારા.
 તીર્થ, ન. (યં.) કુવા પાસેનું પાણી, ૨. રૂપી એ પીધેલું
 પાણી, ૩. યુર, ૪. ગોર, ઉપાધ્યો, ૫. યત, જ-
 સ, ૬. ઉપાય, ઇલાજ, ૭. સ્ત્રીરજ, ૮. અવતાર,
 ૯. પાત્ર, વાસણ, ૧૦. મંત્રી.
 તીવ્ર, વિ. (વ્ર: વ્રા. વ્રં.) અતીસ, અતીશય.
 તીવ્રવેદના, સ્ત્રી. (ના.) અતીસ વેદના, નરકપીડા.
 તુ, ઘ. ભેદ, અવ ધારણ, નીશ્ચય એ અર્થે.
 તુંગ, પુ. (ગ:) જીંડીનું ઝાડવિ. (ગ: ગા. ગં.) જિંચુ, ઉચુ.
 તુંગી, સ્ત્રી. (ગી.) કાનફોડી, તિલવણી નામની વનસ્પતી.
 તુચ્છ, વિ. (ચ્છ: ચ્છા. ચ્છં.) ખાલી, નકાચુ.
 તુણિ, પુ. (ણિ:) નાંદરખ નામનું ઝાડ.
 તુંડ, ન. (ડં.) મોહોડું, મોહો.
 તુંડેન્, પું. (ડી.) મહા દેવનો નંદી.
 તુંડિકેરી, સ્ત્રી. (રી.) રૂતુ ઝાડ, ૨. તીંડોલાનો વેલો.
 તુંડિમ, પુ. (મ:) મોહોટા પેટ વાલો, પવનથી જોની
 ડુડી મોઠી થએલી હોય તે, ડુંડાલો.
 તુંડિલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 તુંડિકેરી, સ્ત્રી. (રી.) તીંડો લાનો વેલો.
 તુત્ય, ન. (ત્યં.) એક જાતનું અંજન છે, ૨. મોર થુ
 થુ, પુ. (ત્ય:) ૩. દેવતા, વિસ્તવ.
 તુત્યા, સ્ત્રી. (ત્યાં.) ગલી, યુલી, ૨. હાનીએ લચી.
 તુલ્લોજન, ન. (નં.) મોર થુ થુ.
 તુંદ, ન. (નં.) જડર, કુઠી.
 તુંદપરિમાર્જ, પુ. (જં:) આલથુ, સુસ્ત.
 તુંદપરિમૃજ, પુ. (જ:) આલસુ, સુસ્ત.
 તુંદિક, પુ. (ક:) ડુંડાલો, મોહોટા પેટવાલો.
 તુંદિન, પુ. (વી.) ડુંડાલો, મોહોટા પેટવાલો.
 તુંદિમ, પુ. (મ:) ઉપલો લખદ જ્યુવો.
 તુંદિલ, પુ. (લ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 તુન્ન, પુ. (જ:) નાંદરખનું ઝાડ.
 તુન્નાવાય, પુ. (ય:) દરજી, દર્જ, મીરાઇ.
 તુમ, પુ. (મ:) બકરો.
 તુમુલ, ન. (લં.) લઢાળની ગદી.
 તુંબા, સ્ત્રી. (વા.) ગોળકાનું કોહિલું.
 તુંબિ, પુ. (વિ:) કાનું કોહિલું.
 તુંબી, સ્ત્રી. (વી.) કાનું કોહિલું.

તુર્ય, વિ. (યઃ ચાં. યં.) સર્વ વ્યાપી, ફેલાવો કરનારો,

પુ. (યાં.) ૨.૬૫૨.

તુરગ, પુ. (ગઃ) ધેડો.

તુરંગ, પુ. (ગઃ) ધેડો.

તુરંગમ, પુ. (મઃ) ધેડો.

તુરંગવદન, પુ. (નઃ) પરી, અપસરા.

તુરાયણ, ન. (જં.) યસ, જસ.

તુરાસાદ, પુ. (ષાટ, શાદ.) ઇંદ્ર, ઇંદ્ર.

તુરુષ્ક, પુ. (ષ્કઃ) લોખાન, ૨. એક દેશ છે.

તુલા, સ્ત્રી. (લા.) તુલારાશી, ૨. કાંટો; તરાશુ, તાલ્યો.

તુલાકોટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) અક્ષીયા, લંગર વીગેરે પગમાં
પેહેરવાના દાગીના.

તુલાકોટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

તુલ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) શરબું.

તુલ્યપાન, ન. (નં.) અરાપર પીવું.

તુવર, વિ. (રઃ રા. રં.) ધુર.

તુવરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધુર, ધુર.

તુષ, પુ. (ષઃ) અનાજના છોતરાં, છાલ, ભુસો, કોડો,

૨. ધાટીગાનું ઝાડ, ૩. બેહેડાનું ઝાડ.

તુષાર, પુ. (રઃ) પાણીના ટપકા, ૨. તહાડ, થંડી, ૩.

ખર્ફ, વિ. (રઃ રી. રં.) ૪. તહાડ.

તુષત્રી, વિ. (ત્રીઃ ત્રીઃ ત્રિ.) સંતોષી, આનંદી.

તુષિત, પુ. (તઃ) દેવનો એક આકર છે.

તુહિન, ન. (નં.) હોમ, થંડી, તહાડ, ૨. ખર્ફ.

તૂષ્ણીક, વિ. (કઃ કા. કં.) છાનો ખેસનારો.

તૂષ્ણીશીલ, વિ. (લઃ લા. લં.) છાનો ખેસનારો.

તૂણ, પુ. (જં.) તીર ચુકવાનો ભાતો.

તૂળી, સ્ત્રી. (ળી.) ચુળી, ગળી, ૨. તીર રાખવાનો ભાતો.

તૂળીર, પુ. (રઃ) ભાતો.

તૂદ, પુ. (દઃ) પીપળો.

તૂવર પુ. (રઃ) શીંગડા આવવા જવો થમ્મો છતાં તે-

ને શીંગડા નહીં આવવા એવો બળદ, મોડો

બળદ જેને શીંગડાં નથી, ૨. યુદ્ધ વગરનો માણસ,

જે માણસને યુદ્ધ આવવી જોઈએ તેટલો બધો

સો માણસ જેને યુદ્ધ નથી.

તૂર્ણ, ન. (ર્ણ.) જલદી.

તૂલ, પુ. (લઃ) ૩, કપાશ, ૨. પીંપળાનું ઝાડ.

તૂલિકા, સ્ત્રી. (કા.) પીછી, કબચ, વોપ શબ્દો.

તૂવર, વિ. (રઃ રી. રં.) ધુર.

તૂવરિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધુવર, ધુર.

તૂષ્ણી, ઘ. છાનું એ અર્થે.

તૂષ્ણીક, ઘ. છાનું એ અર્થે.

તૂણ, ન. (જં.) ધાસ.

[એજ જાતના ઝાડ.

તૂણદુમ, પુ. (મઃ) તાડ, નારીએળી, ખજુરી વીગેરે

તૂણશ્રમ્ય, ન. (ન્યં.) જંગલી ચોખ્ખા, જંગલી ચગ

જંગલી ધાન.

તૂણશ્રજ, પુ. (જઃ) વાંસળી, પાસળી, પાવો.

તૂણરાજ, પુ. (જઃ) તાડ, નારીએળી.

તૂણશ્રમ્ય, ન. (ન્યં.) મોગરાનું ઝાડ.

તૂણ્યા, સ્ત્રી. (ળ્યા.) ધાસનો જમાવ.

તૃતીયપ્રકૃતિ, પુ. (તિઃ) હીજડો, પંદ, નામદં, આયલો

તૃતીયાકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) ત્રણવાર હણ કરીને એ
દેહુ ખેતર.

તૃતીયાપ્રકૃતિ, પુ. (તિઃ) હીજડો, પંદ, નામદં, આયલો

તૃપ્ત, વિ. (પઃ પા. પં.) લદ્દ, હૃષ્ણક, તૃપ્ત થએલ.

તૃપ્તિ, સ્ત્રી. (પિઃ) હમ્મણ શાંતી.

તૃપ્તિદ, વિ. (દઃ વા. વં.) તૃપ્તિ કરનારો, સંતોષ કરનારો

તૃક્તા, સ્ત્રી. (લા.) હરડા, બેહેડા, અને આમ

એને એકઠા કુટેલાં તે.

તૃષ્, સ્ત્રી. (ટઃ) હમ્મણ, તરસ, પ્યાસ.

તૃષ્ણજ, વિ. (કઃ) પ્યાસી, પ્યાસી.

તૃષ્ણા, સ્ત્રી. (ળ્યા.) હમ્મણ, તરસ, પ્યાસ.

તેજન, પુ. (નઃ) વાંસળી, પાસળી, બનસી.

તેજનક, પુ. (કઃ) શર નામનું એક જાતનું ધાસ

તેજની, સ્ત્રી. (ની.) મુરવેલો.. [જોર, ૫. માખી

તેજસ, ન. (જઃ) ધાત, ૨. પ્રભાવ, ૩. કાંતી, ૪. બળ

તેજસ્તેજસ, પુ. (જાઃ) તેજનું જે તેજ તે. [ઉસ્કેરે

તેજિત, વિ. (તઃ તજ તે.) જાગૃત કરેલું, ૨. ચેતવે

તેમ, પુ. (મઃ) લીલું, ભીનું.

તેમન, ન. (નં.) કઢી.

તૈજસ્વતૈની, સ્ત્રી. (તૈ.) મૂસ, કુહલી.

તૈચ્ચિર, ન. (નં.) વીતર પક્ષીનું ટોળું.

તૈલગ્ણી, સ્ત્રી. (ળી.) રાત્ર સુખડ.

તૈલપર્ણિક, ન. (કં.) સફેદ તથા તહાડો સુખડ.

તૈલપાપિકા, સ્ત્રી. (કા.) વાગળ, વાગળ.

તૈલીન, વિ. (નઃ ના. નં.) તથ નીચે એવું એ.

પુ. (ષઃ) પોસ મહીનો.
 ન. (કં.) છોકરું, ડીકરું, ખરું.
 પુ. (કઃ) એક જાતનું પક્ષી છે.
 ન. (કં.) એક વૃત્ત છે.
 પુ. (ક્ષ્મઃ) લીલા રંગના જવ, ૨. દુઃખ, દરદ, દના, ૩ પીડા, ૪. ચીંતા.
 ન. (નં.) દુઃખ, વેદના, ૨. પીડા, દરદ, ૩. ખાર, પશોણી, ૪. અંકુશ, ૫. ચાખકો. [ચાખકો.
 ન. (તં.) પશોણી, આર, ૨. અંકુશ, ૩. સોટી, ૪.
 ન. પુ. (રં. રઃ) અખીનું નામ છે, ૨. ગદા.
 ન. (યં.) જલ, પાણી.
 ણલી, સ્ત્રી. (લી.) મોઝુંડ, ૨. જળપીપળી.
 ન. પુ. (જં. જઃ) બાહારનું આરણ્ય.
 વેક, ન. (કં.) નૃત્ય, નાચવું, ગાવું અને વગાડવું.
 વિ. (ક્ષઃ ક્ષા. કં.) નાખેલું, નાખેલ.
 પુ. (ગઃ) દાન, ૨. નાખવું.
 વેષિ, વિ. (ષિઃ ષિઃ ષિ.) જેને ક્રીયા નાખી તે.
 જ્ઞ, વિ. (જ્ઞઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) નકાટ, ખેઠેલા.
 સ્ત્રી. (યા.) લજ્જા, શરમ, લાજ.
 ન. (પુ.) કલ્હરિ. [વેદ આ ત્રણ વેદ.
 સ્ત્રી. (યી.) વેદ, ઋગ્વેદ, સામવેદ, અને યજુ-
 નુ, પુ. (નુઃ) સુર્ય, સુરજ.
 મર્મ, પુ. (મર્ઃ) વેદોક્ત વિધી, યત્ર યાગ.
 ય, વિ. (યઃ યી. યં.) વેદરૂપી.
 પુ. (સઃ) જંગમ, ખસાડી શકાય એવું.
 પુ. (રઃ) વણુ, ૨. કાંટો, સુત્રયંત્ર.
 વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) ખીકણ, ધમરાયણ.
 વિ. (સ્તુઃ સ્તુ. સ્તુ.) ખીકણ, રાખેલું, સંભાળેલું.
 ન. (જં.) રક્ષણ, સંભાળવું; વિ. (જઃ જા. જં.) ૨.
 વિ. (તઃ તા. તં.) રાખેલું, સંભાળેલું.
 ષ, વિ. (ષઃ ષી. ષં.) કલ્હરિનું.
 સ્ત્રી. (તી.) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતી.
 માણા, સ્ત્રી. (જા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પુ. (સઃ) ભય, ખીક.
 ન. (કં.) પીઠના કાટાનો છેડો.
 ન. (તં.) ત્રીકુટ નામનો પહાડ.
 પીપળી, અને મરી આ ત્રણ-

લિકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતનો નહાનો રેહેટ.
 લિકુટ, પુ. (ટઃ) ત્રીકુટ નામનો પહાડ. [એતર.
 લિગુણાકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) ત્રણવાર હલવતે ખેંદેલું
 લિદશ, પુ. (શઃ) દેવ.
 લિદશાલય, પુ. (યઃ) સ્વર્ગ.
 લિદિવ, ન. (વં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લિદિવેશ, પુ. (શઃ) સ્વર્ગ.
 લિદોષોદર, ન. (રં.) મોઝું પેટ વધે છે તે રોગ.
 લિપયગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી. [નિશોતર.
 લિપુગ, સ્ત્રી. (યા.) નહાની વેલચીનો વેલો, ૨. સરેદ
 લિપુટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લિપુરાતક, પુ. (કઃ) મહાદેવ. [એકલા ખાંડેલા-
 લિફલા, સ્ત્રી. (લા.) હરડા, ખેડેડા, અને આમળા
 લિમંડી, સ્ત્રી. (ડી.) સરેદ નિશોતર.
 લિમુવનેશ્વર, પુ. (રઃ) ત્રીભોવનનો શામી.
 લિયામા, સ્ત્રી. (મા.) રાત.
 લિલોચન, પુ. (નઃ) મહાદેવ.
 લિવર્ગ, પુ. (ર્ગઃ) ધર્મ, અર્થ, અને કામ આ ત્રણ;
 ૨. ક્ષય, સ્થીતી, અને વૃદ્ધી આ ત્રણ.
 લિવિષ્પ, ન. (પં.) સ્વર્ગ.
 લિવિક્રમ, પુ. (મઃ) વીખણ.
 લિવૃત્તા, સ્ત્રી. (તા.) સરેદ નિશોતર.
 લિવૃત, સ્ત્રી. (તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [એતર.
 લિસીત્ય, વિ. (ત્યઃ ત્યા. ત્યં.) ત્રણવાર હલવતે ખેંદેલું
 લિસોતસ, સ્ત્રી. (તા.) ભાગીરથી નદી.
 લિહવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) ત્રણવાર હલવતે ખે-
 દેલું એતર.
 લિહાળળી, સ્ત્રી. (ળી.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
 લુટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) નહાની વેલચીનો વેલો; વિ. (ટિઃ ટિઃ
 ટિ.) ૨. સુદમ, ખારીક, ઝીણુ, સ્ત્રી. (ટિઃ) ૩. હ-
 સ્વ અક્ષરના ચોથાઠનો ઉચ્ચાર કરવા જે વખત
 લાગે છે તે, ૪. અલ્પ, નહાન, ૫. શક, સંશય.
 લુટી, સ્ત્રી. (ટિ.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લેતા, સ્ત્રી. (તા.) ત્રેતાયુગ, ૨. ત્રણ આખી.
 લોટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) પક્ષીની ચાંચ.
 ત્ર્યંબા, સ્ત્રી. (બા.) ત્રણ વરસની ગાય વીગેરે.
 ત્ર્યંબક, પુ. (કઃ) મહાદેવ.
 ત્ર્યંબકસલ, પુ. (સઃ) દેવનો ખજાનચી, કુખર.

ચંચકવીક્ષિત, ન. (તં.) શીવનુ જોવું. [ખાડેલાં તે.
ચ્યુષ્ણ, ન. (જં.) સુક, પીપલી, અને મરી એ ત્રણ
ચ્યુષ્ણ, ન. (જં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
ચ્વ, વિ. (લ્વ: લ્વા. લ્વં.) જીડુ, અલણ, ભીન્ન.
ચ્વકુક્ષીરી, સ્ત્રી. (રી.) પંશલોચન.
ચ્વક્વલ, ન. (લ્વં.) તજ, દાલચીની.
ચ્વક્વલી, સ્ત્રી. (લી.) હીંચુદ વૃક્ષની પત્રી.
ચ્વક્સાર, પુ. (ર:) ખાંચુ, વાંસ.
ચ્વચ, ન. (ચં.) તજ, દાલચીની.
ચ્વચિસાર. પુ. (ર:) ખાંચુ, વાંસ.
ચ્વક, સ્ત્રી. (ક.) છાલ, ચાંખડી, ચાંખડુ.
ચ્વરા, સ્ત્રી. (રા.) વેગ, જોર. [વેગવાન.
ચ્વરિત, ન. (તં.) જલદી; વિ. (ત: તા. તેં.) ૨. વેગી,
ત્વષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: શ્વા. ઇં.) છેલેલું.
ત્વષ્ટ, પુ. (ષ્ટ.) સુતાર, સુથાર.
ત્વિષાંપતિ, પુ. (તિ:) સુર્ય, સુરજ. [અ તીઆ સક્તી.
ત્વિષ, સ્ત્રી. (ટ.) કાંતી, શોભા, વાણી વાચા, રૂચી.
ત્વસુર, પુ. (ર:) તરવાર, કટાર, જમીયો, છરી વીગે-
રોનો દસ્તો-હાથો.

ચ.

ચ, ન. (યં.) ખીક, ખચ, ૨. કલ્યાણ, ૩. ચઢતીક-
લા, ૪. આખાદી, આખાદાની.
ચુહુ:ચુહતિ, વિ. (ચૌ.) ઢાંકવું, ખંદ કરવું.
ચુત્તકાર, પુ. (ર:) યુકવાનો અવાજ.
ચુચુ, અ. યુકવાના અવાજ શણિ.
ચુષ્:ચુષ્યતિ, (ય. અ.) સાફ થવું, સ્વચ્છ થવું.
ચુર્વ:ચુર્વતિ, વિ. (ર્વ.) ઠારમારવું, ૨. ઈંજ કરવી.
ચોડન, ન. (નં.) આચ્છાદન, ઢાંકણ, ૨. કપડાં.

દ

દંશ, પુ. (શ:) ગોમાશી, ગાંધીલમાખ, ડાંસ.
દંશન, ન. (નં.) ખખતર, કવચ.
દંશિત, વિ. (ત: તા. તેં.) ખખતર પેહેરેલો.
દંશી, સ્ત્રી. (શી.) નહાની ગાંધીલમાખ.
દંશીન, પુ. (શી.) ડુકર, ભુંડ.
દક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ચપુર. [સાચો; ખરો.
દક્ષિણ, વિ. (જ: જા. જં.) ઉદાર, ૨. સાફદીલનું, ૩.

દક્ષિણસ્થ, પુ. (સ્થ:) સારથી, ગાડીવાન, ગાડી.
દક્ષિણાગ્નિ, પુ. (ઘિ:) દખ્ખણ તરફનો અગ્ની.
દક્ષિણાત, અ. દક્ષણ તરફનો દેશ, દક્ષણ દીશા.
દક્ષિણાત, અ. ઉપલો શબ્દ જીવો.
દક્ષિણાર્હ, વિ. (ર્હ: હાં. હં.) દક્ષણા લેવાને યોગ્ય.
દક્ષિણીય, વિ. (ય: યા. યં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
દક્ષિણેન, અ. દક્ષણ તરફનો દેશ, દક્ષણ દીશા.
દક્ષિણેમન, પુ. (મં.) પારધીએ જખમી કરેલું.
દક્ષિણ્ય, વિ. (ણ્ય: ણ્યા. ણ્યં.) દક્ષણા લેવાને યોગ્ય.
દગ્ધ, વિ. (ગ્ધ: ગ્ધા. ગ્ધં.) અલેલ, અલેલું.
દગ્ધયોનિ, વિ. (નિ: નિ: નિ.) જે યોગીમાથી
નહીં થયોતે, જેનું ઉત્પત્તી સ્થાન ખાલ્યું.
દમ્બિકા, સ્ત્રી. (કા.) અલેલો ભાત, અલેલા.
દંડ, પુ. (ઢઃ) સુરજનો દંડ નામનો ચાકર,
કડી, ૩. સીક્ષા, ૪. વખત, ૫. લાગ,
ભાગ, ૬. સીધું બેસુ રહેલું, ૭. અરજી,
ધોડો, ૮. દંડ, ૧૦. જમ, ૫મ, ૧૧. લસ્કર,
અખીમાન, ૧૩. ગ્રહ, ૧૪. ખુણે, ૧૫.
દંડધર, પુ. (ર:) યમ, જમ.
દંડનીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) અર્થ શાસ્ત્ર. [નિયમ
દંડવિષ્કંભ, પુ. (ભઃ) દહી ડોહવાની લાકડી
દંડાહત, વિ. (ત: તા. તેં.) મંથાનથી વળવેલું,
દદુષ્ણ, પુ. (ષ્ઠ:) ટાયફા નામની વનસપતી.
દંદમંગ, પુ. (ગઃ) અચાવ, તરણોપાય.
દદુષ્ણ, વિ. (જ: જા. જં.) જેને અચ થઈલી છે તે.
દદુરોગિન, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) } ઉપલો શબ્દ
દદુષ્ણ, વિ. (જ: જા. જં.) }
દક્ષિણ્ય, પુ. (લ્ય:) કોઠનું ડાડ.
દક્ષિફલ, પુ. (લ:) કોઠનું ડાડ, કોઠ.
દનુજ, પુ. (જઃ) દૈત્ય, રાખસ.
દંત, પુ. (ત:) દાત.
દંતક, પુ. (ક:) ડુંગરની અણી, શિખર, ટોચ.
દંતભાવન, પુ. (વ:) ખેરનું ડાડ.
દંતભાગ, પુ. (ગ:) દાતનો ભાગ, ૨. હાથીનું
૩. હાથીનો આગલો ભાગ. [લીંચુનું ડાડ
દંતશઠ, પુ. (ઠ:) કોઠનું ડાડ, એકજાતના
દંતશઠ, સ્ત્રી. (ઠા.) આમલોણીકા નામની વનસ.
દંતાવલ, પુ. (લ:) હાથી, હાથી.

ત, સ્ત્રી. (કા.) દાતી નામની વનસ્પતી.
 દ, પુ. (તી.) હાથી, હતી.
 દ, પુ. (કઃ) સાપ.
 દ, પુ. (કઃ) એક નરક છે.
 દિ. (અઃ આ. અં.) નહાતુ, સૂક્ષ્મ, ઝીણું.
 દિ વિ. (દિઃ દિઃ દિઃ) સુરખ, બેવકુફ.
 દુ. (મઃ) મારણી, ૨. દંડ, દંડ કરવો; ૩. હંદ્રી.
 દુ દમન, હંદ્રીદમન.
 દુ, પુ. (ત્રી.) દમન કરવું, દાખવું.
 દુ, પુ. (ત્યઃ) હંદ્રીદમન. [ન કરેલું, વશ કરેલું.
 દ, વિ. (તઃ તા. તં.) જીતેલું, તાપે કરેલું, રવાંધી.
 દુ, પુ. (નાઃ) અગ્નિ, દેવતા; વસ્તેવ.
 દુ, પુ. (ભાઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દુ, પુ. (તી.) વર અને ખાચડી, વર અને ખાચડી
 બધીને થાએ છે.
 દુ. (મઃ) કપટ, ૨. અહંકાર; ૩. ઢોંગ.
 દુ, પુ. (લિઃ) હંદ્રનુ હથીઆર, વીજલી.
 દુ. (મ્યઃ) જીવાન ગોદો-બલદ, વાછડો.
 સ્ત્રી. (યા.) કૃપા; ૨. કૃષ્ણ રથ.
 દુ, વિ. (લુઃ લુઃ લુઃ) કૃપાલુ.
 દ, વિ. (તઃ તા. તં.) દોસ્ત, બાઈ બંદ, ૨. વર.
 ૩. વાછડો, ૪. સાઈ ચાણાડો.
 ન. પુ. (રઃ રાઃ) ખીક, ૨. ખાડો.
 સ્ત્રી. (તઃ) અર્ધેચ્છ જાત, નીચી જાત. [નિર્ધન.
 દ, વિ. (દ્રઃ દ્રઃ દ્રઃ) ગરીબ, નાચાર, પૈસા વગરનો.
 સ્ત્રી. (સી.) ડુંગરમાની ગોઠા.
 પુ. (દ્રઃ) વિષયનો અંશ.
 પુ. (રઃ) દેડકો.
 પુ. (રઃ) લાલ અબ્રક.
 પુ. (ર્વઃ) ગર્વ, મગરૂરી.
 પુ. (કઃ) મદન, કામ.
 પુ. (ળઃ) આરસો, આરીસો.
 પુ. (મઃ) એક જાતનું ધાસ છે, દર્મ.
 સ્ત્રી. (ર્મિઃ) કડચી.
 સ્ત્રી. (ર્મી.) કડચી.
 ર, પુ. (રઃ) સાપ.
 પુ. (ર્ષઃ) દૃષ્ટી, ૨. અમાસ.
 ર, પુ. (કઃ) ચોક્કીદાર, ધેરની ચોક્કી કરનારો.

દર્શન, ન. (નં.) જોવું, નજર કરવી.
 દલ, ન. (લં.) પાતર, ૨. ટોલું.
 દલયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) દળમા જવું ગોળ કરવું.
 દવ, પુ. (વઃ) જંગલ, રાન.
 દવિષ્ઠ, વિ. (ષઃ ષા. ષં.) બહો દુરનો, બહો છેડેનો.
 દવીયસ, વિ. (યાન્. યસી. યઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દંશનિવારણ, ન. (ળં.) કરેલું હોય તેજો બાજ કરવો.
 દશન, પુ. (નઃ) દાંત, દાત.
 દશનવાસસ, પુ. (સાઃ) વાંઠ, ખોઠ.
 દશપુર, ન. (રં.) કેવડાનુ આડ, ૨. કુદ્રમોથા.
 દશવલ, પુ. (લઃ) યુદ્ધ, નાસ્તીક. [બહો ડોસો.
 દશમિન, વિ. (મી. મિની. મિ.) જોઈ, બહો ધરડો.
 દશમીસ્થ, વિ. (સ્થઃ સ્થા. સ્થં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દશા, સ્ત્રી. (શા.) સ્થીલી, ૨. કપડાના છેડા.
 દટદ્રચ્છદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ખોઠ કરડનારો.
 દસ્યુ, પુ. (સ્યુઃ) ચોર; ૨. દુસમીન.
 દસ, પુ. (સઃ) અધની કુમાર, સ્વર્ગનો વૈદ્ય.
 દહન, પુ. (નઃ) પેસતવ, દેવતા, અગ્નિ.
 દાક્ષક, ન. (કં.) દક્ષના સગાનુ ટોલું.
 દાક્ષાણી, સ્ત્રી. (ળી.) પાર્વતી, ૨. સતાનીસ નખેતરો.
 દાક્ષાપ્ય, પુ. (પ્યઃ) ગીદાડ, ગીધ, ખલીર.
 દાક્ષાપ્ય, પુ. (પ્યઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દાક્ષિણ્ય, પુ. (ળ્યઃ) દક્ષણા લેવા જોગ; ૨. સર ખુપાલુ.
 દાહિમ, ન. પુ. (મં. મઃ) દાડમનુ આડ.
 દાહિમપુષ્યક, પુ. (કઃ) રોહિડાનું આડ.
 દાહિમી, સ્ત્રી. (મી.) દાડમનુ અંડ.
 દાર્હિક, પુ. (કઃ) દાડમ.
 દાંત, વિ. (તઃ તા. તં.) તોડેલું, કાપેલું.
 દાન્યુહ, પુ. (હઃ) પાણીમાનો કાગડો, આંધળો કાગડો.
 દાન્યોહ, પુ. (હઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દાંત, ન. (લં.) દાંતરડું.
 દાંન, ન. (નં.) આપણી, ૨. હાથીના માથામાનો મદરસ.
 દાનવ, પુ. (વઃ) દૈત્ય.
 દાનવાસિ, પુ. (સિ.) દેવ.
 દાનચૌડ, પુ. (ડઃ) દાનશુર.
 દાંત, વિ. (તઃ તા. તં.) હંદ્રીદમન કીધેલો.
 દાંતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) હંદ્રીદમન.
 દાપિત, વિ. (તઃ તા. તં.) અપાવેલું.

દાંભિક, પુ. (ક:) કપટી. [ધવા શાઈ કામભાણે છે તે.
 દામની, સ્ત્રી. (ની:) દોરડું, દોરડું જેને ધણા દોર આં-
 દામન, ન. (મ:) દોર આંધવાનું દોરડું.
 દામા, સ્ત્રી. (મા:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દામોદર, પુ. (ર:) વિખણું. [ઈર્ષદ, ૪. સગાંવાલાં.
 દાયાદ, પુ. (દ:) ડીકરો, છોકરો, ૨. ભાઈ, ૩. ભા-
 દાયિત, વિ. (ત: તા. તં.) અપાવેલું.
 દાર, પુ. નિ. વ. (રા:) પરણેલી આયડી.
 દારક, પુ. (ક:) ડીકરો, છોકરો, ૨. આળક. વિ. (ક:
 કા. કં.) ૩. ભેદક.
 દારદ, પુ. (દ:) એક ભતનું જોર છે.
 દારિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપેલું.
 દારુ, ન. (ર:) હાકડું, ૨. દેવદારનું ઝાડ.
 દારુક, પુ. (ક:) વિખણુંનો સારથી-ગાડી હાકણાશે.
 દારુણ, પુ. (ળ:) ભયાનક, વિ. (ળ: ણા. ણં.) ૨. ભયંકર.
 દારુણવીર્ય, વિ. (ય: યાં. યં.) જોનો પરાક્રમ ખીક
 ભરેલો તે.
 દારુહરિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા:) દારૂ હલદર.
 દારુહસ્તક, પુ. (ક:) ડાંબી નામની વનસ્પતી.
 દાર્વાષાટ, પુ. (ટ:) એક ભતનું પંખેર છે.
 દાર્વિકા, સ્ત્રી. (કા:) ડાંબી-પાથરી નામની વનસ્પતી.
 દાર્વો, સ્ત્રી. (વી:) દારૂ હલદર.
 દાલમ, પુ. (મ:) દાડમનું ઝાડ.
 દાવ, પુ. (વ:) વન્ય આગિ. [થએલો.
 દાવિક, વિ. (ક: કા. કં.) દેવીકા નામનો નદીમા પેદા
 દાશ, પુ. (શ:) માછલા મારનારો, ખારવો, માછી,
 ૨. ચાકર. [મોથા નામની વનસ્પતી.
 દાશપુર, ન. (રં:) કેવડાનું ઝાડ, ૨. જલમુસ્તા-ક્ષ-
 વાશન, વિ. (શાન્. શંતી. શ્વત.) ઉદાર, દાતા, દાનશિલ.
 દાસ, પુ. (સ:) ચાકર, નોકર.
 દાસાનુદાસ, પુ. (સ:) ચાકરનો ચાકર.
 દાસી, સ્ત્રી. (સી:) ચાકરડી, ૨. અસમાજીરંગનો કોરેટો.
 દાસીસમ, ન. (મં.) ચાકરડીનું ટોલું.
 દાસ્યયોગ, પુ. (ગ:) સેવા, ચાકરી.
 દાસેય, પુ. (ય:) ચાકર, નોકર.
 દાસેર, પુ. (ર:) ચાકર, નોકર.
 દિક, સ્ત્રી. (ક:) દીસા
 દિગંબર, વિ. (ર: રા. રં.) નાગો.

દિગ્મ, વિ. (મ્: મ્મા. મ્મં.) ખરડાયેલો, પુ.
 બહેરથી ખરડાયેલો આણ.
 દિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાપેલું, તોડેલું.
 દિતિસુત, પુ. (ત:) દૈત્ય.
 દિવ્ધા, સ્ત્રી. (ધા:) બળવાની ઇચ્છા.
 દિવ્ધુ, વિ. (ધુ: ધુ: ધુ.) બળવાને ઇચ્છના
 દિવ્ધુજ, વિ. (ધુ: ધુ.) નશીબ ઉપર જોણું
 રાખ્યો છે તે.
 દિવિષુ, સ્ત્રી. (ધુ:) પેલવેલા એક માણસ
 ગન કરીને પછી ખીબ સાથે પરણનાર
 ડી, પુ. (ધુ:) ૨. એવી આયડીનો,
 ૩. મોડી ખેન પરણ્યા મોર નાહાની ખે
 છે તે નાહાની ખેન.
 દિષિષુ, સ્ત્રી. (ધુ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દિન, ન. (નં:) દાહાડો. [શા
 દીનમી, વિ. (ધી: ધી: ધી.) નિરાશ, દીનચુદ્ધિ
 દીનવસલ, વિ. (લ: લા. લં.) દીનદયાળુ.
 દિનંત, પુ. (ત:) સાંજ.
 દિનમાળે, પુ. (ળિ:) સુરજ.
 દીનાનુકંપન, વિ. (ન: ના. નં.) દીનદયાળ.
 દિવસ, પુ. ન. (સ: સં.) દહાડો, સુરજ ગેચા
 અથએ તહાંલગીનો વખત.
 દિવસ્યતિ, પુ. (તિ:) ઇંદ્ર, ઇંદ્ર દેવોનો રાજ.
 દિવા, અ. દહાડાનું એ અથએ.
 દિવામીત, પુ. (ત:) ધુવડ.
 દિવાકર, પુ. (ર:) સુરજ, સુર્ય.
 દિવાધિકા, સ્ત્રી. (કા:) હાંધુંદર, ચેન.
 દિવાકીર્તિ, પુ. (તિ:) હજામ, ૨. ચંડાળ જા
 દિવાંધ, પુ. (ધા:) ધુવડ.
 દિવિષદ, પુ. (દ:) દેવ.
 દિવોકસ, પુ. (ક:) દેવ, ૨. ચાતક નામનું પંખ
 દિવૌકસ, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દિવ, પુ. (વ:) ચાસ, તાસ નામનો પક્ષી.
 દિવ્ય, વિ. (દ્ય: દ્યા. દ્યં.) દીશામાં થએલો.
 દિટ, પુ. (ટ:) કાળ, વખત, ન. (ટં.) નસીબ,
 દિટાંત, પુ. (ત:) મોત.
 દિટ્યા, અ. આનંદાથે.
 દીક્ષિત, પુ. (ત:) જે ધણી એ સોમયત ક્રોધ

પુ. (વિ.) અન્ન, ભાત.
સ્ત્રી. પુ. (તિ: તિ:) કીરણ.
(ન: ના. નં.) દરીદ્રી, ગરીબ, નિરધન.
પુ. (ર:) એક જાતનું સોનાનું નાણું છે.
(વ:) દીવો.
પુ. (ક:) અજ્ઞા, ૨. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
ગી. (મિ:) કાંતી, તેજ.
(વ્ય:) અજ્ઞા.
પુ. (ક:) અજ્ઞા, ૪. મોરની ચોટલી, ૩. પ્રકાશ.
(યં: યાં. યં.) લાંબુ. [ભારી કીડો-અંબ.
સ્ત્રી. (કા.) જ્યો જ્યો પાણીમા રહે-
પુ. (જાં.) પંડિત, વિદ્વાન.
સ્ત્રી. (હી.) છંદુદર, ચેણ.
પુ. (જ:) સાપ.
પુ. (ત:) દીંડાનું ઝાડ.
વિ. (ત: તા. તં.) થોડા કામને વત્તો વખત
ડનારો, શુસ્તી, આળસુ.
સ્ત્રી. (કા.) પગથીવાળો કુવો, વાવ.
(ખં.) મનને પીડા.
પુ. (જ:) દુ:ખમાથી છુટેલો.
ગી. સ્ત્રી. (જા.) જંગલી વેગણ-રીંગણ.
વિ. નિદા અર્થે.
પુ. (જાં:) ધમાસો.
સ્ત્રી. (જાં.) રીંગણી. [નાશ કરનારો.
જન, વિ. (ન: ના. નં.) અરાધ્ય સપનાનો
લં.) એક જાતનું પાટાવકરીને રેસમી કપડું છે.
(મં.) દુધ.
સ્ત્રી. (કા.) દુધી નામની વનસ્પતી છે.
(મ:) કાચી ડુંગલી, લીલો કાંદો.
(મિ:) અરણ્ય કરીને સુરજનો ગાડીવાલો,
એક જાતનું વાળુ છે, ૩. એક દૈત્ય છે,
(મિ:) ૪. નાહાના છેકરાની રમત છે.
વિ. (હ: હા. હં.) જેને ધણો મોહ થયો તે,
ધેરાએલો.
વિ. (યં: યાં. યં.) જેનો અતી પરાક્રમ તે.
વિ. (કિ: કિ: કિ.) અપાર શક્તિવાળો.
વિ. (ય: યા. યં.) દુ:ખથી તરવા અગર જી-
વે અશક તે.

દુરત્યાનુક્રમણ, વિ. (ળ: જા. જં.) જીતવાને જે અ-
શક્ય તેના આગળ જનારો.
દુરસ્વ, પુ. (સ્વ:) અરાધ્ય રસ્તો, દુર્માર્ગ, ૨. અરાધ્ય ચાલ.
દુરન્વય, વિ. (ય: યા. યં.) મળવાને જે કઠણ તે.
દુરવગ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) દુ:ખથી પણ મળવાને અશક્ય.
દુરાલભા, સ્ત્રી. (ભા.) ધમણો.
દુરિત, ન. (તં.) પાપ. [દુષ્ટ ભાષણ કીધું તો
દુરુક્ત, ન. (કં.) દુષ્ટ ભાષણ, વિ. (ક: કા. કં.) જેને
દુરોદર, પુ. (ર:) જીવાયાજ, ૨. કાસાથી રમવું, ન.
(રં.) ૩. ઝુટી રમત, ૪. જીરજીવ પદાર્થથી રમઝ.
દુરેષણા, સ્ત્રી. (જા.) શાપવચન, શાપનું ભાષણ.
દુર્ગત, વિ. (ત: તા. તં.) દરીદ્રી, નિર્ધન.
દુર્ગતિ, સ્ત્રી. (તિ:) નરેક. [૨. અરાધ્ય વાસ વાળું.
દુર્ગંધ, પુ. (ધ:) બદબો, અરાધ્યવાસ, વિ. (ધ: ધા. ધં.)
દુર્ગસંચર, પુ. (ર:) અરાધ્ય રસ્તો, ૨. અરાધ્ય ચાલ.
દુર્ગા, સ્ત્રી. (ગાં.) પારવતી.
દુર્ગંધ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) કઠણ, સુશકેલ. [પાડનારો.
દુર્જન, પુ. (ન:) અરાધ્યલોક, ૨. જે દોસ્તોમાં વાઙુ
દુર્દિન, ન. (નં.) જે દાહાડા વાદળાથી સુરજ દેખાતો
નથી તે દહાડો તથા તેવીજ રાત.
દુર્નામક, પુ. (ક:) હરસનો રોગ. [એક યેળ છે.
દુર્નામન, પુ. (મા.) જ્યો જ્યો પાણીમા રહેણારી
દુર્બલ, વિ. (લ: લા. લં.) અશક્ત, નબળો.
દુર્બુદ્ધિ, વિ. (દ્ધિ: દ્ધિ: દ્ધિ.) જેની બુદ્ધિ દુષ્ટ છે તે.
દુર્મંદ, વિ. (દ: દા. દં.) જેની બુદ્ધિ મદથી ગઈ તે.
દુર્મદાહ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) જે મદથી આધળો થયો તે.
દુર્મનસ, વિ. (ન: ના. નં.) ઉદાસ, ખિન્ન, ગમગીન,
દલગીર.
દુર્મર્ષ, વિ. (ર્ષ: ષાં. ષં.) રીસવાળો, ધણો ક્રોધવાળો.
દુર્મુલ, વિ. (મ્લ: મ્લા. મ્લં.) ભયંકર, બિહામણ, વિકા-
ળ, ભયાનક, પુ. (મ્લ:) ૨. વાંદરો, ૩. સેશ,
૪. ઘેડો, ૫. રાખસ, રાક્ષસ.
દુર્મૈલ, પુ. (લં.) અરાધ્ય દોસ્ત, નાદાન દોસ્ત.
દુર્વર્ણ, ન. (ર્ણ:) રૂપ.
દુર્વિધ, પુ. (ધ:) દરિદ્રી, નિર્ધન, ગરીબ.
દુત્તદ, પુ. (દ:) દુસમીન, શત્રુ.
દુલિ, સ્ત્રી. (લિ.) કાઠખી, કાઠખાની સ્ત્રી.
દુશ્વન, પુ. (ન:) ધંડ.

દુર્વિષહ, વિ. (હ: હા. હં.) ખમાએ નહીં તેવો.
 દુષ્કત, ન. (તં.) પાપ.
 દુષ્ટ, ધ. નિંદા એ અર્થે.
 દુષ્ટવ્રણ, પુ. (ળ:) એક જાતનો નાસુરછે તેમાથી પરે
 વેહેછે તથા તેને બહુ ગંધ મારે છે.
 દુષ્પત, પુ. (ત:) અજમા, કારમાણી અજમા.
 દુષ્પસહ, વિ. (હ: હા. હં.) ખમાએ નહીં તેવો.
 દુષ્પાપણ, વિ. (ળ: જા. જ.) મળવાને જે કહણ તે.
 દુસ્તર્ક, ન. (કં.) ખરાય વીચાર. [જે કારણ તે.
 દુસ્તર્કમૂલ, વિ. (ત: લા. લં.) ખરાય વીચાર કરવાને.
 દુસ્થ, પુ. (સ્થ:) દરિદ્ર, નિર્ધન, ગરિય
 દુહૈત, સ્ત્રી. (તા.) ડીકરી, ર. કંયા.
 દૂત, પુ. (ત:) દુત, કાસદ, સંદેસો કેહેણરો.
 દૂતી, સ્ત્રી. (તી.) કાસદનુ કામ કરનારી સ્ત્રી.
 દૂત્ય, ન. (ત્યં.) કાસદગીરી, કાસદનુ કામ. [થએલો.
 દૂન, વિ. (ન: ના. નં.) રીસાએલો, તજેલો, અરમ
 દૂર, વિ. (ર: રા. રં.) દુર, બાંધે, છેટે.
 દૂરદર્શન, પુ. (ર્શી.) પંડિત, વિદ્વાન
 દૂર્વા, સ્ત્રી. (ર્વાં.) દરો,
 દૂષ્ય, ન. (વ્યં.) તંબુ.
 દૂષિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચીપડા.
 દૂષીકા, સ્ત્રી. (કા.) ચીપડા.
 દૂષ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) કાથીના વચ્ચે બાંધવાનુ ડોરડું છે.
 દૂષ્યોદર, ન. (રં.) પેટ મોંડું થએ છે તે રોગ.
 દૂષ્યોનિ, પુ. (નિ:) એક જાતનો જનમનો કીજડો,
 એ બીજનું મૈથુન જોયા વગર જેના લીગને
 જોર આવવુ નથી.
 દ્વં, ધ. અતિશય એ અર્થે. વિ. (દ: દા. દં.) ર.
 કહણ, સજ્જ, ૩. સમર્થ, ૪. જગા.
 દ્વદ્વતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) પક્ષા નિશ્ચય કરનારો.
 દ્વદ્વસંધિ, વિ. (ધિ: ધિ: ધિ.) સાંધેલું, ૨. બહુ હણેલો.
 દ્વતિ, સ્ત્રી. (તિ:) આંખડાની પખાલ, મસક, ૨. બા-
 લદી, ૩. ધમણ.
 દ્વત્, સ્ત્રી. (કં.) આંખ, ૨. લાન, ખુદિ, ૩. દર્શન,
 ૪. જોઈ, ૫. જોણારો.
 દ્વત્, પુ. (દ:) દગડા, પચ્ચર, પાંના.
 દ્વ, વિ. (દ: દા. દ.) જોએલું, ૨. ચોર બીચેરની ખીક.
 દ્વદ્વજલ, સ્ત્રી. (જા.) જે સ્ત્રી પહેલવેલા અડકાઈ તે.

દ્વત્, પુ. (ત:) દાખલો, ૨. શાસ્ત્ર.
 દ્વત્તિજ્વર, પુ. (ર:) નજર લાગીને તાવ આવવો તે.
 દ્વત્તિ, સ્ત્રી. (ધિ:) આંખ, ૨. લાન, ૩. દર્શન, ૪. જોઈ
 દેવ, પુ. (વ:) ઈશ્વર, ૨. રાજા.
 દેવકુસુમ, ન. (મં.) લવંગ.
 દેવકાનંદન, પુ. (ન:) વિભૂ, કુંભણ.
 દેવસ્થાતક, ન. (કં.) જુનો તળાવ, પ્રાચીન સરોવર.
 દેવચ્છંદ, પુ. (દ:) સોલડીનો માતોનો હાર.
 દેવજન્મક, ન. (કં.) રોહિસ: ધાસ: કેહેછે તે.
 દેવતા, સ્ત્રી. (તા.) દેવ.
 દેવતાડ, પુ. (ડ:) દેવતાલી-દેવડંગીરી નામની વનસ્પતી
 દેવત્વ, ન. (ત્વં.) ઈશ્વરપણુ, દેવભાવ.
 દેવ્યજ્ઞ, પુ. (જ્ઞ:) જમતા વખતે દેવતામા જે બાત
 નાખીને હોમ કરેછે તે.
 દેવદ્રગ્ધ, વિ. (દ્રગ્ધ: દ્રગીચી. દ્રગ્ધ:) જે દેવને પુજે
 તે, જે દેવલમા જાયછે. [૩. જીતવાની ઈચ્છા
 દેવન, પુ. (ન:) રમવાના કાસા, ન. (તં.) ૨. રમત
 દેવલ્લભ, પુ. (મઃ) ઉંડીનું આડ.
 દેવભૂય, ને. (યં.) દેવભાવ, દેવત્વ.
 દેવમાતૃક, વિ. (ક: કા. કં.) જે દેશમા વસતાદર્શી
 અનાજ પાકેછે તે દેશ.
 દેવર, પુ. (ર:) દીએર, દેરજેઠ, વરનો બાઈ.
 દેવલ, પુ. (લ:) દેવજમાનો પુજારી, જે દેવજમા
 નીપજ ઉપર યજ્ઞરાણુ કરેછે તે.
 દેવલેષ્ય, પુ. (યં) રૂપીમાં જે એક તે.
 દેવસમા, સ્ત્રી. (મા.) દેવની સમા.
 દેવસાયુજ્ય, ન. (વ્યં.) દેવત્વ, દેવભાવ.
 દેવહ, વિ. (હ: હૂ. હુ.) દેવને જે અર્પણ કીધો તે.
 દેવજીવ, પુ. (વ:) દેવજમાનો પુજારી, જે દેવજમા
 નીપજ ઉપર યજ્ઞરાણુ કરેછે તે.
 દેવજીવિન, પુ. (વી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 દેવો, સ્ત્રી. (વી.) રાજાની પરણેલી પહેલી
 ૨. દેવતા, ૩. સુરવેલો-પંડિત નામની વનસ્પત
 દેવ, પુ. (વા.) દીએર, વરનો નાહાનો બાઈ.
 દેવ, પુ. (દા:) મામતો જમાવ.
 દેવહર, ન. (વં.) નીતિ.
 દેવક, પુ. (ક:) સુર, વિ. (ક: કા. કં.) ૨. દેસનો
 દેહ, ન. પુ. (દં. દ:) સરીર.

ત, પુ. (કૃત.) આપ.
 ત, વિ. (ત: તા. તે.) જન્મેલો, દેહવાળો.
 વળ, પુ. (ળ:) એક જાતનો નાસુરછે.
 વ, વિ. (જ: જા. જં.) જન્મેલો, દેહવાળો.
 જ, વિ. (ભાક.) પ્રાણી, દેહધારી, શરીરી.
 જાવજોષિત, વિ. (ત: તા. તે.) જેના પાસે પોતાના
 શરીર વગર ખીજી કંઈ નથી તે.
 ર, વિ. (ર: રી. રં.) શરીરનું ષોષણ કરનારો.
 નિન્, વિ. (ની. ન્ની. નિ.) દેહવીષ જે અબીખાની તે.
 સ્ત્રી. (લી.) જંબરો, જંબર.
 પ, પુ. (વાન.) જીવ, આત્મા.
 પ, પુ. (ય:) દૈત્ય.
 પુ. (ત્ય:) દૈત્ય, રાખસ.
 ર, પુ. (ર:) ઝુકાચાર્ય, શુકર.
 રે, પુ. (રિ:) વિષ્ણુ.
 સ્ત્રી. (ત્યા.) મોરમાસી નામની વનસ્પતી.
 ન. (ધ્ય:) હંખાહ.
 ન. (વં.) નસીય, તકદીર, ૨. માળા ફેરવતી
 ખતે જે આંગણાગણીએ છેએ તે.
 પુ. (જા:) જોતીશી, જોસી.
 સ્ત્રી. (જા.) સાર નરનું જાણનારી આયડી.
 ન. પુ. (તં. ત:) દેવ.
 વિ. (જ: જા. જં.) નશીબના સ્વાધીન.
 જ, ન. (તં.) નશીબના જોરથી જે નીચમ તે,
 (તં) જેનું હલકું નશીબ તે.
 સ્ત્રી. (લા.) ગલી, યુલી.
 પુ. (જા:) પંડિત, વિદ્વાન, ૨. વૈદ્ય.
 સ્ત્રી. (જા.) હાથ, હાત.
 ક, પુ. (ક.) દોષ જાણનારો.
 પુ. (લો:) હાથ, હાત. [૬૨૭].
 ન. (વં.) ઇચ્છા, તરસ, ૨. ભરેવાસી સ્ત્રીની
 તી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 નિં. (લ: લા. લં.) રેસમી કપડા પહેરેલા.
 ન. (ત્યં.) કાસીદીનું કામ, કાસીદગીરી.
 ન. (ધં.) વાસ, ગંધ, ખદમો.
 સ્ત્રી. (તિ:) કાંતિ, શોભા, તેજ.
 કુ. (ળિ:) સુધ, સુરજ.
 ન. (જં) ધન, પૈસો, દ્રવ્ય.

જૂત, પુ. ન. (ત: તં.) જીવો, જીવજાર, ૨. નિરજીવ પ-
 દાર્થ થીરમત.
 જૂતકારક, પુ. (ક:) જીવો રમીડનારો.
 જૂતકૃત, પુ. (ત:) બાજી રમનારો, જીવો રમણારો.
 જી, સ્ત્રી. (જી.) સ્વર્ગ, ૨. આકાસ.
 જીત, પુ. (ત:) સુરજની પ્રભા, સુરજનું તેજ.
 દ્રવ્ય, ન. પુ. (સં. પ્સ:) દહીં, છાસ, પાતળું દહીં.
 દ્રવ્ય, ન. (પ્સં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દ્રવ, પુ. (વ:) રમણું, ૨. નાહાસણું.
 દ્રવંતી, સ્ત્રી. (તી.) સુશીકપરણી નામની વનસ્પતી.
 દ્રવમાળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) પાતળો ચમ્પેલો, પાણી
 છુટેછું-લો. [સોનુ. ૪. શત્રી, બળ, સામર્થ્ય.
 દ્રવિળ, ન. (ળં.) પરાક્રમ, ૨. દ્રવ્ય, ધન, દોલત, ૩.
 દ્રવ્ય, ન. (વ્યં.) ધન, ૨. સત્ત્વ, ૩. રૂપ રસાદીક.
 દ્રવ્યદ્વૈત, ન. (તં.) સુખવીષે નિરહસ્થા તે.
 દ્રાક, બ. શીઘ્ર એ અર્થ.
 દ્રાક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) દરાખનો પેલો.
 દ્રાણિક, વિ. (ષ: ષ્ઠ. ષં.) ધણું નહાનું, અતી નહાનું.
 દ્રાણિક, પુ. (ક:) કચર નામની વનસ્પતી.
 દુ, પુ. (દુ:) વૃક્ષ, આંડ.
 દુકિલિમ, ન. (મં.) દેવદારનું આંડ.
 દુષળ, પુ. (ળ:) અશ્વદેવ, ૨. મોગરો, ૩. મુગદળ.
 દુષન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 દુળ, પુ. (ળ:) વીછી, વીછુ.
 દુળિ, સ્ત્રી. (ળિ:) દડીએ, ૨. ટાંકી, ટાકું. [કાઠપો.
 દુળી, સ્ત્રી. (ળી.) કાન ખજુરો, ૨. કાઠખી, ૩. નહાનો
 દુત, ન. (તં.) શીઘ્ર એ અર્થ. વિ. (ત: તા. તે.) ૨.
 પરસીનો આવેલો.
 દુમ, પુ. (મ:) આંડ.
 દુમામય, પુ. (ય:) લાખ.
 દુમોત્પલ, પુ. (લ:) પારીંગાનું આંડ.
 દુવય, ન. (યં.) માન, પ્રમાણ, મોજ.
 દુહિળ, પુ. (ળ:) અશ્વદેવ.
 દ્રોળ, પુ. (ળ:) ડોમ કાગડો, કાળો કાગડો, ૨. અધ-
 સ્થામનો આપ, ૩. વીછી, વીછુ, ૪. અદમણી.
 દ્રોળકાક, પુ. (ક:) ડોમકાગડો, કાળો કાગડો.
 દ્રોળક્ષીરા, સ્ત્રી. (રા.) એક દડીએ ભરીને દુધ આ-
 પે એવી ગાઈ.

ટ્રોણદુગ્ધા, સ્ત્રી. (ગ્ધા.) એક દડીએ ભરીને દુધ
આપે એવી ગાય.

ટ્રોણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) દડીએ, ૨. ટાકુ, ટાકી.

ટ્રોણિદેશ, પુ. (દેશ:) ડુંગર માહેલો દેશ. [ગળી, યુળી.

ટ્રોણી, સ્ત્રી. (ળી.) દડીએ, ૨. ટાકી, ટાકુ, ૩.

ટ્રોણચિંતન, ન. (નં.) દુશ્મનના પેરનું ચિંતન.

ટ્રોણીક, વિ. (ક: કા. કં.) એક દડીએ ભરીને અ-
નાજ નીપજ એવું ખેતર.

ટુંદ, ન. (ટું.) સ્ત્રી અને પુરુષ, ૨. એ, ૩. તોટો.

ટુંદયોધન, વિ. (ધો. ધિની. ધિ.) ટુંદપુદ કરનારો, કુ-
સ્તી કરનારો. [સત્વયુણી.

ટુયાતિગ, પુ. (ગ:) નિષ્ઠ, નિષ્ઠાવાળો, સાચો, કેવળ
દ્વાદશાત્મન, પુ. (મા.) સુર્ય, સુરજ.

ટુપર, પુ. (ર:) સંશય, શક, ૨. દ્વાપારયુગ-જુગ.

ટુર, સ્ત્રી. (ટુર:) પાર, દરવાજો, કમાડ.

ટુરપાલ, પુ. (લ:) ચોકીદાર, ધેરની ચોકી કરનારો.

ટુર, ન. (રં.) પાર, દરવાજો, કમાડ. [કરનારો.

ટુરંથ, પુ. (થય:) ચોકીદાર, દ્વારપાલ, ધેરની ચોકી

ટુરંથિત, પુ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ટુરિગુણકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેવાર ખેડેલું ખેતર.

ટુરિજ, પુ. (જ:) પક્ષી, ૨. દાંત, ૩. બ્રાહ્મણ.

ટુરિજન્મન, પુ. (ન્મા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ટુરિજરાજ, પુ. (જ:) અંદ્ર.

ટુરિજા, સ્ત્રી. (જા.) ગવલો, એક જાતની સુગંધી છે.

ટુરિજાતિ, પુ. (તિ:) પક્ષી, પંખેર, ૨. દાંત, ૩. બ્રાહ્મણ.

ટુરિજિન્હ, પુ. (હ:) સાપ, ૨. ડંગ, લુચો, સોદો.

ટુરિત્રિયા, સ્ત્રી. (યા:) પરણેલી સ્ત્રી. [ખેતર.

ટુરિત્રિયાકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેવાર હલવતે ખેદિલું

ટુરિપ, પુ. (પ:) હાથી, હત્તી.

ટુરિપાદ, પુ. (પા:) બમણો દંડ, ખેવડો દંડ.

ટુરિરદ, પુ. (ર:) હાથી, હત્તી.

ટુરિરસન, પુ. (ન:) સાપ, ૨. ડંગ, લુચો, સોદો.

ટુરિરફ, પુ. (ફ:) ભમરો.

ટુરિર્ણા, સ્ત્રી. (ર્ણા:) ખે વરસની ગાય વીગેરે.

ટુરિષ, પુ. (ર:) દુશ્મન, શત્રુ.

ટુરિષત્, પુ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ટુરિષ્ટ, ન. (ષ્ટ.) લાંચુ.

ટુરિસીત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) ખેવાર હલવતે ખેદિલું

[ખેતર.

ટુરિહલ્ય, વિ. (લ્ય: ત્યા. ત્યં.) ઉપલો શબ્દ

ટુરિહલ્યા, સ્ત્રી. (યા:) ચોથા મહીનાની-વા

વાસી સ્ત્રી-બાયડી.

ટુરિહાયની, સ્ત્રી. (ની.) ખે વરસની ગામ્મ વી

ટુરિપ, ન. પુ. (પં. પ:) ટાપુ, જંજીરો.

ટુરિપવતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

ટુરિપિન્, પુ. (પી.) વાધ, દીપડો.

ટુરિષણ, પુ. (ળ:) દુશ્મન, શત્રુ.

ટુરિષ્ય, વિ. (ષ્ય: ષ્યા. ષ્યં.) વેર કરવા લાયક.

ટુરિત, ન. (તં.) ભેદ્યુદ્ધિ. [નાતવાન સાથે

ટુરિત, ન. (ધં.) તોટો, ૨. જોરદાર સાથે દો

ટુરિપ, પુ. (પ:) વાધનું આખડું પેહેરેલો.

ટુરિપાવન, પુ. (ન:) વ્યાસ, વ્યાસજી.

ટુરિમાનુર, પુ. (ર:) ગણપતી.

વ્યટ, ન. (ટં.) લાંચુ.

ધ

ધટી, સ્ત્રી. (ટી.) ઝાડના છાલનું કપડું, વસ્ત્ર

ધટ, પુ. (ટ:) કાટો, તરંગજી, ૨. કપડાનો ત

એક જાતના સોગન.

ધત્તૂર, પુ. (ર:) ધંપુરો.

ધન. ન. (નં.) દ્રવ્ય, પૈસો.

ધનંજય, પુ. (ય:) અગ્ની, ૨. અરજીન.

ધનત્યજ, વિ. (ત્યજ:) પૈસા નાખી દેનારો-

ધનદ, પુ. (દ:) કુખેર.

ધનદાનુગ, પુ. (ગ:) કુખેરનો દુત, યક્ષ.

ધનહારી, સ્ત્રી. (રી.) કીરમાણી અજમા.

ધનાશિપ, પુ. (પ:) કુખેર.

ધનિક, પુ. (ક:) પૈસાવાળો, લાખો પતી.

ધનિન્, પુ. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

ધનિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ધનિષ્ઠા નામનું નખેતર

ધનીયક, ન. (કં.) ધાણાની ભાજી, કોથમી

ધનુર્ધર, પુ. (ર:) તીરકમાનથી લઢાઇ કરનારો

ધનુર્ધસ, પુ. (સ:) ધમાસો.

ધનુષ્ટ, પુ. (ટ:) ચાર નામનું ઝાડ છે.

ધનુષ્મત, પુ. (ષ્માન.) તીરકમાનથી લઢાણારો

ધનૂસ, ન. (નૂ:) કમાણ, તીરકમાણ, કામઠો, ૨

ધન્, સ્ત્રી. (ન:) કામઠો.

ન્ય: ન્યા. ન્યં.) નસીબવાન, પુનવાણી.
 (ન્યા.) આમલાગુ ઝાડ,
 (કં.) ધાણાની ભાજી, કોથમીર.
 (વં.) કામડો.
 (ન્યં.) કામડો, પુ. (ન્યં.) ૨. મારવાડદેશ.
 (સ:) ધમાસો.
 (ન્યી.) ધનરાસ, ૨. ધનુરધર.
 ન: દેવનલ નામની વનસ્પતી.
 (નિ:) નાડી, નસ, નેસ.
 (ની.) નલી.
 (હ:) અંખોડો, ચોટણો.
) પર્વત, ડુંગર, પહાડ.
 (ળી.) }
 રા.) { પૃથ્વી, ધરતી.
 (લી.) }
 (ર:) પૃથ્વીનો ઉદ્ધાર તે.
 (સ્થં.) પૃથ્વીની સપાટી.
 (મં. મં:) પુણ્ય, પુન. પુ. (મં:) રૂ શ્રુતિ,
 જોગ જે યાગની ક્રિયા, ૩. યમ, જમ,
 ૪. ધનસાક, ૫. સ્વભાવ, ૬. આચાર.
 (તા.) ધર્મચીઆર, ૨. ધમચીતન.
 વિ. (વિત્) ધરમગુ તત્વ જાનનારો.
 (દૃક્.) ધરમ જાણનારો.
 પુ. (જી.) ઢોંગી, ૨. પોતીકું યુજરાન ચ-
 સાઈ પોતાના માથાના ઢોંગસાઈ વધારેલા
 માણુશ.
 (નં.) મરી, તીખાં.
 લ. (લ. લા. લં.) ધરમવીષ જે દયાવાળો તે.
 (તીં. તિની. તિ.) ધરમથી ચાલનારો.
 (જ:) યમ, જમ, પ્રેતપતી, ૨. યુધિષ્ઠિર,
 જ, ૪. એક નાસ્તીકનું નામ છે.
 (તા.) મગુએ જે માન કરેલી સ્મૃતિ તે.
 (ક: કા. કં.) અધરમી.
 (ળી.) છીનાલ બાયડી, છીનાલ સ્ત્રી.
 (ળી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
) વર, પતી, ૨. માણુશ.
 લ: લા. લં.) સફેદ, ધોલું.
 (નં.) હરણના ચાંચડાનો પંખો.

ધાતકી, સ્ત્રી. (કી.) ધાયટીનું ઝાડ. [માંગી ધાવુ.
 ધાવુ, પુ. (તુ:) ધાવુ, ૨. અંગમમાંગી ધાવુ તે, ૩. વ્યાકરણ-
 ધાતુક્ષયકાસ, પુ. (સ:) ઉદરસનો રોગ.
 ધાતુવુષ્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધાયટીનું ઝાડ.
 ધાતુ, પુ. (તા.) 'ધ્રુવદેવ.
 ધાતુવુષ્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) ધાયટીનું ઝાડ. [પૃથ્વી, ૪. મા.
 ધાત્રી, સ્ત્રી. (લી.) દાદ, ૨. આમખાનું ઝાડ, ૩.
 ધાના, સ્ત્રી. નિ. વ. (ના:) સેકેલા જવ.
 ધાનુષ્ક, પુ. (ષ્ક:) ધનુર્ધર.
 ધાન્ય, ન. (ન્યં.) અનાજ.
 ધાન્યક, ન. (કં.) ધાણાની ભાજી, કોથમીર.
 ધાન્યાક, ન. (કં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ધાન્યામ્લ, ન. (મ્લં.) કાંજી, કાંજીનું.
 ધામનુ, ન. (મં.) ધર, ૨. દેહ, શરીર, ૩. કાંતી, તેજ,
 ૪. મોટોપણો, ૫. સ્થાન, ૬. જન્મ.
 ધામનિધિ, પુ. (ધિ:) સુર્ય, સુરજ. [૩. પુરીઆનો વેલો.
 ધામાર્ગવ, પુ. (વ:) અમધાડો, અધેડો, ૨. ગલકાનો વેલો,
 ધામ્યા, સ્ત્રી. (યા.) દેવતામા સમીધા નાખીને તે સહ-
 . ગાવવાની વખતે જે વેદ બોલે છે તે. [રેહેવું.
 ધારણા, સ્ત્રી. (ળા.) ઇંસાફનો રસ્તો, ૨. નીતીમાર્ગમા
 ધારા, સ્ત્રી. (રા.) ધોડાની પાંચ ચાલ છે તેમાંની દરએક.
 ધારામ્લર, પુ. (ર:) મેષ, મેહે, વરસાદ.
 ધારાસંવાત, પુ. (ત:) એક જાતનો વર સાદ છે. [મનારો.
 ધર્મ, પુ. (તં:) જીવો બાજ, જીવો રમનારો, બાજી ર-
 વાર્તરાષ્ટ્ર, પુ. (ટ્ર:) એક જાતનો હંસ છે કે જેની
 ચાંચ અને પગ કાલાને દીલ સફેદ.
 ધાવનિ, સ્ત્રી. (નિ:) } ડવલા-પીઠવણ નામની વન-
 ધાવની, સ્ત્રી. (ની.) } સ્પતી છે.
 ધિક્, ધ. નિંદ એ અર્થે.
 ધિકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) નિંદા કરેલ.
 ધિષ્ણ, પુ. (ળ:) બૃહસ્પતિ.
 ધિષ્ણા, સ્ત્રી. (ળા.) યુદ્ધિ. [૩. અગ્ની, ૪. ધર.
 ધિષ્ણ્ય, ન. (ણ્યં.) સ્થાન, જગા, ૨. નક્ષત્ર, નખેતર,
 ધિષ્ણ્યવ, પુ. (વ:) ધેર રાખનારો, જગા સાચવનારો.
 ધી, સ્ત્રી. (ધી:) યુદ્ધિ. [જીવ વીગેરે.
 ધોદ્રિય, ન. (યં.) સોનેટ્રીઆ, આંખ, કાન, નાક,
 ધીમત્, પુ. (માન્) પંડીત, વિદ્વાન.
 ધીર, વિ. (ર: રા. રં.) પંડીત, ૨. ગંભીર, ૩. કંકુ.

ધીવર, પુ. (ર:) માહલા મારણસો, ખારવો, માછી.
 ધીવ્રાક, સ્ત્રી. (કિ:) બ્રહ્મિનુ સાંમર્થ. [કરનારે
 ધીસતિવ, પુ. (વ:) બ્રહ્મિવાદ કેહેણારે, બ્રહ્મિ સહાય
 ધુન, વિ. (ન: તા. નં.) જરા ધુજેલું.
 ધુની, સ્ત્રી. (ની:) નદી.
 ધુરંબર, વિ. (ર: રા. રં.) જોતરામ્મ એવો.
 ધુરીણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ધુર, સ્ત્રી. (ધૂ:) ધોંસરી. [મિવો ધોડે—ખલ ઇત્યાદી.
 ધુવ, વિ. (ય: યાં. યં.) જોતરાય એવો, બાર ઉપાડી સકે
 ધુવિન, ન. (તં.) હરણના ચાંચડનો પંખો.
 ધુસ્તુર, પુ. (ર:) ધંતુરો.
 ધુસ્તુર, પુ. (ર:) ધંતુરો.
 ધૂન, વિ. (ત: તા. તં.) નાખેલો, નાખી દીધેલો.
 ધૂમ્મયિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરમ થએલો, રીસાએલો.
 ધૂમિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ધૂમકેતુ, પુ. (તુ:) અમી, ૨. પુછીડીયો તારો, ૩. અ-
 પશકુન, ૪. ઉત્પાત. [૫૨ જવાની ગતી તે.
 ધૂમપય, પુ. (ય:) આકાશ, ૨. યસના કૃત્યથી જે ઉ-
 ધૂમયોનિ, પુ. (નિ:) મેહ, વરસાદ.
 ધૂમલ, વિ. (લ: લા. લં.) જરા કાખો અને જરા લાલ.
 ધૂમવર્ત્મન, પુ. (ર્ત્મા.) ધૂમપય શબ્દ જીવો.
 ધૂમ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) ધુમાડાનો જમાવ.
 ધૂમ્યાટ, પુ. (ટ:) એક જાતનું પંક્ષી છે.
 ધૂમ્મ, વિ. (મ્મ: મ્મા. મ્મં.) જરા કાખો અને જરા લાલ.
 ધૂમ્મશી, વિ. (શી: શી: શિ.) યસ—જસ કરનારો.
 ધૂજાંટિ, પુ. (ટિ:) મહાદેવ. [રમનારો, ૩. ધંતુરો.
 ધૂંત, પુ. (તં:) ઠક, ઠગ, ૨. ખાજી રમનારો, જીવો
 ધૂંત, વિ. (હ: હા. હં.) કાર્યભાર ઉપાડી સકે તે તથા
 રથનો બાર ખેંચે એવો ધોડો—ખલદ.
 ધૂલિ, સ્ત્રી. (લિ:) ધુલ.
 ધૂલી, સ્ત્રી. (લી.) ધુલ.
 ધૂસર, વિ. (ર: રા. રં.) જરા સફેદ.
 ધૂસ્તુર, પુ. (ર:) ધંતુરો. [ભાતો ખાંધેછે તે.
 ધૂતેષુત્રિ, વિ. (ત્રિ: ત્રિ: ત્રિ.) જેણે ખાણુનો—તીરનો
 ધૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધીર, ૨. સંતોષ, ૩. જસ, યસ.
 ધૂટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) લાજવગરનો, મેશરમ, ૨. મરતવાલ.
 ધૂળજી, પુ. (જી:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 ધૂળિ, પુ. (ણિ:) કીરણ.

ધૂણુ, વિ. (ણુ: ણુ: ણુ.) મેશરમ, ૨. મરતવાલ
 ધેનુ, સ્ત્રી. (નુ:) તરતગી વ્યાપલી ગાય.
 ધેનુકા, સ્ત્રી. (કા.) હાથણી, હાથીની સ્ત્રી જાત, ૨. ગ
 ધેનુણ્યા, સ્ત્રી. (ણ્યા.) કરજ પુરંચાએ તહાંલગી
 હુકારને ધેર રાખેલી દુધવાળી ગાય.
 ધેનુક, ન. (કં.) ગાધનું ટોળું.
 ધેવત, પુ. (ત:) ગાવાના સાત સુર—રાગમાયલો એર
 ધોરણ, ન. (ળં.) હાથી, ધોડા વીગેરે ખેસવાના જનાવ
 ધોતકૌતેય, ન. (વં.) ધોએલું રેસમનું કપડું.
 ધોરેય, વિ. (ય: યા. યં.) જોતરાય એવો. [ચાલ
 ધોરિતક, ન. (કં.) ધોડાનું એક જાતનું ચાલવું, પુ:
 ધ્યામ, ન. (મં.) ગંબ્યાણ—રોહીસહાસ કેહેછે તે
 ધ્યાયમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને ધ્યાન—મનન કીધુંછે
 ધ્વજ, વુ. (જ:) નીશાન, વાવટો, ધબ.
 ધ્વજિની, સ્ત્રી. (ની.) લશકર, સેના.
 ધ્વનિત, વિ. (ત: તા. તં.) શબ્દથી ભરેલો. [ગએ
 ધ્વસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) નાશ થએલો, નાશિત, ૫
 ધ્વસ્તાશ્વ, વિ. (શ્વ: શ્વા. શ્વં.) જેને આખું ખરાબ થઈછે
 ધ્વાંશ, પુ. (શ્વ:) કાગડો, ૨. ખગળો, ૩. ભીક્ષુક,
 ધ્વર, ૫. કપાસીયા કાઢવાનો સંચો.
 ધ્વાત, ન. (તં.) અંધાર, અંધકકાર.
 ધ્વાન, પુ. (વ:) શબ્દ.
 ધ્રુવ, પુ. (વ:) એક નક્ષત્ર છે, ૨. એજ નામનો ઉ-
 નપાદ રાજનો ડીકરો. ન. (વં.) ૩. નિશ્ચિત,
 (વ: વા. વં.) ૪. શાશ્વત, પુ. (વ:) ૫. જે આ-
 ડાખલી તોડીછે તેવું આડ. પુ. (વ:) ૬. મહા
 ૭. વિષયુ, ૮. વડનું આડ, ૯. એક જાત
 યોગ—જોગ છે, ન. (વં.) ૧૦. તર્ક.
 ધ્રુવા, સ્ત્રી. (વા.) સાલપણી નામની વનસ્પતી
 ૨. એક જાતનું હોમ કરવાનું વાસણુ છે.

ન.

ન, ઇ. એ નહી એમ દેખાડે છે એ અર્થે.
 નકુલેષ્ટ, સ્ત્રી. (ષ્ટ.) ધુંગસી નામની વનસ્પતી
 નકં, ઇ. રાત્ર એ અર્થે.
 નક્ક, પુ. (ક:) ચીથં.
 નક્કમાલ, પુ. (લ:) કરંજનું આડ.
 નક્ર, પુ. (ક્ર:) મગર

નં.) આકાશમા જે તારા દેખાએ છે તે.
સ્ત્રી. (લા.) સત્તાવીસ મોતીનો કુંડો.
(શ:) ચંદ્ર, ચંદ્રમા.
(ઃ) હાત પગના નખ, ૨. નખલો,
ન. (ર: રં.) હાત પગના નખ વીગેરે.
(સ્ત્રી.) નખલો.
) પહાડ, ડુંગર, ૨. આડ.
મી. (રં. રી.) શેહર.
(કા:) પક્ષી.
(મ્રા. મ્રં.) નાગો. [દસ વરસની છોકરી.
(કા.) જે આપડી અડકાઈ નથી તે,
) નાચનારો, ૨. ડીંડાનુ આડ.
(ં.) નાચવું.
(મી.) નક્ષી નામની વનસ્પતી.
) જેને દેવનળ કેહે છે તે, પુ. ન. (હ: હં.)
તનું ધાસ છે.
(ની.) કમળનુ આડ, કમલનો વેલો.
(જા.) ધણા દેવનળ આડ.
(જ્ઞાન. જ્ઞતી. જ્ઞત.) જે જગોએ નડ
ધાસ ધણુ ભીગે છે તે.
(લ: લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
(મ્રા. તં.) નખ, ભલો, ૨. વાંકુ. [નખેલો.
(ર: રા. રં.) જેને ગરદન નમાવી તે,
વિ. (ક: કા. કં.) ચીખા નાકનો, નકટો,
નાકનો.
(ની.) નદી. [શ પાકે છે તે.
(વે. (ક: કા. કં.) નદીના પાણીથી જે દે-
(જં:) અરજીન વૃક્ષ.
(દા.) વરની ખેલેન, નનંદ.
(દા.) વરની ખેલેન, નનંદ.
મ, સવાલ, નિશ્ચય, આત્મા, હુકમ, નેહા-
કુ કરવું એ અર્થે.
(ઃ) વિષ્ણુની તલવાર.
(ં) હંદરનુ કીડા કરવાનુ જંગલ.
(ર:) મહાદેવનો નંદી બલદ.
(જઃ) }
(જઃ) } નાંદરખ નામનું આડ.
(મી.) ચાંપડાનુ દોરડું

નંશાવર્ત, પુ. (તં:) રાજનો ગોલ વાડો.
નપુંસક, પુ. (ક:) હીજડો, ગાંડુ, નપુંસક.
નખી, સ્ત્રી. (ત્વી.) દીકરાની દીકરી.
નમસંગમ, પુ. (મ:) પક્ષી.
નમસ્, પુ. (મા:) ચોખાસું, વરસાદના દહાડા, ન. (મઃ)
૨. આકાશ, પુ. (મા:) ૩. આવણ મહીનો, ૪.
થુકદાની, ૪. વાદલાં, ૫. વાસ લેવો.
નમસ્ય, પુ. (સ્ય:) ભાદરવો મહીનો.
નમશ્વન, પુ. (શ્વાન.) પવન, વાયુ.
નમસિત, વિ. (ત: તા. તં.) પુજેલો, પુજા કરેલ.
નમોદૃષ્ટિ, વિ. (દિ: દિ: દિ.) આકાશ તરફ જોનારો.
નમસ્કારી, સ્ત્રી. (રી.) લાભલુ.
નમ, ઘ. નમસ્કારએ અર્થે.
નમસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) પુજા.
નમસ્યિત, વિ. (ત: તા. તં.) પુજેલો, પુજા કરેલ.
નમચિમૂદન, પુ. (ન:) હંદ્ર.
નવ, પુ. (ય:) નીતિ.
નયન, ન. (નં.) આંખ, નેત્ર.
નર, પુ. (ર:) માણસ. [બદખોઈ.
નરક, પુ. (ક:) નરક, ૫૩, યુ. વીગેરે, લોહી, કીડા,
નસ્કાંતક, પુ. (ક:) વિષ્ણુ.
નસ્વાહન, પુ. (ન:) કુખેર.
નર્તકી, સ્ત્રી. (કી.) નાચનારી આપડી, યુણીકા.
નર્તન, ન. (નં.) નાચવું.
નર્મદા, સ્ત્રી. (દા.) નરમદા નદી.
નર્મન, ન. (ર્મ.) રમવું, રમત.
નલ, પુ. (લ:) વાંશની જાતી.
નલકુબર, પુ. (ર:) કુખેરનો ડીકરો.
નલદ, ન. (દં.) કાલો વાલો.
નલમીન, પુ. (ન:) એક જાતની માછલી છે.
નલિન, ન. પુ. (નં. ન:) કમળ.
નલિની, સ્ત્રી. (ની.) કમળ
નલિ, સ્ત્રી. (લી.) પવારી નામની વનસ્પતી.
નલ્લ, પુ. (લ્લ:) ચારસો હાથ લાંબુ.
નવ, વિ. (વ: વા. વં.) નવું, તાજુ.
નવદલ, ન. (લં.) પાલો, પાત્રાં.
નવનીત, ન. (તં.) માખણ.
નવમલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગરાનો-અંબેલીનો વેલો

નવમાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગરનો-અંબેલીનો વેલો.

નવાંબર, ન. (રં.) નવુ-કોઈ ૫૫૩.

નવીન, વિ. (ન: ના. નં.) નવુ, તાજુ.

નવોદ્ધૃત, ન. (તં.) માખણ.

નવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્ય.) નવું, તાજુ.

નટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) નાશથએલ, અદૃષ્ટ, નહીં દે-
ખાએમ, યુષ. [ગી ગતી વગરનુ.

નટચેટતા. સ્ત્રી. (તા.) ગતી વગરનુ, હલવા ચાલવા-

નટદૃષ્ટિ, વિ. (ટિ: ટિ: ટિ.) આંધળો.

નટમાતિ, વિ. (ત: તા. તં.) ગાંડો. [એવકુંક.

નટવિદ્વસ, વિ. (દ્વાન્ દુષી. દ્વસ.) અનાની, મુરખ,

નટસંજ, વિ. (જ: જા: જં.) મરેલો, ડુંડો પડેલો.

નટસ્મૃતિ, વિ. (તિ: તિ:તિ.) જેગી યાદ ગઈ તે, યાદ
વગરનો. [વ પોલવાઈ ગયા તે.

નટામિ, પુ. (મિ) જે અખી હોત્રીના ધેરમાનો વેસ્ત-

નટાનૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખોટાપણુંથી જેનું નાશથયું તે.

નસા, સ્ત્રી. (સા.) નાક. [હોય તેવો બળદ, પોડો.

નસ્તિત, પુ. (સ્ત:) જે બલદના નાકમા દોરડું પોરવેલું

નસ્તૌત, પુ. (ત:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

નસ્યા, સ્ત્રી. (સ્યા.) નાક. [દોરડુપોરવેલું હોય તે.

નસ્યોત, પુ. (ત:) જે બળદના તથા પાડાના નાકમા

નહિ, ઘ. અ ભાવાયે.

નશ્વમાન, વિ. (ન: ના. નં.) બાંધેલો.

નાક, પુ. (ક:) સ્વર્ગ, ૨. આકાશ.

નાકુ, પુ. (કુ:) કીડીએ મતોડીનો ઢગલો કીધેલો તે,

કીડીઆળું ૨. ડુંગર, ૩. એક સાધુનુ નામ છે.

નાકુલી, સ્ત્રી. (લી:) મુંગસવેલો નામની વનસ્પતી.

નાગ, પુ. (ગ:) સાપ, ૨. હાથી. ન. (ગં.) ૩. સીમું,

૪. હવેંગ, ૫. એક જાતનો સાપછે, ૬. નાગ

કેસર, ૭. હસ્થીનાપુર, ૮. મેઘ, વરસાદ, ૯.

મોથો, નાગર મોથો, ૧૦. પાંન વેલો.

નાગકેસર, પુ. (ર:) નાગ આંખો.

નાગાજિજ્ઞાકા, સ્ત્રી. (કા:) મન સળ, મણુ સલ.

નાગર, ન. (રં.) સુક, પાણીમાના ધાસનુ મુલીયુ, ૨.

નાગર મોથો (વિ. (ર: રા. રં.) ૩. નગરનો.

નાગરંગ, પુ. (ગ:) નારંગીનુ ગ્રાડ.

નાગલોક, પુ. (ક:) પતાલના લોક, પાતાળ લોક.

નાગવલા, સ્ત્રી. (લા.) નાહાની ચીલકાનામની વનસ્પતી.

નાગવહ્લી, સ્ત્રી. (હ્લી.) પાનનો વેલો.

નાગસંભવ, પુ. (વ:) સીંદુર.

નાગસુમંધા, સ્ત્રી. (ધા.) મુંગસવેલો નામની

નાગાંતક, પુ. (ક:) ગરડ પક્ષી.

નાચ, ન. (ચં.) નાચવું.

નાચિકર, પુ. (ર:) નારીએળી, નારીએલનુ

નાચિકમ, પુ. (મ:) સોગી. [કાંકું,

નાડી, સ્ત્રી. (ડી.) નસ, નેસ, ૨. જર, તથા

નાડીવ્રજ, પુ. (જ:) હમેશા વેહેણારોનાસુર.

નાથવત્ત, વિ. (વાન. વતી. વત.) ૫૨ તંત્ર, ૫૨

ખીજના હસ્તક.

નાદ, પુ. (દ:) શબ્દ, અવાજ.

નાદેવી, સ્ત્રી. (વી.) પાણીમાનો નેતર, ૨. ડા

નાનમ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) વારે વારે નમ

નાના, ઘ. અનેક, બે, વગર, શીવાએ એ

નાનારૂપ, વી. (વ: વા. વં.) જાત-જાતનુ, ધણી

નાંતીકર, પુ. (ર:) સ્તુતી કરનારા લોકો.

નાંદીવાદિનુ, પુ. (દી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

નાપિત, પુ. (ત:) હજામ.

નામિ, સ્ત્રી. (મિ:) ગાડીના પૈડાનો વચ્ચેલો ભા

પુ. (મિ: મિ:) ૨. દુડી, પુ. (મિ:) ૩. ક

કસ્તુરી, ૫. મુખ્ય રાજ, સ્ત્રી. (મિ:) ૫

જાતનો હરણછે.

નામિજન્મનુ, પુ. (ન્મા.) ધન્યદેવ.

નામ, ઘ. નિદાં, પ્રસિદ્ધિ એ અર્થે.

નામનુ, ન. (મ.) નામ.

નામધેય, ન. (યં.) નામ.

નામામિતિ, વિ. (ત: તા. તં.) જેનું નામ પાડ

નાય, પુ. (ય:) નીતિ, ઈ-સાફ. [લોહીરો

નાયક, પુ. (ક:) પ્રભુ, ૨. મુખ્ય, ૩. કંઠીમા

નાર, ન. (રં.) પાણી, જળ.

નારક, પુ. (ક:) નરક.

નારદ, પુ. (દ:) નારદ રૂપી, નારદજી.

નારાત્ત, પુ. (ત:) લોહિડાનો બાણ. [જેવી

નારાત્તી, સ્ત્રી. (ત્તી.) તરાજી, કાંટો, ૨. લોહિડાન

નારાયણ, પુ. (ળ:) વિષ્ણુ. [મની વ

નારાયણી, સ્ત્રી. (ળી.) સહસ્રમુખી-શતાવ

નારિકેલ, પુ. (લ:) નારીએળી, નારીએલનુ

વે. (ત: તા. તે.) સુકાઈ ગમ્પેલો.
 પુ. (ર:) } ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 પુ. (લિ:) }
 સ્ત્રી. (લી:) }
 (રી.) પાપડી, સ્ત્રી.
 સ્ત્રી. ન. (લ: લા. લં.) ભીસુ, કમળગુ શુ-
 વ. (લં) ર. બાજરી અપને ભરગુ દાણા
 કુંડીકુંડ.
 (ક:) વહાણગુ સુકાન આલનાર, સુકાણી.
 (અ: આ. અં.) વહાણ થકી જવાએ એ-
 રીએ, નદી, ખાડી. [દેખાવવું.
 જા:) મરણ, ર. જગુ રેહેવું, ૩. પાછુ નહી
 (ત્વ:) આશળી કુમાર, સ્વર્ગનો વૈદ્ય.
 (સા.) નાક, ર. દરવાજાના ઉપર જે
 પટ્ટી ચુકે છે તે.
 પુ. (નિ:) એક જાતનો જનમ હીજો છે.
 જના શીશનનો તથા યોનીનો વાસ લેછે
 ના શીશનને ચેતના આવે છે.
 નો. (કા.) નાક.
 સ્ત્રી. (તા.) નાસ્તીક પણો, નાસ્તીક બુદ્ધિ.
 વ. (ક: કા. કં.) એકાંત સ્થળ, એકાંત જગાં.
 (ષ: ષા. ષં.) સંપૂર્ણ.
 વ. (ધ્ય: ધ્યા ધ્યં.) એએલું, ધોયલું.
 ની. (ળિ:) નીસરણી, દાદરો.
 ની. (ળી.) નીસરણી, દાદરો.
 ન. (સં.) શુદ્ધિ.
 નિવ્ય એ અર્થે.
 (ળં.) પેરગુ આગલું બારણુ, ર. નીકલવુ.
 (સ્વ: સ્વા. સ્વં.) દરીદ્રી, ભીકારી.
 (ટ: ટા. ટં.) પાસનો, પાસિનો, નજીકનો.
 રં:) જમાવ, ટોલુ.
 (ળં.) સારી રેહેવાની જગા.
 ષ:) સોગુ પારખવાનો પથ્થર, કસોટી.
 પુ. (જ:) રાક્ષસ, રાખસ.
 દીલને લાગે તે એ અર્થે.
 વિ. (મ: મા. મં.) લોભી.
 (ય:) એક ધરમના લોકોનુ ટોલુ.
 (વ્ય:) ધર.

નિકાર, પુ. (ર:) અપકાર, ર. અનાજ-ધાન પેરના-
 રો-રોપનારો.
 નિકારણ, ન. (ળં.) મારવુ,
 નિકુંચક, પુ. (ક:) મુકી ભરાએ એટલું.
 નિકુંચિત, વિ. (ત: તા. તે.) અકડાએલું, શકડાએલ.
 નિકુજ, ન. પુ. (જં. જ:) ઝાડી, આજુ બાજુ ઉપર
 વેલા છે એવી જગા.
 નિકુરંવ, ન. (વં.) ટોલુ, જમાવ.
 નિકુંભ, પુ. (મ:) દાતી નામની વનસ્પતી. [વાંકો.
 નિકૃત, વિ. (ત: તા. તે.) હલકો કરેલો, મૈનનો વાછો,
 નિકૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) કપટ.
 નિકૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ ટા. ટં.) અધમ, નિંદ્ય, નીચ.
 નિકેતન, ન. (નં.) ધર.
 નિકોચક, પુ. (ક:) પસ્તાગુ ઝાડ.
 નિક્ષણ, પુ. (ળ:) તંબોરો, સારંગી વીગેરોનો અવાજ.
 નિક્ષણ, પુ. (ળ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 નિશિલ, વિ. (લ: લા. લં.) સેંધું, સંધલું, સંપૂર્ણ.
 નિગડ, પુ. (ડ:) સાંકલ, બેડી.
 નિગદ, પુ. (દ:) કેહેવું, ર. સમજાવવું.
 નિગમ, પુ. (મ:) નગર, ગામ, શહેર, ર. વેચવાનો ધંધો
 કનારો, વાણીઓ, વાણીઆનો ધંધો, ૩. વેદ.
 નિગાદ, પુ. (દ:) કેહેવું, સમજવું.
 નિગાર, પુ. (ર:) ગળવું, ગળીજવું.
 નિગાલ, પુ. (લ:) ઘોડાનો ગળો-છાતી જહા તેની
 હાસળી પેહેરાવે છે તે, ઘોડાનો કોટ. [કરનારો.
 નિગૂઢકાર્ય, વિ. (ર્ગ: યાં. યં.) જેનું કર્મ ગુપ્ત તે, છાનુ કામ
 નિગ્રહ, પુ. (હ:) નકારવું, નાપડવી.
 નિગ્રાહ, પુ. (હ:) એક જાતની ગાળ છે, ગાળદેવી, આ-
 પ આપવો, બદલવા. [પોહોલી સરખીજે તે.
 નિષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) જેની ઉંચી-લાંબી તથા
 નિષસ, પુ. (સ:) ભોજન, જમણ.
 નિમ્ન, વિ. (મ્ન: મ્ના. મ્નં.) અધીન, સ્વાધીન, હસ્તક.
 નિચિકી, સ્ત્રી. (કી) સારીગાઈ.
 નિચિત, વિ. (ત: તા. તે.) આચ્છાદિલું, ર. ભરેલું, પૂર્ણ,
 ભરપુર. [ની ખોળ.
 નિચુલ, પુ. (લ:) પાણીમાનો નેતર, ર. ખોલ, તંબોરા
 નિચોલ, પુ. (લ:) ખોળ, તંબોરાની ખોળ.

નિજ, વિ. (જ: જા. જં.) પોતાનું, ૨. નિત્ય, દરરોજ.
 નિજકર્મવંધન, વિ. (ન: ના. નં.) પોતાંકા કામથી બાં-
 ધ્યા ગયો છે તે. [ને મળે તેટલામા ખુશી તે.
 નિજલામનિવૃત્તતૃષ્ણ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) જેટલું આપ-
 નિજલામપૂર્ણ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞાં. જ્ઞં.) આપને જે લાભ થ-
 એ તેથીજ સંતુષ્ટ થયો તે.
 નિતંબ, પુ. (વ: વ્હીની કુંબર-કેડનો પછવાડનો ભાગ.
 નિતંબિની, સ્ત્રી. (ની.) બામ્પેડી-સ્ત્રીમા એક જાત-બેદ છે.
 નિતાંતં, ઘ. અતીશય એ અર્થે. [વગરનું.
 નિત્ય, ઘ. સતત, નિત્ય એ અર્થે. [વગરનું.
 નિત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) હમેશા, દરરોજ, ૨. નાશ-
 નિત્યનું, વિ. (તું: તું. તું.) એક રત છે.
 નિત્યાનંદરસોદધિ, પુ. (ધિ:) ધ/ધર, દેવ.
 નિદાષ, પુ. (ધ:) શ્રમશ્રુ, ૨. પરસીનો.
 નિદાન, ન. (નં.) કારણ
 નિદિગ્ધ, વિ. (ગ્ધ: ગ્ધા. ગ્ધં.) વધેલું.
 નિદિગ્ધિકા, સ્ત્રી. (કા.) રીંગણી.
 નિદેશ, પુ. (શ:) આત્મા, હુકુમ. [લનારો.
 નિદેશકારિન, વિ. (રી. રિણી. રિં.) હુકમ પ્રમાણે આ-
 નિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) ઉંઘ.
 નિદ્રાણ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ઉઘેલો, સુતેલો. [છે તે.
 નિદ્રાલુ, વિ. (લુ: લુ. લુ.) ઊંઘવાલુ, જેને ધણી ઊંઘ આવે
 નિદ્રિત, વિ. (ત: તા. તં.) ઊંઘેલો.
 નિધન, પુ. ન. (ન: નં.) ખસાદેવ, ૨. મરણ, ન. (નં.)
 ૩. વંસ, કુલ. [હોલત, દ્રવ્ય.
 નિધિ, પુ. (ધિ:) ખજાનો, જિમ્મેદાર, ધન, સંપત,
 નિધુવન, ન. (નં.) સ્ત્રી સંગ.
 નિધ્યાન, ન. (નં.) જોવું.
 નિનદ, પુ. (દ:) શબ્દ.
 નૈનાદ, પુ. (દા:) શબ્દ.
 નિંદા, સ્ત્રી. (દા.) દોષ કથન, દોષ કેહેવા.
 નિપ, પુ. (વ:) હાડો, કલશો, લોટો, ધાગેર.
 નિપઠ, પુ. (ઠ:) પાઠ કરવું, પઠણ, પઠવું.
 નિપાઠ, પુ. (ઠ:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 નિપાન, પુ. (નં.) કુવામાંનું પાણી કાઢીને મુકવાની
 પથ્થરની ઠાકી. [લાવવું, ૩. પાડવું.
 નિપાતન, ન. (નં.) નીચે પાડવું, ૨. વોછા હુઝાપર
 નિપાતિતવ્રણ, પુ. (જ્ઞ:) એક જાતનો નામુર છે.

નિપાન્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ઊંધો પડેલો, માથા
 પર પડેલો.
 નિપુણ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) હુશાર, પ્રવીણ, પંકાએલે
 નિપુણદશ, વિ. (દશ:) ડાહ્યો, ચતુર.
 નિર્વંજ. ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.
 નિર્મિ, વિ. (મ: મા. મં.) સરખું, એક સરખું દેખાવ.
 નિર્મૂત, વિ. (ત: તા. તં.) બેલો, નરમ, નિરંદકાર, નર
 નિમજ્જમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જોને ડુબકી મારી
 તે, જે નહાણ છે તે.
 નિમય, પુ. (ય:) અદલા બદલ, બદલે, મોખદલે.
 નિમિત્ત, ન. (તં.) ચિન્હ, હેતુ. [જે કારણ થાએ છે
 નિમિત્તમાન, વિ. (ન: ના. નં.) કોઈ વીષે કહ કરવા વ
 નિસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્ત.) ગંભીર, ૨. ખોલ, ઊંડું.
 નિસ્ત્રાગા, સ્ત્રી. (ગા.) નદી.
 નિવં, પુ. (વ:) લીંબડાનું ઝાડ, લીંબડો.
 નિવંતરુ, પુ. (રુ:) કડવો લીંબડો.
 નિયાતિ, પુ. (તિ:) ખખત, નરીખ, દૈવ.
 નિયંતૃ, પુ. (તા.) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 નિયમ, પુ. મ:) ધર્મ ક્રીયા, ૨. કારાર, સાફ, સરત,
 ખુલાત, કોલ, કરાર. [ગીચો કરવે
 નિયાતન, ન. (નં.) નીચો કરવો, ઊંચા હુઝા ઉપર
 નિયામક, પુ. (ક:) ખારવો, અરકાઠી, અરકાટી.
 નિયુત, ન. (તં.) લાખની સંખ્યા.
 નિયુદ્ધ, ન. (દં.) હાથથી લઢાઈ કરવી, કુસ્તી રમવ
 નિયાજ્ય, પુ. સ્ત્રી. (જ્ય. જ્યા.) ચાકર, નોકર. [હમેશ
 નિરંતર, વિ. (ર: રા. રં.) જડુ, ૨. નિત્ય, અખંડ, લાગ
 નિરજ, વિ. (જ: જા. જં) અન શીવાય રહેના
 નિરંબુ, વિ. (બુ: બુ. બુ.) સુકું, પાણી વગરનું, વેરાન, નિર્જ
 નિરય, પુ. (ય:) નરક.
 નિર્ગલ, વિ. (લ: લા. લં.) અખડ, લાગટ, હમેસ
 નિર્રથક, વિ. (ક: કા. કં.) નાહાક, મિથ્યા, ફોકટ, ૦૨
 નિરવગ્ધ, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) નિર્દોષ, દોષ વગરનો.
 નિરવગ્ધત્વ, ન. (ત્વં.) દોષ વગર, ઉચમ પણો.
 નિરવગ્ધ, વિ. (હ: હા. હં.) સ્વતંત્ર, સ્વચ્છંદ.
 નિરવદોષ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) અટકાવ વગરનું.
 નિરસન, ન. (નં.) કાર મારવું, ૨. નામુર જવું તે, ધંડ
 નકાર. [નાખેલું, છે
 નિરસ્ત. ન. (સ્તં.) જલદી ખોલવું, વિ. (સ્ત: સ્તા.

વિ. (દઃ દા. દં.) સમ, એક ૩૫, જેને તફાવત નથી તે.

વિ. (જ્ઞુઃ જ્ઞુ. જ્ઞુ.) નાખવા જોગ, લાપક જે. (તઃ તા. તં.) નાખેલો-હું.

ત્રી. (તિઃ) નાખેલો, પુ. (તિ.) જેને પોતીકા અધ્યયન નહી કીધુંગુતે. [જો, સારો.

જે. (યઃ યા. યં.) જેને રોગ નથી તે, સા. (જં.) હલના નીચેનું લાકડું, હલનો ફાલ.

(જં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.

જે. (ઠઃ ઠા. ઠં.) જેનું ગળું દબાઈ ગયું તે. (મઃ મા. મં.) ખાલી, કામ વગરનો, નવરો.

ગઃ ગા. ગં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો. [નથી તે. (કઃ કા. કં.) નિયંત્રણ, જેને કંઈ વીકાર

અચિત્ત, નિષેધ, એ અર્થે.

(નં.) ઠાર મારણી.

(ઘં.) નગડનું ઝાડ.

જંગલી નગડનું ઝાડ, ૨. નગડનું ઝાડ.

(નં.) ઠાર મારણી.

ઘઃ ઘા. ઘં.) જેનો અવાજ થયો તે.

જઃ જા. જં.) નિર્દય.

જઃ જા. જં.) શબ્દ, અવાજ.

જઃ જા. જં.) દેવ. [જીત્યાછે તે.

મઃ મા. મં.) સંન્યાસી, જેણે હંદ્રીયો

રઃ રા. રં.) અરો.

ત્રી. (ત્રી.) નદી.

યઃ યા. યં.) નિશ્ચય, ધરાદો.

નિર્મુક્ત, પુ. (કઃ) કાંચળી કાઢેલો સાપ, વિ. (કઃ કં. કં.) ૨. છુટો થએલો.

નિર્મોક્ત, પુ. (કઃ) સાપળી કાંચળી.

નિર્માણ, ન. (જં.) હથીના આપનો ઘેર.

નિર્માતન, ન. (નં.) દાન આપવું, ગેરશુદ્ધી, ૨. મુકવા આપેલા પૈસા પાછા આપવા.

નિર્મ્યાત, ઉ. (તઃ તા. તં.) ગએલો, મુવેલો.

નિર્મ્યામ, પુ. (મઃ) આર્યો.

નિર્મ્યાસ, પુ. (સઃ) યુંદર.

નિર્મૂહ, પુ. (હઃ) ખાર, ખારણ, ૨. ચોટલી ૩. ઉકા-લો, ૪. હાથીદાતનું, ૫. ઘેરના ભીતમાનો થાંખલો.

નિર્વપણ, ન. (જં.) દાન આપવું.

નિર્વર્ણન, ન. (નં.) જોવું.

નિર્વહણ, ન. (જં.) આફત, વિપત, ૨. પુરંકરતાં, ૩. મદત કરતાં.

નિર્વાણ, ન. (જં.) મુક્તિ, મોક્ષ, વિ. (જઃ જા. જં.) ૨. મુક્ત.

નિર્વાત, પુ. (તઃ) ગએલો પવન, જતોરહેલો પવન.

નિર્વાદ, પુ. (દઃ) નિંદા, બદગોઈ.

નિર્વાપણ, ન. (જં.) ઠાર મારવું, મારવું, જીવલેલો, વધ.

નિર્વાય, વિ. (યઃ યા. યં.) અનિવાર, મજબૂત, અ-ટકાવી શકાએ નહી તેવું, ૨. આળ, તો હોમત.

નિર્વાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, મારવું, જીવલેલો, વધ.

નિર્વૃત્ત, વિ. (તઃ તા. તં.) તઈઆર, ૨. ઉત્પન્ન, પેદાથવું, નીપજવું.

નિર્વેશ, પુ. (શઃ) ઉત્પન્ન, પેદાશ, ઉપજ, નીપજ, ઉપભોગ, ૨. મુઝા, બેશુદ્ધી.

નિર્હાર, પુ. (રઃ) કાટોકાઢવો, ભોકાયેલો કાટોકાઢવો.

નિર્હારિન, વિ. (રી. રિની. રિ.) ધણી ખુશનુમા ખુશ બોધ.

નિર્હતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) નરક સંબંધે જે અશોભા તે.

નિલય, પુ. (યઃ) ધર.

નિલીયમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ઢાંકેલું.

નિવર્તક, વિ. (કઃ કા. કં.) સુધારનારો, રસ્તા ઉપર લાવનારો.

નિવહ, પુ. (હઃ) જમાવ, ટોલ.

નિવાત, પુ. (તઃ) આશ્રો, મદત, વિ. (તઃ તા. તં.) ૨. પવન વગરનું, ન. (તં.) ૩. અપતર.

નિવાપ, પુ. (વઃ) મા આપનું તરપણ.

નિવૃત્ત, ન. (તં.) પેહેરેલા કપડા, ૨. કંઠી જેવી પેહેરે-
લી જોનોહ.

નિવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) આરો તરફથી ઘેરાએલું.

નિવૃત્તિમાર્ગ, પુ. (ગં:) આ લોકમા તથા ૫૨ લોકમા

વિષયનો લોભ નહી કરતા દરેક પ્રાણી માત્ર ઉ-

પર દયા રાખીને હૃદયની આરાધના તે.

નિવ્રણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેને નાસુર નથી તે.

નિવેશ, પુ. (શ:) છાવણી, લસ્કર ગાહ. [કપટી.

નિશાઠ, વિ. (ઠ: ઘા. ઠં.) ભોણો, દીલનો ખુલ્લો, નિ-

નિશા, સ્ત્રી. (શા.) રાત, ૨. હલદર.

નિશાટન, પુ. (ન:) ધુવડ.

નિશાત, વિ. (ત: તા. તં.) ધારવાલું, તેજવાલુ.

નિશાંત, ન. (તં.) ધર.

નિશાપતે, પુ. (તિ:) એંદ્ર, આંદો.

નિશારણ, ન. (ળં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

નિશિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધારવાલું, તેજ વાલું.

નિશીય, પુ. (ય:) મધ્યાન રાત.

નિશીયિની, સ્ત્રી. (ની.) રાંત.

નિશ્ચય, પુ. (ય:) નિર્ણય, ઠરણો. [નથી તે.

નિ:શ્રીક, વિ. (ક: કા. કં.) જેને શોભા તથા સંપત્તી

નિઃશ્રેણ, સ્ત્રી. (ણિ:) જીસરણી, દાદરો.

નિષંગ, પુ. (ગ:) તીર-આણુ મુકવાનો ભાતો.

નિષંગિન, પુ. (ગી.) ધનુર્ધર.

નિષિયા, સ્ત્રી. (યા.) મારકીટ, બબર, યુજરી, દુકાન.

નિષદ્ધર, પુ. (ર:) કાદવ, કીચડ.

નિષધ, પુ. (ધ:) એક ડુંગરનું નામ છે.

નિષાદ, પુ. (દ:) ગાવાનો એક રાગ છે, ૨. એંડાળ,

મહાર, માંગ, ૩. કોલી, ૪. ભીલ.

નિષાદિન, પુ. (દી.) મહાવત, હાથી હાકનારો. [છે તે.

નિષવ્યમ્મણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) જેની સેવા-પુજા કીધી

નિષદન, ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

નિષ્ક, પુ. ન. (ષ્ક: ષ્કં.) સોનું, ૨. કંઠી, ૩. દીનાર.

નિષ્કલ, સ્ત્રી. (લા.) જે બાપડીનો અટકાવ ગએછે તે.

નિષ્કલી, સ્ત્રી. (લી.) અડકાવ ગએલી બાપડી.

નિષ્કિચન, વિ. (ન: ના. નં.) ગરીબ, દરીદ્રી.

નિસ્કાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઢી મુકેલો.

નિષ્કુટ, પુ. (ટ:) બાગ, બગીચો, વાડી.

નિષ્કુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) એલચીનો વેલો.

નિષ્કુહ, પુ. (હ:) આડની પોકળી.

નિષ્કમ, પુ. (મ:) બુદ્ધિ સામર્થ્ય, બુદ્ધિનું ભંડાર.

નિષ્કામિત, વિ. (ત: તા. તં.) હાકી મુકેલો.

નિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) ઉત્પત્તી, પેદાશવું.

નિષ્ઠાન, ન. (નં.) કઠી.

નિષ્ઠીવન, ન. (નં.) મોહિમાથી લીટ થકવું. [વાળ.

નિષ્ઠુર, વિ. (ર: રા. રં.) કઠણ, કંકાસ ભરે.

નિષ્ઠેવ, ન. પુ. (વં. વ:) મોહિમાથી લીટ થક.

નિષ્ઠવન, ન. (નં.) } ઉપલો શબ્દ જીવો.

નિષ્ઠ્યુનિ, સ્ત્રી. (તિ:) } ઉપલો શબ્દ જીવો.

નિષ્ણાત, વિ. (ત: તા. તં.) નિપુન, પ્રવીણ.

નિષ્પક, વિ. (ક: કા. કં.) ઉકાળો, સારીપેડે ઉ.

નિષ્પન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) તયાર, પેદાકરવું, નીપ.

નિષ્ણાવ, પુ. (વ:) સાફકરેલું, શુદ્ધકરેલું.

નિષ્ણૂત, વિ. (ત: તા. તં.) મોકલેલો, છેડેલો.

નિષ્પ્રમ, વિ. (મ: મા. મં.) તેજવગરનું.

નિષ્પ્રવાણ, ન. (ણિ:) કોરે કપડું, નવું કપડું.

નિષ્પીઘ્યમાન, વિ. (ન: ના. નં.) જેને પીડા કીધી.

નિસર્ગ, પુ. (ગં:) સ્વભાવ.

નિ:સાર, વિ. (ર: રા. રં.) સાર વગરનું.

નિસૂદન, ન. (નં.) વધ, ઠારમારવું, જીવલેવો.

નિમૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ઠા. ષં.) નાખીદીધેલો.

નિસ્તર્હણ, ન. (ળં.) વધ, ઠારમારવું, જીવલેવો.

નિસ્તલ, વિ. (લ: લા. લં.) વર્તુળ, ગોળ.

નિસ્તિશ, પુ. (શ:) તરવાર.

નિ:સ્તાવ, પુ. (વ:) એસામાણ.

નિસ્વન, પુ. (ન:) શબ્દ.

નિસ્વાન, પુ. (ન:) શબ્દ.

નિહનન, ન. (નં.) વધ, ઠાર મારવું, જીવ લેવો.

નિહાકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતની માછલી છે.

નિર્હિસન, ન. (નં.) વધ, ઠાર મારવું, જીવલેવો.

નિહીન, વિ. (ન: ના. નં.) નીચ, હલકો.

નિન્હવ, પુ. (વ:) ગેર વીસ્વાસ, નિષેધ, ઉઠક.

નિર્હાદ, પુ. (દ:) શબ્દ.

નીકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) સરખું, એક સર.

નીચ, વિ. (ચ: ચા. ચં.) નીચ, હલકું, રહસ્વ.

નીચે, અ. અલ્પ, નહાનું એ અર્થે.

નીઢ, પુ. ન. (ઢ: ઢં.) માણો, પક્ષીનો માણો.

, પુ. (વ:) પક્ષી, પંખીરૂ.
 . (ધ્રં.) છાપરી, છજજી, નેવ.
 . (વ:) કુળંચનુ ઝાડ
 . (રં.) પાણી, જલ.
 . (લ: લા. લં.) અસમાગી રંગનુ.
 પુ. (ઠ:) ભમરો, ર. મોર, ૩. મહાદેવ.
 પુ. (ગુ:) એક જાતનો કીડો છે.
 ત, પુ. (ત:) મહાદેવ,
 સ્ત્રી. (લા.) માખી, માખ, લીલીમાખ.
 પુ. (ગુ:) એક જાતનો કીડો છે.
 પુ. (ર:) બલરામ, બલદેવજી.
 સ્ત્રી. (સ.) અસમાગી રંગનુ કમળ.
 સ્ત્રી. (કા.) કાલા કુલનો લીંબોડો.
 સ્ત્રી. (ની.) ગળી, યુલી.
 સ્ત્રી. (લી.) ગળી, યુલી
 પુ. (ક:) દુકાળ, કાળ.
 પુ. (રં:) દેવ ભાત, [ભેડાલ.
 . (વિ:) ભાંડવલ, પૈસો, મુદલ, થાપણ,
 . (વી.) બાપડીના હુકડાનુ ગાંડ.
 પુ. (ત.) જે દેશમા વરતી છે તે દેસ.
 પુ. (ર:) સુજણી, આંબવો, બનાત, બા-
 રજી વીગર.
 પુ. (ર:) બઈ.
 સવાલ કરવો, અંદેશો એ અથે.
 . (તિ:) સ્તુતિ.
 . (ત: તા. તં.) મોકલેલો, છોડેલો.
 . (જા: જા. જં.) મોકલેલો, છોડેલો.
 . (ન: ના. નં.) નવું.
 . (બ: બા. બં.) નવું.
 . (દ:) પીપલી, પારશો પીંપલો.
 અટકલ, કલ્પના, નિશ્ચય એ અથે. [ધુંધુર.
 ન. (ર: રં.) અંડસડું, પગના ધરેણા, લંગર,
 ના.) પુરૂષ જાતી, પુરૂષ.
 સ્ત્રી. (તિ:) મનુષ્ય જાતિ.
 . (ત્યં.) નાચવું.
 . (સ: સા. સં.) સુખી કરનારો.
 . (વ:) રાજા, રાજો.
 . (તિ:) રાજા, રાજો.

નૃપલક્ષ્મન્, ન. (ક્ષમ.) રાજ ચીન્હ, રાજાની નીશાની.
 નૃપસભ, ન. (મં.) રાજાનો મહેલ, રાજ સભા.
 નૃપાસન, ન. (નં.) રાજાની ગાદી, રાજાસન.
 નૃશંસ, વિ. (સ: સા. સં.) કૂર, જનુતી.
 નેલ, ન. (લં.) આંખ, ર. જટા, ૩. ઝાડનુ યુલી-
 યું, ૪. એક જાતનુ કપડું.
 નેત્ર, પુ. (ત્રા.) પ્રભુ.
 નેત્રાંત્ર, ન. (ત્રુ:) આંસુ, આંખનુ પાણી.
 નેત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) નદી.
 નેત્રિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ધણો પાસનો, ધણો નજીકનો.
 નેપથ્ય, ન. (થ્યં.) ધરેણા પેરેલાની શોભા, પુ. (ધ્યા.)
 ૨. અલંકાર. [પૈડાના આજી બાજીની જગા.
 નેમિ, પુ. (મિ:) તમરનુ ઝાડ, સ્ત્રી. (મિ:) ૨. ગાડીના
 નેમિન, પુ. (મી.) તમરનુ ઝાડ. [ભાગ.
 નેમી, સ્ત્રી. (મી.) ગાડીના પૈડાના આજીબાજીનો
 નૈકમેદ, વિ. (દ: દા. દં.) સરશકટ, નહાનું મોટું
 એકદમ, ઉંચું નીચું, જીદીજીદી જાતનું, સામકું.
 નૈગમ, પુ. (મ:) વાણીઓ, વેહેચીને યુજરાન કર-
 નારો, ગામનો, દેશનો.
 નૈષિકી, સ્ત્રી. (કી.) સારી ગાય, ઉત્તમ ગાય.
 નૈપાલી, સ્ત્રી. (લી.) નેપાલ દેશમા ઉપજેલો મણસલ.
 નૈમેય, પુ. (ય:) બદલો-અદલા બદલ.
 નૈયમોષ, ન. (ષ:) વડનુ કૂળ-ટોટાં
 નૈયાયિક, પુ. (ક:) ન્યાયશાસ્ત્રી.
 નૈદેશક, વિ. (ક: શિકા. કં.) ચાકર, સેવા કરનારો.
 નૈક્ત, પુ. (ત:) રાક્ષસ, રાખસ. [મુખ્ય અધીકારી.
 નૈષ્ઠિક, પુ. (ક:) રૂપઆપવા તથા લાવવામાનો
 નૈસ્તિક, પુ. (ક:) તરવારદાર, તરવારવાલો.
 નો, અ. અભાવાથે.
 નૌ, સ્ત્રી. (નૌ:) વહાણ, જહાજ, નૌકા.
 નૌકાવંડ, પુ. (વં:) હલેસું.
 ન્યક, અ. ધિક્કાર એ અથે.
 ન્યક્ષ, પુ. (ક્ષ:) પરસરામ ન. (ક્ષં.) ૨. આખખુ, સ-
 ધળું, ૩. વિગતવાર, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ૪. ખ-
 રાખ, અધમ, નીચ.
 ન્યમોષ, પુ. (ષ:) વડનું ઝાડ, ૨. વામ.
 ન્યમોષી, સ્ત્રી. (ષી.) મુષિક પશુનો નામની વનરપતી.
 ન્યચ્, વિ. (ન્યહ નીચી, ન્યક.) નીચી નીચી.

~~પંકજ, પુ. (કું.) એક જાતનો સાંપર છે, સાંપર.~~
~~પંકજ, વિ. (સ્વઃ સ્વા, ક્વં.) નીકડેલો, ઘુટેલો,~~
~~પંકજ, વિ. (હઃ જા. કં.) ધીનો ધેવો, ઘેર ધેવો. સ-~~
~~ભ કરી, હંક કરવા વીગેરે જેને કુકરું તે.~~
~~પંકજ, પુ. (કં.) બિજાન, જમણ.~~
~~પંકજ, પુ. (મઃ) હંસાક, ગીતિ.~~ [મળવાનું.
~~પંકજ, વિ. (સ્વઃ સ્વા, ક્વં.) યોગ, જોગ, ગીતિથી~~
~~પંકજ, પુ. (મઃ) રાખિયા પિસો, જમાનમા દટિયા પિસો.~~
~~પંકજ, પુ. (સં.) રાખારી,~~
~~પંકજ, પુ. (સ્વઃ) એક જાતનો ઝાંકાર છે, વિ. (જા.~~
~~સ્વઃ, ક્વં.) ર. રાખો, સુખસુરત, જાગ્યા.~~
~~પંકજ, પુ. (લઃ) મુંદા ર. રોળથી મુંદાધારેલો.~~
~~પંકજ, પુ. (સ્વઃ) એક જાતનો ઝાંકાર છે,~~
~~પંકજ, વિ. (નં. ના. નં.) મિંચ, ર. પાણુ, કમી.~~

૧૮.

પંક, પુ. (વઃ) હવા, મવન, ર. રાજ પુત્ર, શાહાજાદા,
 ર. રાજા, ૪. પાનહું, ૫. પીવું.
 પંક, પુ. (મઃ) બીંચોનો ગામ.
 પંક, વિ. (કં. કા. કં.) પાકેલું, ધરેલું, જેના નાશના
 હાલ નકરક આપ્યા તે,
 પંકવત્સવ, વિ. (મઃ) રાખી સાધન કરી કરીને પાખી
 પાકેલા પાંચ ને કશા હિપર આસા રહેતી નથી તે.
 પંક, પુ. (કા.) પંદર રાતના વાપન તે, વાપવાડીયું, ર.
 પાંચ, ૫૨, ૩. પાંચ, ૪. દોરન, સાંપતી, ૫.
 કુમક, ૧. બરકર, ૭. પક્ષી, પંચિર, ૮. અવધવ,
 ૯. જાધી, ૧૦. તીરની પાંચ, તીરના ૫૨, ૧૧. વાહ
 વિવાહ, ૧૨. સહાય.
 પંકાક, ન. (કં.) ધરનુ પાછલું પારણુ, પાછબનો વાગો.
 પંકાતિ, સ્ત્રી. (કિ.) પાડવો, ૨. પક્ષીના પાંખના કુબ.
 પંકાતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપેલો શબ્દ જુવો.
 પંકાદાર, ન. (રં.) ધરનુ પાછલુ પારણુ, પાછબનો વાગો.
 પંકામાગ, પુ. (મઃ) હાથીની પીઠ.
 પંકાતિ, પુ. (તઃ) પુનેમ, અમાસ. [ની રાત.
 પંકિણી, સ્ત્રી. (ળી.) બાર પોહાર, બે દહાડાના વચ્ચે.
 પંકિન, પુ. (ક્ષી.) પક્ષી, પંખીડં.
 પંકમન, ન. (સ્વ.) આંખની ઉપલી તથા નીચલી
 પાપણ, ૨. કુલમાના ગ્રીણા કેસ જેવા કેસર.

પંક, પુ. ન. (કઃ કં.) કાંચ, સ્વસ્થ, કાંચક
 પંકિલ, વિ. (લઃ લા. લં.) કાંચક, કાંચક
 પંકેરહ, ન. પુ. (હં. હઃ) કુમક. [૨૮ કું.
 પંગુ, પુ. (ગુ.) લંગડો, પાંચળો, ૨. આંખનો
 પંકિ, સ્ત્રી. (કિ.) વાહ, પંકિ ૨. કાંચકી
 એક જાતનો કાંચક આંખનો કાંચક છે.
 પંકિ, સ્ત્રી. (કિ.) પાકેલું, રંધેલું.
 પંચવષા, સ્ત્રી. (વા.) દારૂ હલદર.
 પંચવષા, સ્ત્રી. (વા.) દારૂ હલદર.
 વષા, સ્ત્રી. (વા.) પાકેલું, રંધેલું, ૨. હલદર
 પંચજન, પુ. (નઃ) માણસ, પુરુષ.
 પંચતા, સ્ત્રી. (તા.) મરણ.
 પંચવ, ન. (વં.) મરણ.
 પંચદશી, સ્ત્રી. (શી.) પુનેમ, અમાસ.
 પંચનચ, પુ. (સ્વઃ) સીંહ, વાહ, જે જીવને
 પંચમ, પુ. (મઃ) આયનમાના સુરમાને એક
 પંચરાત, ન. (વં.) પાંચરાત,
 પંચલક્ષણ, ન. (ળં.) પુરાણ.
 પંચદાર, પુ. (રઃ) મદન, કામ.
 પંચજાણ, પુ. (સ્વઃ) હાથ.
 પંચજાણ, વિ. (નઃ ના. નં.) પાંચ વર્ષનો.
 પંચાગુલ, પુ. (લઃ) દીવેલીનુ આડ, અરેજો.
 પંજર, પુ. (રઃ) પાંજરો.
 પંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચોપાનીયું, પંચાંગ, ડી
 રની હડી જેમાથી સુતર કાટેલું છે.
 પંચાસ, પુ. (સ્વઃ) સીંહ, વાહ.
 પંચર, ન. (રં.) દોટેલું લુધક-કપક, પુ. (રઃ)
 પંચ, ન. (લં.) આંખઉપર રોગનો પડો
 તે, ૨. ઠાકણું, ૩. જમાવ, ૪. ચાંદસ
 ડહો, ૧. રોહિણી, ૭. ધેરનુ વોમન.
 પંચપ્રાત, પુ. (સ્વઃ) છ જણું, નેવ.
 પંચ, સ્ત્રી. (જા.) જમાવ, ટેકું.
 પંચાસક, પુ. (કઃ) અખીર. [અવા
 પંચ, પુ. (હઃ) એક જાતનુ વાજુ છે, ૨. લ
 પંચી, સ્ત્રી. (દી.) નહાનુ કપક-લુધક.
 પંચુ, પુ. (દુઃ) પંડેલું, વિ. (દુઃ દુઃ દુઃ) ૨
 અગ્ર, ૩. સાવધ, ૪. તિકણ, ધાર
 મજાનુ ૧. સાંજો.

(જી.) સ્વર્ણક્ષીરી, પીસોળો નામળી વ-
છે.

(ઠં. ટઃ) સાર કપડું, ખુશનુમા કપડું.

(લઃ) પંડોલી, પંડોલાનો વેલો.

(મી.) (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

(પાટલો, રોટલા વળવાનો પાટલો, પાટો.

(કા.) લાલલોષ્ટ્રનું ઝાડ.

(ઠી.) ઉપલો શબ્દ જીવે.

(શઃ) ધોપ-પટો નામનું હથિઆર છે.

(તિ.) બોલવું, ૨. સ્પષ્ટ અવાજ-ઉચ્ચાર

(વાંચવું, ૪. લોકોમા અસર થાએ એવી

પણ કરવું.

(વાંચવું, ૨. પાઠ કરવું, પઠવું.

(યઃ યા. યં.) વાંચવા લાએક.

(રી.) પાઠ માલા.

(કે.) વાંચવું.

(તા. તં.) વાચ્યું.

(વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) વાંચવા લાયક-જોગ.

(લી. તૃ.) વાંચનારો, વાચન.

(નઃ ના. નં.) વાચું.

(જં.) પળ્લે. નાથ કરવો, ૨. એકકુંડુ કરવું.

એક દોડીયું, શવાકો, ૨. જીગાર, ૩.

માડું, ૫. સરત, ૬. વૈપારનો માલ, ૭. ધર.

એક જાતનું વાળું છે.

(તઃ તા. તં.) સ્થુતી કરેલ.

(તા. તં.) સ્થુતી કરેલ.

(વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) વેહેચવાની જનસ.

નપ્રસક, હીજો, જોણાઆંઠ.

નિદાન.

(વ્યા. વ્યં.) વેહેચવાની ચીજ.

(મી.) (કા.) બજાર, મારકીટ, યુજરી.

(ઘઃ) જ્યોતિ બ્બલતા, માલ ફાંગોડો

નસ્પતી છે. [જરાણ ચલાવનારો.

(વઃ) વાણીઆ, વેહેચીને વેચારથી યુ-

(દઃ) પગ,

પક્ષી, પંખી.

પતંગીઆ, ૨. પક્ષી, પંખેરં, ૩. એક

ત છે ૪. સુરડા.

પતંગિકા, સ્ત્રી. (કા.) સફેદ-ધોળો મધ કરનાર મા-
ખ-ખી.

પતંગ, ન. (વં.) પાંખ, ૫૨.

પતંગિ, પુ. (લિ.) પક્ષી, પંખેરં.

પતંગ્રહ, પુ. (હઃ) ધુકદાગી, ૨. લસ્કરનો પાછલો ભાગ.

પતંગાલુ, વિ. (લુઃ લુઃ લુ.) પડનારો, પડી જાએ એમ.

પતંગા, સ્ત્રી. (કા.) ધજા, વાવટો, બાલટો, નીશાન.

પતંગેનુ, પુ. (કી.) નીશાનદાર, નીશાન લઈ જણાશે.

પતિ, પુ. (તિઃ) વર.

[ણારી સ્ત્રી.

પતિવરા, સ્ત્રી. (રા.) પાતીકી હચ્છા પ્રમાણે વર વર-

પતિવત્તી, સ્ત્રી. (ત્રી.) સુવાસણ, જે બામડીનો વર જી-

વેછે તે.

[યડી, પાકદામન.

પતિવ્રતા, સ્ત્રી. (તા.) પાતીકા વરની સેવા કરનારી બા-

પતન, ન. (નં.) શહર, ગામ.

પત્તિ, પુ. (તિઃ) પગે ચાલનારો, સ્ત્રી. (તિઃ) ૨. પેક રથ,

યેક હાથી, ત્રણ ધોડા, પાંચ પગે ચાલનારો.

પત્તિસંહતિ, સ્ત્રી. (તિ.) પાવદળ, પગે ચાલનાર લસ્કર.

પતલિનુ, પુ. (ત્રી.) પક્ષી, પંખી.

પત્તી, સ્ત્રી. (ત્રી.) પરણેલી બાપડી.

પત્તીશ્વ, ન. (ત્વં.) બાપડી પાણુ, સ્ત્રી પાણુ.

પત, ન. (વં.) પાંદડું, ૨. ૫૨, પાંખ, ૩. હાથી, ૪. ધોડા

વીગેરે ખેસવાના જનાવરો.

પતપરશુ, પુ. (જિઃ) કાણસ, એક જાતનું હથિઆર.

પતપાશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) ટીળો, કપાળે બાંધવાનું ધરેણું

પતરથ, પુ. (યઃ) પક્ષી, પંખેરં.

પતલેલા, સ્ત્રી. (લા.) માણસના ગાલ ઉપર કસ્તુરી

અને કેસરનું ટીપું કરેછે તે.

પતંગ, ન. (ગં.) પતંગનું લાંકડું, લાલ સુખડ.

પતંગાલ, સ્ત્રી. (લિ.) પતલેલા શબ્દ જીવે.

પતલિનુ, પુ. (ત્રી.) સસાણો કરીને એક પક્ષી છે, ૨.

બાણ, ૩. પક્ષી, ૪. રથ, ૫. ઝાડ, ૬. તીરનું

કંદડું, ૭. રથમાખેસનારો.

પતોર્ણ, પુ. (ર્ણ.) ડીંડાનું ઝાડ, ન. (ર્ણ.) એક જાતનું

રેશમી કપડું છે.

પથ, પુ. (યઃ) રસ્તો, માર્ગ.

પથેક, પુ. (કઃ) મુશાફર, રસ્તે જનારો.

પથિનુ, પુ. (પંથઃ) રસ્તો માર્ગ.

પથ્થા, સ્ત્રી. (થ્યા.) હરડાનું ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.

જાન, ન. (નં.) પેપર, ૨. મેસેજ, ૩. સેન. જી. ૪. ની.

શાળી, ૫. પમ, ૬. સરુ. સી. ૭. સમ, ૮.

પમલા, ૯. અર્થ, ૧૦.

પમ, ૫. (મ:) પમે સ્થાનાદી.

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી.) માર્ગ, રૂ. ૧૦.

પમ, ૫. (જિ:)

પમ, ૫. (ન:)

પમ, ૫. (વિ:)

પમ, ૫. (ક:)

પમ, વિ. (ત: તા. નં.) જેને જાત મારી છે તે.

પમ, ૫. (ક:)

પમ, ૫. (ક:)

પમ, સ્ત્રી. (વિ:)

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી.)

પમ, ન. ૫. (ક: ક:)

પમ, ન. (ક:) હાથના રીતડાને જે કાપી દેવાય છે તે.

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી:) એક જાતનું કાપડું છે.

પમ, ૫. (મ:) વિષય.

પમ, ન. (વ:) કાપડાના પુરુષ પાંચળી, ૨. પુરુષ નામનું પાંચળું.

પમ, ૫. (વ:) પ્રકાર.

પમ, ૫. (મ:) માણીક, જાન.

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી:) જાન, એક જાતનું કાપડું છે.

પમ, ૫. (ર:) તાળી.

પમ, ૫. (ર:) ટાકી.

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી:) જાન.

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી:) હાથનું કાપડું.

પમ, ૫. (ક:) એક જાતનો પતંગ છે.

પમ, ૫. (ત્રી:) હાથ.

પમ, ન. (ત્રી:) કાપડું, ૫. (ત્રી:) ૨. શુદ્ધ.

પમ, સ્ત્રી. (ત્રી:) માર્ગ, રૂ. ૧૦.

પમ, ૫. (મ:) કાપડાનું કાંડ.

પમ, વિ. (મ: તા. નં.)

પમ, વિ. (મ: તા. નં.)

પમ, વિ. (જ: જા. નં.)

પમ, ૫. (મ:) માણી.

પમ, ૫. (મ:) કાપડું.

પમ, ન. (મ:) માણી, જાન, ૨. કાપડું.

પમ, વિ. (મ: તા. નં.)

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ન. (તં:) કાપડું, માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

પમ, ૫. (ર:) માણી, જાન, ૨. મેસે, મેસે,

(ત: તા. તં.) પરાજય થએલો, હરેલો.
 વિ. (ત: તા. તં.) જે ધ્વજ રૂપી થયો છે તે.
 (ળં.) વખગી-લાગી-ચાઠી રહેવું, ૨.
 ન, નાખેદાર.
 પરાંરના વર્ષે એ અર્થે.
 વિ. (ક: કા. કં.) ખીજના કામનો બંદ
 મારો. [ટનારો.
 વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) ખીજના કામ વીસે ઝ-
 ધ્વ: ધ્વા. ધ્યં.) એજ, સુખ્ય, પ્રસુખ્ય, ૨. ઉત્તમ.
 (નં.) વધ, ઠાર મારવું, જીવ લેવો.
 (સુ: સુ. સુ.) મરેલો, મુવેલો.
 (જિ:) ચોર.
 (ર:) પલંગ, ઢોલીઓ, ૨. વિચાર, ૩. જ-
 કમર બાંધવી, ૫. આરંભ, ૬. સમુદાય.
 (મં.) દીલને કેશર સુખડ ચોપડવો.
 (મ:) પગથી જવું, પગવતે ચાલવું.
 તો. (યા.) ચાકર લોકોનું રેરેડાણું, ચાકર
 રેહેવાની જગા.
 (મ: મા. મં.) ચારો બાજુથી ઘેરાએલું,
 જુથથી રોકાએલું.
 (લા.) બહ, બાહ.
 (હ:) ચાકર લોક, સેવક લોક, ૨. બસ્ક-
 ઢોલો ભાગ, ૩. પરણેલી બાઈડી, ૪.
 ૨ પુ, સ્વીકાર, ૫. મુલ, મુલ્યું, ૬. શાપ,
 ૭. સોગન, ૮. મુરજીય ધરણ.
 (ગ:) ગદા, ૨. પરીક્ષ નામનો યોગ, ૩.
 માં, લાકડી, સોટો.
 (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (ય:) અભ્યાસ, ૨. વોલખાણ, દોસ્તી.
 (સ:) સેનાપતીના પાસે રહેણાડો એકમાણસ.
 (યાં.) બત્કી કરવી, સેવા કરવી.
 (ચ:) એક જાતનો અંગી છે.
 (ક:) ચાકર, સેવક.
 (દ:) છત.
 (ન:) ચાકર લોક, સેવક લોક.
 ત: તા. તં.) પાએલું, પુખ્ત.
 (ય:) વિવહા, લગન, શાદી.
 (મ:) છેવટ, ૨. રૂપ પાલટવું.

પરિણામ પુ. (ય:) બાજુ રમવામા સોકટા ફેરવવાનો.
 પરિણામ, પુ. (હ:) પોહોલાહ, ફેલાવો.
 પરિતઃ, જ. સર્વત, આસપાસ, નજીક એ અર્થે.
 પરિતણામન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) સંપુષ્ટ, ખુબી, જેને
 વોહ કરડયા છે તે.
 પરિદટ્ટદક્ષદ, વિ. (ત: દા. દં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પરિભ્રાણ, ન. (ળં.) જે મારવાને તમ આર થમ્મા તેનો
 અટકાવ કરવો.
 પરિવાન, ન. (નં.) બદલે, મોબદલે.
 પરિદેવન, ન. (નં.) રડતાં બોલવું.
 પરિધાન, ન. (નં.) પહેરવાના કપડા.
 પરોષિ, પુ. (ષિ:) સુરજના ચારે મેર કોઈ વખતે જે
 તેજ દેખાએ છે તે, ૨. આખરાનાં આડની
 ડાલી, ૩. વસ્તુનો ઘેર-ફેલાવો.
 પરોષિચ, પુ. (ચ:) પરિચર શબ્દ જીવો.
 પરિપણ, પુ. (ળ:) થાંપણ, ભાંડવલ, ભંડોળ.
 પરિવાંધિન, પુ. (ચી.) શત્રુ, દુસમન.
 પરિવાટી, સ્ત્રી. (વી.) દરજીથી, પાયરીથી, અનુક્રમથી.
 પરિવાટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો. [છે તે.
 પરિપૂર્ણકામ, વિ. (મ: મા. મં.) જેની હચ્છા પૂર્ણ થઈ
 પરિપૂર્ણતા, સ્ત્રી. (તા.) પરીપૂર્ણપણો, પૂર્ણતા.
 પરિવેલવ, ન. (વં.) કેવડી-જલમુસ્તા નામની વનસ્પતી.
 પરિવ્રવ વિ. (વ: વા. વં.) અંચળ, ચપળ.
 પરિર્હ. પુ. (હં:) વસ્તુ, ૨. દોલત, ૩. સાથી, સંગા-
 તી, ૪. ચાકર, નફર, ૫. સવારી, ૬. ઈતમામ,
 ૭. પરીવાર, ૮. ખટલો, ૯. રાજકીયચિન્હ,
 રાજકીય નીશાણી, ૧૦. અલામત.
 પરિમવ, પુ. (વ:) તિરસ્કાર, અવગણના.
 પરિમાણ ન. (ળં.) મોહો ઉપર ઠપકો દેવો તે, ૨. હથો,
 મળખ, હાંસી. [એલો.
 પરિમૂત, વિ. (ત: તા. તં.) મળખ કરેલો, હાંસી થ-
 પરિમલ, પુ. (લ:) એક જાતની ખુસબોહ છે.
 પરિરંભ, પુ. (મ:) આલીંગન, કોટી.
 પરિવર્જન, ન. (નં.) વધ, સર્વથા વર્જન.
 પરિવર્ત, પુ. (તં:) બદલે, મોબદલા.
 પરિવાદ, પુ. (દ:) નિંદા.
 પરિવાપિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુંડેલો, જેને મુંડયો છે.
 પરિવાર, પુ. (ર:) ચાકરલોક, નોકરલોક.

પરિવાહ પુ. (હ:) તળાવમાથી પાણી બહાર જવાનો
 રસ્તો, નીક, નળ. [પરણિ હોયતે મોઢો બાહ.]
 પરિવિત્તિ પુ. (તિ:) જેનો નહાનો બાહ તેના પહેલો
 પરિવૃદ, પુ. (દ:) પ્રભુ.
 પરિવિન, પુ. (ત્તા.) પરિવિત્તિ શબ્દ જીવો.
 પરિવેષ પુ. (ષ:) સુરજના ચારેબાજુએ કદાચ મંડ-
 પાકાર જે તેજ દેખાએ છે તે.
 પરિવ્યાપ, પુ. (ષ:) પાણીમાનો નેતર.
 પરિવ્રાજ, પુ. (ટ:) સંન્યાસી.
 પરિવ્રાજક, પુ. (ક:) સંન્યાસી.
 પરિષદ, સ્ત્રી. (દ:) સભા. [ભાએ ઉચ્છારેલો.
 પરિષ્કંદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજાએ વધારેલો, ખી-
 પરિષ્કંન, વિ. (ન: ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પરિષ્કાર, પુ. (ર:) અલંકાર. [કરેલ.
 પરિષ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકાર યુક્ત, અલંકાર
 પરિષંગ, પુ. (ગ:) આલ્પીંગન, કોટી.
 પરિસર, પુ. (ર:) નદી, પહાડ એના પાસની જગા.
 પરિસર્ગ, પુ. (વિ:) ધેરપુ, ધેરો, જીર્ણ.
 પરિસર્ગો, સ્ત્રી. (ર્ગ:) ચારો બાજુએ સરકર્ણ.
 પરિસાર પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો. [એ ઉચ્છારેલો.
 પરિસ્કંદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખીજાએ વધારેલો, ખીજ
 પરિસ્કન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) ઉપલોશબ્દ જીવો.
 પરિસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકાર કરેલો, અલંકારયુક્ત.
 પરિસ્તૌમ, પુ. (મ:) હાથીના પીઠ ઉપર નાખવાની ઝુલ.
 પરિસ્વંદ, પુ. (વ:) રમના, ગોઠવન, ૨. એક જાતની
 કીયા છે.
 પરિસ્તેત, સ્ત્રી. (ત:) દારૂ.
 પરિમ્તુતા, સ્ત્રી. (તા.) દારૂ. [છમેલો.
 પરિસપ્તપરિચ્છદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખેત ખાતનો, છાન
 પરિરંધિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેની ખરાખી કીધી છે તે.
 પરિવીય, ઘ. લપેટીને, ધેરીને, એમથે. [(તં.) દુ:ખ.
 પરિવેદિત, વિ. (ત: તા. તં.) જેને દુ:ખ થયું છે તે, ન.
 પરિશુદ્ધભાવ, વિ. (વ: વા. વં.) સાફ દીલનો, જેનું
 અંત:કરણ સાફ છે તે.
 પરિશ્રમાવહ, વિ. (હ: હા. હં.) મહેનત વોઢી કરનાર.
 પરીક્ષક, પુ. (ક:) પરીક્ષા કરનારો, પારખ.
 પરીમાત, પુ. (વ:) અપમાન, એ આપુ.
 પરીતંમ, પુ. (મ:) કોટી, આલ્પીંગન.

પરીવર્ત, પુ. (તં:) બદલે, મોખદલા.
 પરીવાદ, પુ. (વ:) નિંદા, બદ ગોષ્ઠ. [ર
 પરિવાપ પુ. (વ:) વાવ, હોદ, ૨. ખીજપરં, ૩.
 પરંગાર, પુ. (ર:) ચાકર લોક, નોકર લોક,
 વારનુ મેન, ૩. તંબુનુ સામાન.
 પરીવાહ, પુ. (હ:) તળાવમાથી પાણી બહાર
 પરીટ્ટી, સ્ત્રી. (ટ્ટી:) સરાદ કરતી વખતે-સારતી
 બર્કીથી શ્રાદ્ધાણી સેવા કરે છે તે.
 પરીસર્ગો, સ્ત્રી. (ર્ગ:) ચારો તરફ ખસવું.
 પરીસાર, પુ. (ર:) ચારો તરફ ખસવું.
 પરીહાસ, પુ. (હ:) ક્રીડા, રમત.
 પર, પુ. (ર:) બાંધુ,-સેરડી-બર વીગેરેનું કા
 પરન, ઘ. ગયા વર્ષે એ અર્થે.
 પુરુષ, વિ. (ષ: ષા. ષં) કૂર, જલાલ, જલમ,
 પુરુષ, ન. (ર:) બાંધુ-સેરડી-બર વીગેરેની
 પરેત, વિ. (ત: તા. તં.) મુવેલો, મરેલો.
 પરેશ્વિ, ઘ. ખીજે દહાડે એ અર્થે.
 પરેતરાજ, પુ. (ટ:) જમ, યમ.
 પરેશુકા, સ્ત્રી. (કા.) ધણીવાર બ્યાપલી ગાય
 પરેશિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખીજાએ વધારેલો,
 એ ઉચ્છારેલો.
 પરેશ્વ, વિ. (શ: શા. શં.) પછવડે, ગેર હાજરી
 પરાટ્ટી, સ્ત્રી. (ટ્ટી.) આમાયેણુ, વાગલુ.
 પરાટ્ટી, (ળી.) આમાયેણુ, વાગલુ.
 પર્કટિન, પુ. (ટી.) પીપરીનું ઝાડ,
 પર્જનો, સ્ત્રી. (નો.) દારૂ હલદર.
 પર્જન્ય પુ. (ન્ય:) ધંદૂ, ગગડાટ.
 પર્જ, ન. (ર્જ.) પાતરું, પુ. (ર્જ:) ૨. આપરાનું
 પર્ણશાલ, સ્ત્રી. (લા.) રૂશીનું ધર.
 પર્ણસિ, પુ. (સ:) આજ વલ-આવરીનામની વનસ
 પર્યક, પુ. (ક:) પલંગ, આટલું, ઢોલીઆ.
 પર્યટન, ન. (નં) ફરવું, બટકવું.
 પર્યતમ, સ્ત્રી. (મૂ.) નદી-પહાડ એના પાસેની
 પર્યવક્ષષ, પુ. (ષ:) શેવટ, છેડો, અંત. [ધ
 પર્યવક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) સર્વના છેલ્લે જે
 પર્યાપ્ત, વિ. (પ: પા. પં.) પરીપૂર્ણ, પુર.
 પર્યાપ્તિ, સ્ત્રી. (પિ:) પરીપૂર્ણતા, ૨. સામર્થ્ય,
 મારવા તથા આર થાએ તેને હાકવો.

પુ. (નં.) પાછુ કરવું.
 ન. (નં.) પાછુ કરવું પુ. (નં.) એક નરક છે.
 (ક.) મર્યાદા મુકીને આગલ જવું, હદ ક-
 ધારે જવું. [૨. પ્રસંગ.
 (ક.) હદ કરતાં આગળ જવું, પ્રસાર,
 ભો. (સ્થા.) વાંકુ, દાવો.
 ન. (નં.) કરજ. [ક્ષણની સેવાકરવી તે.
 ની. (જા.) સરાદ કરતી વખતે ભક્તીથી આ-
 નં.) ડુંગર, પહાડ.
 વં.) બાંધુ-સેરડી-બર વીગેરેની ગાઠ,
 કતીથી છે, ૩. ઉત્સાવ, ૪. પ્રસંગ, ૫.
 થ છે. [અમાસ એ વચ્ચેનો અંતર.
 (વિ.) પડવાથી પુનેમનો તથા પુનેમથી
 . (કા.) પીકનો કાટો, ૨. ફાસલી.
 માસ, ગોસ્ત, ૨. એક જાતનું વજન છે.
 (ક.) ગંવડી, કડીઓ.
 (બી.) ગોક્ષુર-સરાટા નામની વનસ્પતી છે.
 નં.) માસ, ગોસ્ત.
 (ક.) કાંદા, ડુંગળી.
 . (લ: લં.) ડીંડવા.
 શ: શા. શં.) લીલું, ન. (શં.) ૨. પાતરું, પુ.
 આખરાનું ઝાડ, ૪. કપુરકાચરી, ૫.
 બદર.
 . (ઝી.) ઝાડ, વૃક્ષ.
 . (કની) મુવાળા પાકેલી ડોસી બાપડી.
 . (નં.) ધરડાપણાથી, જે વીમાખાને સફેતી
 તે.
 (ક:) પલંગ, ખાટલો, ઢોલોઓ.
) પાતરાં, પાંદડા.
) નહાનો સરોવર, તલાવ.
 ન્ય ઝટકવું, સાફ કરવું, ન. (વં.) ૨. છાણ.
 શી, પવન, ન. (નં.) ૨. અનાજ ઝટકવું.
 (ક:) વા, પવન.
 (ન:) સાપ, સર્પ.
) હંદ્રનુ હથીઆર.
) દરબ જાતનુ એક ધાસ છે, વિ. (લ:
 . શુદ્ધ, સાફ, સોજશુ.
 કં.) સનગુ સુતર, સુતર.

પશુપતિ, પુ. (તિ:) મહાદેવ.
 પશુપન્જુ, સ્ત્રી. (જ્ઞુ:) ઢોર ભાંધવાનુ ઢોરડું.
 પશ્વાન, ઘ. પશ્વમદીશા, છેડો એઅર્થ.
 પશ્વાત્તાપ, પુ. (પ:) પશ્વાતાપ કરવો.
 પશ્ચિમ, વિ. (મ: મા. મં.) છેડો, ૨. આંમડું, ૩. છેલ્લો.
 પશ્વાડ, પુ. (ડ:) જે બળદને તે જેર થવા સાઈ
 તેનાના ખભા ઉપર જે જીસડી જોતરે છે તે.
 પછીથી, સ્ત્રી. (હી.) નહાળી છતાં જે ગાભણી ગાય તે.
 પસ્ય, ન. (પ્યં.) ધર.
 પાક, પુ. (ક:) હજમ, પચવું, ૨. બાલક, બચ્ચું.
 પાકલ, ન. (લં.) કડવું કોષ્ટ-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
 સ્પતી છે.
 પાકશાસન, પુ. (ન:) હંદ્ર.
 પાકશાસન, પુ. (નિ:) હંદ્રનો ડીકરો.
 પાકસ્થાન, ન. (નં.) રાધણી.
 પાક્ય, ન. (ક્યં.) એક જાતનું બનાવટ મીઠું છે, પુ.
 (ક્ય:) ૨. જાંબીઆર, ૩. સુર્યાઆર.
 પાચંડ, પુ. (ડ:) બુધ-જે-ચન્ડેવા નાસ્તીક.
 પાંચજન્ય, પુ. (ન્ય:) વિષજીનો શંખ.
 પાંચાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) પુતળી, બાવલી ઢીંગલી.
 પાટચર, પુ. (ર:) ચોર.
 પાટલ, વિ. (લ: લા. લં.) જરા સફેદ અને લાલ. ન.
 (લં.) ૨. ભાત, જલદી પાકનાઈ ભાત.
 પોટલા, સ્ત્રી. (લા.) }
 પોટલિ, સ્ત્રી. (લિ:) } પાડલીનો વેલો.
 પોટલી, સ્ત્રી. (લી.) }
 પાઘમાન, વિ. (ન: ના. નં.) ચીરેલું, વેરેલું.
 પાઠ, પુ. (ઠ:) શ્રદ્ધાપત્ર, ૨. વાચવું, પઠવું, પાઠ કરવું.
 પાઠા, સ્ત્રી. (ઠા.) પાડવળી-પાહાડ મુજ નામની વન-
 સ્પતી છે.
 પાઠિન, પુ. (ઠી.) ચીત્રક, ચીત્રો.
 પાઠીન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પાટ, ઘ. સંબોધના અર્થ.
 પાણિ, પુ. (ણિ:) હાથ.
 પાણિગૃહીતી, સ્ત્રી. (તી) પરણેલી બાપડી.
 પાણિષ, પુ. (ષ:) }
 પાણિબીડન, ન. (નં.) } હાથ ઉપર ગાવાનો તાલ ધરવો
 પાણિવાદ, પુ. (દ:) }

પાંડુ, વિ. (હુઃ હુઃ હુઃ) સફેદ, ઘોણો.
 પાંડુકાલિકા, પુ. (લી.) સફેદ કાંપળીથી વીટાએણો.
 પાંડુર, વિ. (રઃ રા ર.) ઉપણો શબ્દ જીવો.
 પાનક, ન. પુ. (કં. કં.) પાપ.
 પાનક, ન. (લં.) પાતાલલોક, ૨. સમુદ્રમાની અંગનો,
 ૩. છીદ્ર, છેદ. [સ્ત્રીનો ધરમ.
 પાનકાન, ન. (મં.) પતીવ્રતા સ્ત્રીનો ધરમ, પાપદામન
 પાન, ન. (લં.) વાસણ, ઠામ, પાતર, પાંદડું, ખાડી,
 ખોર, ધોળ વીધવ, યોગ્યતા, શરીર, નહાનીભટ્ટી,
 આશય, ખાનું, ધર, જેમાંકંઈ રહેતે, રાજનો
 પ્રધાન, જોધને નામનારો. [જોગ.
 પાનપાન, વિ. (ના ના નં.) પડવા થએણો, પડવા
 પાનુક, વિ. (કા. કા. કં.) પડનારો, પડવાજોગ.
 પાપસ, ન. (પા.) પાણી, જળ.
 પાપ, પુ. (તં.) પગ, ૨. નહાનો ડુંગર, ૩. કીરણ,
 ૬. ચોથાઈ. [ગર, ધુંધુર.
 પાવકડક, પુ. (કા.) અઠસીયાં, કંલ્લા, સાંકળા, લં-
 પાવલ્લખ, ત. (ખં.) ગોત્રના નામનો ઉચ્ચાર કરીને
 આદ કરતિ ધેણા એ નમરકાર કરવો તે.
 પાવય, પુ. (પા) વૃક્ષ, ઝાડ. [ધિછે તેમ.
 પાવયન. નં. (ન.) પગને બાંધવું, જેમ ઢોરને બાં-
 પાવયબ્ધક, ન. (કં.) એક જાતનો રોગ-દરદ છે,
 માંક, ઢીમર-કું, ઢીમસુ.
 પાવલ્લખ, પુ. (ટ.) પગની ટાંચ દુખવાનું દરદ-રોગ
 પાવાલ, ન. (ખં.) પગના આંગળા આંગળને ભાગ.
 પાવાલ, ન. (લં.) અઠસીયાં, કંલ્લા, સાંકળા, લંગર, ધુંધુર.
 પાવાલુષાશ્રતાવાન, વિ. (નિઃ નિ. નિ.) પગના અંચુઠા
 ઉપર જે ઉભા રહ્યા છે તે.
 પાવાન, પુ. (તં.) પગે જનારો, ન. (તં.) પગે જણા-
 રાનું ટોલું, પાવદળ, ભરકર.
 પાવાલક, પુ. (કં.) } ઉપણો શબ્દ જીવો.
 પાવાલક, પુ. (કં.) }
 પાવકા સ્ત્રી. (કા.) જોડો, પગમા પેહેરવાનો જોડો,
 આંગડાનો જોડો.
 પાનુ, સ્ત્રી. (દ.) ઉપણો શબ્દ જીવો.
 પાનુકૃત, પુ. (ન.) અમાર, અમાર. [પાણી તે.
 પાન, પુ. ન. સ્ત્રી. (યઃ ઘા. ઘં.) પગ ધોવાસાર જે
 પાન, ન. (નં.) પીડું, ૨. પીડું, દારૂ વેચવાનું દુકાન.

પાનવાલ, ન. (નં.) પીવાનું વાસણ.
 પાનગોષ્ઠિકા, સ્ત્રી. (કા.) દારૂપીવા મળેણો જમાવ.
 પાનીય, ન. (યં.) પાણી, જળ. [પાવાનું મકાન
 પાનીયશાલિકા, સ્ત્રી. (કા.) લોકોને ધરમનું પાણી
 પાંચ, પુ. (યઃ) સુશીર.
 પાંચ, ન. (યં.) વાપ. વિ. (પા. પા. પં.) ૨. કૂર, ધાત કરન
 રો, જગુની. [વનસ્પતી દે
 પાંચેલી, સ્ત્રી. (લી.) પાડવલી-પાહાડ મુલ નામ
 પાંપુરોગ, પુ. (મઃ) એક જાતનો રોગછે.
 પામન, પુ. (પ્મા.) પાપ. [લીપ્ત
 પામન, પુ. (મા.) એક જાતનું દરદ છે, ખસ, ૯
 પાપાનિષ્કૃતિ. સ્ત્રી. (તિઃ) પાપ સાર જે પ્રાપ્તિ
 પામન, વિ. (નઃ નાં. નં.) જેને ખસ થઈ છે તે.
 પામો, સ્ત્રી. (મા.) ખસ, લીલીખસ,
 પામર, વિ. (રં. રા. રં.) અધમ, નિચ, નહાનું.
 પામસ, ન. (નં.) ખીર, દુધપાક, પુ. (સઃ) ૨. લોખા
 પામુ, પુ. (યુઃ) ગાંડ.
 પામ્ય, ન. (યં.) માન, પ્રમાણ.
 પાર, ન. (રં.) પેલી તરફનો કીનારો, શાંભેનો કો
 પારત, પુ. (તઃ) પારો.
 પારદ, પુ. (દઃ) પારો.
 પારશવ, પુ. (વઃ) એક જાતનું હથીઆરછે, શુદ્રનીચ
 પારશ્વલુપી પદા થએણો ડીકરો. [વાપરન
 પારશ્વલુપી, પુ. (કં.) ફરશરામ, ફરશનામનું હથીઆ
 પારતીક, પુ. (કં.) ધરાણી ધોડો.
 પારસ્ત્રેણ્ય, પુ. (યઃ) પરસ્ત્રીનો ડીકરો.
 પારાપત પુ. (તઃ) ખ્યુતર, જંગલી ખ્યુતર.
 પારાપાર પુ. (રઃ) સમુદ્ર, દરીઆ. [એમ સમજ
 પારાયણ, ન. (ખં.) સમજવીને કેહેવું, ધ્યાનમા
 પારાવત, પુ. (તઃ) ખ્યુતર, જંગલી ખ્યુતર.
 પારાવતમી, સ્ત્રી. (મીઃ) } માલકાંગોણી નામની
 પારાવતમી, સ્ત્રી. (મીઃ) } સ્પતી છે.
 પારાવાર, પુ. (રીઃ) સમુદ્ર, દરીઆ, ન. પુ. (રં
 ૨. મેકીનારા, બંને કીનારા.
 પારાશરી, ન. પુ. (રી.) સં-યાસી.
 પારાશર્ય, પુ. (યં.) વ્યાસ, વ્યાસજી.
 પારિકાક્ષીન, પુ. (ક્ષી.) તપસ્વી. [ડાનુ
 પારિજાતક, પુ. (કઃ) પારીજાતનું ઝાડ, કડવા

સ્ત્રી. (ધ્યા.) બૈરાંના માથામા પહેવાનુ ઝે-
 યુ.
 પુ. (ક:) એક પહાડ છે.
 (ઘ: વા. વં.) ચંચલ, ચપલ.
 (ઘ:) કડવા લીંબડાનુ ઝાડ.
 પુ. (ક:) દેવદારનુ ઝાડ. [સ્પતી છે.
 (વ્યં.) કડવું-મીઠું કોષ્ટ નામની વન-
 (દ:) સભાસદ, મિજલસી.
 (ઘ:) સભાસદ, મિજલસદાર.
 (યં:) પૌચી, બાજુ બંદ.
 (સ્યં.) કૌતુક વિનોદ, ન. ઘ. (સ્યં.) ૨.
 ળી, કૌતુકથી. [રેલ, ૩. પાંદડા.
 (રી.) હાથીના પગને બાધવાનુ દોરડું, ૨.
 (વ્યં.) કડોર બાધણુ, નિદૂર બાધણુ.
 (વ:) રાજો, રાજા.
 (તી.) મહાદેવની સ્ત્રી, પારવતી.
 પુ. (ન:) કાર્તિક સ્વામી, ગણપતી.
 (તી)નીક, બગલ, ગબલ, ફાસલાં. [લનારો.
 (હ:) બાજુથી જનારો, ૨. ક્યાસથી ચા-
 (લ્લં:) પગની ટાય.
 (હ:) રાજો દુસમન શાયે લઢીને તેને
 સાંઘે આગળ ગચ્છો છતા તેના પછવાડે
 લહ લેવા ઇચ્છીનારો. [નુ ધાસ છે.
 (વ:) વેખંડ જેવું પાણીમાનુ એક જાત-
 (કી.) પાલકી-પોદશાક-વાસ્ત-કાકરા-
 નામની વનસ્પતી છે.
 (ઘા: ઘા. ઘં.) લીલારંગનુ.
 (લિ:) છરી-ચાકુ-તરવારની ધાર અગર
 ૨. ખેલો, ૩. નીશાની, ૪. વોલ, ૫.
 ૬. જીવાન બાયડી, ૭. કાન. [સ્પતી છે.
 (તી.) કાળો તેડુ-નિગડી નામની વન-
 (તી.) પાલિ શબ્દ જીવો.
 (ક:) અખી, વિસ્તવ.
 (ક:) ફાંસો, ફાંસ.
 (ક:) રમવાના ફાંસા.
 (તી.) વરણ, વરણદેવ.
 (ત:) આંકડાનુ ઝાડ, મોરસલીનું ઝાડ.
 (વ્યં.) દોર પાળવાં ગાય-બેસ વીરેરે.

વાંચુ, પુ. (કુ:) ધુળ, ૨. દોષ.
 વાંચુલા, સ્ત્રી. (લા.) છીનાલ બાયડી.
 વાચ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા:) ફાસોનો જમાવ.
 વાશ્વાન્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) છેલ્લો-લુ, છેવટનુ.
 વાષાળ, પુ. (ળ:) પથ્થર. [આરછે જેને ટાકી કેહેછે.
 વાષાળદારણ, પુ. (ળ:) પથ્થર ફોડવાનુ એક હાથી-
 વાસુ, પુ. (સુ:) ધુળ, ૨. દોષ.
 વાંસુલા, સ્ત્રી. (લા) છીનાલ બાયડી.
 વિક, પુ. (ક:) કોઝીલા પક્ષી, કોયળ. [રંગનુ.
 વિંગ, વિ. (ગ: ગા. ગં.) જરા સફેદ રંગનુ, જરા પીલા
 વિંગલ, વિ. (લ: લા. લં.) જરા સફેદ, જરા પીલા રં-
 ગનુ, પુ. (લ:) ૨. સુરજનો એક ગણ છે.
 વિંગલા, સ્ત્રી. (લા.) વામન નામનો જે દક્ષણ દીશાને
 હાથી તેની સ્ત્રી.
 વિચંડ, પુ. (ડ:) જહર, કોથળો, હોજરી, ઉદર.
 વિચિંડ, પુ. (ડ:) જહર, ઉદર, હોજરી, કોથળો,
 જનાવરનો અવયવ.
 વિચિંડિલ, પુ. (લ:) મોઢા પેટવાલો, ટુંદાલો.
 વિચુત્તલ, પુ. ન. (લ: લં.) રૂ, કપાસ.
 વિચુમંદ, પુ. (દ:) લીંબડાનુ ઝાડ, લીંબો.
 વિચુમર્દ, પુ. (દ:) લીંબડાનું ઝાડ, લીંબો.
 વિચુલ, પુ. (લ:) રૂ, કપાસ.
 વિચ્છટ, ન. (ટં) કલઈ, કલહ.
 વિચ્છ, ન. (ચ્છં.) મોરની પાંખ-પર.
 વિચ્છા, સ્ત્રી. (ચ્છા.) સાવરનો યુંદર, ૨. પોળ, સોપા-
 રી, ૩. જટા, ૪. કાળો, ૫. નાતવાન, ૬. ધો-
 ડાનો પગનો રોગ, ૭. સાવરનુ ઝાડ.
 વિચ્છિલ, ન. (લં.) શાહ-ઝારવાનુ દહી. [સીસમ.
 વિચ્છિલા, સ્ત્રી. (લા.) સાવરનુ ઝાડ, સીસમનુ ઝાડ,
 વિંજ, પુ. (જ:) અનાજનો ઢગલો, ૨. વધ, ઠારમારવું
 વિંજર, ન. (રં.) હરતાલ, ૨. પાંજરો, ૩. એક જાતનો
 ધોડો, ૩. પીળું, ૪. સોનું. [ડોલો, ધડકાંખેલો.
 વિંજલ, વિ. (લ: લા. લં.) ધાસ્તી આદિલો, ધસકો બે-
 વિંજુષ, પુ. (ષ:) કાનમાનો મેલ.
 વિટ, પુ. (ટ:) બાંધુનો ટોપલો, પાટી.
 વિટક, પુ. ન. (ક: કં.) ફેલો, પુ. (ક:) કપડા
 મુકવાની પેટી.
 વિટકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વિટિકારોગ, પુ. (ગઃ) એક જાતનો પરમાનો રોગ છે તેથી ક્ષોભા થાય છે.

વિઠર, પુ. (રઃ) થાળી, તપેલો, ન. (રં.) ૨. મેથા, ૩. દહીં પોળવાની લાકડી, ૨૫૬.

વિંદ, પુ. (વઃ) મતોડીનો ગોળો, ૨. આંબુનો ટોપલો, ૩. અપડો-ટો, ૪. એક ગંધર્વ છે, ન. (વં.) ૫.

લોહોડું, ૬. ખળ, જોર, સત્કી, ૭. ઘેરામ્મિલું, ૮. શરીરનો ભાગ, ૯. ઘેરનો ભાગ, ૧૦. શ-રીર, ૧૧. સરાદમા જે પીડ કરીએ છે તે, ૧૨. ગોળો, ૧૩. લોખાન, ૧૪. ઝાડી.

વિજક, પુ. (કઃ) લોખાન, ૫૫.

વિંડિકા, સ્ત્રી. (કા.) પૈડાના વચ્ચેનો ભાગ.

વિંડીનક, પુ. (કઃ) ગેળા નામની વનસ્પતીનું ઝાડ છે.

વિણક, ન. પુ. (કં. કઃ) ખોળ, ૨. લોખાન, ૫૫, ૩. હીંગ.

વિત્તરો, પુ. (સી.) મા ખાપ.

વિત્તમહ, પુ. (રહ:) મહાદેવ, ૨. દાહી.

વિનામહી, સ્ત્રી. (હી.) દાદી.

વિનુ, પુ. (ના.) ખાપ.

વિનુકાનન, ન. (નં.) મસાણું. [કરવો તે.

વિનુવાન, ન. (નં.) પીત્રના નામથી જે જન તથા ધરમ

વિનુવાને, પુ. (વિ.) ચમ, જમ.

વિનુવસૂ, સ્ત્રી. (સૂ:) સોજ, સંધ્યા. [કરવું.

વિનુવજ, પુ. (જઃ) પીતરને અંનપાણી આપીને તૃ-

વિનુવજ, પુ. (જઃ) ચમ, જમ, મરદાનો રાજ.

વિનુવન, ન. (નં.) મસાણું.

વિનુવન્નિ, પુ. (ન્નિ:) ઉપલો શબ્દ જુઓ. ૨. ચમનો દુત.

વિનુવ્ય, પુ. (વ્ય:) કાકો.

વિત્તસંનિમ, પુ. (સન:) જાપલેવો, ખાપ સરજો.

વિત્ત.ન. (કં.) પિય, ૫૧. [નો શેગ છે.

વિત્તચર્મકીલ, પુ. (કઃ) એક જાતનો માડ—હરસ-

વિત્તારસ્મા, પુ. (સ્મા:) એક જાતનો કમળા જેવો રોગ છે.

વિત્તારાંમ, ન. (રાં:) ચરમચીજ આધારી જે હરસ-

નો રોગ થાય છે તે.

વિત્તમ, પુ. (રં.) પક્ષી, પંખી.

વિધાન, ન. (નં.) આચ્છાદન કરવું. [પૂરવ.

વિનક, વિ. (કઃ કા. કં.) દીલમા આંગરખો પહેરેલો.

વિનાક, પુ. ન. (કઃ કં.) મહાદેવનું ધનુષ, ત્રિશુળ.

વિનાક, પુ. (કં) સફેદ રંગનો આશ—ઝક.

વિનાકિન, પુ. (કી.) મહાદેવ.

વિવાસા, સ્ત્રી. (સા.) તરસ, તૃષા, પ્યાસ.

વિવીલકા, સ્ત્રી. (કા.) કીડી, મંકોડા.

વિવ્વલ, પુ. (લઃ) પીપળો, પીપળાનું ઝાડ.

વિવ્વલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) પિંપળી.

વિનૃવેનુ, પુ. (ના.) દાદો.

વિવ્વલી, સ્ત્રી. (લી.) પિંપળી.

વિવ્વલીમૂલ, ન. (લં.) પીંપળમુળ. [મસા,

વિવ્વ, પુ. (ઋ:) શરીર ઉપર જે કાળા ઝાંઝા હોય

વિવાલ, પુ. (લઃ) ચાર નામનું ઝાડ છે.

વિવ્વ, પુ. (લઃ) ચીપો, જોના આંખમા ચીપડા છે.

વિવંગ, વિ. (ગઃ ગા. ગં.) જરા લાલ તથા સફેદ

વિવ્રાવ, પુ. (વઃ) ભુત, સૈતાન.

વિવિન. ન. (તં.) માસ.

વિશુન, પુ. (નઃ) દુર્જન, દ્રુષ્ટ, ૨. કાંનમાં ખ-

ખદગોઈ કરનારો, અગર ભુલી ગયેલી વ

ચાદ દેનારો, ૩. યેજાણના વચ્ચે વાંકું પા-

ન. (નં.) ૪. વાંદરાનું મોહ, પુ. (કઃ) ૫. ક

ન. (કં.) ૬. કંકુ.

વિશુના, સ્ત્રી. (ના.) ઇકા-પિંડીકા નામનો વેણો

વિટક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખાના લોટનો ખાતો

વડ, ધુધરા ચીખેરે. [હોડાના વ

વિટવન, ન. (નં.) લોડી. તાજલુ, વેણી, વીગે

વિટાન, પુ. (નં.) અખીર.

વિટાદ, વિ. (કઃ કા. કં.) લોટ ખાઈને રહેનારો

વિટોવ, પુ. (વઃ) ખોડેલો પદાર્થ પાછો ખાંડે

વખર ફોજટ ઉઘોમ કરવો.

ઘેલ, ન. પુ. (ઠં. ઠઃ) આસન, ખેડક.

ઘેલન, ન. (નં.) પીડા. દુઃખ.

ઘેલ. સ્ત્રી. (ઘ.) દુઃખ, મનને જે દુઃખ તે.

ઘેન, વિ. (કઃ ના. તં.) પીપૂ. [દાર

ઘેનદાર, ન. (રં.) દેવદારનું ઝાડ, દેવદાર, પુ. (

ઘેનદુ, પુ. (દુઃ) દેવદારનું ઝાડ. [હ

ઘેનન, પુ. (નં.) આંખાડાનું ઝાડ ન. (નં.) ૨.

ઘેનનિદ્ર. વિ. (દઃ કા. કં.) જાગો, જાગવો. [જર પ

ઘેનવાસસ્, વિ. (સાઃ સાઃ સઃ) જેના કપડાં પીપા છે તે

ઘેનવાસક, પુ. (કઃ) અંધાનાનું ઝાડ.

ઘેના, સ્ત્રી. (ના.) હલદર.

(ર:) વિષયુ.
(ઃ) ધોડા. સ્ત્રી. (તિ:) ૨. પીપું.
ના. નં.) જોડા, ડોંગો.
(ઃ) સલખ-ક્રમ.
(ધી.) મોઢા સડવાળી ગાય.
(ઃ) અમૃત, પુ. (ષ:) ૨. નવી વીઆયેલી
માત દહાડા સુધીનું દુધ. [૪. દુધ.
(ઃ) અમૃતોડનું. આડ, ૨. હાથી, ૩. બાણ,
(જી.) મુર-મુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
વા. વં.) જોડા, ડોંગો.
(રા. રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
સ્ત્રી. (ની.) મોઢા ધાઆવાલી.
(ક:) અંડાળ, વિ. (કઃ કા.કં.) ૨. હ-
વ્ય જાતનો.
(ઃ) અંડાળ, માંગ.
(ઃ) તીર-બાણનો એક ભાગ છે.
(ઃ) ગાભ, ગર્ભ, કાર્યોગર્ભ કસવાડ.
(ઃ) પુછડું, પુછડી.
(ઃ) શેષ.
(ઃ) અનાજનો ઢગલો.
ન. (ઃ) યા. ટં.) વાસણ.
(ઃ) પાણીનો ભમસો-તાણ-ચક્ર.
(નં.) નગર, શહેર.
(ક:) આજેય દીશનો હાથી, પુ. ન. (કઃ)
મિદ-ધોલું કમળ, પુ. (કઃ) ૩. વાધ,
અમી.
(કઃ) વિષયુ.
(ઃ) સ્થલ કમળ એમ ગોડ બેલે છે.
ધોડાના કપાળ ઉપરની નીશાની છે,
ની એક જાત છે.
(ઃ) કસ્તુર મોગરો.
(ઃ) ગ્યા. વ્યં.) પત્રીત, ૨. સુંદર, ખુબ
(વ્યં.) ૩. સુખ આપનારો, ૪. ધરમ,
(ઃ) રાક્ષસ, રાખસ.
(ર:) કુમેર. [ડના વચ્ચેની જમીન.
(મિ:) વિધ્યાદ્રી અને હીમાચલ પહા-
વાન. વતી. વત.) બાગવાન, નશીબવાન.

પુદ્ગલ, પુ. (લ:) આત્મા, વિ. (લઃ લા. લં.) ૨. સુંદર,
ખુબસુરત, પુ. (લઃ) ૩. દેહ.
પુત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) બીજેવો મધ ઉત્પન્ન કરનારી માખ.
પુલ, પુ. (લઃ) ડીકરો.
પુલો, સ્ત્રી. (લો.) કં-યા, ડીકરી.
પુલો, પુ. (લો.) ડીકરો, અને ડીકરી.
પુંધવ, પુ. (જઃ) ઊંદર.
પુનઃ અ. મિદ, વીષેસ એ અર્થ.
પુનઃપુનઃ, અ. વારેવારે, વારંવાર, એ અર્થ.
પુનર્નવ, પુ. (વઃ) નખ, નાખ.
પુનર્નવા, સ્ત્રી. (વા.) ચેટુળી નામની વનસ્પતી છે.
પુનર્ભવ, પુ. (વઃ) નખ, નાખ.
પુનર્મ, સ્ત્રી. (મૂઃ) પ્રથમ એકની બાચડી થઈને પછી
બીજાની બાચડી થાએ છે તે સ્ત્રી.
પુનાન, વિ. (નઃ ના. નં.) શુદ્ધ કરનારો.
પુન્નાગ, પુ. (ગઃ) ઊંડીનું ઝાડ.
પુમસ, પુ. (માન) માણુષ, પુરુષ.
પુરઃસર, વિ. (રઃ રા રં.) આગળ જનારો.
પુર, ન. (રં.) નગર, સેહેર, પુ. (રઃ) ૨. ગગળનું ઝાડ.
ન. (રં.) ૩. ધર, ખાનુ, ૪. શરીર, ૫. પાટલીપુત્ર,
પુરતઃ અ. ટોંક ઉપર એ અર્થ.
પુરહાર, ન. (રં.) નગરનો દરવાજો, ગામનો દરવાજો.
પુરંદર, પુ. (રઃ) ઇંદ્ર. [શિ છે તે સ્ત્રી.
પુરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધિઃ) જે બાચડીનો વર તથા તેને ડીક-
પુરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધીઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
પુરઃ, અ. ટોંક ઉપર એ અર્થ.
પુરસ્કૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) આગળ રહેલું, આગળ કી-
ધેલું, ૨. પુજેલું, ૩. દુસમીનને પેરેલો.
પુરસ્તાન, અ. પ્રથમ, ટોંક, છેડો, પેલી તરફ એ અર્થ.
પુરા, અ. ચીરકાળ, હમેશાં, આગળ, પેલી તરફ એ અર્થ.
પુરાણ, ન. (જં.) સર્ગપ્રતિસર્ગાદી પાંચ લક્ષણાત્મક
જે કાવ્ય તે, વિ. (જઃ જા જં.) ૨. પ્રાચીન, મુઠુ,
ન. (જં.) ૩. શાસ્ત્ર, ૪. સોળપૈસા.
પુરાણપુરુષ, પુ. (વંઃ) વીધયુ.
પુરાતન, વિ. (નઃ ના. નં.) પ્રાચીન, જીવો.
પુરાત્ત, ન. (સં.) પ્રાચીન ઇતિહાસ—તવારીખ.
પુરી, સ્ત્રી. (રી.) ગામડું, નગર.
પુરીત, ન. (તઃ) આતરડા, વજરી, હોજરી.

પુરીષ, પુ. ન. (ષ: ષં) વીક્ષા, યુ.
 પુરુ, વિ. (રુ: રુ: રુ.) ધ્રુણુ, પુષ્કળ.
 પુરુષાદ, પુ. (રુ:) રાખસ, રક્ષસ. [પુરુષજાતી.
 પુરુષ, પુ. (ષ:) આત્મા, ૨. ઊંડીનુઝાડ, ૩. માણુષ-
 પુરુષોત્તમ, પુ. (મ:) વિષ્ણુ.
 પુરુહ, વિ. (હ: હા હં.) ધ્રુણુ, પુષ્કળ.
 પુરુહન, પુ. (ત:) ઇંદ્ર.
 પુરોગ, વિ. (ગ: ગા ગં.) } આગળ જનારો.
 પુરોગમ વિ. (મ: મા. મં.) }
 પુરોગમિન, (મી. મિની. મિ.) }
 પુરોઝાચા, પુ. (ઝા:) જસમાનો ખાકી રહેલો ભાગ જે
 શ્રાદ્ધાણોને પ્રસાદ દાખલ વહેચે છે તે.
 પુરોધસ, પુ. (ધા:) પુરોહીત, ગોર.
 પુરોભાગિતા, સ્ત્રી. (તા.) દુષ્ટ યુદ્ધિ, ખરાખ ઇચ્છા.
 પુરોભાગિન, પુ. (મી.) દોષ દષ્ટી, દોષ જોનારો.
 પુરોવિદ્, પુ. (વિત્) ભવિષ્યવાદી, આગળ સુંથથે તે
 કેહેનારો, ભવિષ્ય કેહેનારો.
 પુરોહિત, પુ. (ત:) પુરોહીત, ગોર.
 પુર, સ્ત્રી. (પુ.) નગર, શહેર.
 પુલકાકુલાકૃતિ, વિ. (તિ: તિ: તિ.) ખુશીથી જોના દી-
 લમા કમકપાટ ભરે છે તે.
 પુલાક, પુ. (કા:) ચોખ્ખા, ચોખ્ખા રંધાએલો દાણો.
 પુલ્લિન, ન. (નં.) પણીથી એટલે નદીમાંથી આર.)
 આરતે જે કીનારો નીકળે છે તે, રેતીનો કીનારો તે
 પુલોમજા, સ્ત્રી. (જા.) ઇંદ્રની ખાયડી-સ્ત્રી.
 પુલ્લલી, સ્ત્રી. (લી.) ધીનાલ ખાયડી.
 પુષિત, વિ. (ત: તા તં) પાલેલો, પોસાએલો.
 પુષ્કર, ન. (રં) આકાશ, ૨. જળ, પાણી, પુ. ન. (ર: રં)
 ૩. કમળ, ન. (રં.) ૪. એક જાતની એપધી છે,
 ૫. તરવારનો વચ્ચો ભાગ, ૬. એક તીર્થ છે,
 ૭. હાથીના સુંઢનો છેડો, ૮. વાળનું મોઢું, ૯.
 દ્વીપ, ૧૦. સાપ.
 પુષ્કરાન્હ, પુ. (ન્હ:) સારસ, સારસનામના પક્ષી.
 પુષ્કરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) નહાનો સરોવર, વાવ.
 પુષ્કરોદ્ભવ, વિ. (ત: તા. તં.) હાથીની સુંઢ વ તે ઉપર
 ઉચકેલું તે. [શિભાધમાન.
 પુષ્કલ, વિ. (લ: લા. લ.) એણ, ૨. ખુબ સુરત, અત્યંત
 પુષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષા. ષં.) પોસેલો, પાલેલો.

પુષ્પ, ન. (ષ્પ:) પૂલ, ૨. સ્ત્રીનો અડકાવ.
 પુષ્પક, ન. પુ. (કં. ક:) કુખેરનુ વીમાન, ન. (વં
 ૨. જન્મનુ પૂલ.
 પુષ્પકેતુ, ન. (તુ:) જન્મનુ પૂલ.
 પુષ્પદંત, પુ. (ત:) વાવ્યદીશાનો હાથી.
 પુષ્પભન્વન્, પુ. ન્વા.) મદન.
 પુષ્પરથ, પુ. (થ:) ક્રીડારથ, હવાખાવાની ગાડી.
 પુષ્પફલ, પુ. (લ:) ફેલનુઝાડ.
 પુષ્પરસ, પુ. (સ:) પૂલમાનો મધ.
 પુષ્પવતી, સ્ત્રી. (તી.) અડકાએલી સ્ત્રી-ખાયડી.
 પુષ્પવંતા, પુ. (તૌ.) ચંદ્ર, સુર્ય, ચાંદ સુરજ.
 પુષ્પાલિહ, પુ. (ર.) ભમરો.
 પુષ્પાલિહ, પુ. (હ:) મધમાખ. [કરનારો, ફલ ફેલના
 પુષ્પવર્ણન, વિ. (ર્ણ. લિંળી. લિં.) ફલનો વરણ
 પુષ્પસમય, પુ. (ય:) વસંતરત, -પુ. [પુતલા કરવા
 પુસ્ત, ન. પુ. (સ્તં. સ્ત:) માતોડીના તથા લાકડ
 તુષ્ય, પુ. (ષ્ય:) પુસનક્ષેત્ર-નખેતર: [ફરવાની ગા
 પુષ્પરથ, પુ. (થ:) ક્રીડારથ, સહેલ કરવાની ગા
 પૂગ, પુ. (ગ:) જમાવ, ટોળુ, ૨. જોપારીનુ આ.
 પૂજા, સ્ત્રી. (જા.) પુજા, પુજા કરવી.
 પૂજિત, વિ. (ત: તા. તં.) પુજેલો, માન્ય.
 પૂઙ્ય, વિ. (ઙ્ય: ઙ્યા. ઙ્યં.) વંધ, પુ. (ઙ્ય:) ૨. સસ
 પૂન, વિ. (ત: તા. તં.) પત્રીત્ર, ન. (તં.) ખાંડેલું અન
 પૂતના, સ્ત્રી. (ના.) હરડાનુ ઝાડ.
 પૂતિક, પુ. (ક:) કાટા કરનાનુ ઝાડ.
 પૂતિકરજ, પુ. (જ:) }
 પૂતિકરંજ, પુ. (જ:) } ઉપલો શખ્દ જીવો.
 પૂતિકાષ્ટ, ન. (ષ્ટ.) દિવદારનુ ઝાડ, દેવદાર, સીધો દેવ
 પૂતિગંધી, વિ. (ધિ. ધિં. ધિં.) બદમેાઈ, ખરાખવ
 પૂતિકલી, સ્ત્રી. (લી.) ખાવચી.
 પૂષ, પુ. (વ:) ચોખાના લોટનો રેપલો વીગેરે.
 પૂષદ, પુ. (દ:) એક નરક છે.
 પૂર, પુ. (ર:) જલપ્રવા, પાણીનો વોધ-ગતી, ૨.
 વાનો પદાર્થ, ૩. જખમ ભરાવવી.
 પૂર્ણાંધ, વિ. (ંધ: યાં. યં.) જેને બદાની ઇચ્છા છે
 ૨. જેની ઇચ્છા પૂર્ણ થઈ છે.
 પૂરણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચેવરનુ ઝાડ.
 પૂરિત, વિ. (ત: તા તં.) પૂર્ણ, ૨. ભરાએલું.

(જ.) પુરુષભતી.
 (જ.) પાં. જ.) સંપૂર્ણ, પુરૂં, પૂર્ણ.
 (ખ.) ભરાએલો ઘડો—હાંડો.
 (મા.) પુનેમ. [પુન.
 (વ.) કુવો, તળાવ, દેવળ, વીગેરે બાંધવાનું
 (વ.) બ્રહ્મદેવ, વિ. (વં. વાં. વં.) ૨. સર્વ, ૩.
 ૪. સુખ્ય, ૫. પ્રથમ, ૬. (વાં.) ૬. દાદાથી
 વડાવો.
 (વ.) વેડાબાઈ, ૨. દાદાથી આગલા વડાવો.
 (વ.) દેવ. તિરસ્કૃતિ એમ કલ્પના છે.
 (ત.) ઉદ્યાચળ નામનો પહાડ જે પુવ્વ
 આગલા દહાડાનું એ અર્થ.
 (જ.) સુર્ય, સુરજ.
 સંબોધન એ અર્થ.
 (ક્તિ:) સ્પર્શ, અડવું, અડકવું.
 (ન્યાં.) લશ્કર, સૈન્ય, ફોજ.
 (ના.) લશ્કર.
 નીના, વર્જન એ અર્થ. [સ્તી છે.
 ની. (જી.) ડવલા—પિઠવણુ નામની વન-
 વિ. (ત: તા. તં.) નોખો રહેલો, જુદો રહેલો.
 સ્ત્રી. (તા.) નામ, વ્યક્તિ.
 ર, વિ. (ની. નિની. નિ.) જગત અને
 જે જુદા છે એમ માનનારો.
 (નઃ) સુખ, ગરીબ-હલકાણિક.
 (ઃ) કા. ધં.) જાતજાતનું, અનેક પ્રકારનું.
 જો. પૃથ્વી, ભુમી, જમીન.
 યુ: સ્ત્રી. યુ.) મોઠું, પોહાણુ, વીસ્તીર્ણ.
 (ઃ) બાળક, પોન્વા, પોહા.
 (મા.) માછલી.
 (લ. લં.) મોઠું, પોહાણુ, વિસ્તીર્ણ.
 (વ.) પૃથ્વી, ભુમી, જમીન, ૨. કાણુ છંદ.
 (કા.) એલચી.
 (સાપ.
 (કીરણ, ૨. પાતળો. [સ્પતી છે.
 (જી.) ડવલા—પિઠવણુ નામની વન-
 એકજાતનું હરણુ છે-
 પાણીનું નોટપકું-કો.
 (ઃ) બાણ.

પુષ્પ, પુ. (જ:) વા, પવન.
 પુષ્પાલ્ય, ન. (જ:) જેવીમાંદહીં છે તેવું, દહીંવાળુથી.
 પુષ્પાતક, ન. (કં.) " " "
 પુષ્પ, ન. (જ.) પીઠ, બરોડો.
 પુષ્પ, પુ. (જ:) પાણી લઈ જવાનો ધોરો, ન. (જ:)
 ૨. ધણા બરડા, ધણી પીઠ.
 પુષ્પિ, પુ. (જ:) અશક્ત, નબળો, દુબળો.
 પેચક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષી છે, ૨. હાથીની ગા-
 ડ ઢંકાએ એવો જે તેના પુછડાઆગલ જે મા-
 સનો ગોળો છે તે.
 પેટક, પુ. (ક:) જમાવ, મેળો, ૨. પેટી.
 પેટા, સ્ત્રી. (ટા.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 પેટી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 પેટા, સ્ત્રી. (ટા.) પેટી. [દહાડા લગીનું દુધ.
 પેયુષ, ન. (જ.) અમૃત, ૨. નવી જણેલી ગાયનું સાત
 પેલવ, વિ. (વ: વા. વં.) પાતળુ, નાજુક, નરમ.
 પેશલ, વિ. (લ: લા. લં.) અગુર, ૨. સુંદર, ખુબસુ
 રત, ૩. હુશાર.
 પેશસ્કૃત, વિ. (ત: તા. તં.) એક જાતની માખી છે.
 પેશિ, સ્ત્રી. (શિ:) પક્ષીના આંતરડા, ૨. ઇંડું, ખેડું.
 પેશી, સ્ત્રી. (શી.) ઇંડું, ખેડું.
 પેટર, વિ. (ર: રી. રં.) થાળીમા રાધેલું અન્ન, અનાજ.
 પૈતૃષ્વસંય, પુ. (ય:) ફાઈનો ડીકરો.
 પૈતૃષ્વસ્ત્રીય, પુ. (ય:) ફાઈનો ડીકરો.
 પૈલ, ન. (તં.) અંચુડો અને નહાળી આંગળી એ-
 વચ્ચેનો અંતર. [હાથ છે તે.
 વાગંડ, વિ. (ડ: ડા. ડં) જેના અવયવ કુદરતી વાછા
 વાટગલ, પુ. (લ:) દેવનળ-લવાલા નામની વનસ્પતિ છે
 વાટ, સ્ત્રી. (ટા.) જે બાપડીના ધાયા ઉપર બાલ
 હોય છે તે.
 વાત, પુ. (ત:) બાળક, બાળ, ૨. નૌકા, હોડી, ૩. વેહેવું.
 વાતવળી, ક. પુ. (ક.) વહાણનો વેપાર કરનારો.
 વાતવાહ, પુ. (હ:) વહાણના વચલા ડોલ ઉપર ઉભે
 રહીને ડ્રુષ્ટ પ્રાણીને મારનારો પુરુષ.
 વાતાધાન, ન. (તં.) નહાળી માછલીના અચ્ચાનો
 જમાવ-ટોલું. [છિવટ, ૩. હલનો છેડો.
 વાત, ન. (તં.) વસ્ત્ર, કપડું, ૨. ડકર-ચુંડના મોહાનું
 વાતનિ, પુ. (તી.) ડકર, બુંડ.

પોત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) ડીકરાની ડીકરી.
 પૌડર્ય, ન. (યં.) સ્થળ ક્રમળ.
 પૌર, ન. (રં) ગંભીર—રોહિતધાસ નામની વનસ્પતીછે.
 પૌરસ્ય, પુ. (સ્ય.) કુખેર, વિ. (સ્યઃ સ્યા. સ્યં.)
 ૨. પ્રથમ, પેલો. [પુરુષની જિંદગી.
 પૌરુષ, ન. (ષં.) પરાક્રમ, પુરુષત્વ, ૨. પુરુષમાન,
 પૌરુષી, સ્ત્રી. (ષી.) પુરુષની જિંદગી.
 પૌરોગવ, પુ. (વઃ) શંકણીમાનો કારભારી.
 પૌરોહિત્ય, ન. (ત્યં.) ગૌર, ગૌરનુ કામ.
 પૌર્ણમાસ, પુ. (સઃ) પુનેમને દાહડે કરવાનો યાગ-જાગ.
 પૌર્ણમાસી, સ્ત્રી. (સી.) પુનેમ.
 પૌલસ્ય, પુ. (સ્યઃ) કુખેર.
 પૌલ, સ્ત્રી. (લિઃ) રૈટલી રૈટલો.
 પૌષ, પુ. (ષઃ) પાસ મહીનો.
 પ્રકંપન, પુ. (નઃ) મોડો પવન—વા.
 પ્રકાંડ, ન. (ઢં.) પોહિણુ, મોઠું, વીરતીર્ણ, પુ. ન.
 (ઢં. ઢં.) ૨. આડનુ થડ.
 પ્રકામ, ઘ. ધૃષ્ટા પ્રમાણે એ અર્થ.
 પ્રકાર, પુ. (રઃ) ભેદ, ૨. વિશેષ, ૩. સરખુ.
 પ્રકાશ, પુ. (શઃ) સુર્યની પ્રભા, સુરજનુ તેજ, ૨.
 સ્પષ્ટ, ઉદ્ધૃત.
 પ્રકીર્ણક, ન. (કં) ચામર, ઝડપણ.
 પ્રકીર્ણ, પુ. (યં.) કાંટા કરજનુ આડ.
 પ્રકૃતિ, સ્ત્રી (તિઃ) સત્વારી યુણની સામ્યાવસ્થા, સ્વ-
 ગામના લોકોની વાળ, પ્રભા, રાખના સાંતર્યા-
 ગછે તે દરેક—યોગી, મુલકારણ, લિંગ, ચિન્હ.
 પ્રકોષ્ઠ, પુ. (ષઃ) ઘેરના વચ્ચેનો ભાગ, આહાલી, કો-
 પરાનો નીચેનો ભાગ.
 પ્રક્રમ, પુ. (મઃ) પ્રથમારંભ, સુરચ્ચાત.
 પ્રક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) વ્યવસ્થા રાખવી, તજવીજ રાખવી.
 પ્રક્ષણ, પુ. (ળઃ) તંબોરે તથા સારંગીનો અવાજ.
 પ્રક્ષણ, પુ. (ળઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રક્ષત્વન, પુ. (નઃ) લોહોડાનો ખાણ—તીર.
 પ્રગંધપુ. (ઢઃ) કોપરાનો ઉપલો ભાગ.
 પ્રગતજાનુક, પુ. (કઃ) ફેંગોડે પગ, પેંગો પગવાળો.
 પ્રગભ, વિ. (ભઃ) ભ્રમા. ભ્રમં.) પ્રૌઢ.
 પ્રગાદ, નં. (દં.) અતીશય, ૨. દુઃખ.
 પ્રગુણ, વિ. (ળઃ) ગા. ણં.) સરખુ, વાંકુનહીતે.

પ્રગે, ઘ. પ્રાતઃકાળ એ અર્થ.
 પ્રગ્રહ, પુ. (હઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રમીલ. ન. પુ. (વં. વઃ) ખારી, નહાળી ખાર
 કો ન (વં) ૨. આડનો છેડો.
 પ્રમણ, પુ. (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 પ્રમાણ પુ. (ળઃ) દેવડી, ચોકી.
 પ્રચક્ર, ન. (કં.) બહાર નીકળેલી સેના-લશ.
 પ્રચલાયિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) જિંદગી ઘેરાએ
 ધથી ભરાએલો.
 પ્રચલિતવ્રણ, પુ. (ળઃ) એક જાતનો નાસુરદે
 શાનો ફટકો વાગ્યાથી થાએછે.
 પ્રચુર, વિ. (રઃ) રા. રં.) બહુ, ધણુ, પુષ્કળ.
 પ્રચેત્સ, પુ. (તાઃ) વરણ, વરણદેવ.
 પ્રચોદની, સ્ત્રી. (ની.) રીંગણીનુ આડ.
 પ્રછદપટ, પુ. (ટઃ) ખોળ, ઢાંકણ.
 પ્રછન્ન, ન. (જં.) ખારી, અંદરનુ ખાર, વિ.
 જં) ૨. યુત્પ, આછાદીત.
 પ્રછદિકા સ્ત્રી (કા.) ઉલટીનો રોગ.
 પ્રજન પુ. (નઃ) ગર્ભ રહેવો, ગર્ભધારણ (જન-
 પ્રજાવેન, પુ. (વી.) જલદ, ચાલાક.
 પ્રજા, સ્ત્રી. (જા.) સંતતી, ખાળક, જન, લો.
 પ્રજાતા, સ્ત્રી. (તા.) જાણેલી ખાચડી—સ્ત્રી.
 પ્રજાપાતે, પુ. (તિઃ) શ્રદ્ધદેવ.
 પ્રજાવતી, સ્ત્રી. (તી.) ભોજઈ.
 પ્રજા, વિ. (જાઃ) જા. જાં.) ફેંગોડે, પાંગો, ૨. પંડીત,
 પ્રજા, સ્ત્રી. (જા.) શુદ્ધિ, સાં નરમું જાણનારી
 પ્રજ્ઞાન, ન. (નં) શુદ્ધિ, ૨. ચીન્હ, નીશાણી
 પ્રજુ, વિ. (જુ. જુઃ જુઃ) ફેંગોડે, પાંગો.
 પ્રહીન, ન. (નં) પક્ષીની ગતી.
 પ્રણત, વિ. (તઃ) તા. તં.) નચ. [
 પ્રણય, પુ. (યઃ) પ્રીતી, પ્યાર, પ્રેમ, ૨. વીચાર,
 પ્રણવ, પુ. (વઃ) ઝોંકાર.
 પ્રણાદ, પુ. (દઃ) પ્યારનો શબ્દ—ખોલ.
 પ્રણાલ, પુ. સ્ત્રી. (લઃ) લી.) નીક, પાણી જા.
 સ્તો—પાટ.
 પ્રણિધિ, પુ. (ધિઃ) ભીંક માગવી, ૨. પ્રાર્થનાકર
 પ્રણિહિત, વિ. (તઃ) તા. તં.) રંધિલું.
 પ્રણિત, ન. (તં.) રંધિલું.

(ત:) મંત્રથી ઉત્પન્ન કરેલો અગ્નિ તે,
ધેલું, વિ. (ત: તા. તં.) ૩. કહેલું, બોલેલું,
રેલું. [રીછે તે.

(ત: તા. તં.) સ્તુતી કરેલો, જેની સ્તુતી ક-
(ય: યા. યં.) સ્વાધીન થયેલો, હસ્તગત
લો.

(ન: ના. નં.) પ્રાચીન, પુરાતન, જુનુ.
(વન્. વંતી. વત્.) ગરમ કરનારો, બા-
પુ. (વન્.) ૨. સુર્ય, સુરજ.

(લ:) આગળ કરેલો હાથ, પસરેલો હાથ.
(વ:) શ્વામી, પ્રભુ, ૨. તેજ, બબડો, ૩.
૪. પરાક્સ.

પુ. (સ:) સફેદ આંકડાનું ઝાડ.
પ્રતીગીધી, પ્રધાન, મુખ્યજેવો એ અર્થે.
વ. (લ: લા. લં.) વિપરીત, વિરૂદ્ધ, ઉલટું.

ન. (મં.) ઉટાણુ, ૨. અલંકારથી કરેલીસોભા.
ત્રી. (તિ:) પ્રતિમા, પુતળુ, તસવીર, મુર્તી, છબી.
પ. (દ: દા. દં.) અધમ, નિચ, નીચ, હલકો.

સ્ત્રી. (તિ:) અતિ પ્રસિદ્ધિ. [તલકીધું.
વિ. (મ: મા. મં.) કાઢીનાખ્યું, મોકલ્યું, બા-
પ. (હ:) આપેલું પાછુંલેવું, ૨. લસ્કરનો

ભાગ, ૩. થુકદાગી, ૪. એક ગ્રહછે,
હાથાણે યથાવીધી દાન કરવાને લાયક તે,
ધી દાનકરેલું પાછુંલેવું.

પુ. (હ:) થુકદાગી.
(ઘ:) ક્રોધ.

ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવ લેવો. [છબી.
ગયા, સ્ત્રી. (યા.) પ્રતિમા, પુતળુ, તસવીર, મુર્તી,
પુ. (ર:) કોઈની ચીજને જોત રહેવું.

વિ. (ત: તા. તં.) અંગીકારેલું, સ્વીકારેલું,
રેલું.

ન. (નં.) સ્વીકાર, પતકાર, અંગીકાર.
વ. (નં.) મોખદલા, અદલા અદલ, ૨. કો-
પડેલો પૈસો પાછો આપવો.

(ઙ:) શત્રુ, દુશ્મીન, વેરી.
(ન:) પ્રતીશબ્દ, પડસાદ.
(વિ:) પ્રતીમા.
(ત્) બુદ્ધિ, ૨. પાડવો.

પ્રતિપક્ષ, વિ. (જ: જા. જં.) કબુલકીધેલો, બાણેલો,
સમજેલો.

પ્રતિવાદન, ન. (નં.) દાન.

પ્રતિવજ્ર, વિ. (ઙ: ઙા. ઙં.) ખડ્ગ થયેલો.

પ્રતિવંશ, પુ. (શ:) બંદકરવું, અટકાવ કરવો.

પ્રતિવંશ, ન. (વં.) પ્રતીમા, છબી, તસવીર, મુર્તી.

પ્રતિવૃદ્ધાત્મન, વિ. (ત્મા. ત્મા. ત્મ.) સાવધ, બગતો.

પ્રતિભય, પુ. (ય:) શીકભરેલું, વિ. (ય: યા. યં.) ૨. ભયંકર.

પ્રતિભાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધીટ, ભરેસે રહેનાર.

પ્રતેભ, પુ. (મૂ:) જામીન.

પ્રતિભા, સ્ત્રી. (મા.) પ્રતિબિંબ, છબી, તસવીર.

પ્રતિમાન, ન. (નં.) પ્રતિમા, ૨. હાથીના માથાનો
ગીચલો તથા દાંતનો મધ્ય ભાગ.

પ્રતિમુક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) દીલમાં અંગરખો પહેરેલો.

પ્રતિયત્ન. પુ. (ત્ન:) ઇચ્છા, ૨. અનુકુળથવું, ૩. સંસ્કાર.

પ્રતિયાતના, સ્ત્રી. (ના.) પ્રતિમા, છબી, તસવીર.

પ્રતિરૂપદૃશ, પું. (દૃશ્) નમુનો જોનારો.

પ્રતિરોષિ, પુ. (ષિ:) દુસમીન, શત્રુ.

પ્રતિવાક્ય, ન. (વ્યં.) ઉત્તર, જુવાબ.

પ્રતિવિધિ, પુ. (વિ:) ઉલટી ક્રીયા કરવી.

પ્રતિવિષા, સ્ત્રી. (ષા.) અતિવિષા નામની વનસ્પતીછે.

પ્રતિજ્ઞાસન, ન. (નં.) ચાકરને તેડીને કોઈ જગાએ
કામસાઈ મોકલવું.

પ્રતિજ્ઞાય, પુ. (ય:) શલકમ. [૪. સભા.

પ્રતિજ્ઞય, પુ. (ય:) આશ્ચર્ય, ૨. મદન, ૩. સ્વીકાર,

પ્રતિશ્રવ, પુ. (વ:) સ્વીકાર.

પ્રતિશ્રુત, વિ. (ત: તા. તં.) પતકારેલું.

પ્રતિશ્રુત, સ્ત્રી. (ત્) પડસાદ, પ્રતીધ્વગી.

પ્રતિઘંમ, પુ. (મં:) બંદકરવું, અટકાવ.

પ્રતિસમીક્ષણ, ન. (ખં.) એકે આપણી તરફજોઈએ-
ટલે તેના તરફ આપના ખુણા તરફથી જોવું.

પ્રતિસર, પુ. (ર:) કંકણ, કાકણ, મુઠો, બંગડી,

૨. લસ્કરનો પાછલો ભાગ, પું. ન. (ર: રં.) ૩.

મંત્ર થકી હાથમા સુતરનું કંકણ બાંધે છે તે,

૪. માળા, ૫. એક મંત્રછે, ૬. જખમ ભરા-

વતી, ૭. ચાકર.

પ્રતિસીરા, સ્ત્રી. (રા.) પડદો, કનાત.

પ્રતિસહિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખડ્ગ થયેલો.

પ્રતિહનેક્ષણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) અતિપ્રકાશથી જે આં-
ધુજોથયો તે. [ગયો તે.

પ્રતિહતોદગમ, વિ. (મ: મા. મં.) જેનો ઉદોગ ફોગટ

પ્રતિહાર, પુ. (ર:) આર. આરજી, કમાડ, ર. ચોકીદાર.

પ્રતિહારક, પુ. (ક:) મદારી, જાદુગર. [ર. પુલહૂં.

પ્રતીક, પુ. (ક:) શરીરના અવયવ વિ. (ક: કા. કે.)

પ્રતીકાર, પુ. (ર:) વૈરચુદ્ધિ, ર. નીવારણ કરવું, સાંભિથવું.

પ્રતીકાશ, વિ. (શ: શા. શં.) શરખુ, એક સરખુ.

પ્રતીક્ષ્ય, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) પુજવાલાયક.

પ્રતીચી, સ્ત્રી. (ચી.) આથમન દીશા, પશ્ચિમ દીશા.

પ્રતીચીન, વિ. (ન: ના. નં.) પશ્ચિમ દીશાએ થએલો
જન્મલો.

પ્રતીત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, ર. આનંદ
ધુક્, ૩. તયાર, તત્પર, ૪. સનમાન પુલક, ૫.
વિદ્વાન ૬. જાણેલું.

પ્રતીપક, પુ. (ક:) વાકું, વિરૂદ્ધ.

પ્રતીપદાંશિની, સ્ત્રી. (ની.) આપડી, સ્ત્રી.

પ્રતીર, ન. (રં.) તીર, કીનારો.

પ્રતીસર, પુ. (ર:) કાંકણ, અંગડી, ચુડો, બલોહ/આં.

પ્રતીહાર, પુ. (ર:) આર. આરજી, કમાડ, ર. ચોકીદાર.

પ્રતીહારિ, સ્ત્રી. (રિ:) ચોકીદાર.

પ્રતીહાસ, પુ. (સ:) કન્હેરીનું ઝાડ.

પ્રતોલી, સ્ત્રી. (લી.) ગામમાના નહાના નહાના રસ્તા.

પ્રન્ન, વિ. (ન્ન: ન્ના. ન્નં.) પ્રચીન, પુરાતન, જુનું.

પ્રત્યક્ષર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) આગેડાનું ઝાડ, આગેડો.

પ્રત્યક્ષેષી, સ્ત્રી. (ષી.) મુષીકપણી નામની વનસ્પતી.

પ્રત્યક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ઇંદ્રીયને સમજવાજોગ, ન.
(નં.) ર. પ્રત્યક્ષ સ્નાન, પ્રત્યક્ષ સ્નાનથી જે ઇંદ્રીયને
માલમ થાયછે તે. [તિ તે.

પ્રત્યગાત્મલ, ન. (લં.) જગતમા આત્માની જે સ્થિ-

પ્રત્યય, વિ. (ય: યા. યં.) નવું, તરતનું.

પ્રત્યંત, પુ. (ત:) મ્હેંછદેશ, હિંદુવગરનો દેશ. [ટેકરી.

પ્રત્યંતપર્વત, પુ. (ત:) મોઢા પાહાડના પાંસની નાહાની

પ્રત્યંય, વિ. (ય: યા. યં) સ્વાધીન, પુ. (ય:) ર. સમ,

૩. સ્નાન, ૪. વીધાસ, ૫. હેટું, કાંણું, ૬. અ-
વાજ, શબ્દ, પ્રસિદ્ધપણો.

પ્રત્યયિત, વિ. (ત: તા. તં.) વીધાસુ.

પ્રત્યયિન, પુ. (યં.) દુશ્મનસત્તુ.

પ્રત્યવસિત, વિ. (ત: તા. તં.) આધેલું.

પ્રત્યાખ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) કાઢી નાખેલો,

પ્રત્યાખ્યાત, પુ. (તા.) નહીંખાલનારો, ના
સાંભિ થનારો.

પ્રત્યાખ્યાન, ન. (નં.)

પ્રત્યાવિષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ઠા. ષ્ટં.)

પ્રત્યાવેશ, ન. (નં.)

પ્રત્યાવજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પાછું મળેલું.

પ્રત્યાનાહ, પુ. (હ:) પવનથી પેટ ફુલેછે તે

પ્રત્યાલીટ, ન. (ટં.) તીરમારતી વખતે ડ

પાકો કરીને જમણો પગ પોહીળો કર

મારવો તે.

પ્રત્યાસાર, પુ. (ર:) લસ્કરનો પાછલો ભાગ.

પ્રત્યાહાર, પુ. (ર:) ઇંદ્રિયનું આકર્ષણ.

પ્રત્યુદાહન, વિ. (ત: તા. તં.) પાછોદાખલો આપ

પ્રત્યુવલબ્ધ, વિ. (બ્ધ: બ્ધા. બ્ધં.) પાછું ગળેલું

પ્રત્યુવલબ્ધચેતસ, વિ. (તા: તા: ત:) બે શુદ્ધ ૨

છો શુદ્ધિ ઉપર આવેછે તે.

પ્રત્યૂક્તમ, પુ. (મ:) લઠાઈસાંઘે બ્રહ્મો ઉદોગ

પ્રત્યૂષ, પુ. ન. (ષ: ષં) પ્રાતઃકાળ, સવાર.

પ્રત્યૂષસ, ન. (ષ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.

પ્રત્યૂહ, પુ. (હ:) વિદ્ય, આકૃત.

પ્રથમ, વિ. (મ: મા. મં.) મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ.

પ્રથા, સ્ત્રી. (થા.) પ્રખ્યાતી, પ્રસિદ્ધિ, ર. ઉ

પ્રથિત, વિ. (ત: તા. (તં.) પ્રખ્યાત, પ્રસિદ્ધ, ર.

પ્રદર, પુ. (ર:) ભંગ, ભાગવું, ર. પસરવું, ૩

એક રોગછે, ૪. આણ.

પ્રદીપ, પુ. (પ:) દીપ, દીવો, ચરાગ.

પ્રદીપન, પુ. (ન:) એક જાતનું જેહેરછે.

પ્રદેશન, ન. (નં.) નજારણો, ભેટ.

પ્રદેશની, સ્ત્રી. (ની.) અંચુડા પાસેની આં

પ્રદેશિની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

પ્રદોષ, પુ. (ષ:) સાંજ, સંધ્યાકાળ.

પ્રદ્યોતન, પુ. (ત:) સુર્ય, સુરજ.

પ્રદ્યુમ્ન, પુ. (ન્ન:) મદન.

પ્રદ્રવ, પુ. (વ:) નહાસવું, નહાસવું.

પ્રધન, ન. (નં.) જંગ, લઠાઈ, પુદ્દ.

પ્રધાન, ન. (નં.) પ્રધાન, આગેવાન, મુખ્ય,

૩. પ્રકૃતી, ૪. પરમાત્મા.

તે. (વિઃ) ગાડીના પહાડોનો જે ભાગ જ-
ઉપર લાગે છે તે.

(વઃ) વાકો ભાવ, ૨. શબ્દનો વીસ્તાર, ૩.
૨, ૪. જીદી જીદી રીતે વાગવું—આલવું.

(વંઃ) પગનો પંજો.

પુ. (લઃ) શરણ આપે છે તેને સંભાળવું.
ર, વિ. (રઃ રા. રં.) શરણ આપેલાનું દુઃખ
જણાવે.

(ગા.) ધરમનું પાણી પાવાની જગા.

(તઃ) ડુંગરનો ટુટેલો કોટા—ધાર.

પુ. (હઃ) આપનો દાદો.

સ્ત્રી. (હી.) આપની દાદી.

પુ. (ઙઃ) } ટાયફા નામની વનસ્પતી છે.
પુ. (ઙઃ) }
પુ. (ઙઃ) }

, ન. (કં.) સ્થળક્રમણ [વિહું.

વં. (લઃ લ્હા. લ્હં.) કુલેહું, કુલવાળું, કુલઆ-

ના, સ્ત્રી. (ના.) કથા, વર્તા.

ન. (નં.) જગો કરવો, ૨. જે ચીજનો વાસ-
હોય તેને પાછાવાસલાવવો.

પુ. (નઃ) વાધુ, પવન, વા.

ન, વિ. (નઃ ના. નં.) ભાંગેલું, ટુટેલું.

પુ. (વઃ) જન્મ હેતુ, જન્મ, ૨. સ્થાન, ૩.
પરાક્રમ, ૪. પુબસ.

તી. (મા.) કાંતી, તેજ.

પુ. (રઃ) સુર્ય, સુરજ.

(તં.) પાતઃકાળ, સવાર.

(વઃ) બળ, શક્તિ, ૨. શ્રેષ્ઠ, સ્વામી, ૩. દરજ્જો,
સ, પ. સાંત કરવું. [કળે છે તે.

પુ. (જઃ) જે હાથીના માથામાથી પાણી ની-

(મુઃ) સ્વામી, મુખ્ય, સમર્થ.

વં. (તઃ તા. તં.) ધણું, અતીસ, અતીશય.

પુ. (કાઃ) ચોટલીનાથી અને ચોટલામાથી જે
લટકે છે તે.

(યઃ) મહાદેવનો એક ગણ છે.

ન. (નં.) ઠાર મારવું, જીવલેવો.

પુ. (વઃ) મહાદેવ.

(દઃ) હર્ષ, આનંદ, ખુશી.

પ્રમદવન, ન. (નં.) રાજની આયડીમાંનું ફરવાનું
જંગલ.

પ્રમદા, સ્ત્રી. (વા.) જે આયડીને મદનવ્યથા થાય છે તે.

પ્રમનસ, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) જેનું અતઃ ફરણ હર્ષયુક્ત છે તે.

પ્રમા, સ્ત્રી. (મા.) યથાર્થસાન.

પ્રમાણ, ન. (ળં.) તપુ, ૨. વેત, ૩. હાથ, ૪. હેતુ,

૫. કારણ, ૬. મર્યાદ, હદદ- ૭. શાસ્ત્ર, ૮.

ગણનારો, ૯. સત્યવાદી.

પ્રમાતામહ, પુ. (હઃ) માનો દાદો.

પ્રમાદ. પુ. (વઃ) ગેરસાવધપણો.

પ્રમાવળ, ન. (નં.) } ઠાર મારવું, જીવલેવો.

પ્રમાવન, ન. (નં.) }

પ્રમિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) યથાર્થ સાન. [મરેલો, મુવેલો.

પ્રમીત, પુ. (તઃ) યસસાઈ મારેલો ગેટો, ૨. વિ. (તઃ તા. તં.)

પ્રમીલા, સ્ત્રી. (લા.) નાતવાળી, નમ્યાણસ.

પ્રમુખ, વિ. (ખઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) મુખ્ય.

પ્રમુદિત, વિ. (તઃ તા. તં.) હર્ષયુક્ત. [ખુશી થઈ છે તે.

પ્રમુદિતેન્દ્રિય, વિ. (યઃ યા. યં.) જેના ઇન્દ્રિયને—મુખ્ય

પ્રમોદ, પુ. (દઃ) આનંદ, ખુશી.

પ્રયત્ન, વિ. (તઃ તા. તં.) પચીત્ર, સોજી.

પ્રયસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. તં.) મેહનતથી પેદા કરવું. [પ્યાર તે.

પ્રયામ, પુ. (મઃ) ધન ધ્યાન તરફ લોકોનો જે અતી

પ્રયુદ્ધાર્ય, પુ. (યંઃ) } લઠાઈ સાઈ જે મેહનત કરતી તે.

પ્રયોગાર્ય, પુ. (યંઃ) }

પ્રલંબ, પુ. (ભઃ) બળશમ, બળદેવ. [થવાનો વખત તે.

પ્રલય, પુ. (યઃ) મરવું, નાશ, પૃથ્વીના અંતે જે જળમય

પ્રલાપ, પુ. (વઃ) વ્યર્થભાષણ, વરથા બોલવું.

પ્રલેખિત, વિ. (તઃ તા. તં.) જેને ભુરકાવ્યો તે, જેને
ફગાવ્યો તે, લોભવાલો.

પ્રલોભ્યમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [વાડો.

પ્રવળ, વિ. (ળઃ જ્ઞા. જ્ઞં.) જાત્ર, ઢાળ, ઉત્તરણ, પુ. (ળઃ) ૨. અ-

પ્રવપ્સ, પુ. (યાઃ) ખુદો, જઈ.

પ્રવહ્નિકા, સ્ત્રી. (કા.) જેનો અર્થ છાનો રહીને તેનો

અર્થ સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ બોલવું.

પ્રવહ, પુ. (હઃ) પાણી વેહેવું.

પ્રવહણ, ન. (ળં.) ખુરખાની ગાડી.

પ્રવારણ, ન. (ળં.) મહાદાન. [તં ખુરાનો દાંડો.

પ્રવાલ, ન. પુ. (લં. લઃ) પરવાળું, ૨. અંકુર, ૩.

પ્રવાહ, પુ. (હ:) પાણીનો પ્રવાહ, પાણી વહેવું.

પ્રવાસન, ન. (નં.) ઠારમારવું, જીવલેલો.

પ્રવાહિકા, સ્ત્રી. (કા.) સંધાણીનો રોગ, અતીસાર.

પ્રવિચ્છાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) અતીપ્રસીધ્ધ, તદન ખુલ્લું.

પ્રવિદારણ, ન. (ળં.) લઠાઈ, જંગ. [પુરો.

પ્રવીણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) નીપુણ, કામીલ, હુશાર,

પ્રવૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) ઇચ્છા, હુશારી, વૃતાંત, પેગામ, સંદેશો, ચાલ.

પ્રવજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પ્રૌઢ, ફેલાએલું.

પ્રવેક, વિ. (ક: કા. કં.) મુખ્ય, પ્રમુખ.

પ્રવેણ, સ્ત્રી. (ણિ:) આયડીનો ચોટલો જે દમ્પણી લોકોની આયડી લાંબો બાંધે છે તે, ર. હાથીનીચુલ.

પ્રવેળી, સ્ત્રી. (ળી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

પ્રવેદ, પુ. (દ:) હાથ.

પ્રવ્યક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) સ્પષ્ટ, ઉઘાડું.

પ્રજ્ઞાતકામ, વિ. (મ: મા. મં.) ઇચ્છા વગરનો, જેની ઇચ્છા પુરી થઈ છે તે.

પ્રમ, પુ. (મ:) સવાલ.

પ્રમથ, પુ. (ય:) પ્રીતી, પ્રેમ, પ્યાર.

પ્રમિત, વિ. (ત: તા. તં.) નમ્ર. [૪. વળાવો, ભોમયો.

પ્રમ્, વિ. (ષ: ષા. ષં.) આગળનુ, ર. સારૂ, ૩. સરદાર,

પ્રમ્વાહ, પુ. (વાઃ વાહ.) જે બળદની મસ્તી ઓઘી થવા સારૂ તેને જોતરે છે તે.

પ્રમૌહી, સ્ત્રી. (હી.) નહાનીછતા ગાભણી જે ગાય છે તે.

પ્રમજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) સાફ, નિર્મળ, ર. સંપૂર્ણ થએલો. [નપણો.

પ્રમજ્ઞતા, સ્ત્રી. (તા.) નિર્મળતા, સોજળપણો, પ્રસ-

પ્રમજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા) મંદ, દારૂ, શરાબ.

પ્રમભ, ન. (મં.) બલાત્કાર, ખોર, જીલુમ. [કીધી છે તે.

પ્રમમીઢિત, વિ. (ત: તા. તં.) સારીરીત જેની સ્તુતી

પ્રસર, પુ. (ર:) પ્યાર, પ્રેમ, પ્રીતી, ર. જખમવધવી.

પ્રસરણ, ન. (ન.) ફેલાવવું, પસરવું.

પ્રસરણિ, સ્ત્રી. (ણિ:) } ઉપલો શબ્દ જીવો.

પ્રસરણી, સ્ત્રી. (ળી.) }

પ્રસવ, પુ. (વ:) જણવું, ર. ફળ, ૩. ફલ, ૪. દીકરા.

પ્રસવબંધન, ન. (નં.) ફલ-ફળના ડાંખળાં.

પ્રસવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) પ્રતીકુળ, ઉલકું.

પ્રસવ્ય, મ. જોરજીલુમથી એ અર્થે.

પ્રસાદ, પુ. (દ:) શાકપણો, નિર્મળતા, ર.

૩. કાબ્યનો એક ગુણ છે

પ્રસાધન, ન. (નં.) અલંકાર કરીને શોભવું.

પ્રસાધની, સ્ત્રી. (ની.) બાલ વોળવાળી કાસ

પ્રસાધિત, વિ. (ત: તા. તં.) અલંકારથી સોભા

પ્રસારણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચાંદવેલો નામની વનસ

પ્રસારિન, વિ. (રી. રિણી. રિ.) પોહોણ.

પ્રસિત, વિ. (ત: તા. તં.) તત્પર, આસક્ત.

પ્રસિતિ, સ્ત્રી. (તિ:) બાંધવું, બાંધવાળી દોરી

પ્રસિદ્ધ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) પ્રખ્યાત, અલં શોભાયમાન. [કદલી નામની

પ્રસૂ, સ્ત્રી. (સૂ:) મા, માતા, ર. ઘોડી, ૩. વ

પ્રસૂતા, સ્ત્રી. (તા.) સુવાવડી, જણેલી.

પ્રસૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) જણવું, સુવાવડ્યવું.

પ્રસૂતિકા, સ્ત્રી. (કા.) સુવાવડી, જણેલી બા

પ્રસૂતિજન, ન. (જં.) જણતી વખતે જે દુ:ખ થાય

પ્રસૂન, ન. (નં.) પુલ, ફલ, વિ. (ત: તા નં) જાત,

પ્રસૂજનયિતારી, પુ. (રી.) મા, બાપ.

પ્રસૂત, વિ. (ત: તા. તં.) પસરેલું, ફેલાએલું.

પ્રસૂતા, સ્ત્રી. (તા.) પગનું ટેટું, જંગ, સાથળ

પ્રસૂતિ. સ્ત્રી. (તિ:) કુખડો, ખુંદો.

પ્રસેવ, પુ. (વ:) અનાજ સુકવાનો કોથળો-ખી

પ્રસેવક, પુ. (ક:) તંબુરાનો નીચલો દુધી.

પ્રસ્તર, પુ. (ર:) દગડ, પથરા, પાષાણ.

પ્રસ્તાવ, પુ. (વ:) પ્રસંગ. વખત.

પ્રસ્થ, પુ. ન. (સ્થ: સ્થં.) શેર, ર. પહાડ ઉપર

પાટ જમીન, ૩. એકમાપ છે. [વસ્ત્ર

પ્રસ્થપુષ્પ, પુ. (સ:) જંખીર-સફેદ મરવો

પ્રસ્થાન, ન. (નં.) જવું, પ્રયાણ.

પ્રસ્ફોટન, ન. (નં.) સુપડું. [વા, પાણી

પ્રસ્રવળ, ન. (ળં.) ઝરવું, સુતરવું, પરશીવા

પ્રસ્રંસિની, સ્ત્રી. (ની.) જેની યોની જગા ઉપર

કી થઈ હોય અને તે ચોળીને ઠીક કી

ઘોડી મેહેનતથી જણવાળોગે થાય છે તે

પ્રસ્તાવ, પુ. (વ:) સુતર, પીસાબ.

પ્રહર, પુ. (ર:) પોહોર, આંધળી.

પ્રહરણ, ન. (ળં.) હથીઆર, શસ્ત્ર.

પ્રહારણ, ન. (ળં.) મહાદાન.

(સ્ત: સ્ત. સ્તં.) થાકેલો, વ્યાકુળ, પુ.(સ્ત:) પાછોલો કરેલો હાથ.
 (હિ:) કુવો.
 સ્ત્રી. (કા.) જેનો સાચો અર્થ છાનો રહીને અર્થ સ્પષ્ટ દેખાવવો એમ બોલવું.
 (જ: જા. જં.) હર્ષયુત્ક.
 (શુ: શુ: શુ.) ઉચ્ચ, ઉચ્ચ.
 (ર:) કોટ, તટ, દીવાલ, ભીંત.
 (ત:) પામર, નહાતુ, નીચ, ક્ષુલ્લક.
 અતીત એ અર્થે.
 (ઘ: ઘા. ઘં.) પ્રમુખ, મુખ્ય.
 (જા:) યતસાંઈ જહા રૂપી-પ્રાક્ષણલોકો થાએ છે તે જગા.
 (ર:) પ્રમુખ, મુખ્ય.
 (જ:) અતીત, પરાણો.
 પુ. (ક:) પરાણો, મિજમાન.
 (ક:) પરાણો, મિજમાન.
 (ર:) ધીનુ ટપકું નાખવું.
 પુ. (ક:) અતીત, પરાણો, મેજમાન
 સ્ત્રી. (કા.) જંગલી બાપ-માપી.
 (જી.) ઉગમણ, પુર્વદીશા.
 (ન: ના. નં.) પુર્વદીશાએ થએલો, ૨.
 પુરાતન ન. (નં.) ૩. શેહેર, ધર વીગેરેના જે બાંધુની વાડ હોય છે તે.
 સ્ત્રી. (ના.) પાહાડમુળ નામની વનસ્પતી છે.
 ન. (તં.) જમણા ખાંદા ઉપરથી પહેરેલી.
 (રં.) જુનુ, પુરાતન.
 પુ. (સ:) વાલ્મીકીરૂપી.
 (ચ: ચ્યા. ચં.) પુર્વદેશ, ઉગમણ તરફ.
 (નં.) ચાપક, આર, પરાણી, અંકુશ.
 (તા.) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 (જ:) વીદ્વાન, પંડિત.
 (જા.) બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી-આયડી.
 (જી) બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી-આયડી.
 (બ્ય: બ્યાં બ્યં.) ઘણું, પુષ્કળ.
 પુ. (ક:) ન્યાયાધીશ, ઇંશાફદાર-કરનારો.

પ્રાણ, પુ.(જ:) શરીરમાનો વાયુ-પવન, ૨. જીવ, ૩. ૫-
 રાકમ, ૪. રક્યો બોળ. [હચ્છા.
 પ્રાણવરીષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) પોતીકો જીવ બચાવવાની
 પ્રાણરોધ, પુ. (ધ:) એક નરક છે.
 પ્રાણિનુ, પુ.(ળી.) જીવડા, જીવવાળા.
 પ્રાત: બ. પ્રાત:કાળ એ અર્થે.
 પ્રાતિહારક, પુ. (ક:) મદારી.
 પ્રાથમકલ્પિક, પુ. (ક:) જેણે અધ્યયન કરવા આરંભ
 કીધો છે તેવો જનોઈ થએલો પણ પરણેલો
 નહીં તે.
 પ્રાદુ: બ. નામ, પ્રકાશીત એ અર્થે.
 પ્રાદેશ, પુ. (શ:) જગા, સ્થાન, ડીચ, અંગુઠાથી તે
 તેના પાસના આંગળાથી જે લંબાઈ થાએ છે તે
 પ્રાદેશન, ન. (નં.) દાન.
 પ્રાશનિક, ન. (કં.) મોઢાપાણુ, ૨. નાશ કરવાની શક્તિ.
 પ્રાશ્વં, બ. અનકુલ એ અર્થે.
 પ્રાંતર ન. (રં.) જે રસ્તામા છાયા કે પાણી નહી મળે
 એવો દુરનો રસ્તો.
 પ્રાપ્ત, વિ. (પ્ર: પ્રા. પ્રં.) મળેલું.
 પ્રાપ્તચત્વ, વિ. (ત્વ: ત્વા. ત્વં.) મુવેલો, મરેલો.
 પ્રાપ્તરૂપ, પુ. (વ:) પંડીત, બુદ્ધિવાળો. વિ. (વ: વા. વં.)
 ૨. સુંદર, ખુબસુરત.
 પ્રાપ્તિ, સ્ત્રી. (પ્રિ:) ઉદય, ઉત્પત્તી, ૨. મળવું.
 પ્રાપ્ત, વિ.(પ્ય: પ્યા. પ્યં.) મળવાબેગ, મળવા લાએક.
 પ્રામૃત, ન. (તં.) નજરાણો.
 પ્રાય, પુ. (ય:) અન નખાવું, ભોજનત્યાગ, ખાદા
 વગર મરવું, જીનગીની રથીતી.
 પ્રાય: બ. બાહુલ્ય એ અર્થે.
 પ્રાયોવિષ્ટ વિ. (ષ્ટ: ષ્ઠા. ષ્ટં.) જીવગીને કાએર થઇને
 અંત પાણી છોડીને માંત આવે તહાંસુધીં ધ-
 ચરનુ રમરણ કરતો બેઠા છે તે.
 પ્રાલંબ, ન. (વં.) કોટમા પહેરવાની સાંકળી-કંડી.
 પ્રાલંબિકા, સ્ત્રી. (કા.) દુડીલગી લટકનારી કંડી-સાંકળી.
 પ્રાલેય, ન. (યં.) બક, તહાડ, હોમ.
 પ્રાવર, પુ. (ર:) વોહણી, વોહવાનું કપડું.
 પ્રાવાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 પ્રાવૃત, વિ. (ત: તા. તં.) વોહવું કપડું. [સ્પતી છે.
 પ્રાવૃષાયણી, સ્ત્રી. (ળી.) કુવલી-કુહિરી નામની વન-

પ્રાવૃષ્, સ્ત્રી. (ટ.) વરસાદના મહીના, ચોમાસુ.

પ્રાસ, પુ. (સ:) એક શસ્ત્ર છે.

પ્રાસંગ, પુ. (ગ:) જીસડી.

પ્રાસંગ્ય, વિ. (ગ્ય: ગ્યા. ગ્યં.) જે ગાય બળદ મરતી કરે છે તે મટાડવા સાંડે તેના કોટમાળે લાકડું બાંધે છે તે.

પ્રાસાદ, પુ. (ત:) દેવ, રાજા વીગેરેના ઘેર.

પ્રાસિક, પુ. (ક:) ભાલદાર, ભાલાવાલો.

પ્રાસ્થિક, વિ. (ક: કા. કં.) એક માપ છે તેટલું અનાજ ઉપજે એવું ખેતર.

પ્રાક્, પુ. ન. (ક્: ક્લં.) બપોરનો પક્ષી પોહાર.

પ્રિય, પુ. (ય:) વર, ભતાર, વિ. (ય: યા.યં.) ૨. વહાલું, પ્રીતીવાળું [આડ, કદમનું આડ.

પ્રિયક, પુ. (ક:) એક જાતનો હરણ છે, પ્રિયંગુનું

પ્રિયંગુ, પુ. (ગુ:) કાંગ, ૨. વાધેટીનું આડ.

પ્રિયતા, સ્ત્રી. (તા.) પ્રેમ.

પ્રિયંવદ, વિ. (વ: દા.દં.) સાંડે ખેલનારી, પ્રીય ખેલનારી.

પ્રિયાલ, પુ. (લ:) ચાર નામનું આડ છે તે.

પ્રીણન, ન. (નં:) તૃપ્તિ.

પ્રીત, વિ. (ત: તા. તં.) હર્ષયુક્ત.

પ્રીતિ, સ્ત્રી. (તિ:) હર્ષ, પ્રેમા.

મુષ્ટ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) બળેલું.

પ્રેક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષ:) બુદ્ધિ, ૨. નાચ જોવો, નાચવું.

પ્રેંચા, સ્ત્રી. (ચા:) ડોલી, હીંચકો, હીંદોળા.

પ્રેંચિત, વિ. (ત: તા. તં.) જરા ધુજેલો. [મુચેલો.

પ્રેત, પુ. (ત:) નરકમા થએલો પ્રાણી, જીવડો, મરેલો,

પ્રેત્ય, અ. જન્માંતરે એ અર્થ.

પ્રેમન, ન. (મ:) પ્રેમા.

પ્રેષ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) અતીસવાહલો, અતીપ્રીય.

પ્રેષ્ય, પુ. (ષ્ય:) ચાકર, નોકર.

પ્રેષ, પુ. (ષ:) મોકલવું, ૨. દાખવું, ૩. કલિશ.

પ્રેષ્ય, પુ. (ષ્ય:) ઉપલો શબ્દ જીવે.

પ્રેક્ષણ, ન. (ળં:) યત્નમા જનાવર મારવું તે, ૨. પવીત્રી કરણ. [તં.] ૨. પવીત્રીકૃત.

પ્રોક્ષિત, પુ. (ત:) યસસાંડે મારેલું જનાવર. વિ. (ત: તા.

પ્રોથ, પુ. ન. (ય: યં.) ધોડાનું નાક.

પ્રોષ, પુ. (ષ:) ગરમી થવી, બકારો થવો, બળવું.

પ્રોષ્ઠ, પુ. (ષ:) એક જાતની માછલી છે.

પ્રોષ્ઠપદા, સ્ત્રી. (દા.) પુર્વા તથા ઉત્તરાભાદ્રપદ

પ્રોષ્ઠી, સ્ત્રી. (ષ્ઠી:) એક જાતની માછલી છે.

પ્રૌઢ, વિ. (ઢ: દા. ઢં.) વધેલો.

પ્રૌષ્ઠપદ, પુ. (ત:) ભાદરવો મહીનો.

પ્રક્ષ, પુ. (ક્ષ:) પીપરીનું આડ, પીંપરી.

પ્રવ, પુ. (વ:) ચંડાળ, ગીચ, નહાનું વહા

મછવો, દેડકો, ન. (વં.) જલમુરતો, નાહ

કેવડાનું આડ, પુ. (વ:) પાણીમાની મ

પ્રવગ, પુ. (ગ:) }

પ્રવંગ, પુ. (ગ:) } વાંદરા, દેડકો, ગાડી હા

પ્રવંગમ, પુ. (મ:) }

પ્રાક્ષ, ન. (ક્ષં.) પીપરીનું કૂળ.

પ્રીહન, પુ. (હા.) ડાખી બાજીનું માસ, એ

પ્રીહવાન, પુ. (તું:) લાલરોહિણી નામની વન

મુન, ન. (તં.) ધોડાનું ખુબ દોડવું, ધોડાનું ચે

મુષ્ટ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) બળેલું, દાહજેલું.

મુષ્ટ, પુ. (ષ:) દેવતાથી દીલ ડાઝીને જે રંગ

પ્રોષ, પુ. (ષ:) બળવું, બકારો થવો.

પ્રસાત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું.

ફ.

ફંજિકા, સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ નામની વનરપ

ફટ, પુ. સ્ત્રી. (ટ: ટા.) સાપની કૂણ.

ફળ, પુ. સ્ત્રી. (ળ: ણા) ઉપલો શબ્દ જીવે.

ફળધર, પુ. (ર:) સાપ. [વનર

ફળિજ્જક, પુ. (ક:) જંખીર-સફેદ મરવો

ફાળિન, પુ. (ળી.) સાપ.

ફલ, ન. (લં.) જાયફળ, બાણ-તીરનો છે

હલના નીચેનો ભાગ, ફાલ, આડના કૂળ

ફે, કોઈપણ કારણ સાંડે તઈઆર કર

ફલક, પુ. ન. (ક: કં.) ઢાલ.

ફલકાળી, પુ. (ળિ:) ઢાલ વાપરનારો, ઢાલ

ફલગ્રહ, વિ. (હ: હા. હં.) ફલ લેનારો.

ફલલિક, ન. (કં.) હરડા, બેહડા, અને આવળા

ફલપૂર, પુ. (ર:) મહાળુંગનું આડ, તથા કૂળ

ફલમુજ, વિ. (મુક્.) ફલ ભોગનારો.

ફલવન, વિ. (વાન વતી. વત્.) ફળવાળું આડ.

ફલસ, પુ. (સ:) કૂણસનું આડ.

વુ. (હઃ) ખીરાણીનુ ઝાડ.
 વે. (નઃ ના. નં) ફળવાળું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (ની.) વાધાટી, આખીશીખા નામની
 પતી, રાણનું ઝાડ.
 વે. (લી. લિની. લિ.) ફળવાળું ઝાડ.
 વે. (લી.) વાધાટી નામની વનસ્પતી છે.
 વુ. (હી.) જે વખતે ફળ આવવું તેવું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (હા.) પાડળી નામની વનસ્પતી છે.
 (લુઃ) કાળો જીંબર, ખોખોડો, ખરવત,
 લુઃ લુ. લુ.) નખખો, નિખંખ.
 ન. (તે.) કાકવી. [થમ્મોછે તે.
 (ટં.) ઉકાખ્યા વગર જે ઉકાળો તદ્દાચાર
 (કં.) રેના કપડા, ર. હલના નીચલો ભાગ, ફાળ.
 વુ. (નઃ) ફાગણ મહીનો.
 વુ. (કઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (લઃ લા. લં) પ્રકુલોત, કુલવાળું.
 (નઃ) શીણ, સમુદર પીણ. [૩. ફીણવાળું.
 (લઃ) માર, ર. અરીઠાનુ ઝાડ. વિ. (લઃ લા. લં.)
 (વઃ) સીઆળ.
 (રઃ) સીઆળ.
 (લા.) આદિલામાનુ એકું, એકું.
 (લિઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વ.

(કઃ) આંકડાનુ ઝાડ, ર. બગખો.
 (લઃ) બકુળનુ ઝાડ, મોરસળીના કુલનું ઝાડ.
 સ્ત્રી. (શં. જ્ઞા. જ્ઞી.) માછલા મારવાનો
 ડો, ગળ.
 વુ. (યઃ) વેપારી.
 કુરુણારસ. સંતોષ, આશ્ચર્ય, તેડું એઆચ્યં.
 (રં.) મોર.
 વે. (રા.) કપાસનુ ઝાડ.
 વે. (રી.) મોરડી, મોરનુ ઝાડ.
 (હી.) અટકાવ, પ્રતીબંધ.
 (હી.) છીનાલ ખાયડી.
 આંધણ, અટકાવેલો. [રાખીતે.
 (હી.) વીકી કચ્છા પકડી-
 (હી.)

વંધન, ન. (નં.) બાંધવુ, બાંધવાનુ સામાન, દોરી.
 વંધુ, વુ. (ધુઃ) પીતરાઈ, એક કુટુંબના. [ઝાડછે.
 વંધુજીવક, વુ. (કઃ) દુપારી નામનું એક જાતનુ કુલ
 વંધુતા, સ્ત્રી. (તા.) બાહ્યબંધપણો.
 વંધુર, વિ. (રઃ રા. રં.) જે પેલેથી મગરૂરપણ કઈ
 આકૃત આભ્યાથી નષ્ઠ થાયછે તે.
 વંધુલ, વુ. (લઃ) છીનાલ ખાયડીનો ડીકરો. [ઝાડછે.
 વંધૂક, વુ. (કઃ) દુપારી નામનું એક જાતનુ કુલ
 વંધૂકવૃષ્ટ, વુ. (જઃ) અસાણાનું ઝાડછે.
 વંધૂર, વુ. (રઃ) જે પેલેથી મગરૂર છતા તેના ઉપર
 કઈ આકૃત આભ્યાથી નષ્ઠ થાયછે તે.
 વંધ્ય, વિ. (ધ્યઃ ધ્યા. ધ્યં.) ફળવગરનુ, વાઙુ.
 વંધુ, વુ. (ધુઃ) નોખીઆ, વિખણુ, અગ્ની, મહાદેવ,
 મુળી, રૂપી, ઉંદર, કોહલ, વિ. (ધુઃ ધુઃ ધ્યં.) ટ-
 કલો ટાળપડેલો, પીંગટ.
 વરીવદં, વુ. (વં.) બેલ, બળદ.
 વર્વર, વુ. (રઃ) ભારંગ નામની વનસ્પતી છે.
 વર્વરા, સ્ત્રી. (રા.) } તીળવણુ, કાનફોડી કેહેછે.
 વર્વરી, સ્ત્રી (રી.) }
 વર્હ, ન. (હં.) મોરનુ પિછું, બોટારાનામની વનસ્પતીછે.
 વર્હવૃષ્ટ, ન. (જં.) ગંડીવન—બોટારા નામની વનસ્પતીછે.
 વર્હિ, વુ. (હિં.) અગ્ની, દર્બ.
 વર્હિળ, વુ. (ળઃ) મોર.
 વર્હિન, વુ. (હિં.) મોર.
 વર્હિવૃષ્ટ, ન. (જં.) ગંડીવન—બોટારા નામની વનસ્પતીછે.
 વર્હિવૃષ્ટ, ન. (જં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વર્હિમુખ વુ. (ખઃ) દેવ.
 વર્હિષ્ઠ, ન. (ષ્ઠં) વાળો—અસખસ.
 વલ, વુ. (લઃ) બળરામ, બળદેવજી, ન. (લં.) લ-
 ઠકર, પરાક્રમ, જોર, બળ, સામર્થ્ય, ડોંગો,
 જાડો, વુ. (લઃ) કાગડો, રૂપ, એક દેવછે, જોરદાર.
 વલદેવ, વુ. (વઃ) બળરામજી.
 વલમદ્ર વુ. (દ્રઃ) બળરામજી.
 વલમદ્રિકા, સ્ત્રી. (કઃ) ત્રાયમાણા નામની વનસ્પતીછે.
 વલમી, સ્ત્રી. (મી.) ધેરના વાસા.
 વલવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) બળીષ્ઠ, જોરદાર, બ.
 અતીશય એઆચ્યં. [તી છે
 વલા, સ્ત્રી. (લા.) ટુપકડી—ચીકણા નામની વનસ્પ-

बलाका, स्त्री. (का.) अगलो.

बलाकार, पु. (रः) अणत्कार, जेरे शुद्ध.

बलारति, पु. (तिः) छंद.

बलाहक, पु. (कः) मेघ, मेछे, विषयुनो घेरो.

बलि, पु. (लिः) कर, छापे, जकात, पेशे, पुण्यकर-
वानुं सामान, स्त्री. (लिः) अष्टले शरीरना आं-
डीनी करयली.

बलिवंसिन्, पु. (सी.) वीषयु. [करयली पडीछे ते.

बलिन, वि. (नः ना. नं.) धरउपणथी जेना दीलने

बलिपुष्ट, पु. (ष्टः) कागरो.

बलिभ, वि. (भः भा. भं.) धरउपणथी जेना दीलनी
आंअडीनी करयली वणीगछे ते.

बलिभुज, पु. (कः) कागरो.

बलिमुख, पु. (खः) वांदरो.

बलिसन्न, न. (झ.) पताण.

बलीक, न. (कं.) छल्लु.

बलीमुख, पु. (खः) वांदरो.

बलीवर्द, पु. (वर्दः) अणद.

बल्लव, पु. (वः) रसोद्यो, र.गवणी.

बष्कय, पु. (यः) अक वरसनो अणद.

बष्कयणी, स्त्री. (णीः) धणुवरस पछी व्यायली गाय.

बष्कयिणी, स्त्री. (णी.) उपलो शय्य शुवो.

बस्त, पु. (स्तः) अकरो.

बहिः अ. अहारथी अम्भथे.

बहिर्द्वार, न. (रं.) अहारतु आरयु.

बहु, वि. (हु. व्ही. हु.) पुष्कण, धायु.

बहुकर, वि. (रः री. रा. रं.) हापु, शुथल करवुं.

बहुगन्धवाक्, वि. (कः) धायुज आरय अलनारो.

बहुज्ञता, स्त्री. (ता.) धायुज सान.

बहुपाद, पु. (तः) वडनुं आउ, वडलो.

बहुप्रद, पु. (दः) उदार, धरमी. [युज माननारो.

बहुमन्यमान, वि. (नः ना. नं.) थोडु आंयु छतां ध-

बहुमल्य, वि. (ल्यः ल्या ल्यं.) कीमती वस्त्र-कपडा.

बहुरूप, पु. (पः) राण, धुप, लोपान.

बहुल, वि. (लः ला. लं.) धायु, पुष्कण, वि. काणुं, पु.

(लं.) अणी, आकाश. [युली, गणी.

बहुला, स्त्री. (ला.) अणथी, कृतीका नक्षत्र, गाय,

बहुलीकृत, वि. (तः ता. तं.) अंठकेलु अनाथ.

बहुवारक, लु. (कः) गुंठानुं आउ.

बहुविध, वि. (धः धा. धं.) अतज्जतनुं. [नस्

बहुसुता, स्त्री. (ता.) शतावरी-सहस्रधुणी नाम

बहुसूति, स्त्री. (ति.) धणुवार वीआम्पेली गा

बाकुची, स्त्री. (ची.) आवथी.

बादं, अ. अतीशय, स्वीकार अम्भथे.

बाण, पु. (णः) आणु, अणीनो डीकरो जेनुं नाम

हनुं ते, आर लडीनी मोतीनी कुंडी, डेव

बाणा, स्त्री. (णा.) काणा कोरेठांनु आउ.

बादर, न. (रं.) इना कपडां-वस्त्र.

बाधकता, स्त्री. (ता.) रोकणु.

बाधा, स्त्री. (धा.) दःपु अगार मनपीडा.

बाधकिनय, पु. (यः) छीनाल आयडीनो डीकरो

बाधव, पु. (वः) पीतराध, अक कुंठाना, अ

बाध्य, वि. (ध्यः ध्या. ध्यं.) रोकवानेग.

बाहंत, न. (तं.) रीगणुना कल.

बाल, वि. (लः ला. लं.) सुअं, आलक, न. पु. (तं)

पुछडी-डु-आल, क्रेस, नीमाणा.

बालक, वि. (कः का. कं.) सुअं, आलक.

बालतनय, पु. (यः) अरेनु आउ.

बालतृण, न. (णं.) कुमणुं धास.

बालात्रि, पु. (त्रिः) पुछडानो अउछे-छेरो.

बालपाश्या, स्त्री. (श्या.) आयडीना माथाना

पेहेरवानुं अक धरेलु छे.

बालमूषिका, स्त्री. (का.) लेंदरी.

बालहस्त, पु. (स्तः) पुछडानो अउछे-छेरो.

बाला, स्त्री. (ला.) कुमार, कवारी.

बालिज्ञा, वि. (ज्ञः शा. शं.) सुअं, आणक.

बालिशमति, वि. (तिः ति. ति.) सुरअ, अस्तान, अ

बालियशाक, पु. (कः) अक अतनुं शाक छे.

बाल्य, न. (ल्यं.) आणपायु, आणअवस्था.

बाष्प, वि. (ष्यः ष्या. ष्यं.) गरम, उनुं, न. (ष्यं.)

सु, आंअना आंसु.

बाष्पिका, स्त्री. (का.) } हीअवक्षना पातरां.

बाष्पिका, स्त्री. (का.) }

बाहु, पु. (हः) हाथ, दंड.

बाहुज, पु. (जः) क्षलीय, क्षली.

बाहुदा, स्त्री. (दा.) अक नदीछे.

(લં.) બગલ.
(ઢં.) કુસ્તી.
(લઃ) કાર્તીકસ્વામી.
(યઃ) કાર્તીકસ્વામી. [ધોડાછે.
(કં.) કંકુ, ૨. હીંગ, ૩. એક જાતનો
(કં.) ઉપલો શબ્દ જ્યુપો.
(.) એક જાતનું પનાવટ મીઠુંછે.
(લઃ) ખીલાડું, મીઠું.
(જાઃ) ઇંદ્ર.
(.) ટપકો-કું.
(.) ચંદ્રમંડળ.
(.) તીંગિલાનો વેલો.
(.) છેદ, પાકું, કાચું.
(યઃ) સાપ.
(વઃ) ખીલનું આડ.
(સં. સઃ) બીસું, કમળનું મુળયું.
(સ્ત્રી. કા.) બગલો.
(.) પુ. (નં. નઃ) કમળ.
(.) (ની.) કમળ, એક જાતનું કમળ છે.
(લઃ) સોનું તોળવાનો તોળો.
(.) રેત, ધાતુ, ધાત, ખીજ, કારણ.
(.) (શઃ) ખીજનો કુંદ-કાદો.
(.) મહાબુંગ કરીને લીંચુની જાતનું
છે. [પંચી હજીથી ખેડેલું એતર.
(.) (તઃ તા. તં.) પેલે ખીજ નાખીને તે
(વ્યઃ) બ્યા. બ્યં.) કુલીન, ખાનદાનવાળો.
(સઃ) આંઠ રસમાંનો એક રસ, કૂર
હીંસા કરનાર.
(.) આંકડાનું આડ.
(કા.) કળેજી.
(.) ન. (સં.) કળેજી.
(.) મહાદેવ.
(.) જાણું.
(.) થડ, મુળીયું.
(દિ.) સાન, બુદ્ધિ.
(.) પરપોટા.
(.) પંડીત, બુધગ્રહ.
(.) (તઃ તા. તં.) જાણું.

વુમ્હા, સ્ત્રી. (કા.) કુંધા, બુક.
વુમ્હન, વિ (તઃ તા. (તં.) બુક લાગેલો, બુકવાળો.
વુષ, પુ. (ષા.) બુસો, કુંડો.
વુસ, ન. (સં.) બુસો, કુંડો.
વૃહતિકા, સ્ત્રી. (કા.) પીછોડી, એસ, પછોડી.
વૃહતિ, સ્ત્રી. (તી.) રીંગણીનું આડ, વેંગણનું આડ,
એક હંદછે.
વૃહન્, વિ. (ત્. તી. ત્.) મોઢું, વીસ્તીણું, પોહાળું.
વૃહત્કુર્શ્વ, પુ. (કિઃ) મોઢા પેટવાળો.
વૃહદ્વાન, પુ. (નુઃ) અખી, વીસતવ, દેવતા.
વૃહસ્પતિ, પુ. (તિઃ) દેવનો યુર.
વૃહિત, ન. (તં.) હાથીની ગર્જના-શેર, અવાજ-ચીસ.
વૌશક, પુ. (રઃ) લોક, ભાટ.
વૌશિક્રમ, પુ. (મઃ) પીપળનું આડ. [દરછે.
વૌલ, પુ. (લઃ) બોળ, રત્યાબોળ, એક જાતનો શું-
વ્રઘ, પુ. (ઘઃ) સુર્ય, સુરજ.
વ્રહ્મચારિન્, પુ. (રી.) બ્રહ્મચારીનું વૃત્તધારણ કરેલો.
વ્રહ્મણ્ય, પુ. (ણ્યઃ) પીપળો.
વ્રહ્મન્, ન. (વં.) બ્રહ્મભાવ.
વ્રહ્મદર્શી, સ્ત્રી. (ર્શી.) અજ્ઞાનો.
વ્રહ્મદારુ, ન. (રુ.) પીપળો.
વ્રહ્મન્, પુ. (ઘા.) બ્રાહ્મણ, બ્રહ્મદેવ, ન. (ઘા.) વેદ,
તત્ત્વ, ચૈતન્ય, તપ, બ્રહ્મચર્ય, હોમકરવો, એક
જાતનો હોમછે, યાગવીસે.
વ્રહ્મનુજ, પુ. (વઃ) એક જાતનું નેહરછે.
વ્રહ્મવુલ્લતા, સ્ત્રી. (તા.) બ્રહ્મદેવનું ખાલકપાણી.
વ્રહ્મવૈષ્ણુ, પુ. (વૈષ્ણુઃ) બ્રાહ્મણની આસા, બ્રાહ્મણની
નીદા કરનારો.
વ્રહ્મભૂય, ન. (યં.) બ્રહ્મત્વ.
વ્રહ્મયજ્ઞ, પુ. (જઃ) પંચ મહા યજ્ઞ માનો એક યજ્ઞ.
વ્રહ્મવર્ચસ, ન. (સં.) સદાચાર રાખીને વેદ અભ્યાસ
કરવો, તપ સાધકરેલાનું તેજ.
વ્રહ્મવાદિન્, પુ. (તી.) વેદાંતી, વેદ પઢેલો. [તે, થુક.
વ્રહ્મવિદુઃ, પુ. (વિદુઃ) વેદ જાણનાં માહોમાંથી થુક ઉડવી
વ્રહ્મસાયુદ્ધ, ન. (યં.) બ્રહ્મત્વ, બ્રહ્મભાવ.
વ્રહ્મમુ, પુ. (મુઃ) અગ્નિરૂદ્ધ, મદનનો ડીકરો.
વ્રહ્મજાલિ, પુ. (લિઃ) વેદ શરૂકરવાની અગાધુ તથા
રેથશ અગાધુ ને નમસ્કાર કરેછે તે.

બ્રહ્માસન, ન. (નં.) ધ્યાનધરતી વખતે જે આસન કરીએ છેએ તે.

બ્રાહ્મ, ન. (બ્રં.) અંચુડાનુ થડ, 'બ્રહ્મતીર્થ.

બ્રાહ્મણ, પુ. (ળ:) બ્રાહ્મણ, ચારણવર્ણમાનો ઉચોવર્ણ.

બ્રાહ્મણ્ય, ન. (ળ્યં.) બ્રાહ્મનો જમાવ—ટાલું.

બ્રાહ્મણયટિકા, સ્ત્રી. (કાં.) } ભારંગ નામનું ઢાડ.

બ્રાહ્મણી, સ્ત્રી. (ળાં.) }

બ્રાહ્મી, સ્ત્રી. (હ્રી.) વાણી, સરસ્વતી, સાત માતૃદેવતા-માની પેલી દેવતા, જે વેલાના પાંતરાં વદમા ખરી જાએછે અને સુધમા નવા ઉગેછે અને તેને સોમ લતા કેહેછે તે.

મ.

મ, ન. (મં.) નખેતર, નક્ષત્ર.

મક્ત, ન. (કં.) અન્ન, અનાજ.

મક્ષક, પુ. (કઃ) ખાણારો, ધણુ ખાણારો.

મક્ષકાર, પુ. (રઃ) ખાવાગી ચીજ કરનારો, ભડીઆરો.

મક્ષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખાધેલો—હું. [ડીયો.

મધ્યકાર, પુ. (રઃ) ખાવાગી જીનસ કરનારો, સુક-

મધ્યકાર, પુ. (રઃ) સુખડીઆ, ભડીઆરો.

મગ, પુ. (ગઃ) સુર્ય, ર. યોગી, વિષદ્વિય, ૩. સંપત્તીની શોભા, ઇચ્છા, માહાત્મ, ઐશ્વર્ય, પ્રયત્ન, ધાત, પરાક્રમ, કીર્તી, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, ધર્મ, પુણ્ય, મોક્ષ, મુક્તી. [કાંણુ પડવું.

મગદર, પુ. (રઃ) એક રોગછે, ભગેદર, ગાંડ પાસે

મગવત્, પુ. (વાન.) ઇશ્વર, નારિતક.

મગવત્, ન. (ત્વં.) દેવપણુ.

મગિની, સ્ત્રી. (ની.) ખેડેન.

મંગ, પુ. (ગઃ) નાશ, મોજ, પાણીના મોજ.

મગ્નસંજ, વિ. (ભ્યઃ ભ્યા. ભ્યં.) જેની ઇચ્છા—સંકલ્પ ફોકટ ગયો તે. [નિરાશ.

મગ્નમનસ, વિ. (નાઃ નાઃ નઃ) જેનું મન ભાગ્યુછે તે,

મગ્નવાદુ, વિ. (હુઃ હુઃ હુઃ) જેના હાથ ભાગ્યાછે તે.

મંગા, સ્ત્રી. (ગાં.) ભાંગ, ભંગ, સણુના ખીજ.

મંગારી, સ્ત્રી. (રી.) વાગવું, ચામાચેન.

મંગિ, સ્ત્રી. (ગિઃ) હોધી, અન્યોક્તિવાર્ધ.

મંગ્ય, વિ. (ગ્યઃ ગ્યા. ગ્યં.) ભાંગ પેદા થવાનું ખેતર.

મજમાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ગીતીથી મળવાનું.

મટ, પુ. (ટઃ) યોદ્ધો, લડવીયો. [સેકવાનુ માસન મટિલ, ન. (તં) લોહિડાના સીક-ગ માં જે ભોકી

મદારક, પુ. (કઃ) નાટકમાનો રાજા.

મદિની, સ્ત્રી. (ની.) નાટકમાના રાજાને પટરાની

ગરની જે ખીજી સ્ત્રી.

મંડાકી, સ્ત્રી. (કી.) વેંગણ, જંગલીવેંગણ.

મંઢિર, પુ. (રઃ) સરસીનુ ઢાડ.

મંઢિરી, સ્ત્રી. (રી.) મંજુષ, મંજુષા.

મંઢિલ, પુ. (લઃ)

મંઢી, સ્ત્રી. (હી.)

મંઢિરી, સ્ત્રી. (રી.)

મંઢીલ, પુ. (લઃ)

મળિત, ન. (તં.) સ્ત્રીસાથે રતી કરતા વખતે જે પ્રતીનુ ભાષણુ તે.

મદ્ર, ન. (દ્રં.) કલ્યાણ, પુ. (દ્રઃ) ૨. નાગરમોથો, ૩. ખળ

મદ્રક, વિ. (કઃ કા. કં.) સુંદર, ખુબસુરત. [—ધાગે

મદ્રકુંભ, પુ. (મઃ) પાણીથી ભરેલો લોટા—કળશીએ

મદ્રદાર, ન. પુ. (રઃ ર.) દેવદારનું ઢાડ.

મદ્રવર્ણી, સ્ત્રી. (ળાં.) શિવણીનું ઢાડ.

મદ્રમુસ્તક, પુ. ન. (કઃ કં.) નાગરમોથો.

મદ્રયવ, પુ. ન. (વઃ વં.) કુડાની સીંગ. [વનસ્પતી છે

મદ્રવલા, સ્ત્રી. (લા.) ચાંદવેલો—કુબ્જપ્રસાદી નામ

મદ્રશ્રી, પુ. (શ્રીઃ) મલયાગીરી સુખડ.

મદ્રાકરણ, ન. (ળં.) મુંડવું.

મદ્રાસન, ન. (નં.) સીંગાસન.

મય, ન. (યં.) ખીક, ભય, ડર.

મયંકર, વિ. (રઃ રા. રં.) નાટકમાનો ભયાનકરસ

મયદ્રુત, વિ. (તઃ તા. તં.) ખીકથી નહાસનારો.

મયાનક, પુ. (કઃ) નાટકમાનો એક રસ, વિ. (

કા. કં.) ભયંકર.

મયાવહ, વિ. (હઃ હા. હં.) ખીક દેનાઈ, ખીક ભરે

મર, પુ. (રઃ) અતીશય, ભાર, ભોજ, મોજનો ભા

મરણ, ન. (ળં.) પરવરીશ કરતાં, ભાડું, વેતન.

મરણ્ય, ન. (ળ્યં.) ભાડૂ, વેતન. [કરનારે

મરણ્યમુજ, વિ. (મુક.) પગાર—વેતન લઈને ચાક

મરણ્યા, સ્ત્રી. (ળ્યાં.) પગાર—વેતન.

મથ્થરત, પુ. (તઃ) નટ, સ્ત્રીનો વેશલઈને ગાઈને પોત

કું ચુલગણુ કરનારો.

પુ. (જે.) એક જાતનો પક્ષી છે.
 (ગં.) મહાદેવ. [કરનારો, પાલનારો.
 (તો.) વર, પતી, વિ. (તો. જો. તૂ.) પોષણ
 પુ. (ક.) નાટકમાનો રાજા. [શાહાબદી.
 ત, સ્ત્રી. (કા.) નાટકમંત્રી રાજ્ય કુંચા,
 (નં.) અપકાર્યભાષણ, જોખમભરેલું ભાષણ.
 . (મં.) સોનુ, વેતન, પગાર.
 (હં.) કલ્યાણ, પુ. (હં.) રીંછ, બાડાખીંછ.
 પુ. સ્ત્રી. (ક: કો.) ભીલામાનુ ઝાડ.
 . (ક:) રીંછ, રીસ, બાડાખીંછ.
 . (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો. [સત્તા, પ્રાપ્તિ.
 વ:) મહાદેવ, ઉત્પત્તિ, જન્મ, કલ્યાણ સંસાર,
 (નં.) ધર, ધેર.
 વિ. (શ: જ્ઞા. જ્ઞં) તમારાજીવો.
 ત્રી. (નો.) પારવતી.
 . (કં.) કલ્યાણ.
 . (તા. ત્રી. તૂ.) થનારે, થનાર. [થનારે.
 વે. (જ્ઞુ: જ્ઞુ: જ્ઞુ.) ઉત્પન્ન થનારે, પેદા-
 (વ્યં.) કલ્યાણ, કૃપા, કર્મ.
 (ક:) કુતો.
 . (સ્ત્રા.) આગકુકવાની આંમડાની ધંમણ.
 ત્રી, સ્ત્રી. (નો.) એક જાતની ખુશખોઈ છે.
 સ્ત્રી. (મો.) સીસમનુ ઝાડ.
 . (સ્મ.) ભસ્મ, રાખ, રાખીડી.
 . (તં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (મા.) કાંતી, તેજ.
 (ગ:) હીરસો, વાટો, અંશ. [જકાત, વેરો.
 . (યં.) નસીબ, દૈવ, બખ્ત, પુ. (ય:) કર, છાપો,
 પુ. (ય:) બાણેજ, ખેડેનનો દીકરો.
 સ્ત્રી. (યો.) બાણેજ ખેડેનની દીકરી.
 સ્ત્રી. (યો.) એક નદી છે.
 (વ્યં.) નસીબ, દૈવ, બખ્ત, દમામ, તેજ,
 અંતરે સાઈ નરસું કરેલું તે, આગલા
 માં જે સાઈ નરસું કરેલું તે.
 . (ન: ના. નં.) ભાંગ પેદાથવાનુ ખેતર.
 . (નં.) વાસણ, આરદાન.
 (હં.) વાસણ, આરદાન, ધરેણા, દાગીના,
 યોડાનું સામાન, વાણીયાની દુકાનની થાપણ.

માદ્ર, પુ. (દ્ર:) ભાદરવો મહીનો.
 માદ્રપદ, પુ. (દ્ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 માનુ, પુ. (નુ:) સુર્ય, સુરજ, કીરણ. [બાયડી.
 મામિની, સ્ત્રી. (નો.) ચુરસો ભરેલી બાયડી, જનુની
 માર, પુ. (ર:) સોનાની વીસ તુલા એટલે ૮૦૦૦
 તોલા, બતરીસ પાયલી.
 ભારત, ન. (તં.) ભરતખંડ, પુ. (તં:) નટ, નાચનારો.
 ભારતી, સ્ત્રી. (તો.) સરસ્વતી, સરસતી.
 ભારદ્વાજી, સ્ત્રી. (જો.) જંગલી રે, જંગલી કપાસ.
 ભારયટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) ખીટી, ખુટી. [પાડનારો.
 ભારવાહ, પુ. (હ:) હમાલ, બોબડ, બોબો-ભાર ઉ-
 મારિક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મારિન્, પુ. (રો.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મારોદ્ધન, ન. (નં.) બોજ ઊંચકવો.
 માર્ગવ, પુ. (વ:) સુકાચાર્ય.
 માર્ગવી, સ્ત્રી. (વી.) દરો, દુરવા.
 માર્ગી, સ્ત્રી. (ગો.) ભારીગાનો વેલો.
 માર્યા, સ્ત્રી. (યો.) પરણેલી સ્ત્રી-બાયડી.
 માર્યાવતી, પુ. (તો.) બાયડી અને વર.
 માલુક, પુ. (ક:) રીસ, રીંછ, બાડાખીંછ.
 માલુક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 માવ, પુ. (વ:) વિજ્ઞાન, સત્તા, સ્વભાવ, મીઠાસ,
 અભીપ્રાય, ચેષ્ટા, ચેહેરો, આત્મા, જન્મ, મ-
 નનો વીકાર, ક્રીયા, લીલા, અંશ, અવતાર, મ-
 નમાં ધરિછેલો પદાર્થ, અશ્વર્ય, જંતુ, પ્રાણી,
 કીડા.
 માવગંભીરમ્, જ. ગંભીરપણાર્થી.
 માવના, સ્ત્રી. (ના.) વાસના, યુક્તિ.
 માવદ્વિત, ન. (તં.) મૂલકારણ હેતુ. [વાળું કરેલું, મળેલું
 માવિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખુશખોઈ સીજથી ખુશખોઈ-
 માવુક ન. (કં.) કલ્યાણ. [વાચા, વચન
 માણ, સ્ત્રી. (વા.) સરસ્વતી, સરસતી, બોલવું, વાણી,
 માણિત, ન. (તં.) ભાષણ, વિ. (ત: તા. તં.) બોલવું.
 માણ્ય, ન. (વ્યં.) ટીકા.
 માસ, સ્ત્રી. (મા:) કાંતી, તેજ.
 માસ, પુ. (સ:) ગોઠામાનો કુકડો, ધેરનો કુકડો.
 માસ્કર, પુ. (ર:) સુર્ય, સુરજ.
 માસ્ત, પુ. (સ્તાન.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

(ય:) શીયાળ.
 મી. (હી.) થોડકરકું નામની વનસ્પતી છે.
 જં:) એક જાતનું કેળાનું ઝાડ છે જેને
 હે છે તે. [ભુષણક્રીયા.
 (જં.) અલંકાર, ધરેણા, સોભા. આપવી,
 (જા.) ભુષણ, ધરેણા.
 ત્ત: તા. તં.) શૈભાયામાન; સણગારેલું.
 (જુ: જુ: જુ.) પેદાથનાઈ, ઉત્પન્નથનાઈ.
 (જં.) વર્ષડના જાતનું એક પાણીમાનું
 [જં.) દાલચીની, તાજ.
 (જં.) ભમરો, એક જાતનો પક્ષી છે, ન.
 જ્ઞન, વિ. (ન: ના. નં.) ભોવીભાંગનારો.
 પુ. (જ્ઞા:) માકા નામની વનસ્પતી છે.
 (જં:) ભાંગરો.
 (ર:) સોનાની આરી, ચહાદાની.
 (રી.) મચ્છર.
 (ર:) પાહાડની કૌર.
 (ક:) ચાકર, મજુર.
 (તિ.) મહિર, તનખો, પગાર.
 પુ. (મુક.) ચાકર, મજુર.
 (ય:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 , વિ. (કૃત.) ચાકરની હચ્છા પુરી વાડ-
 માકરવિષે દયા લાવનારો.
 ત્યા.) મહિર, તનખો, પગાર.
 મતીશય એ અર્થે.
 (ક:) દેડકો. [તનો દેડકો છે.
 (કી.) દેડકામાના નહિ દેડકાની જા-
 (ર:) વીભાગવું, બે ભાગ કરવા.
 ત: તા. તં.) કાપેલું, ભાગ કરેલું.
 (રી.) નગારો.
 જં.) ઝોસડ, ઝોષધ.
 (.) બીઆરાઝિયુ ટોળું. [ભયંકર.
 (.) નાટકમાનો ભયાનક રસ, વિ. (વ: વા. વં.)
 (જ્યં.) ઝોષધ, ઝોસડ.
 (.) સાપનું સરીર, સાપની શીણ, મુખ,
 એ હાથી-ધોડા વીગેરેને પાળવું, લશ્ક
 ક જાતની રચના.
 (ર:) સાપ.

મૌગવતી, સ્ત્રી. (ની.) એક નગર છે, એક નદી છે.
 મૌગન, પુ. (ગી.) સાપ. [વગરની પીજી સ્ત્રી.
 મૌગિની, સ્ત્રી. (ની.) સભાની પરણેલી પહેલી સ્ત્રી
 મોજન, ન. (નં.) જમણ.
 મોં, ઘ: સંપોધન એ અર્થે.
 મૌમ, પુ. (મ:) મંગળ નામનો ગ્રહ.
 મૌરિક, પુ. (ક:) સોની લોકનો સેટીઆ.
 મુકુંસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીનો વેષ લઈને નાચનારો પુરુષ.
 મુકુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) રીસથી વાકી થએલી બોલી.
 મમ, પુ. (મ:) અપુરસ્તાન, આંતી, પાણીનો ભમરો-ચક્કર.
 મમર, પુ. (ર:) ભમરો.
 મમરક, પુ. (ક:) કપાળ ઉપર લટકતા પાલ તે દરેક.
 મમી, સ્ત્રી. (મી:) આંતી.
 મદ, વિ. (દ: દા. દં.) કાઠી નાખેલું, પડેલું, ગળેલું.
 માજિણુ, વિ. (જુ: જુ: જુ.) અતીશય શોભનાઈ.
 માતરી, પુ. (સૈ.) બાઈ અને ખેડેન.
 માતૃજ, પુ. (જ:) ભત્રીજો.
 માતૃજાયા, સ્ત્રી. (યા.) ભોજન.
 માતૃવ્ય, પુ. (વ્યા.) ભત્રીજો.
 માલીય, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 માતિ, સ્ત્રી. (તિ.) અપુરસ્તાન, ભમ.
 માટ, પુ. (ટ:) સેકવાનું વાસણ, લોડી, તપો, પેણી.
 મુકુંસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીનો વેષ લઈને નાચનારો પુરુષ.
 મુકુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) રીસથી વાકી થએલી બોલી.
 મૂળ, પુ. (ળ:) બાળક, સ્ત્રીનો ગર્ભ.
 મેષ, પુ. (ષ:) ભ્રષ્ટ થએલ, વટલેલ.

મ-

મકર, પુ. (ર:) મગર.
 મકરજ, પુ. (જ:) મદન, કામ.
 મકરંદ, પુ. (દં) ફુલનો રસ, ફુલમાનો મધ.
 મકુટ, ન. (ટં) તાજ, મુગટ.
 મકુર, પુ. (ર:) આરીસો, આરસો, ચાટલો, દરપણ.
 મકુટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠ નામનું અનાજ.
 મકુષ્ક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મકૂલક, પુ. (ક:) દાતી નામની વનસ્પતી છે.
 માલિકા, સ્ત્રી. (કા.) માખી, માખ.
 મલ્લ, પુ. (લ:) યસ, જસ.

મગધ, પુ. (ઘઃ) એક જાતની સ્તુતીનો પાઠ છે.
 મધવન્ પુ. (વાઃ) ઇંદ્ર.
 મંકુર, પુ. (રઃ) આરીસો, આરસો, આટલો, દરપણ.
 મંકુ, ઘ. જલદી, તદ્દઆર એવ્યથે.
 મંગલ, ન. (લં.) કલ્યાણ, મંગળ નામનો ગ્રહ.
 મંગલ્યક, પુ. (કઃ) મસુર નામનું ધાન. [વાસ આપે છે તે.
 મંગલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) જે સુખડને મોગરાના ફુલજોવે.
 મનર્ચિકા, સ્ત્રી. (કા.) પુષ્કળ, અતિઉત્તમ.
 મન્જન, પુ. (જ્ઞા.) આડનો ગર.
 મંચ, પુ. (વઃ) ઢોલીએ, આટલો, પલંગ.
 મંજરિ, સ્ત્રી. (રિઃ) ફુલનો કેસર, ફુલ.
 મંજરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મંજિષ્ઠા, સ્ત્રી. (ષ્ઠા.) મંજી, મંજી. [અંતર.
 મંજાર, પુ. (રઃ) પગમાના ધરેણા, અડશીયાં, કક્ષાં,
 મંજીલ, પુ. (લઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મંજુ, વિ. (જુઃ જુ. જુ.) ખુબ સુરત, સુંદર, મનોહર.
 મંજુલ, વિ. (લઃ લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મંજુષા, સ્ત્રી. (ષા.) પેટી, કપાટ, સંદુક.
 મંજૂર, ન. (રં) લોહોડાનો મેલ, કાટ.
 મઠ, પુ. (ઠઃ) મઠ, સાધુ લોકોનું રહેવાનું સ્થાન.
 મળિ, પુ. (ળિ.) જવાહીર, જગ્ગેર, રત્ન.
 મળિક, પુ. (કઃ) માટ, ગોળ, ગોળો, માંડલું, હાંડલું.
 મળિવંશ, પુ. (વઃ) મણગટ, કાંડુ, પોચો.
 મંડ, પુ. (ઙઃ) યેરડનું આડ, ન. પુ. (ઙઃ ઙઃ) છાપટુ, છારી.
 મંડન, ન. (નં.) અલંકાર, ધરેણા, વિ. (નઃ ના. નં.)
 અલંકારશીલ, ધરેણા પેહેરેલો.
 મંડપ, પુ. (વઃ) માંડવો. [લશ્કરની એક સ્થિતિ છે.
 મંડલ, ન. (લં.) ગોળ આકારનું સમુદાય, ચંદ્રખીંચ,
 મંડલક, ન. (કં.) કોહોડ, દરાજ, દાદર, ધનુરધરની
 એક સ્થિતિ છે.
 મંડલાગ્ર, પુ. (ઘં.) તરવાર.
 મંડલેશ્વર, પુ. (રઃ) માંડલીક રાજા.
 મંડહારક, પુ. (કઃ) કલાલ, દારૂ વેચનારો.
 મંડિત, વિ. (તઃ તા. તં.) શેખાચમાન.
 મંદુ, પુ. (દુઃ) એક જાતનું વાળું છે.
 મંદૂક, પુ. (કઃ) દેડકો.
 મંદુકવર્ણ, પુ. (ર્ણઃ) દીંડાનું આડ.
 મંદુકવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) મંજી, મંજી.

મંદુર, ન. (રં.) લોહોડાનો મેલ, કાટ.
 મંત્રગજ, પુ. (જઃ) હાથી.
 મતલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોઢું, વીશાળ.
 મતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) બુદ્ધિ. [ઉન્મત્ત, હર્ષધુક્, માથે
 મત્ત, પુ. (ત્તઃ) જે હાથીના માથામાંથી મદઆવ થાય.
 મત્તકાન્નિની, સ્ત્રી. (ની.) સારા ગુણની સ્ત્રી.
 મત્સર, પુ. (રઃ) બખીલ, કૃપણ, ખીજનુ ર
 નહી સકેતે, અદેખો, અદાવત રાખનાર.
 મત્સ્ય, પુ. (ત્સ્યઃ) માછલી.
 મત્સ્યંદ્રી, સ્ત્રી. (ંદ્રી.) કાકવી.
 મત્સ્યાધાની, સ્ત્રી. (ની.) માછલા સુકવાનો
 મત્સ્યપીત્તા, સ્ત્રી. (ત્તા.) કટુકી નામની વનસ્પતિ.
 મત્સ્યવંશન, ન. (નં.) ગળ, આંકડી.
 મત્સ્યાક્ષી, સ્ત્રી. (ક્ષી.) સોમલતા નામની વનસ્પતિ.
 મથિત, વિ. (તઃ તા. તં.) કોહેલું. [હાથીનો
 મદ, પુ. (દઃ) ગર્વ, દીલમાની ધાવું, કસ્તુર.
 મદકલ, પુ. (લઃ) મદોન્મત્ત હાથી.
 મદન, પુ. (નઃ) કામ, રતીનો વર, ર. ધંપુરો.
 મદસ્થાન, ન. (નં.) દારૂનું દુકાન, પીંડું.
 મદિરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, શરાબ.
 મદિરાગૃહ, ન. (હં.) દારૂવેચવાનું દુકાન, પીંડું.
 મદોન્મત્ત, પુ. (ત્તઃ) મદોન્મત્ત હાથી, મસ્તીએ ચડે
 મઠુ, પુ. (ઠુઃ) પાણીમાનો કાગડો.
 મઠુર પુ. (રઃ) મગર નામની માછલી.
 મઘ, ન. (ઘં.) પીવાનો દારૂ, શરાબ.
 મધુ, પુ. (ધુઃ) ચૈતર મહિનો, ન. (ધુ.) દરાખ
 મધુ નામના ફુલનો મધ-દારૂ, પુ. (ધુઃ) હ
 હરણવેલો નામની વનસ્પતિ છે, ફુલનો
 માનો મધ, વસંતરૂપ, એક દેવ છે, ન.
 મધુક, પુ. (કઃ) મોવડાનું આડ, રાજા
 કરનારો, ભાટ, જેઠીમધ, ન. (કં.) મી
 મધુકર, પુ. (રઃ) ભમરો.
 મધુકમ, પુ. (મઃ) દારૂપીવાનો આંધેલો વખત
 મધુદ્રુમ, પુ. (મઃ) મોવડાનું આડ.
 મધુપ, પુ. (વઃ) ભમરો.
 મધુપર્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) શીવણીનું આડ, ગ
 મધુપર્ણ, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગરૌળ.
 મધુમલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મધમાખ.

સ્ત્રી. (કા.) જોડીમધ, મીઠું કોષ્ટ. [ગબ્બું, મીઠું.
(ર: રા. રં.) ગબ્બું, મીઠું, પ્રીય, ઇષ્ટ, પુ. (ર:)
(ક:) જીવક નામની વનસ્પતી છે.
(સા.) દરાખનો વેલો, યુરવેલો વનસ્પતી છે.
(રા.) શોષ નામની વનસ્પતી છે.
સ્ત્રી. (કા.) વરીયાલી, બહારી.
(પ:) વિખ્યુ.
(લિટ.) ભેમરો.
(ર:) દારૂપીવાળી ટેવ.
(ત:) ભમરો.
પુ. (ધુ:) લાલસેગટો.
સ્ત્રી. (ળી.) યુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
પુ. (લ:) મોવડાનુ ઝાડ.
સ્ત્રી. (વા.) હરણવેલો નામની વનસ્પતી છે.
પ. (દં) મીણ.
(ક:) જોમો વડાનુ ઝાડ પાણીમાં ઉગે છે તે.
સ્ત્રી. (કા.) યુરવેલો નામની વનસ્પતી છે.
ન. (ધ્ય: ધ્યં.) કમર, કેડ, વચ્ચે ભાગ, વિ.
પા. ધ્યં.) અધમ, ખરાબ, યુક્ત.
પુ. (જા:) મધ્ય હિંદુસ્થાન. [રાગ, કેડ, કમર.
(મ:) ગાયનના સાતરાગ માહેલો એક
મી. (મા.) વેલ્લેથી જ અડકાએલી સ્ત્રી, વ-
માંગળું. [સુધીની મધ્યરેશા.
સ્ત્રી. (લા.) હિંદુસ્થાનની ઉત્તરથી દક્ષણ
પુ. ન. (ન્હ: ન્હં.) બપોર, મધ્ય દીવસ.
પુ. (વં. વ:) મધુક નામના ફુલનાનો મધ.
પુ. (લ:) મણસળ.
સ્ત્રી. (લા.) મણસળ.
પુ. (જ:) મદન
(નં.) અંત:કરણ, છાતી.
પુ. (ર:) મનનો ધરમ.
જરાક એ અર્થ.
(ત: તા. તં.) બાણું.
પી. (શા.) બુદ્ધિ.
પુ. (શી.) પંડીત, વિદ્વાન.
(જ:) આદમી, માણસ.
(બ્ય:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
પુ. (માં.) કુખર.

મનુષ્યયજ્ઞ, પુ. (જા:) જે આપણા ધર આવે છે તેને અન્ન
આપીને સંતોષ કરવો.
મનોગુપ્તા, સ્ત્રી. (તા.) મણસળ. [કરનારો.
મનોમયાન, વિ. (ન: ના. નં.) અંત:કરણને પ્રેરણા
મનોજવ, વિ. (વ: વા. વં.) આપ જેવો.
મનોજવસ, વિ. (સ: સા. સં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
મનોજ્ઞ, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) સુંદર, ખુબ સુરત, રળીઆમણ.
મનોરથ, પુ. (થ: યં) હિંચા. [આમણ.
મનોરમ, વિ. (મ: મા. મં.) સુંદર, ખુબ સુરત, રળી-
મનોહત, વિ. (ત: તા. તં.) દીલમાં નાઉમેદ થઓ.
મનોહર, વિ. (ર: રા. રં.) ખુબ સુરત, રળીઆમણ.
મનોહારિન, વિ. (રી. રિળી. રિં.) સ્પષ્ટ, સાફ, ખુબ સુરત.
મનોહ્વા, સ્ત્રી. (વ્હા.) મણસળ.
મંતુ, પુ. (તુ:) અપરાધ, ગુન્હો.
મંત્ર, પુ. (ત્ર:) મંત્ર, છુપાવીચાર, છુપી સીખામણ.
મંત્રણાલ્યાકૃત, પુ. (ત્રં.) આચાર્ય.
મંત્રિન, પુ. (ત્રી.) રાજને વીચાર આપનારો પ્રધાન.
મંથ, પુ. (થ:) રંધી, રોળી, રવઈ.
મંથદંડક પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
મંથિની, સ્ત્રી. (ની.) માથની, દહીં ડાલવાનુ વાસણ.
મંથર, વિ. (ર: રા. રં.) આસ્તેચાલનારો, હળવેચાલનારો.
મંથાન, પુ. (ન:) રંધી, રોળી, રવઈ. [ધિ, નખળો, કમનસીબ.
મંદ, વિ. (દ: દા. દં.) આળસુ, સુખ્ય, નહાનુ, સુસ્ત, અસમ-
મંદગામિન, વિ. (મી. મિની. મિં.) આસ્તે ચાલનારો.
મંદાકિની સ્ત્રી. (ની.) ભાગીરથી નદી.
મંદાક્ષ, ન. (ક્ષં.) લાજ, શરમ. [ઝાડ.
મંદાર, પુ. (ર:) એક કદવૃક્ષ છે, સફેદ આકાંડનુ
મંદિર, ન. (રં.) ધર, નગર.
મંદુરા, સ્ત્રી. (રા.) ઘોડાનો તખેલો.
મંદોળ, વિ. (ળ: ળ્ણા. ળ્ણં.) જરાક ઉગુ—ગરમ.
મંદ્ર, વિ. (દ્ર: દા. દ્રં.) ગંભીર.
મન્મથ, પુ. (થ:) મદન, ર. કોઠનુ ઝાડ.
મન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા.) ગરદનના પાછલી નસ.
મન્યુ, પુ. (ન્યુ.) રીસ, ભીખારીપણુ, શોક, જસ, યસ.
મન્વંતર, ન. (રં.) દેવના એકોતર યુગ—જુગ.
મપષ્ટક, પુ. (ક:) મઠ, મઠનામનુ ધાન.
મપુષ્ઠક, પુ. (ક:) મઠ, મઠનામનુ ધાન.

મય, પુ. (ય:) ઊંટ.
 મયનિર્મન, વિ. (ત: તા. તં.) મયાસુરે પેદા કરેલું.
 મયટક, પુ. (ક:) મઠ નામનું ધાન.
 મયાવિન્, પુ. (વી.) કપડી, ડગાવનાર.
 મયુ, પુ. (યુ:) ક્રીનર ક્રીને એક યેઠાં છે.
 મયુટક, પુ. (ક:) મઠ નામનું ધાન.
 મયૂઘ, પુ. (ઘ:) કીરણ, શેખા, જ્વાલા. [તીછે.
 મયૂર, પુ. (ર:) મોર, ૨. મોરશેડા નામની વનસ્પ-
 મયૂરક, પુ. (ક:) અગેડાનું ઝાડ, ન. (કં.) મોરથુથુ-
 મરકત, ન. (તં.) એક જાતનું ઝવેર છે, ધનુ-
 મરણ, ન. (ળં.) મોત.
 મરિચ, ન. (ચં.) મરી, તીખાં.
 મરીચ, ન. (ચં.) ઉપલો શુષ્ક જીવે.
 મરીચિ, પુ. (ચિ:) કીરણ, મરીચી નામનો રૂપી.
 મરીચિકા, સ્ત્રી. (કા.) મૃગ જળ. [પહાડ, પર્વત.
 મરુ, પુ. (ર:) નીર્જળ દેસ, ષષ્ઠીવગરનો દેશ,
 મરુત, પુ. (ત.) વાયુ, દેવ.
 મરુત્વત, પુ. (ત્વાન.) ધંદ્ર.
 મરુન્માલા, સ્ત્રી. (લા.) પંડીકા નામની વનસ્પતી છે.
 મરુતક, પુ. (ક:) ગેળાનું ઝાડ, જંબીર, સફેદમરવો.
 મરુટ, પુ. (ટ:) પાંદરો.
 મરુટક, પુ. (ક:) કુશરીઓ.
 મરુત્રી, સ્ત્રી. (ટી.) કરજનું ઝાડ, ૨. કોચ, કૌવચ.
 મર્ય, પુ. (ર્ય:) આદમી, માણસ.
 મર્દન, ન. (નં.) દાખવું.
 મર્દલ, પુ. (લ:) મુરદંગ જેવું એક વાજું છે.
 મર્મતાલન, વિ. (ન: ના. નં.) જ્યેષ્ઠી જગો ઉપર માસ્તા-
 થીં ધાણુ વાગે તેવી જગો ઉપર મારવું.
 મર્મન, ન. (મં.) સાંધો, છુપો અર્થ.
 મર્મર, પુ. (ર:) ખખડવું, પાંદડાનો અવાજ.
 મર્મસ્પર્શ, વિ. (ક:) મેણામારનારો, તાણા મારનારો.
 મર્યાદા, સ્ત્રી. (દા.) હદ, સીમા.
 મલ, ન. પુ. (લં.લઃ) ખારજાતના જેમળે દરેક, પાપ.
 મલદૂષિત, વિ. (ત: તા. તં.) મેલું, ગંધેલું. [ઝાડ.
 મલપ, પુ. (પ:) કાલો જીવરો, મોખાડો, ખરવતનું
 મલયજ, પુ. (જ:) મૈલાગીરી સુખડ.
 મલિન, વિ. (ન: ના. નં.) મેલું, ગંધેલું.
 મલિની, સ્ત્રી. (ની.) અડકાએલી ખાપડી.

મલિન્મુચ, પુ. (ચ) ચોર.
 મલમિસ, વિ. (સ: સા. સં.) મેલું, ગંધેલું.
 મલ્લ, પુ. (લં:) પહેલવાન, કુસ્તી રમવામા જે હુથા.
 મલ્લક, પુ. (કં:) મોગસનો વેલો.
 માલ્લિક, પુ. (ક:) એક જાતનું હંસ છે.
 માલિકા, સ્ત્રી. (કા.) મોગસનું ઝાડ.
 માલિકાશ, પુ. (ક:) એક જાતનું હંસ છે.
 માસિ, સ્ત્રી. (સિ:) જઠામાસીનો વેલો, મેસ; શાધ
 માસી, સ્ત્રી. (સી.) જઠામાસીનો વેલો, મેસ.
 મસૂર, પુ. સ્ત્રી. (રં. રા.) મસુર નામનું ધાન.
 મસૂરાવિદલા, સ્ત્રી. (લા.) કાલુંતેડું નામની વનસ્પતી
 મસૂળ, વિ. (ળ: ણા. જં.) લીલું, પાણી વાળું.
 મસ્કર, પુ. (ર:) ખાંચ, વાંસ.
 મસ્કરિન, પુ. (રી.) સંન્યાસી.
 મસ્તક, પુ. (કં:) માથું.
 મસ્તિક, ન. (જ્કં.) મજક, મગજ. [જીએ પડે છે
 મસ્તુ, ન. (સ્તુ.) હાંભાનું પાણી કપડામથી છા
 મહ, પુ. (હ:) ઉચ્છાવ.
 મહતી, સ્ત્રી. (તી.) નારદનો તંત્રી.
 મહત્, વિ. (હાન. હતી. હત્.) મોટું, ન. (ત.) રાજ્ય, રાજ
 મહનીયકીર્તિ, વિ. (તિં. તિં. તિં.) જગુનામ મોહુતે, નમવાણું
 મહસ્, ન. (હ:) તેજ, ઉચ્છાવ.
 મહાકેદ, પુ. (દ:) લસણ.
 મહાકુલ, પુ. (લ:) સંજ્ઞન.
 મહાંષ, પુ. (ગ:) ઉટ.
 મહાજાલી, સ્ત્રી. (લી.) ગલકાનો વેલો, પુરીયાનો વેલો
 મહાદેવ, પુ. (વ:) મહાદેવ, શીવ. [કીમત
 મહાધન, વિ. (ન: ના. નં.) મોટી કીંમતનું, મુલવા
 મહાનસ, ન. (સં.) રાંધણી, રાંધવાની જગા-ધર.
 મહાનેટ, પુ. (ટ:) મહાદેવ, શીવ.
 મહાવિલ, ન. (લં.) આકાશ, આસમાન.
 મહામાલ, પુ. (લ:) રાજનો મુખ્ય પ્રધાન.
 મહારજત, ન. (તં.) સોનું.
 મહારજન, ન. (નં.) કસુંબો, કસુંબ.
 મહારણ્ય, ન. (ળં.) મોટું જંગલ.
 મહારાજિક, પુ. (ક:) દેવનો એક ગણ છે.
 મહારીરવ, પુ. (વ:) એક જાતનો નરક છે.
 મહાવાત, પુ. (ત:) મોટો પવન.

ક. યા. યં.) દયાળુ, ઉદાર, ધરમી.
 (સી.) ગોવાળણ, ગવાળણ. [સ્પર્શી છે.
 (તા.) કાષા ભોધકોહોળા નામની વન-
 (હા.) અપોલી નામનું કુલનું ગ્રાડ છે.
 (નઃ) કાર્તીક સ્વામી.
 (કા.) હીમ, બર્ફ.
 (ઃ) સુરજ, સુર્ય.
 (લા.) સ્ત્રી, બાપડી.
 (ઃ) પોડો, જંગલી પોડો.
 (બી.) મુખ્ય સ્ત્રી-બાપડી.
 (હી.) પૃથ્વી.
 (ત.) સંજ, રાત્રે.
 (ઘઃ) પહાડ, પર્વત, ડુંગર.
 (હઃ) ગ્રાડ, વૃક્ષ.
 (સી.) (તા.) અણુશીયા વીગેરે જીવડા.
 (તઃ) મંગળ નામનો ગ્રહ. [ધરમીદાતા.
 (હઃ) છા. હં.) મોટો ઉદાર તથા દયાળુ,
 (સી.) (ળા.) સાલધી નામનું ગ્રાડ.
 (સી.) (ળા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (રઃ) મહાદેવ, શીવ.
 (હઃ) મોડો બળદ, ગોદા.
 (લં.) કમળ.
 (વિ.) (હઃ) હા. હં.) મોડો ઉચ્છાવ.
 (વિ.) (મઃ) મા. મં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [સણ.
 (વં.) અતીવી આનામની વનપતી છે, સુક, લ-
 (સં.) માસ.
 (લઃ) (લઃ) જોરવાળો, બળીજી, બલવાન.
 (કઃ) કસઈ, ખાટકી, માસવચીને પોતીકું
 કરનારો.
 (મા.) લક્ષ્મી, નીવારણ એવ્યં.
 (કં.) મધ.
 (અઃ) એક જાતનો સ્તુતીનો પાઠ છે, વમશથી
 નની સ્ત્રીને થએલો ડીકરો-કરજન. [પલી.
 (સી.) એક કુલગ્રાડ છે, જીવનું ગ્રાડ, પિ-
 (વઃ) માધ મહીનો.
 (ઘઃ) ડુંદીનું ગ્રાડ.
 (રઃ) સુધનો એક સેવક છે. [યોની છે.
 (દી.) પાતરાની બેસ, દેવકરીને એક કશીત

માનવ, પુ. (વઃ) બાળક, બાળ, બચ્ચુ. [કોડી.
 માનવક, પુ. (કઃ) બાલક, ર. વીશ લડીનો મોતીનો હાર-
 માનવ્ય, ન. (વ્યં.) બાળકોનું ટોળું-જમાવ.
 માનવ્ય, ન. (વ્યં) લાલ, માણીક.
 માનવ્ય, ન. (વ્યં) સેદોળાણ, એક જાતનું મીઠું છે.
 માનવ્ય, ન. (વ્યં) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 માનવ્ય, પુ. (ગઃ) હાથી, ચંડાળ, મહાર.
 માતરક્ષિતૃ, પુ. (રૌ.) મા અને બાપ, માબાપ.
 માતરિક્ષન, પુ. (શ્વા.) વાણ, પવન.
 માતાપિતૃ, પુ. (રૌ.) મા અને બાપ, માબાપ.
 માતામહ, પુ. (હઃ) દાદો, માનોબાપ.
 માતલિ, પુ. (લિઃ) ધંદનો સારથી-ગાડીહાકનાર.
 માતુલ, પુ. (લઃ) માનો, ર. ધંતુરાનું ગ્રાડ, ધંતુરો.
 માતુલપુલક, પુ. (કઃ) ધંતુરાનું રૂબ.
 માતુલા, સ્ત્રી. (લા.) મામી.
 માતુલાની, સ્ત્રી. (ની.) મામી, તમનું બીં-બીંજ. [દીવડ.
 માતુલાહિ, પુ. (હિઃ) એક જાતનો પાણીમાનો સાપ છે,
 માતુલી, સ્ત્રી. (લી.) મામી.
 માતુલંગક, પુ. (કઃ) મહાબુંગનું ગ્રાડ.
 માતૃ, સ્ત્રી. (તા.) મા, માય.
 માતૃષ્વસેય, પુ. (યઃ) મસીઆહ/બાઈ, માસીનો દીકરો.
 માતૃષ્વસેયી, સ્ત્રી. (યી.) મસીઆહ/બેહેન, માસીની દીકરી.
 માતૃષ્વસીય, પુ. (યઃ) મસીઆહ/બાઈ, માસીનો દીકરો.
 માતૃષ્વસીયા, સ્ત્રી. (યા.) મસીઆહ/બેહેન, માસીની
 દીકરી.
 માતૃ, અ. સર્વે એ અર્થે. [કાલ, વપ્પત.
 માત્રા, સ્ત્રી. (ત્રા.) સૂક્ષ્મ, ખારીક, નહાતું, જથ્થો,
 માદ, પુ. (દઃ) હર્ષ, ખુસી.
 મામવ, પુ. (વઃ) વિષજી, વસંતરતુ, વધશાખ મહીનો.
 મામવક, ન. પુ. (કં. કઃ) મધુક નામના કુલમાનો મધ.
 મામવીલતા, સ્ત્રી. (તા.) એક જાતના કુલનો વેલો છે.
 મામ્વીક, ન. (કં.) મધુક નામના કુલમાનો મધ.
 માન, ન. (નં.) પુલામાન, પ્રસ્થમાન, આંગળાનું માન
 તે દરેક, પુ. (નઃ) ખીજ કરતા આપણી બઠવી
 થવી તેની આશા રાખવી તે.
 માનવ, પુ. (વઃ) માણસ, મનુષ્ય.
 માનસ, ન. (સં.) મન.
 માનસૌકસ, પુ. (કઃ) દંશપક્ષી.

માનિની, સ્ત્રી. (ની.) ડોલ તથા રીસવાળી સ્ત્રી-બાઈડી.
 માનુષ, પુ. (ષ) મનુષ્ય, માણસ.
 માનુષ્યક, ન. (કં.) માણસનું ટોળું-જમરવ-મેષો.
 માયા, સ્ત્રી. (યા.) માયા, કુટુંબ મદારી પેડે.
 માયાકર, પુ. (ર:) મદારી, ગારડી.
 માયોદિવાસુત, પુ. (ત:) બુદ્ધનો અવતાર ભેદ.
 માયાવીન, પુ. (વી.) મદારી, ગારડી.
 માયાવીશ્વર, પુ. (ર:) મોઢો કપડી, મોઢો પાકો.
 માયુ, પુ. (યુ:) પિત્ત.
 માયર, પુ. (રં.) મોરનું ટોળું, વિ. (ર: રા.રં.) મોરનું.
 માયૂર, ન. (રં.) મોરનું ટોળું.
 માયૂરિક, પુ. (ક:) મોરનો સીકારકરનારો, મોરમારનારો.
 માર, પુ. (ર:) મદન.
 મારાજિત્, પુ. (ત:) નાસ્તીક.
 મારણ, ન. (ળં.) ઠારમારવું, જીવલેવો, વધ.
 મારિષ, પુ. (ષ:) નાટકમાનો સભ્ય.
 મારુત, પુ. (ત:) વાહુ, પવન, વા.
 માર્કત, પુ. (વ:) માકા નામની વનસ્પતી છે.
 માર્ગ, પુ. (ર્ગ:) રસ્તો, રહા, મારગ, મારગસર મહીનો.
 માર્ગણ, પુ. (ળ:) બાણ, ભીખાર, ન. (ળં.) શોધવું.
 માર્ગશીર્ષ, પુ. (ર્ષ:) મારગશર મહીનો.
 માર્ગિત, વિ. (ત: તા. તં.) શોધવું.
 માર્જન, પુ. (ન:) લોપ્તનું આડ, ન. (નં.) પ્રોક્ષણ કરીને
 શરીર શુધ કરવું. [રીર શુધ કરવું.
 માર્જના, સ્ત્રી. (ના.) માર્જન કરવું, પ્રોક્ષણ કરીને શ-
 માર્જાર, પુ. (ર:) ખીલાડું, મીઠું. [ખંડ, સ્ત્રી ખંડ.
 માર્જિતા, સ્ત્રી. (તા.) ખાંધાનો એક પદાર્થ છે, સી-
 માતૈઢ, પુ. (ઢ:) સુર્ય, સુરજ.
 માતૈઢ, પુ. (ઢ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 માદૈગિક, પુ. (ક:) સુરદંગ વગાડનારો, પખવાણ.
 માદૈગિક, ન. (કં.) દરાખનો દારૂ, વાઈન. [રવો.
 માદૈ, સ્ત્રી. (દિં:) માર્જન, પ્રોક્ષણ કરીને દેહ સુધ ક-
 માલક, પુ. (ક:) લીંબડો. [લીનું આડ, જાનનું આડ.
 માલતી, સ્ત્રી. (તી.) એક જાતનું ફુલ આડછે, અંબે-
 માલા, સ્ત્રી. (લા.) ફુલનો હાર-માળા.
 માલાકાર, પુ. (ર:) માળી.
 માલાતૃણક, ન. (કં.) એક જાતનું પાણીમાનું ધાસછે.
 માલિક, પુ. (ક:) માળી.

માલુખાન, પુ. (ન:) એક જાતનો પાણીમાનો સાપ.
 માલૂર, પુ. (રા) ખીલનું આડ.
 માલ્ય, ન. (લ્યં.) ફુલની માળા-હાર.
 માલ્યવત્, પુ. (વાન.) એક પહાડનું નામ છે. [દિ.
 માષ, પુ. (ષ) પાંચ ચણોડીનો એક માસો, એ.
 માષવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણ.) જંગલી અડદ.
 માષીન, વિ. (ળ: ણા. ણં.) અડદ નીપજવાનું.
 માષ્ય, વિ. (લ્યં: લ્યા. લ્યં.) ઉપલો શબ્દ જી.
 માસ, પુ. (સ:) મહીનો, માસ, યે પખવાડી.
 માસર, પુ. (ર:) કાંજી, વોસામણ.
 માસ્મ, અ. નીવારાણ કરવો એ અર્થ.
 માહાકુલ, પુ. (લ:) સજ્જન. [પએલું.
 માહિવ્ય, પુ. (લ્યં) ક્ષેત્રી પુરૂષ અને વૈશ્વની.
 માહિયી, સ્ત્રી. (યી.) ગાય, ગા.
 મિતંપચ, વિ. (ચ: ચા. ચં.) બખીલ, કૃપણ. [પ.
 મિન, પુ. (લં) સુર્ય. સુરજ, ન. (લં.) સગો, દોસ.
 મિથા, અ. એક ખીજથી, ખીલવતમા એ.
 મિથુન, ન. (નં.) મિથુનરાસ, સ્ત્રી અને પુરૂ.
 મિથ્યા, અ. અસત્ય, ખોટું.
 મિથ્યાદષ્ટી, સ્ત્રી. (ષ્ટી:) નાસ્તીકતા, નાસ્તીક.
 મિથ્યાભિયોગ, પુ. (ગ:) ખોટી ફરીયાદ.
 મિથ્યામિશ્રંસન, ન. (નં.) તોહિતત, આળ.
 મિથ્યામાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) ભુલ, ચુક, વોધુ સા.
 મિશ્ત્રી, સ્ત્રી. (શિ:) }
 મિશ્ત્રી, સ્ત્રી. (શી.) } વહારી, વરીઆળી.
 મિશ્રેયા, સ્ત્રી. (યા.) }
 મિસિ, સ્ત્રી. (સિ.) વરીયાળી, જટામાસી ના.
 મિસી, સ્ત્રી. (સી.) વરીયાળી.
 મિહિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખંફ, ખરફ, હીમ.
 મિહિર, પુ. (ર:) સુર્ય, સુરજ.
 મીઢ, વિ. (ઢ: ઢા. ઢં.) સુત્રેલો, સુતરેલો.
 મીન, પુ. (ન:) માછલી, મીનરાસ.
 મીનકેતન, પુ. (ન:) મદન.
 મીમાંસક, પુ. (કં) મીમાંસા શાસ્ત્ર જાણનારો.
 મુકુટ, ન. (ટં.) તાજ, મુગટ.
 મુકુંદ, પુ. (કં) વિષ્ણુ, ર. પાલકી પોષશાક વ.
 મુકુંદુ, પુ. (દુ:) વાસ્તુ, કાકારા નામની વનસ.
 મુકુર, પુ. (ર:) દરપણ, આરસો, આરીસો.
 મુકુલ, ન. પુ. (લં. લઃ) જરા ખીલેલી કળી.

(ક:) મઠ નામનું ધાન-અનાજ.
 (ક:) દાંતી નામની વનસ્પતી છે.
 પુ. (ક:) કાંચલીના ખેલો સાપ.
 ક્તા.) મોતી.
 મો. (લી.) મોતીનો હાર.
 પુ. (ર:) મોતીની છીપ.
 (ક્ષિ:) મોક્ષ. સુકતી.
 (લં.) આગળુ આરણ્ય, મોહિકુ, પ્રારંભ,
 નાહલાજ, ઉપાચ, નીકળજી, નાટકમાની
 થી છે. [ધણ્ય બોલનારો.
 (ર: રા. રં.) મોહોમા આવે તેવું બોલનારો,
 પુ. (ન:) પાનસુપારીથી મો ખુશખોદાર ક-
 ચીજ તે.
 હ્ય: પ્રમુખ, મેષ, મુખ્ય, આગેવાન.
 મ્ય: મ્મા. મં.) મુખ્ય, મુરખ. [શરીર.
 હા. હં.) મુડેલો, ન. (હં.) ધડ, માથાવગરનું
 (ત: તા. તં.) મુડેલો.
 (હી.) હજમ.
 (ર:) મેધ, મેહ.
 (ન.) હર્ષ, આનંદ, ખુશી.
 મી. (ળી.) જંગલીમગ.
 (ર:) મુગદળ, મુદગળ.
 થ્ય, નહાક. [કરેલ, કામ જોડેલું બોલનારો.
 ને:) બુદ્ધ, છાનો રહેલો, રૂપી, મૌન્યધારણ
 (દ્ર:) બુદ્ધ, મેષ મુનિ, મુખ્યમુનિ.
 (જ:) મુરદંગ, પખવાજ.
 પુ. (ન:) વિષય.
 (રા.) મોરમાસી-તાલીમપત્ર વનસ્પતી.
 (શ.) મુસ, સોનુ રૂપ પીગળાવવાનું વાસણ.
 (ત: તા. તં.) મોરેલો.
 વિ. (ત: તા. તં.) મેક્ષામ-મેભાનપણો.
 મો.) મુસ, સોનુ રૂપ પીગળાવવાનું વાસણ.
 (ક:) આંડવા.
 (ક:) મોરવાનું ઝાડ.
 પુ. (દિ: દિ:) મુઠ, મુઠી.
 (ધ:) મુઠીમાં પકડેલું, મુઠીમાં ઝાલેલું. [તરે.
 (લ:) મુસળ, આંડણીનો દોડો, મુસળું, નીશા-
 (લી.) બળરામજી, બળદેવજી.

મુસલી, સ્ત્રી. (લી.) ગીણીડી-રી, મુસળકંદ. [લાયક.
 મુસન્ય, વિ. (લ્ય: લ્યા. લ્યં.) મુસળાર્થી મારવા જોગ-
 મુસ્તક, પુ. (ક:) મોથ, મુસ્તા.
 મુસ્તા, સ્ત્રી. (સ્તા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 મુદુર્ભાષા, સ્ત્રી. (ષા.) બહુ શોક ભરેલું બાષણ.
 મુદુ, અ. વારેવારે, ધડીઝે ધડીઝે.
 મુહૂર્ત, પુ. (તં:) આરક્ષણનો એક મુહૂર્ત થાયછે તે.
 મૂક, વિ. (ક: કા. કં.) મુગો, મુંગો.
 મૂદ, વિ. (દ: દા. દં.) મુખ્ય, મુરખ.
 મૂત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલો, બંધાડ્યેલો.
 મૂલ, ન. (લં.) મુતર.
 મૂલકૃષ્, પુ. (હ:) એક રોગછે.
 મૂલિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુતરેલો.
 મૂલિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુત્રેલો, મુતરેલો.
 મૂલ્લ, વિ. (લ્લ: લ્લં. લ્લં.) મુરખ, બેવકુફ.
 મૂર્છા, સ્ત્રી. (ર્છા.) મુઝા, ફેટ, બેશુદ્ધિ.
 મૂર્છાલ, વિ. (લ: લા. લં.) મુઝાંત મુઝા આવેલો, બેશુદ્ધ.
 મૂર્છિત, વિ. (ત: તા. તં.) મુઝા આવેલો, મોહિત, બેચો, વધેલો.
 મૂર્ણ, વિ. (ળં: ળાં. ળં.) બંધાડ્યેલો, બાંધેલો.
 મૂર્ત, વિ. (તં: તાં. તં.) કઠણ, મુઝા આવેલો, મુઝાંત.
 મૂર્તિ, સ્ત્રી. (તિં:) દેહ, કઠણપણો.
 મૂર્તિમત્, વિ. (માન. મતી. મત્.) કઠણ.
 મૂર્ધન, પુ. (ધાં.) મસ્તક, માથું.
 મૂર્ધાભિષિત, પુ. (ક્ષ:) ક્ષત્રી, રાજા-જા, પ્રધાન, વજીર.
 મૂર્ધા, સ્ત્રી. (ધાં.) મુરવેલ નામની વનસ્પતી છે.
 મૂલ, ન. (લં.) ઝાડનું મુળ, ઝાડનું થડ, મુળ, પ્રકુ-
 તી, વડ અગર પીપલીના ઉપર થીજે મુળીઆ
 નીચે લટકે છે તે, વડવાઈ, મુળ નખેતર.
 મૂલક, ન. (કં.) મુળો.
 મૂલધન, ન. (નં.) થાપણ, મુળધન.
 મૂલ્ય, ન. (લ્યં.) મોલ, કીંમત, પગાર, મહેર.
 મૂષક, પુ. (ક:) ઊંદર. [વાસન.
 મૂષા, સ્ત્રી. (ષા.) મુસ, સોનુ તથા રૂપ પીગળાવવાનું
 મૂષિક, પુ. (ક:) ઊંદર.
 મૂષિકપાળ, સ્ત્રી. (ળાં.) એક જાતની વનસ્પતી છે.
 મૂષિત, વિ. (ત: તા. તં.) મોરેલો-હું. [વાસન.
 મૂર્ષી, સ્ત્રી. (ળીં.) મુસ, સોનુ તથા રૂપ પીગળાવવાનું
 મૃગ, પુ. (મઃ) હરણની બધી જાત, શોધવું, મૃગશીર્ષનક્ષત્ર

મૃગળા, સ્ત્રી. (ળા.) સોધપુ.
 મૃગનૃળા, સ્ત્રી. (ળા.) મૃગળળ.
 મૃગદિષ્ટ, પુ. (ટ.) સીંહ, સહી.
 મૃગભૂતક, પુ. (ક.) શીઆળ.
 મૃગનાભિ, પુ. (મિ.) કસ્તુરી.
 મૃગવશ્રાજીવ, પુ. (વ.) પારધી, સીકારી.
 મૃગબંધની, સ્ત્રી. (ની.) જળ, જળું, પાશ.
 મૃગમદ, પુ. (દ.) કસ્તુરી.
 મગયા, સ્ત્રી. (યા.) શીકાર.
 મૃગયુ, પુ. (યુ.) શીકારી.
 મૃગરિપુ, પુ. (પુ.) સીંહ, સહી.
 મૃગવ્ય, ન. (વ્ય.) શીકાર.
 મૃગાશિરસ, ન. (ર.) મૃગશીર નક્ષત્ર.
 મૃગશીર્ષ, ન. (ર્ષ.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મૃગાક, પુ. (ક.) ચંદ્ર, ચાંદો.
 મૃગાદન, પુ. (ન.) તરસ, જરખ.
 મૃગાશન, પુ. (ન.) સીંહ, સહી.
 મૃગિત, વિ. (ત: તા. તૈ.) સોધલું.
 મૃગેન્દ્ર, પુ. (દ્ર.) સીંહ, સહી. [શુદ્ધ કરવો તે.
 મૃજા, સ્ત્રી. (જા.) મારજન કરીને-પ્રેક્ષણ કરીને દેહ
 મૃડ, પુ. (ડ:) મહદિવ, મહદિવ.
 મૃડાની, સ્ત્રી. (ની.) પાર્વતી.
 મૃળાલ, પુ.ન.(લ:લં.)ભીસું,કમળનુ યુળીધું. [માગવી.
 મૃત, વિ. (ત: તા. તૈ.) મરેલો ન. (તં.) દરશેજ ભીખ
 મૃતસ્નાત, વિ.(ત:તા.તં.)મરીગએલા શાઈ સ્નાન કીધેલું.
 મૃત્તાલક, ન. (કં.) } પુર, પુવર.
 મૃત્તાલક, ન. (કં.) }
 મૃત્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) માટી, મતોડી.
 મૃત્યુ, પુ. સ્ત્રી.(ત્યુ: ત્યુ:) મોત.
 મૃત્યુજય, પુ. (યા) મહદિવ.
 મૃત્સા, સ્ત્રી. (સ્તા.) શારી માટી.
 મૃત્સા, સ્ત્રી. (સ્તા.) શારી માટી, પુર, પુવર.
 મૃતંબ, પુ. (ય:) સુરેંગ, પખવાળ.
 મૃદ, વિ. (દુ: દ્વી. દુ: દુ.) નરમ, કોમળ, કુમળું, મૃદુ.
 મૃદુલ, પુ. (ક.) ભુજવૃક્ષ, જેમાથી ભુજપતર ની-
 કળે છે તે ઓડ.
 મૃદુલ, વિ. (લ: લા. લં.) કોમળ, કુમળું.
 મૃદુ, સ્ત્રી. (ત.) માટી, મતોડી, મંતોડી, માતોડી.

મૃદ્વીકા, સ્ત્રી. (કા.) દરાખનો વેલો.
 મૃધ, ન. (ધં.) લઢાઈ, જંગ, પુદ્.
 મૃષા, અ. અસત્ય, મીથ્યા, શુદ્.
 મૃષ્ટ, વિ. (ષ્ટ: ષ્ટા. ઇં.) સાઈ કરેલું.
 મૃ, મૃણાતિ, (ગ.) અ. મારતું, જીવ લેવો, કુખ દે.
 મ્લક્ષણ, ન. (ળં.) તેલ.
 મેકલકન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) નરમદા નદી, નરખદા નદી.
 મેલ્લકન્યકા, સ્ત્રી. (કા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 મેલ્લ, સ્ત્રી. (લા.) બાપડીના કમરમા પહેરવાનું ધૃં
 જુ, કમરપટ્ટો, તરવાર, કટાર, જમીયો, છરો વ
 ગેરેના હાથાને બાંધી રાખવા સાઈ જે બાંધડાવ
 ચીપ હોય છે તે.
 મેષ, પુ. (ઘ:) મેધ, મેહે.
 મેષઙ્ગોતિ, પુ. (તિ:) વીજળી, વીજલતા.
 મેષપુષ્પ, ન. (ષં.) પાણી, જળ, વીજળીનો ધોડો.
 મેષનાવાનુલાસિન, પુ. (સી.) મોર.
 મેષનામન, પુ. (મા.) મોથો, મુરતો.
 મેષમાલા, સ્ત્રી. (લા.) મેધ મંડળ.
 મેષાધ્વન, પુ. (ધ્વા.) આકાશ.
 મેષવાહન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર. [જે ગોળા હોય છે તેનો રંગ
 મેચક, પુ.(ક:)ધેરો અસમાખી રંગ, મોરના પીછાં
 મેદ, પુ. (દ:) પુરૂષનું વિષયદંદ્રીય, મેંદો, ગેટો.
 મેદક, પુ. (ક:) દાઝ ગાળવાસાઈ જે પદાર્થ સડાવી
 તપાસ કરે છે તે.
 મેદસ, ન. (દ:) ચરખી, ચીકણાઈ.
 મેદિની, સ્ત્રી. (ની.) પૃથ્વી. [ગમ્ય જંગલ
 મેદુર, વિ. (ર: રા. રં.) ધણુ સુચવણ ભરેલું, બ
 મેઘા, સ્ત્રી. (મા.) યાદ રહે એવી શ્રદ્ધિ. [ખુર
 મેષિ, સ્ત્રી. (ધિ:) ખુંટો, જનાવર બાંધવાસાઈ દાટે
 નેથ, વિ. (ધ્ય: ધ્યા. ધ્યં.) પત્રીત, ચોખ્ખુ.
 મેનકાત્મજા, સ્ત્રી. (જા.) પાર્વતી.
 મેર, પુ. (ર:) એક પહાડ છે.
 મેલક, પુ. (ક:) સંગમ, જેનદી જહા મળે તે જગે
 મેલ્લા, સ્ત્રી. (લા.) યુળી, ગળી.
 મેષ, પુ. (ષ:) મેષરાશ, મેંદો, ગેટો, ગાડર.
 મેષકંઠલ, પુ. (લ:) કાંબળી, ધાબળી.
 મેહ, પુ. (હ:) પરમે, મુતરનોરોગ, પીશાબનોરોગ.
 મેહન, ન. (નં.) પુરૂષનું વિષય દંદ્રિય.

પુ. (ળિ:) અગશ્તીરૂષી, વાલ્મીકીરૂષી.
 . (લી.) દોસ્તી, ભાઈ/બંદી.
 (ચં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (નં.) શોખત કરી, શંગકરવો.
 (યં.) સેરડીના રસનો દારૂ, મોવડાનાફુલ-
 ધાન-અનાજ પાણી એનો દારૂ.
 (ક્ષ:) સુતી.
 (ઘ: ઘા. ઘં.) નહાક, ખેહનાક, જીરથક.
 . (ધા.) વાવડીંગનુ ઝાડ.
 . (ક:) શેગટાનુ ઝાડ, શેગટો.
 . (ચા.) કેળ, કેળાનુ ઝાડ, શાંવરનુ ઝાડ.
 . (ક:) એક જાતના લાડવા કરેછે તે;
 ક: કા. કં.) આનંદકારક.
 (દં.) સેરડીનુ મુળીયું.
 . (દા.) મુરવેલ કરીને એક વેલોછે.
 . (ક:) ચોર.
 . (હ:) મુહૂર્ત, ખેશુદ્ધિ.
 . (લી.) કાગડો.
 . (કં.) મોતી.
 . (ન: ના. નં.) મગનુ ખેતર.
 (નં.) છાનુ ખેશવું, ચુપ ખેશવું.
 પુ. (ક:) મુરદંગ-પાપવાજ વગાડનારો.
 (ગૌ.) કમાણ-કામદાની દોરી. [વૃક્ષ, જીમી.
 (લિ:) ચોટલી, તાજ, મુગટ, ચોટલો, અશોક
 (તં:) જોતીધી, જોરી.
 પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જો. [વગરનો દેશ.
 પુ. (જા:) જે દેશમા હિંદુ નથી તે દેશ, હિંદુ
 ન. (ચં.) તાંબુ.

ય.

(નં.) કળજીયું.
 (ક્ષ:) કુખેર, એક દેવયોગી છે.
 પુ. (મં:) કપૂર, કાળુશુખડ, કસ્તૂરી, સુખડ
 , આ સર્વે પદાર્થ એકઠાં ખાંડીને જે ઝો-
 કરેછે તે.
 પુ. (વ:) રાજ, લોખાન.
 પુ. (રં.) કુખેર.
 . (ક્ષમા.) ક્ષયરોગ.

યજમાન, પુ. (ન:) જજમાન, યજમાન. [કરેલો.
 યજ્ઞન, પુ. (જ્ઞા.) સારીપેઠે વીધીકરીને જેણે યાગ
 યજ્ઞ, પુ. (જ્ઞ:) જાગ, યાગ, જન્ન.
 યજ્ઞપુરુષ, પુ. (ષ:) વિપ્રજી.
 યજ્ઞાંગ, પુ. (ગ:) ઉંખરનુ ઝાડ, યુલડનુ ઝાડ.
 યજ્ઞિય, વિ. (ય: યા. યં.) યજ્ઞકર્મમાં યોગ્ય.
 યત: ઇ. હેતુ, કારણ.
 યતિ, પુ. (તિ:) સં-યાસી.
 યતિન, પુ. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યન, ઇ. કારણ.
 યથા, ઇ. સરખુ, એક સરખુ, મળવું.
 યથાજાત, વિ. (ત: તા. તં.) મુખ્ય.
 યથાતથં, ઇ. સત્ય.
 યથાયથં, ઇ. જોગ, યથાયોગ્ય.
 યથાર્થ, ઇ. સત્ય. [લઘજનારો.
 યથાહર્વર્ણ, પુ. (ર્ણ:) પેગામચી, કાસદ, સંધેસો
 યથાસ્વં, ઇ. જોગ, લાયક યથાયોગ્ય.
 યથેષ્ઠિત, ન. (તં.) જોધિ તોટું.
 યદિ, ઇ. ખેમાથી એક.
 યદ્દહા, સ્ત્રી. (દ્ધા.) સ્વદ્દહા, સ્વતંત્રતા. [હાકનારો.
 યંત્ર, પુ. (તા.) સારથી, ગાડી હાકનારો, માવત, હાથી
 યંત્ર, ન. (તં.) કાસો, જાળ, જંત્ર.
 યમ, પુ. (મ:) યમ, પ્રેતનો રાજા, ઇંદ્રીયદમન, ગીધ,
 જે ડીકસં સાથે જ-મેલા તે, ઝાળ.
 યમરાજ, પુ. (રં.) જમ, યમ.
 યમાનિકા, સ્ત્રી. (કા.) પડદો, કનાત.
 યમુના, સ્ત્રી. (ના.) યમુના નદી, જમુના નદી.
 યમુંનામ્નાતૃ, પુ. (તા.) જમ, યમ.
 યયુ, પુ. (યુ:) અથમેધનો પોડો.
 યવ, પુ. (વ:) જવ, જવ કરીને અનાજછે તે.
 યવક્ય, વિ. (ક્ય: કયા. કયં.) નહાના જવ ઉગવાનુ ખેતર.
 યવક્ષાર, પુ. (ર:) જવખાર.
 યવફલ, પુ. (લ:) ખાંચ, વાંસ.
 યવસ, ન. (સ.) ધાંસ, પેંડો.
 યવામૂ, સ્ત્રી. (મૂ:) કાંજ, પાતળો ભાત.
 યવાગ્રજ, પુ. (ગ્ર:) જવખાર.
 યવાનિકા, સ્ત્રી. (કા.) અજમો.
 યવાની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

યવાસ, પુ. (સઃ) ધમાસો.
 યવિષ્ઠ, પુ. (ઘઃ) નહાનોભાઈ.
 યવીયસ, પુ. (યાન્.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યવ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) જવ ઉગવાનું ખેતર.
 યજ્ઞઃપટ્ટહ, પુ. (હઃ) ધોળ, ધોળક.
 યજ્ઞસ, ન. (જઃ) કીર્તી. [યોડામા સંતોષ માનનારો.
 યટ્ચ્છાલામતુટ, વિ. (ટઃ ટા. ઘં.) યોડામા ખુશી થનારો,
 યાટિ, સ્ત્રી. (ટિઃ) લાકડી.
 યાટિમધુક, ન. (કં.) કોઈ.
 યાટી સ્ત્રી. (ટી.) કોઈ.
 યટ્ટ, પુ. (ટા.) જજમાન, યજમાન, ફણી, મુખ્ય.
 યાગ, પુ. (ગઃ) જત, યત.
 યાચક, પુ. (કઃ) ભીખાર.
 યાચનક, પુ. (કઃ) ભીખાર.
 યાચના, સ્ત્રી. (ના.) ભીખ.
 યાચિતક, વિ. (કઃ કા. કં.) ઉછીની લીધેલી જીનસ.
 યાચ્ના, સ્ત્રી. (ચા.) ભીખ.
 યાજક, પુ. (કઃ) હવન કરનારામાનો મુખ્ય.
 યાતના, સ્ત્રી. (ના.) નરકપીડા. [પરેલું.
 યાતયામ, વિ. (મઃ મા. મં) જીનું, પુરાનું, ભાગેલું, વા-
 યાતું, ન. (તુ.) રાખસ, રાક્ષસ.
 યાતુધાન, ન. (નં.) રાખસ, રાક્ષસ.
 યાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) દેરાણી જોડાણી.
 યાત્તા, સ્ત્રી. (તા.) જપુ, મુશાફરી, ભત્રા.
 યાદઃપતિ, પુ. (તિઃ) સમુદ્ર, દરીયા.
 યાદસાંપતિ, પુ. (તિઃ) વરૂણ.
 યાદસ, ન. (દઃ) પાણીમાના જીવડા. [ધીધોડા.
 યાન, ન. (નં.) દુસમનને જીતવાના હેતુથી જવું, હા-
 યાનમુખ, ન. (ખં.) ધરી, ધરી.
 યાપ્ય, વિ. (પ્યઃ પ્યા. પ્યં.) ખરાબ, નીચ, નીંધ.
 યાપ્યયાન, ન. (નં.) પાલખી.
 યામ, પુ. (મઃ) પ્રહર, યોગનું એક જાતનું સાધન છે.
 યામિ, સ્ત્રી. (મિ.) ખેડેનું, કુળમાની સ્ત્રી, પીતરાઈ,
 કુલીન સ્ત્રી.
 યામિની, સ્ત્રી. (ની.) રાત.
 યામુન, ન. (નં.) સુરમેા.
 યાયજૂક, પુ. (કઃ) વારેવારે યત કરનારો.
 યાવ, પુ. (વઃ) લાખ.

યાવક, પુ. (કઃ) અરધા રંધાએલા જવ, એક જાત
 ધાન છે.
 યાવત્, અ. વીગતવાર ખપર, નીક્ષય, કાળ, પરીણા-
 યાવદર્થપ્રતિગ્રહ, વિ. (હઃ હા. હં.) જેટલું કામનું તેટલું
 રાખનારો.
 યાવન, પુ. (નઃ) લોખાન, ધુપ.
 યાટીક, પુ. (કઃ) ચોખ્ખદાર.
 યાસ, પુ. (સઃ) ધમાસો.
 યુક્ત, વિ. (ક્તઃ ક્તા. કં.) સાથે, સહીત.
 યુક્તરસા, સ્ત્રી. (સા.) એલાપણી, કોલીદન વનસ્પતી છે.
 યુગ, ન. (ગં.) એસડ, ચાર હાથ લાંબુ, વામ.
 યુગકીલક, પુ. (કઃ) આગળી, સાખળ.
 યુગંધર, ન. પુ. (ર. રઃ) જીસડી.
 યુગપલક, પુ. (કઃ) કેમનનું ઝાડ.
 યુગપત્, અ. એક વખતે, એકદમ. [ડીથી જોતરે છે.
 યુગપાર્શ્વ, પુ. (ગઃ) નવા બળદને સીખવવાતેને જે જીવ ન
 યુગુલ, ન. (લં.) જોડું.
 યુગ્મ, ન. (મં.) જોડું.
 યુગ્મ, ન. (મં.) હાથી ધોડા, પુ. (મ્યઃ) જોતરાયલો બળ.
 યુદ્ધ, ન. (ઢં.) લડાઈ, જંગ, યુદ્ધ.
 યુધ્, સ્ત્રી. (ધ્.) લડાઈ, જંગ, યુદ્ધ.
 યુવતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) જીવાન સ્ત્રી.
 યુવતી, સ્ત્રી. (તો.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યુવન, પુ. (વા.) જીવાન માણસ.
 યૂય, ન. (યં.) એકજ જાતના પ્રાણીનું ટોળ.
 યૂયનાથ, પુ. (થઃ) પોતીકા જાતના ટોળાનો મુખ્ય.
 યૂયપ, પુ. (વઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 યૂયેકા, સ્ત્રી. (કા.) જીવના કુલનું ઝાડ. [સોખીપણે
 યૂય, પુ. ન. (વઃ વં.) રણરતંબ, જયસ્થંબ પુ. (વઃ) પા
 યુષકટક, પુ. (કઃ) જસસ્થંબ ઉપર જે લાકડાનું ક
 કરે છે તે.
 યુપાઘ, ન. (ઘં.) યતસસ્થંબનો છેડો.
 યુષ, ન. (ષં.) છાર, છારી.
 યોક્ત, ન. (ક્તં.) જી-જુસડી બાધવાનું દોરડું.
 યોગ, પુ. (ગઃ) ભક્તી, મુગ્ધતા, ઉપાય, ઇલાજ, ધ્યાન
 સંગતી, યુક્તી, દ્રવ્ય, કર્મ, હુશાર.
 યોગેષ્ટ, ન. (ઘં.) સીમુ.

(મ્ય.) કેવણી, મુરઝેંગ નામની વનસ્પ-
તિ. (મ્ય. મ્યા. મ્યે.) હાલગુ, સરખુ.
(નં.) ચાર ગાંઠ, પરમાત્મા, યોગ.
, સ્ત્રી. (ળાં.) મંજી, મંજી.
, સ્ત્રી. (હાં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
(તં.) બુસડી બાંધવાનુ દોરડું.
(ભૂ.) લઢાપુ, શુર.
(મ્) લઢાપુ, યોદ્ધા.
(નિ:) યોની, વિષય હંદ્રિય, કારણ.
(ષા.) } સ્ત્રી, બાયડી.
(તા.) }
(ત્.) }

(કં.) કુંચાદાન વખતે આપેલું ધન-પૈસો.
(કં.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [માણ, માપ.
(તં.) જીવાન બાયડીનો જમાવ, માન, પ્ર-
(નં.) જીવાની.

ર.

(કઃ કા. કં.) લાલ, રાતું, શેખી. ન. (કં.)
તાંબુ, લોહી, કેશ, હીંગળો, લાખ, મંજી.
(કં.) લાલ-રાતુ કપડું, મોહાર, કુલ, રી-
લો અગર પ્યારવાલો માણસ, રમનાર. [શમ.
ન. (નં.) લાલ-શુખડ, પતંગનુ લાકડું, લાલ શી-
વિચુન, ન. (નં.) કંકુ.
(વા.) જળો.
સ્ત્રી. (લા.) તીંડિલાનો વેલો.
, ન. (કં.) લાલ કમળ.
હ, નં. પુ. (હં. હઃ) ઉપલો શબ્દ જો.
(ગઃ) શુંડારોચન વીનસ્પતીછે.
ન. (લં.) રાતુ કમળ.
(ક્ષઃ) રક્ષશ, રાખશ.
ન. (મં.) રક્ષશનુ ધર અગર શબા.
(ક્ષા.) ભસ્મ, રાખ, રક્ષણ, રાખડું
(તઃ તા. તં.) રક્ષણ કીધેલું-લો.
પુ. (ગં) રાખનો શંભાળ કરનારો શેવક.
(ક્ષ્ણઃ) રક્ષણ, રાખડું.
(કુઃ) ચીતળ, એક જાતનુ હરણુછે.
પુ. (ગં. ગઃ) કદહધ, પુ. (ગઃ) રીસ, લાલ-
પુ, નૃત્ય, રણભૂમી.

રંગાજીવ, પુ. (વઃ) રંગારી, રંગરેજ, રંગારો. [હવણ.
રચના, સ્ત્રી. (ના.) રચના, ગોઠવણ, લશ્કરની ગો-
રજક, પુ. (કઃ) રંગારો.
રજત, ન. (તં.) રૂપું, શેગુ, શરદ, ઘોણ. [સ્પતીછે.
રજાને, સ્ત્રી. (નિ:) રાત, રાત્ર, ચાકવત નામની વન-
રજની સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
રજનીમુખ, ન. (લં.) શાંજ, સમીશાંજ.
રજોમૂર્તી, પુ. (તીં.) 'મ્'સદેવ. [અડકાવ.
રજમ્, ન. (જઃ) રજોચુણ, ચળ, સ્ત્રીરજ; બાયડીનો
રજસ્વલા, સ્ત્રી. (લા.) અડકાયલી બાયડી.
રજુ, સ્ત્રી. (જુ.) દોરી, દોરડું, રશી.
રંજન, ન (નં.) લાલ શુખડ.
રંજની, સ્ત્રી. (ની.) ગુળી, ગળી. [શબ્દકરવો.
રળ, ન. પુ. (ળં. ળઃ) લઢાધ, જંગ. પુ. (ળઃ) શબ્દ,
રંડા, સ્ત્રી. (હા.) ઊંદીરકાની વનસ્પતીછે.
રત, ન. (તં) શોહબત કરવી, શંગકરવો.
રતિ, સ્ત્રી. (તિ.) મદનની સ્ત્રી, રતી.
રતિપીત, પુ. (તિઃ) મદન, રતીનો વર.
રત્ન, ન. (નં.) શેગુ, હીરો, પાતુ, પરવાળ, માતી,
રતન, લાલ, માણેક, પોખરાજ, પુશ્કરાજ, જા-
તમાનો શેટીઓ-શેઠ.
રત્નગર્ભા, સ્ત્રી. (ર્ભા.) પૃથ્વી.
રત્નસાનુ, પુ. (નુઃ) મેર પરવત-પહાડ.
રત્નાકર, પુ. (રઃ) દર્મીયો. [ણની તે.
રત્નિ, પુ. (નિઃ) મુકીવાળીને હાતની લંબાઈ ગ-
રથ, પુ. (યઃ) રથ, ગાડી, નેતર, અવધવ, શરીર,
લઢાઈની ગાડી.
રથકચ્ચા, સ્ત્રી. (ચા.) ગાડીનો જમાવ-એજો.
રથકાર, પુ. (રઃ) શુથાર, શુથારની જાત.
રથગુપ્તિ, સ્ત્રી. (પિઃ) ગાડાઉપર-લઢાઈના ગાડાઉપર
લોઢાનો બુરખો.
રથકુ, પુ. (કુઃ) તમરનું ઝાડ. [પયડું.
રથાંગ, પુ. (ગઃ) ચક્રવાક પક્ષી, ચક્રવો, ન. (ગં.) ચાક,
રથિક, પુ. (કઃ) ગાડીનો ધણી-માલક.
રથિન, પુ. (નઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો. [ડીનો માલક
રથિન્, પુ. (થી.) ગાડીમાં બેસીને લઢાઈ કરનારો, ગાં-
રથ્ય, પુ. (ધ્યઃ) ગાડી બેસનારો ઘોડો. [જમાવ,
રથ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા.) ગામમાનો નહાનો રસતો, ગાડાનો

રદ, પુ. (દઃ) દાત.
 રદન, પુ. (નઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 રદનછદ, પુ. (દઃ) ઝોંઠાં.
 રંધ્ર, ન. (ધ્રં.) કાણું.
 રમસ, પુ. (સઃ) વેગ, જોર, હર્ષ, ખુસી.
 રમણ, પુ. (ણઃ) વર, પતી.
 રમણા, સ્ત્રી. (ણા.) ખુશી કરનારી બાઈડી.
 રમણી, સ્ત્રી. (ણી.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 રમણીય, વિ. (યઃ યા. યં.) સુંદર, ખુબસુરત.
 રમા, સ્ત્રી. (મા.) લક્ષ્મી.
 રમ્ય, વિ. (મ્યઃ મ્યા. મ્યં.) ખુબસુરત, સુંદર.
 રંભા, સ્ત્રી. (ભા.) કેળ, કેળાનું ઝાડ, એક અપ્સરાછે.
 રય, પુ. (યઃ) વેગ, જોર.
 રલ્લક, પુ. (કઃ) ધાબળી, કાંપળી.
 રવ, પુ. (વઃ) શબ્દ, બોલ.
 રવણ, વિ. (ણઃ ણા. ણં.) અવાજનું, શોરનું.
 રવિ. પુ. (વિઃ) સુર્ય, સુરજ. [ધરેણું.
 રચના, સ્ત્રી. (ના.) જીભ, બાઈડીના કમરમા પહેરવાનું
 રહિમ, પુ. (હિમઃ) કીરણ, દોરડું.
 રસ, પુ. (સઃ) મંગારસ, ગંધરસ, રત્નયોગિણ. પુ. (સઃ)
 જેહેર, વીર્ય, તેજ, મીઠું ખાટું વીગેરે છ રસ,
 પાણી, દેહ, એક ધાતુ છે.
 રસગંધ, પુ. (ધઃ) બોળ, રત્નયોગિણ.
 રસગર્મ, ન. (ર્મં) હીંગળો, દાર્વીક નામની વનસ્પતી-
 ના ઉકાળાનું કરેલું અંજન.
 રસજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) જીભ, જભાન, જીભ.
 રસન, ન. સ્ત્રી. (નં. ના.) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 રસવતી, સ્ત્રી. (તી.) રાંધણી, રાંધવાનીજગા.
 રસા, સ્ત્રી. (સા.) પૃથ્વી, પાડવલી, સાલધ નામની વ-
 નસ્પતી. [ખકરીનું દુધ નાખીને કરેલું અંજન.
 રસાજન, ન. (નં.) દારૂ હળદરના ઉકાળામાં સમભાગ
 રસાતલ, ન. (લં.) પતાળ, પાતાળ.
 રસાલ, પુ. (લઃ) આંખો, સેરડી.
 રસાલા, સ્ત્રી. (લા.) શ્રીખંડ.
 રસિત, ન. (તં.) મેઘની ગર્જના.
 રસોનક, પુ. (કઃ) લસણ.
 રહસુ, ન. (હઃ) એકાંત સ્થળ-જગા, ખીલવતનીજગા.
 રંહસુ, ન. (હઃ) વેગ, જોર.

રહણ્ય, વિ. (હ્યઃ બ્યા. હ્યં.) એકાંત સ્થળે થ-
 રા, પુ. (રઃ) ધન, દ્રવ્ય, પૈસો, સોનું.
 રાકા, સ્ત્રી. (કા.) પુનેમ. [ગણ પચાસમો ર-
 રાક્ષસ, પુ. (સઃ) રાક્ષસ, રાખસ, સાઠ સંવત્સરમા
 રાક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) લાખ. [મો, રાક્ષસની
 રાક્ષસી, સ્ત્રી. (સી.) કીરમાણી અજમા, ચો-
 રાંકવ, વિ. (વઃ વા. વં.) હરણના બાલનું કપ-
 રાગ, પુ. (ગઃ) પ્રીતી, પ્યાર.
 રાજક, ન. (કં) રાજનો સમુદાય.
 રાજન, પુ. (જા.) ચંદ્ર, ચાંદ, રાજો, ક્ષત્રીય,
 રાજન્ય, પુ. (ન્ય.) ક્ષત્રીય, ક્ષત્રી.
 રાજન્યક, ન. (કં.) ક્ષત્રીયોનો જમાવ-ટોળું
 રાજન્વત, વિ. (ન્વાન્. ન્વતી. ન્વત્.) જે દેશમા ધર-
 રાજરાજ, પુ. (જઃ) કુમેર.
 રાજવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) રાજસત્તાક દે-
 રાજવંશ્ય, વિ. (શ્યઃ શ્યા. શ્યં.) રાજના વંસમા
 યો-જન્મેલો. [વ-
 રાજવલા, સ્ત્રી. (લા.) કુખજ પ્રસરણી, ચાંદ-
 રાજવીજિન, વિ. (જી. જિની. જિ.) રાજના કુલમા
 રાજવૃક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) ગરમળાનું ઝાડ.
 રાજસદન, ન. (નં) રાજવાડો, રાજમંદીર, રાજ-
 રાજસમા, સ્ત્રી. (મા.) રાજની સભા.
 રાજસૂય, ન. (યં.) એક જાતનો યાગછે.
 રાજહંસ, પુ. (સઃ) એક જાતનું હંસ પક્ષી છે,
 રાજાદન, ન. (નં.) ચારાનું-પીરણીનું ઝાડ
 રાજાર્હ, ન. (ર્હં.) કૃષ્ણાગર સુખડ.
 રાજિ, સ્ત્રી. (જિ.) એકથી એક વળગેલી પં-
 રાજિકા, સ્ત્રી. (કા.) રાહ.
 રાજિલ, પુ. (લઃ) જેહેર વગરનો સાપ.
 રાજીલ, પુ. (લઃ) એર વગરનો સાપ. [વ-
 રાજીવ, પુ. (વઃ) એક જાતની માછલી છે,
 રાજ, પુ. (દઃ) રાજ.
 રાઙ્યાંગ, ન. (યં.) રાજનાસાત ખાસ સેવક
 રાતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) રાત, રાત્ર, સુરજ આથ-
 પુગે તહાંમુધીનો વખત તે.
 રાતિચર, પુ. (રઃ) રાક્ષસ, રાખસ.
 રાતિંચર, પુ. (રઃ) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 રાદ્ધાંત, પુ. (તઃ) સિદ્ધાંત.

(મઃ) વૈશાખ મહીનો.
 (શા.) વીશાખા નખેતર-નક્ષત્ર.
 (મઃ) બલરામ, બલદેવ, દાશરથીરામ, એક
 જનાવર છે, વિ. (મઃ મા.મં.) અસમાની,
 માની રંગનુ, ખુબસુરત, સફેદ.
 (ઠં.) હીંગ.
 વિ. (કઃ કા. કં.) ખુબસુરત.
 (માં.) લોકોને ડગાવે એવી બાયડી.
 (મઃ) સંન્યાસી જે બાંધુની લાકડી રાખે છે તે
 (લઃ) રાખ, લોખાન.
 (શિઃ) ઢગલો, ગંજ, ખાર રાસી.
 (દ્રઃ દ્રં.) દેશ, મરવાનો ઉપદ્રવ.
 (કા.) રીંગણી.
 (યઃ) નાટકમાના રાજનો શાખો.
 (મઃ) ગધેડો, ધધેડો.
 (સ્તા.) એલાપસણી, કાલીદન વનસ્પતિ છે.
 (હઃ) નવગ્રહમાનો એક રાહુ નામનો ગ્રહ.
 (કઃ કા. કં.) ખાલી.
 (વયં.) ધન, દ્રવ્ય.
 (જં.) ધરમ સુકપો, ધરમ છોડવો, હાથ
 તે જમ છોકરા ધુટણવતે ચાલે છે તે, ધુટ-
 ચાલવું.
 (જં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 (દિઃ) મહાદેવનો નંદી બળદ.
 (પુઃ) દુશ્મન, શત્રુ.
 (દં) કસ્યાણ, ખરાબ, ગીલીચ.
 (દિઃ) તરતાર, સમશેહર.
 (દા.) ધનકાર, અપમાન.
 (જઃ જા. જં.) હાલ, ચુપેલું, ટપકેલું.
 (તિ.) પીતળ, ચાલુરેહેવું, લોકની રીત-
 ટપકવું, ચુવું, ભીત, દીવાલ, આણી.
 ન. (જં.) જસતનુ કુલ.
 (તી.) પીતળ. [કરવો.
 યા, સ્ત્રી. (યા.) રોગ ધલાવવો, રોગ સારો.
 (વમં.) સોનુ.
 પુ. (કઃ) સોની. [લીલું નહીં તે, સુકકું.
 (જઃ જા. જં.) ખાર વગરનુ, દોસ્તદાર વગરનો,
 (જ્ઞઃ) રોગી, જ્યુદ્ધ, ભાંગેલું, દરદી.

રુચક, પુ. (કઃ) ચેરંગાનુ ઝાડ, દીવેલી, મહાખુંગનુ
 ઝાડ, ન. (કં.) સંચળ, સંચળખારો. [ણ, શોભા.
 રુચી, સ્ત્રી. (ચિ.) તેજ, કાંતી, અતી પ્રીતી, ઇચ્છા, કીર-
 રુચિર, વિ. (રઃ રા. રં.) ખુબસુરત.
 રુચ્ય, વિ. (ચઃ ચ્યા. ચ્યં.) ખુબસુરત.
 રુજા, સ્ત્રી. (જા.) રોગ, દરદ.
 રુજ, સ્ત્રી. (રુક.) કાંતી, તેજ, રોગ, દરદ.
 રુઢ, સ્ત્રી. (રુઢ) ક્રોધ, રીસ, ધુસ્સો.
 રુત, ન. (તં.) પક્ષીનો શબ્દ.
 રુદિત, ન. (તં.) રોવું, રડવું.
 રુદ્ધ, વિ. (દ્ધઃ દ્ધા. દ્ધં.) રોકાએલું, ધેરાએલું.
 રુદ્ર, પુ. (દ્ર.) મહાદેવ.
 રુદ્રાણી, સ્ત્રી. (ળી.) પાર્વતી. [ખ નામનો ગ્રહ.
 રુષિર, ન. (રં.) લોહી, ન. (રં.) કુંકુ, પુ. (રઃ) મંગ
 રુરુ, પુ. (રઃ) રોલું, રૂઠ્ઠી કરીને એક હરણના જા-
 તનુ જનાવર છે, રોઝ.
 રુચુક, પુ. (કઃ) દીવેલી, ચેરંગા.
 રુમા, સ્ત્રી. (મા.) ખારો સમુદ્ર, ખારો દરીઆ. [ભાષણ.
 રુચાન, પુ. ન. સ્ત્રી. (ચાન. ચાન. ચાતી) ગાળો, ખરાબ
 રુહા, સ્ત્રી. (હા.) દુર્વા, દરો. [ગરનુ.
 રુક્ષ, વિ. (ક્ષઃ ક્ષા. ક્ષં.) સુકકું, ખારવગરનુ, દોસ્તવ-
 રૂપ, વિ. (વઃ વા. વં.) સરખું, એક સરખું, ન. (વં.)
 સ્વભાવ, શોભા, ખુબસુરતી, પુ. (વઃ) લોક, જ-
 નાવર, જમાવ, ટોળું, આકાર, શ્લોક, નાટકાદી.
 રૂપ્ય, ન. (પ્યં.) રૂપ, ન. (પ્યં.) રૂપાનુ નાણું, વિ.
 (પ્યઃ પ્યા. પ્યં.) ખુબસુરત સ્વરૂપ, ખુબસુરત.
 રૂપ્યાધ્યક્ષ, પુ. (ક્ષઃ) રૂપાનુકામ તપાસનારો કામગાર.
 રુચુક, પુ. (કઃ) દીવેલી, ચેરંગાનુ ઝાડ.
 રુષિત, વિ. (તં. તા. તં.) ચુચવાએલું. [નસ્પતિ છે.
 રેચની, સ્ત્રી. (ની.) સફેદ નીશાતર, શુંડા રોચની વ-
 રેચિત, ન. (તં.) ધોડાનુ થપકથપક ચાલવું.
 રેણુ, પુ. સ્ત્રી. (ણુઃ) ધુણ, માતોડી.
 રેણુક, પુ. (કઃ) વટાણા.
 રેણુકા, સ્ત્રી. (કા.) એક જાતના ખુશખોદાર ખીજ છે.
 રેતસુ, ન. (તઃ) રેત, આદમીના દીલમાની ધાત.
 રેવ, વિ. (વઃ વા. વં.) નીંધ, ખરાબ, નીચ.
 રેફ, વિ. (ફઃ ફા. ફં.) ખરાબ, નીચ, કેહેલું પુ. (ફઃ)
 ૨. વર્ણ, દસ્કત ઉપર રેફર આપવો તે.

રેવતીરમણ, પુ. (ળ:) બલરામ, બલદેવ.
 રેવા, સ્ત્રી. (વા.) નર્મદાનદી.
 રોક, ન. (કં.) કાંચુ.
 રોગ, પુ. (ગ:) રોગ, દરદ.
 રોગહારિન, પુ. (રી.) વૈદ્ય, હકીમ.
 રોચન, પુ. (ન:) સાવરના ઝાડમાળી એક જાત છે.
 રોચની, સ્ત્રી. (ની.) તેંડુ, સફેત નીશાતર વનસ્પતી છે.
 રોચિષ્ણુ:વિ. (ણુ:ણુ.ણુ.) ધણુજ ખુબસુરત, કાંતીવાન.
 રોચિસ્, ન. (ચિ:) કાંતી, તેજ.
 રોદન, ન. (નં.) આંસુ, આંખમાનુ પાણી.
 રોદની, સ્ત્રી. (ની.) ધમાસો.
 રોદસી, ન. દ્વિ. (સી.) }
 રોદસ્, ન. (દ:) } પૃથ્વી અને આકાસ.
 રોદસ્યૌ, સ્ત્રી. (સ્યૌ.) }
 રોષ, પુ. (ષ:) તીર.
 રોષસ્, ન. (ષ:) તીર.
 રોષોવકા, સ્ત્રી. (કા.) નદી.
 રોપ, પુ. (પ:) બાણ.
 રોમન, ન. (મ:) દીલ ઉપરના બાલ-કેસ.
 રોમંથ, પુ. (થ:) ઓગળવું, જાનવરનુ આવેલું, આ-
 વેલું, ઓગળેલું.
 રોમહર્ષણ, પુ. (ળ:) રૂવાંઉભાં થાયછે તે.
 રોમાંચ, પુ. (ચ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 રોષ, પુ. (ષ:) ક્રોધ, રીસ.
 રોષપ્રદોષિત, વિ. (ત: તા. તં.) રીસથી ગરમ થએલો.
 રોહિણી, સ્ત્રી. (ળી.) ગાય, ગા, રેહીણી નક્ષત્ર-વ.
 રોહિત, વિ. (ત: તા. તં.) લાલ, રાતું, પુ. (ત:) એક
 જાતની માછલી છે, એક જાતનુ હરણુ છે.
 રોહિતક, પુ. (ક:) લાલ રેહીડાનું ઝાડ.
 રોહિતાશ્વ, પુ. (શ્વ:) અખી.
 રોહિન, પું. (હી.) લાલ રેહીડાનું ઝાડ.
 રોદ્ર, પુ. (દ્ર:) નાટકના આંદ રસમાનો એક રસ.
 રૌમક, ન. (કં.) સાંભર મીઠું.
 રૌમ, ન. (મં.) સાંભર મીઠું.
 રૌરવ, પુ. (વ:) એક જાતનો નરક છે.
 રૌહિણ્ય, પુ. (ય:) બલરામ, બલદેવ, બુધનામનોગ્રહ.
 રૌહિષ, ન. (ષં.) એક જાતનુ ધાસ છે,
 પુ. (ષ:) રોહુ, રૂઈ, એક જાતનુ હરણુ છે, રૌઝ

લ.

લકુચ, પુ. (ચ:) ઓંટ નામનું ઝાડ છે.
 લક્ષક, પુ. (ક:) ચીથડ.
 લક્ષ, ન. (લં.) કપટ, નીશાણુ, લાખ સંખ્યા. [પદ
 લક્ષણ, ન. (ળં.) ચી-હ, નીશાળી, પુ. (ળ:) સારસ નામ
 લક્ષણ, સ્ત્રી. (ળા.) સારસ પક્ષીની માદી-સ્ત્રી.
 લક્ષા, સ્ત્રી. (લ્ષા.) લાખસંખ્યા.
 લક્ષ્મણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) તવંગર, લક્ષ્મીવાન, પુ. (૧)
 રામનોબાઈ, લક્ષ્મણ.
 લક્ષ્મણ, સ્ત્રી. (ળા.) સારસ પક્ષીની માદી-સ્ત્રી.
 લક્ષ્મન્, ન. (લ્ષમ.) નીશાણી, પ્રધાન, મુખ્ય.
 લક્ષ્મી, સ્ત્રી. (લ્ષ્મી.) એધર્થ, સંપત્તી.
 લક્ષ્મીવત્, વિ. (વાન્. વતી. વત્.) તવંગર, લક્ષ્મીવા
 લક્ષ્ય, ન. (લ્યં.) કપટ, નીશાણુ, સાચોમાએ
 નકેહેતા ઝુકાકેહેવા તે.
 લગુડ, પુ. (ડ:) લાકડી, દાંડો, લાકડું.
 લમ્પ, ન. (મ્લં.) રાસીનુ લગન.
 લમ્પક, પુ. (ક:) જમીન.
 લઘુ, ન. (ઘુ.) જલદી, પુ. (ઘુ:) પિડીકા નામની વ
 સ્પતી છે, ન. (ઘુ.) કાળાવાળાનું મુળીયું, વિ. (૧)
 ઘ્વી. ઘ્વુ.) દીલમાનુ—મનમાનુ જાણનારો,
 હાનુ, થોડું, સારવગરનુ.
 લઘુલય, ન. (યં) કાળાવાળાનું મુળીયું.
 લંકા, સ્ત્રી. (લા.) રાક્ષસની રાજધાની, લંકા.
 લંકોપિકા, સ્ત્રી. (લા.) પિડીકા નામની વનસ્પતી છે
 લજ્જા, સ્ત્રી. (જ્જા.) લાજ, શરમ.
 લજ્જાશીલ, વિ. (લ: લા. લં.) શરમી.
 લજ્જિત, (ત: તા. તં.) શરમાએલો.
 લઢા, સ્ત્રી. (ઢા.) ગામમાળી ચકલી, એક જાત
 ફળ છે; એક જાતનુ વાળું છે, કરંજનુ આ
 લતા, સ્ત્રી. (તા.) વેલો, ઝાડની ઉદાળી.
 લતાર્ક, પુ. (કં:) કાચો કાંદો, કાચી ડુંગળી.
 લપન, ન. (નં.) મોહ, મોડું.
 લપિત, ન. (તં.) બાધણુ, વિ. (ત: તા. તં.) ઘોષેલો.
 લબ્ધ, વિ. (બ્ધ: બ્ધા. બ્ધં.) મળેલું.
 લબ્ધવર્ણ, વિ. (ળં: ળાં. ળં.) પંડીત, વીદ્વાન.
 લઘ્ય, વિ. (ભ્ય: ભ્યા. ભ્યં.) હંસાકૃતી મળવાનું.

(નં.) લટકવું, દુડી લગી લટકનારી કુંડી.
 (ર:) ગણપતી.
 (ઃ) ગાયન, વાણું, નાચતા નાચતાને અ-
 આપેતે, ન. (યં.) કાળાવાળાનું મુળીયું,
 (નીનાથ, આલીંગન, કોઠી, નાથ.
 (ના.) સ્ત્રી, બાપડી.
 (ત્રી. (કા.) દુડીલગી લટકનારી કુંડી.
 (દં.) કપાળ.
 (ત્રી. (કા.) ડીખો, કપાળનું ધરેણું.
 (નં.) પુછડુ—ડી, ધોડાની યાળ, ધોડાના
 ઉપરના બાલ, ધોડાનું ધરેણું, ધોડી, પ્ર-
 યુષ્ય, ન. (મં.) કેવુ, ધબ, વાવટા, શી-
 ણીશાણી, ચીન્હ, પ્રભાવ.
 (કં.) પરણતીવખતે વરના કપાળ ઉપર
 ની માળ બાંધે છે તે. [મુખ્ય.
 (મ.) પુછડી, ધોડાની યાળ, પ્રધાન,
 (તં.) સ્ત્રીનો એક લટકો છે, યાકની ની-
 વિ. (ત: તા. તં.) ખુબ સુરત.
 (વા. વં.) ખારીક, ગ્રીણું, સુદમ, પુ. (વ:)
 પવું, અનાજકાપવું.
 (ગં.) લવંગ, લવેંગ.
 (ળ:) ખારું, મીઠું.
 (દ:) ખારો દરીઆ—સમુદ્ર.
 (તં.) ધાન્ય કાપવું—વાઢવું.
 (લં.) દાતરડું.
 (નં.) લસણ.
 (ક:) ધન્યુષ્યનો વચ્ચો ભાગ.
 (ક્ષા.) લાખ.
 પુ. (ન:) લાલ લોખ્ણનું ઝાડ.
 (લં.) હલ.
 (ત્રી. (કી.) વાગ ચપકા વનસ્પતી છે.
 (લી.) નારયેળી, નારીએળનું ઝાડ,
 પળી, મોચડ વનસ્પતી છે.
 (લં.) પુછડી—કુંડ, દાંડી.
 (લં.) પુછડી—કુંડ, દાંડી.
 (ન:) નિ. વ. ધાણી, પૂ. (જા.) લીલાચોખ્ખા
 કાળાવ લાનું મુળીયું.
 (નં.) નીશાની.

લાંબુ, પુ. (વ:) કોણુ, કોહોળું.
 લાંબૂ, પુ. (વૂ.) કોણુ, કોહોળું.
 લામ, પુ. (મ:) નકે, કાયદો.
 લામજ્જક, ન. (કં.) કાળાવાલનું મુળીયું
 લાલસા, સ્ત્રી. (સા.) અતીથય ઇચ્છા, ધંધાની ઇચ્છા.
 લાલ, સ્ત્રી. (લા.) થુક.
 લાલાટિક, વિ. (ક:કા.કં.) ધણીનું કામ કરવામા સુસ્તી;
 આપણો ધણી રીસાએલોછે અથવા ખુશીમાછે
 મોટે તેના મોહોતરફ જોનારો માણસ. [પક્ષીછે,
 લાવ, પુ. (વ:) લાંબુર નામનો પક્ષી, એકબતનો
 લાસિકા, સ્ત્રી. (કા.) નાચનારી સ્ત્રી, ગુણીકા.
 લાસ્ફોટની, સ્ત્રી. (ની.) ટોપણ, છેદપાડવાનું હથીઆર.
 લાસ્ય, ન. (સ્યં.) નાચવું.
 લિકુચ, પુ. (ચ:) એટ નામનું ઝાડ.
 લિશ્વા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) જૂના ઇંડા, ખસખસ, લીખ.
 લિલિત, વિ. (ત:તા. તં.) લખેલું. [માન, શીવની મુર્તી.
 લિંગ, ન. (નં.) નીશાણી, પુરૂષનું વિષય ઇન્દ્રિય, અનુ-
 લિંગવૃત્તિ, પુ. (તિ:) ઢોંગી, પેટ ભરવાસાં બાલ વધારેલો.
 લિપિ, સ્ત્રી. (વિ:) લખેલું દસકત.
 લિપેકર, પુ. (ર:) લેખક, લખનારો.
 લિપિકાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 લિપિ, સ્ત્રી. (વિ.) લખેલું દસકત.
 લિપ્ત, વિ. (ત: મા. તં.) આધેલું.
 લિપ્તક પુ. (ક:) જેહેરવાળો તીર.
 લિપ્તા, સ્ત્રી. (પ્તા.) ઇચ્છા.
 લિલિ, સ્ત્રી. (વિ:) લખેલું દસકત.
 લિલિંકર, પુ. (ર:) લેખક, લખનારો.
 લિલી સ્ત્રી. (સ્ત્રી. (લી.) લખેલું દસકત.
 લીંદ, વિ. (દ: દા. દં.) આધેલું. [લાશ, ક્રીયા.
 લિલા, સ્ત્રી. (લા.) રમત, સ્ત્રીનો નાખરો, ક્રીડા, વી-
 લુલેત, વિ. (ત: તા. તં) અલોટનારો. [આઉધર.
 લુબ્ધ, વિ. (બ્ધ: બ્ધા. બ્ધં.) લોભી, લાલચુ, ભુખ્યો,
 લુબ્ધક, પુ. (ક:) વાધ, દીપડો
 લુલાપ, પુ. (વ:) બેશ, જંગલીબેશ.
 લુલાય, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જ્યુવો.
 લૂતા, સ્ત્રી. (તા.) કરારીયો, કોળી.
 લૂન, વિ. (ન: ના. નં.) કાપેલું, વાઢેલું.
 લૂમ, ન. (મં.) પુછડી, કુંડ.

લેખક, પુ. (ક:) લખનારો, લેખક.
 લેખકમ, પુ. (મ:) હંદ્ર.
 લેખા, સ્ત્રી. (સ્ત્રા.) દેવ, હીડી.
 લેપ, પુ. (વ:) ભોળન, ખરડવું.
 લેપક, પુ. (ક:) કડીઆ, મંવડી.
 લેલિહાન, પુ. (ન:) શાપ.
 લેશ, પુ. (શ:) નહાના કટકા, આડીક કણ.
 લેટ, પુ. (ટ:) ઢેપું.
 લેહ, પુ. (હ:) ભોળન.
 લોક, પુ. (ક:) જન, ભુવન, સ્વર્ગ તથા પતાળલોક.
 લોકજિત, પુ. (ત:) નાસ્તીક.
 લોકચંધવ, પુ. (વ:) સુર્ય, સુરજ.
 લોકવંધુ, પુ. (ધુ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લોકમાન, સ્ત્રી. (તા.) લક્ષ્મી.
 લોકાયત, ન. (તં.) તર્ક શાસ્ત્ર, આવાંકનું તર્કશાસ્ત્ર.
 લોકાયતિક, પુ. (ક:) દેહ આત્મવાદી જે બોલે તે.
 લોકાલોક, પુ. (ક:) એક પહાડછે.
 લોકેશ, પુ. (શ:) અશ્વદેવ.
 લોચન, ન. (નં.) આંખ.
 લોચમકંટ, પુ. (ક:) અભ્યભેદ, મોરસેંડા વગરનીછે.
 લોચમસ્તક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લોત, ન. (તં.) ચોરેલું ધન, ચોરેલો પૈશા.
 લોત, ન. (લં.) ઉપલો શબ્દ જીવો,
 લોપ્ર, પુ. (ધ્ર:) લોપ્ર વૃક્ષ.
 લોપામુદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) અગસ્તી રૂપીની સ્ત્રી-આયડી.
 લોપ્ર, ન. (પ્રં.) ચોરેલું ધન, ચોરેલો પૈશા.
 લોમન, ન. (મ.) દીલપરના બાલ.
 લોમશા, સ્ત્રી. (શા.) જટામાક્ષીનો પેલો.
 લોલ, વિ. (લ: લા. લં.) મ્યંચળ, હચ્છા કરતા.
 લોલુપ, વિ. (વ: વા. વં.) બહુ હચ્છાવાળો.
 લોલુભ, વિ. (ભ: મા. મં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 લોટ, પુ. ન. (ટ: ઇં.) ઢેપું.
 લોટમેદન, પુ. (ન:) ઢેપાં ફેડવાનો મોગરો.
 લોહ, પુ. ન. (હ: હં.) કૃષ્ણાગર સુખડ, પુ. (હ:) લો-
 હેડું, સોનું, રૂપ, પીતળ, કાંસુ, કલ્લહ, સીસું.
 લોહકાર, પુ. (ર:) લુહાર. [વેછે તે પક્ષી.
 લોહપૃષ્ઠ, પુ. (ષ:) જે પક્ષીનાપર તીરના કામમાં આ-
 લોહલ, વિ. (લ: લા. લં.) સાફ નહીં બોલનારો.

લોહામિસાર, પુ. (ર:) દસેરાને દહોડે હ
 રથાપના કરેછે તે.
 લોહિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાલ, રાતું, પુ.
 બાતનું હરણુછે, ન. (તં.) લાલ, માણી
 લોહિતાશ્વ, પુ. (શ:) અમ્બી
 લોહિતચંદન, ન. (નં.) કુંકુ.
 લોહિતાંગ, પુ. (ગ:) મંગલ નામનો ગ્રહ.
 લૌકાયતિક, પુ. (ક:) દેહાત્મવાદી જે બોલે

વ

વ, અ. સામર્થ.
 વ, ન. (નં.) વરણ.
 વ, પુ. (વ:) હવા, હથીઆર, વરણ, વરણ
 ણ, છોડાં, છોટા, સ્ત્રી. (તા.) જવું, દુ:
 તીર, વણવું, ન. (વં.) વરણ મંત્ર. [
 વક્તવ્ય, વિ. (વ્ય: વ્યા. વ્યં.) નિંદા, હલકો, ખે
 વક્તવ્યતા, સ્ત્રી. (તા.) ઠપકો, બોલવાનો બાવ
 વક્ત, વિ. (ક્તા. ક્તી. ક્ત.) બોલનારો.
 વક્ત, ન. (ક્તં.) મોહાડું.
 વક્ત, વિ. (ક: કા. કં.) વાકું.
 વક્ષસ, ન. (ક્ષ:) છાતી, પુ. (ક્ષા:) બેલ, બાવ
 વંક્ષણ, પુ. (વં.) છાતી.
 વક્ષ:સ્થલ, ન. (લં.) છાતી.
 વક્ષોજ, ન. (જં.) સ્ત્રી-આયડીની છાતી.
 વક્ષોરુહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વંગ, ન. (ગં.) કલ્લહ.
 વગાહ, પુ. (હ:) નહાવું, સ્નાન.
 વમ્બુ, પુ. (મ્બુ:) બોલનારો.
 વચ, પુ. (વ:) પોપટ.
 વચકનુ, વિ. (કનુ: કનુ: કનુ.) બોલનારો, ધણુબોલ
 વચન, ન. (નં.) બાપણ.
 વચનકર, વિ. (ર: રા. રી. રં.) બોલવું, વ
 વચનગ્રાહિન, વિ. (હી. હિળી. હિ.) બોલો, ન
 કલુ કરે તેવો.
 વચસ, ન. (વ:) બાપણ.
 વચનોસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) બોલો, નમ્ર, સ
 વચા, સ્ત્રી. (ચા.) પેખંડ, અકલ્લકરો.
 વજ્ર, ન. પુ. (જં. જઃ) વીજળી, હીરો, પુ. (ર

(દ્રુ:) થુવર, યોર. [ને ગગડાટ.
 પુ. (ષ:) વીજળીનો ચળકાટ-તથા અવાજ
 પુ. (ષ:) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 ન. (જ્વ:) તળગુ કુલ. [ચુણાકાર.
 (ધ:) વીજળી પડ્યાથી મરવું, આગે
 (ય: યા. યં.) કઠોર, જીલમી, કઠણ દી-
 નીનો, વજ્રર શરણ, શખ્ત.
 (વ:) કુક્કર, મુંડ.
 (સ્ત્રી:) શુરજ કુલ. [આકૃત પડતી.
 પુ. (ત:) વીજળીનો શપાટો, એકાએક
 (જી:) ધંદ્ર. [શીઆળ.
 (ક: કા. કં.) ડગ, ડગણારો, પુ. (ક:)
 (ત: તા. તં.) ડગલેલો.
 (ક:) શીઆળ.
 (લ:) અશોકનું આડ, તમરનું આડ, નેતર,
 તળનું પક્ષીછે, સ્ત્રી. ધાણું કુધ આપણારી
 ગા.
 પુ. (ય:) નેતર. [દોરી, દોરી.
 (ટ:) વડનું આડ, ન. પુ. (ટં. ટં.) કાથાળી-
 (ક:) વડો, પાવાનો વડો.
 (ટી:) કાથાળી દોરી, રશી.
 (વા:) બ્રાહ્મણની સ્ત્રી, ધોડી.
 પુ. (લ:) શમુદ્રમાનો આખી.
 (હ: હા. હં.) પોહલું, મોહું.
 (ગિક:) વાણીઆ. [ધંદો, વેપાર.
 ન. (ચં.) વાણીઆનું કામ, વાણીઆનો
 સ્ત્રી. (ઙ્યા.) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 (ક:) ભાગ, હીસ્સો.
 પુ. (ય:) વેપારી, વેહવારી. [આશ્ચર્ય, તેડું.
 એદ, કરણારસ, સંતોષ, અજાણી,
 શત્રી, સામર્થ. [સંવત્સર, વર્ષ.
 (સં.) છત્રી, પુ. (ત્ત:) વાહરેડો, ગોદો,
 (ક:) કુડાનું આડ.
 પુ. (ર:) જર જીવાન બળદ-ગોદો.
 પુ. (મ:) બચનાગ.
 પુ. (રં.રં:) વર્ષ, સંવત્સર.
 (લ: લા. લં.) દયાળુ, તેલવાલું, ચીકણું.
 (દ: દા. દં.) ખોલનારો, ધણું ખોલનારો.

વદન, ન. (નં.) મોહડું, મોહો.
 વદન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) દાનશુર, દાતા, ધર્મો.
 વદાન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) ઉપલો શબ્દ જીવે. [નારો.
 વદાવદ, વિ. (દ: દા. દં.) ખોલનારો, ધણું-ખહું-ખોલ-
 વમ, પુ. (ધ:) ધાત, મારવું, ઠાર મારવું. [જોગ.
 વધ્ય, વિ. (ધ્ય: ધ્યા. ધ્યં.) મારવા લાયક, જીવ લેવા
 વધી, સ્ત્રી. (ધી:) આંખડાની દોરી.
 વમ્, સ્ત્રી. (ધૂ:) ખાચડી, વહુ, ડીકરાની ખાચડી,
 નવી પરણેલી સ્ત્રી, સ્પૃક્ષા, પિંડિકા વનસ્પતીછે.
 વન, ન. (નં.) અરણ્ય, જંગલ, પાણી, જળ, ધાર,
 પ્રવાહ. [સ્પતીછે.
 વનતિક્તિકા, સ્ત્રી. (કા:) પાડવળી, પાહાડ મુળ વન-
 વનપ્રિય, પુ. (ય:) કોકીલા નામનો પક્ષી, કોયળ.
 વનમાલકો, સ્ત્રી. (કા:) મોઠી માખ, જંગલી માખી.
 વનમાલિન, પુ. (લી:) વિષય.
 વનમુદ્ર, પુ. (ઢ:) મઠ, મઠ કરીને એક ધાન્યછે.
 વનશૃંગાટ, પુ. (ટં:) સરાટા નામની વનસ્પતીછે.
 વનસ્પીત, પુ. (તિ:) કુલ વગર ફળ આવે એવું આડ,
 ફણસ, ઉંખર, આડ, વૃક્ષ.
 વનાયુ, પુ. (યુ:) હરણું.
 વનાયુજ, પુ. (જ:) એક દેશનો ધોડો છે.
 વનજ, પુ. (જ:) વિષયનો હાથી.
 વનિતા, સ્ત્રી. (તા:) સ્ત્રી, ખાચડી, ધણીજ પ્યારી સ્ત્રી.
 વનીપક, પુ. (ક:) ભીખારી, માગણારો.
 વનીયક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવે.
 વનૌકસ, પુ. (કા:) વાંદરો.
 વંદાર, વિ. (ર: રઃ રં.) વંદનશીલ, નમવાળું.
 વંદન, પુ. (દી:) ભાટ, રુપી કરનારો. [એવું આડ.
 વંધ્ય, વિ. (ધ્ય: ધ્યા. ધ્યં.) કોઈજ વખતે ફળ નહીં આવ્યું
 વન્યા, સ્ત્રી. (ન્યા:) ધણા જંગલો, જંગલો.
 વપા, સ્ત્રી. (વા:) છેદ, કાણું, ચરખી.
 વપુસ, ન. (પુ.) દેહ, શરીર.
 વપ, પુ. ન. (પ્ર: પ્રં.) ગંદકાથી માતોડી કાઢીને ઢગલો
 કરેલતો, ખેતર, ખેત, નં. (પ.) સીમું. [પાણી.
 વમયુ, પુ. (યુ:) આકલું, હાથીના મુંઢને છેડેથી ટપકેલું
 વમિ, સ્ત્રી. (મિ:) આકલું, નાંખવું.
 વયસ્, ન. (ય:) પક્ષી, ઉમ્મર, વરસ.

વર્ચ, પુ. સ્ત્રી. (ર: રી.) જીવાન માણુશ-પુરુષ,

વર્ચ, પુ. (મં:) એકજ જાતનુ ટોલું-જમાવ.

વર્ચ, પુ. (વં:) બુધ નામનો એકનો દીકરો.

વર્ચસ્, ન. (વં:) તેજ, યુ, વિશ્વા, રૂપ.

વર્ચસ્ક, ન. (સ્કં.) વિશ્વા, યુ.

વર્ણ, પુ. (ર્ણ:) બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર

ચાર વર્ણ દરેક, હાથીના પીઠ ઉપર નાખવા

બૂલ, અશમાગીરંગ, સ્તુતી, પુ. ન. (ર્ણ:)

અક્ષર, દશકત, પુ. કીર્તી, યુણ કથા, પુ.

બિદ, રૂપ, ચોપડવું.

વર્ણક, ન. (કં.) દીલે ચોપડવાનુ પુટનુ-પ્રશ્ન

વર્ણિત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી કીધેલ-કરેલ.

વર્ણનુ, પુ. (ર્ણં.) બ્રહ્મચારી. [પક્ષી

વર્તક, પુ. (કં:) ધોડાગી ખરી, વિ. એક જાત

વર્તન, ન. (નં.) બચવુ, જગવુ, જીવવુ, વિ. (ન:

નં.) વાગનારો, ચાલનારો.

વર્તનિ, સ્ત્રી. (નિ:) માર્ગ, રસ્તો.

વર્તની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [પિ

વર્તિ, સ્ત્રી. (તિં:) દીલે ચોપડવાનુ પુટનુ—

વર્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) જંગલી ચકલી, ચક્લી.

વર્તિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુ: ણુ: ણુ:) ચાલનારો, વાગનારો

વર્તલ, વિ. (લ: લા. લં.) ગોળ, વર્તુળ.

વર્ત્તનિ, સ્ત્રી. (નિ:) માર્ગ, રસ્તો.

વર્ત્તની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વર્ત્તન, ન. (ર્ત્તં.) માર્ગ, રસ્તો, આંખની પાપ

વર્ત્ત, ન. (ર્ત્તં.) સીસું.

વર્ત્તક, પુ. (કં:) ભારંગીનો વેલો.

વર્ત્તકિ, પુ. (કિ.) સુધાર. [(નં.) વધવું, વૃદ્ધો, કાપ

વર્ત્તન, વિ. (ન: ના. નં.) વધવાજોગ, મોંઢુંથવા જોગ

વર્ત્તમાન, વિ. (ન: ના. નં.) વધનાર, વધવા જોગ,

(ન:) એરંડાનુ ઝાડ.

વર્ત્તમાનક, પુ. (કં:) ઠાકણ, ઠાકણ.

વર્ત્તિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુ: ણુ: ણુ:) વધવા જોગ.

વર્ત્તી, સ્ત્રી. (ર્ત્તીં.) આંખડાનુ દોરડું.

વર્વેણા, સ્ત્રી. (ળા.) માખ, માખી.

વર્મન, ન. (ર્મં.) છોતરું, અખતર.

વર્મિત, વિ. (ત: તા. તં.) અખતર પહેરનારો.

વર્ચ, વિ. (ર્ચં: ર્ચાં. ર્ચીં.) સુખ્ય, પ્રસુખ્ય.

વર્કર, પુ. સ્ત્રી. (ર: રી.) જીવાન માણુશ-પુરુષ,

વર્ગ, પુ. (મં:) એકજ જાતનુ ટોલું-જમાવ.

વર્ચ, પુ. (વં:) બુધ નામનો એકનો દીકરો.

વર્ચસ્, ન. (વં:) તેજ, યુ, વિશ્વા, રૂપ.

વર્ચસ્ક, ન. (સ્કં.) વિશ્વા, યુ.

વર્ણ, પુ. (ર્ણ:) બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર

ચાર વર્ણ દરેક, હાથીના પીઠ ઉપર નાખવા

બૂલ, અશમાગીરંગ, સ્તુતી, પુ. ન. (ર્ણ:)

અક્ષર, દશકત, પુ. કીર્તી, યુણ કથા, પુ.

બિદ, રૂપ, ચોપડવું.

વર્ણક, ન. (કં.) દીલે ચોપડવાનુ પુટનુ-પ્રશ્ન

વર્ણિત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતી કીધેલ-કરેલ.

વર્ણનુ, પુ. (ર્ણં.) બ્રહ્મચારી. [પક્ષી

વર્તક, પુ. (કં:) ધોડાગી ખરી, વિ. એક જાત

વર્તન, ન. (નં.) બચવુ, જગવુ, જીવવુ, વિ. (ન:

નં.) વાગનારો, ચાલનારો.

વર્તનિ, સ્ત્રી. (નિ:) માર્ગ, રસ્તો.

વર્તની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [પિ

વર્તિ, સ્ત્રી. (તિં:) દીલે ચોપડવાનુ પુટનુ—

વર્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) જંગલી ચકલી, ચક્લી.

વર્તિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુ: ણુ: ણુ:) ચાલનારો, વાગનારો

વર્તલ, વિ. (લ: લા. લં.) ગોળ, વર્તુળ.

વર્ત્તનિ, સ્ત્રી. (નિ:) માર્ગ, રસ્તો.

વર્ત્તની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જીવો.

વર્ત્તન, ન. (ર્ત્તં.) માર્ગ, રસ્તો, આંખની પાપ

વર્ત્ત, ન. (ર્ત્તં.) સીસું.

વર્ત્તક, પુ. (કં:) ભારંગીનો વેલો.

વર્ત્તકિ, પુ. (કિ.) સુધાર. [(નં.) વધવું, વૃદ્ધો, કાપ

વર્ત્તન, વિ. (ન: ના. નં.) વધવાજોગ, મોંઢુંથવા જોગ

વર્ત્તમાન, વિ. (ન: ના. નં.) વધનાર, વધવા જોગ,

(ન:) એરંડાનુ ઝાડ.

વર્ત્તમાનક, પુ. (કં:) ઠાકણ, ઠાકણ.

વર્ત્તિષ્ણુ, વિ. (ષ્ણુ: ણુ: ણુ:) વધવા જોગ.

વર્ત્તી, સ્ત્રી. (ર્ત્તીં.) આંખડાનુ દોરડું.

વર્વેણા, સ્ત્રી. (ળા.) માખ, માખી.

વર્મન, ન. (ર્મં.) છોતરું, અખતર.

વર્મિત, વિ. (ત: તા. તં.) અખતર પહેરનારો.

વર્ચ, વિ. (ર્ચં: ર્ચાં. ર્ચીં.) સુખ્ય, પ્રસુખ્ય.

ની. (ધર્મ.) મનેગમતો વર પરણનારી સ્ત્રી.
 ની. (રા.) વીળવણી, કાનફેડી વનસ્પતી છે.
 (વ.) વરસવું, વુ. ન. (વં. વં.) સંવત્તર, વુ. (વં.)
 ના આંધ્રપંડ તે દરેક. ન. (વં.) ભરત પંડ.
 (ર.) નપુસક, હીજો, આયલો, ખોળો.
 (જા.) ચોમાસું, વરસાદના દહાડા.
 (મૂ.) દેડકા, દેડકાની જાત.
 ની. (મી.) દેડકી.
 (ય.) યાન્. યસી. ય:) બહુ ધરેડો, જાદુ.
 (લ.) તહાડથી ગોઠવાયેલું પાણી, બર્ફ,
 [ખુબસુરત આકૃતી.
 (ધ્મ.) દેહ, પ્રમાણ, આસરો, ધણી
 (ક્ષ) ક્ષા. કં.) સફેદરંગનું, ધોળું.
 (જં.) ખેતર, શેહરનો દરવાજો, ભાત, છા-
 ભાત, લઢાઈ, જંગ.
 ની. (જા.) સારી સ્ત્રી, ખુબ સુરત બાંધડી.
 ની. (મિ.) અગાસી, ધેરના ઉપરની બંગલી.
 (ત: તા. તં.) ધેરાયેલું.
 (લી.) કુરચલી.
 વુ. (સ્વ:) વાંદરો.
 સ્ત્રી (ર: રા.) બાડો, કાંણો.
 (કં.) પડવી, છજી.
 વુ. (સ્વ:) વાંદરો.
 વુ. (યં. ય:) પોંચી, કુંકણ, બાળુબંદ.
 વુ. (કં. ક:) છાલ, છોડાં.
 વુ. (લં. લ:) છાલ, છોડાં. [ચાલ છે.
 (તં.) ધોડાનું એક જાતનું ચાલવું છે—
 વુ. (કં. ક:) કીડીએ માતોડીનો ઢગલો
 તે, કીડીઆળું, વુ. (કં.) વાલસ્મીક રૂપી.
 ની. (કી.) તંબુરો.
 (મ: મા. મં.) પ્યારો, પ્યારવાળું, સગણનું,
 વુ. (મ:) જાતવાળો ધોડો.
 (રિ:) ટુળસીના કુલ—મંજરી.
 (રી.) ટુળસીના કુલ—મંજરી.
 (હિ.) વેલો.
 (હી.) વેલો.
 વુ. (રં. ર:) }
 વુ. (રં. ર:) } સુંકુમાસ, ખાંડ.
 ની. (રા.) }

વલ્લજ, વુ. (જ:) નદીમાંનું જાડું ધાસ.
 વજા, વુ. (જા:) ઠંડિયા, વિ. સ્વાધીન, સ્વાધીનપણો,
 મોઢાપણું. [કનો કાટો.
 વંજા, વુ. (જા:) બાંધ, વાસ, કુળ—કુળી, સુમુદાય, પી-
 વંજાક, ન (કં.) કૃષ્ણા ગર સુખડ.
 વજાક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) મેલ, જાડુ, મેહોળી.
 વંજારોચના, સ્ત્રી. (ના.) } વંસલોચન વનસ્પતી છે.
 વંજાલોચના, સ્ત્રી. (ના.) }
 વજા, સ્ત્રી. (જા.) હાથણી, વાંઝી ગાય, સ્ત્રી, કં-યા, ગાય.
 વજીક, વિ. (ક: કા. કં.) ખાલી.
 વંજીક, ન. (કં.) કૃષ્ણા ગર સુખડ. [આમાંનું મીઠું.
 વજીર, વુ. (ર:) ગજરીપણી વનસ્પતી છે, ન. (રં.) દરી
 વજ્ય, વિ. (જ્ય: જ્યા. જ્યં.) સ્વાધીન.
 વષટ, અ. યસ—હવનમાં આહુતી આપતી વખતે
 જે અવાજ પ્રાક્ષણલોકો કરે છે તે.
 વષટકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) અખીમાં કીધેલો હવન.
 વસતિ, સ્ત્રી. (તિ:) રહેલું, ધર, રાત.
 વસન, ન. (નં.) વસ્ત્ર, કપડા.
 વસંત, વુ. (ત:) વસંતરતુ.
 વસા, સ્ત્રી. (સા.) ચરખી.
 વસિર, ન. (રં.) દરીઆના પાણીથી થયેલું મીઠું.
 વસુ, વુ. (સુ:) દેવનો એક ગણ છે, આકાશનું ઝાડ,
 મોરસળીના કુલનું ઝાડ, ન. (સુ.) ધન, રત્ન,
 અગ્ની, કીરણ. ગુસડી, બગણો, ન. ઓષધ,
 ઓસડ, વૃક્ષી, વધવું, વુ. કાંતી, તેજ, વિ. સાળો,
 બાંધડીનો ભાઈ, મીઠું.
 વસુક, વુ. (ક:) આકાશનું ઝાડ, ન. (કં.) સાંભરમીઠું.
 વસુદેવ, વુ. (વ:) કૃષ્ણનો બાપ.
 વસુધા, સ્ત્રી. (ધા.) }
 વસુધરા, સ્ત્રી. (રા.) } પૃથ્વી.
 વસુમતી, સ્ત્રી. (તી.) }
 વસૂક, વુ. (ક:) આકાશનું ઝાડ, ન. (કં.) સાંભરમીઠું.
 વસ્તક, ન. (કં.) સાંભરમીઠું. [ગોછેતે, કપડાનો છેડો.
 વસ્તિ, સ્ત્રી. વુ. (સ્તિ: સ્તિ:) પેટમાં દુટ્ટી હેડળ જે મુતરનો કુ
 વસ્ય, ન. (સ્યં.) ધર.
 વસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) કપડું.
 વહ, વુ. (હ:) બલદનો ખમો.
 વસ્ર, ન. (સ્ત્રં.) મોલ, કીંમત, ભાવ.
 વસ્રસા, સ્ત્રી. (સા.) દીલમાંની નસ.

વન્હિ, પુ. (વિંહ:) અખી, મિતા વનસ્પતીછે.

વન્હિશિખ, ન. (વં.) કચુંખો.

વા. અ. જમ, જમ્રમાણે, અથવા, કીંવા, નહીતો,

અગર, કે, માલ, કેવળ, તદન, ફક્ત, પણ, ખી,

વળી, પણ, અને, તથા, ને. [અહરપતી.

વાક્યવિ, વિ. (વિતિ: વિ.) સુભાષીત ખેલનાર, વક્તા,

વાક્ય, ન. (વ્યં.) વાક્ય, શબ્દ, નેમ.

વાગીશ, પુ. (શ:) સુભાષીત ખેલનાર, વક્તા, અહરપતી.

વાગુજી, સ્ત્રી. (જી.) બાવચી.

વાગુરા, સ્ત્રી. (રા.) જાળ, જાળું.

વાગુરિક, પુ. (ક:) જાળયી હરણને પકડનારો શીકારી.

વાગિમન, પુ. (ગમી.) ઇંનસાફ કરનારો, અહરપતી, વિ.

(ગમી. ગિમની. ગિમ.) ધણુખેલનારો, વાચાળ.

વાહમુખ, ન. (વં.) ખેલવાનો પ્રારંભ—શુરૂઆત.

વાચંચમ, વિ. (મ: મા. મં.) પવિત્ર, અલપમાધી, મુળી.

વાચક, પુ. (ક:) શબ્દ.

વાચસ્યવિ, પુ. (વિ:) અહરપતી.

વાચટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) ધણુ ખેલનારો.

વાચલ, વિ. (લ: લા. લં.) ધણુ ખેલનારો.

વાચિક, ન. (કં.) કાસદે કહેલો સંદેશો. [કરનારો.

વાચયુક્તિ, વિ. (ક્તિ: ક્તિ: ક્તિ.) ધણુ ખેલનારો, ઇંસાફ

વાચયુક્તિપટ્ટ, વિ. (ટું: ટું: ટું.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

વાક, સ્ત્રી. (ક:) વાચા, વાણી. [અટપટ, અવાજ.

વાજ, પુ. (જ:) પાંખ, તીરના પીછાં, વેગ, ત્વરો, જલદી,

વાજવેય, ન. (વં.) એક જાતનો યાગ છે.

વાજિ, પુ. (જિ:) ધોડો.

વાજિદંતક, પુ. (ક:) અડુળસો.

વાજિન, પુ. (જી.) પક્ષી, ધોડો, બાણ.

વાજિચાલ, સ્ત્રી. (લા.) ધોડાનો તખેલો.

વાંછા, સ્ત્રી. (છા.) ઇચ્છા.

વાટ, પુ. (ટ:) માર્ગ, ધેરો, અંગ, એક જાતનું અન્ન છે.

વાટી, સ્ત્રી. (ટી.) ધરંગી બેઠ, ધરપાસેનો બાગ,

કેડ, કમર.

વાચ્ચાલક, પુ. (ક:) વુકડી, ચીકણા વનસ્પતીછે.

વાહવ, પુ. (વ:) દરીઆમાનો અગ્ની, બ્રાહ્મણ, ન.

(વં.) ધોડાનું ટોળું.

વાહવ્ય, ન. (વ્યં.) બ્રાહ્મણનો જમાવ.

વાળી, સ્ત્રી. (ળી.) વાચા, સરસ્વતી.

વાળીજ, પુ. (જ:) વાણીઆ, વેપારો.

વાળિહ્ય, ન. (વ્યં.) વાણીઆનું કામ, વેપાર.

વાળિની, સ્ત્રી. (ની.) નાચનારી સ્ત્રી, સંદેસોલ.

વાળિ, સ્ત્રી. (ળિ:) વણુપુ.

વાત, પુ. (ત:) પવન, વા, વાયુ.

વાતક, પુ. (ક:) શણુપણું ગોકણુંનો વેલો.

વાતકિન, વિ. (કી. કિની. કં.) વાયુથએલો, વા.

વાતપ્રમી, પુ. (મી:) એક જાતનું હરણ છે.

વાતવૌચ, પુ. (ય:) આખરાનું ઝાડ, આખ.

વાતમૃગ, પુ. (મ:) એક જાતનું હરણ છે.

વાતરોગિન, વિ. (ગી. ગિની. ગિ.) વાયુથએલો, વા.

વાતાચન, ન. (નં.) અરેકો, બારી, ખડકી.

વાતાયુ, પુ. (યુ:) હરણ.

વાતિ, પુ. (તિ:) પવન, વાયુ, વા.

વાતુલ, પુ. (લ:) નજબાવાળું, બાદકરે એ.

વાતૂલ, પુ. (લ:) વિ. (લ: લા. લં.) ઉપલો શબ્દ.

વાત્સલ્ય, ન. (લ્યં.) મમતા, કૃપાળુપણો.

વાદિલ, ન. (લં.) વાદ્ય, વાગ્યું.

વાન, વિ. (ન: ના. નં.) સુકુ ફળ, સુકવેલું ફળ.

વાનપ્રસ્થ, પુ. (સ્થ:) મોહવડાનું ઝાડ, સાધુ.

માં યોગ સાધન કરવા સાઈં ઇંદ્રીયનો વ.

રીને પોતીકા બધરાં છોકરાં સાથે રહેન.

વાનર, પુ. (ર:) વાંદરો.

વાનસ્થ, પુ. (સ્થ:) કુલ આવીને ફળ થાએ.

વાનાયુ, પુ. (યુ:) હરણ.

વાનાર, પુ. (ર:) નેતર.

વાનેય, ન. (યં.) કેવડી, છુદ્ર માથ.

વાપિ, સ્ત્રી. (વિ:) વાવ.

વાપી, સ્ત્રી. (વી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

વાપ્ય, ન. (વ્યં.) કડવું કોણ, મીઠું કોણ.

વામ, વિ. (મ: મા. મં.) ખુબસુરત, અબજ.

તીકુળ, સાંભિ, પુ. કામ, મદન, વિ. સુલકુ.

પુ. ધાઈ, મેઘ, મેહ, મહાદેવ, શત્રુ, દુઃ

વામદેવ, પુ. (વ:) મહાદેવ. [નં.] ઠીંગણો,

વામન, પુ. (ન:) દક્ષીણ દીશાનો હાથી, વિ.

વામલૂર, પુ. (ર:) વલ્મીક શબ્દ જુવો.

વામલોચના, સ્ત્રી. (ના.) ખુબસુરત આંખવાળી

વામા, સ્ત્રી. (મા.) બાવડી, સ્ત્રી.

વે. (મી.) ઘેડી.
 વુ. (હ:) કાંટલો.
 વ. (સ:) કાગડો.
 વે, વુ. (તિ:) ધુવડ.
 વ્ત્રી. (સી.) કાકળંધા વનરપતીછે.
 વ્ત્રી. (લી.) કાકોલી વનરપતીછે.
 (યુ:) પવન, વા.
 વુ. (લા.) અગ્ની.
 (વા.) પાણી, જળ.
 (રં.) પાણી, જળ, વુ. (ર:) જમાવ, ટોળુ,
 ા, પ્રસંગ, અવકાશ, વપ્ત, આતવાર.
 (ળ:) હાથી.
 વ્ત્રી. (સા.) કેળ, કેળાનુ ઝાડ.
 વ્ત્રી. (લા.) ઉપલો શબ્દ જ્યુલો.
 વ્ત્રી. (સ્વા.) એક વેશ્યા છે.
 વ. વુ. (ળં.ળ:) કાચળી, ચોળી, આંગરખું.
 વ્ત્રી. (સ્ત્રી.) વેશ્યા, યુલ્લીકા.
 વી. હા.) વારાહીકંદ વનરપતીછે.
 (રિ.) પાણી, જળ.
 (દ:) મેઘ, મેહ, વરશાદ.
 વ્ત્રી. (ળી.) જળકુંભી વનરપતીછે.
 વુ. (હ:) પાણીનો ઝરો, પાણીનો પ્રવાહ.
 વુ. (હ:) મેઘ, મે, વરશાદ.
 (રી.) હાથીનો તમેલો. [પક્ષીમ દીશા.
 (ળી.) મધ, શુરા, દારૂ, શુરાખ, આથમન,
 (કં.) વાહરડાનુ ટોળું. [દરેસ્ત.
 (તં.તં.તં.) શાન્તો, રોગ વગરનો, તં-
 વ્ત્રી. (કી.) } જંગલી વેંગણ, રીંગણી.
 (કુ.) }
 (હ:) કાવડ લઈજનારો, કાવડ ઉપાડનારો.
 (કં.) યુદ્ધપો.
 (ક્યં.) ઉપલો શબ્દજ્યુલો.
 (વિ.) લોકોને પૈસા આપીને તેના વીઆ-
 પર પોતીકું યજ્ઞરાત ચલાવનારો.
 વુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જ્યુલો.
 (ળં.) અપતરનો જમાવ. [વરધનો.
 (કં.) ત્રાયમાણ વનરપતીછે.વિ.(ક:કા.કં.)
 (કં.) કોર્થીખર, કાંકડી.

વાલય, વુ. (ય:) ગધેડો.
 વાલ્મીક, વુ. (ક:) વાલ્મીક રશી.
 વાવદુક, વિ. (ક: કા. કં) બહુ ખોલનારો.
 વાવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) સુકરર કીધેલો, પસંદ કરેલું.
 વાન્નિકા, સ્ત્રી. (કા.) અડુળશો.
 વાન્નિત, ન. (તં.) પક્ષીનો શબ્દ.
 વાસ, વુ. (સ:) ધર, રેકાણ.
 વાસક, વુ. (ક:) અડુળશો. [યાદ રહેવી.
 વાસના, સ્ત્રી. (તં.) ઇચ્છા, જે અગાવુ થયુંછે તેગી
 વાસગૃહ, ન. (હં.) ધરનો વચલો ભાગ, ચેહેલી, આહળી.
 વાસંતી, સ્ત્રી. (તી.) કુસરી, કરતુર મોગરો વનરપતીછે.
 વાસયોગ, વુ. (મ:) ખુશમોગી બુકણી, અરગળે વીગરે.
 વાસવ, વુ. (વ:) ઇંદ્ર.
 વાસસ્, ન. (સ:) વસ્ત્ર, કાપડ.
 વાસિત, વિ. (ત: તા. તં.) ખુશમોવાળુ કરેલું, ન. (તં.)
 ધાન્ય, અનાજ, પક્ષીનો શબ્દ, અવાજ. [થણી.
 વાસિતા, સ્ત્રી. (તા.) સ્ત્રી, આયડી, હાથીની આયડી, હા-
 વાસુકિ, વુ. (કિ:) સાપનો રાજા.
 વાસુદેવ, વુ. (વ:) વિષ્ણુ.
 વાસુ, સ્ત્રી. (સૂ:) કુમારી, કન્યા.
 વાસ્તુ, પૂ. ન. (સ્તુ: સ્તુ.) ધરની જગા.
 વાસ્તુક, ન. (કં.) } બથુવા, ચંદન બથુવા વનરપતીછે.
 વાસ્તુક, ન. (કં.) }
 વાસ્તો જ્વતિ, પૂ. (તિ:) ઇંદ્ર.
 વાસ્ત્ર, વિ. (સ્ત્ર: સ્ત્રા. સ્ત્રં.) કપડાથી ઢંકાએલું.
 વાહ, વુ. (હ:) હાથ, ધેડો, આરમણ.
 વાહદ્વિષન, વુ. (તં.) ભેંશ, જંગલી ભેંશ.
 વાહન, ન. (નં.) બળદ, ધેડો વીગરે.
 વાહસ, વુ. (સ:) અજગર નામનો શાપ, અજદાહ.
 વાહા, સ્ત્રી. (હા.) હાથ.
 વાહિત્ય, ન. (ત્યં.) હાથીના માથાનો નીચલો ભાગ.
 વાહિની સ્ત્રી. (ની.) લરકર, નદી.
 વાહિનીપતિ, વુ. (તિ:) શેનાપતી, દરીઆ, શમુદ્ર.
 વિ, વુ. (વિ:) પક્ષી, પંખેર.
 વિકંકત, વુ. (ત:) વેહ કળી નામનુંઝાડછે.
 વિકચ, વિ. (ચ: ચા. ચં.) કુલવાળો વૃક્ષ-ઝાડ.
 વિકર્તન, વુ. (ન:) સુર્ય સુરજ. [વેલ્લા હોયછે તે.
 વિકલાંગા, વિ. (મ: મા. મં.) જેને કદરતી કંઈ અવયવ

વિકશ્વર, વિ. (ર: રા. રં.) પ્રશારેલું, ફેલાયલું.
 વિકષા, સ્ત્રી. (ષા.) મંજી, મંજી.
 વિકસા, સ્ત્રી. (સા.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિકસિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રવૃત્તીત, ફુલામ્મેલું.
 વિકસ્વર, વિ. (ર: રા. રં.) ફેલાયલું પ્રશારેલું.
 વિકાર, પુ. (ર:) માંદગી, મંદવાડ, મનોવીકાર, અ-
 ક્યામણ. [એકાંત સ્થળ.
 વિકાશ, પુ. (શ:) પ્રકાશ, ઉદ્ભવ, સ્પષ્ટ, પ્રશિષ્ટ,
 વિકાશિન, વિ. (શી. શિની, શી.) } ફેલાયલું, પ્રશારેલું.
 વિકાશિન, વિ. (ષી. શિની, શિ.) }
 વિકાસિન, વિ. (સી. સિની. સી.) }
 વિકાર, પુ. (ર:) પક્ષી.
 વિકિરણ, પુ. (ળ:) આકાશનું આડ, આકાશ. [પામેલો.
 વિકુર્વાણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) ખુશી, આનંદપ્રદ.
 વિકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) દરદી, માંદો પુ. (ત:) ખીભત્સરથ.
 વિકૃતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વીકાર, મંદવાડ.
 વિક્રમ, પુ. (મ:) અતીપરાક્રમ, પરાક્રમ, ફરવું.
 વિક્રમ, પુ. (ય:) વેહેવું.
 વિક્રયિક, પુ. (ક:) વેહેવનારો, વાણીઓ.
 વિક્રાંત, પુ. (ત:) શુરા, શુરો.
 વિક્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) ચીતમો ફેર.
 વિક્રેત્ર, પુ. (તા.) વેચનારો, વાણીઓ.
 વિક્રેય, વિ. (ય: યા. યં.) વેચવાનું.
 વિક્ષવ, વિ. (વ: વા. વં.) શોકથી થાકેલો-હેરાણુ થમ્મેલો.
 વિક્ષાવ, પુ. (વ:) છીંક.
 વિગત, વિ. (ત: તા. તં.) તેજ વગરનું, ગમ્મો. [એછેતે.
 વિગતાર્તવા, સ્ત્રી. (વા.) જે આપડીનો અડકાવ ગ-
 વિગ્ર, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) નકટો, નાક વગરનો.
 વિગ્રહ, પુ. (હ:) દેહ, શરીર, લઘાઈ, જંગ, પ્રશાર,
 વીશ્વાર, ફેલાવ, દુશ્મનીના લશ્કરને આગ લ-
 ગાડવી, લુટવું. [લું અન, અજીં અંજીભાજન.
 વિદ્યસ, પુ. (સ:) દેવ, પીતર વીગરે આદા પછી રહે
 વિદ્ય, પુ. (ઘ:) અડચણ, હરકત.
 વિવ્રરાજ, પુ. (જ:) ગણપતી. [ચતુર, ડાહ્યો.
 વિચક્ષણ, પુ. (ળ:) પંડીત, વીદ્વાન, વિ. (ળ: ણા. ણં.)
 વિચયન, ન. (નં.) શોધવું.
 વિચર્ચિકા, સ્ત્રી. (કા.) ખસ, લીલી ખસ.
 વિચારણા, સ્ત્રી. (ળા.) વીચાર.

વિચારિત, વિ. (ત: તા. તં.) વીચારી, વીચાર
 વિચિકિત્સા, સ્ત્રી. (ત્સા.) શક, સંશય, અંદેસો.
 વિચ્છદક, પુ. (ક:) મોડો અને ખુબસુરત
 વિચ્છદક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિચ્છાય, ન. (યં.) પક્ષીગી ડાયા. [ગ
 વિચ્છિત્તિ, સ્ત્રી. (તિ.) સોન, સ્ત્રીયો દીલે
 વિજન, વિ. (ન: ના. નં.) એકાંતસ્થળ.
 વિજય, પુ. (ય:) જય, જસ, ફેલે.
 વિજિલ, ન. (ને.) ધારીવાળું દહીં.
 વિજા, વિ. (જા. જા. જં.) હુસાર, પંકામ્મેલો.
 વિજ્ઞાત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રસીદ્ધ, જાણેલું,
 વિજ્ઞાન, ન. (ને.) શિષ્યપશાસ્ત્રાદિ વિષયક સોન.
 વિજ્ઞાનિક, વિ. (ક: કા. કં.) પ્રવીણ, નીપુણ.
 વિટ, પુ. (ટ:) ધૂત, જોદર, ખેરનું આડ.
 વિટક, પુ. (ક:) ફેલેલો. [જગ
 વિટંક, પુ. ન. (ક: કં.) રાજના ઘેર પક્ષી
 વિટપ, ન. પુ. (વં. વ:) આડનો વિસ્તાર-ફેલા
 પાંતરાં, ધાસના મુછા.
 વિટપિન, પુ. (વી.) આડ, વૃક્ષ.
 વિટ્કાર, પુ. (ર:) બદલો, ખરાબવાસ, ખે
 વિટ્ચર, પુ. (ર:) ગામમાનું ભુંડ, ગામમાનું
 વિટંગ, પુ. (ગ:) વાવડીંગ.
 વિટાલ, પુ. (લ:) ખીલાડુ, મીંદડું.
 વિતંસ, પુ. (સ:) હરણુ પક્ષી વીગરેને પકડવાનું
 વિતંજા, સ્ત્રી. (જા.) એક જાતનો વાદ છે.
 વિતથ, વિ. (થ: થા. થં.) અસત્ય, ખોટું.
 વિતરણ, ન. (નં.) દાન આપવું. [ચોક ક
 વિતર્દી, સ્ત્રી. (ર્દિ.) અંગણુમાં મનોડીનો ખો
 વિતસ્તિ, સ્ત્રી. (સ્તિ:) વેથ, વેહેથ, વેંટ, બિ
 વિનાન, ન. (નં.) આંદવો, પુ. ન. (ન: નં.)
 સ્તાર, વિ. (ન: ના. નં.) શૂન્ય, મંદ,
 મ્હો માનવું.
 વિનુજ, ન. (જં.) કુરડું નામનું શાકછે.
 વિનુજક, પુ. (ક:) ભોઈ આમળી, ન. (કં.)
 ધાણાળી ભાજી, મોરથુધ.
 વિત્ત, ન. (તં.) ધન, દોલત, વિ. (ત: તા.)
 ખ્યાત, પ્રસીદ્ધ, વીચારવાળો, વીચારવ
 વિદર, પુ. (ર:) દ્વિભાવ, ફેડવું, તોડવું.

(લં.) વાંસની ચીપથી બનાવેલી ચીજ,
 મા, સુપડા, વીગેરે, ડાંખેબનો દાણો. [ખાડો.
 મુ. (ક:) મુકામ્બેલી નદીમાં પાણીસાઈ ખેદેલો
 સ્ત્રી. (સી.) ધોણું બોઈ કોહણું. [સ્પતીછે.
 મા, સ્ત્રી. (મા.) સાલપણું, ડવલામામની વન-
 (ત: તા. તં.) બળેલો, અંગીકારેલું, સ્વીકારેલું.
 સ્ત્રી. (ક.) ખે દીશાના વચ્ચે બાગ.
 (દુ:) હાથીના માથામા જે ચીર હોય છે તે.
 (ર: સ. રં.) સાતો, બળુતો.
 (લ:) નેતર.
 (દુ: દુ: દુ.) સાતો, બળુતો.
 (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) વેહેલું, કાપેલું. [સ્પતીછે.
 સ્ત્રી. (જી.) પાહાડ મુળ, પાડવળી વન-
 પુ. (ર:) એક દેવ છે.
 મા, પુ. (ક:) બાર વરસ પુરા થવાના અગા-
 નો વેદાભ્યાસ પુરો થયો છે તે, જેનું પ્રજ્ઞ-
 પાણ્ય ગયું તે.
 (ત.) વિબુલતા, વીજળી. [ક્રિદ્વેલોથાએ છે તે.
 સ્ત્રી. (ધિ:) ખીલ, છાતી-ગાભ-કાન: એ ઉપર
 (વ:) નહાસણું, નહાસણું.
 (ત: તા. તં.) પાતળું, નહાસેલો-લું
 (મ:) પરવાળું.
 સ્ત્રી. (તા.) એક જાતની ખુશબોઈ.
 મા. (દ્રાન: વિદુષો. દ્રત.) પંડીત, સાતો, બા-
 મા, પુ. (દ્રત.) આત્મા બળનારો.
 (જ:) વેર. [મરી ગયો છે તે, વિધવા.
 સ્ત્રી. (તા.) રાંડ, બોડકી, જે બાયડીનો વર
 (મા.) પ્રકાર, બાબોદય, આપાદાની,
 પગાર, તનખો.
 (તા.) પ્રજ્ઞદેવ.
 (ધિ:) પ્રજ્ઞદેવ, નસીધ, શશ્વત્રા કહેલું,
 વિધી, કામ, ધંધો, ઉદ્યોગ, વેપાર, પ્ર-
 રીત, કર્તવ્ય.
 મુ. (અંદ, માંદ, વિષય, કપુર, સક્ષિસ, રાખસ.
 (ત: તા. તં.) નાખેલો.
 ન. (નં.) થરથરણું, ધુજળું, કાંપણું.
 મા. (દ:) રાહુનામનો ગ્રહ.
 (રં.) વિકલ, અત્યંત વિયોગ, છુટાપડું.

વિષુવન, ન. (નં.) વિષુવન શબ્દ જુવો. [ચાલનારો.
 વિષય, વિ. (ય: યા. યં.) કેવામા ચાલનારો, વચનમા
 વિનયગ્રાહિન, વિ. (શિ. હિ. હિ.) ઉપસા શબ્દ જુવો.
 વિના, અ. શીવાય, વગર, વતરોગ, બિન.
 વિનાયક, પુ. (ક:) ગણપતી, બ્રહ્મા, ગરુડપક્ષી.
 વિનાશ, પુ. (શ:) નાશ, જુવરુંહેવું.
 વિનીમય, પુ. (ય:) બદલ, મોખદલા.
 વિનીત, વિ. (ત: તા. તં.) નમ્ર; બલો.
 વિંધ્ય, પુ. (ધ્ય:) વિંધ્યાદ્રી પર્વત.
 વિજ, વિ. (જ: જા. જં.) વીચારી, મળેલું, પ્રાપ્ત.
 વિપક્ષ, પુ. (ક્ષ:) શત્રુ, દુસમન, વેરી.
 વિપંચી, સ્ત્રી. (ચી.) તંબોરો, તંબુરો.
 વિવળ, પુ. (ળ:) વેચ્યું. [ચીજ.
 વિવળિ, સ્ત્રી. (ળિ.) બજાર; મારકીટ, યુજરી, વેચવાળી
 વિવળી, સ્ત્રી. (ળી:) ઉપસા શબ્દ જુવો.
 વિવસિ, સ્ત્રી. (તિ.) દુ:ખ, આકૃત;
 વિવથ, પુ. (થ:) ખરાબ રસ્તા.
 વિવદ, સ્ત્રી. (ત.) આકૃત, દુ:ખ.
 વિવર્યય, પુ. (ય:) }
 વિવર્યાય, પુ. (ય:) } હલકું કરવું, જીવું કરવું.
 વિવર્યાસ, પુ. (સ:) }
 વિવશિત, પુ. (ત.) પંડીત, વિદ્વાન.
 વિપાદિકા, સ્ત્રી. (કા.) પગની ટાંચ કુટે છે તે રોગ.
 વિપાન્ના, સ્ત્રી. (ના.) એક નદી છે.
 વિપાશ, સ્ત્રી. (વા.) વીપાશા નામની નદી.
 વિપિન, ન. (નં.) અરણ્ય, જંગલ.
 વિપુલ, વિ. (લ: લા. લં.) ઘણું, બહુ.
 વિપુલા, સ્ત્રી. (લા.) પૃથ્વી.
 વિપ્ર, પુ. (પ્ર:) પ્રાણી.
 વિપ્રકાર, પુ. (ર:) અપકાર, દુષ્ટ દેવું.
 વિપ્રકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) હલકો કીધેલો.
 વિપ્રકૃટક, વિ. (ક: કા. કં.) દુર, લાંબે છેડે,
 વિપ્રતિકાર, પુ. (ર:) પાપાપા.
 વિપ્રયોગ, પુ. (ગ:) દેસ્તી તોડવી, મીઠમેદ. [શાએલો.
 વિપ્રલબ્ધ, વિ. (બ: બા. બં.) ઠગેલો, ઠગાએલો, ફ-
 વિપ્રલંભ, પુ. (ભ:) ઠગાવવા જેવો ભાવણ.
 વિપ્રલાપ, પુ. (પ:) વીરુદ્ધ ભાવણ, શાંભે બોલવું.
 વિપ્રાશિકા, સ્ત્રી. (કા.) શાશ્વ નરણું બળનારી સ્ત્રી.

વિપ્રુષ્, સ્ત્રી. (ટ.) પાણીનું ટપકું-કો.
 વિપ્રવ, પુ. (વ:) પ્રલય, જગત્પ્રલય થવો, ટુટી જાયું.
 વિવંધ, પુ. (ધ:) સુતર તથા ઝોડો બંધવો-કપડાં બંધવો.
 વિવુધ, પુ. (ધ:) સાંતી, પંડીત.
 વિભવ, પુ. (વ:) ધન, દોલત.
 વિભાકર, પુ. (ર:) સુર્ય, સુરજ.
 વિભાત, ન. (તં.) પ્રાતઃકાળ, આમદાદ, સવાર, પ્રભાત.
 વિભાવરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત.
 વિભાવસુ, પુ. (સુ:) આખી, દેવતા, સુરજ.
 વિભીતક, પુ. (ક:) ખેડેડાનું ઝાડ.
 વિભીતકી, સ્ત્રી. (કી.) ખેડેડાનું ઝાડ.
 વિભુતિ, સ્ત્રી. (તિ.) ઐશ્વર્ય, સંપત્તી, ભભકો
 વિભુષણ, ન. (ળં.) અલંકાર, ધરેણા.
 વિભ્રમ, પુ. (મ:) સ્ત્રીનો લટકો, શોભા, ભાંતી, ભ્રમ.
 વિભ્રાજ, વિ. (જ. ટ.) અતીશય શોભનાઈ.
 વિમનસ, વિ. (ન: ના. નં.) બુલપડેલો, ચિત્તવ્યાકુળ.
 વિમય, પુ. (ય:) બદલ, બોબદલ.
 વિમર્દન, ન. (નં.) ચોળવું, દાખવું.
 વિમલા, સ્ત્રી. (લા.) સીકેકાઈ.
 વિમર્શ, પુ. (શં.) પેલેલે અજમાવ્યું તે, બુલીજવું.
 વિમાતૃજ, પુ. (જ:) સાવકો ભાઈ, હોરમાન ભાઈ,
 આરમાન ભાઈ. [વાહાન, બહુન.
 વિમાન, ન. (નં.) વીમાન, આકાશ માર્ગથી જવાનું
 વિચદ, ન. (ત.) આકાશ.
 વિચરંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી. [વખત તે.
 વિચમ, પુ. (ય:) યોગસાધનને સાધકારક મળતો
 વિચાત, વિ. (ત: તા. તં.) દાંડ, મસ્તવાલ, દાંડચું, નિ-
 લંબ, ઉઢત. [ખત તે.
 વિચામ, પુ. (ય:) યોગસાધનને સાધકારક કમળ તો વ-
 વિરજસ્તમસ, વિ. (મ: મા. મં.) સત્વચુણી. [થવું
 વિરતિ, સ્ત્રી. (તિ:) શાંતીથી, આશા ન રહેવી, ત્રુષ્ણ
 વિરલ, વિ. (લ: લા. લં.) પાતળું, પડખેપડખે, જુદું
 જુદું, દુરદુર.
 વિરાજ, પુ. (ટ.) ક્ષણિક, ક્ષણી.
 વિરાવ, પુ. (વ:) શુભ.
 વિરિંચ, પુ. (ચ:) } પ્રહરિવ.
 વિરીચ, પુ. (ચિ:) }
 વિરૂપાક્ષ, પુ. (ક્ષ.) મહાદેવ.

વિરોચન, પુ. (ન:) સુર્ય, ચંદ્ર, આગની, પ્રહલાદને
 વિરોધ, પુ. (ધ:) } વર.
 વિરોધન, ન. (નં.)
 વિરોધેતિક, સ્ત્રી. (કિ:) ઉલટું બોલવું, વિરોધ
 વિલક્ષ, વિ. (ક્ષ: ક્ષા. કં.) ધોષારંગ, આશ્ચર્ય
 વિલક્ષણ, ન. (ળં) વીચારી, વીવેકી, કારણ
 તી, વિ. (ળ: ળા. ળં.) જુદું, ભિન્ન.
 વિલંબિત, ન. (તં.) સાવકાશ, આસ્તે, ધીરે.
 વિલંભ, પુ. (મ:) ધણું આપવું, અતીતાન
 વિલાપ, પુ. (વ:) રડીને બોલવું, રડતાં બોલવું
 વિલાસ, પુ. (સ:) સ્ત્રીની મસ્કેરી, વીલાસ.
 વિલીન, વિ. (ન: ના. નં.) પાતળું થયેલું.
 વિલેપન, ન. (નં.) ઉઠવું, શરીરને ચોપડવું
 અથવા બાળી ચીજો, કેસર-સુખડ
 વિલેપી, સ્ત્રી. (વી.) કાંઠા, પાણીવાળો-પાત
 વિવશ, પુ. (ધ:) માર્ગ, રસ્તો, જુસડી, મો-
 ભાર, ઝારી, અનાજ જમાકરી રાખવું
 વિવશિક, પુ. (ક:) કાવડીએ, કાવડ લઈ
 વિવર, ન. (રં.) કાણું, ગોફા.
 વિવર્ણ, વિ. (ર્ણ: ળાં. ળં.) ગીચ, નહાવું, પ
 વિવશ, વિ. (શ: શા. શં.) મોતપાસે આવ્યા
 દ્વિમા ભ્રમ થયો તે.
 વિવશન, પુ. (શાન:) સુર્ય, દેવ.
 વિવાદ, પુ. (દ:) આપવા લેવા બાબત વાદ.
 વિવાહ, પુ. (હ:) લગન, વીવાહ, લગન.
 વિવિક, વિ. (ક: ક્ષા. કં.) એકાંત, પવિત્ર,
 પેકી, વીચારશીલ, વેગળો, જુદો.
 વિવિધ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) બહુબળવું, જ
 વિવેક, પુ. (ક:) વીચાર, સુટી કાઢવું. [સ્ત્રી
 વિવેક, પુ. (ક:) પતરાજીથી પોતીકા વરને નહ
 વિજા, સ્ત્રી. (ટ.) વૈશ, માણસ, મેલ, વીજા, ય.
 વિજાંકટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) મોઢું, ધણું, બહુ, પુસ્તક
 વિજાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વીસગી સંખ્યા, વીસ, વ
 વિજાદ, વિ. (દ: દા. દં.) સાફ, સ્વચ્છ.
 વિજાર, પુ. (ર:) જીવ લેવો, ધાર મારવું, વ
 વિજાવ્યા, સ્ત્રી. (વ્યા.) ગરોળ.
 વિજાસન, ન. (નં.) જીવ લેવો, ધાર મારવું,
 વિજાલ, પુ. (લ:) કાર્તીક સ્વામી.

સ્ત્રી. (સ્ત્રા.) વીશાખા નક્ષત્ર.
 પુ. (ય:) પોહોરેવાન, દરવાન, ચોકીદાર.
 ન. (ળ.) જીવ લેવો, ડાર મારવું વધ. [ઉપ્ધત.
 પુ. (દ:) પંડીત, વીદ્વાન, સાગી, નિર્ભજજ, કંઠ્યું,
 વિ. (લ: લા. લં.) પોહોળુ, પગપુ, મોહુ.
 સ્ત્રી. (તા.) પોખાઈ, ફેલાવ.
 વ, પુ. (ત્વક્.) સાતવણું આડ.
 સ્ત્રી. (લા.) મોહા કંવડળું આડ.
 પુ. (સ્વ:) ખાણ.
 સ્ત્રી. (સ્ત્રા.) ગામમાનો -હાનો રસ્તો.
 પુ. ન. (ક: કં.) ટીળો, ટીળ.
 પુ. (મ:) વીશ્વાસ, નમવું, શૃંગાર સાર સ્ત્રીની
 તા, નમ, વધ, રમતાં તંટો થવો.
 ન. (નં.) દાન આપવું, અપ્પસવું.
 પુ. (વ:) અત્યંત પ્રસિદ્ધી.
 પુ. (ત: તા. તં.) પ્રખ્યાત, વીખ્યાત. [અધુ.
 પુ. (દેવ) દેવનો એક ગણ છે ન. (ચં.) સંધ, સુક,
 પુ. (દુ:) સીકારી કુત્રો.
 પુ. (દુ.) દેવનો સુધાર.
 પુ. (વ:) વિખ્યુ. [નારો, સર્વત્ર જાણારો.
 પુ. (દ્વાદ. દ્વીચી. દ્વક્.) સર્વત્ર ગમન કર-
 ન. (જં.) સુક.
 પુ. (ર:) વિખ્યુ.
 સ્ત્રી. (રા.) પૃથ્વી.
 પુ. (ટ.) ધ્રુવદેવ. [એલી.
 સ્ત્રી. (સ્તા.) વીધવા, ખોડકી, રોડેલી, રંડા-
 પ. (શા.) અતીવીધા નામની વનસ્પતી છે.
 પુ. (સ:) ભરેશ્તિ, ધનિઆર.
 પુ. (ષ: ષં.) જેહેર, ન. (ષં) પાણી, જળ.
 પુ. (ર:) સાપ.
 પુ. (દ:) સાંતવિણાનું આડ.
 (ય:) દેશ, દેખીતું, માલમપડે એવું, ર-
 ધ, ગંધ, સ્પર્શ, શબ્દ આ પાંચ ઇન્દ્રિયના
 વીધુ છે, આશ્રય, જેનું જે નીત પીવાનું
 મ.
 તારનારો, મંત્રી.
 એકેકે.

વિષાળ, ન. પુ. (ળં. ળ:) સીંગડુ, હાથીદાત. [દાત.
 વિષાળી, સ્ત્રી. (ળી.) મેંઠસીંગી વનસ્પતી, સીંગડુ, હાથી-
 વિષુવ, ન. પુ. (વં. વ:) પુલા અને મેષ એ સંક્રાંતોળી
 વખતે દાહાડા તથા રાતખરાખર થાએ છે તે.
 વિષુવત્, ન. (ત્.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિષ્કર, પુ. (ર:) પક્ષી.
 વિટપ, ન. પુ. (વં. વ:) જમીન, ભોઈ.
 વિટર, પુ. (ર:) આસન, વૃક્ષ, દરબની યુઠી.
 વિટરશ્રવસ્, પુ. (વા:) વિખ્યુ.
 વિટ્ટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) જોર જીલમથી નરકમા નાખવું.
 વિષ્ણુ, પુ. (ણુ:) નારાયણ.
 વિષ્ણુકાતા, સ્ત્રી. (તા.) એક જાતની ઝોપડી છે.
 વિષ્ણુપદ, ન. પુ. (દં. દ:) આકાશ.
 વિષ્ણુપદી, સ્ત્રી. (વી.) ભાગીરથી નદી.
 વિષ્ણુરથ, પુ. (ય:) ગરૂડ પક્ષી.
 વિષ્ય, વિ. (ષ્ય: ષ્યા. ષ્યં.) જેહેર નાખીને મારવાબેગ.
 વિષ્વક, અ. જહાં તહાં, સંધેડીકાણે.
 વિષ્વક્ષેન, પુ. (ન:) વિખ્યુ.
 વિષ્વક્ષેનપ્રિયા. સ્ત્રી. (યા.) કક્કરકંદ વનસ્પતી છે.
 વિષ્વક્ષેના, સ્ત્રી. (ના.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વિષ્ણુદ્વાવ, વિ. પુ. (દ્વાદ. દ્વીચી.) નજીકનજીક ફરનારો.
 વિસંકટ, પુ. (ટ:) સહી, સીંહ. [એવુ ખોલવું.
 વિસંવાદ, પુ. (દ:) બાહારથી એક અને અંદરથી એક
 વિસર, પુ. (ર:) જમાવ.
 વિસર્જન, ન. (નં.) દાન, આપવું, અપ્પસવું.
 વિસર્પણ, ન. (ળં.) જખમ મોઠી થવી, જખમ પસરવી.
 વિસાર, પુ. (ર:) માછલી.
 વિસારિન્, વિ. (રી. રિળી. રિ.) પોહોળું.
 વિસૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ફેલાએલું, ફેલાવેલું, મોહું.
 વિસૃત્વર, વિ. (ર: રા. રં.) } પોહોળું.
 વિસૃમર, વિ. (ર: રા. રં.) } પોહોળું.
 વિસ્તર, પુ. (ર:) શબ્દ વીસ્તાર.
 વિસ્તાર, પુ. (ર:) વીસ્તાર, ફેલાવ.
 વિસ્તૃત, વિ. (ત: તા. તં.) મોહું.
 વિસ્પટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) ખોલેલું.
 વિસ્ફાર, પુ. (ર:) કુમાનની દોરીનો અવાજ.
 વિસ્ફોટ, પુ. (ટ:) ફેલો-છી.
 વિસ્મય, પુ. (ય:) આશ્ચર્ય, નાટકમાનો અબુદુત રસ.

વિસ્મયાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) આશ્ચર્યયુક્ત.
 વિસ્મૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ભુલેલું-લો. [વિછે તે.
 વિસ્ત, વિ.(સ્ત: સ્તા.સ્તં.)જેને કાયા માસજેવી ધંદ આ-
 વિસ્ત્રમ, પુ. (મ:) વીધાસ, પ્રાર્થના, શૃંગાર, પ્રાર્થના.
 વિસ્ત્રાસ, સ્ત્રી. (સા.) બુઠાપો, ધરડાપાથુ, ધરડપાથુ.
 વિસ્ત્રાવ, પુ. (વ:) આસામણ.
 વિહગ, પુ. (ગ:) }
 વિહંગ, પુ. (ગ:) } પક્ષી.
 વિહંગમ, પુ. (મ:) }
 વિહંગમા, સ્ત્રી. (મા.) ભીતભાગી ખીટી.
 વિહંગિકા, સ્ત્રી. (કા.) પક્ષી.
 વિહસિત, ન. (તં.) મધ્યમ હસપુ, જરા હસવું.
 વિહસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા, સ્તં.) વ્યાકુળ, શોકથી કરવુંસું
 અને નહી કરવુંસું તે.
 વિહાપિત, ન. (તં.) દાન, આપવું, અપ્પસવું.
 વિહાયસ, ન. પુ.(ય: યા:) આકાશ, પુ. (યા:) પક્ષી.
 વિહાયસ, પુ. (સ:) આકાશ.
 વિહાર, પુ. (ર:) પગથી જવું.
 વિદત્ત, ન. (તં.) સ્ત્રીને ખોલતા ખોલતા એક જાતનો
 લંટકો કરીને પોતીકી મરજી બતાવવી.
 વિન્દલ, વિ.(લ: લા. લં.) શોકથી જેના હૃદય થાકેલા તે.
 વીકાન્ત, વિ.(વા: વ્વા. વાં.) એકાંત, પ્રકાશ, પ્રસિદ્ધ, ખુલ્લું.
 વીત્તી, સ્ત્રી. (વિ:) મોજો, મોજ, દશીઆના મોજ.
 વીણા, સ્ત્રી. (ળા.) તંબુરો, તંબોરો.
 વીણાદંડ, પુ. (ડ:) તંબોરાનો દોડો.
 વીણાવાદ, પુ. (વ:) તંબોરો વગાડનારો.
 વીતંસ, પુ. (સ:) હરણ, પક્ષીને પકડવાનું જાળ-કાંસ.
 વીત, ન. (તં.) લઠાઈ મા નકામો હાથી ધોડો વીગેરે.
 વીતિ, પુ. (તિ:) ધોડો.
 વીતિહોલ, પુ. (લ:) અગ્ની, વેસ્તવ.
 વીતિ, સ્ત્રી. (યિ:) પંતી, વોળ.
 વીથી, સ્ત્રી. (યી.) પંતી, વોળ, માર્ગ, રસ્તો.
 વીધ, વિ. (ધ: ધા. ધં.) કુદરતી સાફ તે.
 વીનાહ, પુ. (હ:) કુવાને પથ્થરની બાંધેલી પાળ.
 વીર, પુ. (ર:) શૂર, સુરો નાટકમાનો એક રસ છે.
 વીરણ, ન. (ર્ણ.) કળિલાળો નામનું ધાસ છે.
 વીરતર, ન. (રં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વીરતર, પુ. (ર:) અરજીન સાદગી આડ.

વીરવત્તી, સ્ત્રી.. (ત્રી.) શૂરની બાવડી.
 વીરવાળ, ન. (ર્ણ.) લઠાઈ કરવાની અગાધ
 થયા પછી જે શૂર લોકો મળીને દારૂ પીએ
 વીરવાળ, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વીરમાર્ગ, સ્ત્રી. (ર્ગ.) શૂરની બાવડી.
 વીરમાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) શૂરની મા.
 વીરવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) ભીલામાનું આડ. [લઠાઈ
 વીરાજાસન, ન. (નં.) ધણીજી-અત્યંત ભય
 વીરસુ, સ્ત્રી. (સૂ:) શૂરની મા. [વિલાવાઈ ગ
 વીરહન, પુ. (હ:) જે અખીહોત્રીના ધેરમા
 વીરા, સ્ત્રી. (રા.) જે સ્ત્રીનો વર તથા ડીક
 વીરહ, સ્ત્રી. (હ:) ફેલાએલી વનસ્પતી.
 વીર્ય, ન. (ર્ય.) પરાક્રમ, રેત, સામર્થ, એક
 વીર્ય, પુ. (ર્ય:) માર્ગ, ધ્યાન ધરવાની એ
 વૃક્, પુ. (વ:) વર, ઉદર.
 વૃક્ષપૂ, પુ. (પ:) ધૂપ, લોખાન.
 વૃક્ષ, વિ. (વ્ણ: વ્ણા. વ્ણં.) તેણું, કાષેલું.
 વૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) આડ.
 વૃક્ષમેદન, પુ. (ત્રી.) તાસણી, કુવાડો.
 વૃક્ષરુહા, સ્ત્રી. (હા.) આડઉપર થએલાવેલો
 વૃક્ષવાટિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચુણીકાના ધેર પાસે
 વૃક્ષાદન, પુ. (ન:) કુવાડો, તાસણી.
 વૃક્ષાદની, સ્ત્રી. (ત્રી.) ઊંબરો, ઊંબરાનું આ
 વૃક્ષાન્ન, ન. (ન્નં.) કોકમ, આમલી.
 વૃજિન, ન. (નં.) પાપ, વિ. (ન: ના. નં.) વ
 નહી તે, પુ. (નં:) દુ:ખ, કલેશ, લોહી,
 વૃત, વિ. (ત: તા. તં.) શાદી કાઢેલ-લો, દો
 વૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) ધેરણિવું, ધેરો, ધેરવિ.
 વૃત્ત, વિ. (ત્ત: ત્તા. ત્તં.) ગોળ, વર્તુળ, પ
 ન. (ત્તં.) પદ્મ, શ્લોક, અરીત્ર, વિ. (ત
 ભીખારી, અતીત, મજબુત, જાડુ.
 વૃત્તોત, પુ. (ત:) પ્રકરણ, પ્રકાર, વાર્તા, વ
 ચાર, સર્વ, દુરસુત, એકાંત.
 વૃત્તિ, સ્ત્રી. (તિ:) જીવવું, જીવન, ટીકા.
 વૃત્તહન, પુ. (હા.) હંદ્ર.
 વૃત, પુ. (લ:) અંધકાર, શત્રુ, એક દેવ
 નેધ, હંદ્ર, પવન.
 વૃથા, અ. નિરર્થક, વિધિહીન, ફોકટ, નહાક,

(ક્ર: ક્રા. કં.) ડોસો, ધરડો, પંડીત, વીદ્વાન,
(.) શિલાભૂત.

(તં.) બુડાપો, ધરડપાણું.

પુ. (ક:) વરધારા, જીર્ણુકંજ વનસ્પતી.

પુ. (તા:) હંદ્ર.

[હોય તે.

પુ. (મિ:) પવનથી જોની કુટી મોઢી થઈ

(દિ:) વધવું.

સ્ત્રી (કા.) વ્યાજથી યુજરાણ મલાવવું તે.

(ક્ર:) ધરડો બળદ.

પુ. (વ:) વ્યાજથી યુજરાન કરનારો.

(તં.) ડાખણું.

(.) જમાવ.

(દા.) ઝાડઉપર થએલા વેલો.

પુ. (ક:) દેવ, વિ. (ક: કા. કં.) મુખ્ય, ખુ-

ન, દીલમાનુ જાણનારો.

(ક્ર: છા. છં.) અતીશ્રેષ્ઠ, બહુ મહેટો.

(ક:) વૃક્ષીકરાસ, કશારી, વીધુ, ભમરો,

1. [દર, શ્રેષ્ઠ, પુરૂષ, અડુજસો.

(ક્ર:) બળદ, વૃષભરાશ, પુન, આંડવો, ઊં-

(ળ:) આંડવા-વો.

(મ:) બળદ.

પુ. (ક:) ખીલાડી, મીંદડી.

પુ. (જ:) મહાદેવ.

(શ:) હંદ્ર.

(લ:) સુદ્ર.

[હોય છે તે.

સ્ત્રી. (તી.) જે સ્ત્રીની મૈથુન કરવાની ઇચ્છા

(જા.) મુનિકપણી વનસ્પતી છે.

સ્ત્રી. (ગી.) લક્ષ્મી, પાર્વતી, હરણુદોડી, શ-

નામની વનસ્પતી છે.

પુ. (વિ:) મહાદેવ, વિબ્રહ્મ, અખી.

(જી.) શન્યાશો-અમ્બેચારીનુ આશન.

(ટિ.) વરશાદ.

(જિ:) કીરણ, ગેટો, મેંઢો.

(જા:) જોર, પ્રવાહ, ગતી. [જિરવાણું.

(ગી. ગિની. ગિ.) વેગવાળુ, ગતીવાળુ,

(ળિ:) લાંબો અને પીઠ ઉપર લટકે એવો

ડો-ચોટલો.

(જી.) દેવતારી, દેવડમરી વનસ્પતી છે, લાંબો

અને પીઠ ઉપર લટકે એવો અંબાડો-ચોટલો,
એક નદી છે.

વેળુ, પુ. (ળુ:) બાંજુ, વાશ.

વેળુક, ન. (કં.) મારવાની લાકડી.

વેળુમ્મ, પુ. (ધ્મ:) વાશરી-ખીવગાડનારો, પાંચાવગાડનારો.

વેતન, ન. (નં.) પગાર, તનખો.

વેતસ, પુ. (સ:) નેતરનુ ઝાડ. [નેતરના ઝાંડ છે તે.

વેતશ્વન, વિ. (શ્વાન. શ્વતી. શ્વત.) જે દેશમાં બધા

વેતલ, પુ. (લ:) વેતાળ.

વેલવતી, સ્ત્રી. (તી.) એક નદી છે.

વેદ, પુ. (દ:) ચારે વેદ.

[મુદો.

વેદના, સ્ત્રી. (ના.) અનુભવ, અજમાએશ, અજ-

વેદાંતિન, વિ. (તી. તિની. તિ.) વેદાંતશાસ્ત્ર જાણનારો.

વેદિ, સ્ત્રી. (દિ:) યસના શાંદ વચેથી શાકડુ અને ની-

ચે ઉપર મોઢુ એવામાં તોડીનો બનાવેલો ઢગલો.

વેદિકા, સ્ત્રી. (કા.) અંગણમાં માતોડીનો કરેલો ચોક.

વેદી, સ્ત્રી. (દી.) વેદિ શબ્દ જુવો.

[પણ.

વેદનિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાણુ પાડવાનુ હથીઆર, ટો-

વેદમુખ્યક, પુ. (ક:) કચર વનસ્પતી છે. [પંડીત.

વેદસ્, પુ. (જા:) અમ્બેદેવ, વિબ્રહ્મ, બુધ નામનો મહ,

વેદિત, વિ. (ત: તા.તં.) કાણુ પાડેલું.

વેપથુ, પુ. (થુ:) ધુજરો, કાપરો.

વેમન, પુ. (મા.) કાંટલો.

વેલ, સ્ત્રી. (લા.) મયોદા, હદદ, કાળ, વખત, ભરતી,

શુખથી મરવુ, રોગ, વાણી, વાચા, બુધનામાં

ગ્રહની ખાયડી, મોઢાનુ ભોજન.

વેલ, ન. (લં.) વાયડીંગ.

વેલ્લજ, ન. (જં.) મરી, તીખાં.

વેલ્લિ, સ્ત્રી. (લિ:) વેલો.

[ધુજેલો.

વેલ્લિત, વિ. (ત: તા. તં.) વાકું, શીધુ નહી તે, જરાક

વેશ, પુ. (જા:) વેશાને-ચુણીકાનો મોલો, ધરેણાથી

કરેલી શોભા.

વેશંત, પુ. (ત:) નહાનો સરોવર.

વેશાવાર, પુ. (ર:) મસાલો, સાકમાંના ખવાનો અસાલો.

વેશ્મન, ન. (શ્મ.) ધર.

વેશ્મમૂ, સ્ત્રી. (મુ:) ઘેરની જગા.

વેશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) વેશા, ચુણીકા.

વેશ્યાજનસમાશ્રય, પુ. (ય:) ચુણીકાનો ખખર.

વેષ, પુ. (વ:) ધરેણા-અલંકારથી કાઢેલી શાભા.
 વેષવાર, પુ. (ર:) મસાણો, શાકમા નાખવાનો મસાણો.
 વેસવાર, પુ. (ર:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વેદિત, વિ. (ત: તા. તં.) ધેરેલું, આશેતરફથી રોકેલું.
 વેદેત્, સ્ત્રી. (ત.) ગર્ભપાત કરનારી ગાય. [મુકેછે.
 વે, અ. નીચ્ય, અથવા જ્યાં પદ પુર થાએછે તહા
 વૈકલ્પક, ન. (કં.) સાકલી જેવી કુલની પહેરેલી માળ.
 વૈકુંઠ, પુ. (ઠ:) વિષ્ણુ.
 વૈજનન, પુ. (ન:) જાણવાનો મહીનો.
 વૈજયંત, પુ. (ત:) હંદ્રગુ ધર.
 વૈજયંતિક, પુ. (ક:) નીશાણુ-ખાવટો લઈ જનારો.
 વૈજયંતિકા, સ્ત્રી. (કા.) ટાંકણ, ચોર અરેણુ વનસ્પતિ છે.
 વૈજયંતી, સ્ત્રી. (તી.) વાવટો, નીશાણુ. [પુરો.
 વૈજ્ઞાનિક, વિ. (ક:કા. કં.) પ્રવીણ, નિપુણ, હુશાર,
 વૈજ્ઞ, ન. (વં.) બાંધુના-વાસના કૃષ્ણ. [વગાડનારો.
 વૈજ્ઞવિક, પુ. (ક:) વાસરી-વાંસળી વગાડનારો, પાવો
 વૈજ્ઞિક, પુ. (ક:) તંબોરો વગાડનારો.
 વૈજ્ઞક, ન. (કં.) મારવાળી લાકડી.
 વૈતંસિક, પુ. (ક:) કસઈ, માસવેચીને યુજરાણુ કરનારો
 વૈતનિક, પુ. (ક:) મજુરદાર, મજુર.
 વૈતરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) એક નદી છે, સીંધુ નદી.
 વૈતાલિક, પુ. (ક:) રાજની સ્તુતી કરનારો.
 વૈદેહક, પુ. (ક:) વાણીએ, વેચીને યુજરાન કરના
 રો, આદાણનાસ્ત્રીને વૈશથી થએલો ડીકરો.
 વૈદેહી, સ્ત્રી. (હી.) પીપળી.
 વૈદ્ય, પુ. (ઘ:) વૈદ્ય, હકીમ, ડાકટર, સર્વ જાણીતો.
 વૈદ્યમાતૃ, સ્ત્રી. (તા.) અડુણસો. [દેવના ડીકરા.
 વૈદ્યાતૃ, પુ. (તા.) સંતકુમાર વીગેરે ચારેજણુ અશ્વ-
 વૈદ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) મુખ.
 વૈનતેય, પુ. (ય:) ગરૂડ પક્ષી. [એવું વહાન, પાલખી.
 વૈનીતક, ન. પુ. (કં. ક:) માણસો ઉચકી લઈ જાય
 વૈમાતેય, પુ. (ય:) સાવકોભાઈ, હો-આરમાન ભાઈ.
 વૈમેય, પુ. (ય:) મોખંદલા, ખદલ,
 વૈયાત્ર, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) વાઘના આંખડાનો પડદો.
 વૈર, ન. (રં.) વેર, દુશમની. [કરવી.
 વૈરનિર્ચાતન, ન. (નં.) વેર કાઢીનામયો, પાછી દોસ્તી
 વૈરશુ ક્ષિ, સ્ત્રી. (ક્ષિ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વૈરિન્, પુ. (રી.) શત્રુ, વેરી, દુશમન.

વૈવશિક, પુ. (ક:) કાસદ, જાસુસ-દ, સંદેસો લઈ
 વૈવસ્વત, પુ. (ત:) યમ, જમ. [મારવાની એક
 વૈજાણ, પુ. (ઘ:) રવાઈ, વણાણુ, વધ/સાખ મહ
 વૈદ્ય, પુ. (ઘ:) વૈશ્ય જાત, વૈશ.
 વૈશ્વજ્ઞ, પુ. (ળ:) કુખેર.
 વૈશ્વાનર, પુ. (ર:) અગ્ની, વેસ્તવ.
 વૈસારિણ, પુ. (ળ:) માછલી.
 વોદ, વિ. (દ: દા. દં.) લીધું, ભીનું.
 વોર, પુ. (ર:) એક જાતની દાળ છે.
 વોરક, પુ. (ક:) લેખક, લખનારો.
 વોરટ, પુ. (ટ:) ચંપેલીના જાતમાની એક
 વોરપટ્ટી, સ્ત્રી. (ટી.) સાદડી, સુવાળી સાદડી
 વોરવ, પુ. (વ:) એક જાતના ચોખા છે જે
 કાગણુ તથા ચૈતરમા કાપે છે.
 વોરવાન, પુ. (ન:) સફેદ અને રાતા રંગનો
 વોહ્ન, પુ. (હ:) થોડી યાજવાળો ધેડો.
 વોહિત્ય, ન. (ચં.) વહાણુ, જહાજ.
 વૌષટ્, અ. યસના વખતે દેવને હાકમારવાને
 વ્યત્, વિ. (ક્ત: ક્તા. ક્તં.) વિદ્વાન, ડાહ્યો, સ
 કુલમંદ, ઉધકુ. [પણુ, રૂપ, વીભક્તી,
 વ્યક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) નામ, એખલાપણુવીસેષ, સ
 વ્યય, વિ. (ય: યા. યં.) બ્યાકુળ.
 વ્યજન, ન. (નં.) પંખો. [મતલબ સ
 વ્યંજક, પુ. (ક:) હાથના ઇસારાથી પોતીક
 વ્યજન, ન. (નં.) ચી-હ, નીશાણી, ટપકો
 મી, કઠી, કચુમર, સીખરણુ, હજમત
 નો એક ભાગ છે.
 વ્યઙ્ગક, પુ. (ક:) દીવેલીનું ઝાડ, એરંડાનું
 વ્યઙ્ગવન, પુ. (ન:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યત્યય, પુ. (ય:) હદપાર જવું, અડચણુ,
 વ્યન્યાસ, પુ. (સ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 વ્યયા, સ્ત્રી. (યા.) દુ:ખ, કલેશ.
 વ્યધ, પુ. (ધ:) અડચણુનો રસ્તો, ખીકટ
 વ્યય, પુ. (ય:) પૈસાનો ખર્ચ.
 વ્યલીક, ન. (કં.) પીડા, વિ. (ક: કા. કં.) નક
 કરવું, પ્રીતી વગરનું, પ્યાર વગરનું, ન.
 નહો, ભુલ.
 વ્યવધા, સ્ત્રી. (ધા.) અચ્છાદન, ઠાકણુ.

વ. (ર:) વેપાર, વેવાર.
 (ય:) સોહાબત કરવી, ભોગકરવો.
 (નં:) પાપ, કામ વગરનો ઉદ્યોગ, ખરાબ,
 ડુઝ, ખમ, કામદ્રોષ, (શીકાર, જીગર
 દારૂ એવાસ્તે જે બહુ ઇચ્છા તે કામજ
 એને ગાળો દેવી એ કોપજ દોષ.)
 વિ. (તં: તાં. તૈ.) જોને વ્યસન બહુ છે તે.
 સ્ત: સ્તા. સ્તં.) વ્યાકુળ.
 (લ: લા. લં.) શોકથી કરવુંથું અને ન
 પુ તે નહી સમજ એવો.
 વિ. (શ: શા. શં.) પ્રકૃતીત, કૃતથી ભરેલું.
 (ઘ:) વાધ, શ્રેષ્ઠ, (જહારે આ શબ્દ નામ
 ડેલાગે તાહારે એનો અર્થ શ્રેષ્ઠ થાએ છે.)
 ન તરી કે, નરવ્યાધ. [શબોધ છે.
 ન. (લં.) વાધના નામ, એક જાતની ખુ-
 પુ. (તં.) વેદકળી વનસપતી છે.
 પુ. (ચ્હ:) દીવેલીનુ ઝાડ, એરંડાનુ ઝાડ.
 પુ. (ટ:) કુંકડું, કુંકડો, એક જાતનો પક્ષીછે.
 ત્રી. (ધ્રી.) વાધણ, રીંગણી. [અર્થ કેહેવોતે.
 (જ:) કપટ, સાચો અર્થ છુપો રાખીને ઝુટો
 (ઢ:) સાપ, વાધ, કુટ. [તની ખુશખોઈ છે.
 ન. (લં.) વાધના નામ, વાધનામ, એક જા-
 (ઘ:) શીકારી.
 વિ. (ચિ:) રોગ, દરદ, કડવુંકોષ, મીઠુંકોષ.
 પુ. (તં:) ગરમખાનુ ઝાડ.
 વિ. (ત: તા. તં.) રોગી, દરદી. [પવન છે.
 (ન:) શરીરમા પેસનારો એક જાતનો વા-
 પુ. (દ:) શત્રુ-દુશ્મનનું ખરાબ ઇચ્છનારો.
 ત. (વ્યં.) કડવુંકોષ, મીઠુંકોષ.
 પુ. (મ:) વામ.
 (લ:) સાપ, પોતાનુ સાર જોણારો, ધૂત,
 ધી, શહી, શીંહ, આપદ, હીંસા કરનારા જ-
 રો, રાજ.
 હન, પુ. (હી.) મદારી, ગારડી. [ખલો કહે છે તે.
 ન. (લં.) એક જાતની ખુશખોઈ જેને ન-
 વિ. (ત: તા. તં.) જાડુ કરેલું, ધેરીલીધેલું.
 (સ:) વીસ્તાર, પોહોળાઈ, વ્યાસ નામનોરૂપી
 પુ. (ર:) બાધણ.

વ્યુત્થાન, ન. (નં.) તીરસ્કાર, ખરાબ ચાલ, દેશ-વેર
 કરવો, આપખાતીઆરથી થએલું કામ, ધ્યાન-
 ની સમાધી.
 વ્યુટ, ન. (ટં) પ્રાતઃકાળ, સવાર, પ્રભાત.
 વ્યુટિ, સ્ત્રી. (ટિ:) કૃષ, મળવાજોગ, સંપત્તિ, પુકળ પાણ્ય.
 વ્યુદ, વિ. (દ: દા. દં) પાસે, નજીક, સ્થાપીક, મોડો, વીશાળ.
 વ્યુદકંઠકટ, પુ. (ટ:) બખતર પેહેરનારો.
 વ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વણવું. [ક જાતની ગોઠવણ.
 વ્યૂહ, પુ. (હ:) જમાવ, ટોળું, લઠાઈમા લસકરની એ-
 વ્યૂહવાર્ણ, પુ. (ર્ણ:) લસકરની ગોઠવણનો પાછોભાગ
 વ્યોકાર, પુ. (લ:) લુહાર, લુવાર.
 વ્યોમકંઠકટ, પુ. (કઠ:) મહાદેવ.
 વ્યોમન, ન. (મં.) આકાશ.
 વ્યોમયાન, ન. (નં.) વીમાન. [ચુરણ.
 વ્યોષ, ન. (ષં) સુઠ, પીપળી, અને મરીને કુટેલું તે
 વ્રજ, પુ. (જ:) જમાવ, મોડો તખેલો, માર્ગ, રસ્તો.
 વ્રહ્મા, સ્ત્રી. (બ્યા.) કરવું, સુશાકરી.
 વ્રણ, પુ. (ળ:) જખમ, નાસુર.
 વ્રત, ન. (તં.) વીયમ.
 વ્રતસ્થાતક, પુ. (ક:) બાર વરસ પુરા થયા પછી જેને
 વેદાભ્યાસ પુરો થયોછે તે, જેનું પ્રલ્લઆરી પાણ્ય
 ગધું છે તે.
 વ્રતતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વેલો, વીસ્તાર, ફેલાવ, ઘેર.
 વ્રતતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જીવો. [યજમાન.
 વ્રતિન, પુ. (તિ.) જેણે વૃત કીધુંછે તે, જજમાન,
 વ્રશ્ચન, પુ. (ન:) કાણુશ, એક હતીયાર.
 વ્રાત, પુ. (ત:) જમાવ. [જનોઈ થઈ નથી તે.
 વ્રાત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) શોળ વરશ શુધી જેની
 વ્રીડા, સ્ત્રી. (જા.) લાજ, શરમ.
 વ્રીહિ, પુ. (હિ:) એક જાતનુ અનાજછે, ભાત.
 વ્રીહિમેદ, પુ. (દ:) એક જાતનુ ભાતછે. [ખેતર.
 વ્રોહ્ય, વિ. (ય: યા. યં.) વ્રીહી નામનુ ભાત ઉગવાનુ
 શકટ, પુ. ન. (ટ: દં.) ગોડો.
 શકલ, ન. પુ. (લ: લં.) કટકો, કકડો.
 શકલિન, પુ. (લી.) માછલી.
 શકુન, પુ. (ન:) પક્ષી.

શકુનિ, પુ. (નિ:) પક્ષી. [ગીધ.
 શકુંત, પુ. (ત:) પક્ષી, કુકડી, મરધી, મોર, ખલીર,
 શકુંતિ, પુ. (તિ:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 શકુલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલીછે.
 શકુલાક્ષક, પુ. (ક:) ધોળીદરો, શફેદ દરો.
 શકુલાદની, સ્ત્રી. (ની:) દેકારકુટકી, મોચુટ, જળપીંપળી.
 શકુલર્મક, પુ. (ક:) એક જાતની માછલીછે.
 શકૃત, ન. (ત:) વિદ્યા, યુ, પેટમાનો મેલ.
 શકૃત્કરિ, પુ. (રિ:) વાહરોડો, ગોદો.
 શક્ત, વિ. (ક: ક્તા. કં.) શમર્થ, પ્યાં ખોલણારો,
 મીઠુંખોલનારો. [શુભી, ખરચી.
 શક્તિ, સ્ત્રી. (કિ:) પરાક્રમ, શમર્થ, જોર, બળ, ભાલો,
 શક્તિભર, પુ. (ર:) કાર્તીકસ્વામી.
 શક્તિહૈતિક, પુ. (ક:) ભાલાવાલો. [ખોલનારો.
 શક્ત, વિ. (ક્ત: ક્તા. કં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાં
 શક્ત, પુ. (ક:) ઇંદ્ર, કુડાનુ ઝાડ.
 શક્તધનુસ, ન. (નુ:) ઇંદ્ર ધનુષ્ય, વરશાદની કમાણ.
 શક્તવાદપ, પુ. (વ:) દેવદારનુ ઝાડ. [સ્પતીછે.
 શક્તપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (ક:) અગ્નીશીખા, કળલાવો વન-
 શક્ત, વિ. (ક્: ક્તા. કં.) મીઠું ખોલનારો, પ્યાં ખોલનારો.
 શંકર પુ. (ર:) સ્વાદેવ.
 શંકુ, પુ. (કુ:) એક જાતની માછલીછે, ડાળ તો-
 ડેહુ ઝાડ, ખાણનોછેડો, એક જાતનુ હથીઆર.
 શંખ, પુ. ન. (ખ: શં.) શંખ, એક જાતની પુશ્પો-
 ઇંજેને નખલો કહેછેતે, નવ વીધીમાની એક
 વીધી, કપાળનુ હાડકું.
 શંખનચ, પુ. (ખ:) નહાના જાતનો શંખ.
 શંખિની, સ્ત્રી. (ની.) શંખાહુલી, શંખવેલો.
 શંચી, સ્ત્રી. (ચી.) ઇંદ્રાણી, ઇંદ્રની સ્ત્રી-બાવડી.
 શંચીપતી, પુ. (તિ:) ઇંદ્ર.
 શંદી, સ્ત્રી. (દી.) કપૂરકાચરી, આંખાહજદર.
 શંઠ, વિ. (ઠ: ઠા. ઠં.) વાકામનનો, વાકા દીલનો.
 શંખવર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ગોઠણીનુ ઝાડ.
 શંખપુષ્પિકા, સ્ત્રી. (કા.) સનની નહાની જાતછે.
 શંખસૂત, ન. (સં.) સનનો દોરો-સુતર, સુતળી.
 શંઠ, પુ. (ઠ:) કમળનો જમાવ, ગોદો.
 શંતકોટિ, પુ. (ટિ:) વીજળી, વજ.
 શંતદ્રુ, સ્ત્રી. (દ્રુ:) શંતદ્રુ નામની નદી.

શંતવન, પુ. ન. (વ: લં.) કમળ.
 શંતવનક, પુ. (ક:) એક જાતનો પક્ષીછે, સ.
 શંતવર્ણ, પુ. (ર્ણ.) વાંસ, ખાંચુ.
 શંતવર્ણિકા, સ્ત્રી. (કા.) વેખંડ, દુરવા, દુર.
 શંતપુષ્પા, સ્ત્રી. (પ્ષા.) શોપાની બાજ.
 શંતપ્રાસ, પુ. (સ:) કહેરનુ ઝાડ.
 શંતમોર, સ્ત્રી. (ર:) મોગરનો વેલો.
 શંતમન્યુ, પુ. (ન્યુ:) ઇંદ્ર. [તોલવા
 શંતમાન, ન. પુ. (નં.ન:) એક જાતનુ સોનુ
 શંતમૂલી, સ્ત્રી. (લી.) સહસ્રસુળી, શતાવરી વન-
 શંતવીર્યા, સ્ત્રી. (ર્યા.) સફેદ દરો, ધોળી દરો.
 શંતવૈષિનુ, પુ. (ષી.) અમ્બલવેત વનસ્પતી છે.
 શંતવૃદ્ધા, સ્ત્રી. (દા.) વીધુલતા, વીજળી.
 શંતાંગ, પુ. (ગ:) લઢાઈમાનો એક જાતનો.
 શંતાવરી, સ્ત્રી. (રી.) સહસ્રસુળી વનસ્પતી છે.
 શંતુ, પુ. (તુ:) વેરી, દુસમીન.
 શંતૈશ્વર, પુ. (ર:) શંતી નામનો ગ્રહ.
 શંતૈ: ષ. અમ્બુદત, હલકો, મંદ.
 શંપા, સ્ત્રી. (પા.) વધુલતા, વીજળી.
 શંપથ, પુ. (ય:) સાચું, ઝુટુ સોધવાનુ એ.
 શંપન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 શંપ, ન. (ફં.) ધોડાનીખડી, ખડી, ઝાડનુ.
 શંપર, પુ. (ર:) એક જાતની માછલી છે.
 શંપરી, સ્ત્રી. (રી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 શંપ્રહ, પુ. (હ:) કાન. [અવા
 શંપ્રન, વિ. (ન: ના. નં.) શબ્દવાણું,
 શંમ, પુ. (મ:) શાંતી, હાથ.
 શંમથ, પુ. (ય:) ઉપલો શબ્દ જુવો. [શ
 શંમન, પુ. (ન:) યમ, જમ, ન. (નં.) યમના
 શંમનસ્વસૃ, સ્ત્રી. (સા.) યથુના નદી.
 શંમલ, ન. (લં.) વિદ્યા, યુ, મળ.
 શંમિત, વિ. (ત: તા. તં.) શાંતકરેલો, ડોપાડો.
 શંમી, સ્ત્રી. (મી.) સીંગ, શમીનું ઝાડ.
 શંમીધાન્ય, ન. (ન્યં.) મગ, અડદ, કુળીદ, ય
 વટાણા, ધુવર, એ આંક ધાન્ય ને શમીધાન્ય.
 શંમીર, પુ. (ર:) શમીનું નાહાની જાતનું
 શંમ્યા, સ્ત્રી. (મ્યા.) જુસડીનો ખીલો.
 શંમ્યાક, પુ. (ક:) ગરમખાનું ઝાડ.

(વ:) વીજળી. [સાંખર.
(રં.) પાણી, જળ, એકજાતનું હરણુંછે,
પુ. (રિ) મદન.
ગો. (રી.) મુશકપણી, ઉંદરકાળી વનસ્પતીછે.
જ. (લ:લં.) મુશકરી સાઈ સાથે લીધેલુંભાનું.
વ. (ત:તા.તં.) ખેવાર હલવતે ખેદિલું ખેતર:
(વ:) પાણીમાળી નહાની છીપ.
(ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(ક:) ઉપલો શબ્દ જુવો.
સ્ત્રી. (લી) કુટણી.
(મુ:) મહદિવ, બ્રહ્મદેવ.
ય:) હાથ. [કરવી.
(નં.) ઊંધ, ખીછાનો, ગાદલું, શોહખત
ન. (નં.) ખીછાનો, ગાદલું. [છુ ઊંધનારો.
(લુ: લુ: લું.) અજગર, આર, હાથી, ધ-
(ત: તા. તં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
(:) એક જાતનો સાપછે, આર, અજગર.
(ઘ્યા.) ખીછાનો, ગાદલું, તળઈ.
(:) એક જાતનું ધાસછે, બાણુ.
પુ. (ન્યા.) કાર્તિકશ્વામી.
(ળં.) ધર, બચવાનારો, વધ, રક્ષણ.
(નુ.) શરદ્વ, સંવત્સર, વર્ષ.
(મ:) એક જાતનું હરણુંછે.
(વ્યં.) લક્ષ, નીશાણ.
(ટિ:) એક જાતનું પક્ષી.
(તિ.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ટેવ.
પુ. (સ:) બાણુ-તીર મારવાનો અભ્યાસ-
(રિ:) પાણીમાના બદક, જંગલી બદક.
(રુ: રુ: રું.) ધાતુક, હીંશા કરણારો.
પુ. (વં. વં.) તશત, રકાખી.
સ્ત્રી. (તી.) શરાવતી નદી.
(લિ:) જંગલી બદક, પાણીમાના બદક.
પુ. (મ:) ભાતો, તીર ચુકવાળી કોથળી.
ન. (નં.) ધનુષ્ય, કમાણ.
(રં.) દેહ.
પુ. (રી.) પ્રાણી. [એક જાતનો રાગછે.
ગો. (રા.) રેતવાણો દેશ, રેતી, ખંડ, કટકો,
વિ. (વાન. વતી. વત્.) રેતીવાળો દેશ.

શર્કારિલ, વિ. (લ:લા. લં.) શર્કારાવત્ શબ્દ જુવો.
શર્મન, ન. (મં.) શુષ્ક, ખુષી.
શર્વરી, સ્ત્રી. (રી.) રાત, રાવ.
શર્વણી, સ્ત્રી. (ળી.) પારવતી,
શર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતની ખોદવાની પાહારછે.
શર્વ, પુ. (વં:) મહદેવ.
શલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખ્ખાના કણુશ.
શલમ, પુ. (મ:) પતંગીયું. એક જાતનો જીવોછે.
શલલ, ન. (લં.) ભાતનો તોરો, ચોખ્ખાના કણુશ.
શલલી, સ્ત્રી. (લી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
શલાદુ, વિ. (ટુ: ટુ: ટું.) કાચું, વગર પાકેલું (ફલ.)
શલ્ક, ન. (લં.) કડકો, કટકો, ખંડ, છાલ.
શલ્ય, પુ. (લ્ય:) ગેળાનું ઝાડ, કાટાવાળાઝાડ, સાહુડી,
સીસોળીયું, ન. (લ્યં.) બાણુનોછેડો, એક જાતનું
હાથીઆરછે, બાણુ પાનું.
શલ્કી, સ્ત્રી. (કી.) સાલઈ વનસ્પતી છે.
શવ, પુ. ન. (વ: વં.) પ્રેત, મરદુ, મડદુ.
શવલ, વિ. (લ: લા. લં.) બુદ્ધાદાર.
શવ, પુ. (શ:) સસલ, સસો.
શવશ્વર, પુ. (ર:) ચંદ્ર.
શશલોમન, ન. (મં.) સસલાના રવા-બાલ.
શશાદન, પુ. (ન:) બાજ, સકરો.
શશોળ, ન. (ળી.) સસલાના મુવાળા. [ત, યુક્.
શશ્વત્, બ. પુન્ય, વારંવાર, ધડીએ ધડીએ, સહી-
શશ્વ, ન. (શં.) કુમળું ધાસ.
શસન, ન. (નં.) યસના વખતે જનાવરને મારેછે તે.
શસ્ત, પુ. ન. (સ્ત: સ્તં.) કલ્યાણ, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.)
સ્તુતીકરેલો, મોઢું, ખુલ્લું.
શસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) હાથીઆર, લોહિડું, લોખંડ.
શસ્ત્રક, ન. (કં.) લોહિડું, લોખંડ.
શસ્ત્રમાર્જ, પુ. (ર્જં.) પીકીલકર.
શસ્ત્રાજીવ, પુ. (વ:) હાથીઆરથી લદનારો.
શસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) છરી.
શસ્ય, ન. (સ્યં.) કુમળું ધાસ.
શસ્યસંવર, પુ. (ર:) સાયલાનું ઝાડ.
શાક, ન. (કં.) ભાજી, સાક. [જાતનું હાથીઆર છે.
શાકટ, પુ. (ટ:) ગાડાનો બળદ, ન. પુ. (ટં ટઃ) એક
શાકશાકટ, ન. (ટં.) શાકભાજી પેદાથવાનું ખેતર.

શાકાશકટીન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જ્યોવો.
 શાકુનિક, પુ. (ક:) પક્ષીનો શીકારી.
 શાક્તિક, પુ. (ક:) શક્તીનામની હાથીઆર વાપરનારો.
 શાક્યમુનિ, પુ. (નિ:) મૌલ્ધમાનો ખીજો એક ભેદછે.
 શાક્યસિંહ, પુ. (હ:) ઉપલો શબ્દ જ્યોવો.
 શાખા, સ્ત્રી. (શા.) શાખા, ડાખખી, ફાંદી.
 શાખામૃગ, પુ. (ગ:) વાંદરો.
 શાસ્ત્રાનગર, ન. (રં.) રાજની રાજધાનીવાળા ગામ-
 નીચેનો ખીજોગામ. [આ ઉતરેછે તે, વડવાઈ.
 શાસ્ત્રાશિષા, સ્ત્રી. (ફા.) વડના જે ડાખઉપરથી મુખી-
 શાશિન્, પુ. (સ્ત્રી.) વૃક્ષ, ઝાડ.
 શાશ્વિક, પુ. (ક:) કંસારો.
 શાટ, પુ. (ટ:) એક જાતનુ કાપડછે. [કટકો, રમાલ.
 શાયી, સ્ત્રી. (યી.) એક જાતનુ કાપડછે, તાખામાનો.
 શાય્ય, ન. (ચં.) કપટ.
 શાળ, પુ. (ળ:) કસોટી, સોનુ તપાસવાનો પથ્થરો.
 શાળી, સ્ત્રી. (ળી.) સણુના કપડાં, કસોટી.
 શાંઙિન્ય, પુ. (ન્ય:) ખીલનુ ઝાડ.
 શાત, વિ. (ત: તા. તં.) તીક્ષણ, ન. (તં) હૃદય, ખુશી.
 શાતકુંભ, ન. (મં.) સોનુ.
 શાતકૌભ, ન. (મં.) સોનુ.
 શાતલા, સ્ત્રી. (લા.) શીકેકાઈ.
 શાલવ, પુ. (વ:) શ્વતુ, દુસમન.
 શાદ, પુ. (દ:) કાદવ, કુમખુંધાસ. [જે દેશ તે.
 શાદહરિત, વિ. (ત: તા. તં.) કુમખા ધાસથી લીલિ.
 શાદ્હલ, વિ. (લ: લા. લં.) ઉપલો શબ્દ જ્યોવો.
 શાંત, ન. (તં.) ખુશી, હૃદય, પુ. (ત:) નવમોરસ, વિ.
 (ત: તા. તં.) થકાવેલો.
 શાંતિ, સ્ત્રી. (તિ:) અરામ, સ્વસ્થતા, ચેત, સમાધાની.
 શાપ, પુ. (પ:) શાપ, બદ્ધવા.
 શાંતરી, સ્ત્રી. (રી.) મદારીની વીઘા.
 શાંતુક, પુ. (ક:) પાણીમાની નહાની છીપ.
 શાર, પુ. (ર:) વાક્ય, ખન, વિ. (ર: રા. રં.) કાખરચીનો.
 શારંગ, પુ. (ગ:) ચાતક નામનો પક્ષી.
 શારદ, પુ. (દ:) સાંતવનાનું ઝાડ, વિ. (દ: દા. દં.)
 અજાએખ, નવું, જોનોજોડ નહીમળે તે, હલકુ.
 શારદી, સ્ત્રી. (દી.) મોચુડ, જળ પીંપળી.

શારિ, પુ. (રિ:) સોકટા, ખાજી. [વા
 શારિકલ, ન. પુ. (લં, લ:) સોકટા અથવા ખ
 શારિવા, સ્ત્રી. (વા.) ઉપરસાળ, ઉપલશરી વ
 શાર્કર, વિ. (ર: રા. રં.) રેતીવાળેદેશ.
 શાર્ફ, ન. (ફં.) વિષયુનુ ધનુષ્ય.
 શાર્ફિન્, પુ. (ફિં.) વિષયુ.
 શાર્ફુલ, પુ. (લ:) વાધ, દીપડો, એ શબ્દ જરે શ
 છવાડે લાગેછે તાહારે તેનેજરા મોઠાપણો.
 શાર્કર, ન. (રં) ધણોજ અંધકાર વિ. (ર:
 ધાતકરવાલાયક, ધાતુક. [યલા
 શાલ, પુ. (લ:) એક જાતની માછલી છે, અ
 શાલપર્ણી, સ્ત્રી. (ર્ણી.) ડવલા, સાલવણ વનસ્
 શાલા, સ્ત્રી (લા.) સભાનુધર, મુખ્ય ડેકાણુ.
 શાલવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) સીયાળ, વાંદરો, કુત્રો. [વ
 શાલિ, પુ. (લિ:) સાળી નામનુ ભાત, એક
 શાલીન, વિ. (ન: ના. નં.) શરમીંદુ, શરમવાળ
 શાલૂર, ન. (રં.) કમળનો કુંદ.
 શાલેય, પુ. (ય:) વદહારો, વરીઆળી, વિ. (ય
 શાળી નામનુ ભાત નીપજવાનુ ખેતર.
 શાન્મલિ, પુ. (લિ:) સાવરીનુ ઝાડ.
 શાન્મલિવિટ, પુ. (ટ:) સાવરીનો યુંદર.
 શાવક, પુ. (ક:) ખાળક.
 શાવર, પુ. (ર:) લોખંડુ ઝાડ.
 શાશ્વત, વિ. (ત: તા. તં.) ગીત્ય, હમેશાનું,
 શાશ્વલિક, ન. (કં.) ધુધરા, એક જાતની સુ
 શાસન, ન. (નં.) આત્તા, દંડ.
 શાસ્ત્ર, પુ. (સ્તા.) મૌદ્ધ, સજ કરનારો.
 શાસ્ત્ર, ન. (સ્ત્રં.) આત્તા, બ્યાકરણાદીક શાસ્
 શાસ્ત્રવિત્, વિ. (ત: તા. તં.) શાસ્ત્ર જાણુતો.
 શિક્ષ્ય, ન. (ક્યં.) સીકું.
 શિક્ષિયત, વિ. (ત: તા. તં.) સીકા ઉપર મુકેલું. [સ
 શિક્ષિત, વિ. (ત: તા. તં.) પ્રવીણ, નીપુણ, હુ
 શિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) શીકાવણું, વેદના છ અંગમ
 શિક્ષા નામનો અંગ.
 શિખંડ, પુ. (ડ:) મોરનુ પર.
 શિખંડક, પુ. (ક:) ખાલકની ચોટલી, ટાખા
 શિખંડિક, પુ. (ક:) ઉપલો શબ્દ જ્યોવો.

(તં.) પહાડનું ટોંક, છેડો, થેવટ.
 પુ. (સી.) પર્વત, પહાડ, વૃક્ષ, ઝાડ.
 (સા.) મોરગી ચોટલી, નોરો, અંગીની ચોટલી, કીરણ, પગનો પંજો. [ની ચોટલી.
 (ક:) નહાના બાળકની ચોટલી, ટાણુ ઉપર
 પુ. (વાન.) અંગી, વેસ્તવ, દેવતા.
 પુ. (લ:) મોર.
 ન. (વં.) મોરથુથુ.
 સ્ત્રી. (મોર, અંગી, ઝાડ, વૃક્ષ, કેવુ નામનો
 ધુ, બળદ, કુકડો, ધોડો, જેને ચોટલી છે તે.
 પુ. (ન:) કાતોંક સ્વામી.
 પુ. (મ:) શેગટાનું ઝાડ, શાક, બાજી.
 (જં.) શેગટાનું પીજ.
 (તં.) ધરેણાનો અવાજ. [દોરી.
 ન. (ની.) કમાનગી દોરી, તીર કમાનગી
 (વં.) શેદેલોણ. પુ. (વ:) વરીઆળી, ન.
 બાજી.
 (ક:) જવ. [ભૂર્જવૃક્ષ.
 ન: તિ: તિ.) મરેદ ધોળું, કાળું, પુ. (તિ:)
 (ઠ:) મહાદેવ.
 પુ. (ક:) તેંડુ, ટેંબુરણીનું ઝાડ.
 (દ:) રોગથી જેના માથા ઉપરના બાલ
 માં છે તે, સોડું ચાંચડું.
 (દ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 (ફા.) ઝાડનું મુળયું, મા, માતા, ચોટ-
 ના ટામાસીનો વેલો.
 (દ:) કમળનો કંદ.
 (વા.) સીંગ, કૃષી.
 (વ:) સીંગ, કૃષી.
 (કા.) પાલખી.
 (તં.) લસકરની છાવણી.
 (ની.) સીંગ, કૃષી.
 (પિ) પિપળીમૂળ.
 (તં.) છેડો, માથું.
 (સ્ત્ર.) ટોપી, માથામા પહેરવાની ટોપી.
 (સ:) સાફ બાળ.
 (તા.) નાડી, નેસ.
 (ન:) શીરસ નામનું ઝાડ.

શિરોષ્ઠિ, સ્ત્રી. (વિ:) ગરદન, માન.
 શિરોરત્ન, ન. (લં.) માથામા પહેરવાનું ધરણ્ય.
 શિરોરુહ, પુ. (હ:) માથાના બાલ-કેશ.
 શિલ, ન. (લં.) ખેતરવાળો ખતરમાનું અનાજ કાપીગયા
 પછી જે નીચે પડેલું અનાજ તે એકડું કરનારો.
 શિલા, સ્ત્રી. (લા.) પથ્થર, બારણાના ચોકડાનાં ની
 ચેનું લાકડું.
 શિલાજનુ, ન. (તુ.) શીલાજીત. [ચોકડાના ચેનુલાકડું.
 શિલી, સ્ત્રી. (લી.) નહાના અરશીઆં, બારણાના ની-
 શિલીમુખ, પુ. (લ:) બાણ, ભમરો.
 શિલેન્ચય, પુ. (ય:) પહાડ, ડુંગર.
 શિલ્પ, ન. (લ્વં.) કળા, નૃત્ય, નાચવું, ગાવું, સુધાર,
 વણકર લોકોનું કામ. [નીશાળ.
 શિલ્પશાલા, સ્ત્રી. (લા.) કારીગીરીનું કામ શીખવાની
 શિલ્પન, પુ. (લ્વી.) સુધાર, વણકર, હજમ, ધોખી,
 અભાર વીગેરે.
 શિવ, પુ. (વ:) મહાદેવ, ન. (વં.) કલ્યાણ.
 શિવક, પુ. (ક:) ગાદીને બાંધવાસાઈ જમીનમાં દાટો-
 લો લાકડાનો ખુટો.
 શિવમલ્લી, સ્ત્રી. (હા.) આકડાનું ઝાડ.
 શિવા, સ્ત્રી. (વા.) પાર્વતી, શીઆળની સ્ત્રી જાત, નદી, ભો-
 ધાઆમળીનું ઝાડ, આમળીનું ઝાડ, હરડાનું ઝાડ.
 શિવિવિષ્ટ, પુ. (દ:) મહાદેવ, રોગથી જેના માથા ઉ-
 પરના બાળ ખરી ગયા છે તે, સોડું ચાંચડું.
 શિશિર, વિ. (ર: રા. રં.) તહાડું, પુ. (ર:) શીશીરરૂપ,
 તહાડના દહાડા, શીયાળો.
 શિશુ, પુ. (શુ:) બાળક.
 શિશુક, પુ. (ક:) એક જાતની માછલી છે.
 શિશુલ્લ, ન. (લ્વં.) બાળ અવસ્થા, બચપણ.
 શિશુમાર, પુ. (ર:) શીરસ નામની એક માછલી છે.
 શિશ્ન, પુ. (શ્ન:) પુરૂષનું વિષય ઇન્દ્રિય. [કરનારો.
 શિશ્વિદાન, વિ. (ન: ના. નં.) પુણ્ય કર્મ કરનારો, પુન
 ગાદિ, સ્ત્રી. (દિ:) આરા, સજ્જા, સીદા.
 શિષ્ય, પુ. (ષ્ય.) શીષ્ય.
 શીકર, પુ. (ર:) પાણીની ઝીણી ઝીણી છાંટ.
 શીઘ્ર, ન. (ઘં.) જલદી.
 શીત, ન. (તં.) તહાડાપણો, વિ. (ત: તા. તં.) તહાડું,
 પુ. (ત:) નેતર, યુંદાનું ઝાડ, વિ. સુરત, આજસુ.

શીતલ, વિ. (ક: કા. કં.) સુસ્ત, આપસુ.
 શીતભીરુ, સ્ત્રી. (ર:) મોગરાનુ ઝાડ.
 શીતલ, વિ. (લ: લા. લં.) તહાડું, તહાડું લાગવું.
 શીતલવાતક, પુ. (ક:) ગોકર્ણીનું ઝાડ.
 શીતા, સ્ત્રી. (તા.) હલથી ખેતરમાં પડેલો ખાડો, સ્વ-
 ગં ગંગા, બાગીચી, રામચંદ્રની ખાચડી.
 શીત્ય, વિ. (ત્ય: ત્યા. ત્યં.) હલથી ખેદિલું ખેતર.
 શીધુ, ન. પુ. (ધુ. ધુ:) શેરડીના રસનો થએલો દારૂ.
 શીર, પુ. (ર:) હલ
 શીર્ષ, ન. (ર્ષ:) માથું.
 શીર્ષક, ન. (કં.) ટોપી, માંથામાં પહેરવાની ટોપી.
 શીર્ષછેદ્ય, વિ. (દ્ય: દ્યા.દ્યં.) ધાર મારવા લાયક. [ટોપી.
 શીર્ષણ્ય, ન. (ળ્યં.) સાફ ખાલ, ટોપી, માથામાં પહેરવાની
 શીલ, ન. (લં) સ્વભાવ, સારીખાલ. [વનસ્પતી.
 શુક, પુ. (ક:) પોપટ, શુક્રત્યાર્થે રૂશી, ગંડીવન, ભટોરા
 શુકનાસ, પુ. (સ:) દીડાનુ ઝાડ.
 શુક, વિ. (ક: કા. કં.) નીહુર, કઠણ, દયા વગરનો,
 ખાટું, તણુ રાતની રહેલી વાશીકાંજ. [ખુશખોઈ.
 શુક્તિ, સ્ત્રી. (ક્તિ:) પાણીમાંની છીપ, નખલો નામની
 શુક્ર, પુ. (ક્ર:) દૈત્યનો ગુરૂ, શુક્રત્યાર્થે, અખી, જેઠ
 મહીનો, ન. (કં.) વીર્ય, દીલમાંની ધાવું.
 શુક્રશિષ્ય, પુ. (ષ્ય:) દૈત્ય.
 શુક્ર, વિ. (ક્ર: ક્રા. ક્રં.) શરૂ, ધોળું, ન. (ક્રં) જકાત.
 શુચિ, પુ. (ચિ:) અખી, આપાડ મહીનો, જેનું
 અંતઃકરણ શાફે એવો મંત્રી, વિ. (ચિ: ચિ:
 વિ.) શરૂ રંગનું, ધોળા રંગનું, પુ. (ચિ.) શૃંગાર
 રસ, શીખમ રૂપ, પવીત્ર, શુદ્ધ જેઠ મહીનો.
 શુચ્, સ્ત્રી. (ક.) શોક.
 શુઠિ, સ્ત્રી. (ઠિ:) સુઠ.
 શુઠી, સ્ત્રી. (ઠી.) સુઠ.
 શુંઘ, સ્ત્રી. (ઘ.) દારૂની દુકાન, પીકું.
 શુંઘપાન, ન. (નં.) ઢૂપેલો શુદ્ધ જીવો.
 શુતદ્રિ, સ્ત્રી. (દ્રિ:) } શત રૂપા નદી.
 શુતદ્ર, સ્ત્રી. (દ્ર.) }
 શુદ્ધાંત, પુ. (ત:) જ્ઞાનખાનો, રાજનાસ્ત્રીને મહેલ.
 શુનક, પુ. (ક:) કુત્રો.
 શુનાસીર, પુ. (ર:) ધંદ.
 શુની, સ્ત્રી. (ની.) કુત્રી.

શુન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) ખાલી.
 શુભયુ, વિ. (યુ: યુ: યુ.) સુખી, સુભકારક, સારૂ.
 શુભ, ન. (મં.) કલ્યાણ, પુ. (મ:) બકરો.
 શુભાન્વિત, વિ. (ત: તા. તં.) સુખી, સુભકારક, સારૂ.
 શુભ્ર, વિ. (ભ્ર: ભ્રા. ભ્રં.) સફેદ, ધોળું, ચળકતું, ન. (મ
 અભરક, રૂપ, હીરાકસી, સ્ત્રી. ગંગા, ખીલાર
 શુભ્રદંતી, સ્ત્રી. (તી.) પુષ્પદંત નામનો જે વાંચ
 શાનો હાથી તેની સ્ત્રી.
 શુભ્રદંતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શુદ્ધ જીવો.
 શુભ્રાંશુ, પુ. (શુ:) ચંદ્ર. [મિલ, કીમ
 શુલ્ક, પુ. ન. (લ્ક: લ્કં.) જકાત, સ્ત્રીધન, પદ
 શુલ્લ, ન. (લ્લં.) તોચ, દોરી, કાથાની દોરી, ચત્રક
 આચાર, પાણીના પાસે.
 શુલ્લા, સ્ત્રી. (લા.) દોરી, કાથાની દોરી.
 શુલ્લી, સ્ત્રી. (લી.) દોરી, કાથાની દોરી.
 શુશ્રુષા, સ્ત્રી. (ષા.) ગુરૂની સેવા-આકરી.
 શુષિ, સ્ત્રી. (ષિ:) કાણુ, છેદ. [વાળું, કાણુ પાડે
 શુષિર, ન. (રં.) કાણુ, છેદ, વિ. (ર: રા. રં.) દે
 શુષ્કમાસ, ન. (સં.) સુકું માસ.
 શુષ્મ, ન. (ષ્મં.) પરાક્રમ.
 શુષ્મન, પુ. (ષ્મા.) અખી, વીસ્તવ.
 શૂક, પુ. ન. (ક: કં.) સાધજેવું બીણુ અને તી
 જે જવના કાઠાનો છેડો તે.
 શૂકકીટ, પુ. (ટ:) કસારી, જે જવડો બનાતવી
 ઉનના કપડા ખાય છે તે, ઉધઈ. [જવ વીં
 શૂકશાન્ય, ન. (ન્યં.) જેને ઝીણા કાઠા હોય છે તે ધા
 શૂકશિવિ, સ્ત્રી. (વિ.) કુવલી, કુહેરી વનસ્પતી છે.
 શૂદ્ર, પુ. (દ્ર:) શુદ્ર, શુદ્ર જાતનો.
 શૂદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) શુદ્ર જાતની સ્ત્રી.
 શૂદી, સ્ત્રી. (દી.) શુદ્રની સ્ત્રી-ખાચડી.
 શૂન્ય, વિ. (ન્ય: ન્યા. ન્યં.) ખાલી.
 શૂન્યવાદીન, પુ. (દી.) નારતીક.
 શૂર, પુ. (ર:) વીર, શૂર, શૂરો.
 શૂર્ષ, પુ. ન. (ર્ષ: ષં.) સુપકું, એક જાતનું માપદં
 શૂલ, ન. પુ. (લં. લ:) એક જાતનો રોગ છે, પે
 દુખવાનો રોગ, બાલો, ગ્રામી, પુ. (લ:) જાત,
 જાળ, નીશાણુ, એક જાતનો યોગ છે.

વે. (તઃ તા. તં.) લોહોડાના સખીવતે સેકેલું

. (ભી.) મહાદેવ. [હુંમાથ.

(લ્યઃ વ્યા. લ્યં.) લોહોડાના શીગવતે શેકે-

(લઃ) શીઆળ.

પુ. (લં. લઃ) કંદોરે, સાંકળી. [ખાંધે છે તે.

પુ. (કઃ) ભાટનુ અચ્ચુ લેના પગને લાકડું

લી. (લ.) કંદોરે, સાંકળ, ખીડી.

(મં.) પહાડનુ શીખર, મુખ્યપણો, મોઢા

ચીન્હ, શીંગડું, આપાદની. પુ. (મઃ) જી-

નસ્પતી છે.

ત. (રં.) આદું.

ન. (કં.) ચંદ્રોટો, ચોક.

. (રઃ) એક રથછે, નાટકમાને રથછે.

સ્ત્રી. (ળી.) ગાય. [વનસ્પતીછે.

. (ગી.) મહાદેવનો નંદી, રૂપભ-બેલધાટી

તો. (ગી.) મઝુર નામની માછલી છે તેની

શિનાના ધરેણા, અતીવીઆ વનસ્પતી.

ક, ન. (કં.) શિનાના ધરેણા.

લી. (ળિઃ) અંકુશ.

(તઃ તા. તં.) પકવ, પાકું, ધી, દુધ, ભાત.

. (રઃ) અંબાડામા-ચોટલામા ફુલની ભરે-

માળ.

ત. (વઃ) પુરૂષનું વિષય હંદ્રિય.

ન. (ફઃ) ઉપલો શબ્દ જીવો.

તા, સ્ત્રી. (કઃ) એક ભતનું ફુલઆડ છે.

સ્ત્રી. (લી.) બુદ્ધિ.

. (લુઃ) ચુંદાનુ આડ.

પુ. (ધિઃ) ખજીનો.

ન. (લં.) લીલ, શેવાળ.

(ષઃ) શેષનામનો સાપ, જીવલેલો.

. (ક્ષઃ) લેની જનોઈ થઈછે અને પરણ્યો

ને અધ્વયન કરેછે તે.

ત, પુ. (કઃ) અધાડાનુ આડ.

પુ. (ઘ્વાઃ) વિષજીનો પોટો.

. (લઃ) પરત, પહાડ, ડુંગર. [રાત કરનારે તે.

ન, પુ. (લી.) નટ, સ્ત્રી વેશલઈને પોતીકુ ચુજ-

પુ. (ષઃ) ખીલનુ આડ, ૨. ઉપલો શબ્દ જીવો.

ચૈલેય, ન. (યં.) શીલાજીત.

ચૈવલ, પુ. (લઃ) લીલ, શેવાલ.

ચૈવલની, સ્ત્રી, (ની.) નદી.

ચૈવલ, પુ. (લઃ) લીલ, શેવાળ.

ચૈરાવ, ન. (વં.) બાળઅવસ્થા, અચપણ.

ચોક, પુ. (કઃ) ચોક.

ચોચિષ્કેષ, પુ. (શઃ) અગ્ની, વેસ્તવ.

ચોાંચિસ, ન. (ચિઃ) કાંતી, તેજ.

ચોળ, વિ. (ળઃ) ગા. ળં.) શેણા નામની નદી.

ચોળક. પુ. (કઃ) દીંડાનુ આડ.

ચોળરત્ન, ન. (લં.) માણીક, યાકુદ, લાલ.

ચોળિત, ન. (તં.) લોહી.

ચોય, પુ. (યઃ) સોજો, સુજવું તે.

ચોયધી. સ્ત્રી. (ધી.) પુનરનવા, પેટુળી વનસ્પતી છે.

ચોષની. સ્ત્રી. (ની.) શાવરણી, જીતારો.

ચોષિત, વિ. (તઃ તા. તં.) શુદ્ધ કરેલું, શાક કરેલું.

ચોફ, પુ. (ફઃ) સોજો, સુજવું તે.

ચોમિન, વિ. (નઃ) ના. નં.) ખુબસુરત.

ચોમા, સ્ત્રી. (માઃ) કાંતી, તેજ.

ચોમાજન, પુ. (નઃ) ચેકડાનુ આડ.

ચોષ, પુ. (ષઃ) ક્ષય રોગ.

ચૌક, ન. (કં.) પોપટનુ ટોળું.

ચૌક્કેય, પુ. (યઃ) સોમલ, જેહેર.

ચૌહ, વિ. (હઃ) હા. હં.) મઝર, પતરાજી.

ચૌહિક, પુ. (કઃ) કલાલ, દારૂ વચનારો.

ચૌહી, સ્ત્રી. (હી.) પીંપળી.

ચૌહીલનિ, પુ. (નિઃ) શાક્યસુની, બુદ્ધનો અવતાર.

ચૌર, પુ. (રિઃ) વિષજી.

ચૌર્ય, ન. (યં.) પરાક્રમ.

ચૌલ્લિક, પુ. (કઃ) કંશારો.

ચૌલ્લ, વિ. (લઃ) લા. લં.) માછલી આનારો.

ચ્યોત, પુ. (તઃ) પીગળવું.

ચ્યોજાન, ન. (નં.) મશાણ. [આલ.

ચ્યોજન, ન. (નં.) દાઢી, આદમીના મોહોડા ઉપરના

ચ્યોમ, વિ. (મઃ) મા. મં.) અસમાની રંગનુ, પીપુ, લીલું,

કાળુ, પ્રયાગમાનુ વડનુ આડ, મેઘ, કોકીળાનામ

પક્ષી, કોયળ, ન. મરી, શીંધેલાણ, શીંધવ

ચ્યોમલ, વિ. (લઃ) લા. લં.) કાલું.

(ચ:) ચંડાળ.
 (ક:) ચંડાળ.
 (ઘ:) કાણુ, છેદ.
 (ય:) સોળે. [ચાલવું.
 (તિ:) સેવા, ખીજના ચીત્રપ્રમાણે
 (ર:) સસરો.
 દ્વિ. (સૌ.) સાસુ, સસરો.
 (ય:) ઘેર, સાળો.
 (શ્ર:) સાસુ.
 (સૌ.) સાસુ અને સસરો.
 (ન:) વા, પવન, ગેળાનું ઝાડ.
 યે, આવતી કાલે.
 (વિત્.) સોસોળીયું, સોસોળીયું.
 (વં.) કોડ, પત. [દીપછે, એક પહાડછે.
 (તા. તં.) બોળું, સફેદ, ન. (તં.) રૂપ, એક
 પુ. (ત.) હંસપક્ષી.
 ન. (વં.) સેકટાના ખીજ, ધોળાં મરો.
 (ક: કા. કં.) લાલ અને સફેદ રંગ.
 સ્ત્રી. (સા.) નિચુંડી વનસ્પતી છે.

૫.

પુ. (માં.) છ કર્મ કરનારે બ્રાહ્મણ, બ્રાહ્મણ.
 (દ:) ભમરો. [અને આશ્રય.
 (ખ:) સંધિ, વિગ્રહ, યાન, આસન, દ્વિધ
 (જ:) બુદ્ધાવતાર, બુદ્ધનો અવતાર.
 (ન:) કાર્તીક સ્વામી. [છે.
 (ય:) કરંજના ઝાડમાનું એક જાતનું ઝાડ,
 પુ. (ય:) વેખંડ.
 (કા.) કપૂર કાચરી, આંખાહળદર.
 (જ:) સાત સુરમાનો એક સુર. [હિન્ડો.
 (હ:) ગોદો. પુ. ન. (હ: હં.) નપુસક, બાપલો.
 (હ:) નપુસક, બાપલો, ગાંડું, હિન્ડો.
 (કય: કયા. ક્યં.) ચોખ્ખા ઉગવાજીવું એતર.
 વિ. (મ: મા. મં.) સાઠમો-મુ.
 મ. સાઠ રસ્તે, સાઠ હિસ્સે.
 પુ. (ચ:) હાથી.
 , પુ. (ન:) હાથી.
 (ત.) સસ્તિ. જંધવું, મુવું.

વાહવ, પુ. (વ:) ગીત, ગાવું, કામ, જીરસો.
 વાળ્માનુર, પુ. (ર:) કાર્તીકસ્વામી

સ.

સંક્રંદન, પુ. (ન:) ઇંદ્ર.
 સંક્રમ, પુ. (મ:) અરાધ્ય ચાલ, અરાધ્ય ચાલ ચાલવી.
 સંક્ષેપણ, ન. (જં.) ટુકું, થોડામા.
 સંસ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) સખી, દોસબંધુણ, ખેતપણી..
 સંખ્ય, ન. (ખં.) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.
 સંખ્યા, સ્ત્રી. (ખ્યા.) સંખ્યા, ગણવાનો ક્રમ.
 સંખ્યાત, વિ. (ત: તા. તં.) ગણવું.
 સંખ્યાવત્, પુ. (વાન્.) પંડીત.
 સંગ્રહ, પુ. (હ:) ટુકું.
 સગ્રામ, પુ. (મ:) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ,
 સગ્રાહ, પુ. (હ:) ઢાલનો હથોડી, મુઠામા મળ્યાત પકડવું.
 સંજ, પુ. (જ:) જોના ધુટણ કુદરતી પાસે પાસે છે તેવો.
 સંજવન, ન. (નં.) જીવ લેવો, ઠાર મારવું.
 સંજ્ઞા, સ્ત્રી. (જ્ઞા.) આંખથી ઇશારો કરવો, ગાયત્રી
 મંત્ર, સુધંબી સ્ત્રી, ચેતના, બુદ્ધી, નામ. [તેવો.
 સંજુ, વિ. (જુ: જુ: જુ.) જોના ધુટણ કુદરતી પાસે પાસે છે
 સંજ્વર, પુ. (ર:) અગ્નિનો સંતાપ.
 સંજીન, ન. (નં.) પક્ષીની એક ગતી છે.
 સંદ્રાવ, પુ. (વ:) નહાસવું.
 સંફુલ્લ, વિ. (હ: હ્યા. હં.) ફુલેલું, ફુલવાળું.
 સંભલી, સ્ત્રી. (લી.) કુટણી, કુટણ.
 સંમાર્જની, સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, સાવરણી.
 સંમૃષ્ટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) શોધેલું, સાફ કરેલ.
 સંયત, વિ. (ત: તા. તં.) આંધેલું.
 સંયત્, સ્ત્રી. (તં.) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.
 સંયમ, પુ. (મ:) એક જાતનો યોગ સાધન કરવો.
 સંયામ, પુ. (મ:) ઉપલો શબ્દ જીવો.
 સંયુગ, પુ. (ગ:) યુદ્ધ, લડાઈ, જંગ.
 સંયોગિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંયોજિત, વિ. (ત: તા. તં.) સાથે.
 સંરાવ, પુ. (વ:) શબ્દ.
 સંલાપ, પુ. (વ:) સવાલ તથા જીવાળ કરવા, સંભાષણ
 સંખ્યાન, ન. (નં.) પીછાડી, ખેસ. [પાછો નહીં ફરે તે
 સંસત્રક, પુ. (ક:) પેટથી સોમન લઇને લડાઈમાં

(ક:) વટાણા.
(ધ:) એક યુરના શિષ્ય.
(ક:) વટાણા.
(પ:) પંડિત વિદ્વાન, સાધુ, ન. (ત:) સત્ય,
(ત:) હાલનુ, ખુલ્લુ, નમવાને યોગ.
(મા. મં.) શ્રેષ્ઠ. [રક્ષ, જંગલ, કપટ
વસ્ત્ર, કપડા, રોજનુ દાન, યસ, અ-
ધાર, સાથે.
(ત:) ધેરનો માલક, જજમાન.
(મા:) સારોમાર્ગ. [કૃતયોગ.
(ત:) શાચાપણુ, સાચાઈ, સાચું, સોગન.
(ક:) પ્રહરિવ.
(ર:) બ્યાનો, બેઆનો, કચ્છલકરવું.
(જા:) રૂપી, સત્ય બોલનારો. [વ્યાસ.
(પ:) વ્યાસરૂપી, સત્યવતીનો ડીકરો
સ્ત્રી. (તિ:) બ્યાનો, બેઆનો, કચ્છલકરવું.
(ત:) વાણીઆનુ કામ, વેપાર, વેચીને
ન કરવું
(નં:) બ્યાનો, બેઆનો, કચ્છલ કરવું.
સ્ત્રી. (ના:) ઉપલો શબ્દ જુઓ.
(ત:) સત્યવળુ, સ્વભાવ, દ્રવ્ય, નાક, સુંઘવું,
વેપાર, પરાક્રમ, જીવ, પુ. ન. (ત્વ:ત્વ:) પ્રાણી.
(રં:) જલદી.
તી. ન. (દા: દં:) સભા.
(નં:) ધર. [ધીકારી.
(સ્વ:) યસકર્મ જોવાને રાખેલો યુધ્ધ અ-
હમેશા.
પુ. (દ:) પ્રહરિવ.
પુ. (તિ:) વાધ, પવન.
વિ. (ન: ના. નં:) નીત્ય, હમેશાનુ, સદાકાયમ.
સ્ત્રી. (રા:) એક નદીછે.
(ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) }
(શ: શા. શં.) } સરખુ, એકસરખુ.
(ક: ક. ક.) }
(શ: શા. શં.) પાસેનુ, નજીકનુ.
(ઘ:) ધર.
તત્કાલેજ, તરતજ, તત્કાલે.
વિ. (હ. ધ્રીવી. ધ્ર્યક.) ખીજનાસાથે જનારો.

સનત્કુમાર, પુ. (ર:) હાપ્રદેવનો માનસીક પુત્ર.
સનવર્ણી, સ્ત્રી. (ળી:) ગોકર્ણીનું ઝાડ.
સના, ઘ. નીત્ય, હમેશ. [એક યોગછે.
સનાતન, વિ. (ન: ના. નં.) હમેશા, નીત્ય, પુ. (ન:)
સનામિ, પુ. (મિ:) સાત પીઠીના જે પુરૂષ યદગિયાતેદરેક.
સનિ, સ્ત્રી. (નિ:) પ્રાર્થના, પ્રાંત, દેશ, પ્રદેશ.
સનીડ, વિ. (ડ: ડા. ડં.) પાસેનો, નજીકનો.
સંતત, ન. (તં:) નીરંતર, હમેશા.
સંતતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વંશ, કુળ.
સંતપ્ત, વિ. (ત: તા. તં.) રીસાએલો, ગરમ થએલો.
સંતમસ, ન. (સં:) ધણોજ અંધ:કાર.
સંતાન, પુ. (ન:) એક કલ્પવૃક્ષે, વંશ, કુળ. [છિ તે.
સંતાપ, પુ. (પ:) અગ્નીપાસથી જે ઇન્દ્ર-ત્રાસ થાએ-
સંતાપિત, વિ. (ત: તા. તં.) ગરમ કીધેલું, તપાવેલું.
સંદાન, ન. (નં:) દોરી, ગાય બાંધવાનીદોરી.
સંદાનિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું.
સંદાવ, પુ. (વ:) નહાસવું, નહાણું.
સંદિત, વિ. (ત: તા. તં.) બાંધેલું. [સંદેસો.
સંદેશવાચુ, સ્ત્રી. (ક:) કાસદના મેહોથી સાંભળેલો
સંદેશવર, પુ. (ર:) કાસદ, સંદેસો કેહેણારો.
સંદેહ, પુ. (હ:) શક, સંશય.
સંદોહ, પુ. (હ:) જમાવ. [મીસાંજ.
સંધા, સ્ત્રી. (ધા:) સોગન, મર્યાદા, હદ, શાંજ, સ-
સંધાન, ન. (નં:) સાંધો કરવો, એકજમ પકડવું, ડાક
લગાડવો, એકડું થવું, સહેલો, એકી, મીલાક,
લજત, લેવું, દાર, અથાણુ, ખટાસ. [ટક, સાવકાશ.
સંધિ, પુ. (ધિ:) પૈસો આપીને દુસમીનથી દોસ્તી કરવી,
સંધિની, સ્ત્રી. (ની:) ગાભણી ગાય.
સંધ્યા, સ્ત્રી. (ધ્યા:) સાંજ, સમીસાંજ.
સન્નકદ્રુ, પુ. (દ્રુ:) ચારવૃક્ષ, ચારનું ઝાડ.
સનદ્ધ, વિ. (દ્ધ: દ્ધા. દ્ધં.) તયાર, અખતર પહેરેલો.
સન્નય, પુ. (ય:) જમાવ, લશ્કરના પછવાડે જે લ-
શ્કર હોયછે તે.
સન્નિકર્ષણ, ન. (ળં:) પાસેનુ, નજીકનુ, નજીકપણો.
સન્નિકટ, વિ. (ટ: ટા. ટં.) પાસે, નજીક.
સન્નિધિ, પુ. (ધિ:) પાસેનુ, નજીકનુ. [અવયવના વીભાગ
સન્નિવેશ, પુ. (શ:) થેહેરવચે બેસવાસાર કરેલીજા
સપ્ત, પુ. (ત:) દુસમન, શત્રુ, વેરી.

સંચાય, પુ. (યઃ) શક.

સંચાયવન્નમાનસ, વિ. (સા.)

સંશ્વવ, પુ. (વઃ) કચ્છ.

સંશ્વત, વિ. (તઃ તા. વા.)

સંશ્વવ, પુ. (વઃ) કચ્છ.

સંસક્ત, વિ. (કઃ કા.)

સંસન્ત, સ્ત્રી. (તઃ) તા.

સંસરણ, ન. (પા.)

હૃદો, હરકત

સંસિદ્ધિ, સ્ત્રી. (સિ.)

સંસ્કૃત, વિ. (સ.)

સંસ્તર, પુ. (સઃ) સ્તર.

સંસ્તવ, પુ. (વઃ) સ્તવ.

સંસ્તાવ, પુ. (વઃ) સ્તાવ.

સંસ્થાય, પુ. (યઃ) સ્થાય.

સંસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.)

સંસ્થાન, ન. (પા.)

અ. ૧૦

સંસ્થિત, વિ. (સ.)

સંસ્પર્શ, વિ. (સ.)

સંસ્પર્શ, વિ. (સ.)

સંસ્પર્શ, વિ. (સ.)

સંસ્પર્શ, વિ. (સ.)

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

છે

સમર, પુ. ન. (રઃ રં.) પુષ્પ, લઢાઈ, જંગ.

સમર્થ, વિ. (યઃ યા. યં.) શક્તિમાન, હીન, ક્ષયદો, અનુકુ

સમર્થન, ન. (નં.) હરકત, અડચણ, ચાલુ રાખેલો ઉદ્ધા

સમર્થક, વિ. (કઃ કા. કં.) વર આપણો.

સમર્થદ, વિ. (દઃ દા. દં.) પાસે, નજીક, મર્યાદા

સમર્થન, પુ. (તીં.) જમ, યમ.

સમવાય, પુ. (યઃ) જમાવ, ટાળું.

સમષિલા, સ્ત્રી. (લા.) કડવો સુરણ.

સમસન, ન. (નં.) ટૂક, સંક્ષેપ, થોડામાં.

સમસન્નક, પુ. (કઃ) જોતીષ, દક્ષણાયન અને ઉત્તર યણને જે ક્ષિતિજથી જે યોગ થાય છે તે.

સમસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) સંપૂર્ણ, પૂરું.

સમસ્થા, સ્ત્રી. (સ્થા.) જે વાક્યમાં અર્થ સમજવાર વાક્યાંતર પુર કરવું લાગે છે તે.

સમા, સ્ત્રી. (માઃ) વર્ષ, વરસ. [પુ. શયે

સમાકર્ષન, વિ. (ષાં. ભંષી. ભં.) અતી સુગંધી, અ

સમાસમીના, સ્ત્રી. (ના.) જે ગાય હરવર્ષે વીઆએ છે

સમાજ, પુ. (જઃ) સભા, સમાજ; મેળો; હાથી.

સમાધિ, પુ. (ધિઃ) કચ્છકરેલું, સમાધાન, નીયમ.

સમાન, પુ. (નઃ) કુટીપાસેનો વાલુ-વા, વિ. (નઃ નં.) શરખુ, એક શરખુ, પંડીત, એક.

સમાનોદય, પુ. (યઃ) સગા ભાઈ.

સમારાશ્નનત્વર, વિ. (રઃ રા. રં.) સ્તુતી કરવાજોગ.

સમાલંભ, પુ. (ભઃ) દીલને કેસરની ઉઠી લેવી, લેપ કર

સમાવૃત્ત, વિ. (તઃ તા. તં.) યુરએ એક આશ્રમ કીને ખીજો પકડવાનો હોકમ આપ્યો તે.

સમાસાદ્ય, વિ. (દ્યઃ દ્યા. દ્યં.) મળવા. જોગ-લાયક.

સમાસાર્થ, સ્ત્રી. (ર્થઃ) જે વાક્યમાં અર્થ સમજ સાર વાક્યાંતર પુર કરવું લાગે છે તે.

સમાહત, પુ. (રઃ) એક ટોકાણે કરવું, એકઠું કર

સમાહિત, વિ. (તઃ તા. તં.) સ્વીકારેલું, કચ્છકરેલું.

સમાહિત, સ્ત્રી. (તિઃ) સંક્ષેપ ગ્રંથ, ટુકામાં ગ્રંથ.

સમાહ્ય, પુ. (યઃ) જનાવર પાસેથી તમાસો કરાવ તમાસો, ખેળ, રમત. [સિંગ

સમિતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) સભા, લઢાઈ, જંગ, પુષ્પ, સં

સમિષ્ઠ, સ્ત્રી. (તઃ) સુકાં લાકડા. તથા ધાસ.

સમિત્, સ્ત્રી. (તઃ) સભા, સમાજ.

સમીક, ન. (કં.) પુષ્પ, લઢાઈ, જંગ.

(વ: યા. વં.) પાસે, નજીક.
 (ર:) વાયુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
 . (ળ:) વાયુ, વા, પવન, સફેદ મરવો.
 . (ય:) ઢગણો કરવો, ગંજ કરવો.
 . (ય:) વાકુ, વેર, ઊંચુ કરવું.
 . (ત: તા. તં.) નાખેલો. [શય ધબસટવાળું.
 (જ: જા. જં.) અમીશય યુગ્મવણ વાળું, અત-
 . (ક: કા. કં.) ઉપર ઉચકેલું, ઉચકેલું-
 . (ય:) } જમાવ, ટોળું, સમુદાય.
 . (ય:) }
 (ઙ:) } દાખડો, ચપ્પુ, સંપુટ.
 . (ક:) }
 ન. (ળ:) ઉલટી કરેલું, આંખ ઉપર કરે-
 પર લહજવું. [મગર.
 . (ત: તા. તં.) ખેપરવા, ઉઠેટ, ગરર,
 (ઢ:) સમુદ્ર, દરીઆ.
 સ્ત્રી. (તા.) ધમાસો, રંગુ આડ.
 . (નં.) લીલાસ, લીલું, સુકુ નહીં તે.
 વિ. (ઢ: ઢા, ઢં.) મગર, ડાહ્યાણ વાળો
 ડાહ્યો માનનારો.
 અ. આનંદ, ખુશી.
 (ઘ:) એ નામનો-જાતનો-અમી છે.
 (ર:) } એક જાતનું હરણ છે.
 (ર:) }
 (લ: લા. લં.) મુળવાળું, મુળીઆ વાળું,
 ળવું. [ઢી નાખવું.
 . (તં.) જડથી ઉખાડી નાખવું, જડથી કા-
 (હ:) સમુદાય, સભા, સમાજ, જમાવ.
 , ન. (યં.) જડથી બંધી કામ.
 સ્ત્રી. (ની.) ઝાડુ, બુતરો, શાવરણી.
 . (ઢ: ઢા. ઢં.) યથાર્થિત, જોડાએ તેવું.
 . (ઢિ:) વૃદ્ધી, સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
 . (તિ:) સંપત્તી, પૈસો, દ્રવ્ય, ધન.
 . (ત્.) ઉપલો શબ્દ જુવો. [ધરડાપણ.
 . (ય:) લઢાહ, યુદ્ધ, જંગ, દુ:ખ, બુઢાપો,
 ન. (કં.) લઢાહ, યુદ્ધ, જંગ.
 . (ક:) દાખડો, ચપ્પુ.
 . હાંલના વખતમા.
 . (ય:) પાંખથી આલતો આવેલો ઉપદેશ.

સંપ્રધારણા, સ્ત્રી. (ળા.) નીવાડો, ચુકાદો. [પ્રવાસ.
 સંપ્રદ, ન. (દં.) બટકતાં, કરતાં, મુશાકરી, દેશાટણ,
 સંપ્રમાદ, પુ. (દ:) ખેસાવધપણો, ગાંધિલ, ગફલત.
 સંપ્રમોષ, પુ. (ષ:) ગફલત, ભુલ, ચુક.
 સંપ્રયાણ, ન. (ળં.) જવું. [ઝીણાલવો.
 સંપ્રયોગિન, પુ. (મી.) ગાંડી, મદારી, સ્વતંત્ર માણસ,
 સંપ્રવદન, ન. (નં.) સંભાષણ.
 સંપ્રવૃત્ત, વિ. (ત: તા. તં.) મુકુ, મુખ્ય.
 સંપ્રશ્ન, પુ. (શ:) પુછપરસ કરવી.
 સંપ્રસાદ, ન. (દં.) બીસો રાખવો.
 સંપ્રસાધન, ન. (નં.) યુણકારક, યુણવાળું.
 સંપ્રસ્થાન, ન. (નં.) બહારજવું, બહાર નીકળવું.
 સંપ્રસ્થિત, વિ. (ત: તા. તં.) બહાર ગયું, બહારનીકળ્યું.
 સંપ્રહર, પુ. (ર:) લઢાહ, જીવલેલો, ગતી.
 સંપ્રહાસ, ન. (સં.) હસવું, ખુસી, આનંદ.
 સંવલ, પુ. ન. (લ: લં.) ભાતીયું, ફરાજનું, ખોરાકી,
 રસતામાળી ખોરાકી.
 સંવર, ન. (રં.) પાણી, જળ.
 સંવરારિ, પુ. (રિ:) મદન, કામ. [બહુ ગરદી.
 સંવાજ, પુ. ન. (ષ: ષં.) છાનું, ઝેખ, સંકટ, આક્રાંત,
 સંવાકૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ખેવાર હલવતે ખેડેલું ખેતર.
 સંમેદ, પુ. (દ:) નદીનો સંગમ.
 સંમ્રમ, પુ. (મ:) ખુશીથી ઉતાવળા થવું તે.
 સંમદ, પુ. (દ:) ખુશી, હર્ષ, આનંદ.
 સંમાજની, સ્ત્રી. (ળી.) બુતારો, સાવરણી.
 સંમૂલ્હન, ન. (નં.) સર્વ ટેકાણે ધેરી લેવું.
 સમ્યક્, અ. શરૂ.
 સમ્યચ, ન. (ટં.) સાચુ, સત્ય. [વર્તો રખા.
 સમ્માજ, પુ. (ટં.) શેહનશાહ, શાહ, મોડા રાજા, ચક્ર-
 સંવત્, અ. વર્ષ, મંવત્સર.
 સંવત્સર, ન. (રં.) વર્ષ, વરસ. [કરવું.
 સંવદન, ન. (નં.) મંત્રે કરીને કોઈને ખુરકાવવું-વથ
 સંવનન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સંવર્ત, પુ. (તં:) પ્રજાચકાળ; દુનીયા કુખવાનો વખત.
 સંવર્તિકા, સ્ત્રી. (કા.) કમળના નવા પાતરા.
 સંવસથ, પુ. (ય:) ગામ.
 સંવાહન, ન. (નં.) આંગ-દીલની એવી કરવી. [કર
 સવિત્, સ્ત્રી. (ત્. ટં.) બુદ્ધિ, પ્રતીસા, સોગન, સ્વીકાર, કષ્ટ

સંવિદ્, સ્ત્રી. (વ.) સંભાષણ, ક્રમનીયમ, પુષ્ટ, લક્ષ્ય.

સંસા, નામ, ડરાવક, રાષ્ટ્ર, આચાર, ચાલ, સંતોષ.

સંવીક્ષણ, ન. (ળ.) સ્પષ્ટિ, પું. ડુંડું.

સંવીન, વિ. (નઃ તા. નં.) શેકાએલું, ઘેરાએલું.

સંવેગ, પુ. (યઃ) ખુશીથી જલદી કરવી.

સંવેદ, પુ. (વઃ) અનુભવ.

સંવેચ, પુ. (ચઃ) હુંચ, નીંદ્રા, બેધ.

સર, પુ. (રઃ) બાણ, તીર.

સરક, પુ. ન. (કઃ કં.) દારૂ પીવે.

સરણ, સ્ત્રી. (ણ.) મધમાખ.

સરટ, પુ. (ટઃ) સરેડો, કાંકોડો.

સરણા, સ્ત્રી. (ળા.) તેડું, સફેદની શેતર, ચાંદવેલો.

સરણિ, સ્ત્રી. (ળી.) માર્ગ, રસ્તો.

સરણી, સ્ત્રી. (ળી.) ચાંદવેલો, કુખ્ય પ્રસારિણી.

સરાણિ, પુ. (લિઃ) મુઠવાળીને હાથ ગણવો તે.

સરમા, સ્ત્રી. (મા.) કુત્રી.

સરલ, પુ. (લઃ) દેવદારના જાતનુ એક ઝાડ છે,

વિ. (લઃ લા. લં.) ઉદાર, મોઢા દીલનો, ધરમી.

સરલદ્રવ, પુ. (વઃ) લોખાન, ધુપ.

સરલા, સ્ત્રી. (લા.) તેડું, સફેદ નીશિતર.

સરલ્લી, સ્ત્રી. (સી.) તળાવ.

સરસોદ, પુ. ન. (હઃ હં.) કમળ.

સરસ, ન. (રઃ) તળાવ. [નદીનુ નામ છે.

સરસતી, સ્ત્રી. (તૈ.) પાણી, બાણ, બોલવું, નદી,

સરસ, પુ. (જાન.) સમુદ્ર, એક નદી છે. [ટલી, ગોળ.

સરસ, પુ. ન. (કં વં.) એક જાતનુ વાસણ છે, મા-

સરસ, સ્ત્રી. (રં) નદી.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર.

સરસ, ન. (લિઃ) પાણી, જળ.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, તામ, નીકુચ, અધ્યાય,

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, સૂટી, કુનીઆં

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, ચાંડ.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, ચાંડ.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, ચાંડ.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, ચાંડ.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, ચાંડ.

સરસ, પુ. (લિઃ) સમુદ્ર, ચાંડ.

સર્વમ્, ન. (વં) ધી.

સર્વસહ, સ્ત્રી. (હા.) પૃથ્વી.

સર્વ, પુ. (વઃ) મહાદેવ, વિ. (વઃ વાં. વં.) સકળ, સંપૂર્ણ.

સર્વજ્ઞ, પુ. (જઃ) બુદ્ધનો અવતાર, મહાદેવ.

સર્વેનઃ યઃ આશુ આશુ. [એવો રાજ એવો

સર્વેનોમદ્ર, પુ. (વઃ) લીંબડો, મળવા ઉપર મળ

સર્વેનોમદ્રી, સ્ત્રી. (દ્રા.) ચિત્તણીનુ ઝાડ.

સર્વેનોમુલ, ન. (લં.) પાણી, જળ.

સર્વદા, ય. હમેશા, સર્વકાળ. [ધેડો ત્રીં

સર્વનુરાવહ, વિ. (હઃ હા. હં.) બોલો ઉપાડનારો બ

સર્વનુરીણ, વિ. (ળઃ ળા. ળં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

સર્વમંગલા, સ્ત્રી. (લા.) પાર્વતી.

સર્વરસ, પુ. (સઃ) લોખાન.

સર્વલ, સ્ત્રી. (લા.) એક જાતનુ હાથીઆર છે.

સર્વલા, સ્ત્રી. (લા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

સર્વરાજ, પુ. (વઃ) આખીરાત.

સર્વરીક્ષર, પુ. (રઃ) ચંદ્ર, ચાંદ.

સર્વર્તુપરિવર્ત, પુ. (વર્ઃ) વર્ષ, વરસ.

સર્વલિંગિન, પુ. (ળી.) બોદના મતના.

સર્વવેદસ, પુ. (વાઃ) જેણે આપણુ બધુ આપ

વિશ્વજીવન યતકધો તે.

સર્વસજ્જનન, ન. (નં.) ચારજાતના લશ્કરનો જમા

સર્વનુમૂલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) તેડું, સફેદ નીશિતર.

સર્વજ્ઞમોજિન, વિ. (જી. જિની. જિ.) બ્રાહ્મણ ક્ષ

એવોનુ અન્ન ખાનારો.

સર્વજ્ઞીન, વિ. (નઃ ના. નં.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.

સર્વાભિસાર, પુ. (રઃ)

સર્વાર્થસિદ્ધ, પુ. (વઃ) બુદ્ધનો એક અવતાર છે.

સર્વૌષ, પુ. (યઃ) બ્રાહ્મણ ક્ષત્રીનુ અન્ન ખાનારો.

સર્વૌષ, પુ. (યઃ) સરસી, રાઈ.

સલિલ, ન. (લં.) પાણી, જળ.

સલ્લકી, સ્ત્રી. (કી.) સાલઈ નામનું ઝાડ.

સવ, પુ. (વઃ) યત.

સવન, ન. (નં.) યતના વખતે ચોમ નામના વહો

સવયસ, વિ. (યઃ યા. યં.) હમઉમર, એક ઉમરન

સવિત, પુ. (તા.) સુર્ય, સુરજ.

સવિષ, વિ. (ધઃ ધા. ધં.) પાસે, નજીક.

વિ. (દાઃ ઘા. ઘં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

આ.વ્યં.) ડાખીખાળુ, ડાખીખાળુનું અંગ.
 ટ:) સારથી, ગાડી હાકનારો.
 ઉપલો શબ્દ ધ્રુવો. [નારા બ્રહ્મચારી.
 પુ.(રી.) એક શાખાને એક ટુકાણે ભણ-
 નં.) યસનાવખતે પથુ મારવો તે.
 વ્યં.) ઝાડના કૃષ.
 ડુ. (ર:) સાયલાનું ઝાડ.
 ટાથિ, પુ. (હ:) પરાક્રમ. [આખો.
 ટ:) ધણીજ મીઠી કેરી તેનું ઝાડ, મીઠા
 ટ. (રી.) સખી, દોસદારણ, બેનપણી, ર.
 રેટાનું ઝાડ.
 જ:) શખો-ગોભાઈ.
 સ્ત્રી. (ળી.) પરણેલી બાપડી, સ્ત્રી, બાપડી.
 ન: ના. નં.) સૌશીક, ખમણારો.
 ટ. (નં.) સાથે જમવું.
 અકસ્માત, એકાએક.
 હ:) પરાક્રમ, બળ, પુ. (હ:) માગસર મ-
 કુંભંતરુ, ન. (હ:) તેજ, બ્યોતી.
 સ્ય:) પોષ મહીનો.
 ટ:) એક જાતની માછલી છે.
 ટ. (લં.) કમળ.
 સ્ત્રી. (યો.) દરો, દુર્વા.
 ડુ. (ધિ:) હીંગ.
 પુ.(ધો.) અમ્લવેતસ ઝાડ, ન.(ધિ:) હીંગ.
 ડુ:) સુર્ય, સુરજ.
 ટ. (જ:) ઇંદ્ર. [લશ્કરનો સરદાર.
 ટ. (સ્ત્રી. સ્ત્રી. સ્ત્રી.) એક હજાર માણસ-
 ટ.) કાઠાશેવતી, શેવતીયુલાખ, જંગલીમગ.
 ટ. (ય: યા. યં.) સેવક, ચાકર, પછવાડે જ-
 મગો, દોસ્ત.
 ટ. (તા.) ચાકરોનું ટોળું.
 ટ. (જુ:) સહનશીલ, સોસીક, ખમનારો.
 ટ. (ય: યા. યં.) ખુલાદીલનો, સાફદીલનો.
 ટ. (ર: રા. રં.) સગોભાઈ.
 ટ. (ક: કા. કં.) વહાણથી વેપારકરનારો.
 ટ. (ન: ના. નં.) લઠાઈમા હુશાર.
 ટ. (ક: કા. કં.) શકબરેલો, સંશયખાર.
 સાથે.

સાકેત, ન. (તં.) અયોધ્યા નગરી.
 સાકુલ, ન. (કં.) જવનો જમ્બાવ.
 સાક્ષાત્, અ. પ્રત્યક્ષ, પોતે, પોડે, બરાબર.
 સાગર, પુ. (ર:) સમુદ્ર, દરીયા.
 સાગરાંચરા, સ્ત્રી. (રા.) પૃથ્વી.
 સાચિ, અ. વાકું, સીધું નહી તે.
 સાતલા, સ્ત્રી. (લા.) સીકેકાકા.
 સાતિ, સ્ત્રી. (તિ.) દાન, આપવું, અંત, સમાપ્તિ, છેડો.
 સાતિસાર, વિ. (રં. રં.) જેને અતીસારનો રોગ
 થયો છે તે.
 સાતનિક, પુ. (કં.) વટાણા.
 સાંત્વ, ન. (ત્વં.) ધણુજ મીઠું બોલવું.
 સાત્વિક, વિ. (ક: કા. કં.) અંત:તકરણથી પેદાયવું.
 સાદન, ન. (નં.) ધર.
 સાદિન, પુ. (દી.) અસ્વાર, સ્વાર, સારથી, માહાવત.
 સાધન, ન. (નં.) મારવું, અગ્નીદાહ, જવ, દ્રવ્ય, દ્રવ્ય
 આપવું, મૃતસંસ્કાર, અર્થ ઉત્પન્નથયો, સામા-
 ન, સાધન, ઇલાજ, પછવાડેથી જવું.
 સાધારણ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) સરખું, એક સરખું,
 અનેક સંબંધી, સર્વ સાધારણ.
 સાધિત, વિ. (ત: તા. તં.) અપવેલું, સાધન કીધેલું.
 સાધિષ્ઠ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) અતી ખુશીથી કમ્બલ કરેલું.
 સાધ્યિય, વિ. (યાન્. યસી. યં.) મહાન સાધુ.
 સાધુ, પુ. (ધુ:) સુજનન, વિ.(ધુ: સ્ત્રી. ધુ.) ખુબસુરત.
 સાધ્ય, પુ. (ધ્ય:) દેવળી એક જાતી છે, વિ. (ધ્વ.
 ધ્યા. ધ્યં.) સાધવાનું.
 સાધ્વસ, ન. (સં.) ભય, ખીક.
 સાધ્વી, સ્ત્રી. (ધ્વી.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
 સાનુ, પુ. ન. (નુ: નુ.) પહાડનું શીખર-છેડો.
 સાંદટિક, ન. (કં.) તરતકૃષ, તરતકૃષદો.
 સાંદ્ર, વિ. (દ્ર: દ્રા. દ્રં.) ગીરંતર, ગરમ.
 સાન્નાય, પુ. (ય:) એક જાતનો હર્ષ છે.
 સાપ્તવીન, ન. (નં.) દોસ્તી, બાપબંદી.
 સામધેની, સ્ત્રી. (ની.) અગ્નીમા સમીધા નાખીને સ-
 જગવાસાર જે વેદનો મંત્ર બોલે છે તે.
 સામન્, ન. (મ.) સમજાવવું, તહાકુંકરવું, ઠંડુપાડવું
 સામાજિક, વિ. (ક: કા. કં.) સભ્ય. [સાધાર
 સામાન્ય, ન. (ન્યં.) સાધારણજાતી, વિ. (ન્ય: ન્યા. નં)

संवि

संवि

संवि

संवि

संवि

संवि

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

सर

(ધુ.) સમુદ્ર, સીંધદેશ, સ્ત્રી. (ધુ.) સીંધુ.
(ધુ.) હાથીના માથામાંના મદનો રસ.
(ક:) સિંદુક શબ્દ જીવે.
(જં.) સેદેલાણ, સીંધવખાર.
પુ. (મ:) એ નદીનો એંગમ.
પે. (કી.) સાલહનામનું ઝાડ.
(લ્હ:) લોખાન, ધુપ.
(ર:) પાણીના ત્રીણાત્રીણા છાંટા.
(તા.) હલવતે એતરમા ખોદીને ખાડો કાઢી
જનકરાજનીકં-યાસીતા, ભાગીરથીનદી.
(ત્વ: ત્વા. ત્વં.) હલવતે ખોદિલું એતર.
પ. (ધુ: ધુ.) દાર, શરાય.
પ. (મા.) સીમ, મર્યાદા, હદ્દ. [રચના.
(ત:) ખાલ વોળવાળી એક રીત છે, કેશ-
સ્ત્રી. (ની.) સ્ત્રી, ખાચડી.
(મા.) ગામની સીમ, -હદ્દ.
(ર:) હલ.
પુ. (ળિ:) બજારમ, બજાદેવ. [કામ કરવું.
(નં.) સીવવાનું કામ, સીવણ, સોઢવતે
(કં.) સીસું.
(ઢ:) ધુવર, થોર.
મતીશય, બધુ, બહુ, પુજન, ઉદય, ઉત્કર્ષ.
(ક:) કાંદો, ડુંગળી, કંદ, રતાળુ.
(ર: રા.રં.) ગરીબ ગાય. [પણ ભાગે છે તે.
લ:લા.લં.) જે ખીજને આપે છે અને પોતે-
વે. (ર: રા. રં.) કોમળ, કુમળું.
(તં.) પુન. [સીખદાર.
વિ. (તી. તી. તિ.) ભાગ્યવાન, પુનવાન, ન-
(સ્વં.) ખુશી, આનંદ, હર્ષ.
પુ. (ક:) સાજખાર.
, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) } ગરીબ ગાય.
, વિ. (ઘ: ઘા. ઘં.) }
(ત:) બુદ્ધનો અવતાર.
ત, સ્ત્રી. (તિ.) ધરના જમીનપાસે માહાર
એ ન આવવું માટે જે વાડ ભરે છે તે.
ત્રી. (ધા.) મુંડસી, મુંડસવેલો વનસ્પતી.
વે. (ધિ: ધિની. ધિ.) ખુસખોઈ, નં. (ધિ:) કા-
કેથીખંડ.

સુચરિતા, સ્ત્રી. (તા.) પતીવ્રતા સ્ત્રી, પાકદામન સ્ત્રી.
સુવેલક, ન. (કં.) સારાં કપડા.
સુત, પુ. (ત:) પુત્ર, ડીકરો, રાખ.
સુતશ્રેણી, સ્ત્રી. (ળી.) મુશકપણી વનસ્પતી છે.
સુતા, સ્ત્રી. (તા.) કં-યા, ડીકરી.
સુત્યા, સ્ત્રી. (ત્યા.) એક જાતનું રેનાન છે.
સુલામન, પુ. (મા.) મંદ્ર.
સુલન, પુ. (ત્વા.) હાંમેલો.
સુદર્શન, ન. (નં.) વૈષ્ણવ એક હાથીઆર છે.
સુદાય, પુ. (ય:) કં-યાદેન કરતી વખતે જમઢનેઆ-
પેલો પૈસો, જુનોઢ યયા પછી જે ભીક્ષા માગે-
છે તે પૈસો.
સુદૂર, વિ. (ર: રા. રં.) ધણુજ દુર.
સુધર્મન, સ્ત્રી. (મા.) દેવની સભા.
સુધાંજી, પુ. (ઙુ:) એંદ્ર, આંદ.
સુધા. સ્ત્રી. (ધા.) અમૃત, યુનો, એક જાતનું મુરજી
છે, થોર, ધુવર, વીજળી, વીલુલતા, આમળાનું ઝાડ.
સુધી, પુ. (ધી.) પંડીત, વીદ્વાન.
સુનિષ્ણક, ન. (કં.) કુરડીનું શાક.
સુંદર, વિ. (ર: રા. રં.) ખુબ સુરત.
સુંદરા, સ્ત્રી. (રા.) } સારા બાંધાની સ્ત્રી.
સુંદરી, સ્ત્રી. (રી.) }
સુપથિન, પુ. (થ:) સરોમાર્થ.
સુવર્ણ, પુ. (ર્ણ:) ગુણ.
સુવર્ન, પુ. (ર્વા.) દેવ.
સુપાર્વક, પુ. (ક:) ગળહું, લાખીપીપળી વનસ્પતી છે.
સુપ્રતીક, પુ. (ક:) દશાનુસૂત્રીશાનો હાથી. [હુશાર તે.
સુપ્રયોગવિદિશ, વિ. (સ્વ: સ્વા. સ્વં.) બાણ છોડવાના જે
સુપ્રલાપ, પુ. (પ:) સાંઝે ભાષણ.
સુમગાસુત, પુ. (ત:) પરણેલી ખાચડીનો ડીકરો.
સુમિક્ષા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) ધાંતકી, ધાચટી, ધાચટલ વનસ્પતી.
સુમન, ન. (મં.) ફુલ.
સુમન, પુ. (ન:) ધવું. [(ના:) દેવ.
સુમનસ, સ્ત્રી. વ. (સ:) ફુલ, જાહના ફુલનું ઝાડ, પુ.
સુમના, સ્ત્રી. (ના.) જાહનું ઝાડ.
સુમનોરજસ, ન. (જ:) ફુલમાંના રેણુ.
સુમેરુ, પુ. (ર:) મેરુ પર્વત.
સુર, પુ. (ર:) દેવ, મુરજ.

સુરંગા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાથરૂં, સુરંગ.
 સુરજેષ્ઠ, પુ. (ષઃ) પ્રહરેવ. [ખત કરવી.
 સુરત, વિ. (તઃ તા. તં.) દયાળુ, ન. (તં.) મૈથુન, સોહ-
 સુરદીર્ઘિકા, સ્ત્રી. (કા.) સ્વર્ગગંગા, ભાગીરથી નદી.
 સુરદ્વિષ, પુ. (દઃ) દૈત્ય.
 સુરનિશ્ચયા, સ્ત્રી. (ગા.) ભાગીરથી નદી.
 સુરપતિ, પુ. (તિ.) ધંદ્રઃ.
 સુરમી, સ્ત્રી. (મિ.) ગા, સાલધનું ઝાડ, વિ. (મિઃ મિ.
 મિ.) ખુશખોઈ, વસંત રત્ન, જ્યેષ્ઠ, ખુબ સુરત,
 ન. (મિ.) ચાપા, ગાગ, સોનુ, સુન્દુ.
 સુરલોક, પુ. (કઃ) સ્વર્ગ લોક.
 સુરવર્મન, ન. (મા) આકાશ.
 સુરસા, સ્ત્રી. (સા.) મુંગસી, મુંચુસવેલો.
 સુરા, સ્ત્રી. (રા.) દારૂ, સરાખ.
 સુરાચાર્ય, પુ. (ચઃ) બૃહસ્પતી, ગુરૂ.
 સુરામંડ, પુ. (મંડ) દારૂ ઉપરનું પાણી, છારી.
 સુરાલય, પુ. (યઃ) મેરૂ પર્વત.
 સુરાજ, ન. (જં.) ધુર, ધુવર.
 સુવચન, ન. (નં.) સાઈ ખાલવું.
 સુવર્ણ, ન. (ર્ણં.) સોનુ, સુન્દુ.
 સુવર્ણક, પુ. (કઃ) ગરમળાનું ઝાડ.
 સુવલિ, સ્ત્રી. (લિઃ) બાવચી.
 સુવહા, સ્ત્રી. (વા.) સાલધનું ઝાડ, મુંચુસવેલો.
 સુવાસિની, સ્ત્રી. (ની.) જરા જીવાન અને પરણેલી સ્ત્રી.
 સુવ્રતા, સ્ત્રી. (તા.) ગરીબ ગાય.
 સુચાત્રી, સ્ત્રી. (ત્રી.) કારલી, કાળી શાક છે.
 સુશીમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તૈલ, થંડુ.
 સુષમ, વિ. (મઃ મા. મં.) ખુબ સુરત.
 સુષમા, સ્ત્રી. (મા.) ધણી સરસ શેભા.
 સુષવી, સ્ત્રી. (વી.) કાળુ ગુરૂ.
 સુષિર, વિ. (રઃ રા. રં.) કાણાવાળું, ન. (રં.) છીદ્ર, કાણુ,
 છેદ, બાસરી-વાસળી, સુરલી, મંખ વીગેરે વાળં.
 સુષિ, સ્ત્રી. (ષિઃ) કાણુ, છેદ, ખાંડું.
 સુષિમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તહાંડું, થંડુ.
 સુષીમ, વિ. (મઃ મા. મં.) તહાંડું, થંડુ.
 સુષિણ, પુ. (ણઃ) કુરંદાનું ઝાડ.
 સુષોણિકા, સ્ત્રી. (કા.) કાળા તેંડુ, તીધારે વનસ્પતી.
 સુષુ, ઘ. અતીશય, બહુ, પ્રશંસા, વાહવા.

સુસંકૃત, વિ. (તઃ તા. તં.) સાઈ રાંધેલું, પ્રયત્નથી નીપવ
 સુસવી, સ્ત્રી. (વી.) કારેલાનો વેલો.
 સુન્દ, પુ. (ત્. દ.) સંગો, દોસ્ત, બાઈબંદ.
 સુન્દદય, વિ. (યઃ યા. યં.) ખુલા દીલનો.
 સુકર, પુ. (રઃ) ડુકર, ભુંડ.
 સુક્ષ્મ, વિ. (ક્ષ્મઃ ક્ષ્મા. ક્ષ્મં.) ખારીક, ઝીણુ, નહ
 અદ્ય, ન. (ક્ષ્મં.) કપટ, આત્મમંબંધી, અદ્ય
 પુ. (ક્ષ્મં.) પરમાણુ.
 સૂચક, વિ. (કઃ કા. કં.) યાદ દેનારો, કાનમાં
 બળી બદગોઈ કે હારો. ડોક, છેડો, સોહ
 સૂચિ, સ્ત્રી. (ચિઃ) સોહ, એક જાતનો નાચછે, અ
 સૂત, પુ. (તઃ) બ્રાહ્મણીને ક્ષત્રીયથી થએલો દી
 ડીકરો, સારથી, પારો, સુતાર, ભાટ. [વા
 સુતિકાગ્રહ, ન. (હં.) સુવાવડીની જગા, સુવાવડ
 સૂતિમાસ, પુ. (સઃ) જાણવાનો મહિનોઃ—(નવમે
 થવા દસમે.)
 સૂત્યાન, વિ. (નઃ ના. નં.) ચતુર, હુશાર, સાવધ
 સૂત, ન. (તં.) તાર, સુતર, દોરો. ટેલુ જાળુ, કસા
 સુતવેષ્ઠન, ન. (નં.) કરારીઆએ એક જાતનું
 સુલામન, પુ. (મા.) ધંદ્ર [ગી દાળ, કા
 સૂદ, પુ. (દઃ) રશેાહા, રાંધનારો, દહીં, કઢી, વટા
 સૂના, સ્ત્રી. (ના.) જાળનો નીચલોભાગ, કં
 ડીકરી, કારમારવાની જગા.
 સૂનુ, ન. (નુઃ) પુત્ર, ડીકરો, નહાનોબાઈ, સુર્ય, સુર
 સૂનંત, ન. (તં.) સાચું અને મીઠું બાણુ.
 સૂન્માદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ઉદ્દેષ્ટ, એ પરવા.
 સુપકાર, પુ. (રઃ) રશેાહા, રાંધનારો.
 સૂર, પુ. (રઃ) સુર્ય, સુરજ.
 સુરણ, પુ. (ણઃ) સુરણ.
 સૂરત, વિ. (તઃ તા. તં.) દયાળુ, દયાશીળ.
 સૂરસૂત, પુ. (તઃ) સુરજનો સારથી જે અરણુ તે.
 સૂરિ, પુ. (રિઃ) પંડીત, વીદ્વાન.
 સૂર્ય, પુ. ન. (વિઃ વં.) રસોહ.
 સૂર્યો, સ્ત્રી. (સૌં) લોહિડાની મુર્તી.
 સૂર્યો, સ્ત્રી. (સૌં) લોહિડાની મુર્તી.
 સૂર્ય, પુ. (યં) સુર્ય, સુરજ.
 સૂર્યકાંત, પુ. (તઃ) એક જાતનો સફેદ પથ્થરછે.

ન્યા, સ્ત્રી. (યા.) યસુના નદી.
 અમ, પુ. (મ:) અમાસ.
 ઇ. (ક.) ઝાઝના આજુ બાજુનો ભાગ.
 ણી, સ્ત્રી. (ળી.) ,, ,, ,, ડાચું, દાઢ.
 ન. (કિ.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 ન. (કં.) }
 પુ. (ગ:) ગોફણ.
 ક, પુ. (લ:) શીયાળ.
 સ્ત્રી. (ળિ.) અંકુશ.
 કા, સ્ત્રી. (કા.) થુક.
 સ્ત્રી. (કા.) થુક.
 સ્ત્રી. (તિ:) માર્ગ, રસ્તા.
 યી, સ્ત્રી. (ટી.) એક જાતનું માપછે, નદી. [અયુ.
 પુ. (ર:) એક જાતનું હરણુછે, હરણુ જુ બ-
 વિ. (ટ: ઘા. ઇં.) ધણુ, પુષ્કળ, ઉપજવેલું,
 ઉત્પન્ન કરેલું, ઠરવેલું, છેડેલું, નાખેલું.
 જાત, ન. (જં.) બાલદી, ડોલ, પપ્પાલ, મસક,
 અંબડાનું વાશણ.
 ન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 પુ. (તુ:) પુલ, મોડો ખંદ.
 સ્ત્રી. (ના.) લસ્કર, શેના.
 ન, ન. (ગં.) હાથી, ધોડા, પાયદળ, એ, દરેક.
 ની, પુ. (નીઃ) કાર્તીકસ્વામી, શેનાપતી.
 મુખ, ન. (ખં.) લસ્કરનો ભાગ.
 ન, પુ. (ઘ:) પોહરેકરી, ચોકીદાર.
 પુ. (લુ:) ચુંદાનું ઝાડ.
 પુ. (વઃ) શીવવું.
 ન, પુ. (કઃ) ચાકર, નોકર, શેવક.
 ન, ન. (નં.) ઉપભોગ, શેવા, ચાકરી.
 ના, સ્ત્રી. (ના.) ચાકરી, નોકરી. [વાળાનું મુળીયું.
 વ્ય, વિ. (વ્યઃ વ્યા. વ્યં.) પીવા લાયક-જોગ, કાળા
 નિકેય, પુ. (યઃ) રાહુ નામનો ગ્રહ.
 ન, વિ. (તઃ તા. તં.) રેતીવાળો દેશ.
 નાદિની, સ્ત્રી. (ની.) એક નદીછે.
 નિક, પુ. (કઃ) લસ્કરનો ચોકીદાર, લસ્કરમા મળેલો.
 ન, પુ. (વઃ) ધોડો, શંધવખાર.
 ન્ય, ન. (ન્યં.) શેના, લસ્કર.
 નિક, પુ. (કઃ) હલ ખેડનારો બળદ.

સૈરંધ્રી, સ્ત્રી. (ધ્રી.) પીળના ધેર રહીને તેના બાય-
 ડીના નીમાળા તથા માથું વોળનારી સ્વતંત્રસ્ત્રી.
 સૈરિમ, પુ. (મઃ) ગળે કરીને એક બળદની જાત-
 છે, જંગલી બળદ.
 સૈરિયક, પુ. (કઃ) કોરેટીનું ઝાડ.
 સૈરંયક, પુ. (કઃ) કોરેટીનું ઝાડ.
 સોદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ક્ષમામળેલો, માફ મળેલો.
 સોદર્ય, પુ. (ર્યં) શ્વગો ભાઈ.
 સોન્માદ, વિ. (દઃ દા. દં.) ભ્રમીજ, ધેલો.
 સોપન્નવ, પુ. (વઃ) સુરજનું અથવા ચંદ્રનું ગ્રહણ.
 વિ. (વઃ વા. વં.) દુઃખ દાયક.
 સોપાન, ન. (નં.) પગથીયાં, નીચરણી, દાદરો.
 સોમાજન, પુ. (નઃ) શેગટાનું ઝાડ.
 સોમ, પુ. (મઃ) ચંદ્ર આ શબ્દ જોહરે કોઈપણ શબ્દ
 ના પછવાડે આવેછે તેહારે તેનો અર્થ એટ
 એમ થીએછે.
 સોમપ, પુ. (પઃ) શોભયાગ કરનારો.
 સોમગા, પુ. (વાઃ)
 સોમગીયન, પુ. (થી.) } ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સોમગીવિન, પુ. (તી.) }
 સોમગીવિન, પુ. (વી.) }
 સોમરાજી, સ્ત્રી. (જી.) બાવચી.
 સોમલતા, સ્ત્રી. (તા.) સોમવલ્લરી જનસ્થાપી છે.
 સોમવલ્લ, પુ. (લ્લઃ) સુકદ મેરૂનું ઝાડ, ડુંભાનું ઝાડ.
 સોમવલ્લરિ, સ્ત્રી. (રિઃ) જે વેલાના પાતરાં વદમા ખડી
 પડેછે અને શુધ્ધમાર્ગ થીએછે તે વેલો.
 સોમવલ્લરી, સ્ત્રી. (રી.) પુલો શબ્દ જુવો.
 સોમવલ્લિકા, સ્ત્રી. (કા.) બાવચી.
 સોમવલ્લી, સ્ત્રી. (લી.) સોમવલ્લરિ શબ્દ જુવો.
 સોમોદ્ભવા, સ્ત્રી. (વા.) નર્મદા નદી.
 સોલુંડન, ન. (નં.) ખદગોઈ, નીંદાપુક ભાષણ.
 સૌગંધિક, ન. (કં.) શાંજનું ફુલનારું કમળ.
 પુ. (કઃ) ગંધક, ગંધરક.
 સૌગત, પુ. (તઃ) એક નાસ્તીકછે.
 સૌચિક, પુ. (કઃ) દરજી.
 સૌદામની, સ્ત્રી. (ની.) વીજળી, વીદ્યુલ્લતા.
 સૌદામિની, સ્ત્રી. (ની.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સૌષ, ન. પુ. (ષં ષઃ) રાજમેદલ, રાજવાડો.

સૌભાગિનેય, પુ. (વ:) સુભગાનો ડીકરો, નસીબદાર માનો ડીકરો.

સૌભાજન, પુ. (ન:) શેગટાનુ આડ.

સૌમ્ય, વિ. (મ્ય: મ્યા. મ્યં.) ચંદ્રનો ભગત, ખુબસુરત સાંત, થેડો, પુ. (મ્ય:) ખુધનામનો ગ્રહ.

સૌરમય, પુ. (ય:) બખદ.

સૌરમેયી, સ્ત્રી. (યી.) ગાથ.

સૌરાષ્ટ્રિક, પુ. (ક:) એક જાતનુ જોહેર છે.

સૌરિ, પુ. (રિ:) શનિ નામનો ગ્રહ.

સૌર્વર્ચલ, પુ. (લ:) સંચળખાર.

સૌવિદ, પુ. (વ:) બાલદાર.

સૌવિદલ્લ, પુ. (લ્લ:) બાલદાર.

સૌવીર, ન. (રં.) ખોર, કાંજી, સુરમો.

સૌહિય, ન. (ત્યં.) તૃપી.

સ્કંદ, પુ. (વ:) કાર્તીકસ્વામી.

સ્કંધ, પુ. (ધ:) મુળીયાથી દાહણ સુધી જે આડનો ભાગ તે, જમાવ, ખભો, ખાંદો, સાન-વીસાનાદી પાંચ, રાજો, વીધુ. [જે કાંદો તે.

સ્કંધશાખા, સ્ત્રી. (શા.) મુખ્યભાગ, પ્રથમ ઉત્પન્ન

સ્કન્ન, વિ. (જ્ઞ: જ્ઞા. જ્ઞં.) ગળેલું, ખરી પેડેલું.

સ્વલન, ન. (નં.) રાંગવું, નહાના છોકરાનુ હાતધુટણુવ તે ચાલવું, ધુટણુવને ચાલવુ, ધરમસુકવો.

સ્વલિત, ન. (લિ:) લઢાઈમાં પછવાડે હટવું, વિ. (ત: તા. તં.) ધરમસુકવો.

સ્તન, પુ. (ન:) ધાધ.

સ્તનંધય, પુ. (ય:) નહાનુ બાળક.

સ્તનંધયી, સ્ત્રી. (યી.) નહાની છોકરી.

સ્તનનિસૃત, વિ. (ત: તા. તં.) ધાધમાંથી ટપકેલું ડુંધ.

સ્તનપા, સ્ત્રી. (પા.) નહાની છોકરી.

સ્તનયિલ્લ, પુ. (લ્લ:) મેધ.

સ્તનિત, ન. (તં.) ગગડાટ, મેધગર્જના.

સ્તમ, પુ. (મ:) બકરો, મેંદો, ગેટો, ગાડર.

સ્તંવ, પુ. (વ:) જે આડને મુળયાથીજ દાળનીકળે છે તે.

સ્તંવકારિ, પુ. (રિ:) જવ, હરીક નામના ચોખા.

સ્તંવગન, પુ. (ન:) દાતરડું.

સ્તંવગ્ન, પુ. (ગ્ન:) દાતરડું.

સ્તંવેરમ, પુ. (મ:) હાથી, હતી.

સ્તંભરોમન, પુ. (મા.) ડુક્કર, ભુંડ.

સ્તંભ, પુ. (મ:) થાંબલો, ભાર.

સ્તવ, પુ. (વ:) સ્તુતી.

સ્તવક, પુ. (ક:) કુલનો ઝુમખો-કો.

સ્તિમિત, વિ. (ત: તા. તં.) લીધું, ભીચુ.

સ્તુત, વિ. (ત: તા. તં.) સ્તુતીકરેલ.

સ્તુતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સ્તુતી, વાહવા.

સ્તુતિપાઠક, પુ. (ક:) સ્તુતી કરનારો, ભાટ.

સ્તુમ, પુ. (મ:) બકરો, મેંદો, ગેટો, ગાડર.

સ્તૂ, પુ. (વ:) વડા.

સ્તેન, પુ. (ન:) ચોર.

સ્તેમ, પુ. (મ:) લીલાસ, ભીચુ.

સ્તેય, ન. (યં.) ચોરી.

સ્તૈન્ય, ન. (ન્યં.) ચોરી.

સ્તોક, વિ. (ક: કા. કં.) નહાનુ, થોડુ, ઝીચુ.

સ્તોલ, ન. (લં.) સ્તુતી, વાહવા.

સ્તોમ, પુ. (મ:) જમાવ, ટોણુ, સ્તુતી, યસ.

સ્ત્રી, સ્ત્રી. (સ્ત્રી.) સ્ત્રી, બાયડી.

સ્ત્રીક્ષીર, ન. (રં.) માનુડુધ.

સ્ત્રીર્ધમિણી, સ્ત્રી. (ળી.) અડકાએલી બાયડી.

સ્થંહિલ, ન. (લં.) યસસાર મંત્રથી સાકરેલી જ

સ્થંહિલશાયિન, પુ. (યી.) યસ કરનારો સ્થંડીલ કે સુમેષે તે.

સ્થદતિ, પુ. (તિ:) યથા વીધીયાગ કરેલ, બાલદાર

સ્થલ, ન. સ્ત્રી. (લં. લી.) સ્થાન, જગા.

સ્થવિર, વિ. (ર: રા. રં.) ખુબજગ, ધરડો, ડોસો,

સ્થવિષ્ઠ, વિ. (ષ્ઠ: ષ્ઠા. ષ્ઠં.) ધાચુમોડું.

સ્થાંહિલ, પુ. (લ:) યસ કરનારો સ્થંડીલ ઉપર જોધે છે

સ્થાણુ, પુ. (ણુ:) મહાદેવ, અતીસ્થીર, ખીજો, પુ

(ણુ: ણુ.) જે આડની દાળ તોડીછે તેવુ આ

સ્થાન, ન. (નં.) જગા, સ્થીતી, અવકાશ, જીત્ય, રખાપણું.

સ્થાનીય, ન. (યં.) નગર, શહેર.

સ્થાને, ધ. ધુકત, યોગ્ય.

સ્થાપત્ય, પુ. (ત્ય:) બાલદાર.

સ્થાપની, સ્ત્રી. (ની.) પાડવળી, પહાડમુળ વનસ્પતિ

સ્થામન, ન. (મ.) પરાક્રમ.

સ્થાયુક, પુ. (ક:) પટેલ, ગમખેડોના હાકમ.

સ્થાલ, ન. (લં.) એક જાતનુ વાસણું છે.

જી.(લી.) પાડવળી, પહાડયુગ વનસ્પતી છે.
 જી. (ર: રા. રં.) સ્થાવર, અચર, નહી હલે-
 જી. (રં.) પુઠાપો, ધરડપાણ, યુગરગી.
 જી. (ક:) સુખડગી ઉઠી દીલે લેછે તે.
 જી. (સ્તુ: સ્તુ: સ્તુ.) અતીસ્થીર.
 જી. (તિ:) ખરામાર્ગથી ચાલવું, આસન, રહેવું.
 જી. (ર: રા. રં.) અતીસ્થીર.
 જી. (રા.) પૃથ્વી, ડવળા, પીઠવણુ વનસ્પતી છે.
 જી. (યુ:) સેવરગુ આડ.
 જી. (ળા.) લોહોડાની પ્રતીમા, ધરનો થાંબલો.
 જી. (લ: લા. લં.) મોઠું, યુલંદ, જડ, પુટ,
 જી. (લં.) પહાડગુ સીખર.
 જી. (ક્ષ: ક્ષા. ક્ષં.) ધાણુ દાનકરનારો.
 જી. (ક્ય: ક્યા. ક્યં.) ધાણુ દાનકરનારો.
 જી. (ક:) મોઠુંકપડું, જાડુંકપડું.
 જી. (ય:) અપુર્ણતા, અપુરપાણુ, હાથીની
 અધ્ય મગતી, મોઠો પથ્થર.
 જી. (યાન્. યસી. ય:) અતીસ્થીર.
 જી. (યં.) ગંદીવણુ, ભટોરા વનસ્પતી છે.
 જી. (રી.) ભોટતરી તડુ, ભાડાનો ઘોડો.
 જી. (વ:) ટપકવુ, ગળવું, ચુંપુ, વેહેવું.
 જી. (ક:) સોડયુંજ થએલો બ્રહ્મચારી.
 જી. (નં.) સ્નાન, નહાવું.
 જી. (યુ:) શરીરમાંગી નેસ. [મરગુ, લીલુ, ભીચુ.
 જી. (મ્થ: મ્થા. મ્થં.) હમઉમરનો, એક ઉ-
 જી. (સ્તુ:) પાહાડનો સપાટદેશ તે.
 જી. (ત: તા. તેં.) ચુપુ, ગળવુ, અરપુ, વેહેવું.
 જી. (ળા.) વહુ, ડીકરાની ખાયડી,
 જી. (હા.) }
 જી. (હિ:) } યુવર, યોર.
 જી. (હી.) }
 જી. (કં.) }
 જી. (હ:) રનેહ, પ્યાર, દોસ્તી.
 જી. (શં:) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો રોગ-
 છે, દાન, પરીસ, એક જાતનો પથ્થર છે.
 જી. (ન:) વાધુ, વા, પવન, ન. (નં) દાન. [યુદ્ધ.
 જી. (શ:) કાસદ, એક જાતનો રોગ છે, લઢાઈ, જંગ,

સપ્ત, વિ. (દ: દા. દં.) ઉધડુ, સપટ, સાફ.
 સપ્ત, પુ. (દ્રા:) એક જાતનો રોગ છે.
 સ્પૃશી, સ્ત્રી. (જી.) રીંગણી.
 સ્પૃશ્વા, સ્ત્રી. (ક્ષા.) પિડીકા વનસ્પતી છે,
 સ્પૃષ્ટિ, સ્ત્રી. (દિ:) સ્પર્શ, અડકવું, એક જાતનો
 રોગ છે, દાન, પરીસ.
 સ્પૃહા, સ્ત્રી. (હા.) ઈચ્છા, ખુશી.
 સ્પૃષ્ઠ, પુ. (દ્રી:) એક જાતનો રોગ છે.
 સ્ફટ, પુ. સ્ત્રી. (દ: દા.) સાપની કુણા-માયું.
 સ્ફાતિ, સ્ત્રી. (તિ:) વધવું, વૃદ્ધિ.
 સ્ફાર, વિ. (ર: રા. રં.) ધાણુ, પુષ્કળ, ખડું.
 સ્ફિક્ત, સ્ત્રી. (ચૌ.) કુલો.
 સ્ફિર, વિ. (ર: રા. રં.) ધાણુ, પુષ્કળ, ખડું. [ઉધડું.
 સ્ફુટ, વિ. (દ: દા. દં.) પુલવાળુ આડ, કુલેલું આડ, સપટ,
 સ્ફુટન, ન. (નં.) ફોડવું.
 સ્ફુરણ, ન. સ્ત્રી. (ળં. ળા.) જરાકરવું-હલવું-ખસવું.
 સ્ફુલન, ન. (નં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 સ્ફુલિંગ, પુ. (ળ:) ચીનગારી.
 સ્ફૂર્જક, પુ. (ક:) ટેંકું, ટેંમુરડી વનસ્પતી છે.
 સ્ફૂર્જયુ, પુ. (યુ:) ગગડાટ, મેધગર્જના.
 સ્ફોષ્ટ, વિ. (ષ: ષા. ષં.) ધાણુ, ખડું, પુષ્કળ,
 સ્ફોટન, ન. (નં.) ફોડવું.
 સ્ફોરણ, ન. (ળં.) જરાકરવું-હલવું-ખસવું.
 સ્મ, અ. પદ પુરંથપુ. કીચીપદના પછી પડે ભુતકાળનો
 બોધ કરવાસાહે આવેછે તે સ્મ અક્ષર.
 સ્મય, પુ. (ય:) ગર્વ, પતરાણ.
 સ્મર, પુ. (ર:) સ્મર, મદન.
 સ્મરહર, પુ. (ર:) મહાદેવ.
 સ્મિત, ન. (તં.) જરાકજ હસવું.
 સ્મૃતિ, સ્ત્રી. (તિ.) યાદ, સ્મરણ, ધર્મસહીતા.
 સ્યદ, પુ. (દ:) વેગ, જોર.
 સ્યંદન, પુ. (ન:) લઢાઈના કામનો રથ, તમરગુ આડ.
 સ્યંદનરોહ, પુ. (હ:) રથઉપર ખેસનારો.
 સ્યંદની, સ્ત્રી. (ની.) થુક.
 સ્યન્ન, વિ. (જ: જા. જં.) ગળવુ, વેહેવું, ચુંપું.
 સ્યાદ્વાદિક, પુ. (ક:) મોક્ષ છે કે નહી તેનો વાદકર-
 નારો નાસ્તીક.
 સ્યાલ, પુ. (લ:) સાળો, ખાયડીનો ભાઈ.

સ્યૂત, વિ. (ત: તા.તં.) સુતરનુ વણેલું, પુ. (ત:) અ-
નાજ મુકવાની કોથળી, યુણ, ઠેલી.

સ્યૂતિ, સ્ત્રી. (તિ:) સૂતવું.

સ્યોન, પુ. (ન:) કોથળી, યુણ-ણી, થેળો.

સ્યોનાક, પુ. (ક:) દીડાનું ઝાડ.

સ્યોસન, પુ. (સી.) અઢોડનું ઝાડ.

સજ, સ્ત્રી. (ક.) કુલની માળ-ખા.

સવ, પુ. (વ:) અરવું, સુવુ, ગળવું, પેહેલું. [તે ગાય.

સવજ્ઞા, સ્ત્રી. (મા.) જે ગાયનો ગરબ પડી ગયો છે

સવંતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

સવા, સ્ત્રી. (વા.) મુરવેલ, હરણવેલ વનસ્પતી છે.

સપ્ત, પુ. (ષ્ટા.) 'શ્રદ્ધદેવ.

સસ્ત, વિ. (સ્ત: સ્તા. સ્તં.) પડી ગયેલું, ખરેલું.

સાક, અ. જલદી.

સુચ, સ્ત્રી. (ક.) હોમનું એક જાતનું વાસણ છે.

સુત, વિ. (ત: તા. તં.) સુવેલું, ગળેલું, અરેલું, પેહેલું.

સુવ, પુ. (વ:) હોમનું એક વાસણ છે. [વનસ્પતી છે.

સુવા, સ્ત્રી. (વા.) હોમનું એક વાસણ છે, ૨. મુરવેલ

સુવાવૃક્ષ, પુ. (ક્ષ:) બેહેકળી વનસ્પતી છે.

સોતસ, ન. (ત:) અરો, ઇંદ્રીય, નદીનો વેગ-જોર.

સોતસ્વતી, સ્ત્રી. (તી.) નદી.

સોતસ્વિની, સ્ત્રી. (ની.) નદી.

સોતોજન, ન. (નં.) સુરમો.

સ્વ: અ. સ્વર્ગ, પરલોક.

સ્વ, પુ. (સ્વ:) સાત, જ્યાં એક કંઠેનો, આત્મા,

વિ. (સ્વ: સ્વા. સ્વં.) આત્મ સંબંધ, કુ. ન. (સ્વ: સ્વં.)

ધન, દ્રવ્ય, પોતે, પંડે.

સ્વજન, પુ. (ન:) એક ગોત્ર-કુટુંબનો.

સ્વચ્છંદ, વિ. (દ: દા. દં.) સ્વતંત્ર, આપણી આર.

સ્વતંત્ર, વિ. (ત્ર: ત્રા. ત્રં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.

સ્વભા, અ. દેવને જે હોમમા ભાગ આપવો તે.

સ્વમિતિ, પુ. (તિ:) કુ-હાડ, કુવાડો.

સ્વન, પુ. (ન:) શબ્દ.

સ્વનિત, વિ. (ત: તા. તં.) શબ્દનું, શબ્દ કરેલું.

સ્વપ્ન, પુ. (પ્ર:) સપનું, ખવાય, ઊંધ.

સ્વપ્રજ, વિ. (ક.) ઊંઘવાળું, જેને બહુ ઊંધ હોય છે તે.

સ્વમાજન, ન. (નં.) પુછ પરસ કરીને જે ખુશી ઉપજે છે તે.

સ્વભાવ, પુ. (વ:) સ્વભાવ, આલ.

સ્વમૂ, પુ. (મૂ:) વીખડું.

સ્વય, અ. પોતે, પંડે.

સ્વયંમૂ, પુ. (મૂ:) 'શ્રદ્ધદેવ.

[ણનારી :

સ્વયંવરા, સ્ત્રી. (રા.) પોતીકી ખુશી પરમાણે વર

સ્વર, પુ. (ર:) ઉદાત, અનુદાત, અને સ્વરીત

વણમાના દરેક, અમા વીગેરે.

સ્વારિત, પુ. (ત:) એક સ્વર છે.

સ્વર, પુ. (ર:) વીજળી, વજ્ર, યત્ત, યત્તના થાંપ

નો કટકો, ગગડાટ, બાણ. [ખુબસુરત, પંડ

સ્વરૂપ, ન. (વં.) સ્વરૂપ, વિ. (વ: વા. વં.) મનો

સ્વર્ણ, ન. (ર્ણ.) સોનું.

સ્વર્ણકર, પુ. (ર:) સોની.

સ્વર્ણક્ષીરી, સ્ત્રી. (રી.) પિસોળા વનસ્પતી છે.

સ્વર્ણદી, સ્ત્રી. (દી.) ભાગીરથી નદી.

સ્વર્માનુ, પુ. (નુ:) રાહુ નામનો ગ્રહ.

સ્વર્વૈશ્યા, સ્ત્રી. (શ્યા.) અપ્સરા.

સ્વર્વૈદ્ય, પુ. (વ્ય:) અધની કુમાર, દેવનો વૈદ્ય.

સ્વાસિની, સ્ત્રી. (ની.) સુવાસન, જરા જુવાન જે

રણેલી સ્ત્રી-ખાયડી.

સ્વસૂ, સ્ત્રી. (સા.) યેન, બેહેન.

[અર્થ

સ્વસ્તિ, અ. અશીરવાદ, ક્ષેમ, નીરપદ્રવ, પુન્ય

સ્વસ્તિકા, પુ. (ક:) જે રાજમહાલના આરોતરક

વાળે છે તે. [ખસુરત, સગાં, મીઠું, મ

સ્વાદુ, વિ. (દુ: દ્વી. દુ.) પ્રિય, સ્વાદવાળું, મનોહર,

સ્વાદુકંઠક, પુ. (ક:) સ્ત્રા શબ્દ જુવો.

સ્વાદુરસા, સ્ત્રી. (સા.) કીકોળી વનસ્પતી છે.

સ્વાદ્વી, સ્ત્રી. (દ્વી.) દરાખનો પેલો.

સ્વાધ્યાય, પુ. (ય:) વેદાભ્યાસ, વેદનો અભ્યાસ.

સ્વાન, પુ. (ન:) શબ્દ.

સ્વાત, ન. (તં.) મન, ચીત.

સ્વાપ, પુ. (પ:) નીદ્રા, ઊંધ.

સ્વાપતેય, ન. (યં.) ધન, દ્રવ્ય.

સ્વામિન, પુ. (મી.) પ્રભુ.

સ્વાર, પુ. (ર:) એક જાતનો રોગ છે.

સ્વારાજ, પુ. (ટં.) ઇંદ્ર.

સ્વાહા, સ્ત્રી. (હા.) અખીની સ્ત્રી-ખાયડી. અ. દં

હોમમાં ભાગ આપવો તે. [અ

સ્વિત્, અ. પ્રશ્ન, સવાલ, જાતજાતના તર્ક લેવ

પુ. (ક:) પરસીવા, પરસીનો. [માકડ, જી વીગેરે.
 પુ. (જ:) પરસીવાથી ઉત્પન્ન થનારા જીવડા,
 સ્ત્રી. (ની.) દાર ગાળવાળી ભાટી-ભટી.
 ર. વિ. (ર: રા. રં.) આપ અખતિઆર, સ્વતંત્ર,
 મંદ, શુષ્ક, સુસ્ત, આપશું.
 રિણી, સ્ત્રી. (ળી.) છીનાલ બાયડી-ચી.
 રિના, સ્ત્રી. (તા.) આપઅખતિઆરપાણુ.
 રિન્, વિ. (રી. ણી. રિ.) આપઅખતિઆર, સ્વતંત્ર.
 રાજિત, વિ. (ત: તા.તં.) પાતે મેળવેલું-હાસલ કરેલું.
 રસ, પુ. (સ:) તેલમાનો કચરો, વાટેલું.

હ.

પુ. (સ:) સુર્ય, સુરજ, હંસ નામનો પક્ષી, દીલ-
 માનો એક પવન છે, એક મંત્ર છે, લોભ વગ-
 રનુ, રાજા, વિષજી, પરમાત્મા, એક યોગ છે,
 પરમહંસ.

હરન, પુ. (ન:) પ્રહલદેવ.

ક, પુ. (ક:) પગમાના ધરેણા.

પુ. (હ:) શીન, પાણી, જળ, કદપના, યોજના,
 સ્વર્ગ, લોહી, લઠાઈ, કેડો, વૈદ્ય, બીક, વીજળી,
 સ્ત્રી. છોડનું, વાંસરી, સંગમ, મીલાઈ, નં. ધરિવર,
 આનંદ, હથીઆર, રત્ન, વાંસરીનો અવાજ, વિ.
 હસલું, ઘેલો, છાકોટો, પીવેલો, અ. આરે-વો, વીગેરે.
 કા, સ્ત્રી. (કા.) ભારંગ વનરપતી છે.

અ. આરે-વો, વીગેરે.

પુ. (ઢ:) બજાર, યુજરી, મારકીટ. [ખાઈ છે.

કિસિની, સ્ત્રી. (ની.) નખલો કરરીને એક ખુશ.

પુ. (ઠ:) બલાતકાર, જબરજસ્તી, જીલુમ.

અ. આરે-વો વીગેરે.

રિ. (ત: તા. તં.) મારેલું, મનમા દુઃખ થએલો.

સ્ત્રી. (નુ:) હબચી, નખલો. [દુઃખ.

અ. હર્ષ, આનંદ, ખુશી, વાક્યાંરંભ, દયા, ખેદ,

રિ. (જ: જા. જં.) યુ, પેટમાનો મેલ.

પુ. (ય:) ધોડો.

ન, ન. (નં.) યુરઆગી ગાડી. [નરપતી છે.

ચી, સ્ત્રી. (ચી.) જંગલી અડદ, માપપણી વ-

મારક, પુ. (ક:) કણ્ઠેરીનું આડ.

પુ. (ર:) મહાદેવ.

હરણ, ન. (ળં.) લગનમા જમાઈને આપેલો પૈસો
 જનોઈમા આપેલી બીલા.

હરિ, પુ. (રિ) સાપ, વિષજી, જમ, યમ, સીંહ, સહી,
 વાક, હંદ્ર, મંદ્ર, સુર્ય, કીરણ, ધોડા, પોપટ, વાં-
 દરો, પરલોક, વિ. (રિ: રિ.) લીલું, એક રંગનું.

હરિચંદન, પુ. ન. (ન: નં.) એક જાતનો મુખડ છે.

હરિણ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) સફેદ રંગનું, ધોળા રંગનું,

પુ. (ળ:) હરણ એક જાતનું હરણ છે.

હરિણી, સ્ત્રી. (ળી.) સોનાગીધુતી, વિ. (ળ: ણા. ણં.) લીલું,

હરણી, હરણની સ્ત્રી જાત, હરણી નામનું વૃત.

હરિત, વિ. (ત: તા. તં.) લીલું, લીલારંગનું.

હવિતક, ન. (કં.) શાક, ભાજી, તરકારી.

હરિતાલ, ન. (લં.) હરતાળ, દુર્વા.

હરિતાલક, ન. (કં.) હરતાળ.

હરિત્, સ્ત્રી. (ત.) દીશા, વિ. (ત. ત. ત.) લીલું, પુ. (ત.)

ધોડો, ન. પુ. (ત. ત.) ધાસ.

હરિદશ, પુ. (શ:) સુર્ય, સુરજ.

હરિદ્રા, સ્ત્રી. (દ્રા.) હળદર.

હરિદ્રામ, વિ. (મ: મા. મં.) પીપું.

હરિદ્ર, પુ. (દ્ર:) દાર હળદર.

હરિન્મણિ, પુ. (ણિ) પામ, પાંનું, લીલમ.

હરિપ્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) લક્ષ્મી.

હરિમંથક, પુ. (ક:) ચણી, ચણા.

હરિમંથજ, પુ. (જ:) હરિમંથ શબ્દ જીવો.

હરિવાલુક, ન. (કં.) કાથો ખડ, કાંકડી.

હરિહય, પુ. (ય:) હંદ્ર.

હરિતકી, સ્ત્રી. (કી.) હરડાનું આડ. [પુ. (ળ:) વટાણા.

હરેણુ, સ્ત્રી. (ણુ:) રેણુક ખીજ કરીને ખુશખાઈ છે તે,

હર્મ્ય, ન. (મ્યં.) ધનવાળાનું ઘેર.

હર્યક્ષ, પુ. (ક્ષ:) સીંહ, સહી.

હર્ષ, પુ. (ષ:) આનંદ, ખુશી.

હર્ષમાળ, વિ. (ળ: ણા. ણં.) આનંદધુતક.

હલ, ન. (લં.) હલ.

હલા, અ. આરે-વો-વીગેરે.

હલાયુધ, પુ. (ધ:) બલદેવ, બળરામ.

હલાહલ, ન. (લં.) એક જાતનું જીરું છે.

હલિન્, પુ. (લી.) બલરામ, બલદેવ.

હલિપ્રિય, પુ. (ય:) કળંબનું આડ, કદંબનું આડ.

હલિપ્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) દારૂ, શરાબ.
 હલ્ય, વિ. (લ્યઃ લ્યા. લ્યં.) હલવતે ખેદિલું.
 હલ્યા, સ્ત્રી. (લ્યા.) હલવે જમાવ, ધણહલ.
 હલ્લક, ન. (કં.) શાંજગુ ધુંલનારે રાતું કમળ.
 હવ, પુ. (વઃ) ખોલાવવું, તેડવું, આસા, યસ, જસ.
 હવિસ્, ન. (વિઃ) ધી.
 હવ્ય, ન. (વ્યં.) દેવ પ્રીત્યર્થે જે અન્ન તે.
 હવ્યવાહન, પુ. (નઃ) અખી.
 હસ, પુ. (સઃ) હસવું, હસ્યરસ.
 હસની, સ્ત્રી. (ની.) શેગડી, સગડી.
 હસંતી, સ્ત્રી. (તી.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 હસ્ત, પુ. (સ્તઃ) હાથ, તે નામનું નખેતર. [કાપલો કરવો.
 હસ્તધારણ, ન. (ળં.) જે મારવા આવે તેના શાયે મુ-
 હસ્તવારણ, ન. (ળં.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 હસ્તિનચ, પુ. (ચઃ) શેહેરના દરવાજા આગલ શેહે-
 લાઈથી ઉતરવા સાર કરેલો માટીનો ઢગલો.
 હસ્તિપક, પુ. (કઃ) માવત, હાથી ચલાવનારો.
 હસ્તિન્, પુ. સ્ત્રી.) હાથી.
 હસ્યારોહ, પુ. (હઃ) માવત, હાથી હાકનારો.
 હા, અ. શોક, પીડા, દુઃખ.
 હાટક, પુ. (કઃ) સોગુ.
 હાયન, પુ. ન. (નઃ નં.) વરસ, સંવત્સર, પુ. (નઃ) કીરણ.
 હાર, પુ. (રઃ) મોતીનો કુંડા-હારકુંડી.
 હારીત, પુ. (તઃ) એક જાતનું મંખેરું.
 હાર્દ, ન. (દં) પ્રેમ, પ્યાર.
 હાલ, પુ. (લઃ) હલ.
 હાલહલ, ન. (લં.) એક જાતનું જેહેરું.
 હાલા, સ્ત્રી. (લા.) મધ, દારૂ, શરાબ.
 હાલિક, પુ. (કઃ) હલ ખેડનારો બળદ.
 હાવ, પુ. (વઃ) વિલાશ, કામચેટા.
 હાસ, પુ. (સઃ) હસવું, હસ્યરસ.
 હાસ્તિક, ન. (કં.) હાથીનું ટોળું-જમાવ.
 હાસ્ય, ન. (સ્યં.) હસવું, નાટકમનો આ એક રસ છે.
 હાહા, પુ. (હઃ) દેવનો ગવધયો, દેવનો ગાણારો.
 હિંસા, સ્ત્રી. (સા.) ચોરી, જીવ લેવો, હીંસા.
 હિંસાકર્મન્, ન. (મં.) જીવથી મારવું, મુકમારવી.
 હિસ્ત, વિ. (સ્તઃ સ્તા. સ્તં.) હીંસા કરનારો, ધાતકી.
 હિ, અ. નીશ્ચય.

હિકા, સ્ત્રી. (કા.) અવાજનો મેદ, હેડકી, અડક
 ઉચકી.
 હિંગુ, ન. (ગુ.) હીંગ.
 હિંગુનિર્યાસ, પુ. (સઃ) લીંબડાનું ઝાડ, લીંબડો.
 હિંગુલ, પુ. ન. (ગુઃ ગુ.) હીંગળો.
 હિંગુલી, સ્ત્રી. (લી.) જંગલી વેંગણ.
 હિંગુલ, પુ. (લુઃ) હીંગળો.
 હિજ્જલ, પુ. (લઃ) ઇજર નામનો પાણીમાનો નેતર
 હિંજોર, પુ. (રઃ) મધુર ફીણ.
 હિંતાલ, પુ. (લઃ) તાડનું ઝાડ, તાડ.
 હિમ, ન. (મં.) થંડી, વિ. (મઃ મા. મં.) તહાડું.
 હિમવત્, પુ. (વાન્.) હિમાચલ નામનો પહાડ છે તે
 હિમવાલુકા, સ્ત્રી. (કા.) કપૂર.
 હિમસંહતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) બહુ તહાડ-થંડી, જડો બઃ
 હિમાચુ, પુ. (ચુઃ) ચંદ્ર, ચાંદ.
 હિમાની, સ્ત્રી. (ની.) બરફ, કરો. [રૂપની
 હિમાવતી, સ્ત્રી. (તી.) તીરપણું કીરીટી, સોળા
 હિરણ્ય, ન. (ળ્યં.) ધન દોલત, શોગુ, રૂપ.
 હિરણ્યગર્ભ, પુ. (ભઃ) બ્રહ્મદેવ.
 હિરણ્યરેત્સ, પુ. (તાઃ) અખી.
 હિરણ્યવાહ, પુ. (હઃ) શોણા નામની ની.
 હિરુક, અ. શીવાએ, વચ્ચે, પાથે.
 હિનમોચિકા, સ્ત્રી. (કા.) ચાકોલાળી ભાજી.
 હી, અ. આશ્ચર્ય, થાકવું, દુઃખ, મોટે, એમ.
 હીન. વિ. (નઃ ના. નં.) નાખેલું, નીંધ, વેાહું.
 હુતમુક, પુ. (કં.) અખી.
 હુતમુકપ્રિયા, સ્ત્રી. (યા.) અખીની સ્ત્રી—બાપડ
 હું, અ. તરફ, ખાલ, કયાસ.
 હૂતિ, સ્ત્રી. (તિઃ) તેડ, ઇજન, દાવદ.
 હૂં, અ. લજ્જા, લાજ, નિવારણ.
 હૂહૂ, પુ. (હૂ.) દેવનો ગવધ્યો, દેવનો ગાણારો.
 હાઃ અ. ગધકાલ, ગયોદહાડો.
 હણિયા, સ્ત્રી. (યા.) નિંદા, બદગોષ.
 હળીયા, સ્ત્રી. (યા.) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 હત્, ન. (ત્. દ્.) હૃદય, અંતઃકરણ, હું, છાત્ર
 હૃદય, ન. (યઃ) ઉપલો શબ્દ જુવો.
 હૃદયંગમ, વિ. (મઃ મા. મં.) સ્વચ્છ, સાફ, બાગી
 વળગીને, અસર કાકક જોગ અને ઉલટું

વિ. (લુ: લુ: લુ.) } સારા દીલનો.
 વિ. (ક:) }
 વિ. (ચી. પિની. વિ.) }
 (ચ: ચા. ચં.) સાક ખોલવું, સ્પષ્ટ બાષણદોરત.
 ન. (કં.) ધંદ્ય.
 ચ, પુ. (ક:) વિખચુ.
 ઇ. (છ: છા. છં.) હર્ષયુક્ત, આનંદી.
 સ, વિ. (સ: સા. સં.) આનંદી દીલનો.
 સંયોધન. [જગીપ્રભા.
 સ્ત્રી. (તિ:) અગ્નીની જ્વાલા, હથીઆર, પુર-
 ડુ. (તુ:) કારણ.
 પુ. (ટ:) એક પહાડછે.
 અક, પુ. (ક:) ઉંખરતુ આડ, ઉંખર, યુલડ.
 ન. (મ.) સોનુ.
 પુ. (ત:) હેમંતરૂપ.
 અક, પુ. (ક:) પીળાચાપો, સોનચાપો.
 ષિકા, સ્ત્રી. (કા.) પીળા ડુલની જુધ. [મનો પહાડ.
 પુ. (દ્રિ:) મેર નામનો પહાડ, સુવર્ણચલ ના-
 , પુ. (વ:) ગણપતી, [બાયડીનો લટકો.
 સ્ત્રી. (લા.) બાયડીનો લટકો, શોહ્યત વખતે
 સ્ત્રી. (ષે) ધોડાનો શુદ્ધ.

હૈ, અ. સંયોધન.
 હૈમવતી, સ્ત્રી. (તી.) પારવતી, હરડાનુઆડ, સફેદવેખંડ
 હૈયંગવીન, ન. (નં.) તાજુધી, આગલા દહો કાઢેલા
 દુધનુ ધી.
 હાનુ, પુ. (તા.) રીંગવેદજ્ઞાણનો પ્રાણણ.
 હોમ, પુ. (મ:) હોમ, જસ, યસ. [જાતની રેશાછે.
 હોરા, સ્ત્રી. (રા.) અરધીરાસી, શાસ્ત્રીવીષસ, એક
 હદ, પુ. (ર:) ઉંડા સરેવર.
 હદિની, સ્ત્રી. (ની.) નદી.
 હસિષ્ઠ, વિ. (ષઃ ષા. ષં.) ધણુ નહાનુ.
 હશ્વ, વિ. (શ્વ: શ્વા. શ્વં.) ડીંગણો.
 હશ્વગવેશુકા, સ્ત્રી. (કા.) બલા-હસ્તવતીકા વનસ્પતી.
 હશ્વાંગ, પુ. (ગ:) જીવક નામની વનસ્પતીછે.
 હાદિની, સ્ત્રી. (ની.) વીજળી, નદી, સાલધનું આડ.
 હી, સ્ત્રી. (હી:) લાજ, શરમ.
 હીળ, વિ. (ળ: ળા. ળં.) }
 હીત, વિ. (ત: તા. તં.) } શરમાયેલો.
 હીન, વિ. (ન: ના. નં.) }
 હોવેર, ન. (રં.) વાળા નામની વનસ્પતી.
 હેષા, સ્ત્રી. (ષા.) ધોડાનો અવાજ.
 હાદિની, સ્ત્રી. (ની.) સાલધનું આડ.

સમાપ્ત.

આ પ્રથમે આશ્રિય આપનારા ગૃહસ્થોના નામો.

	નકલ		નકલ
માલિકાજી	૫૦	શેઠ નવલરામ લક્ષ્મીરામ	૧
ત્રીભિવનદાસ રતનજી મોદી	૨૫	શેઠ રસતમજી હોરમસજી કાપડીયા	૧
જગનલાલ વીં સંતોકરામ	૨૦	ડા० લીલાધર ઝોધવજી	૧
જગજીવનદાસ હેમજી	૧૫	બ્યાસ જીકીસન જીવનદાસ	૧
દુવારકાદાસ વસનજી	૧૦	ડા० પરશોત્તમ ઝોધવજી	૧
મારદેસર ડોસાભાઈ મુનશી	૫	શેઠ ગોવરધનદાસ નરશીદાસ	૧
રામશી ખીમજી	૫	શેઠ જમશેદજી ખરશેદજી ખીલીમોરીયા	૧
મધુરાંદાસ લવજી	૫	શા० કરસનદાસ માધવદાસ	૧
તાનશી નરશી	૫	શા० ગોકલદાસ જગમોહનદાસ	૧
રામચંદ્ર જગંનાથજી	૫	શા० ત્રીભિવન આનંદજી	૧
જિજ્ઞાસુ મકુદજી	૫	સામનારાયણ નરનારાયણ	૧
જગશંકર વિઠ્ઠલજી વૈદ્ય	૫	શેઠ જગજીવનદાસ નાહનાભાઈ	૧
મગીનદાસ જમનાદાસ	૨	ડા० કરસનદાસ હરીભાઈ	૧
ખીમજી રામજી	૨	શા० તુળસીદાસ હરજીવનદાસ	૧
જલ્દજી રાધવજી	૨	રા. રા. આત્મારામ જગંનાથ કીર્તીકર	૧
કરે દાસ વલ્લભદાસ	૨	રા. રા. વાસુદેવ જગંનાથ	૧
રમચંદ્ર લજી	૨	ડા० દામોદર જીડા	૧
રા. વી. જગંનાથ શંકરશેઠ	૨	રા. રા. નારાયણ રામચંદ્ર	૧
કમ મજી	૨	શા० ગોવરધનદાસ નારાયણભાઈ	૧
કરમ નેનશા	૨	રા. રા. વસંતરાવ બાલમકુંદ તલપદે	૧
તાનજી ગોવીંદજી	૨	શા० ત્રીકમજી પ્રેમજી મોદી	૧
લક્ષ્મીદાસ ખીમજી	૨	ડા० મુરારજી કલ્યાણજી	૧
કલ્યાણદાસ નરોત્તમદાસ	૨	ડા० ધીરજીલાલ દલપતરામ	૧
મકોરભાઈ મુન્નીભાઈ ચકાવાલા	૨	રા. રા. અનંદરાવ ચાપાજી	૧
હરીકીસનદાસ નરોત્તમદાસ	૧	રા. રા. બાળકૃષ્ણ વાસુદેવ નારાયણ કીર્તીકર	૧
ત્રીભિવનદાસ વરજીવનદાસ	૧	શેઠ દુર્ધારામ સનમુખરામ	૧
લખમીદાસ ગીરધરદાસ	૧	શેઠ દલપતરામ જી. બેક સાહેબના કલારક	૧
રંધનાથદાસ ગોપાલદાસ	૧	શેઠ રણછોડદાસ નરોત્તમદાસ	૧
શવદાસ નથુભાઈ	૧	શેઠ આત્મારામ જમનાદાસ	૧
દુવારકાદાસ ઝોધવજી	૧	શેઠ માણેકલાલ પરમાનંદદાસ	૧
વલ્લભદાસ હરજીવનદાસ	૧	શેઠ હજીરામ પરશોત્તમદાસ	૧
પી. ડી. ડી. શીલવા	૧	શેઠ કાશીદાસ ખીજીબુખણદાસ	૧
ગણપત પાંડુરંગ	૧	શેઠ હરકીસનદાસ ગોવર્ધનદાસ	૧
રા० હરીચંદ શામરાવજી	૧	શેઠ દલપતરામ અંબારામ	૧
ગાદાસ કીશોરદાસ	૧	શેઠ માણેકજી પાલનજી	૧
જી ભાઈ	૧	શેઠ નરમીરામ મનમુખરામ	૧

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 02425 9205

**DO NOT REMOVE
OR
MUTILATE CARDS**

NEW ORDE
New & Ac
Ahmedab

Digitized by Google

